

சிவமயம்.

சகலாகமபண்டிதரென்னும்

திருத்துறையார்.

அருணந்திசிவாச்சாரியார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய,

சிவஞானசித்தியார் பரபகஷம்

மூலமும்

தத்துவப்பிரகாசருரையும்.

இவை

கொன்றமாநகரம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ,

ஷண்முகசுந்தரமுதலியாரால்

பரிசோதித்த ப்ரதிக்கணங்க

ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார்வர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

சென்னை, சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

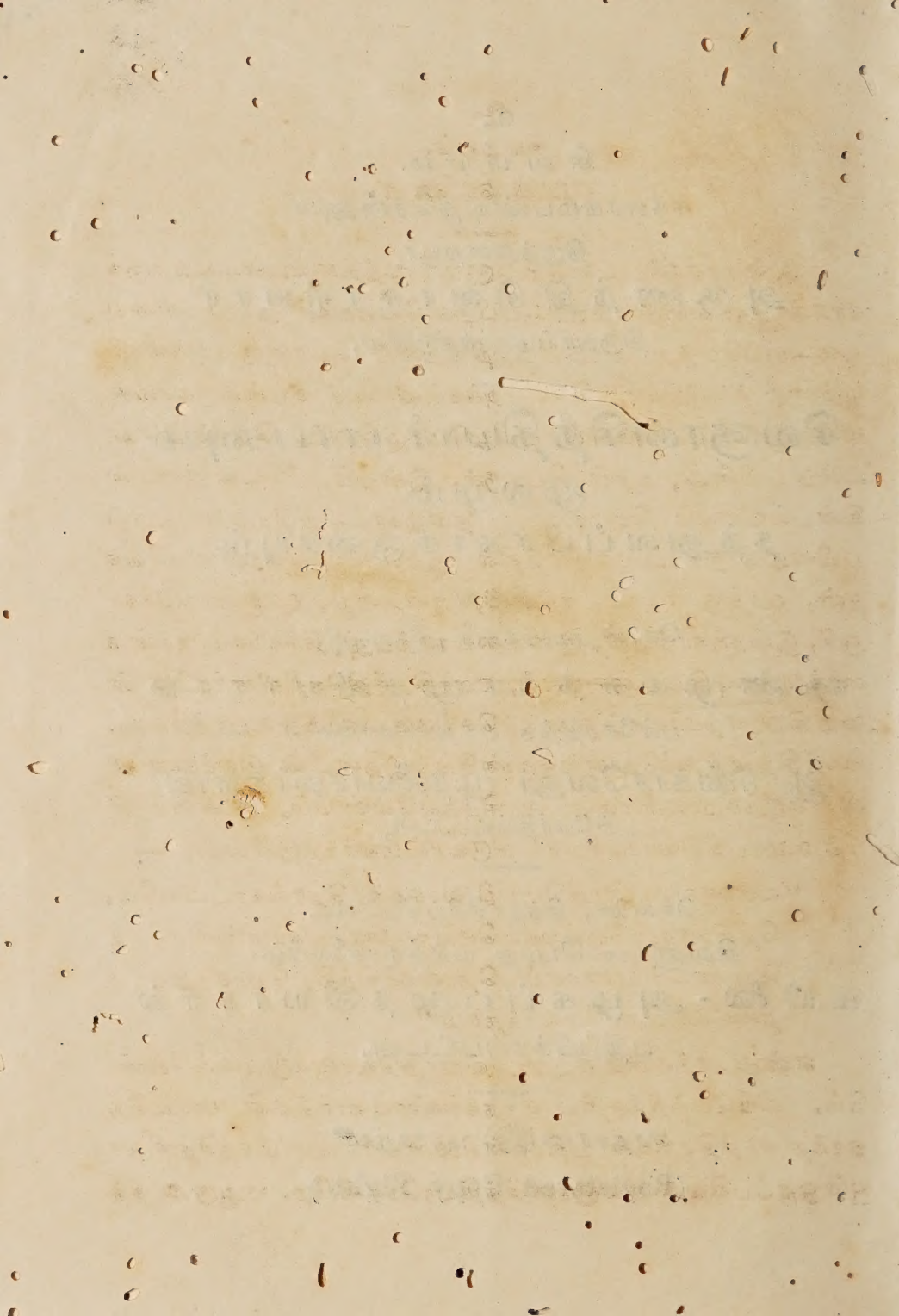
சிவஞான போத யந்த்ரசாலைபில்

மயிலை - அழகப்பமுதலியாரால்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சாதாரண ஓநூல் மார்கழி

(Registered Copy Right.)

சிவமயம்.

முகவுரை.

ஆன்மாக்கள் பலவற்றுளும் முத்தியையடைவதற்குக் காரணமாயுள்ளது மானுட்ப்பிறவியேயாம். அப்பிறவியையடையப்பெற்ற நமதுசிற்றறிவிற்குப் பொன்னுத்துணையாயுள்ளது கல்வியொன்றே. அக்கல்வியைச் சமஸ்கிருதமென்னும் ஆரியமொழியிலும், தமிழ்மொழியினும், தொன்றுதொட்டுப் பயின்று, அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னு நான்கின்பங்களையும் பெறலாம். தமிழ்நாட்டிற்றிறந்து தமிழ்பயின்றுவரு நாம் பாலியத்தில் ஆத்திகுடி கொன்றைவேந்தன், வாக்குண்டாம், நல்வழி; நன்னெறி, முதுமொழிக்காஞ்சி, இன்னாநாற்பீது, இனியவைநாற்பது, திரிகடுகம், நான்மணிக்கடிகை, சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி, நீதிநெறிவிளக்கம் என்னும் சிறுநூற்களை நற்குண நற்செய்கையமைந்த உபாத்தியாயரிடத்திற் கற்றுக்கொளல்வேண்டும். இதன்பின் இலக்கணநூலிற் சுருக்கமாயுள்ளதை வாசித்தல்வேண்டும். பின்னர் ஸ்ரீமத் உமாபதிசிவாசாரியார் திருவாய்மலர்ந்தருளியபடி:—

“வள்ளுவ, ரன்பர்மொழி வாசகந், தொல்காப்பியமே, தெள்ளு பரிமேலழகர் செய்தவுரை,—யொள்ளியகீர்த் தொண்டர் புராணம், தொகைச்சித்தி, பேராறாக் தண்டமிழின் மேலாந்தரம்.”

என்னுநூற்களைக் கற்று, அவ்வாறுவொழுகமுயலல்வேண்டும். வீடுபேற்றிற்குரிய, சாதநங்களையுணர்த்துஞ் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கனுள் விரிவாய் மிகத்தெளிவாயும் ஓதப்படுவது சிவஞானசித்தியாரொன்றே. “ஆளுநு தத்

துவழு மாணவமும் வல்வினையு, நீருசமுத்திநிலை நிற்போர்க்குப்—பேருகப், பார்விரித்த தூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே, யோர்விருத்தப்பாதி போதும்.” என்று சிவபேரரசாரத்தினும் “பாதிவிருத்தத்தாலிப் பார்விருத்தமாக வுண்மை, சாதித்தார் பொன்னடியைத் தான் பணிவதெந்நாளோ” எனத் தாயுமானவரினும் “சிவத்திற்கு மேற்றெய்வமில்லை, சிவஞானசித்திக்கு மேற்சாத்திரமில்லை” எனப் பழமொழிவழக்கினும் கூறியிருக்கின்றன.

இதனை மதுமாம்சபகூணிக ளல்லாத நற்குண நற்செய்தைகளையுடைய சர்ச்சைவர்களே ஒதலு மோதுவித்தலும் வேண்டும். இதனையோதியுணரும்பொழுது சிவதீக்ஷாவான்களாய்ப் பக்திசிரத்தையுடனோதி யுணர்வாராயின் மோக்ஷவிடைதல் சத்தியம், சத்தியம், சத்தியம்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

அருணந்திசிவாசாரியார் திருத்துறைப்பூரில் ஆதிசைவர்குலத்திலவருநித்து வேதாகமங்களை யோதியுணர்ந்து அக்காலத்துள்ள கல்விமான்களாற் சகலாகமபண்டிதரெனப்பெயர்பெற்றுச் செருக்குற்றிருந்தனர்.

அக்காலத்தில் திருப்பெண்ணாடகத்தில் வேளாளர்குலத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து திருவெண்ணைய்நல்லூரில் நன்மாமனார் வீட்டில் வளர்ந்துவருஞ் சுவேதவனப்பெருமாளென்னும் மெய்கண்டதேவர், ஐந்துவயதிற்குள் அவ்வூரிலெழுந்தருளியிருக்கும் பொல்லாப்பின்னையாரிடத்தில் வேதசிவாகமாதிகளை யோதியுணர்ந்திருந்தனர்.

அருணந்திசிவாசாரியார் திருவெண்ணைய் நல்லூரிற் சென்று தமது சிஷ்யவர்க்கங்களுக்கு வேதசிவாகமாதிகளைப்

பாடமோதிவருநாளில், சிஷ்யவர்க்கங்கள் நானுக்குநாட் குறைந்து தம்மிடத்தில் வராதிருப்பதைக்கண்டு யாதுகாரணமென வினாவுகையில், யாவரும் மெய்கண்டதேவர் ஐந்துவயதிற்குள் பொல்லாப்பிள்ளையாரிடத்தில் வாசிக்கப்பெற்று யாவர்க்குச் சந்தேகவிபரீதமற, வேதசிவாகமாதிகளைக் கற்பித்துவருகின்றனரெனக் கேள்வியுற்றுச் சந்தேகமடைந்து சிஷ்யவர்க்கத்துடன் மெய்கண்டதேவர் வீற்றிருக்குமிடத்திற்குச் சென்றனர். அதுகாலையில் மெய்கண்டதேவரிடத்தில் தம்மிடத்தில் வராதிருக்கும் சிஷ்யர்களியாவரும் வாசித்துக் கொண்டிருந்தனர். அருணந்திசிவாசாரியார்வரவை அவ்விடத்துற்ற மாணுக்கர்கள்கண்டு பிரதமாசாரியரானதால் எழுந்து வந்தனைவழிப் பாடுகளைச் செய்ய மெய்கண்டதேவர்தலைகுனிந்து மௌனமுற்றிருந்தனர். அருணந்திசிவாசாரியார் மெய்கண்டதேவர் தமக்கு மரியாதைசெய்யாது பராமுகராயிருப்பதைக்கண்டு கர்வித்திருந்தனர். மெய்கண்டதேவர் மாணுக்கர்கள் மீண்டும் வாசிக்கத்தொடங்க அப்பொழுது ஆணவமலத்தினது பிரசங்கம் வந்தமையால் அருணந்திசிவாசாரியார் மெய்கண்டதேவரை ஆணவமல மெத்தன்மையை யுடையதென உலாவிக்கொண்டே வினாவ மெய்கண்டதேவர் அருணந்திசிவாசாரியாரது வாசிப்பின் தேர்ச்சியும் அதனாவரடைந்திருக்கும் கர்வத்தையுங்கண்டு குறிப்பாய் அவரை நோக்கிப் பார்த்தருளினர்.

மெய்கண்டதேவர் சிவாதுபூதிச் செல்வரானதினானும், அருணந்திசிவாசாரியார் கல்வித்தேர்ச்சியான் அதிதீவிரபக்குவமடைந்திருந்தமையானும், மெய்கண்டதேவர் தம்மைச் சுட்டிய குறிப்பறிந்து, தாமிப்பொழுதடைந்திருப்பது ஆணவமலமென வுணரப்பெற்று, உடனே அஞ்சுதலுற்று, மெய்கண்டதேவரடிகளில்வீழ்ந்து தமக்கு ஞானதுக்கிரங்கஞ்செய்யும்படி வேண்டிக்கொண்டனர். மெய்கண்டதேவரவ்வாறே

யதுக்கிரகத்துத் தம்மிடத்திருந்த வடமொழிச் சிவஞானபேர்தமும் அதற்குத்தாம் செய்தருளிய தென்மொழி வார்த்திகப் பொழிப்பையுங்கொடுத்தருளினர்.

அருணந்திசிவாசாரியார் வடமொழியினும் தென்மொழியினும் மெய்கண்டதேவரடியார்கள் நாற்பத்தொன்பதின் மருள்மிகுந்த பயிற்சியுடையராய்த் தமது ஆசிரியராற்றந்த சிவஞானபேரத்திற்கு லோகோபகாரமாய் வழிநூல்செய்து சிவஞானசித்தியாரெனப் பெயரிட்டருளினர்.

சிவஞானசித்தியார் பரபகூட சுபகூடமென
வி ரண்டுபிரிவையுடையது.

பரபகூடம்.

“முகவுரையிற்றசமெழுமூன் றதன்மும் பாடுஞென்று
மூதுலகன்மூப்பாடுஞென்றெண்ணெந்தாம்புத்தன்
திகழ்மூவர்க்கோரெட்டாநிகண்டனுக்கெட்டரேழ்
சீவகனுக்கிரைந்தோடிருமூன்றும்பாட்டன்
பகர்பதின்மூன்றிரைந்தேபாகரனீரண்டாம்
பரிணாமநான்கிருநான் கேமாயாவாத
நிகழைம்மூன் றறுமூன்றும்பாற்கரியற்கேழா
நிரீச்சுரற்குச்சதுராத்திரியெழுமூப்பாடுன்றே.”

ஏன்னுந்தொகையையுடையது.

சுபகூடம்.

“ஐந்துதுதியீரேழுமளவையாஞ்
மாதிதனிலெழுபதுபின்தொண்ணூற்றாறு
நந்துசதுட்டயநாற்பானவமும்பின்னவமு
நனிநான்குநாற்பதினிலொன்றிழிந்தீராறுங்
கந்தன்முகமோராறுகரமங்கீராறுங்
கருதிடுவங்கணபதியைங்கரமுமிருபதுமுஞ்

சிந்தையிவைவ்முவொன்பதோடுமுந்துறுஞ்
சிவஞானச்சித்திசுவபக்கமெனத்தெளியே.”

என்னுந்தொகையுடையது.

இந்நூலைத் தமிழிலியற்றவுண்கங்காரணம்.

சீரர்கயிலைத்திருவாய்மலர்ந்தசிவாகமங்கற்
ரூராய்வதுவடசொற்பயின்றூர்க்கெளிதம்மொழியைச்
சாராதவருமத்தத்துவஞானத்தலைப்படுதற்
கேரார்தமிழ்ச்செய்யுளான்மயநீரவெழுதுவனே.

உரையாசிரியர்களின் பெயர்.

இந்நூலிற்கு உரையாசிரியர்களின்பெயர்கள் பெரும்பா
லும்பிரதிகளி, லில்லாமலே யிருக்கின்றன. சிலபிரதிகளுள்
ருப்பினும் அவர்கள் சரித்திரங்களுள் ஹங்காணப்படவில்லை.
பரபக்ஷத்திற்குத், திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசரும், அவர்
மாணுக்கர் தத்துவப்பிரகாசரும், வேலப்பப்பண்டாரமும்
உரையிட்ட பிரதிகள் எனக்குக்கிடைத்திருக்கின்றன. வேலப்
ப்பண்டாரமுரையில் அவர்பெயர் காணப்படவில்லை, வாசி
த்தோராலவருரையெனக் கூறக்கேள்வி. அவருரைப்பேதங்
களை யிந்நூலிற்குறிப்பிட்டவிடத்தில் மற்றோருரையாசிரி
யரெனக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ, அருணகிரிப்
பரதேசியார் கொடுத்தபிரதியும், உபாத்தியாயர் பு. தெய்வ
சிகாமணிமுதலியார் கொடுத்தபிரதியும், இன்னும் சிலரால்
கொடுக்கப்பட்ட பிரதிகளு மொத்திருந்தன. அருணகிரிப்பர
தேசியார் இப்பிரதியை மறைஞானதேசிகர் பிரதியெனக்
தொடுத்தனர். பிரதிகளில் தத்துவப்பிரகாச ருரையெனக்
கண்டிருக்கின்றது. ம-ந-ந-ஸ்ரீ, பு. பொன்னம்பலமுதலி
யார் கொடுத்தபிரதி திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசருரை.
இவ்வுரையை விருத்தியுரையெனச் சொல்லக்கேள்வி. வேறு
விதவுரைகள் பரபக்ஷத்திற்குக் காணப்படவில்லை.

சுபகூத்திற்கு மஹாநாணதேசிகர், சிவாக்கிரயோகியர், நிரம்பவழகியர், திருவண்ணாமலையாதீனம் யாழ்ப்பாணம் ஞானப்பிரகாசர், சிவஞானத்தம்பிரான் முதலானவர்களுரையிட்டிருக்கின்றனர். இவைகளில் சிவஞானயோகியர் உரை நீங்கலாக மற்றையபிரதிக ளெனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. அவ்வுரைகளில் உரையாசிரியர்கள் பெயர் தெளிவாய்க் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வோருரைகளிலும் இரண்டு மூன்று பிரதிகிடைத்திருக்கின்றன.

இங்ஙனம்,

கொ - ஷண்முகசுந்தர முதலியார்.

பதிப்புரை.

உலகமுய்யத் திருவுளங்கொண்டு தரம் தேக்கத்தினைத்த சிவாநந்தத்தில் தம்மையடுத்த பரிபாகிகளுமுண்டு கணிக்க வெண்ணி அவற்றைச் சிவஞான சித்தியார் என அருளிச் செய்த சகலாகம பண்டிதராகிய ஸ்ரீ அருண்நதிசிவாசிரியர், பரபகூத்திற்குத் தத்துவப்பிரகாசர் உரையினை முதன்முதற் கொன்றமநாகரம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ, கொ - சண்முகசுந்தரமுதலியாரவர்கள் அச்சிட்டு வெளியிட்டனர். அப்பதிப்பு ஆய்விட்டன. அதனை மீண்டும் மயிலை ம-நா-நா-ஸ்ரீ, அழகப்பமுதலியார் அவர்கள் அச்சிடத்தொடங்கி யென்னைச் சோதித்துத் தரக்கேட்டுக்கொண்டனர். அவ்வச்சிட்ட பிரதியின் உரைகள் இடையில் பொருத்தமிலாதனவாயும், சில இடங்களில் பெருஞ் இன்னவென விளங்காமலும் இருக்கின்றன. யேறு ஏட்டுப் பிரதிகள் கிடையாமையால் அவ்வச்சிட்ட பிரதியிலிருந்தவகை திருத்திக்கொடுத்தனன்.

சாதாரணவரு }

தனுவி

இங்ஙனம்,

ஆ - சிங்கராவேலு முதலியார்.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானசித்தியார்ப்பரபகூடம்.

மூலமும்-உரையும்.

காப்பு.

விநாயகர்வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி-லாகிரிய விருத்தம்.

ஒருகோட்டனிருசெவியன்மும்மத்தனல்வாமைக்க
ரத்தனாறு, த்ருகோட்டம்பினிறயிதழித்தாழ்சடையான்
றருமொருவாரணத்தினுள்க, ஞருகோட்டன்பொ
டும்வணங்கியோவாதேபிரவுபகலுணர்வோர்சிந்தைத்
திருகோட்டுமயன்றிருமால் செல்வமுமொன்றோ வெ
ன்னச் செய்யுந்தேவே.

(இ-ள்) (ஒருகோட்டன்—தேவே.) எ-து. கங்கையாறுங்
கோணுதலைத்தருமழகியபிறையுங் கொன்றைமாலையுமுடைத்
தாய்த் தாழ்ந்தசடையினையுடையபரமேசுவரன்பிள்ளையாகத்
தந்ததேவன், ஒருகொம்பையு மிரண்டுசெவியையு மூன்றுமத
த்தையு நான்றவாயையு மைந்துகரத்தையுமுடையோனாகிய
வொப்பற்றயானையினது நாள்க ஞுள்ளமுருகுதலைச்செலுத்து
வதாகியவன்போடுகூடி வந்தித் தொழியாதிரவும்பகலுநனைப்
போரதுபுத்தியிற்றிருக்கையின்டனுகாதபடிதூரக்கும். பிரம
விஷ்ணுக்கள்பதமு மொன்றல்லவென்னும்படி மிக்கவிட்டின்
பத்தையு முண்டாக்குமென்றவாறு. கோடுஞ் செவியு மதமும்
வாயுங் கரமு, மஃநினைப்பொருளாகிய யானையினதுகளைப்

பெயர்களாயினு மவ்யாணைப்படிவத்தையுடையன்றேவனாதல் பற்றிச் சினைதேர்நும் அன்னிநுதியடுக்கக்கூறினார்.

இச்செய்யுள் விநாயகர்வணக்கங்கூறிற்று. விநாயகன் தனக்குமேல் காயகமில்லாதவர்.

உருகோட்டன்பொடுவணங்கி. என்பதற்கு. மிகுந்தபத்தி யொடுந்தாழ்ந்தவணக்கத்தினாலே யடையப்பட்ட சிவதீக்ஷா வான்மளாய். எனவும், உணர்வோர். எ-கு, அந்தப்பாதத்தி யாந முன்னாகச் சிவத்தியாநம்பண்ணுவோர். எனவும், சிந் தைத்திரு கோட்டும். எ-கு. அந்தச்சிவத்தியாநத்துவாரத்தி னாலே சிற்சத்தியினதுவிரிந்தவறிவுதொழில்களை மறைத்தமல சத்தியினது வியாபாரத்தைத்தடுத்தி அதனாற்பண்ணப்பட்ட வஞ்ஞானத்தைத்தரத்தும். எனவும், அயன்றிருமால் செல் வமுமொன்றோ வென்ன. எ-கு. பிரமத்துவம் விஷ்ணுத்துவ மென்கின்ற ஐஸ்வரியமும் ஒருபெருளோவென்ன. எனவும், செய்யுந்தேவே. எ-கு.) தேவேசெய்யுமெனமாறி) தேவார்த ன்மையைச்செய்யுமென்றும். அஃதாவது, முன்னிருந்தசிவத் துவத்தைத்தானே விளக்கித் தனித்தனியவர்களைச்சிவன்களா கத் தானேபண்ணும். எனவும், முத்திவியத்தி இரண்டுமோ ஷ்டமென்கையால் திருகோட்டி மென்றதனால் பாசமுத்தியும், செய்யுந்தேவேயென்றதனால் சிவத்துவாபிவியத்தியுஞ்சொல் ளப்பட்டவெனவும் கூறினார், காருண்ணியமூர்த்தியாகிய திரு வண்ணமலையாதினத்துத்தம்பிரான், ஸ்ரீமத்யாழ்ப்பாணம் ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரான், தமதுசபகூத்தருமைத்திரு வுனரயினும். இவ்வுரைஅட்பமதியாளர்க் கன்றிமந்த மதி கட்டுத் தோன்றுவதரிதாயினுங் கற்றுணர்ந்தோர்பாற் கேட் டறிந்துகொள்ளக்கடவர். அஃதன்றிச்சிலரிவ்வுரையின் கருத்

தறியாது உரைவாசிப்பது கடினமெனவோ அல்லதிவ்வரை யைத்தெளிவிக்குமாசாலில்லாமையோ, சிவசமவாதிகோட் பாடெனக்கூறிமறுக்கின்றார்கள் சாநதகரிவ்வாதுகூறுவதுபெரி தாகியமடைமையே.

பரபகூத்திற்குரையியற்றியஞானப்பிரகாசரும் “செய்யுந் தேவே” எ-கு. இதுவேகருத்தாய்க்கூறியதை யவருரையாற் காண்க.

இவ்விரண்டிரையாசிரியர்கருத்துக்களையும் இந்நூற்குரையியற்றியவேணையவாசிரியர் கோட்பாடுகளையும் பரபகூதபகூதங்களில் வேறுபட்டவிடங்களில்விசேடித்தவிடங்களிலாங்காங்கெடுத்துக் காட்டப்படும். இவ்வுரையாசிரியர் சரித்திரங்களை யிந்நூன்முகவுரையிற்காண்க.

சிவவணக்கம்.

என்கீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆதிநடுவந்தமிலாவளவில்சோதியருண்ஞானமூர்த்தியாயகிலமீன்ற, மர்தினையுமொருபாகத் தடக்கிவானோர் மகுடஞுளாமணியாய்வையம்போற்றப், பாதிமதியணி பவளச்சடைகடர்ழப்படரொளியம் பலத்தாடும்பரனார்பாதத், தாதுமலிதாமரைகள் சிரத்தேவைத்துத்தளராதபேரன்புவளராநிற்பாம். (க)

(இ-ள்.) (ஆதிநடுவந்தமிலா—வளராநிற்பாம்.) எ-து. முதனடுவிறுதியின்றி ஒருவராலுமறியப்படாத பரசொருப்பிரகாசத்தையுடையவருளாகியஞானமேதிருமேனியாகக்கொண்டுதமது காருண்ணியத்தினுலே சகளிகரித்துப் பிரபஞ்சத்தை யு முண்டாக்கிய வந்தப்பரமேஸ்வரியையுந் தம்மிடப் பாகமுமுதினுடக்கிப் பிரமவிஷ்ணுக்கண் முதலாகிய தேவர்

கருக் கவரதுமகுடரத்தினம்போலுமிக்கசுத்திசிவமாகியசகஸ்
நிஷ்களசொருபமா புலகத்துள்ளார்துதிப்ப வர்த்தசந்திரனை
யலங்காரமாகவணிந்தபவளம்போன்ற சடைகளைத்தாழவிட்
டு விரிந்த வொளியையுடைய திருவம்பலத்தின்கண்ணே நிருத்
தஞ்செய்தருளுகின்ற மேலானபரமசிவனது ஸ்ரீபாதங்களாகி
யதாதுக்கண்மிக்க தாமரைகளைத்தலையின்மீதுவைத்துத் தளர்
ச்சிமில்லாதமிக்கவன்பு மீகவும் உண்டாம்படிநில்லாநின்றேம்
எ—று. பூமிக்குச்சமுமுனை திருவம்பலமாகையான் மற்ரு
ருதலம் அநவரததாண்டவத்துக்குப் பொருதென்பதுகருத்து.
திருமூலர்திருமந்திரம்;--“தத்துவமாட்ச் சதாசிவன்றாட்ச்,
சித்தமுமாட்ச் சிவசத்திதாநா—, வைத்தசராசரமாட் மறை
யா—, வத்தனமாடினா— னாநந்தக்கூத்தே” தாநாடத்தன் தசை
யாடுமென்பதுகருத்து, அட்டமூர்த்தமாகையால்—

இச்செய்யுள் சிவவணக்கங்கூறுமுகத்தான் அச்சிவம் உருவ
மும் உருவமும் உருபாருபமென்னு மூன்றுதிருமேனியுமல்ல
வென்பது கூறிற்று.

ஆதிநிவந்தமிலாவளவில் சோதியருண் ஞானமூர்த்தியாய்
எ—து. (சோதியாய் அருள்மூர்த்தியாய் ஞானமூர்த்தியாய் என்
றுபிரிந்து மூன்றி—த்துங்கூட்டுக. ஆதிநிவந்தமிலாவளவில்
சோதியாய் என்பது ஆகுபெயராதலால்) சோதியாய் எ—து.
உற்பத்திதிதி நாசங்களினது உபசாரத்துக்குந் தாமாய் மனோ
வாக்கீதமாகியசுத்த சிவசோதியர்கு அதனதுமத்தியநிஷ்கள
நிர்த்தசோதியாய் என்பதாம். ஆகையால், சகளாதிகாரரென்கி
ன்றிசதாசிவன், சகளநிஷ்களபேர்கரென்கின்ற வநாக்தசிவன்
நிஷ்களவிலயரென்கின்ற பரசிவன், இவர்கட்கதீதமாய் ஆகை
யால், மகாப்பிரளயத்திலேதான், பேராகவிவேக பாவனை

விலேதான், அணுபக்ஷமாகியபிரமாதிபுரசிவாந்தமாகிய அதிஷ்டானங்களைவிட்டுச் சிவனிடத்திலுன்முகமாய்த் திரும்பிய சம்புபக்ஷமாகியபிரமா விஷ்ணுருத்திரன் மகேஸ்வரன்சதா சிவன் பரவிந்து பரநாதம்பராசத்தி புரசிவமெனநின்ற நவதத்துவ விலயத்தானமாய்த் திரும்பச்சகலநிர்த்தம்பண்ணும்படி, அருண் மூர்த்தியாய். எ-து. மகாமாயாமயமகாசபாபித்தியில் மாந்திரிக நெழுதியபூதாகாசவடிவாகிய மந்திரலிபியெனுமிலக்கல் மாந்திரிகனுச்சரிக்குமந்திரகரிவழியாய் வந்த அக்ரிபோலாவிற்பவித்துத்திவ்ய மந்திரமாகிப் பலன்கொடுக்கும்படி சிவனது சங்கற்பத்தாலுண்டாயச்சத்தியசுத்தசம்மேளனமாகிச், சுத்தமாயாபு வநவாசிகளாகிய சாரூபிகளுக்கூச்சத்தியவடிவாயுமிருக்கும், மாந்திரிகனதுசங்கற்பத்தாற்கற்பிதசம்மேளனமாகிச் சிவனுக்குக்கற்பிதவடிவாயுமிருக்கும். வாசகமந்திரமாகிய பஞ்சதசாக்ஷரிபஞ்சாக்கரமாகித் தனதுபரிக்ஷாகசத்தியாயிருக்கின்ற வாசக சத்திமயசரீரத்திலாவிற்பவித் தவினாபூதமாயிருக்கின்ற வாச்சியமந்திரமாகிய பஞ்சதசாக்ஷரிபஞ்சாக்கரமாகித் தனதுசமவேத சத்தியாயிருக்கின்றவாச்சியசத்திமயசரீரியாய். ஆகையால்,—ஞானமூர்த்தியாய். எ-து. சலையாயிருக்கின்றஜடமூர்த்திகட்குவேராய் அசலையாயிருக்கின்றசித்ததுவாய். இப்படிக்கற்பித மூர்த்திக்குக்கரசரணாதிகனின, தசைவுகூடாதாகையால்,— அகிலமீன்றமாதிரியுமொருபாகத்தடக்கி. எ-து அகிலமீன்ற. எ-து. பாரம்பரியமாய்ப்பராசத்தியா லதிஷ்டிக்கப்பட்டந்தப்பராசத்தித்துவாரத்தினாலேயுந் தன்னாலேசாக்ஷர்த்திஷ்டிக்கப்பட்டபிரமாதித்துவாரத்தினாலேயுந் ததுகரணபுவநபோகங்களாகிய சகலத்தையும் உற்பவிப்பித்த,—ஒருபாகத்து. எ-து. வாமப்பாகத்து,—மாதிரியும். எ-து நிர்த்தசாக்ஷியாய்நிற்கும்

உமாதேவியையும் நிர்த்தசாக்ஷியாய்த்தனது சத்திசாந்நித்தி
யத் தானமாய்நின்றநிலைநிற்கவும் ஓரங்கிசத்தினாலே,—அ-
க்கி. எ-து. சமுத்திரத்துதித்தமுத்துப்போல வநந்தத்துவா
ரத்தினாலே மாயையினுற்பவிப்பித்துத் தனதுசம்மேளனசக்
கிரவிக்கிரகத்திலாவிற்பவிப்பித்த ஸ்ரீகண்டமூர்த்தியிற் பிர
வேசிப்பித்துச்சம்மேளனமாகத்திரும்பவதிற்றுனுஞ்சாந்நித்தி
யமாய்,—வானோர்மகுடகூடாமணியாய். எ-து. பிரமாதி
தேவர்க்கு மதிதேவராகிய ஸ்ரீ கண்டாதிதேவர் தேவராகிய
அநந்தாதிகட்குந் தேவனாய்,—வையம்போற்ற. எ-து உலக
ங்களெல்லாந்துதிப்ப — பாதிமதியணிபவளச் சடைகடாழ்.
எ-து (பாதி. எ-து-சமபாகமூன்று ஓரங்கிசமாதலால்) சந்திர
கலையைத்தரித்தவிரித்தபவளக் கொடிபேரீன்ற சடைகள் பின்
னாங்க,—படரொளியம்பலத்து. எ-து. டிராசத்தியாலதிட்
டிக்கப்பட்டுப்பரம்பாரின்றபிரகாசத்தையுடைய சுத்தமாயா
மயமாகியசபையின்கண்ணே,—ஆடும். எ-து. நடிக்கும்,—
பரனார். எ-து. சுத்தசிவனாரது,—பாதத்தாதுமலி தாமரை
கள். எ-து. பாதார்விந்தங்களை,—சிரத்தேவைத்து. எ-து.
சென்னிமித்திரித்து,—தளராதபேரன்புவளராரின்பாம். எ-து
யாம்நீங்காதமிருந்தபத்திநிறைவாக்காரின்பாம். எ-து. யாம்.
எ-து. தோன்றாழ்வாய்.

இவ்வரைதிருவண்ணாமலையாதீன ஞானப்பிரகாசத் தம்பி
ரானார் கூறியது.

சிவசத்திவணக்கம்.

நசனருளிச்சையறிவியற்றலின்பமில்யமொடு போ
கமதிகாரமாகித், தேசருவமருவருவ முருவமாகித்
தேவிபுமாய்த் தேசமொடு செல்வமாகிப், பேசரிய

வுயிரையெலாம் பெற்றுநோக்கிப் பெரும்போகமவையளித்துப்பிறப்பினைமுமொழித்திட், டாசகலுமடியருளத்தப் பனுடனிருக்குமன்னையருட்பாத மலர்சென்னிவைப்பாம்.

(இ-ள்.) ஈசனருளிச்சையறிவியற்றலின்ப மிலயமொடு போகமதிகாரமாகி. எ-து. கருத்தாவைவிட்டுநீங்காத சத்தியானது அவனதுதிருவுள்ளத்தாலே ப்ராசத்தியு மிச்சாசத்தியு ஞாநாசத்தியுங் கிரியாசத்தியுந் திரோதானசத்தியு மிவையுமன்றிச் சங்கராத்தோடுதிதிசுருட்டிகளுமாய்,—தேசருவமருவுந்ருவமுருவமாகித் தேவியுமாய்த்தேசமொடுசெல்வமாகி எ-து அந்தப்பிரகாசமாகிய கர்த்தாவுக்கு அருபம் ரூபாரூபம் ரூபமெனப்பட்ட மூன்றுமுறைமைக்கும் அம்முறைமைகளாகிய வடிவுந்தாமாய்க்குத்தாவெப்படிக்கொண்டருளுந்திருமேனிக்கந்தத்தச்சத்திகளுந்தாமாய்ப்பிரபஞ்சங்களும்பதார்த்தங்களுந்தாமாய்,—பேசரியவுயிரையெலாம்பெற்றுநோக்கி. எ-து. கர்த்தாவெடுத்திக்கொண்ட திருமேனிக்கேற்ற சத்தியாய் நின் றெண்ணுதற்கரிதாகியசர்வான்மாக்களையும் படைத்தளித்து,—பெரும்போகமவையளித்துப் பிறப்பினைமு. மொழித்திட்டு எ-து. ஆன்மாக்கள் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கீடாக சொர்க்காதிபதங்களையுங்கொடுத்து ஐநங்களையுங்கொடுத்துக்கர்த்தாவோடுங்கூடிநின்று முத்தியையுங்கொடுத்து,—ஆசகலுமடியருளந்தப்பனுடனிருக்குமன்னை. எ-து அஞ்ஞானநீங்கினவடியாரிதயத்தினுங்கர்த்தாவோடுங்கூடியிருக்குமூலகமாதாவினுடைய,—அருட்பாதமலர்சென்னிவைப்பாம். எ-து கிருபையாகிய திருவடித்தாமரைகளை யெந்தலைமேல் வைத்துக் கொள்ளாநின்றேம். எ-து. அதிகாரமும் செல்வமும் தேசமும், பெற்றும் கோக்கியும் பெரும்போகமளித்துமென உம்மைநோக்கி, நின்றது.

இச்செய்யுள் சிவசத்திவணக்கங்கூறுவான் கர்த்தாவுடைய லீலைக்கெல்லாஞ் சத்தியேகருவியாய்நிற்குமென்பது கூறிற்று. பிரபஞ்சத்தோற்றத்துக்குச்சத்தியுபாதாநமென்றதன்று. (உ)

பிரபஞ்சத்தோற்றமுபாதாந மென்றதன்று, கடங்கட்குக் குலாலன்மாத்திரமென்ற தெனவும்? தோற்றஞ்சிவனிடத்திலென்னில் மகாவிரதிகள் மதமாமெனவும்; விசேடித்தெடுத்திக்காட்டினர்பரபக்சத்திற்குரையியற்றியஞானப் பிரகாசர்.

ஒதனத்தினதுபாகஞ் சாத்தனதுபாகமென்கின்றது போலக் கர்த்தாவாகியசிவஞற் கன்மமாகியஜடசித்துக்களிலே கிரியையாகப் பண்ணப்படுகையால் சிவனதுசுருஷ்டி திதிசங்காரம்திரோபாவம் அதுக்கிரகம், ஜடசித்திகளதுசுருஷ்டிதிதிசங்காரம் திரோபாவம் அதுக்கிரகமென்றுஞ் சொல்லப்படுமென்றறிக. ஆகென்பதனைப்பிரித்தெங்குங் கூட்டுக. ஈசனுக்கு அருளாகி அருளென்பதாகுபெயராதலால். அருளாகி. எ-து. சித்தாகியவான்மாவினிடத்திலேசிவனுக்கொப்பாருமுத்திதிதிக்கும்பொருட்டு மலநீங்க முன்றடைபட்டிருந்த பேரறிவு பெருந்தொழிலாகிய சிவத்துவவிருத்திவிளக்க மென்னுமருளை அதுக்கிரகத்தைப் பண்ணும் பராசத்தியாகி, — இன்பமாகி எ-து. கிரமத்திலேபேரின்பமாவதாய் அந்தப்பேரின் பத்துக்குக் காரணமாகுஞ் சிற்றின்பத்துக்குநிமித்தமாகிய சுருஷ்டிதிதி சங்காரம் திரோபாவமென்கிற நாலுக்குத்தியங்களை ஆரணி ஜநந் ரோதயித்திரி ரூபமாயிருந்து பண்ணுந் திரோதாணசத்தியென்னுமாதிசத்தியாகி. (பரசிவாதீதமாகிய சிவனுக்கின்பத்தைப்பண்ணும் பராசத்தியதீதமாகிய விற்பசத்தியாகி யென்றும் தொரிப்பொருளுமாம்.) இப்படிப்பஞ்சகருத்தியம்பண்ணுமிடத்து நியமித்தறிந் துத்தியோகத்துச்

சங்கற்பித்துப்பண்ண வேண்டுகையால்.—இச்சையாகி. எ-து இந்தப்பொருளிப்படியாம் இந்தப் பொருளிப்படியாகாதென்னு நியமத்தைப்பண்ணுமிச்சாசத்தியாகி,—அறிவாகி. எ-து இதிகாரண மிதுகரண மிதுகாரிய மிதுபிரயோசன மென்னுஞ்சாத்தசவிகற்பஞானத்தைப் பண்ணுஞானசத்தியாகி,—இயற்றலாகி. எ-து கிரியாசத்தியாயிருந் திதைநான்பண்ணு நிற்பேனென் னுத்தி போகித்தலாகிய சாத்தசவிகற்பக்கிரியை யைப்பண்ணித் திரும்பவிச்சாசத்திருபமாகியிருந் திந்தவஸ்திப்படியாகக்கடவதென்று சங்கற்பத்தைப்பண்ணும் கிரியாசத்தியாகியந்தத்தால் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் அந்தத்தால் பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கு யோக்கியத்தைப் பண்ணுமதாகிய சூக்குமபஞ்ச கிருத்தியங்களையும் பண்ணுமிடத்தில் இலய போகவதிகாரகாலங்களிலே பண்ண வேண்டுவதாகையால்—இலயமொடுபோகும்திகாரமாகி. எ-து. இலயபோகவதிகாரங்களுக்குள் இலயத்தைச்சொல்வாம். (அர்த்தமாத்நிரயோசனநிர்விகற்பக்காட்சி, பிரத்தியர்த்தக்காட்சிமாத்திர சவிகற்பப்பார்வைபார்க்குஞ்சத்தசிவன் போலிருந்தாலும் போகரையு மதிகாரரையு மதுக்கிரககிருத்தியமாத்திரங்குறித் ததிசூக்குமிப்பித் துள்வைத்ததி சூக்குமயோசனசாத்தசவிகற்பஞானிக்கிரியா சங்கற்பவானாயிருக்கின்ற விந்துவைநீங்காத விலயருக்கு முத்திபண்ணுமதுக்கிரககிருத்திய மப்படியிருக்கும். விந்துவைநீங்கியவிலயருக்கு வியத்திபண்ணுமதுக்கிரககிருத்திய மெப்போதுமியற்கையாயிருக்கின்றதாகினுந் தூல பஞ்சகிருத்தியத்துக்கு யோக்கியத்தைப்பண்ணுமதாகியசூக்குமபஞ்சகிருத்தியத்தைப் பண்ணும்படி இலய காலத்திலே போகரையும் அதிகாரரையுந் சூக்குமிப்பித்துள் வைத்துச்

சுருஷ்டிகாலத்திலேதானவர்க்குள்ளுமாயிருப்பார். இலயராந
லால் அந்தமுத்திவியத்திகருத்தியமு முடித்தித் துலபஞ்ச
கருத்தியநிமித்தமாகிய சூக்குமபஞ்சகருத்தியத்தையும் பண்
ணுவார். ஆகையால், முகரப்பிரளயத்திலே துலபஞ்சகருத்தி
யங்களைவிட்டிருக்குங்கிரியாசத்திக்குச் சூக்குமபஞ்சகருத்திய
நிமித்தஞ் சூக்குமித்த நியமித்தல் சற்றேசவிகற்பித்தநிதல்
அப்படியுத்தியோகித்தல் நிர்விகற்பசவிகற்பவேற்றுமைதோ
ற்றச்சங்கற்பித்தலென்னுந் தொழில்களைப்பண்ணுமிச்சாசத்
தி ஞானசத்திகிரியாசத்தி; அந்தக்கிரியாசத்திபேதமாகியவிச்
சாசத்திகளை யந்நியமன்றித் தனக்குள்வைத்துநிர்விகற்பவறிவு
மாததிரத்தைப் பண்ணுஞ்ஞானசத்திமாததிரமாயிருத்தல்(இல
யம்.) (போகத்தைச்சொல்வாம். அந்தக்கிரியாசத்திக்குச்சுருஷ்
டியாதிதுலபஞ்சகருத்தியங்களைப் பண்ணும்படி நியமித்தல்
அறிதல் உத்தியோகித்தலென்னுந் துலயோசன பவுத்தசவி
கற்பவேற்றுமைதோற்றுஞ்சூக்குமயோசனசாத்த சவிகற்பத்
தொழில்களின துள்ளுத்திரேகத்தைப்பண்ணி இச்சாசத்தி
யாயு ஞானசத்தியாயுங் கிரியாசத்தியாயுமிருத்தல்போகம்.)
(அதிகாரத்தைச் சொல்வாம். அந்தக்கிரியாசத்திக்குச் சொல்
லிய சாத்தசவிகற்பநிர்விகற்பவேற்றுமை தோற்றுஞ் சூக்
குமயோசனசாத்தசவிகற்பசங்கற்பத்தினது அந்தர்ருத்திரே
கத்தைப்பண்ணிக் கிரியாசத்தி பேதமாகிய விச்சாசத்தியாயி
ருத்தலதிகாரம்.] ஆகையாற்றன்னைக்குறித்தப்பிரபஞ்சம்பிர
யோசனமாகத்தோற்றாதாதலாற் றன்னைக்குறியாமற் பிரப
ஞ்சத்தைச் சொரூபமாததிரமாகப் பார்த்தலைப்பண்ணுவது.
“ஆதிநடுவந்தமிலாவளவில்சோதி” என்றுமுன்சொல்லியது,
சுத்தசிவச்சுவபாவம். பிறப்பிரயோஜனத்தைக்குறித்துப்பார்
த்தலைப்பண்ணுதலைச்செய்வதிப்போதுசொல்லியவிலய போ

க, அதிகாரச்சிவச்சவ்வாவம். இந்தவிலயபோத அதிகாரச் சுவ
பாமும் சர்வகருத்திருத்துவத்து க்குட்சிறப்புக்கருத்திருத்துவ
மாதலால், ஒளபாதிகந்தடத்தலக்ஷணமன்று. நிருபாதிகமிருவ
கையொருவகைச்சபாவமும் ஒருபலக்ஷணமே. ஆதலால், இந்த
விலயபோகவதிகாரங்கள், விருத்தி பரிணதி விவர்த்தாரம்
பங்களினொன்றாகிய நித்தியங்கள் கோபாதிகங்கள் சத்தியங்க
ளல்ல. பகிரங்கபேதமாய்ப் பிரித்தற்கரிதாகி அந்தரங்கபேத
மாயிருக்கின்றகிவபேதமாயும் சிவசத்திபேதமாயும் சிவசத்தி
வியாபாரபேதமாயுமிருத்தலால் வியாபாரங்கட்கு இலய
போகவதிகாரமென்னு மந்தரங்கபேதமுண்டு. சிவனுக்குஞ்
சிவசத்திக்குமில்லை யென்று சொல்லப்படாது; காரண பேத
மில்லாதிருந்தாற் காரியபேதமில்லையாதலால் சிவ சிவசத்தி
சிவசத்திவியாபாரங்கள் மூன்றிற்குந் தனித்தனி இலயபோக
வதிகாரங்கள் பிரித்தலில்லாத வந்தரங்கபேதமாயும் பகிர
ங்கத்து அபேதமாயும் நித்தியங்களாயுஞ் சத்தியங்களாயுமிருக்
கும்; கற்பிதமூர்த்திவடிவுமாத்திரத்தாற் கற்பிதவ நித்தியங்
களாயு மசத்தியங்களாயு மிருக்குமெனவறிக. விந்துவுக்கும்
வைந்தவசரீரிகட்குமாத்திரம் இலயபோகவதிகாரங்கள் பிரி
த்தற்கெளிதாகிய பகிரங்கபேதமாய்ச்சற்காரியத்தால் நித்தி
யங்களாயு மனுமூர்த்திவடிவுமுதற் காரியமாத்திரத்தா லநி
த்தியங்களாயு மசத்தியங்களாயுமிருக்குமெனவறிக. திரும்ப
விலயபோகவதிகாரக்கிரமங்களிலே, — தேசருவமருவருவரு
ருவமாகி. ௭-து, சோதியாம்நிஷ்கள சகளநிஷ்களசகளமாகி
ப் பின்னுமதிதாரத்துக்குப் புறம்புமுள்ளுமாயிருக்கும் பர
சிவனாறு மநாகதசிவனாறு மோர்கலையீரிருகலைக்கிரமத்திலே
யதிஷ்டிக்கப் பட்டசாந்தியாதீதை, சாந்தி, வித்தை, பிரதி
ட்டை நிவிர்த்தியென்னுங்கலைகளில்விழுந்து பஞ்சசாதாக்கிய

ங்கனையும் பஞ்சமூர்த்திகளையு மிந்தவிருகலப்பினுள்ள பஞ்சப் பிரமங்களையு முற்பலிப்பிக்கும் தூலகாரியபராசத்தி ஆதி சத்தி இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளுமாகிப், பின் னும் ஈசானியாதிமூர்த்தியந்தமாகியபஞ்சசத்திகளுமாகிவாமா திசர்வபூததமனியந்தமாகிய வஷ்டசத்திகளுமாகிப், பின்னு மனோன்மனியாதிசர்வதயந்தமாகியபஞ்சசத்திகளுமாகி-- தேவியுமாய். எ-து. போகசத்தியுமாய்,—தேசமொடுசெல்வ மாகி. எ-து. யோகசத்தியொடுவீரசத்தியுமாகிப்பின்,—பேச ரியவுயிரையெலாம்பெற்று. எ-து. எண்ணிறந்தவான்மாக்க ளுக்குப் பரதேகமென்றும் சூக்குமதேகமென்றும் தூலதேக மென்றுஞ்சொல்லப்படுந் திரிதேகங்களோடுக்கூட்டி அறிவு விளங்கச்சிருஷ்டித்து,—நோக்கி. எ-து. இரகிதித்து,—பெரு ம்போகமவையளித்து. எ-து. புவநபதிகளாயிருக்கின்றபர போகங்களையும் புவநவாசிகளாயிருக்கின்றவபர போகங்களை யுங் கொடுத்தத்திரோபவித்து,—பிறப்பினையுமொழித்துட்டு எ-து. சங்கரித்துச் சிவனுக்கொப்புகியிருக்கும்பரமுத்தியை யும் சுத்தமாயா புவநப்பிராப்தியாகிய வபரமுத்தியையுங் கொடுத்தன்க்கிரகித்து,—ஆசகலமடியருளத்து. எ-து. தீக்ஷா சுத்தராகியசாதகர் இருதயகமலத்திலேயவரவரயோக்கியா னுருணமாய்ச்சுகள,நிஷ்கள,சுகளநிஷ்கள,நிருத்தமத்தியுதில த்நிஷ்களாதீத்மென்றுமுன்னொன்னொருபுங்தளாய்,—அப் பனு—னிருக்கும். எ-து, சிவனோடு கூடத்தியாநம்பண்ணப் படும்,—அன்னையருட்பாத மலர் எ-து. உலகமாதாவினது பர்தாரவிந்தங்களை,—சென்னிவைப்பாம். எ-து. கிரகிலே சூட்டிக்கொள்ளாநிற்கின்றோம். எ-து.

இவ்வுரை திருவண்ணாமலையாதீனம் ஞானப்பிரகாசத்தம்பி ராணர்கூறியது.

விநாயகர் வணக்கம்.

இயம்புநூலிருந் தமிழின் செய்யுளாற்றாவிடையுறு
தீர்ந்தினிதுமுடியவேண்டித், தயங்குபே ரொளியாகி
யெங்குநின்றதலைவனார்மலைமாதுதன்னோடாடிப், பய
ந்தவைங்கரநாற்றோண்முக்கணிநுபாதப்பரியதொரு
நீள்கோட்டுப்பெரியபண்டிக், சுயந்தனடிக் கமலங்க
ணயந்துபோற்றிக் கருத்திலுறவிருத்தி மிகக்காதல்
செய்வாம். (ஈ)

(இ-ள்.) இயம்புநூல். எ-து. இப்பொழுதுசொல்லுநால், --
இருந்தமிழின்செய்யுளாற்றாவிடையுறுதீர்ந்தினிதுமுடியவே
ண்டி. எ-து. பெரியதமிழினாற்செய்யுமிச்செய்யுள் பஞ்சாதி
காரங்கள்சொல்லும் வழிபால்வருங் குற்றந்தீர்ந் தினிதுமுடி
தலைவிரும்பி, —தயங்குபே ரொளியாகி. எ-து. விளங்கும்
பெரியவொளியாகி, —எங்குநின்றதலைவனார். எ-து. எவ்விட
த்தும் பூரணமாய் நின்றகர்த்தா, —மலைமாது தன்னோடாடிப்
பயந்த. எ-து. அசுரர்வதைநிமித்தமாக விமயமாதோடுங்
கூடியுண்டாக்கப்பட்ட, —ஐங்கரநாற்றோண் முக்கணிநுபாத
ப்பரிய தொருநீள்கோட்டுப்பெரிய பண்டிக்கயந்தன். எ-து
ஐந்துகைவினையுநான்குதோள்ளையு முன்னுகண்ணினையுமிரண்
டுபாதத்தினையும் பேரிதாகநீண்டதொருகொம்பினையும் பெரிய
வயிற்றினையுமுடைய யானைமுகவனது, —அடிக் கமலங்கள்நய
ந்துபோற்றிக் கருத்திலுற விருத்திமிகக் காதல்செய்வாம்.
எ-து. ஸ்ரீபாதகமலங்களைவிரும்பித் துதித்துச் சித்தத்திலுமு
றும்படிவைத்துமிக்கவிருப்புத்தைச்செய்யாரின்றேம். எ-து.

இச்செய்யுள் சிவஞானசித்தியென்னுசொல்லப்பட்ட விந்
நூல் விக்கிநமின்றிவிரைய முடிப்பதுகாரணமாக விநாயகர்
வணக்கங் கூறிற்று. (ஈ)

கந்தர்வணக்கம்.

அருமறையாகமமங்கமருங்கலை நூற்றிந்தவகத்தி
யயனுக்கோத்துரைக்குமருட்குருவாங்குருளை, திரும
றைமாமுனிவர் முனிதேவர் கடந்தேவன் சிவனருள்
சேர் திருமதலை தவநிலையோர் தெய்வம், பொருமறை
யார் கழல்வீரர் வீரன்கைபிற்பூநீர்கொண்டோவாது
போற்றுமடியார்கள், கருமறையா வகையருளிக்கதி
வழங்குங்கந்தன் கழலிணைகளென்சிரத்திற்கருத்தில்
வைப்பாம்.

(ப)

(இ-ள்.) அருமறையாகமமங்கஅருங்கலை நூல்தெரிந்தவகத்
தியனுக்குத்திரைக்குமருட்குருவாங்குருளை. எ-து தெரிதற்ரிசு
யவேதங்களை யு மாகமங்களை யு மாநங்கங்களை யு மரிதாடியகலை
ஞானங்களை யு மாராய்ந்தவகத்தியமாவிருட்கு வேதவியாக்
கியாநத்தையருளிச்செய்த ஞானஞ்சாரியனாகியவினைய பிள்ளை
யார்,—திரு மறை மா முனிவர் முனி. எ-து. அழகியவேதத்
தைக்கந்துவல்லமிக்கவிருடிகுட்குத்தலைவனாகியவிருடி,—தேவ
ர்கள்தந்தேவன். எ-து. தேவர்குட்குச் சுவாமி.—சிவனருள்சேர்
திருமதலை எ-து சிவனுக்குக்கிருபையாலுண்டாகியபுத்திரன்,—
தவநிலையோர் தெய்வம். எ-து. தவத்தின்மிக்கோர்க்குவழித்
தெய்வம்,—பொருமறையார்கழல் வீரர்வீரன். எ-து. யுத்த
த்தைப்பொருந்தின வீரக்கழலையுடையவீரர்க்கு வீரன்,—கை
யிற்பூநீர்கொண்டோவாதுபோற்றுமடியார்கள் கருமறையா
வகையருளிக்கதிவழங்குங்கந்தன். எ-து. ஒழியாதுகையின்
மலருமஞ்சனமுங்கொண்டு அதிக்குமடியார்கள் கருப்பத்தி
லமுந்தாதவகையருள் செய்து மோகத்தைக்கொடுக்குங் கந்
தசுவாமி,—கழல்இணைகளென்சிரத்திற் கருத்தில் வைப்பாம்.
எ-து. அவனதுஸ்ரீபாதங்களிரண்டையு மென்தலைமீதும்இதய

த்திலும் வைத்துக்கொள்ளாநின்றேம். எ-து. கழல்வீரரென்றது அசுரரை.

இச்செய்யுள் கந்தர்வணக்கங்கூறிற்று.

ஆதிநதிவந்தமிலாவளவில்சோதியென்றசெய்யுள்முதலிச்செய்யுள்காறுந் தெய்வவணக்கங்கூறிற்று. (சு)

கருமறையாவகையருளி. எ-கு. ஜநநமரணங்கட்குக்காரணமாகியமலமறையாதபடி கருபைபண்ணினவனும்; சூதிவழங்கும், எ-கு. சிவச்வருபவிளக்கமாகியமோகஷத்தைக் கொடுக்குங்கந்தன் எனவும்; விசேடித்துரைத்தனர், திருவண்ணாமலையாதினம் ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரானார்.

குருவணக்கம்-

பண்டைமுறைவண்டரற்றப்பகந்தேன்னானம் பரிந்தொழுகச்சிவகந்தம்பரந்து நாறக், கண்டவிதயக்கமல்முறைகளெல்லாங் கண்டிறப்பக் காசினிமேல் வந்தவருட்கதிரோன், விண்டமலர்ப் பொழில்புடைசூழ்வெண்ணெய்மேவுமெய்கண்டதேவன்முகுசைவநாதன், புண்டரிகமலர்தாழச்சிரத்தேவாமும் பொற்பாதமெப்போதும் போற்றல்செய்வாம். (ரு)

(இ-ள்.) (பண்டமறை-செய்வாம்.) எ-து. பழையதாகிய வேதவண்டிகௌலிப்பப் பரஞானமாகிய செவ்வியதேன் சிநேகத்தோடும் புறப்படச் சிவமாகியமணம் விரிந்துமணக்கச் சகலரிற்சத்திநிபாதம்பதிந்துதரிசித்தோரது விதயகமலங்கள்விட்டுவிரியப் பூமியிடத்தெழுந்தருளிய விரிந்தமலர்மையுடைய பொழில்கள் பக்கங்களிலேசூழப்படாநின்ற திருவெண்ணெய்நல்லூரைத்திருப்பதியாகப்பொருந்தின சுத்தசை

வத்திக்காதிதாகிய மெய்கண்டதேவனென்னுந் திருநாமத்தை
புடையஞானசூரியன் துழுகிய ஸ்ரீபாதங்க டாமரைமலர்
மொப்பழியும்படி யெழுதுதலைமீதே யெப்பொழுதும் வாழ
மாதலா லவற்றையேதுதியாநின்றேம். எ-து. கண்டவிதயக்
கமலமுகைகள் கண்டிதந்தவிடத்துவன்டரற்றப் பசந்தே
னொழுகப் பரந்திமணக்கவெனக்கூட்டினுமமையும்.

இச்செய்யுள் குருவணக்கங்கூறிற்று.

(ரு)

அவையடக்கம்.

மாலயன்மாமறை யறியாவா திமார்க்கம் வையகத்
தர்கமம்வேதமற்றுமுள்ள, தூலையெலா முணர்ந்திறை
வன்கழலேநோக்கு நோன்மையருந்தவர் முன்யா னு
வலுமாறு, வேலையுலாவந்திரைகள்விசியேறி வேறே
முமொன்றாகி நின்றபோது, சாலவுழான்குளப்படியி
ற்றங்கி நின்றசலமது தானேரென்னுந் தன்மைத்
தாலோ.

(க)

(இ-ள்) மாலயன்மாமறையறியா வாதிமார்க்கம். எ-து.
பிரமவிஷ்ணுக்காலா நான்குவேதங்களாலு மறிதற்கரிதாகிய
பரமேசுரனதுவழியை —வையகத்தாகமம்வேதமற்றுமுள்ள
தூலையெலா முணர்ந்திறைவன்கழலேநோக்கு நோன்மையரு
ந்தவர் முன்யா னுவலுமாறு. எ-து. பிரபஞ்சத்தின்கண் ணே
ஆகமத்தையும்வேதத்தையு மவற்றின்வழியுண்டாகிய சாத்திர
ங்களையுங்கற்றறிந்து பரமேசுரனது ஸ்ரீபாதங்களை யே பற்று
க்கோடாகவுடைய நோய்முதலிய வற்றைப் பொறுக்குந்த
போதனர்முன்னே யாதுமறிபாதயான் சொல்லுநெறி, —வே
லையுலாவந்திரைகள்விசியேறி வேறேமுமொன்றாகி நின்ற

போது சாலவுமான்குளப்படியிற்றங்கி நின்ற சலமதுதானே
ரென்னுந்தன்மைத்தாலோ. எ-து. சமுத்திரத்தினுலாவந்
திரைகண்மிகுதலும் வேற்றுமைப்பட்ட சமுத்திரமொன்று
படநின்றவிடத்து மிகவு மூன்குளப்படியிற்றங்கி நிற்கும்
ஜலத்தைப் பிரளயஜலத்துக் கொப்பென்னு முறைமையுடை-
த்து எ-து. ஆலும் ஓவும். அசைகள்.

இச்செய்யுளவையடக்கங் கூறிற்று.

(சு)

இதுவுமது.

நீடுபுகழ் உலகுதனின்மைந்தர் மாதர் நேயமொடுதா
ம் பயந்த புதல்வர் வாயிற் கூடு மொழிமழையொடுகுழ
றியொன்றுங்குறிப்பரிதாயிடினுமிகக்குலவிப்போற்றி
மாடுநமக்கிதுவென்று கொண்டுவாழ்வ ரதுபோல
மன்னுதமிழ்ப் புலமையோரென், பாடுகவிக்குற்றங்
கன்பாராரிந்நூல்பாராட்டாநிற்பரருட்பரிசினுலே (எ)

(இ-ள்.) நீடு புகழ் உலகுதனின்மைந்தர் மாதர் நேயமொடு
தாம் பயந்த புதல்வர் வாயிற் கூடு மொழிமழையொடு குழ
றியொன்றும் குறிப்பரிதாயினுமிகக், குலவிப் போற்றி, மாடு
நமக்கிதுவென்று கொண்டுவாழ்வார். எ-து. நிலைபெற்றபுகழி
னையுடையவுலகின்கண்ணிபு மான்கள் சிநேகத்தோடும் பெற்ற
பிள்ளைகளிடத்துண்டாகிய வார்த்தை யிளமையோடு தடுமாறி
மொன்றுந்தெரிதற் கரிதருமிருந்ததாயினு மதனைமிகவுங் கொ
ண்டாடிப்போற்றி யாம் பெறுமைச்வரியமென்று மகிழ்ந்து
வாழாநிற்பர்கள்,—அதுபோல மன்னு தமிழ்ப் புலமையோ
ரென்பாடுகவிக்குற்றங்கன்பாராரிந்நூல்பாராட்டா நிற்பா
ருட்பரிசினுலே. எ-து. அத்தன்மைபோல நிலைபெற்றதமிழ்

கவி

சிவஞானசித்தியார்பரபகூடம்.

ழ்ப்புலவரென்லி-த்துண்டாகிய கவிமினது குற்றம்பாராந்,
யான்சொன்னநூலைப் பாராட்டாநிற்பர் ஞானத்தின்முறை
(எ) மைப்பாட்டினால். எ-து.

நூற்சிறப்பு.

சுத்தவடிவியல்பாகவுடையசோதிசொல்லியவாகம
ங்களெல்லாஞ் சூழப்போயு, மொத்தமுடியுங் கூடவொ
ரிடத்தே யெருபதிக்குப் பலநெறிகளுளவானுற்போ
ந், பித்தர்குணமதுபோல வொருகாலுண்டாய்ப் பின்
னொருகாலிவின்றிப்பேதையோராய்க், கத்திமார்
மாக்களுரைக் கட்டிற்பட்டோர் கனகவரைகுறித்துப்
போய்க்கடற் கேவீழ்வார். (அ)

(இ-ள்.) சுத்த வடிவு இயல்பாகவுடையசோதி. எ-து. ஞான
மேதனக்குச் சுதந்தரவடிவாகவுடைய கர்த்தா, —சொல்லிய
ஆகமங்களெல்லாஞ் சூழப்போயுமொத்தமுடியுங்கூட வோரிட
த்தே. எ-து. சமயபேதங்கடோறு மவனருளிச்செய்தவாகம
ங்களெல்லாம்பலபேதமாயினும் ஞானபாதமெல்லாவாகமமுந்
தம்மில்லாத்துச்சென் றொருபொருளையே நோக்கமுடியும்.
அஃதென்போலவென்னில், —ஒருபதிக்குப் பலநெறிகளுளவா
னுற்போல். எ-து. ஒருர்க்குண்டாகியவழிகளெல்லாம் பலபே
தப்பட்டதாயினும் சேரவவ்வுரையேநோக்கக்கிடந்தாற்போ
ல, —பித்தர்குணம் அதுபோலவொருகாலுண்டாய்ப் பின்னொரு
காலுறிவின்றிப் பேதையோராய்க் சத்திடுமானமாக்களுரைக்
கட்டிற்பட்டோர். எ-து. எல்லாச்சமயத்திலு ஞானபாதமொ
க்குமென்றுகண்டு முத்தியடைந்திருக்குமானமாக்கள் டோலா
சாமற் பித்தேறினர்குணம்போல மருளுந்தெருளுமாய் முத்தி
யடையத்தக்கநெறியைக்காணும லக்நெறியைக்கண்டாற்போ

லக்கூப்பிட்டுத்திரியுமறிவிலோராகிய, பரசம்யிகளாகியவான்
மாக்களதுபசுநூழ்க்கட்டுக்குப்பட்டோர், — கனகவரை சூறித்து
ப்போய்க் கடற்கேவீழ்வார். எ-து. மகமேருவைச்சூறித்துப்
போகவொருப்பட்டவன். அவ்வழிபேரகாமன் மற்றொருதிசை
யேடோய்க்கடற்கேவீழ்ந்தாழுந்தன்மைபோலும். எ-து.

இச்செய்யுள் பரசமயிகள்கொள்ளுநூல்பசுநூலாகையான்
உவமர்கள் முத்தியடைபார்க்கொன்பதுகூறிற்று. (சு)

பரசமயிகள் முத்தியடைபார்க்கொன்பதற்குச் சிவதருமோ
த்தரம். “எடுத்ததேரீராக்கைதன்வி லிருண்மலசத்திதன்னை
தறித்தருன்சைவநூலின்சாதனமதனைத்தள்ளி, விடுத்துவிற்ற
நூலின்சாதநம்விரும்புவார்முன், எடுத்தவாரமுதம்விட்டுப்
புற்கையாதரிப்பாரன்றே” என்னெடுத்துக்காட்டினார்ஞானப்
பிரகாசர்.

நூற்கதிகாரியும் நூல்வழியும் நூற்பெயரும்.

போதமிகுத்தோர், தொகுத்தபேதைமைக்கே பொ
ருந்தினோரிவர்க்கன்றிக்கதிப்பாற்செல்ல, வேதுநெறியெ
னுமவர்கட்கறியமுன்னு ளிறைவானருணந்திதனக்
கியம்பநந்தி, கோதிலருட்சனற்குமாரற்குக்கூறக் குவ
லயத்தினவ்வழியெங்குருநா தன்கொண்டு, சிதகலவெ
மக்களித்தனானநூலைத் தேர்ந்துரைப்பன் சிவஞான
சித்தியென்றே.

(இ-ள்.) போதமிகுத்தோர். எ-து. சாத்திரஞானத்தான்
மிக்கவர்கள்; — தொகுத்த பேதைமைக்கே பொருந்தினோர்.
எ-து. இந்தவகையாகச்சொல்லப்பட்டவறியாமைபைக் கூடி
னோர், — இவர்க்கெல்லாம். எ-து. இந்தவிருவர்க்குமென்றி. — கதிப்

டாற்செல்ல ஏதுநெறிபெனுமவர்க்கறிப 'முன்னுள்ளைறவன்.
நூனந்தி தனக்கியம்ப. எ-து, முத்தியின்வழிச் செல்லுதலு
க்கு யாதுவழியென்ற ராயஞ்சத்திநிபாதத்தோர்க்கறிபவேண்
டி யாதிமிலேபரமேசரன் நன்னாவிந்பத்திசெய்யு நந்திகே
சரநாயனார்க்கருளிச்செய்ய, நந்தி கோதிஸ்ருட்சனந்குமாரந்
குக்கற எ-து. ஸ்ரீ நந்திகேசர நாயனாருந் தம்மனவிந்குற்ற
மற்றடத்திசெய்யஞ்சனந்குமாரபகவானுக்கருளிச் செய்ய,—
சுவலபத்தி நவ்வழியெங்குருநாதன் கொண்டு தீதகலவெமக்
களித்தஞானநூலைத் தேர்ந்துரைப்பன் சிவஞானசித்தியென்
றே, எ-து. இம்முறைமையாலேகேட்டருளிச்செய்துபிரபஞ்
சத்திலெழுந்தருளி பெம்முடையசுலாமிடாகிய மெய்கண்ட
தேவநாயனார் குற்றமற்றதமிழாகச்செய்து சிவஞானபோதச்
சிறப்பநாமந்தரித் தெமதஞ்ஞானநீங்கவருநிச்செய்த விந்த
நூலை யோதியுணர்ந்துசொல்லாநின்றேன் சிவஞானசித்தியெ
ன்னும்பெயரினான். எ-து.

இச்செய்யுள் குருபரம்பரையும் டாரம்பரியமாகநூல்வந்த
முறைமையுந்கூறிற்று. (சு)

நதீவாந்தன்மைபராகிய சத்திநிபாதத்தோரிலக் கணத்திற்
கு; “கிரைக்கடலுச்சென்று சிதறியுடைந்தாழ்ந்த, மரக்காங்
கை விட்டார்மனம்போ—லிருக்குமெனக், கையாவினைப்பிற
விக்கஞ் சிக்கலங்கினே, னுப்யநெறிகாணவுணர்ந்து.” எனவு
மெடுத்திக் காட்டினர்ஞானப்பிரசரிசர்.

நூற்கருத்து.

இறைவனையு மீறைவனானியம்புநாலு மீண்டளவும்
பொருளியல்பும்வேண்டுஞ் செய்தி, முறைமைகளும்
பெத்தமொடுமுத்தியெல்லா மூதுல்கிலெம்ச்சியன்ற

முயற்சியாலே, சிறையுலவும் புன்னிலவித் தோன்றும்
பேய்த்தேர்ச் செய்கைபோலுண்டாய்பொய்கொண்
மார்க்கத், துறைபலவுங்கடாவிடையாற் சொல்லிப்
போக்கித் துகடரவிற்கூலிற்சொல்லகிற்பாம். (க0)

(இ-ள்.) இறைவனையுமிதவஞ்ஞலியம்புநாலும். எ-து. பர
மேசுரனையும் பரமேசுரனானுள்ளிச் செய்யப்பட்ட வேதாதாபு
ராணப் பொருள்களையும், ஈண்டளவும். எ-து. இவ்விடத்து
ண்டாகிய வளவைப்பிரமாணமும், பொருள்மல்பும். எ-து
அவ்வளவைக்களா லதியும் பொருள்களினியல்பும்,—வேண்டு
ஞ்செய்திமுறைமைகளும். எ-து. அப்பொருளியல்பின், வடி
நின்றோர் செய்யவேண்டு மாசாரங்களையும்—பெத்தெமாமி
முத்தியெல்லாம். எ-து. பெத்தலக்ஷணத்தினே முத்திலக்ஷ
ணங்களெல்லாம்,—முதுலகெலமக்கியன்ற முயற்சியாலே.
எ-து. பழயதாபுவரும் பிரபஞ்சத்திலெமக்குக்கடினை செய
லாலே,—சிறையுலவும் புன்னிலவித் தோன்றும்பேய்த்தேர்ச்
செய்கைபோலுண்டாய்பொய்கொண்மார்க்கத்துறை பலவுங்
கடாவிடையாற் சொல்லிப்போக்கி. எ-து. கரையிலகப்பட்டு
நிற்கு நிரையொப்பத்தோன்றுகின்றபேய்த்தேரை மெய்யொ
ன்றுநிருமிக்குமிடத்துப் பொய்யானதன்மைபோல தூல்களா
கவும் வழிகளாகவும் கேட்டார்க்குப்பொருந்தித்தக்கதாமவுண்
டாய்ப் பொய்யைக் கைக்கொண்டவழிகளாகிய ஆலோகாய
தன்முதற்பாஞ்சராத்திரி யீரூபசமயிகளுடைய பலதுறை
களையுங் கடாவாலும் விடையாலுஞ்சொல்லிக்கி,—துகடா
விற்கூலிற்சொல்லகிற்பாம். எ-து. குற்றந்தீர ஞானபாதத்
தையறியவின் தூலியேசொல்லக்கடவேன். எ-து. அளவென்
றது-அளவையைய. அளவையாவன-காண்டன் முசலிய. ஒடு

என். துகடரவென்றது அவரவர்களையுமார்த்தத்தினின்ற,
குற்றந்தீரவென்க.

இச்செய்யுள் தூங்குத்துக்கூறிற்று. (க)

இவைபத்தும்பாயிரம்.

பாயிரமுந்நிற்று.

உலோகாயதன்மதம்.

இனி, உலகாயதன்முதற் பரசமயிகள் பிரமாணமும் பிர
மோங்கனும் அவர்களை நிராகரிக்குமானும் அருளிச்செய்குருர்.

இந்திரபுரோகிதனியம்புமொருநூலின்

முந்திரமெனாதறி வினோடருளிலாழற்

சந்தணையுயத்துமணமாலேகடயங்க

வந்தியுலகத்திலுலகாயதனுரைப்பான். (க)

(இ-ள்.) (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமானாக.) சாந்தம்பொரு

ந்தியதோளிடத்து நலுநாற்றம்பொருந்தியமாலேகள் பிரகாசி

க்குங் கர்ப்பபரசயந்நகாதவுலோகாயதன் இந்திரபுரோகிதனா

கியபிரகஸ்பதிபகவா னுண்மாக்கள் போகன்காரணமாயருளி

யநூலை யிப்பொழுதிடையுறென்றுகொள்ளுதற்கு ஞானமுங்

கருணையுமில்லாமலந்த நூலையெமெயென்றுசொல்லாநிற்

பன். எ-து. இயம்புநூல் உலோகாயதசித்தாந்தம். சந்தணை

புயத்துமணமாலேகடயங்க. எ-து. 'போக சாமியாகையாலே'

பலன்சுகந்தாதிகளையுடையென்பது நோக்கியென்க. உந்தி

யுலகத்திலுலகாயதன். எ-து. ஸ்திரீ போகமே மெய்யென்றது

பவிக்குமவன் ஐநநங்கைவிடா எனப்பதுகருத்து. உந்து மூல

கம்மாடமாயிற் கிளம்பினதென்க. இதனுற்சொல்லியது, இந்

திரன் றவத்தைப்புரியப் பிரகஸ்பதியவனைமயக்கி விடையத் திலேவீழ்வித்தசாத்திரமென்க. அஃதென் பேராவென்னின் அருச்சுனன் றவத்தைப்புரிய வாசுதேவன் தேரிலேயிருந்து கீதையென்னஞ்சாத்திரத்தினாலே மபுக்கக்கொல்லுவித்ததற் கொக்குமெனக்கொள்க. உலோகாயதன் சார்வாகனென்றும் பெயர்பெறுவன்.

இச்செய்யுளுலோகாயதன் பிரகஸ்பதிநாலையே பிரமாண மாகக்கொண்டுரைப்பெனென்பது கூறிற்று. (க)

பிரகஸ்பதிகூறியமதின நூல்வாசுதேவர்கூறியநூலுக்கொப் பாமோவெனில், விவகாரதிசையிலல்லது புண்ணியபாவங்க ளும் சொர்க்கமுதலானபிரபஞ்சங்களுங் கருத்தனு மான்மவர் க்கங்களும் பூசுச ஜபம் தியானம் அதுஷ்டானம் யாகமுதலிய கன்மங்களும் பாரமார்த்ததிசையிலே மெய்யல்ல பொய் யென்றுசதாசாரவிரோதஞ்சொல்லலால் ஒருபுடையொப்பா மென்க. என்றெறித்துக் கூறினரஞானப்பிரகாசர். உந்தியுலக த்தில். எ-சு.கடலினாற்சூழப்பட்டவுலகம்எனப்பொருளுரை ப்பாருமுளர். உந்தி-கடல்.

நண்டளவைகாட்சிமன மாதிரி ருமூன்றாய்
வேண்டுமனுமானமுதலான பலவேண்டா
புண்டபொருள்புதமவைபுகழ்கடின சீதந்
தீண்டரியவெம்மைசலனத்தினொடுசேர்வே.

(இ-ள்) நண்டளவைகாட்சி. எ-து. இவ்விடத்தளவையென்றுகொள்ளப்படு முமதகாட்சியை, —மனமாதிரி ருமூன் றாய் வேண்டும். எ-து. அக்காட்சியினைவிகற்பித் தையக் காட்சி முதலானவைகைக் காட்சியாய்க் கோடல்வேண்டும்:—

அனுமானமுதலான பல்வேண்டா. எ-து. இக்காட்சியில் விச
ற்பொழிந் தனுமானம் உரைமுதலிய வேண்டுவதில்லை,—
'பூண்டபொருள் பூதம். எ-து. அக்காட்சியானுமதன் விகற்பத்
தானுங்கண்டு கைக்கொண்ட பொருள் பூதங்கண்கூடும்,—
ஆவை. எ-து. பூதங்கண்கூடும்,—புகழ் கடினசீதந்தீண்டரிய
வெம்மை சலனத்தினொழிசேர்வே. எ-து. சொல்லப்பட்ட-கடி
னம்சீதம் தொடுத்திருப்பவெப்பம் சலனமென்னுஞ்சொருபங்
கனோடும் கூடும். எ-து. மனமென்று தையக்காட்சி. பழுதை
யைப்பாம்பென் றையப்படுவது மனமாகலின் மனக்காட்சி
மென்றார். இனிக்காட்சியிருமுன்றாவன், ஐயக்காட்சி, வாயிற்
காட்சி, விகற்பக்காட்சி, அந்வயக்காட்சி, வெதிரேகக்காட்சி,
திரிவுக்காட்சியெனவிலை. இனி சவிகற்பக்காட்சிநிர்விகற்பக்
காட்சியாவன, இவ்வாறினோடுநிகூடாது குற்றமறக் காண்
பவை. ஐயக்காட்சியாவது, இருள் ந்பாம்போ பழுதையோ
வென்றையுறுதல், அதுவேமனக்காட்சி. வாயிற்காட்சியாவது,
கண்ணொழிந்த விந்திரியங்களாற் காண்பது. விகற்பக்காட்சி
யாவது பெயர் ஜாதி குணம் கண்மீம்பொருளென்னு மைந்தி
னாலுங் காண்பது. அந்வயக் காட்சியாவது, புகையினாலநல
றிதல். வெதிரேகக்காட்சியாவது, நாற்றத்தால்பூவறிதல். திரி
வுக் காட்சியாவது, பழுதையைப் பாம்பென்றுகொள்வது.

இச்செய்யுள், உலோகாயதன் சித்தாந்தத்திற் கொள்ளுங்
காட்சியளவையும் அதனின் விகற்பமு மதனாலுநியும்பொருளா
கிய பூதங்கண்கூடும் அவற்றின்சுணங்களுங் கூறிற்று. (உ).

அனுமானமுதலாவன; அனுமானம், ஆகமம், உபமானம்,
அருத்தாபத்தி, அபாவம், சம்பவம், ஐதிகம், யுக்தி, பாரிசேட
முதலானவை. அளவையமுதலியனதனியேயிந் தூலிற் கூறியிரு
ப்பதை விவரமாய்க் காண்க.

சாற்றுபெயரானவை தலம்புனல்களுற்பின்

காற்றுமெனலாமிவைகலந்தகுணமோதி

ஹற்றமிரதம்முருவநற்பரிசமாகும்

போற்றுமிவைநித்தவியல்பாமிவைபுணர்ப்பே. (௬)

(இ-ள்.) சாற்றுபெயரானவை. எ-து. அப்பூதங்கணன்கு
மப்படிக்கூடினபின்பு அவையிற்றுஞ்ச் சொல்லும் பெயர்க
ளானவை, தலம்புனல்களுற்பின் காற்றுமெனலாம். எ-து.
பிருதிவியு மப்புலங் தேயுவும் வாயுவென்று சொல்லலாம்,—
இவைகலந்த குணமோதின். எ-து. இப்பூதங்கள் கூடியகுண
ங்களின் பெயரை முறையானே சொல்லின், நாற்றமிரதம்
முருவநற்பரிசமாகும். எ-து. கந்த மிரத முருவம் பரிசுமிவை
யாகும்,—போற்றிமிகவு. எ-து. தெய்வமாகத்தொழும் இப்
பூதங்கணன்கும்,—நித்த வியல்பாம். எ-து. அழியாதவியல்பு
கையுடையவாம்,—இவைபுணர்ப்பே. எ-து. இவைகூடுமிட
த்து மேலானவாயுப்பூதத்திலே நின்று மூன்றுபூதங்கள் லொ
ன்றிலொன்றாக வடைவே கூடப்படும் எ-து. வாயுகண்ணுக்
குத்தெரியாதாயினும் பரிசுங்கொண்டு காண்கையுற் பின்
காற்றுமெனலாமென்றொருவினுமழையும்.

இச்செய்யுள் பூதங்கணன்கின்பெயரு மவற்றோடுங் கூடிய
குணங்களின் பெயரும் பூதங்கள் கூடு முறைமையுன் கூறி
ற்று (௩)

போற்றுமிவை நித்தவியல்பாமிவை புணர்ப்பே. எ-து.
புகழ்ப்படுமிவை நித்தியமா யொருகர்த்தாவாலன்றிப் பொரு
ந்திக்கூடுதல் சபாவம். என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஐத்துபுணர்ச்சிபினுருக்கள் பலவாகும்

வைத்துறுகடாதிபலமண்ணின் வருமா போற்

புத்திசூணநற்பொறிபுலன்களியையெல்லா

மித்தில்வருநீரினிலெழுங்குமிழியொத்தே. (ச)

(இ-ள்.) ஒத்துறு புணர்ச்சியினுருக்கள் பலவாகும். எ-து. அப்பூதங்களின் சொருபங்களுங் குணங்களுந் தம்மிலொத்திக் கூடுகிற கூட்டத்திலே வடிவுகள் பலவுண்டாம். அஃதென்போலவென்னில், --வைத்துறுகடாதிபலமண்ணின் வருமாபோல். எ-து. திரிகையிலேவைத்தமண்ணின் கண்ணே பலகடாதிகடோன்றுமா போல, --புத்திசூணநற்பொறி புலன்களியையெல்லாமித்தில் வருநீரினிலெழுங்குமிழியொத்தே. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) நீரினிற் களம்பியகுமிழியையொத்துப் புத்தியுங்குணமு ஞானேந்திரியமாகிய பொறிபுலன்களு மியையெல்லா மிவ்வுருவிற்கண்ணே யுண்டாம். எ-து. ஒத்துறுபுணர்ச்சியினுருக்கள் பலவுண்டாமெனவே, ஒவ்வாமலும்புணர்ச்சியினுருக்களுங் குணமு மேறிக்குறைந்துவருமென்பதுகருத்தாயிற்று. உருக்கள் பலவாவன, ஏறும்புகடையானே முதலியவருக்கள். புத்திமுதலாயினவு மிவ்வுருக்களின்வருமென்பது. புத்திமுதலாயினவை முன்பில்லாதவை இவ்வுருவிலேதோன்றி இவ்வுருவோடேமடியு மென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் பூதங்களிலே யுருத்தோன்று முறைமையும், இவ்வுருவிலே புத்திமுதலானவை தோன்றுமென்பதுங் கூறிற்று. முனை முதலானகூட்டத்து மதசத்தியுண்டானுற் போலவும் ஸ்ரீபுருஷர் கூட்டத்திற் சுகம்போலவும் சாசூர்ப்பூதசமவாயத்திலே ஞானசுகாதிகள் தோன்றி யவைவளர வளர்ந்துங் குன்றயக்குறைந்தும் பிரகாசியாநிர்குமென்க்நோர்க. (ச)

பூதமதினொன்றுபிரியப்புலனிறக்கும்

நீதிபினினிற்பனநடப்பனவுழுந் போ

லோதும்வகையாகியுறுகாரியமுலந்தா

லாதியவையாமிதனையறிவதறிவாமே.

(டு)

(இ-ள்) பூதமதினென்றுபிரியப்புலனிறக்கும். எ-து. அப்

பூதங்களில்வாயுப்பிரிய விந்திரியங்களுக்கெடும். புலனிறக்கு

மெனயே புலன்காரணமாகிய பொறி குணம் புத்தியவையு

மிடக்கும்,—ந்தியினிநிப்பனநடப்பனவு முற்போள். எ-து.

இம்முறைமையாலே தாபரசங்கமங்களு மிடக்கப்படும்,—

ஓதும்வகையாகியுறுகாரிய முலந்தாலாதியவையாம். எ-து.

சொன்னமுறைமையிற் கூடிப்போந்த காரியமாகிய சொரூப

குணங்களிறந்தாற் காரணமாகிய பூதங்களேயாம்,—இதனை

யறிவதறிவாமே. எ-து. இவையிற்தையிம் முறைமைப்பர்ட்ட

டாலேயறிவதே ஞானமாவது. எ-து. (ஞானம்) இந்தப்பூதங்

கள் பிரியச் சநாதிசேதனூருபவிகற்பங்களு மண்ணிற்கடமு

மக்கிலியிற்பமு மின்னவழிபுக்க தென்றறியாம னகித்தவா

றுபோல நகிக்குமெனக்கொள்க.

இச்செய்யுள் பூதம்பிரியுமானும் பூதத்துடனேயிந்திரியாதி

கணிக்வுருக்கள் கெடுமாறுங்கூறிற்று.

இந்திரபுரோகிதனென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்

காறுந் தம்மதங்கூறி மேற் பிறர்மதங்கூறுகின்றது. (ரு)

வேறு.

இப்படியன்றிக் கன்மமுயிரிறைவேறுண்டென்று,

செப்படுமவர்க்கு மண்ணோர்செய்திங் குற்றமென்

னோ, பொப்பிலாமலடிபெற்ற மகனூருமுயற் கொம்

பேறித், தப்பிலாகாயப் பூவைப்பறித்தமை சாற்றி

னோ.

(சு)

(இ-ள்) இப்படியன்றி. எ-து. இப்படிபூதக் கூட்டத்தினு

அருக்கடோன்றி வாயுக்கெடக்கெடுதலன்றி,—சன்மமுயிரிறை

வேறுண்டென்று செப்பிடுமவர்க்கு மண்ணோர் செய்திடுங்
 குற்ற மெண்ணோ. எ-து. முன்செய்தகன்மம் பின்னொரு
 மென்று மிதனைப் புதிக்கத்தக்கதோரான்மாவுண்டென்று
 மீவையிற்றைக் கூட்டிலாநொருகர்த்தாவுண்டென்றுஞ் சமயி
 சஞலகத்தாரை மயக்க வலகத்தார்சமயிகளுக்குச்செய்த குற்
 றம்யாத?—ஒப்பிலாமலடிபெற்ற மகனொரு முயற்கொம்பே
 நித்தப்பிலாகாயப் பூவைப்பறித் தமைதாற்றினாரே. எ-து.
 உலகத்தாரை மயக்கச் சமயிகள் கூறுமது, மலடிபெற்றவொ
 ப்பில்லாத மகனொருமுயலின் கொம்பிலேயேறி யாகாயம்
 பூத்தபூவைத் தவறின்றிப் பறித்தானென்னுந் தன்மைக் கொக்
 கும். எ-து. பூதமேதெய்வமாவது, பூதக்கூட்டத்தின் மிகுதிக்
 குறைவேகன்மமாவது, பூதக்கூட்டத்தினிகழு முணர்வேயா
 ன்மாவாவது, இதுவன்றிவேறே தெய்வமுங்கன்மமும் ஆன்
 மாவுமில்லையென்பதுகருத்து. மலடிபெற்ற வொப்பிலாமக
 னெனமாற்றுக. ஆகாயப்பூவைத்தப்பிலாமற் பறித்தமை
 யெனமாறுக. பொய்யைப்பெருக்கப் புராணஞ்செய் துல
 கத்துள்ளாரை மயக்கத்தீர்த்தயாத்திரை தபசுக ளக்கினிசோ
 த்திரம் தானம் தன்மம் ஜபம் தியாநம் சமாதியென்றும் உப
 வாசவிநதமென்றும் பேரிட்டுப் பகற்பொழுதுபோக்கி உலக
 த்தாரகைப்பொருள் கவர்ந்து பொய்ப்பொருள் பேசுப்பொ
 முது போக்கி யவமேகழுவதந்தோ வென்று நொந்தானெனக்
 கொள்க.

இச்செய்யுள் கர்த்தாவுங் கன்மமுமான்மாவுமில்லை யென்
 றில் பொருளுவமை கூறிமறுத்துக் கூறிற்று. (கூ)

செய்திடுங் கன்ம மெல்லாஞ் செய்தவர் தம்மைப்
 பற்றி, செய்திடு மென்னினிங் கேமாய்ந்திடு மேய்வ

தெங்ஙன், மெய்தருதூலங்கெட்டுச் சூக்கமாய் மேவு
மென்னி, லையனே தீபம்போன லதனொளியாவதுண்
டோ. (எ)

(இ-ள்.) செய்திடுங்கன்மமெல்லாங் செய்தவர் தம்மைப்
பற்றியெய்திடுமென்னில். எ-து. முற்பிறப்பிலான்மாக்கள்
செய்தகன்ம மெல்லாங்கெடாம லான்மாக்களைப் பொருந்தி
நின் நிப்பிறப்பிலேயுட்டுமென்றுகூறின்,—இங்கேமாய்ந்திடு
மேய்வதெங்ஙன், எ-து. இப்பிறப்பிற்செய்த புண்ணிய
பாவங்க ளிக்காயத்தோடு கெடுமாதலாற் பிற்பிறப்பிற்புக்
குக் கூடுமாறெங்ஙனே?—மெய்தருதூலங்கெட்டுச் சூக்கமாய்
மேவுமென்னில். எ-து காயத்தோடு தூலமுதறமை கெட்டுச்
சூக்கமுதறமையாகப் பொருந்து மென்றுகூறின்,—ஐயனே
தீபம்போன லதனொளியாவதுண்டோ. எ-து. திரியோடே
கூடிநின்ற விளக்கொளி யத்திரியை நீங்கவேறே நின்றொளி
ருமென்னுந்தன்மைத்து, காயநீங்கிச் சூக்குமமாய்ப் பொரு
ந்துமுதறமை. எ-து. ஐயனேயென்ற திழிவின் கண்வந்
தது.

(எ)

மாய்ந்துபின் வயலிலிட்டவைதழைபலிக்குமாபோ
லேய்ந்திடுங் கன்மமென்னிலிட்டத்திசையு மேனி,
யோய்ந்து வந்தவரையுண்ணப்பண்ணுஞ் சோறுதர
த்தற்றால், வாய்ந்திடும் பலம்வரிற்றிற் கொண்டிடும்
வழக்குவைத்தாய்.

(இ-ள்) மாய்ந்துபின் வயலிலிட்ட வைதழைபலிக்குமா
போலேய்ந்திடுங் கன்மமென்னில் எ-து வயலுக்கிட்டவைக்
கோலுந்தழைந் தான்கெட்டுப் பின்புப்பிரக்கு நன்மையைக்
கொடுக்குமாபோலக் கன்மந்தோன்றாமற்றன்மை கெட்டுப்

பொருந்து மென்றுகூறின்,—இட்டிடத்திசையும். எ-து. நீயிவ
மைகூறிய வைக்கோலுந்தழையு மிட்டவிடத்திற் பயிர்க்கு நன்
மையைக் கொடுக்குமதுபோலப் பிறர்காயத்திற் கு நன்மை
யைக்கொடுக்கவேண்டும். அஃதெங்ஙனேயென்னின்,—மேனி
யோய்ந்து வந்தவரையுண்ணப் பண்ணுஞ்சோறுதரத் தற்
றால் வாய்ந்திடும் பலம் வயிற்றிற்கொண்டிடும் வழக்குவைத்
தாய். எ-து. காயந்தளர்ந்து பசித்துவந்தவரை யுண்ணப்
பண்ணுவித்தசோறு அவருதரத்து மாண்டாலுண்டாம் பிர
யோசன மவரவயிற்றின் மலங்கொள்வார்வழக்குக் கூறி
னும். எ-து. இட்டதுகெட்டுப்பலித்தன் மலமெனக் கொ
ள்க. (அ)

உருவமுமுணர்வுஞ்செய்தியொத்திராகன்மமென்
னின், மருவுகைவிரல் கடம்மின் வளர்வுடன் குறை
வுண்டாகி, வருவதிங்கென்ன கன்மஞ்செய்து "முன்
மதியிலாதாய், பெருகுபூதங்கடம்மின் மிகு குறைப்
பெற்றியாமே. (ஆ)

(இ-ள்.) உருவமு முணர்வுஞ்செய்தியொத்திராகன்மமென்
னில். எ-து. ஒருகாயத்தின் செய்தியு மோருணர்வின்செய்தியு
மொத்திராமற் பேதிக்கப்படுவது கன்மச்செய்தி யென்றுங்
கூறின்,—மருவுகைவிரல் கடம்மின்வளர்வுடன் குறைவுண்
டாகிவருவதிங்கென்னகன்மஞ்செய்துமுன்மதியிலாதாய். எ-து
(இதனைப்பொருளுக் கேற்பமாக.) அறிவிலாதாய் முன்பெ
ந்தக்கன்மஞ் செய்து பின்புதொழிலைமருவின கைவிரல்க
ளொன்றுக்கொன்றேறியுங் குறைந்து மிருப்பது,—பெருகு
பூதங்கடம்மின்மிகு குறைப் பெற்றியாமே. எ-து. வளரும்
பூதங்கடாமிக்குக் குறைதலாற் காயமுமுமுணர்வும் பேதிக்கப்

பட்டதல்லது கன்மத்தினாலன்று. எ-து. கன்மபல மில்லை
யென்பது கருத்து. (க)

இன்பொடு துன்பமெல்லாமெய்துவகன்மமென்னி,
னன்புனல் சந்தனாதிநனுகவுமுணுகவொண்ணு, மின்
பொலியழலினோடுமேவுவ நன்மைதிமை, யென்செய்
ததியம்பிடாய்நீயிவையெலாமியல்பதாமே. (க0)

(இ-ள்.) இன்பொடு துன்பமெல்லா மெய்துவகன்ம மென்
னில். எ-து. ஒருபொருட் கின்பதுன்பங்களைல்லாக் கன்மத்
தாற் பொருந்துமென்று கூறின, -- நன்புனல் சந்தனாதிநனுக
வுமுணுகவொண்ணுமின் பொலியழலினோடுமேவுவ நன்மை
திமையென் செய்தத்யும்பிடாய்நீயிவையெலாமியல்பதாமே.
எ-து. தெளிந்த புனலானது சந்தனமுதலாகிய நறுநாற்றத்
தோடுகூடவுங் கூடுதற் கரிதாகியவொளி மிகுதியையுடைய
வல்லோடுகூடவு மெந்த நன்மைதிமைசெய்ததென்றுகூறும்,
இவை யெல்லாமொரு பொருட்கியல்பாமாதலாற் பூத
குண மன்றிக் கன்மமில்லை. எ-து. தோல் முதலானவை
நெருப்பைக் கண்டாற்கருண்டு நீர்க்கடினா னெகிழ்ந்தும் வரு
வது பதார்த்தவியல்பொழிந்து வேறுகன்மத்தால் வருவ
தல்ல, சர்வமும்பதார்த்தவியல்பென்றறிவாயாக.

செய்திடுங்கின்ற மென்னஞ்செய்யுன்முத லிச்செய்யுள்
காறு முறையானே கன்மமில்லை யென்று மறுத்துக் கூறி,
ந்து. (க0)

காயத்தின்குணமதன்றிக் கண்டதான் மாவண்டா
யின், மாயத்திற் சொல்லிடாதேமனமுதலாறினுக்கு,
நேயத்ததாக வேண்டுமன்றியே நிகழ்த்து முண்மை,

தேயத்தின் முயற்கொம்பெல்லை செப்புவோர் செம்
(தியாமே. (கக)

(இ-ள்.) காயத்தின்குணமதன்றி. எ-து. நூறுகாயடை
கூடவே யொருசிவப்புண்டாமாறுபோலப் பூதக்கூட்டத்தி
லோருணர்வுண்டாம். ஆஃதன்றி—கண்டதான் மாவுண்டா
யின். எ-து. மற்றோரான்மாவென்று தனிபே காணப்பட்
டதுண்டாயின்,—மாயத்திற்சொல்லிடாதே. எ-து. உன்மய
க்கதூலிற் சொல்லாதே,—மனமுதலாறினுக்கு நேயத்ததாக
வேண்டும். எ-து. மனக்காட்சி முதலாயவாறு காட்சிக்கும்
பொருந்தச் சொல்லவேண்டும்,—அன்றியே நிகழ்த்து முண்
மை எ-து. காட்சிவிகற்பத்தாலொழிந்து கருதலானு முரை
யானுங் கூறுமது,—தேயத்தின் முயற்கொம்பெல்லை செப்பு
வோர் செத்தியாமே. எ-து. உலகத்திற் கோடில்லாதமுயலு
க்குக்கோடு மதற்களவும்பெருமையுங்கூறுவோரது கூற்றும்.
எ-து. மனமென்பதையக்காட்சியை. நேய மென்பது டொரு
த்தம்.

இச்செய்யுண் முறையானே காயத்தின் குணமன்றியான்
மாவில்லைதெயன்று மறுத்துக் கூறிற்று. (கக)

காயத்தின்குணமதன்றி. எ-து. சீர்த்தின்குணமாகியவா
காரம் நித்திரை பயம் மைதுநமென்னுநான்குமொழிய என்
றார் ஞானப்பிரகாசர்.

அருவமேயினைவானுகிலிவின்றாகாயமாகு, முரு
வமேயென்னிற் பூதக்கூட்டத்தி லொருவானு, மருவி
ய்விரண்டுங்கூடி நிற்பவனென்னின் மண்மே, விருவி
சும்பொருகல்லேந் திறிற்ருமோ வியம்பிடாயே. (கஉ)

(இ-ள்.) அருவமேயினைவானுகிலிவின்றாகாயமாகும். எ-து
கர்த்தாயருபியென்றுகூறி லறிவுநிலையா யாகாயம்போல

வரம், — உருவமேயுன்னிற் பூதக்கூட்டத்திலொருவனாகும்.
 எ-து. அந்தக்கர்த்தா வருவமுடையவென்னுகூறின்பூதக்கூட்
 டத்திற்குள்ளுஞ்சாரீரியாதல்வேண்டும். மருவியவிரண்டுங்
 கூடிநிற்பவென்னில். எ-து. பொருந்திய ருபாரூபத்தோ
 ரிங் கூடிநிற்பவென்னு கூறில், — மண் மேலிரு விசும் பொ
 ருகல்லேந்தி நிற்குமோ வியம்பிடாமே. எ-து. மிக்கவா காய
 மாகிய வருபத்திலே யுருபமாகிய 'கல்லேவிட்டாற் றம்மிந்
 கூடிநிற்குமோ பிரபஞ்சத்தினில்லா தாகையா வருபாரூபங்
 கூடி நில்லாத. எ-து.

இச்செய்யுண், முறையானே பூதமே தெய்வமன்றி மற்றொ
 ருதெய்வமில்லையென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (௧௨)

பூதத்தேயன்னமாகியன்னத்தாலுடம்பு புத்தி, பேதி
 த்தேமனமுமாகிப் பிரிந்தமை திருந்த வின்று, வே
 தத்தேயுரைக்கவென்றோ மேதினியோர்களுல்லாங்,
 கேதத்தேவீழ்ந்து வேறுநெறியலகேட்குமாதே. (௧௩)

(இ-ள்.) பூதத்தே யன்னமாகி யன்னத்தாலுடம்பு புத்தி
 பேதித்தே மனமுமாகிப் பிரிந்தமை திருந்தவின்று வேதத்தே
 யுரைக்க எ-து. பிருதிவி பூதத்தேயுணவுதோன்றி யவ்வுண
 வாலுடலுமவ்வுடலிலே புத்தியும் புத்தியிலே பேதிக்கப் பட்ட
 மனமு முண்டாய் வேறுபட்டவற்றை யிப்பொழுது தெரியத்
 தங்கள் வேதஞ்சொல்லுவழியும், — என்றோ மேதினியோர்க்
 ளெல்லாங் கேதத்தேவீழ்ந்து வேறுநெறியல கேட்குமாதே.
 எ-து. (தங்கள் வேதமப்படிச்சொல்லவும்) பிரபஞ்சத்தி
 லுள்ளோர்களுல்லாம் வருத்தத்திலே கீழ்ந்து வேறுவழி
 யல்லா வன்கையைக் கேட்டதனை மேற்கொள்ளுமா றென்றோ

எ-து. புத்தியுமெனவும்மை தொக்கது. பிரிதல், வேறுபட்டி-
றத்தல்.

இச்செய்யுள், பூதத்திலேயாவையுந் தோன்றியதனிலே
யொடுங்கு முறைமையேயன்றிலேவெருபொருளில்லை யென்-
பது கூறிற்று. (௧௩)

போகத்தை மண்ணிற்கண்டு விட்டுப்போய் விண்-
ணிற்கொள்ள,மோகத்தராகியல்லன்முயன்றுமுன்முட-
ரெல்லாம், தாகத்திற் தண்ணீர்கண்டுவிட்டுப்போய்த்
தண்ணீர்கேட்டுச், சோகித்தேயுண்ணவெண்ணித்துய-
ருறுவார்களந்தோ. (௧௪)

(இ-ள்) போகத்தைமண்ணில் கண்டு விட்டுப்போய். எ-து.
பூமியிலே மெய்யாக ஸ்ரீ போகத்தைக் கண்டிருந்தும் அதனை
யதுபவியாதுகைவிட்டுப்போய்,--விண்ணில் கொள்ள மோக-
த்தராகியல்லல் முயன்றுமுன்முட-ரெல்லாம். எ-து சுவர்க்கத்-
திலே போகமுண்டென்று கேட்டதனைக் கைக்கொள்ளுதற்-
காசையுண்டாயிராய்த்தவமென்னுஞ் சிவையிலேமுயற்சிப்பட்டு
த்தடுமாறுமறிவில்லாதவரெல்லாம், — தாகத்தில் தண்ணீர்
கண்டுவிட்டுப் போய்த் தண்ணீர்கேட்டுச்சோகித்தேயுண்ண-
வெண்ணித்துயருறுவார்களந்தோ, எ-து. தாகித்தவிடத்தே
தண்ணீரை மெய்யாகக்கண்டிருந்தும் அதனை யுண்ணுமற் கை-
விட்டுப்போய் மற்ருரு தண்ணீரை யொருவன் தூரத்திலே
யுண்டென்ன வதனைக்கேட்டத் தண்ணீரை யுண்டு தாகந்தீர-
வேண்டு மென்று போய்வழியிலேயுயரமுறுவோர் தன்மை
போலும். ஐயோ! எ-து, அந்தோவென்பதீரக்கக்குறிப்பு.

இச்செய்யுள் காணப்படும் ஸ்ரீ போகத்தைக் கைவிட்டுக்
காணப்படாத சுவர்க்காதி போகத்தைக்கேட்டதற்குவருந்து,
தலறிவன்றென்று கூறிற்று. (கசு)

போகத்தை மண்ணிற்கண்டுவிட்டுப்போய் விண்ணிற்கொ
ள்ளமோகத்த ராகியல்லன்முயன்றுமுன்முடரெல்லாம் எ-து
ஆடையாபரணஞ்சந்தனங் குங்குமங்கூர் சுகந்தமாலிகைக
ளோடுங் கூடவனிதைபுரசங்குகு போஜநாதி போகங்களைப்பூமி
யின்கண் பிரத்தியுகமாக்கக் கண்டறிந்தும், இவையிற்றுச்சூ
மேலான செளக்கிய மில்லையென் றெண்ணிவற்றைவிட்டுப்
போய்ச் சுத்தமித்தையாகியசுவர்க்காதிபோகங்கொள்ளவந்த
கேற்றவதுஷ்டானங்கள் பண்ண வேண்டுமென்று பிராந்த
ராகி மிகவுங்குலேசப்பட்டு முயற்சி பண்ணிற்குமுறிவுகேட்
ரெல்லாம், (யாவர்க்கொப்பென்னி),--தாகத்திற் தண்ணீர்
கண்டுவிட்டுப்போய்த் தண்ணீர்கேட்டுச் சோகித்தேடிண்ண
வெண்ணித்துயருறுவார்களந்தா. எ-து. வெய்யிலிலே தூர
வழிநடந்தினைத்துத் தண்ணீர்தாக மிகுந்த போதவ்விடத்து
நல்ல குளிர்ந்தஜலமானதிருக்கவதனைவிட் டப்பாற்போய்க்
கண்டபேரை யெல்லா மெங்கே தண்ணீருண்டென்று தேடி
சிச்சோகமுற்றுப் பிரயாசப்பட்டுத் திரிந்தகானலைத் தண்ணீ
ரென்றுண்ண விரும்பிச்சலகப்படும் பேதைபோர்க் கொடி
பர். ஐயோ! என்றிரங்கா நின்றான். எ-து. இதனானப்பிர
காசர் கூறியது.

வாழவேவல்லையாமிவ்ஸக்கைதாவென்னுபிர்க்குத்,
தோழனியுன்னை யொப்பார்க்கொல்லியினில்லைகண்டா
ய், கோழைமுன்னுடந்தென்னுட்கொலைகாவாதிக்கொ

ண்டே, சூழும்வார் குழலார்மொய்ப் பச்சுடரெனத்
(தோன்றினாயே, (கரு)

(இ-ள்.) வாழவேவல்லையாமிவலக்கைதா. எ-து. இவ்வல
த்து ளெம்மைப்போல நீயும்வழவல்லையாமதந்திரியே யுன்
வலக்கையைத் தருவாயாக, -என்னுயிர்க்குத்தோழன்நீயுன்னை
பொப்பார்சொல்லிவிடில்லை கண்டாய். எ-து. என்னுயிர்க்
குத் தோழனியே யன்றிச் சொல்லுங்காலத்துவேறில்லை கண்
டாய், -கோழை மானுடர் தீதென்னுங் கொலைகளவாதிகொ
ண்டே. எ-து. மனமில்லாதமானுடர் பொல்லாங்குகன்றுசொல்
வப்பட்டகொலைகளவு முதலியவற்றை யாங்கைக் கொள்ளு
முறைமைபோலக் கைக்கொண்டு, -சூழும் வார் குழலார்
மொய்ப்பச் சுடரெனத் தோன்றினாயே. எ-து. சுற்றுமொழி
ந்து நீண்டகுழலினையுடையமடவார்சேவித்துப்போத விளக்
குப் போலத்தோன்றினுயாதலாற்றோழனியே. எ-து."

வலக்கைதாஎன்றது, பிரியவசனஞ்சொல்லியது. கொலை
கள்வாதியாவது, கொலைகள்வுகட்காமம்பொய்இவையும், காம
சூரோத லோபமோகமுதமார்ச்சரிமுதலியபிறவும். மதுமச்
சுமாமிசமைதந முத்திரைமென்ற பஞ்மாபாதகத் துடனே
புருந்திச் சுதிக்கிறவன் சமர்த்தனென்பதுகருத்து.

இது வாமதந்திரியுங் கொலைகளவாதிதேயாதி கூடுகையால்
துவனுந்தன்னோடு கூடியசமயத்தானென்று கூறிற்று. (கரு)

கோழைமானுடர். எ-து. பித்தாதிக்க முனையோர் என்றார்
ஞானப்பிரகாசர்.

சுரஞாயனார் மாலைபடிந்திரன் நெரிவைமாற்பாந்,
பேசொணுவகைகளெல்லாஞ் செய்தன்றோபெரியோ

தானு, ராசையால் வர்போன மூலமாதவே வேண்டுமாயி
ன், வாசமார் குழலாரோடும் வல்லவா கூடி வாழ்
மின். (கக)

(இ-ள்.) ஈசனானார் மாலோடிந்திரன் தெரிவைமார்பர்
ல்பே சொனுவகைகளெல்லாஞ் செய்தன்றோ பெரியோரா
னார். ஏ-து. உருத்திரன் பிரம்மா விஷ்ணு விவரு-னிந்திர
னும் ஸ்திரீகளிடத்துச் சொல்லவொண்ணாதபடிதலையிற்றித்
தும்நாவிற்றித்தும் மார்பிற்றித்தும் கௌதமர்சாபத்திற்று
மற்றுஞ் செய்துமன்றோ பெரியோரென்றெல்லாருஞ்சொல்ல
ப்பட்டார்கள். ஆகையால், - ஆசையால் அவர்போல் காமும
கவேவேண்டுமாயின் வாசமார் குழலாரோடும் வல்லவா கூடி
வாழ்மின். ஏ-து. அப்படி யவர்களைப்போல வெல்லாராலும்
பெரியோரென்று கொண்டாடப்படுதற்கு நமக்கு மரையுண்
டாயின் மணம்பொருத்தின குழவினையுடைய மடவாரோடு
வல்லவண்ணம் வருந்தியும் பொருத்தி வாழ்மின். ஏ-து. ஈஸ்
வரன், பாகத்திலே பொருத்தியைக் கரந்துஞ் சட்டையிலே
பொருத்தியைக் கரந்துவைத்தும், பிரமாதானிலே பொருத்தி
யை வைத்தும் திலோத்தமை காரணமாகப் பிரமித்துத் தேடி
நான்முகனாயும், விஷ்ணு மார்பிலே பொருத்தியை வைத்தும்
பதினாறு பிரங் கோபிகைகளிரைப்போகித்தும் மற்றும் ப்ர
தாசகமநம்பண்ணியும், இந்திரன்கலிகைகாரணமாக வாயி
ரங்கண்ணனாகிய விவ்வாரெல்லாங்காண்க. சமணனுமாய்
கூடையக் கூடிக்கொண்டான் றுன்றலையனாகவே வண்டுமென்பது
கருதியெனக்கொள்க. மற்றுமுள்ள தேவருஷிகள் கடவுட்களு
பறிந்து கொள்ளென்பது சருத்து.

இச்செய்யுள் ஸ்ரீ போகமே திவ்வியமான பதமென்பது
கூறிற்று. (கசு)

நசுரூரயனார்மாழேடிந்திரன் நெரிவைமார்பால், பேசொ
ணுவகைகளெல்லாஞ் செய்தன் றோ பெரியோரானார். எ-து.
மகாதேவரென்னும்பரமேஸ்வரரானவர் பார்வதியாரைவா
மபாகத்தில் வைத்தும் கங்காதேவியைத் திருச்சடையிலே
தரித்துவைத்தும் மகாவீஷ்ணுமோகினிருப மெடுத்தபோது
அவரைப் புணர்ந்து சாத்தரைப்பெற்றும் தாருகவந்தி
ருடிகளுண்-ய ஸ்திரீகளெல்லாயு மோகிக்கப்பண்ணியும்
சுந்தரமூர்த்திக்காகப் பரவைநாய்ச்சியார்சங்கலிநாய்ச்சியாரி
டங்களில் தூதுந-ந்தவர்களைக் கூட்டிவைத்தும் இவைமுதலா
கவநேகம்ல்லாவினோதுங்களெல்லாம்பண்ணியும், பிரமதேவ
ரானவர் சரஸ்வதிதேவியை நாவினேவைத்தும் திலோத்த
மைமகாரணமாக மிகவும் பிரமித்துமோகமுற்றுத்தேடி நான்
முகனாகியும் ஊர்வசியைக்கூடி மகருஷியாகிய வசிஷ்டரைப்
பெற்றும், அந்தப்பிரமதேவனுக்கு மன்மதனுக்குந்தந்தையா
கியநாராயண மூர்த்தியானவர்மகாலக்ஷ்மிதேவியை மார்பில்
வைத்தும்பதினாறுயிரங்கோடிகாஸ்திரீகளுடன்பதினாறுயிரந்
திருவூருக்கொண்டு போகித்தும் பிரதாபித்தும், முப்பத்து
மூன்று கோடி தேவர்களுக்குங் கர்த்தனாகிய தேவேந்திரன்
இந்திராணியைத்தொடையிலேவைத்துக்கூடிச்சகித்தும் அக
லிகைபொருட்டாக வாயிடங்கண்பெற்றும், இவர்களைல்லா
ருமடவாரிடத்து விருப்பத்தாலே சொல்லுதற்கரிய மார்க்
கங்களெல்லாம் பண்ணியல்லவோயெல்லாரினுமேம்பட்டுப்
பெரியோரானார்கள். இவையல்லாமலுஞ் சுப்பிரமண்ணிய

ரானவர் தெய்வானையைப் புணர்ந்தும், விருத்தப் பிராமண
ராகியும் வேங்கைவிருகைமாகி நின்றும் அநேகவிநோத மெல்
லாம் செய்து வள்ளிநாயகியைப் புணர்ந்தும், அவ்விருதேவி
யரையுந்தமதிருபாரிசத்திலேயும் வைத்திருந்து மிகுந்தபோக
மதுபவித்தும், இமவான் மேனையைக் கூடிச்சுகித்து ஈஸ்வர
ருக்குப் பெண்கொடுத்திப் பெரியோனாகியும், மன்மதன்ரதி
தேவியைக் கூடிச்சுகித்து ஜகத்தையெல்லாமோகிக்கப் பண்
னுமகத்துவ முடையனாகியும், சந்திரன் அசுவனி முதலிய
இருபத்தேழுபெண்களுடன் கூடிச்சுகித்திருந்து மிகுந்ததண்
னொளியு முடையனாய்ப் பரமேசரன்றிருமுடியிற் றரிச்சுப்
பெற்று மகுத்துவமுடையனாகியும், ஆதித்தபகவான் உசா
தேவி பிரத்தியுச்சையென்னுந் தேவியரைக் கூடிச்சுகித்திருந்
தும், குந்திதேவியைக் கூடிக்கன்னனைப்பயந்தும், காசிப்பிர
மருஷிவெகுப்பிரயாசைப்பட்டு மாயாதேவியைப் புணர்ந்து
சுகித்திருந்து சூரன்முதலோரைப் பெற்றுமேலோனாகியும்,
பராசரப்பிரமருஷி மச்சகந்தியைக் கூடிச்சுகித்து தேவதியா
சரைப் பெற்றும், அகத்தியமாமுனி லோபா முத்திரையுடன்
இன்புற்றிருந்தும், சந்திரசூரியர்முதுலானோர்போக்குவரவில்
லாமன் மிகவுமுயரவளர்ந்த விந்தபர்வதத்தைப்பாதா ளுத்
துடக்கிச் சுத்தசாகாமுஞ் சுத்தோதகமாக்கிப்பாநம்பண்ணித்
திருகுற்றாலத்தில் விஷ்ணுவிக்கிரகத்தைச் சிவலிங்கமாக்கிப்
பொதியமாமலையில் வந்திருந்து பூமியைச்சமன்பண்ணிப்
பெரியோனாகியும், மரிசிசம்பூதியைக் கூடிச்சுகித்தும், அத்
திரி அதுகுலையைக் கூடிச்சுகித்தும், புலகன்கமையைக்
கூடிச்சுகித்தும், புலத்தியன்பிரதியைக் கூடிச்சுகித்தும், சத்
தகருதுசந்ததியைக் கூடிச்சுகித்தும், அங்கிரர் மிருதியைக்

கூடிச்சுகித்தும், வசிஷ்டர் அருந்ததியைக்கூடிச் சுகித்தும் குணங்கையக்கூடிச் சத்தியமாமுனியைப்பெற்றும், இங்ஙனங் கூறியசத்தவிருஷனார் தங்கண்மங்கையரைக் கூடிமகிழ்ந்தும் பெரியோராகியும், பிருகுமாமுனி*திவ்வியையைக் கூடிச்சுகித்தும், கௌதம்ருஷியகலிகையைக் கூடிச்சுகித்தும், குச்சரமாமுனி புத்திரரான மிருகசிருங்கர் சத்தியமாமுனி மக்கள் சவுத்தை முதலான நால்வரையுமணஞ்செய்து கூடிச்சுகித்தும், காம்பிலி தேசத்துச் செளபரி யென்னும் பெரியோன் பொய்கைக்குள்ளே பன்னிரண்டு வருஷ மூழ்கியிருந்து மிருந்ததபசபண்ணிக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலே சமவதமென்னும் வானமீன் மனைவி மக்களென்னுஞ் சுற்றத்தாருடன் கூடிக்களித்துச் 'சுகித்திருத்தலைக் கண்டு நாமுமிப்படிக்கூடிச்சுகித்துப்பிரதாபிக்கவேண்டுமென்று வாஞ்சித்து விவேகஞானம் வந்தும் தபசைவிட்டுப்பொய்கையினின்றும் நீங்கிவந்துமனுவம்சத்தின் மாந்தாதாவென்னு மஹாராஜாவின்மக்கள்ஐம்பதின்மரையுமணஞ் செய்துமகிழ்ந்துஞ் சுகித்திருந்தும் பெரியோனாகியும்' நாளியென்னும்பெரியோன் கலங்கழிமகளிரானவிநாஜ ஸ்திரீகள் ஆயிரவருடன் கூடிப்போகித்து மகிழ்ந்திருந்து மேம்பாடுழந்தும், திருப்புகலூரில் போகநாதஸ்வாமியென்னும்பெரியோன்விரஸ்திரீயுடனேகூடிப்போகித்திருந்துஞ் சித்திபுருஷனாகியும், தர்மபுத்திரராதியான பஞ்சபாண்டவருந் தம்பியுடையஸ்திரீயென்றுந் தமயனுடைய ஸ்திரீயென்றும் விசாரியாமஸ் திரௌபதி யென்னுமொரு பெண்ணுடனேகூடிச் சுகித்திருந்து மஹாராஜாக்க

* பிருகுமுனிவர்மனைவிபுலோமை என அவராற் கூறப்பட்ட பார்க்கவபுராணமென்னும் விநாயக புராணம் கூறுகின்றது. பிருகு கூறியது பார்க்கவும்.

னாக, தேச முழுதும் பரித்துப் பெரியோராகியும் அரிச்
சந்திரன் முதலான மேலான வரச ரெல்லாரும் ஸ்திரீயுட
னே கூடிச் சுகத்திருந்தும் பெரியோராயினர் என உங்கள்
புராண சாத்திரங்களே சொல்லும். 'அவைகளை யெல்லாருங்
கேட்டறிந்திருந்து மானுடர் யானை குதிரையாடு மாடுபனை
இவை முதலான சகல ஜீவன்களும் ஸ்திரீபுமான்களாகக்
கூடிச் சுகத்திருப்பதை யறிந்திருந்தும், அன்றிலென்னும் பக்தி
தனது பேட்டுடனே கூடி முகத்தோடுமுகம் வைத்திருக்கை
யிலே சந்தேமுகத்தைவிட்டு நீங்கினபோது அந்தவன்றி
னது மிகவுந்துக்கித்துக் கூப்பிடுதலும் பின்பந்தப்பேட்டின்
முகத்திலே தன்முகம் வைத்துவுடனே கூப்பிடுதலுத்துக்
கமு நீங்கிச் சுகத்திருத்தலை யறிந்திருந்தும், அந்தப் பக்திக்
குள்ள வறிவு மில்லாமல் பிரத்தியகூ விற்பமா யிருக்கிற
ஸ்திரீ போகத்தைவிட்ட நிவிலலாமல் மறுமையுண்டென்றெண்
ணிக் கெட்டுப்போகிற பேருக்கையோவென்ன சொல்லப்
போகிறேன். மோகூத்திற்குப்பெயர்கலியாணமென்றும்நிரு
வாணமென்றுநீங்கனே சொல்லுவீர்களே? ஸ்திரீயைக்கூடி
யிற்பமதுபவித்தற்பொருட்டு மங்கலியந் தரிப்பதற்குச் கலி
யாண மென்றும் பிற்பவளைக்கூடியதுபவிக்குங் கிரியைக்கு
நிர்வாணமென்று பெயருண்டாயிருத்தலாலும், இவைதம்மை
யே மோகூமென்றறியாமல் வேறுமொருமோகூமுண்டென்
றெண்ணலாமோ புன்சமயத்தாரென்னை யறிவிலாதவனென்
னும் கிருபையிலாதவனென்றும் விசாரியாமற்சொல்லுவார்
கள்; இவ்விரண்டு முடையவனுனையெல்லாமறிந்து எல்லாரி
டத்துமுள்ள கிருபையினாலே யெல்லாருங் கெட்டுப்பேகாம
லிரங்கி யின்னமுஞ் சொல்லுகிறேன் கேட்டீராக. "கண்
னுதலியோகருப்பக் காமனின்றிட வேட்கைக்கு, விண்ணு

தேவராதி மெலிந்தமை யோரார்மாரு, எண்ணிவேண்ம்
 துணையெவ்வெரிவிழ்த்திமவான்பெற்ற, பெண்ணினைப் புணர்
 க்துமிர்க்குப்பேரின்பமளித்ததோரார். என்றிப்படியுங்கள்
 பரமேச்சுரரானவர் பார்வதியாரைப்பிரிந்துபோயோகத்தி
 லிருக்கும்போது பிரமவிஷ்ணு இந்திராதிதேவர்கள் முத
 லான சகல ஜனங்களும்ஸ்திரீ கூட்டரவில்லாமல் வருத்தமுற்
 றார்களென்றும் உம்முடையசுவாமி பார்வதியாருடன் கூடிப்
 பின்பு முன்சொன்ன பேரெல்லோருக்கும் ஸ்ரீ புணர்ச்சியு
 மதனால்வரும் பேரின்பமு முண்டாக்கினாரென்றும் நீங்களுண்
 டென்கின்றவுங்கள் தூலிலேநீங்கள்சொல்லுதலாலும், “ஞான
 த்தாலென்னுடைய ஞானநானன்றானவானையிராவத நானு
 ச்சிரமத்தில்தநான், கான முறுபடவைகளிற் கருடனான்கதி
 யுதவி லீனமிலாமுத்திநானிராக்கதனிவிருதிநான்” என்றிப்
 படியாச்சிரமநான்கினுள்ளும் ஸ்திரீயுடன் கூடிச்சுகுத்திருக்கு
 மில்லறமானது நாமென்றுகருஷமாக வுங்கள் சுவாமி உங்
 கள் சிவகிதையிற் சொல்லியிருத்தலானும், உங்கள் திருநாவுக்
 கரசுதம்பிரானென்னும்பெரியோரானவர் “பாறியுய்ப் பாறி
 நெஞ்சேபன்றிபோலளறுபட்டுத், தேறிநீதென்வையாகில் சிவ
 சத்திண்ணமாகும், ஊறலேயுவர்ப்புநாறியுதரமே யொழு
 கும் வாயில், கூறையான் மூடக்கண்டுகோலமாய்க் “கருதி
 னாயே” என்றும், “பெண்டிர்மக்கள் பெருந்துணை நன்னிதி,
 யுன்டென்றெண்ணியு வப்புறுமேழைகள், கண்டுகொண்
 மினோகானார் முளையினைப், புண்டரீகப் பொதும்பிலொதுங்
 கியே” என்றும்இப்படி விசாரியாமல் இவைகளைவெறுத்தோ
 திப்பின்பு, “கனியினுங்கட்டிபட்ட கரும்பினும், பனிமலர்க்
 குழற்பாவைநல்லாரினுக், தனிமுடிகவித்தானுமரசினு, மினி
 யன்றன்னடைந்தார்க் கிடைமருத்தே. என்றும் ஸ்ரீபாகமு

தலான போகங்களை யுத்திருஷ்டமாகப் பிற்பாடெல்லாம் விசாரித்தறிந்தோதித்தேவாரந்திருவுளம்பற்றிவிருத்தலாலும், சந்தரமூர்த்திநாயனாரானவரஃபவரப்பிரமாதிகளுக்கு மரியராய்ப் பசுபதியென்னும் பெயரினையுடையராய்த் தாமக்குச் சுவாமியாயிருக்கிறபரமேஸ்வரமாத் துதுசெல்லவிடுத்துப் பரவை நாய்ச்சியாரையுஞ் சங்கிலிநாய்ச்சியாரையுங் கூடிப் புணர்ந்துஞ் சுகித்தும் பெரியோராகியும், நீங்கள் விசுவாசமாகப் பத்திபண்ணுமாணிககவாசகமூர்த்தியென்னும் பெரியோர் "குரவுவார்குழலார்திரத்தேநின்னுகுடிக்கெடுகின் றேனை" என்றும் "வெஞ்சேலனைய கண்ணுர்தம் வெகுளிவலைபுகப் பட்டி, நைந்தேனயேன்" என்றும். "தையலார்மையலிலே தாழ்ந்துவிழக்கடவேனை" என்றும் "கொழுமணி போர்நகையார் கொங்கைக்குன்றிடைச் சென்று குன்றிவிழுமடி யேனை விடுதிதண்டாய்." என்றிவைமுதலானவனேகந்திருவாசகங்கள் ஸ்திரீகளைவெறுத்தோதியிருந்தும் பிற்பாடெல்லாம் விசாரித்தநன்றாகவறிந்தும்சசலம்பிழைக்கும் பொருட்டுத்திருவுளத்திலே கிருபையுற்றிரங்கி மடவரலியாரையும், அவர்களைச் சூசிக்கும் போகங்களையும் அநேகவிதமாகப் புகழ்ந்தும் திருச்சிற்றம்பலக்கோவை யென்னுஞ் சிறப்புநிருந்த நூல் நானூறுகலித்துறையாகவோதினமையானும், திருவள்ளுவரென்னும் பெரியோர், அறப்பால் பொருட்பால் இருவகைமுறைமையு மோதிப்பிற்பாடு தாமத்திப்பாலேமிகுந்த கிருபையினாலே மிகவுஞ் சிறப்பித்து விரித்தோதியருளினமையானும், மற்றுநானுமாரக்கங்களினும்ஸ்திரீ கூட்டரவில் வருமேலான விற்பமே மெய்யென்னும் இஃதன்றிச் சொல்லப்படுவன வெல்லாமித்தையென்றுங் கூறியதற்கு. -- ஆசையாலவர்போனு முமாகவே வேண்டிமுடியின் வாசமார்குழலாரோடுமவல்லவா

கூடிவாழ்மின். ஏ-து. ஆனபடியினாலேசுஞர்முதலானபெரியோர்களைப்போல் நீங்களுமிகுந்தசிதம்புடைத்தாய்ப் பேர்பெற்றுக்கீடித்திருக்க விரும்பினீர்களானால் சுகந்தநிறைந்த குழலினைபுடையஸ்திர்களுடனே விருப்பொடுகூடிப் புணர்ந்துஞ் சுகித்துவல்லவாறு வாழவீர்களாக. ஏ-து.

இவ்வுரைஞானப்பிரகாசரியற்றியது.

தையலாளுடலாடத்தாமவரோடுங் கூடிச், செய்ய தாமரையை வென்றசீறடி செம்பஞ்சுட்டி, மெய்யெ லாம்பாதஞ்சூடும்வேடத்தார்மெய்பிற்கூடா, மையன் மாணுடர்பொய்ம்மார்க்கவேடத்தேமாய்கின்றுரே ()

(இ-ள்.) தையலார்ணுடலாடத்தாம்வரோடுங்கூடி. ஏ-து. மகளிர்நுடனகலத் தவ்வுடலை நீக்கியவரோடுங்கூடி, —செய்ய தாமரையைவென்றசீறடிசெம்பஞ்சுண்டி. ஏ-து. தாமரை யினது சிவப்பையொப்பழித்தபாதத்தைச்செம்பஞ்சுட்டி, — மெய்எலாம் பாதஞ்சூடும் வேடத்தார்மெய்யிற் கூடாமை யல் மாணுடர் ஏ-து. அவரதடிகளாற் றமதுகாயமெங்கும் புணந்துகொள்ளும் வேடத்திவிற்பவராகியவுலோகாயத ருண்மையிற் கூடாதமயக்கத்தைபுடையமனுடர், —பொய்மார் க்கவேடத்தேமாய்கின்றாரே. ஏ-து. பொய்வழியாகிய தவ வேடத்தைப்புகுந்து மாயாநின்றார்கள். ஏ-து.

இச்செய்யுள், தவவேடத்தையிழித்துப் பொய்யென்னும் உலோகாயத மெய்யென்றுங் கூறிற்று. (சுஎ)

மையன்மாணுடர். ஏ-து. ஜகத்தாரைமயக்கஞ்செய்யுமானு டருடைய, என்றும், பொய்ம்மார்க்கவேடத்தேமாய்கின்றாரே. ஏ-து. பொய்வழியாகிய வேடத்தை, மெய்யென்னுமாய்

கின்ற ரழிவற்றே, என்றும் விசேடித்தனர் ஞானப்பிரகாசர்.

வாசமார்குமுலினூர்கண்மணியல்குற்றடத்தேழுமுகி, நேசமார்கு முதச்செவ்வாய முதினேநிறைய ஷண்நி தேசலாமணிமென்றோண்மேற்சேர்ந்து வீற்றிருந்தி டாதே, மாசலாமனத்தேதாரெல்லாமறுமை கொண் டழிவர் மன்றே.

(இ-ள்.) வாசமார்குமுலினூர்கண்மணியல்குல்தடத்தே ழுமுகி. எ-து. மணம்பொருந்தின குமுலினையுடையவர்கள் ளது ரத்தநத்தினுலமைக்கப்பட்ட மேகலெபொருந்தினவல்கு லென்னுந்துறையின்முமுகி, — நேசமார்குமுதச்செவ்வாய் உமுதினேநிறையவுண்டு. எ-து. சிநேகமிகுதியையுடையவரது ஆம்பல்போலுஞ் சிவந்தவாயினிலுமமுதத்தைப்பருகி, — தேசலாமணிமெல்தோண் மேல்சேர்ந்து வீற்றிருந்திடாதே, எ-து. ஒளிவீசியமணிமினையுடைய மெல்லியதோண்மீதனை ந்துவாழ்ந்திருந்திடாதே, — மாசலாமனத்தேதாரெல்லாமறு மைகொண்டழிவர்மன்றே. எ-து. சூற்றஞ்சேர்ந்தமனத்தை யுடையபரசமயிகளெல்லா மறுமைப்பயனுண்டென்றழிவார் கள். எ-து. நேசமாதல் சிநேகமிகுத்தல். தேச விளக்கம். மாசலா மாசசேர்தல். மன்னுமோவு மசை. ந்ராடிப் போசநம்பண்ணிச்சுகத்துடனிராதுபிறப்புண்டென்றுவியா குலப்படுவதென்னென்பது கருத்து.

இச்செய்யுளின்மைப்பயனாய பெண்போகமெய்யென்னும் மறுமைப்பயனாய சுவர்க்கம்பொய்யென்றுங் கூறிற்று. (கல)

மாசலாமனத்தேதார். எ-கு. மயக்கம்பொருந்தியமனதினை யுடையோர், என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மதிலாநுதலாரோடுமணிநிலாமுன்றிலேறி,முதிர்
நிலாவெறிப்பச் செவ்வாபிளநிலா முகிழ்ப்ப மொய்த்த
கதிர்நிலாவடங்கொள் கொங்கைக்கண்கண்மார் பகல
மூழ்கும், புதுநிலாவியநன்போகம்விடுவர்புன்சமயத்
தோரே.

(இ-ள்.) மதிலாநுதலாரோடுமணிநிலாமுன்றிலேறி
எ-து. மதிபொருந்தியதுதலினையுடைய மாதரோடுங் கூடி
யொளியையுடைய முன்றிலித்சென்றேறி, — முதிர்நிலா
எறிப்பச்செவ்வாபிளநிலாமுகிழ்ப்பமொய்த்தகதிர்நிலாவடங்
கொள்கொங்கைக் கண்கள்மார்பகலமூழ்கும்புதுநிலாவிய நன்
போகம்விடுவர் புன்சமயத்தோரே. எ-து. பூரணச்சந்திரன்
விட்டுவிளங்க வவரதுசிவந்தவாயினகை யொளிதோன்றச்
செறிந்தவொளிமிக்க முத்துவடத்தைத் தாங்கிய முலைக்கண்
கள் தமதுமார்பகலத்தே மூழ்கும்படி மமுந்தியதுபவிந்து
நாடோறும் புதுமைதங்கிய நல்லவது போகத்தைக் கைவிடு
வார்க ளிவ்வழிநில்லாத வவமாயசமயத்தார். எ-து.

இச்செய்யுள் ஸ்ரீபோகமாகியவதுபவசுகத்தைக் கூறிற்று. (1)

ஊடுவதுணர்வதுற்றகல்விமங்கையரையுள்கி, ஷாடுவ
தடிபில் வீழ்ந்து வருந்துவதருந்தவழிபில்,கூடுவதுண
ர்வு கெட்டுக்குணமெலாம் வேட்கையேயாய், நீடுவ
துன்பமுத்திபித்தினின்றார்கண்முத்தர். (2-0)

(இ-ள்.)ஊடுவதுஉணர்வது உற்றகல்விமங்கையரையுள்கிவா
டுவதுஅடியில்வீழ்ந்துவருந்துவதுஅருந்தவம்.எ-து.கல்விபொ
ருந்தின மாதார்தம்முடன்புதிதாகக் கூடியமாதரை நினைத்தது

தம்முட னூடுவதானு லவரை யூடநீர்ப்பது பொருட்டாகத்
தளர்தலு மவர்களடிகளிலே விழ்ந்து வருந்துவதுமே யரிதா.
கச்செய்யுந்தவமானது—பின்கூடுவது உணர்வுகெட்டு. எ-து.
அப்படித்தவத்தினின்றபின்பு அந்தமகஸ்ரோடுந் தன் அறிவு
கெட்டுக்கூடுவதுமுத்தியாம், — குணமெலாம் வேட்கையே
யாய் நீடுவது இன்பமுத்தி இதில் நின்றார்கள்முத்தர். எ-து.
இத்திரியங்களெல்லா மொருமைப்பட்ட விருப்பம் நிலைபெறு
வது முத்தியின்பமாவது, இவ்வழியிலே நின்றவர்களே முத்
தராவர். எ-து. இன்பமுத்தியென்பதனை முத்தியின்பமென
மாறுக.

இச்செய்யுள், ஸ்ரீபோகத்திறவுமுமுத்தியு முத்தியின்ப
மென்னுமுறைமையு மிதிலேநின்றவர்களே முத்தராவரென்
பதுங் கூறிற்று. இதனாற்சொல்லியது, அறிவுந் தவமு மோகூ
முமிது வென்பது. (உ)

ஊடுவதுணர்வதுற்றகல்வி. எ-து. மடவாரு—ஆற்றபோ
தின்னதினாலேயிவளங்கலாய்ப்புற்றாளுென் றறிவதே மிகுந்த
கல்வி, என்றும், மங்கையரை யுள்கிவாடுவதடியில் விழ்ந்து
வருந்துவதருந்தவம்பின். எ-து. அவர்பிணக்கமுற்றபின்னரம்
மாதரையே நினைத்துக் கொண்டிருந்து வாட்டமுறுவதும்அவு
ரடித்தலங்களில் விழ்ந்துகிடந்தவரு—ல் தீர்ந்திமகிழ்வுற்றுக்
கூடும் பொருட்டு வருந்தாநிற்பதுமே யரிய தபமாகும், என்
றும். கூடுவதுணர்வுகெட்டுக் குணமெலாம் வேட்கையாதி
நீடுவதின்பமுத்தி. எ-து, குணமெல்லாமின்பவிருப்பமேயு
ய்க் கலவியில் வருங்காமாத்மயமாய் அறிவறிந்து கூடுவதுநீட்
டித்துநிற்பதுமேலானவிற்பத்தை விளக்கு முத்தியாகும்என்
றும் பிரித்துரையோதினர் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றோருரயாகிரியர், ஊடுவது. எ-து. ம-வார்களு-லைச் செய்தயத்தர்மம் லுடலுக்குடன்படுதலும், — உணர்வது. எ-து. அவ்வுடலைத் தீர்த்தலுமாகிய விரண்டும், — உற்றகல்வி, எ-து. கற்றற்குரிய கல்வி யுடும், — மங்கையரையுள்கி வாடுவதடியில் விழ்ந்து வருந்துவதருந்தவம். எ-து. பிரிந்தகாலத்தில் மடவாரை நினைந்துடல் மெலிவதும் பிரிந்துவந்த காலத்திற் புலவிமிகுதியாலவருடைய பாதங்களிற் பணிந்து புணர்ச்சிக்குடன்படுமளவுமனம் வருந்துவதுமாகிய விரண்டுஞ் செய்தற்கரிய தவங்களும், — பின். எ-து. புணர்ச்சிக்குடன்பட்ட பின்பு, — கூடுவது ணர்வுகெட்டுக் குணமெலாம் வேட்கையாகி நிடுவது. எ-து. அவரோடு புணர்வதும் புணர்ச்சியிலறிவுலயம் பட்டைம்பொறிகளு மாசைவடிவாய் நிலைபெறுவதுமாகிய விரண்டும் — இன்பமுத்தி. எ-து. மோகஇன்பமாம், என்று பிரித்துரைபுரைத்திருக்கின்றனர். இவ்வுரையின் வித்தியநசங்களை யூகித்தறிக.

விட்டினைபுளதென்றோடி மெலிவதுங்கென்னை விடு, காட்டினோர் கண்டோர் கேட்டோர்கரியவை யுண்டேற்காட்டிர், நாட்டினிலரசனானைக்கிசையவே நடந்துநாளு, விட்டியபொருள் கொண்டிங்கேபின்பத்து ளிசைந்திடரே. (உக)

(இ-ள்.) விட்டினை உளதென்றுவிட்டிமெலிவதுஇங்கு என்னை. எ-து. காணப்பட்ட பெண் போகத்தையதுபவியாது வேறே விட்டின்பமுள தென்றுதடுமாறிமெலியுந்தவத்தைச் செய்வது யாது, — விடுகாட்டினோர் கண்டோர் கேட்டோர் கரியவை யுண்டேற்காட்டிர். எ-து. அந்தவிட்டினைக் காட்டினவர்களை யுங் கண்டவர்களை யு மதனைக்கேட்டவர்களை யு முண்டாகிற்

சுரதிகாட்டார். ஆதிதாட்டமாட்டமாக்கையால், — நாட்டினிலா
சன் ஆணைக்கு இசையவே நடந்து நாளுந்நட்டியபொருள்கொ
ண்டிங்கே இன்பத்துள்ளிசைந்திடி ரேஎ-து. உலகத்தினி ராஜாவி
னாக்கனைவழிபிலேகடந்துநாடோறுந்தேடியபொருள்கொண்
டிப்பிரத்தியகூமான வின் பத்தையிவ்விடத்திலே பொருந்து
கிராமன். எ-து.

இந்திரபுரோகிதனென்னுஞ் செய்யின் முதலிச்செய்யுட்காறு
மிருபத்தொன்றினுலு மூலோகாயதன்மதங்கூறித்து. தத்தவ
முங்குணமுமவத்தகளுங் கரணங்கள் முதலானவையும்தனை
நூலிற்சென்றி கொள்க. (உக)

உலோகாயதன்மத, முற்றிற்று.

பாயிமமுட்புடகெய்யுள் - நக.

உலோகாயதன்மதமறுதலை

உள்ளதாவதுகண்டதென்னுரைகொண்டதென்னு
லகத்துநீ, பிள்ளையாய்வளர்கின்றநாளுனைப்பெற்றதா
யொடுதந்தையைக், கள்ளமேபுரிகாலனாருநிருண்ண
வின்னொருகாளையாய், மெள்ளவேயுளமென்று கொ
ண்டிவிரும்புமாறு விளம்பிடே. (க)

(இ-ள்.) உள்ளதாவதுகண்டதென்னுரைகொண்டதென்னு
லகத்து. எ-து. உலோகாயதா? நீயுலகத்தக்காட்சியே மெய்
யென்று மறுமனமுதலிய பொய்யென்றுங் கொள்ளப்பட்ட
தென்னை, — நீபிள்ளையாய்வளர்கின்றநாளுனைப்பெற்றதா
யொடுதந்தையைக் கள்ளமேபுரிகாலனார். உயிருண்ணவின்

ஞெருகானையாய்மெள்ளவேயுளரென்றுதொண்டிவிரும்புமாறு
விளம்பிடே. எ-து. நீயிதந்துவளர்கின்றநாளிலுன்மாதாவி
துமினையும்பிறப்பதன்முன்னுன்பிதாவினுயிரையுங் கட்டி
ஊர்காணுத்தொழிலைப்பிரியுமியமன்கொண்டுபோகநீயினை
நீங்கியறிந்துயின்பு மாதாபிதாநமக்குண்டென்றுமெல்லக்கரு
தியநெறிநீகூறியகாட்சியன்று, அனுமானமேகாண். எ-து.
உள்ளமேபுரிகாணார், எ-து. இயமன்றொழில் கட்டிலுக்கா
மையின். உண்ணல்கோடல் விரும்பல்கருதல்.

இச்செய்யுள் உலோகாயதன் கூறியமதத்தை முறையானே
மறுப்பானெடுத்துக்கொண்டவன் காட்சியளவையேயுள்ள
தென்பதனைமறுத்தனுமான்முண்டென்பதுகூறிற்று. (க)

இடித்துமின்னியிருண்டுமேகமெழுந்தபோதிது
பெய்யுமென், மதித்ததும்மமில்சந்தமுந்தியலைத்துவார்
புனலாறுகொண், டெடுத்தவந்திடமால்வரைக்கூணி
ருந்துகொண்டல்சொரிந்ததென்று, முடித்ததும்மனை
காட்சியுன்றுனுமான்மென்றுமொழிந்திடே. (உ)

(இ-எ.) இடித்துமின்னியிருண்டுமேகமெழுந்தபோதிது
பெய்யுமென்றடித்ததும். எ-து. மேகமானதுமுழங்கியமின்
னையுமிருண்டுமீபாந்தெழுந்தவிடத்திதனான்மழைபெய்யுமென்
துநனைப்புண்டானதும், — அகில்சந்தமுந்தியலைத்தவார்புன
லாறுகொண்டெடுத்துவந்திட. எ-து. ஆருனதகில்சந்தமுத
லியவற்றைத்தள்ளி யலைந்தொழுதுநீரைக்கொண்டுவந்திட, —
மால்வரைக்கூணிருந்துகொண்டல் சொரிந்ததென்று முடித்த
தும். எ-து. அதுனைக்கண்டு பெரியமலையினிடத்தேமேகமிரு
ந்துவருவித்ததென்றுநனைந்துநிச்சயித்ததும், — இவைகாட்சி

மன்றனுமானமென்றுமொழிந்திடு. எ-து. இவையிரண்டு நீ கூறிய காட்சியல்ல வனுமானமென்றுகூறுவாயாக.

இச்செய்யுள் மேகத்தின் ஞேற்றமு மதனுடைய விகற்ப முங் காண ஆதுமானமென்றும், வெள்ளங்கண்டு மலைத்தலையில் வருடமுண்டென்று காண்கை காரிய ஆதுமானமென்றுங் கூறிற்று.

காண்டலோவதுமானமாவதுங் காட்சிமுன்னதுங் காட்சியேற், பூண்டபூத வுடம்பினுள்ளெழு போத மென்கொடுகண்டனை, மாண்டவாயின்மனங்கொண் ஞானமுணர்ந்ததும்மதுமானமென், நீண்டுபூதமியை ந்ததிவ்வுடலென்பதென்பிரமாணமே. (1)

இ-ள்.) காண்டலோவதுமானமாவதுங் காட்சிமுன்னதுங் காட்சியேல். எ-து. நீ ரதுமானமென்று கூறப்பட்டதங் காட்சியே, அவை பூர்வக்காட்சியாகையால் பூர்வக்காட்சியங் காட்சியென்று நீ கூறில்.—பூண்டபூதவுடம்பினுள்ளெழு போதமென்கொடுகண்டனை. எ-து. பூதக்கூட்டத்தினுள் ளே ராநி வெழுமென்று கூறியதுமானமன்றி யாதொண்டிகண்டனை. அன்றியும்,— மாண்டவாயின்மனங்கொண் ஞான முணர்ந்த தும்மதுமானமென்று. எ-து. சத்தாதிகளைப் பொறிமிடமாக் கின்றறியுமென்னு மறிவுங்காட்சியல்ல, வதுமானமென்றுஞ் ள்வாயாக; — ஈண்டுபூதமியைந்ததிவ்வுட லென்பதென்பிர மாணமே. எ-து. இஃதன்றிப் பிரமாணமுமில்லையென்று கூறுவை. அங்ஙனங்கூறிற், பூதக்கூட்டத்தி னுருத்தோன்று மென்றுகூறியதுயாது. உன்காட்சியு மதுமானப் பிரமாண மேயென் றறிவாபாத. ௨-து.

இச்செய்யு ளதுமானமில்லையென்று கூற மீளவுமறுத் தவ
 னீய யதுமானமுண்டென்று கூறிப் பிரமாண முண்டென்பதற்
 கோரெல்லே கூறிற்று. இவ்விடத்துப் பூதங்களின் கூட்டத் து-
 ம்பாமென்று சொல்லிய தெந்தப் பிரமாணத்தா லதுமானத்தா
 லெனக்கொள்க. ஆதலா விவிங்கத்தைக்கொண் டிலிங்கியை
 யூகிக்கிறஞான மதுமானமெனக்கொள்க.

இம்முன்றுபாட்டானு மதுமானமுண்டென்று சாதித்த
 தெனக்கொள்க. (௩)

காண்டலோவதுமானமாவதுங் காட்சிமுன்னதுங் காட்சி
 மேல். எ-து. பிரத்தியக்ஷத்தைத்தானோ வதுமானமென்று
 சொல்வது; ஏனென்னில்? முன்பே மலையிலே மழைபெய்யக்
 கண்டு பிற்பா டதனாலவருகிறவெள்ளத்தையுங் கண்டவனங்
 லோ பின்புமொருவிசை வருகிற வெள்ளத்தைக்கண்டு மலே
 யிலே மழைபெய்ததென்றறிந்தான், ஆதலால் நீரதுமானமெ
 ன்றதும் பிரத்தியக்ஷமென்கருமாறால், காரியகாரணதுமான
 வகை நீயறியாயானாலு மின்னஞ்சொல்லுகிறோம். என்றுவிரி
 த்துரையோதினர் ஞானப்பிரகாசர்.

பமுதிலாமறைகண்ட நூல்பமுதின்றியுண்டதுபாரி
 ன்மேன், கொழிவார்சோ திடமுன்னிமின்ன துமுடிபுமெ
 ன்பது முன்னமே, யழிவிலாததுகண்டனம்மவையன்
 றுபுஞ் சிலவாகமங்களி, னெழுதியோர்படியென்று
 கொண்டிருநிதியெடுப்பதுமெண்ணிடே. (௪)

(இ-ள்.) பமுதிலாமறைகண்ட நூல்பமுதின்றியுண்டதுபா
 ரின்மேன் மொழிவார்சோதிட முன்னியின்னது முடியமென்
 பது முன்னமே யழிவிலாததுகண்டனம், எ-து. குற்றமில்

லாத வேதமுதலாகிய நூற்கள் குற்றமின்றிச் சொல்வனவுள். ஆஃதெங்ஙனமென்னிற், பூமியின்கட் சோதிடநூலோர்கருதி நிகழ்காலத்தினின்று மெதிர்காலத்துவினையை முன்பு கூறாநிற்பார்கள். பின்பதுவு மழிவில்லாதாகக் கண்டனம்,—அவையு ன்றியுஞ் சிலவாகமங்களி னெழுதியோர்படியென்று சொன் டிரு நிதியெயிப்பதுமெண்ணிடே. எ-து. அவையொழிந்துஞ் சிலநூற்பிரமாணத்தினுள்ளபடியை யெடுத்துக்கொண் டிரு ந்தகாலத்தில் வைக்கப்பட்டுப் பூமியின்கண் மறைந்துகிடக் கும் பொருள்களையுமெடுக்கப்படும், அவை நூற்பிரமாணமே யென் றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் ஆகமப்பிரமாண, முண் டென்றுகூறிற்று.

உள்ளதாவதென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு மொருதொடர். (சு)

சோதிடநூலோ ரெதிர்காலத்துவினையைச் சொல்லுதலா வது இன்னகால மிவ்வளவு இன்னகரணந்தீண்டுமென்றும், உற்பாதங்கள் வருமென்றும், இன்னகால மழைபெய்யுமென் னும், இத்தனைகால மழையில்லையென்றும், இவள்பெறப்போ கிற பிள்ளை யாண் பெண்ணென்றும், பிறந்தபிள்ளைக் காயிசி வ்வளவென்றும், மரண பரியந்தம்வருஞ் சுகதுக்கங்களுமிலா பச்சேதங்களுக் தொழிலு மித்தியாதியான முறைமைகளிச் சொல்லுதல், சிலசாத்திரப்படி பூமியிற்கிடந்தபொருளையெடு த்தலாவது, அச்சாத்திரவழிகூட்டிய அஞ்சனமெழுதிப்பாட்த் தெடுக்கும்பொருளை என்றார், ஞானப்பிரகாசர். ஜோதிடசாத் திரப்படி பொருள்முதலிய பூமியிற்கிடப்பதை யெடுப்பது முள, அவை மீமேசுர உள்ளமுடையான்முதலிய ஜோதிட நூற்களில் ஆரூடபாசத்திற் சொல்லியகாண்டத்திற்காண்க.

பூதமானவை நித்தமென்று புகன்றதென்னை யுள
கள்ளா, யாதலோடழிவாகுமாதலினக்குவோரவர்வே
ண்டிடுங், காதலோடுகடாதிமண்கொடியற்றுவோரு
ளர்கண்டனஞ், சீதநீரிலெழுந்தகொப்புணிகழ்ந்தமா
ருதச் செய்கையே. (10)

(இங்.) பூதமானவைநித்தமென்றுபுகன்றதென்னை. எ-து.
பூதநான்கு நித்தமென்று மழிபாதவியல்பையுடைத்தென்றுங்
கூறியதென்னை?—உருக்களா யாதலோடழிவாகுமாதலினக்
குலோரவர்வேண்டிடும். எ-து. பூதக்கூட்டத்தி லுருத்தோ
ன்றுதலுங்கெடுதலுமுண்டாதலா லிவைநித்தமன்றியிவைகூட்
டுவானொருகர்த்தாவேண்டிம். அஃதென்போலவெனலில்,—
காதலோடுகடாதிமண்கொடியற்றுவோருளர்கண்டனம். எ-து
நீயுவமைகூறியகடாதிக்கையு மண்ணைக்கொண் டிண்டாக்கு
வானைக்காண்டலால்.—சீதநீரிலெழுந்தகொப்புணிகழ்ந்தமாரு
தச்செய்கையே. எ-து. நீரிடமாகக்குமிழிதோன்றுமா போல
மனமுதலாயின தோன்றுமென்றுகூறினாய்; குமிழியும்வாயுவா
லுண்டாம். ஆகையா, ஆருவிடத்திலு மனமுதலானவற்றைக்
கூட்டுதற்கொருகர்த்தாவேண்டுமென்றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் முறையானே பூதங்கணித்தமென்பதனையு
மவற்றின்கூட்டத்தாலுருக்கடோன்றி யவ்வுருக்களிற் புத்தி
முதலாயின தோன்றுமென்பதனையுமறுத் திதனையாக்குவா
னொருகர்த்தாவுண்டென்றுங்கூறிற்று. (11)

நீரின்வந்தெழுகொப்புணிரதுவாயெழுந்திகழ்பூத
முமோரின்வேறுணர்வாயெழாவவைபூதமாகியுதித்
திமிந்தேரினாறடைகாய்செயிந்தவை சேரவேறுசிவப்

பெழும்பாரினிற் பிரியாது புந்திபழிப்படம்பு கிடக்க வே. (சு)

(இ-ள்.) நீரினவந்தெழுகொப்புணீரது வாயெழுக்கிகழ் பூதமுமோரின் வேறுணர்வாயெழாவ்வைவபூதமாகியுதித்திடும். எ-து. நீரின் கண்ணே தோன்றுங் குமிழியுரீராமாறுபோல, விளங்கியபூதமும் விசாரிக்குமிடத்து வேறுகவறியுமறிவாகாது காயபூதமேயாம். -- தேரினுறடைகாய்செறிந்தவைசேரவேறு சிவப்பெழும். எ-து. அன்றியும், நூறுநூறாயுடையுங்குடி மவைகலந்தவிடத்தொரு சிவப்புண்டாமாபோலப்பூதக்கூட்டத்தி னோரறிவெழுமெனக்கூறியது, -- பாரினிற் பிரியாது. எ-து. பூமிபிடத்துச்சிவப்புச்சேர்வையைநீங்காது, -- புந்தி பழிப்படம்புவிடக்கவே. எ-து. அச்சேர்வைபோலப் புத்திய மவ்வுடலைவிட்டுநீங்காதாகவேண்டும். அங்ஙனமன்றி யுடல் கிடக்கப் புத்திநீங்குகையானீ கூறியதுபழிப்பாம். எ-து. பழி ப்பென்பதனைப் பின்னேகூட்டுக. கொப்புள் விகாரம். பிரி யாதென்னுஞ்சொல்லைப் புந்தியுடனுங் கூட்டுக.

இச்செய்யுள் பூதத்தின்கூட்டத்தி லறியுமறிவுதோன்று மென்பதனைமறுத்துப் பூதத்திற்குன்றியது காயபூதமேயா மெனக்கூறிற்று. (நூனம்) பூதக்கூட்டத்துடம்பாமென்கிறது பிரத்தியட்சத்தாற்கண்டாயோ வநுமானத்தாலறிந்தாயோ வென்ற லனுமித்தேபென் னிற் சிவனையுமதுமானுதியா லசே தநமல்லவென்றனுமித்துக்கொள்வாயாக. (சு)

கூறுசேர்வையின்வந்தபோதுசிவப்பெனுங்குண மொன்றுமே, வேறுவேறுபுலன்குணங்களுடற்கண் வந்துவிளந்ததென், நூறுகாயடைகூடும் வேறொரு

வன்றனலெனநோக்கிநீ, தேறுபூத்செயற்கும்வேண்
டுமொருத்தனென்றுதெளிந்திடே. (எ)

(இ-ள்.) கூறுசேர்வையின்வந்தபோது சிவப்பெனுங்குண
மொன்றுமே வேறுவேறுபுலன் குணங்களுடற்கண் வந்துவிளை
ந்ததென். எ-து. தூறுவ் காயுமடையுமென்றுகூறப்பட்டசேர்
வையின் கண் வந்தவிடத்துச் சிவப்பெனுமொருதன்மையே
காணப்படும் அப்படியொருதன்மையேயாகாது புலனென்
னும் பொறியென்றுங் குணங்களென்றுந் தனித்தனியுடற்கண்
வந்துண்டாகியதென்னே? ஆதனறியும், - தூறுகாயடைகூடும்
யேறொருவன்றனலெனநோக்கிநீ தேறுபூத்செயற்கும்வேண்
டுமொருத்தனென்று தெளிந்திடே. எ-து. தூறுவ் காயுமடை
யுஞ் சிவப்பேறக்கூட்டுதற் கொருவன்வேண்டுமென்பதனை
நிகருதியதுடோலப் பூதச்செயற்கு மொருத்தன் வேண்டுமெ
ன்று நிச்சயமாகத் தெளிந்திடுவாயாக. எ-து. தேறித்தெளிந்
திடெனக் கூட்டுக.

இச்செய்யுளும் பூதக்கூட்டத்தறிவுமுதலியதோன்றாதென
மறுந்துத் தோற்றுவிப்பாறொருகர்ந்தாவுண்டெனக்கூறிற்று.

ஆனவையம்பொறியுண்டி நித்திரையச்சமைதுனமா
திரா, ஆனில்வந்திடுமுன்பிலாதவையென்றுரைக்கினு
லுதைபோல், வானின்வந்திடுமாதரானலியாகிமானு
டராதியா, யோனிபன்மைபுடன்றுபூதமுறும்புணர்ச்
சியோர்தன்மையே. (அ)

(இ-ள்.) ஆனவையம்பொறியுண்டி நித்திரையச்சமைதுன
மாதியா யுனில்வந்திடுமுன்பிலாதவை யென்றுரைக்கினு
தைபோல். எ-து. சிலம்பியிடத்துநூல் தோன்றுமாபோல

முன்பில்லாதவையுண்வையம்பொறி யுணவு துயில் பயமென்
 னமுதலியனவகாயத்தின்முணமாகவிப்போதுண்டாமென்று,
 நீ சொல்லில், — வானின்வந்திடுமாதராணலியாகிமானுடரா
 தியாய். எ-து. மாதராணலியாகி மாணு-ராதியாயு மாகாயத்
 தினின்றந் தோன்றல்வேண்டும். — யோனி பன்மையுமின்று
 பூதமுறம்புணர்ச்சியோர்தன்மையே. எ-து. பூதக்கூட்டமொ
 ருதன்மையாகலான்மிருகபசுப-சிதாபராதிகளாகிய யோனி
 பேதமுமில்லையாம். ஆகையால்நீகூறியதுபொருளன்று. எ-று
 ஆனவையம்பொறியென்றது முன்பில்லவையா யிப்பொழுது
 ண்டானவையென்கையால். உலுதை சிலம்பி.

இச்செய்யுளைம்பொறிமுதலிய முன்பில்லவையா யிப்போ
 துண்டாமென்னின் மாதராணலியாகியபேதங்களு மிப்பொ
 முதுண்டாமெனப்படுமாக்கையாலவையிப்போதுண்டானவைய
 யன்றெனமறுத்துக் கூறிற்று.

நீரின்வந்தெழுமென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு
 முறையானே புத்திமுதலியன விப்போதுண்டாமென்பத
 னைக் கூறிற்று.

(ஞானம்.) சதுட்பூதகமவாயந்தானே மிப்படிப்பல்லாம்
 படிக்குக் காரணங்காட்டா யென்பதுகருத்து. (அ)

உலுதைபோல் என்பதனை ஒரோகைபூ எனப்பாடமோதி
 முன்பில்லாதவையுண்டென்று சொல்வாயாகில் ஆப்பொழுது
 ஒப்பற்றமகிழ்ச்சியையுண்டாக்கும், பூவானது, — வானின்
 வந்திடும். எ-து. ஆகாயத்திற்குந்நி நித்குமாகையினாலே
 எனமுடித்தனர் ஞானப்பிரகாசர். இல்லாததுண்டாகாதென்
 பதுகருத்து. ஓகை மகிழ்ச்சி. அன்றியு மாதராணலியாகிமானு
 டராதியா யோனி பன்மையுமின்று. எ-து. பெண்ணுணவி
 யென்னும்பேதமு, மானுடயோனி யொன்பத்து தூறியிரபே

தழு, மமரயோனி பதினொரு தூரூயிரழ், நாற்காலுடையன பத்திதூரூயிரழும். பறவைகள் பத்திதூரூயிரழ், நீர்வாழ்வன பத்திதூரூயிரழ், மூர்வன பதினைந்து தூரூயிரழும், தாபரங்கள் பத்திதூரூயிரழ், மாகவெண் பத்திநான்கு தூரூயிரயோனி பேதங்களுமில்லாமல் என்றார்.

மற்றோருரை யாகிரியருமிது வேபாடமோதி, ஒரோகை. எ-து. ஒருநதியும், -பூ. எ-து. அதிற்றாமரைப்பூவும், -வானின் வந்திடும். எ-து. ஆகாயத்திலுண்டாதல்வேண்டும், அவ்வாறின்மையான் முன்பில்லாதன தோன்றுமென்பது கூடாது என்றாரைத்தனர். ஒகை பிரவாகத்தையுணர்த்தும் வ-சொற்றிருபு என்றனர்.

உரையாகிரியர் தத்தங்கருத்திற்கேற்பச் செய்யுளைத்திருத்தல்செய் துரையுரைத்தனராயின் தூலாகிரியர்கருத்தையெங்கனமில்வாறெனத்தணிதல்கூடுங். ஆயினுங்கருத்து வேறுபாடில்லாமையே பெரிதாய்ப் பெறும்பயன். அஃதென்றிச் "சில ரொவ்வோரபிமானத்தா லொவ்வோருரையைச்சிறப்பித்து மற்றோருரையைத் தற்கித்திழிவுபடுத்தியும் பக்திசிரத்தையுடையசாத்தகரை மயக்கஞ்செய்கின்றனர்; வேதாகமங்கட்கே பாஷியமும் வியாக்கியாநங்களும் பலவாயின் இத்தாற்கீகர்களை யாரம்சொல்வதுயாது. சிவபிரான் அவ்வவர்பக்குவத்திற்கேற்பவும் புண்ணியபாவங்கட்கேற்பவுஞ் செய்யுஞ் சித்விலாசமென்றே மனச்சமாதானஞ்செய்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

ஐந்துநான்கொருமுன் டிரண்டுடனொன்றதாயுடலங்கறின், வந்திடாவுணர் வந்தியங்களும்வன் னபன்மைபுயின்மையாம், புந்தியோடியவண்ணபோககுணங்கள்பூ

தபுணர்ச்சிதான், றந்திடா திவைபேதமா யிடவந்தவா
வினை தந்தவா. (கூ).

(இ-ள்) ஐந்துநான்கொருமூன்றிரண்டுடனொன்றதாயுல
ங்களின் வந்திடா, வுணர்விந்தியங்களும்வன்னபன்மையுமின்
மையாம். எ-து. நீ முன்பில்லையென்று கூறிய கன்மமில்லையா
யின் யோநிபேதமுமில்லையாய், அவ்விதயோநிபேதங்களினுண்
டாமு—லங்களினித்திரியங்களு, மைந்துநான்கு மூன்றிரண்
டொன்றென்னுமறிவுகளுமில்லையாம். அஃதன்றியும், — புந்தி
யோடியவன்ன போககுணங்கள் பூதபுணர்ச்சிதான், றந்தி
டாது. எ-து. புந்தியாலறியுமகூடக்களும்புசிப்புகளுங் குண
பேதங்களும்பூதக்கூட்டந்தரமாட்டாது. — இவைபேதமா யிட
வந்தவாவினைதந்தவா. எ-து. இந்திரியமிகக்குறைவாகவுஞ்
சாதிபேதமாகவுங் குண பேதமாகவும் இப்படிபேதித்திடவந்
தவதனைக் கன்மந்தந்தென்றறிவாயாக. எ-று. மின்னர் வன்
னம்ஜாதி, பின்னர் வன்னம் அகூடம்.

இச்செய்யுள் கன்மமில்லையென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று.

(ஞானம்.) ஆதலாற்பூமிசெலாக்கினிவாயுவானதுசுதுட்டய
ங்கடன்னில் விருத்தமாகையாற் றம்மிற்கூடாதாம், தம்மிற்
கூடயொன்றாதலரிதெனக்கொள்க. ஒருகுணமாகாசத்தைக்குறி
த்தன்று கலப்புக்குறித்ததாம். அன்றியு, மைந்திந்திரியங்களு
மைந்தறிவுபிறக்குமோ வேரறிவைந்தினும்பிறக்குமோ,வைந்
தினுமைந்தறிவுபிறக்கி லென்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லையா
ம். ஒருணர்வைந்தினும்பிறக்கி லதுவேசீவனென்றறிவாயாக.

வன்னபன்மை. எ-து. பலநிறங்களும் எனவும், புந்தியோ
டியவன்ன போகம். எ-து. அறிவுசெல்கின்ற அன்னமுதலிய
போகங்களும் எனவுங்கூறினர் ஞானப்பிரகாசர். அன்றியும்

புன்மரமுதலவுற்றநியுமோரநியுயிர், மூரனந்தாதநாவாஷி
வோமரநியுயிர், சிதலெழும்பாதிமுக்கறிவின் மூவநியுயிர்,
தம்பிவண்டாதிகண்ணநிவினாலநியுயிர், வானவர்மக்கணத்
தால்விவந்துபுள்ளாதிசெவியறிவோடையநியுயிரே. என்
தனானே இந்திரியபேதமு மநிவின்பேதமுங்காண்களெனவும்,
ஐந்திநான்கொருமூன்றிரண்டுடனென்றதாயுடன்களின்வந்
திடாயுணர்வு. எ-து. பூதகுணங்களைக்கொள்ளிற் பூதங்கட்குக்
குணங்குளியல்பல்லது கன்மத்தால் வந்தனவல்லாமையானு
முலகாயதநாது பூதமேகொண்டாகாயங்கொள்ளாமையானு
மஃதெரையாகாதென்க. என்றார்.

மற்றோருரைமாதிரியரும் இதுகருத்தாய், புத்தியோடியவ
ன்னம், எ-து. மனம்விரும்பியசோறுந் துகிலுந்தலிப விஷய
பதார்த்தங்களுக்கும்,—போகம். எ-து. விஷயபாறுபவத்தால்
வருஞ் சுகத்தையும்,—குணங்கள். எ-து. காமக்குரோதமுதலிய
குணங்களையும் எனவும், உன்னமும் டோகமும் குணங்களும்
என்னும் உம்மைதொக்கதென்றும், உன்னமென்றதேனைத்தவி
லாதிகளுக் குபலக்ஷணமென்றும், புத்தி. எ-து. மனத்தை
என்றும்; விசேடித்துப் பிரித்துரை கூறினர்.

அறிவுபூதமதென்னில்வேறுபுறத்தறிந்தமைகண்டி
லஞ், செறிவுதா னுடலத்தெனிற்கவமானபோதுட்டறே
ருமோ, குறிகொளா துடல்வாயுவானதுகூடிடாமையி
னென்னினீ, பிறிதராதுபிரிந்தகளுனமுறக்கமென்பி
தவாததே. (க0)

(இ-ள்.) அறிவுபூதமதென்னின் வேறுபுறத்தறிந்தமைகண்
டிலம். எ-து. பூதங்களையறிவாமென்றுநீகூறில், புலப்படக்
காணப்பட்ட மண்ணிலு நீரிலு நெருப்பிலுங் காற்றிலு மறிவு

கண்டிலமன்றோ, — செறிவுதானுடலத்தெனிற்சுவமானபோது
 டுநேருமோ. எ-து. உடலிலேசெறிந்தபோதுகாணும் தோன்
 துவதென்னிற், சுவமாய்க் கிடந்தசாலத் தறிவுகண்டதில்லை
 மே, — குறிகொளாதுடல்வாயுவானதுகூடிடாமையினென்னினி.
 எ-து. குறிக்கமாட்டாதுகாணும் வாயுப்பிறிந்துவாறே யென்று
 நீகூறில், — பிறிதராதயிர்நிற்களுநமுதக்கமென்பிறவாததே
 எ-து. ஆந்த்வாயுவானது முதக்கத்திலே பிரியாதுநிற்க வறி
 ராமல் நிற்பானேன். ஆகையாற் பூதக்கூட்டத்தறிவுதோன்
 றுது, வேறோறிவுண்டென்றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுளான்மாவில்லையென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. ()

அறிவுடற்குணமென்னிலானையதாதிபந்தமெனும்
 பதாவுறுமுடற்பெரிதானவற்றினுதித்திடும்பெரிதாக
 வேசிறுவுடற் செறிஞானமுஞ் சிறிதாய்மும் பரிணாம
 மும் பெறுமுடற்சிறிதாவதென் பெரிதாவதென்கில
 பேசிடே. (கக)

(இ-ள்.) அறிவுடற்குணமென்னில், எ-து. அறிவென்று
 வேறொருமுதலில்லை யுடற்குணமேகாணு மறிவென்னுக்கூறி
 ன், — ஆனையதாதிபந்தமெனும்பதா வுறுமுடற்பெரிதானவற்
 றினுதித்திடும்பெரிதாகவே சிறுவுடற்செறிஞானமுஞ்சிறிதாய்
 மும். எ-து. ஆனமுதலெனும்புருகவெடுத்தவுடலிற் பெரிதான
 வற்றினுதிக்குறியு பெரிதாயுஞ் சிறிதானவற்றினுதிக்குமறிவு
 சிறிதாயுமிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமன்றி, -- பரிணாமமும்பெறு
 முடற்சிறிதாவதென்பெரிதாவதென்கிலபேசிடே. எ-து. பரி
 ணாமத்தையுடையபரிணாமன் கறிவுசிறிதாயுஞ் சிறியவுடலையு
 டையமானுடற் கறிவுபெரிதாயுமிருப்பதென்? ஆகையாலறிவு

டற்குணமன்று, வேறுநீசொல்லத்தக்கது ன் டாயிற்சொல்.
எ-து.

இச்செய்யு லறிவுடற்குணமென்பதனை மறுத்து ஆன்மா
வின் குணமென்று கூறிற்று. இஹிகன்மத்தாலென்பது கருத்து
அன்றியுஞ் சரீரம்வளருந்தோறு மறிவுவளரவுமதுகெடுங் தோ
றுங்கெடவுங் காண்டலானுஞ் சரீரத்தைப்பிரித்து சேதநனிற்
கக்காணப் படாமலானுஞ் சரீரகாரியமென்னிற், பிருதிவிசே
டணமாகியவிந்தனம் பெறுகுந்தோறும்பெருகிச் சுருங்குந்
தோறுஞ்சுருங்குமதனில்வேறுபடப் பட்டாத்க யிந்தனமில்லா
தவழியில்லை யாகின் றவக்குநியிந்தனகாரியமாகி யிந்தனத்துட
னென்றாகாவாதுபோல ஸ்றிவுசரீரகாரியமாகிச் சரீரத்துட
னென்றாகா. அன்றியும் அறிவுமகாசரீரவானி லற்பசரீரியாயி
நுண் சகலசாத்திரஞானமுடையனாகக்காண்டலிற் சரீரவிரு
த்தியாற் செதனத்துக்கு விருத்தியில்லைபெனக்கொள்க. (கக)

போதமும்மெலிவாகியும்மலிபூதமானவைகூடலிற்

பேமோடுபெருத்துடற்கள் சிறுத்தபெற்றிமையென்
றிக ன்னோதுடற்பெரிதானவுஞ்சிறிதாயிடாசிறிதானவு
நீதியிற்பெரிதாயிடா முனமுள்ளதன்மைபிரீடுமே. ()

(இ-ள்.) போதமும்மெலிவாகியும்மலிபூதமானவைகூடலி
ற்பேதமோடுபெருத்துடற்கள் சிறுத்தபெற்றிமையென்றின்
எ-து. அற்றன்று, உடற்குணமேதானுமறிவென்றது, பூதமா
னவைகூடுங்காலத்துப் போதமெலிவாகியும் பூதமலிவாகியுங்
கூடலி லறிவுகூறுத்துக் காயம்பெருத்ததென்றும், போதமலி
வாகியும் பூதமெலிவாகியுங்கூடலி லறிவுபெருத்திக் காயஞ்சிறு
த்ததென்று மங்நனமுறைமையென்றுந்கூறின், ஒதுடற்பெரி
தானவுஞ் சிறிதாயிடாசிறிதானவு நீதியிற்பெரிதாயிடாமுன்

முள்ளதன்மையினிதிமே. எ-து. பூதக்கூட்டத்தாற் றேன்று
மென்று நீகூறியவுடல் பெரிதானவுடல்கிறியாயிடாது, சிறி
தானவுடல்பெரிதாயிடாது, முன்னமுன்னமுள்ளமுறைமைப்
பாட்டிவிற்கவேண்டும். ஆங்ஙனநில்லாதுபெரியவுடல்சூலஞ்
சென்றாற் சிறிதாயுஞ் சிறியவுடல்காலஞ்சென்றாற் பெரிதாயு
மிருந்தபாற் பூதக்கூட்டத்திற்றேன்றுமறிவன்று. கன்மத்துங்
கிடாகவடிவெடுத்திக்கோடலாமென்று கருதுவாயாக. எ-து.
நிதிதல் நிலைபெறுதல்.

இச்செய்யுளு மறிவுடற்குணமே, பூதங்களினுடைய பணர்
ச்செய்சேஷங்களினுலே காமமுமறிவுமேறிக் குறைந்திருந்த
தென்று கூறுவதனை யல்லவென்றுமறுத்துக்கூறிற்று. (கஉ)

போதமும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவை கூடலில்என்
பதனைபோதவும் மெலிவாகியும்மலிபூதமானவைகூடலில்என்
றேதி மிகுந்தபூதங்களானவை மிகவுங்கூடினபோது என்று
சையுரைத்தனர் ஞானப்பிரகாசர். மற்றேருரையாசிரியரும்
இதுவேகருத்தாய்க்கூறியிருக்கின்றனர்.

இயல்புகாணியையென்னின் வேறியை மெண்ணு
டாணிருதன்மையாஞ், செயல்கொளாவிவர்கெய்தி
காசனமாகவந்துசெனிப்பதே, னியல்பதாமுடல்பூத
காரியமாவதும் மிலையாகுமான், மயலதாம்வினையர்
லொருத்தன் வகுத்ததன்மையின்வந்ததே. (கங)

(இ-ள்.) இயல்புகாணியையென்னில். எ-து. கன்ம முட்
லாகவெடுத்திக்கோடற்கறிவில்லை, இவையெல்லாம்பூதவியல்
பென்றுநீகூறின், — வேறியை பெண்ணுடாணிருதன்மையா
ஞ்செயல்கொளா. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாதுக.)

இயல்பொருதன்மைப் பட்டிருத்தலின்றி வேற்றுமைப்பட்டுப் பொருந்தி யிரண்டுத்ன்மையாகிய பெண்ணுணைன்னுமுறை மையைக்கொள்ளாது. — இவர்க்கெய்திகாரணமாகவந்துசெனி ப்பதேன். எ-து. இஃதன்றியும், பூதகாரணமாகி விரண்டு தன்மைப்படப் பெண்ணுணைன்னுமுறைமை காரணமாகப் பிறப்பதென்னே? — இயல்பதாமுடல்பூதகாரியமாவதுமில்லை யாகுமால். எ-து. ஆகையால், இயல்பாமென்றவுடல் பூத வியல்புமல்லவாய்ப் பூதகாரியமாவதுமில்லையாம். அதனால், மயல்தாம். எ-து. நீ கூறியதுமயக்கத்தையுடைத்தாம். — வினை யாலொருத்தன்வகுத்ததன்மையின்வந்ததே. எ-து. கன்மத்தி க்கு—சுகவொருத்தனுண்டாக்கப் பட்டதன்மையிலேவரு முருக் களென்றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள்காயம்பெதப்படுவதிலுயல்பென்பதனைமறுத்துக் கூறிற்று. (ஞானம்.) பூர்வஜந்மவாசனைகாண் பிறந்தபோதே மாதாவின் முலையைப்பிடித்தல் பசுமுதலானவையற்றினுங் கான்கையால் மறுபிறப்புண்டென்கை விசாரியாய். ஆதலா லியல்பாவதொருகுணமாய் வேறுபிரித்தாலும் விரியாதிருத் தல்வேண்டும். இதுவேன்றுபடச்செய்தசெயலிலே பட்டுப் பேரதுதலாற் கர்த்தாவுண்டென்பதுகருத்தெனக்கொள்க. (1)

காரணம்மவையென்றகதன்னைகடாநிபோனிகழ் தாரிய, நேரணைந்துசமைந்துநின்றிடுமென்பதும்மது நேர்விலோம், பேரரணைந்துடுமொன்றோடொன்று பொருந்துமாகில்வருந்தியு, நீரணைந்தொருசீயினின்ற துகண்டதாயினிகழ்த்திடே. (கச)

(இ-ள்.) காரணம்மவையென்றதென்னைகடாநிபோனிகழ் காரிய நேரணைந்துசமைந்துநின்றிடு மென்பதும்மதுகொள்க

லோம். எ-து. உருக்கம் குப் பெண்ணுண் செய்திகாரணமெ
ன்று நீகூறியதென்றே? மண்ணின் சட்குடாதிகடோன்று மாறு
போலப்படுத்தகாரணத்திற் பெண்ணுண் கூறியப்பட்டுத்தம்மிற்
கூடியகூட்டத்தையுஞ்ச் சண்டத்திடுமென்று நீ சொல்லுகிறவிது
யாம்பொருந்துகெழுமில்லை. அஃதெவ்வனுபெண்ணில், -பொ
ரைந்திடுமொன் றெழுமென்று. எ-து. நீகூறியபுதுங்ணுஞ்
தம்மின்றாறுபயிர், -பொருந்துமாகில் வருந்தியுநீ ரணைந்தொ
ருதியின்ன டுகண்டதாயிவிசுத்திதே. எ-து. அவையறுதலை
யாகாமற்கூறியுநீ ருந்தியுமொரிடத்திற்குநீ நின் மதன்மை
யை யுன்காட்சியளவையிற் கண்டதுண்டாயின் வருந்தியுஞ்
சொல்வாயாக. எ-து.

இச்செய்யுட்புதுகாரணத்தாற் பெண்ணுண் ணுங்கூறிய
முண்டாகாதென்று மறுத்துக்கூறிற்று. ஆப்படியாக னீரிலே
சித்தர்கள் விளங்குகிறக்கண்டோம், சமுத்திரத்திலே வட
வாழ்காக்கிறிந் திருமெனக்கேட்டோ மென்பையாகிற், சித்தர்
சுரு மவஷத்தகிலேநிதுத்தினதல்லது நீரில் விளங்குநிலைநாது
நிற்கிலெவ்வீடத்திலுநிநகமேனநிம்; வடவாழ்காக்கியுஞ்
சமுத்திரத்திலேநிற்கும், அது நாலுமலைக்குநடுவெயிற்றும்,
அது சாத்திரங்குநிற்காணக. விரிக்கிற்பெருஞ். (கஉ)

வடவ. முநாக்கி சமுத்திரத்திலேநிற்பது சிவாக்கினைமென்
லும் அது “தெலோலாயிருகூடர்நாளுஞ்சுழல்வசுஞ் குழுமுந்
நீர், நிலையாயிருப்பதுநீள்வான்சாரப்பதுநீடுசெம்பொற், சுலை
யானமேருச்சுவாதிருப்பதுஞ்சேடனுச்சி, யிலையாதிருப்பது
மம்பலத்தாடிதனுணையிலே” என்பது போல் சமுத்திரத்திலே
நாலுமலைக்குநடுவெயிற் குமென்றும் எடுத்ததையுரைத்தனா
ளுணப்பிரகாசர்,

பூதமேவுபுணர்ச்சியேபுரிகாயகாரணமாகுமேற்,
காதலாணொடுபெண்ணுமேவு புணர்ச்சிகாரணமா
தென், ஆதியேயுலகத்திலாணொடுபெண்ணுமாயனை
காரிய,நாதனாயகியோடுகூடி நயந்தகாரணமென்பரே.

(இ-ள்.) பூதமேவுபுணர்ச்சியே புரிகாயகாரணமாகுமேல்
எ-து. பூதக்கூட்டமே பொருந்தப்பட்டகாயத்துக்குக்காரண
மாயின்,—காதலாணொடுபெண்ணுமேவு புணர்ச்சிகாரணமா
வெதன். எ-து. டெண்ணுண் காதலோடுபுணரும்புணர்ச்சி
காரணமாக வருக்கன்காரியப்படுவானேன். ஆங்கனமானது,
ஆதியேயுலகத்திலாணொடுபெண்ணுமாயனைகாரிய நாதனாயகி
யோடுகூடி-நயந்தகாரணமென்பரே. எ-து. ஆநாதியே கர்
த்தா நாயகியோடுகூடி-ப்போசத்தைவிரும்ப வதுகாரணமாக
வாதியேயுலகன்க ணுண்பெண்காரியப்பட்ட துகாரணமாக
வருக்கள் காரியப்பட்டுவருதலன்றிப் பூதக்கூட்டங்காரணமெ
ன்படாது.

இச்செய்யுளுருக்க்குப் பூதங்காரணமன்று கர்த்தாவே
நியமித்தகாரணமென்பது கூறிற்று. ஜீவனுமுருக்களை வகுத்
துக்கொள்ளவறியாது, ஸ்திரீபுமன்களும்பபடியே, கர்த்
தாபுஞ்சத்திசிவமாகவுடிவுகொள்ளச் சந்நிதிமாத்திரத்தினே
சன்மத்துக்கிடாகவருக்கடோன்றுமென்றிக.

இயல்புகாணியை ணுன்னஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்
யுட்காறு முருக்க்குப்பூதங் காரணமென்பென்று மறுத்துக்
கூறியதாம். (கரு)

கந்தம்வெம்மைகலந்திடும்பு ளல்கன்மமென்செய்த
தென்றனை,சந்தனந்தழல்சாரநீ ரிருதன்மைபுற்றிடுமா
ற்றோர், தந்தகன்மமீரண்டனைந்துதருநீர்ககத்தொடு
துக்கமுஞ், சிந்தியாவெழுநீ வனுற்றிநிம்வேறுடற்கிலை
தேறிமீட. (கக)

(இ-ள்.) கந்தம்வெம்மைகலந்திடுமபுனல்கன்மென்செய்து
தேன்றனை. எ-து. புனலானது சந்தனத்தின்குணங்கூடிக்குளிர்
ந்து நெருப்பைக்கூடி வெப்பங்கலந்துமிருத்தலா லிஹென்
னகன்மஞ்செய்தது, அதலாற் கன்மமில்லையென்று கூறினாய்,
சந்தனந்தழல்சார நீரிருதன்மையுற்றிடுமாறதோர். எ-து.
நியுவமங்கூறிய நீர் சந்தனத்தையுந்தழலையுஞ்சாரவொருபொ
ருட் கிரண்டுதன்மையுண்டானவாழிபோல விசாரிப்பாயாக.
தந்தகன்மமிரண்டனைந்துதருஞ்சுகத்தொடுதுக்கமும். 'எ-து.
கன்மமிரண்டுவதைப்படப்பொருந்திச் சுகதுக்கங்களைக்கொடு
க்கும்,—சிந்தியாவெழுசீவனுற்றிடும் வேறுடற்கலைதேறிடே.
எ-து. அந்தச்சுகதுக்கங்களையுற்றிந்திடுவது சேதநமானயுயி
ருக்கல்லது அசேதநமானவுருக்கிட்கில்லையென் றறிவாயாக.
எ-து. தந்தகன்மமாவது, 'மூன் ஓநகத்திலறிவுண்டாக்கிக்கொ
ண்டதாய்ப் பின் ஓநகத்திலவந்து கூடியகன்மம். சிந்தியாவெ
ழுசீவனென்றது சுகதுக்கங்களுக்குப் பிரிபாப்பிரியப்படுதலை.

இச்செய்யுள், கன்மமில்லை யென்பதனைமறுத்துக் கூறி
ந்து. உன்விவிரண்டுபேதமாகச் சொல்லப்பட்ட விந்திய
சைதன்னிய வாதுபோலன்று, சரீரமுஞ்செவியுந் தவ்வு மூக்
குங்கண்ணுங்கிடக்கச் சைதன்னியமில்லாமையாற் சீவனை
சைதன்னிய மென்றுகொள்வாயாக. (கசு)

சுகதுக்கஞ்சேதனவுயிர்க்கு. எ-கு. ஜீவியாதசரீரத்திற்
காடைசாற்றி ஆபரணம்பூட்டிச் சந்தனம்பூசி மாலைகூட்டிப்
பிரேதாலங்காரம்பண்ணினபாடையிலெடுத்தப்போனபோ
து மகநியுந்த, னுமிரண்டறக்கலந்து வேகிறபோதுஞ் சரீர
த்திற்காணுமையாலே சுகதுக்கம்ஜீவனுக்கேயென்றுதவறித்த
னா ஞானப்பிரகாசர்.

இன்பமெய்தியிருந்துநீ வினை யில்லையென்பென்
றிற்று, இன்பமெய்திவிவானென்மற்றிது சொல்லிடா
ய்சொல்லவல்லேயென, முன்புசெய்திருக்கன்மமென்றறி
கன்மமுமுதல்வன்னறிந், தன்பினாலுறுவிக்கும்பயா
னங்கமைப்பொடநாதிவே. (௧௭)

(இ-ள்.) இன்பமெய்தியிருந்து நீ வினையிலையென்கயல்
பென்றிடல். எ-து. நீ ஸ்திரீகருடன்கூடிப்போகவின்பத்தை
யதுபவித்திருந்தாய்மியல்பொழியக்கன்மமில்லென்பென்கயல்,
இன்பமெய்திவிவானென். எ-து. அந்தஸ்திரீகணிகளினவிடத்து
த்துக்கப்படுவானென்,—மற்றிது சொல்லிடாப் சொல்லவல்லே
யெல். எ-து. இஃதெத்தால்வந்ததென்று சொல்லவல்லேயா
கிற சொல்லுவாயாக,—முன்புசெய்திருக்கன்மமென்றறி. எ-து
ஸ்திரீகருடன்கூடிப்போகத்தையதுபவிப்பதும் அதுவரைநீங்கி
த்தன்பத்தையதுபவிப்பதும் நீமுன்செய்தபுண்ணிய பாவ
மென்றறிவாயாக,—கன்மமுமுதல்வன்னறிந்தன்பினாலுறுவிக்க
ளும். எ-து. அந்தப்புண்ணியபாவங்களுந்தாமாகவனைவத
ல்ல, பகர்த்தாவானவ ஸ்திரீகள்செய்த கன்மத்துக்கிடாகவறி
ந்ததுக்கிரகத்தாலே யூட்டுவன்,—அப்பயனாங்கமைப்பொட
நாதிவே. எ-து. அறியுங்கன்மமுமதனைக்கூட்டுதலு மநாதிவே
யுள்ளது. எ-து. மற்று—அசை. அறிவு அதிகாரமுறைமை
யால்வந்தது. பயன் கன்மம்.

இச்செய்யுள் புண்ணியபாவமுண்டென வறிவித்தலைக்கறி
ற்று, தன்பம் மடலேறுகைமுதலானவை. வேடிபுசைப்பதங்
கரும்புதித்திப்பதுமியல்பென்னிற் நித்தித்ததென்மங்கைத்த
தென்றுஞ்சொல்லுகிற சைதன்ஸியரிமான்னுண்டு காணவன்
கன்மத்துக்கிடாகச் சுகதுக்கப்படுவெனனக்கொள்க. (௧௭)

அநாதியேஷமெவின்றெனின்மலமாயை கன்மம்
னுச்சிவன், நா திகன்மமனுக்கள் செய்யவறிந்து கன்ம
முடற் செயா, வநாதிகாரியமா முடற் களசேதனம் ம
ணையா வறிந், தநாதியாதியமைக்கவேண்டு மமைப்பி
னோடுமநாதியே. (கஉ)

(இ-ள்.) அநாதியேஷ் அமைவின்றெனின். எ-து. நீர்
கூறியவை யநாதியேயாமாகில் ஒருவனுற் கூட்டுதலில்லை யெ
ன்றுகூறின், -மல மாயை கன்மம் அனுச்சிவன் அநாதி. எ-து.
மலமுமாயையங் கன்மமு மான்மாவுங் கீழ்நாவு மநாதி, —
கன்மம் அனுக்கள் செய்ய வறிந்து கன்மமுடற் செயா. எ-து.
கன்மத்தை யான்மாக்கள் செய்ய வந்தக்கன்மந்தானாய்நிற்
தான்மாக்களுந் குருவையெடுத்துக் கூட்டமாட்டாது — அநாதி
காரியமா முடற்கள் அசேதனம் மணையாவறிந்து. எ-து. அநாதி
யேகாரியப்பட்டு வருமுடற்கள் அசேதனமாகையா லான்மா
வையறிந்து கூட்டமாட்டா, — அநாதியாதியமைக்கவேண்டும்
எ-து. ஆகையா லநாதியாகியகர்த்தா யான்மாவையுங்கன்மத்
தையு மதற்குப் பொருந்தின வருவையுமாதியாகக் கூட்டல்
வேண்டும், -அமைப்பினோடும் அநாதியே. எ-து. அப்படிய
வன் கூட்டின கூட்டாவுமநாதிமாகையா லிதுவுமநாதிதான்.
எ-து.

இச்செய்யுள், கன்மமு முயிருமுடலுமொருவன் கூட்டப்பட்டு
தநா லநாதியன்றென்றவிடத் திவையெல்லாமநாதியாகும்,
இவையசேதன மாகையாலே யொருவன் கூட்டவேண்டும்,
அதுகொண்டாதியென்றுகூறப்படும். அக்கூட்டாவுமநாதிப்
பட்டு வருவையா லெவையுமநாதியென்பது கூறியது.

கந்தம்வெம்மை என்னுஞ்செய்யுள்முத லிச்செய்யுள்காறுங்
கன்மமுன் டென்னு மதற்குப் பிரமாணங்களார்கூறியது. ()

காணொணுகரணங்களுக்குப் பிர் கண்டி. டாமையின்
 றென்றிற், காணுமோகடங்கண்டகண்ணினைக்கண்டுநி
 ற்பதுங்கண்ணதே, காணொணுதுபிர் தானுமிப்படி. க்
 கண்டிடுங்கரணங்களைக், காணொணுகரணங்களுக்குமி
 ருண்மையாவதுங்கண்டிடே. (கக.)

(இ-ள்.) காணொணுகரணங்களுக்குபிர் கண்டிடாமையின்
 ன்றென்றின். எ-து. புறக்கரணங்களுக்குமிர்காணவொண்ணு
 தாகையாற் காட்சிக்குப்புலப்படாமையி னுண்மாவென்றோ
 ன்றில்லையென்றுகூறின், —காணுமோகடங்கண்டகண்ணினைக்
 கண்டுநிற்றதுங்கண்ணதே எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்
 ப்மாறுக) சரீரமானதுதன்னைக்கண்டகண்ணைத்தான்காணவ
 ற்றோ? அச்சரீரத்தைக் கண்டுநிற்றதுங்கண்ணுக்குள்ளுத் தொ
 டிலேகாண், —காணொணுதுபிர் தானுமிப்படி. எ-து. காட்சிய
 எவையாகியகண்ணுக்குக் காணவொண்ணுதென்றவுயிரு மித்
 தன்மைத்து;—கண்டிடுங்கரணங்களை. எ-து. உயிர்சேதன்மா
 கையாற் கரணங்களைக்கண்டுநிற்றதும், —காணொணு கரணங்க
 ளுக்கு. எ-து. கண்களைச்சரீரமறியாதவாறுபாலக் கரண
 ங்களுமவ்வான்மாவைக்காணவொண்ணு, — உயிருண்மையா
 வதங் கண்டிடே. எ-து. ஆகையாலான்மாவையுண்மையாக
 அண்டெனவழிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் காட்சியளவைக்குக் காணப்படாதாகையா
 ளான்மாவில்லையென்றவனை யுண்டெனமறுத்துக்கூறிற்று. ()

“அங்கியானதுதானுமொன்றை யணைந்துநின்றதுநிக
 ற்ந்திடும், பங்கியாதுபிர் தானுமிப்படிப் பற்றியல்லது
 நின்றிடா, தெங்குமார்தயிலத்தையுண்டெழுதிபமான
 தெரிந்திடு, மங்கதாமுடனின்னுகண்ம மருந்தியாருரி
 ராவதே. (உ௦)

(இ-ள்.) அங்கியானதுதானுமொன்றை யணந்துநின்றநிகழ்ந்தும் டங்கியானியிர்தானுமிப்படிபற்றியல்லதுநின்றி-அது. எ-து. நெருப்பானதோரிந்தனத்தைப்பற்றிநின்றதுதன்வடிவைவக்காட்டுந் தன்மையன்றித்தனித்துநின்றதுதன்வடிவைவக்காட்டுந் தன்மையுடைத்தன்று, அதுபோலவான்மாவுமேருருவைக்கூடியன்றிநிற்கமாட்டாது, — எங்குமார்தயிலத்தையுண்டெழுதிபமாந்தெரிந்திடும். எ-து. தகளி யெங்குநிறைந்தவென்றெனையப்படுகி யோங்கியதிபமானுகெரியாநிற்கும், — அங்கதா முடலின்னுக்கன்மருந்திடாருயிராவதே. எ-து. அப்படிக்கன்மத்தாலெழுத்துக்கொண்டகாயத்தினின்றங்கன்மத்தைப்புகிப்பதான்மாவாம். எ-து. திநி, காயத்திற்கும், என்னெய்கன்மத்திற்கும், திபமாண்மாவிற்குமுவமை. பங்கியானது அழியாது.

இச்செய்யுளான்மாவொன்றோடுகூடியல்லது தனித்துநில்லாதேன்பதுகூறிற்று. (உ)

அறிவுதானுடலத்தின்வேறதுவாயிறந்துபிறந்திடி, அறிவுமுன்புளதுஇங்குவந்துமறிந்திடாமையதின்றென, அறிவையோகனவத்துநீநனவத்தையன்றுதரத்திருந், தறியு மவ்வறிவோமயக்கறிவாதலா லறியாதுகான். (இ-ள்.) அறிவுதானுடலத்தின்வேறதுவாயிறந்துபிறந்திடின அறிவுமுன்புளதுஇங்குவந்துமறிந்திடாமையதின்றெனின் எ-து அறிவான திவ்வுடலத்தின்வேறுபட்டிற்றதும் பிறந்துந்தறியுமாயி னவ்வறிவுமுன்புள்ளதாயி னிட்பிறப்பினு மறியாமையி ன்றியறிவேயாயிருக்கவேண்டும். ஆகிலையேயென்றுநீகூறின, — அறிவையோகனவத்து நீநனவத்தை. எ-து. நீகூண்டானுமிடத் தக்கனவானவென்பதன்றிக் கனவென்பதறிதி

யோ? ஆஃதன்றியும், — தன்னுதரத்திருந்தறியுமவறினோ
மாயக்கறிவு. ஏ-து. நீ மாதாவுதரத்தில்முந்தறிந்தவறிவோபுது
தேகமானபின்புமாயங்கினவறிவு, — ஆதலாலறியாதகாண்.
ஏ-து. ஆனகமாலிறந்துப்பிறந்தந்திரிகையால் தன்மாயக்கறி
யாமையே குணங்காண். ஏ-து.

இச்செய்யுளான்மாவறிவாக லெப்பொழுதுமறியவேண்டு
மென்பதனைமறுத்து தன்மாயக்கறிவுமறியாமையுக்குணமெனக்
கூறிற்று. (௨௧)

இறந்திடும்மறிவேபிறந்திடுமென்பதிர் கிசையா
தெளி, னுற: கிடும்பொழுதின்றினின்றுணர்விநகுதிந்
திடுமாறதோர், பிறந்தவிவ்வுடல்பொகவேனுடல்பின்
புலந்தமைபேசிடின், மறிந்திடுங்கனவத்திடுவேனுடல்
வந்தவாறுமதித்திடே. (௨௨)

(இ-ள். இறந்திடும்மறிவேபிறந்திடுமென்பதிங் திசையா
தெளின். ஏ-து. இறந்தவறிவேபிறக்குமென் றிவ்விடத்திக்
கூறியது பொருத்தமுடைத்தன்றென்று சீகரின், — உறந்த
நிற் றெழுதின்றி நின்னைணர்விவ்வுகித்திடுமாறதோர். ஏ-து.
நீதியில்செய்யுமிடத்தி முத்திற்பாம்பேறவு மறிவின்றிக்கிட-
ந்த விடுத்தவிடத்தனர்வினின்னு பாம்பைக்காணவும் பயப்
பிடுமாறு விசாரிப்பாயாக, — பிறந்தவிவ்வுடல்பொக வேனு
டல்பின்புலந்தமைபேசிடின். ஏ-து. இப்பொருதித்தக்கொ
ண்ட காயங்கெட்டாற் பின்புமற்றொருகாய முண்டாம்பிடி-
பொப்படிபொன்று சொல்லின், — மறந்திடுங்கனவத்தின் வேறு
டல் வந்தவாறுமதித்திடே. ஏ-து. நனவையிறந்திடுங்கனவ்
னுனை மறித்துக்கொண்டுநிமிழு - னுனைக்கடவுடவாறெத்
தன்மை மத்தன்மையாக வென்றறிவாயாக. ஏ-து.

இச்செய்யுள் ழிந்தவறிவுபிறவாதென்னுமதனையு முன்
புள்ளகுக்குமதேகம்வந்து பின்பு—லாகாதென்பதனையு மறு,
த்துக் கூறிற்று. எனறியுமொரு ழுந்மத்தவைத்தபொருளும்
பிறிதொருழுந்மத்துச் சாத்திரப்பிரமணத்தா ளறிந்துகாட்டு
தலும், பிசாசாதி ழுந்மரணகாலத்திவ்ருத்தாந்தத்தை மறித்
தவர்க்கறிவித்தலுளவாகவுங்காணுந்நீருயிதனையறிவார்புக.()

கரணம்வாயுவிடத்தடங்க வடங்குவந்தெழுக்காரிய
மரணமானவிடத்து மற்றிவைமார்த்து பின்பு வருக
செயல், கரணமார்கலைகெட்டுதிப்ப விதப்பினைவிட
ப்பையுந், தரணியோர்கண்மதிக்குரைப்ப ருநிர்க்கு
ரிப்படிசாற்றிடே. (௨)

(௩-௪.) கரணம்வாயுவிடத்தடங்க வடங்குவந்தெழுக்காரிய
மரணமானவிடத்து மற்றிவைமார்த்துபின்பு வருஞ்செயல்
எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) ஒருவன் மரண
மானவிடத்திந்திரியங்களுக்கெட்டுப் பின்பவைவருமுந்நனைப்
பாடு—த்தன்மைத்தென்னில்? ஒருவன்மூர்ச்சித்தவிடத்துக்கர
ணங்கள்வாயுவிடத்தொடுங்க வய்வாயுவுஞ்சேட்டைகெட்டுப்
பின்பவன்மூர்ச்சைநீர்ந்தவிடத் தக்கரணங்கள்சேட்டைபட்
டாத்தொலும். இதன்றியும், கரணமார்கலைகெட்டுதிப்ப வித
ப்பினைவிடப்பையுந் தரணியோர்கண்மதிக்குரைப்ப எ-து
மதியினதுகரணம்பொருந்தினகலைக டன்னிடத்துக்கொந்நி
தென்றியு முன்கத்துள்ளோ ரதனைமதிக்கு மிறப்புந்நிறப்பு
மாகக் கூறிநிப்புகள். அதுபோல,—உயிர்க்குமிப்படிச்சாற்
றிட. எ-து, ஆன்மாவுக்குமிப்படிக்கூறுஉபயுக எ-து.

இச்செய்யுளான்மாவின்னுடையதுலகியத்தினுள்ள கரணங்கள் சூக்குமகாயத்திலும் பொருந்துமென்பதுமான்மா நித்திய மென்பதுங்கூறிற்று.

கரணென்கரணங்களுக்கென்னுஞ்செய்யுண்முதலிச்செய்யுட்காறு மீளவுமான்மாவில்லையென்று மான்மாவுக்கறிவில்லையென்று மிதந்தவறிவுபிறவாதென்றுங் கூறுவதனைமறுத்துக் கூறியதாம். இதனூல்வாயுவியங்காதகாலத்துக் கரணமியங்காதெனக்கொள்க. (உங)

பூதமானவைகாரியங்கள்பொலிந்துமன்னியதிந்திடு, மாதலாலொருநாதனிங்குளனென்றறிந்து கொளையனே, பேதமானகடாதிமண்ணினில்வந்தவாறு பிடித்திடிந்த, கோதிலாதகுலாலனூல்வருசெய்கையென்றுகுறிப்பரே. (உஅ)

(இ-ள்.) பூதமானவைகாரியங்கள்பொலிந்துமன்னியதிந்திடுமாதலாலொருநாதனிங்குளனென்றறிந்துகொளையனே. எ-து. நீகூறியபூதங்கள்காரியப்பட்டுப்பொலிவினையுடைத்தாய்ப் புசிப்பளவுநிலைபெற்று மீளவுமதியாநிற்கும். ஆதலாவத்தனையாக்கியுமறித்துஞ்செய்வாறொரு கர்த்தாவுண்டென்றறிவாயாக. — பேதமானகடாதிமண்ணினில் வந்தவாறுபிடித்திடில். எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமானாக) மண்ணினிடத்துக் கடாதிபேதம் வந்தாற்போலப் பூதகாரியமேகாயமென்னில், — கோதிலாதகுலாலனூல்வருசெய்கையென்றுகுறிப்பரே. எ-து. ஆம்மண்ணுந் குற்றமில்லாதகுலாலனது செய்கையாற் காரியப்பட்டாற் போலக் கர்த்தாவினுடையசெய்கையாற் பூதமுங்காரியப்பட்ட தென்றறிவாயாக. எ-து.

ஜயனே என்றதிகழ்வின்சண்வந்தது ஆதலாலுசேதனமாகிய
மிருத்துச் சேதனனாகியகுலாலனாலே காரியப்படுமாறுபோ
லப்பிரபஞ்சமீ சரனாலேகாரியப்படுமென்றவாயாக.(உச)

புதமானவைகாரியங்கள் பொலிந்துமன்னியழந்திடு மாத
லாலொருநாதனிருள். எ-து. புதங்களானவை காரியங்க
ளாகப்பொலிந்துதோன்றி நின்றொடுங்காநிற்கும். ஆதலாலே
யிவையிற்றைத்தோற்றி நிறுத்தியொடுக்க வொருகர்த்தாவு
ளன் என்றஞாணப்பிரகாசர்.

வேதனானனானம்மறியாவிழுப்பொருள்பேதை
பாற், ஆதனாருகானடந்திடுதோ முன்வன்மைசெய்
தொண்டனுக், காதலாலடியார்களுக்கெளியானடிக்
கமலங்கலீ, காதலாலணையிண்டன் வேண்டினவின்
மைமையதருங்கண்டிடே. (உரு)

(இ-ள்.) வேதனானனானம்மறியாவிழுப்பொருள்.
எ-து. பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் இருக்கு யசர் சாமம் ஆதர்
வணமென்னு நான்குவேதமு மறிதற்குரிதாகிய விழுமியபொ
ருள்,—பேதைபாற் ஆதனாயிருகானடந்திடு தோழன்வன்மை
செய் தொண்டனுக்கு. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமா,
அக) வலிந்தாட்கொண்ட சுந்தரநாயனார்க்குத்துதனாய்ப் பர
வைநாய்ச்சியாரிடத் திரவின்சண்ணிருகானடந்ததுணைவன்,—
ஆதலாலடியார்களுக்கெளியான். எது. அப்படிப் பிரமவிஷ்
ணுக்களுக்கரியனாயினு மடியார்களுக்கெளியனெண்ணியவை
யின்மையிலே கொடுக்கத்தக்கவனாகையால்,—அடிக்கமலங்க
லீகாதலாலணை. எ-து. அமன்ஸ்ரீபாதகமலங்கலீ நி விருப்
பத்தோடும்வழிபடுவாயற்க,—எண்டன் வேண்டின வின்மை

மேதருங்ண்ணிடே. எ-து. விரும்பியபோகத்தை யு மிங்மை யிலேதருவனாத்தலால் அவனைமெய்யாகக் காண்பாயாக. எ-து. வன்மைசெய் தொண்டென்பதனைக்கர்த்தாவையேவந்தெர என்னுந்தொண்டென னினுமமையும்.

பூதமானவையென்னுஞ்செய்யுந் மிச்செய்யுந், பூதங்க ளையுங்கூட்டிப் போகமோக, நாயையுங்கூட்டிப்டன் கர்த்தா வென்பதுகூறின. இதனால் வேண்டிவியும் பத்திடன் னுவையாகிலிம்மையினுமதுபவிப்பை. கடுகெனச்சுவனைவாழ் யடுகென்பது. (உரு)

“அடியாரங்குக் கெளியன். எ-து. “பாராரவிசம்புளார்பா தாளத்தார்புறத்தா, ராராலுங்காண்டற்கரியா. நெமக்கெ ளியபேரான” என்னுந்திருவாசசத்தை உதகரித்தக் கூட்ட டினர் ஞானப்பிரகாசர்.

பொன்குலாவமணிக்கலன்கண்மலம்புகிற்கைபொ ருந்திடா, மின்குலாமிடையார்கடா முலகத்தின்வெட் கைவிநிம்பொருள், புன்புலான்மலமுத்திராதிபெர்சி ந்துநாறுபுலைக்கல, மென்கொலாமிவர்மேஸ்வி முந்ததி வற்றிவென்பெறவெண்ணியே. (உசு)

(இ-ள்.) பொன்குலாவமணிக்கலன்கண்மலம்புகிற்கைபொ ருந்திடா. எ-து. பொன்னுலவிளங்கப்படாநின்றமணிகண் மலத்திடைவிழுந்தா லம்மலத்தினைசுத்தத்தாற் கையாலெயித் தல் டொருந்தா, — மின்குலாமிடையார்கடா முலகத்தின் வேட்கைவிநிம்பொருள். எ-து. அதுபொல, உலகத்தின் டோலுடங்கினவிடைமையுடைய மகளிர் பான்மிக்கவிருப்ப

முக்குச் செயற்கைகளை நீங்கினாலுண்டாகிய வசுத்தமிருதிசண்
பாசையைவிடத்தக்கபொருளாம். ஆஃஹென் போலவென்னிற்,
புன்புலான்மலமுத்திராதிபொசிந்தநாறு, புலைக்கலம், எ-து.
புல்லிதாயவிரத்தமல முத்திராதிசண்முதலானவைககிந்துமிக்க
வந்துர்க்கந்தத்தையுடைத்தாகிய டொல்லாக்காயமாகையால்
என்கொலா மிவர்கெல்லிழுந்த திவற்றினென்பறவெண்ணி
யே, எ-து. இம்மலமுத்திராதிகளி லென்னபெறுதற்குவிசா
ரித்திவர்க்கிடத்து விருப்டமுண் டாயது. ஆஃதல்லவாயிலி
யாதுண்டாம், எ-து. (உசு)

தோலிரத்தநிறச்சிமேதையெ லுப்புமற்சைசுவை
தநீ, ராலெடுத்தமுடைக்குரம்பையழுக்கிநோடுபுழுக்
குழா, நாலெழுக்கடுகோழையீர னுரைக்குமுந், திர
பாத்திரம், சேலடர்த்தகண்ணார்கொன்பது தேர்மல
த்திரடிண்ணமே. (உஎ)

(இ-ள்.) தோலிரத்தநிறச்சிமேதை மெலும்புமச்சை
சுவைதநீ ராலெடுத்தமுடைக்குரம்பை. எ-து. துவக்கு உசி
ரம் மாம்சம் மேதை அத்தி மச்சை சக்கிலஜல மிவையிற்றி
னாலெயெடுத்தக்கொண்டதுர்க்கந்தமாகியகாயம், — அழுக்கி
நோடுபுழுக்குழா நாலெழுக்கடுகோழையீர னுரைக்குமுந்
திரபாத்திரம், எ-து. அதுவன்றியும் — ணத்தையுடன் கருமி
த்திரள் நாலெழுக்குங்கோழையீர லிவைகளாற்போங்கிது
ரைக்கு முந்திரபாண் டமாதலால் அப்படிப்பட்டசாயத்தை
யுடையமகளிர், — சேலடர்த்தகண்ணார்கொன்பது தேர்மலத்
திரள்திண்ணமே — சேலிரண்டித்தாற்போலங் கண்ணையுடை
யாரென்னுசொல்லு வதெத்தாலென்னுவிசாரிப்பாயாக; விசா
ரிக்குமிடத்துச் சர்வமுநிச்சயமாகமலத்தொகுதியாம். எ-து.

பொன்குலாவுமென்னஞ்செய்யுளு மிச்செய்யுளும் டெண்
போகத்தைமெய்பென்பதனை மறுத்துக்கூறின. (உஎ)

ஆசையுற்றுமுல்குகரங்களசுத்தமேவியனைந்துதிந்,
றேசுகித்தனவாய்டிஞ் சுகமேழையோடுறுமின்பநீ,
மாசதற்றொளிர்நித்தசுத்தவளந்தருஞ்சுகவாரிகா,ஸீச
னுக்கடிமைத்திறத்தினிசைந்துநாம் பெறுமின்பமே.

(இ-ள்.) ஆசையுற்றுமுல்குகரங்களசுத்தமேவியனைந்துதிந்
றேசுகித்தனவாய்டிஞ் சுகமேழையோடுறுமின்பநீ. எ-து.
(இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக) துறிவின்மகளிரோடுநீ
யின்பசுகமுறுவது ஆசைமிகுத்துத்தநிடாமும் பன்றியானது
மலத்திற்புக்கதனைப்புகித்தது அதனிற் புரண்டு மிகவுஞ் சுகத்
தையடைந்தனவாய்நிற்பனபோலும். அங்ஙனமன்றியும், —
மாசதற்றொளிர் நித்தசுத்தவளந்தருஞ்சுகவாரிகா ஸீசனுக்
கடிமைத்திறத்தி னிசைந்துநாம்பெறுமின்பமே. எ-து. (இத
னைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) கர்த்தாவுக்கடிமைத்திறஞ்செ
ய்துயாங்கன்பெறுமின்பமாவது சூற்றமற்றுவிளங்கும்படியா
யுதியாததாய் நின்மலமாயிருக்குஞ் சிறப்பினையுடைத்தாகிய
யின்பசமுத்திரங்காண். எ-து. (உஅ)

இகழ்ந்தநீ ரேந்திழையார்தம்மைச் சீயென்றெண்ணு அக
ந்தனைவதென்னென்னிற் சொல்வோம் “புத்திரரைக்காழுந்
றவர்தோட்புணர்வார்நல், லுத்தமந்து லோர்ந்துனைப்போ
லோ, காலமுமந்திரமு முண்டிகலவியினுங், கர்லமுமுண்டோ
வுனக்குக்காண்” என்றுவிதந்துகூறினர் ஞானப்பிரகாசர்.

குரோதமேகுணமாயிருந்தவர் சாந்திநன்மைகுறிக்கொளர், ரதாகமேயணைவார்களாசை யறுத்தவின்பமறிந்திடார், பராவுதேவர்பராவுதூயபராபரன்னடிபற்றிநீ, விராவுமெய்நில்விடாதவின்பும் விளைந்திடும்மிதுமெய்ம்மையே. (உசு)

(இ-ள்.) குரோதமேகுணமாயிருந்தவர் சாந்திநன்மைகுறிக்கொளார். எது கோபமிகுதியையியல்பாகவுடையார் பொறையினுணுண்டாகிய நன்மையையறியமாட்டார், - அராகமேயணைவார்களாசையறுத்தவின்பமறிந்திடார். எ-து. ஆசையே தமக்குக்குணமாகவுடையவர்கள் அவ்வாசையையறுத்தவர்களுக்குண்டாகிய சுசுத்தை யறிபமாட்டார்கள், அவர்களைப் போல நீயுஞ்சிற்றின்பமாகிய அறிவையர் போசுத்தைக்கைக்கெண்டிபேரின் பமாகியபிரமாநந்தத்தையறியாய். அஃதறியவிரும்பின், - பராவுதேவர்பராவுதூயபராபரன் னடிபற்றிநவிராவுமெய்நில்விடாத வின்பம்விளைந்திடும் மிதுமெய்ம்மையே. எ-து. இந்திராதிதேவர்களாற்பரவப்பட்ட பிரமவிஷ்ணுக்களாற் போற்றிசெய்யப்படும் சுத்தமநுபரைக்குமேனானவனது ஸ்ரீபாதங்களைப்பற்றுக்கோடாகக்கொள்வாக, ததலைப்பொழுதே யுன்னுடைய சரீரந்தன்னிலையொருக்காவ நீங்காத எனாநந்தம்பிரகாசிக்கும். இதுசத்தியம். எ-து.

பராவுவிராவென்றசொல் நீட்டல்வழிநீட்டலென்க. (உசு)

குரோதமேகுணமாயிருந்தவர் சாந்திநன்மைகுறிக்கொளார் ரதாகமேயணைவார்களாசையறுத்தவின்பமறிந்திடார். எ-து “ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர், பொறுத்தா

ரைப் பொன்போற் றொதிந்த” “பரபத்திற் கேதுநீங்கப்
புதியினிற் கேதவென்றே, கோபத்தைக்கடிந்தார்தாமோ” யின்
புதுங்குணத்தாரிங்குங், கோபக்கூர்வாரியுள்ள மெனுமுறை
எவத்தக்கொண்டாற் றுடத்தையுறுவாரிங்கு மங்குமார்தார்
பாவாரே.” “எரியானகோப மெழுபோதிலாநி யினிதாய
கூறிமெதிசே, சிரியாதிராரர்கள் பெரியோர்களேந் தனைகார்
சங்கேறுகிலரே” “நஞ்சமின்னுகாத்தருளு நர்பனைப் போற்
றெய்வமிலை, யஞ்செழுத்தைப்போலநல் லனுவுமிலை, விஞ்சி
யொளிர், சைவசமயந்தனக் கொப்பாஞ் சமயமில்லை, துய்ய
பொறைக் கொப்பாஞ் சுகம்” என்பதும், “அவாவென்பதெ
ல்லா வுயிர்க்குந், தவா அப்பிறப்பினும்வித்து” “இன்டமிடை
யாரு தீண்டுமவாவென்னுந், துன்பத்துட்டின்பங்கெடின”
“கேண்டாமையன்ன விழுச்செல்வரீண்டல்லை, மாண்டமெ
தொட்ப்தில்” “கேண்டுங்கால் கேண்டிம் பிறவாமெமந் தது,
கேண்டாமை கேண்ட-வரும்” “ஆசைபடப்படவாயவருந்
தண்டங்க, னாசைவிடவிடகானந்தமாமே” “ஆசைக்கடியந
னகிலலோகத்தினுக்கு, மாசந்தநல்லடியானானன், ஆசை,
தனைபடியாமகொண்டவனை தட்பாதுலகந், தனையடிமைகொ
ண்டவனேதான்” “ஆசையற்றொப்பா மருந்தயமொன்றி
ல்லலை, யாசையற்றொப்பாமின்பாதினை-பூசைபணற், கொ
ப்பாந்தருமமிலை யொன்றொருவற்கேளாதற், கொப்பாம்பெரு
மையிலையோர்” என்றும், மெய்யிடவிடாத வன்பத் தினைந்
தினம். எ-து. திருவாசகம் “காயத்துள்ள முதுதழுதீ வண்டு
கொள்ளென்னுகாட்டிய, சேயமாமலம்ச் சேவடிக்கணஞ்சென்
னிமன்னித்திசமுமே.” எ-ம். சிவதருமோத்திரம். “ஆசைமு
தலாமாசனைத்துமறுத் தேவுடலும்வெறுத்ததிய, தேசன்சிவன்

பொற்பாதமலர் செறிந்தார்பிறப்பைமறந்தார்கள், பேசற்க
ரிய பெருமையினைப் பெற்றாரல்லர்கற்றாலு, மாசுமலிந்த வா
சையினுன் மயங்கித்துயங்குமானு—ரே” எ-ம். நக்கீரர்
“வென்றைந்தகாமாதி வேரறுத்து மெல்லவே, வென்ற
கினைதிரே ஸொன்றலாஞ்-சென்றங்கை, மானுடையா னென்
னையுடையானவடகயிலை, தானுடையான் றன்னுடையதாள்.”
எ-ம். உதஹரித்தனர் ஞானப்பிரகாசர்.

காமமாதி குணங்களைச் சுகமென்று கொண்டனோ காத
றாமமாரழலங்கிசித மலிந்தபோது சுகந்தரு [லாற்
நாமமார்தருசிதம்வெம்மைநலிந்தபோதுதருஞ்சுகத்
சேமமாகியவின்ப மாமிசு தெய்வ நன்னெறிசேரவே.

(இ-ள்.) காமமாதி குணங்களைச் சுகமென்று கொண்டன
—னே, எ-து. காமக்குரோத லோபமோக மதமாட்சரிய மிடு
ம்பை யகங்காரமென்கின்ற விவையிற்றைச் சுகமென்று
கொண்டாய். ஆஃதெத்தன்மைமென்னில், சாதலாற்றாமமா
ரழலங்கி சீதமலிந்த போதுசுகந்தரும். எ-து. குளிர்மிக்கரா
லம் வெப்பவிருப்பத்தால் புகைபொருத்தின் வழல் சுகத்தைத்
தருவதுபோலவும்,—நாமமார்தரு சீதம்வெம்மை நலிந்தபோ
துதருஞ்சுகம். எ-து. வெப்பமிருத்த விடத்துப் புனலென்று
பெயரையுடைய நீரின் குளிர்ச்சியை யடைந்தபோது சுகத்
தைத் தருவன போலவுமாம், காமமாகளா லுண்டாகிய சுகம்.
இஃதன்றி,—சேமமாகிய வின்பமாமிசு தெய்வ நன்னெறி
சேரவே. எ-து. கர்த்தாவினுடைய ஞானமாத்திரத்திசை
கூடினாலொருக்காலும் விடாத வின்பமுண்டாம். ஆதலாலத
னோடு கூடுவாயாகு. எ-து. காமமாதி யென்றதனாற் காமச்

சுகமிருவகைத்து, அவை சாங்க முபாங்கமென்பன. சாங்கமா வன, ஆலிங்கனமு முத்தமு மிடற்றினாலுண்டாமொலி பேதங் களு நகக் குறிசனும் டல்லிடு குறியுமங்கதாடகமுஞ் சும்பகமுத லிய விவைபோல்வன. உபாங்கமாவன. அன்னவ ஸ்திரபூ ஷண சந்தன தாம்பூலாதிகள். (௩௦)

காமமாதிரி குணங்களைச் சுகமென்றுகொண்டனை காதலாந் தாமமாரமுலங்கிசேதமலிந்தபோது சுகந்தரு காமமார்தரு சேத வெம்மை நலிந்தபோது தருஞ்சுகம். எ-ரு. காமமென்னுஞ் சுரத முதலிய குணங்களை யுனத்தியாமையாலும் விருப்பமிரு தியாலுஞ் சுகமல்லாதிருக்கவும் ஒருபாதியினாலே சுகமென்று கொள்ளா நின்றனை, அவை சுகமன்று, எப்படியென்னில்? புகையொழிங் கூடியமுலாநிற்கு மெக்கநியானது சேதமானது மிகுந்தபோது சுகத்தினைத்தரா நிற்கும், பயத்தினைச் செய்யுஞ் சேதமானது உஷணமிகுந்து வருந்தினபோது சுகத்தினை யுத வாரிந்தும். இவையிரண்டு மெப்போது நித்தியமாய் நிலை நிற்பதல்ல. அஃதன்றியும், ஒன்று மிகுந்து வருந்தினபோது ஒன்று சுகம்போன்றிருத்தலா விரண்டுந் துக்கமென்றேயறிக. ஆதலாலிவைபோ லுள்ளுடைய காமமென்னுஞ் சுரதமுதலிய குணங்களைன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

படிக்குதூல்கள் சிவாகமம் பசுபாசமோடுபதித்திற, மெடுத்தியம்புவசீசன் வாரகமுலேத்திடுந் தொழுவெ ன்னுமே, விடுத்திடம் பொருள்காமமாதிகள் வேண் டும் பொருளீண்டருள், முடித்து மும்மலம்விட்டு கின்மலனோடு நின்றுடன் முத்தியே.

(இ-ள்.) படிக்குதூல்கள் சிவாகமம். எ-து. சிவநெறியா கிய பேரின்ப மெய்தப்படிக்கு தூல்களாவன? வேதாகமங்

கள், — பசுபாசமோடு பதித்திறமெடுத்தியழ்புவது. எ-து. ஆவர்களுதித்துச் சொல்லுஞ் சொல்லாவது? பதிபசுபாசத் திறங்கள், — ஈசன் வார்கழலேத்திடுங் தொழில். எ-து அவர்கள் கிரியையாவன? பரமேச்வரனுடைய ஸ்ரீ பாதங்களை வணங்குகை, — என்று மே விடுததிடும்பொருள் காமமாதிகள். எ-து எப்போது மவர்கள் கைவிடும்பொருளாவன? காமக் குரோதமுதலானவை, — வேண்டிடும் பொருள்ண்டருள். எ-து. அவர்கள் வேண்டும் பொருளாவன? மிக்கவுருள், — முடித்து எ-து. ஆகையாலப்படி மூன்று பதார்த்தத்தையு முற்றுப் பெறநிறுத்தி, — மும்மலம் விட்டு நின்மலனோடு நின்றிடன் முத்தியே. எ-து. மலத்திரயங்களையும் விட்டுக் கர்த்தா வோடு கூடுதல் முத்தியின்பம். ஆதலால், நீயு மிச்செயலிலே நிற்பா யாக. எ-து. இதனுள் நாலுபாதமு மடங்கியவாறு கண்டு கொள்க.

ஆசையற்றுமலென்னுஞ் செய்யுண்முத விச்செய்யுட்காறு, முலோகாயதனை நிராகரித்துப் பேரின்பத்தை யடபவியெ ன்று கூறியது.

உள்ளதாவதென்னுஞ் செய்யுண்முத விச்செய்யுட்காறுஞ் செய்யுண்முப்பத்தொன்றினுள் முலோகாயதன் மதத்தைமறு த்துக் கூறியது. பிரகல்பதி யிந்திரனை மயக்கியவழியை நீக் கிப் பரமேச்வரனை வழிபடுவாயென்பதுகருத்து. உலோகாய தர் மிச்சிரசார்வாகன், இரணிய கர்ப்பசார்வாகனைன் நிருதி தத்தர்.

உலோகாயதன் மதமறுதலே முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்-கஉ.

பெளத்தநிற் செளத்திராந்திகன் மதம்.

நீதியார்வேதநூலி னெறியலாவறங்கணுஞ்
மோதியோரைந்துசீல முடையராபுடலமுடிப்
போதிநீண்மரத்தின்மேவும் புத்தர்நால்வரினும்வைத்
துச், சாதிதானிலாதகொள்கைச் செளத்திராந்திகன்
முன் சாற்றும். (க)

(இ-ள்.) நீதியார் வேதநூலி னெறியலாவறங்கணுஞ்
மோதி. எ-து. நீதிசாத்திரத்தைத் தனக்கங்கமாகப் பொருந்
திய வேதநூலெறியல்லாதவாக்கிய நெறியாகிய பிடகநூலை
நாடோறு மோதி,—ஒரைந்து சீலமுடையராய். எ-து. உரு
வம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்னு மைந்து
கந்தங்களின் குணங்களை யுடையாராய், — உடலமுடி. எ-து.
உடலைத் துவராடையாற் போர்த்தி,—போதி நீண்மரத்தின்
மேவும் புத்தர்நால்வரினும் வைத்து எ-து. அரசினைத் தெய்
வம்போல்ப்பேணி யதன்கீழ்ப் பொருந்தியிருக்கும்பெளத்தர்
நால்வகையுள்ளவர்களையும்வைத் தவர்களில்,—சாதிதானிலா
தகொள்கைச் செளத்திராந்திகன்முன் சாற்றும். எ-து. வரு
ண் பேதமறக்காணுஞ் சாதியில்லாத செளத்திராந்திகன் முன்
னைசொல்லாநின்றான். எ-து. புத்தர்நால்வரினும் வைத்து.
எ-து. பெளத்தர் நால்வரினு முட்கோளாகக் கொண்டுடன்.
நர்வராவார். செளத்திராந்திகன், யோகாசுரன், மாத்தி
மிகன், வைபாடிக னென்போர்.

மேற் பெளத்தன்மதங்கூறுவானெடுத்திக்கொண்டார் ஆத
னுளிச் செய்யுளவர்களுல்வகையென்பது உம் அவரினமுன்

னார்ச் சொல்லப்படுவான் செளத்திராந்திகனென்பது உங்குநி
யது. நீதியார் வேதமாவது:—லௌகீகதன்மமாகிய சோதி
டம் வியாகரணம் சிற்பம் பரதம் சிஷை சந்தசு எனக்கொ
ள்க. நெறியலாவதற்களாவன:—ஐராத்மவாதமும், அகத்திரு
வாதமும், ஆகாசம், காலம், திக்கு. காரணத்பாவமு மில்லை
மென்மும், குணியுமவயவியு மில்லையென்றும், பிறவுமெனக்
கொள்க. ஐந்து சீலமாவன:—ஆறிம்சை, சத்தியம், அஸ்தே
யம், பிரமசரியம், சங்கிரகம், எனக்கொள்க. இவ்வைந்து
சீலமும் சார்வதற்கும், சாரணற்கு தசசீலம், உபசம்பன்
னற்கு நூறு சீலம், சுவகீரருக்குக் கோடி சீலம், இப்படி நிலை
தோறுஞ் சீலம் பலவாம்? (க)

ஒதியோரைந்து சீலமுடையராய் என்பதனை மற்றோரு
நாயாசிரியர் (ஒதியீரைந்து சீலமுடையராய்) எனக்கொண்
டுபத்துச் சீலங்களுடையராய் எனவும் பொருள்கூறினர்.
பத்துச் சீலமாவன கொல்லாமை, பொய்சொல்லாமை, களவி
ன்மை, காமமின்மை பிற்பாவிர்வாமை என வைந்தும்; உயர்
ந்தவாதனத்திருத்தல், கிடத்தலின்மை, சந்தகமாலை முதலா
யின தரிபாமை, பொன்வெள்ளி களைத்தீண்டாமை, பாடலா
டல் விரும்பாமை உதயத்திற்கு முன்பு யுகித்தல் எனவும்
உரைத்திருக்கின்றார். ஞானப்பிரகாசர். ஐராத்மவாத மென்
னுக் கொல்லாமை முதலியவைந்தும் பிரதம சீலமாகையாத்
சீலமைந்தெனக் கொள்க என் வற்புறுத்தியுரைத்தனர். அன்
றியும் சாதிதானிலாதகொள்கை. எ-கு. சாதி திரவியும் நாம
குணதி கற்பப்பஞ்ஞாதிவேதனைமில்லாத என்றார்.

‘முழுதுணர்ந் துலகிற்கோறன் முதற்செயன் முனிந்து
பழுதிலாவருளினுலே பரதுக்க துக்கனாதெ [மற்றும்
‘தொழுதுவானவரும் போற்றத் தொல்பிடகங்களான
வழுவிலாகமங்கள் சொன்ஷமா தவனாசனாவான். (2)

(இ-ள்.) முழுதுணர்ந் துலகிற்கோறன் முதற்செயன்
முனிந்து. எ-து. சர்வத்தைபு மறிந்து பிரபஞ்சத்திற் பொய்
கொலைகளவு கட் காமங்களை வெறுத்த, —மற்றும் பழுதிலா
வருளினுலே பரதுக்க துக்கனாகி. எ-து. குற்றமில்லாத கிரு
பையாலே மெய்யுயிர்த் துன்பமுந் தன்னுயிர்த்துன்பம்
மோற்கொண்டு, —தொழுது வானவரும் போற்றத் தொல்பிட
கங்களான வழுவிலாகமங்கள் சொன்ன மாதவனாதனாவான்.
எ-து. . தேவர்களுந்தொழுது துதிக்கப்பட்டிலரும் பழைய
பிடகநூலாகிய விகழ்ச்சியில்லாத வாகமங்களை யருளிய புத்த
முனியே கர்த்தாவாவான். எ-து. பழுதிலாவருளென்பன,
இராச்சியத்தைக்கொடுத்தும் பிள்ளைகளைக் கொடுத்தந் தன்
கண்ணைக்கொடுத்து முதிர்மாம்ச முதலாயின புறவுக்கரிந்து
கொடுத்தும் வையங்காத்தல் முதலியவை.

இச்செய்யுள் பரதுக்க துக்கனாய்ப் பிடகநூலை யருளிய
சர்வஞ்ஞானிய புத்தமுனியே கர்த்தாவென்பது கூறிபது. (1)

“அருணெறியாற் பார்மித்தை யாறந்து முடனடக்கப்,
பொருண் முழுதும் போதிநிழ னன்குணர்ந்த முனிவரன்
தன்” இஃ தவர்கள் சித்தாந்தத் தொகை. பிறர்க்கே யுறு
திக்குமுன்னான். இது குண்டல கேசி. தொல்பிடகமென்றவை,
தண்ணங்காரன் மகாலீரன் முதலாயின இருபத்து மூன்று
புத்தர்களுக்கு சொன்ன பிடகசுத்திபுங்கள். மரபே சொன்ன

சுழையான் அவை விம்மாய பிடகம், சூத்திரபிடகம், அபிதன்ம பிடகம் ஆகமூன்று மென்க. வழுவினாகம்ம், முன்னொடு பின், மலையாத சாத்திரம். மற் றும் என்றதனால் ஸ்ரீ லக்ஷண பர்வ னையும், தசபார்மிதையும். “தானஞ் சீலம் சகநிஷ்கர்மம் பிர க்கி, ஞாலிரியேந பஞ்சமம், கிரதி பஞ்ச திஷ்டாநமேத்தி விபட்சாரி தேதசா” இதுவும் பிடகம் பன்னிரு சார்பு முத லானவையாம். இவற்றில் ஸ்ரீ லக்ஷண பர்வணையாவது; அநி த்தியம் துக்கம் அநான்மா வென்று பாவிக்கை. தசபார்மித்தை யாவது, தானம் சீலம் பொறை நிஷ்கர்மம் பிரக்கினை கீர்யம் சத்தியம் துணிவு மயித்திரி பிதாகம் இவை பத்து முயிருநூப் புப் பொருணைர்ச் செய்கையான, முப்பதாம். பன்னிருசார் பாவன, “பேதமை செய்கை யுணர்வேயருவுரு, வாயிலுறவே துகர்வே வேட்கை, பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பய லிற்றென வகுத்த வீராறு மண்ணிற், பிறந்தோரறியிற் பெ ரும்பேற்றிருவ, ரநியாராகிலாழ் நரகிருப்பர்” இது மணிமே கலை. பழுதிலாவருளாவது ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தும் பிள் னைகளைக்கொடுத்தும் கண்ணைக்கொடுத்தும் உயிர்முதலாயின கொடுத்தும் புறவுக்காகத் தசையரிந்து கொடுத்தும் அபயங் காத்தலிவை முதலாயினவாம். இதற்கவர்கள் வசநம் “மிக் கதநங்களைமாறி மூன்று பெய்யும் வெங்களிற்றை மிகுசிந்தா மணியை மேனி, யொக்கவரிந்தொரு கூற்றையிரண்டு கண்ணை யொள்திகழுந் திருமுடினை புடம்பிலுனை, யெக்கவிழுங் குருதிக்கி யரசுதனை யின்னுயிர் போற்றேவியரை யீன்றி டித்த செல்வ, மக்களை வந்திரந்தவர்க்கு மகிழ்க்தேய்யும் வானவர் தாமுரைந்தபதி மாணாஜே.” “எண்ணி நந்த கால ன்களெம்பொருட்டான் மிகவுழன், நெண்ணி நந்தகாலங்களிரு

மர வொருங்குணர்ந்து, மெண்ணிகந்ததானமுஞ் சீலமிஞ்ஞவ
யாக்கி, யெண்ணி கந்தகுணத்தினு நெம்பெருமானல்லனே."

இது திருப்பதிகமெனக் கொள்க. என்று விசேஷித்துரைத்த
னார். ஞானப்பிரகாசர், இதில் மற்றேருரையாசிரியர் தசபார்
மினையில் பிதாகம் என்பதனை நீக்கி விதாரகம் என்றும், பன்
னிருசார்பில், பேதமைசெய்கை உணர்வு அருவுருவாயிலுந்
துகர்வு வேட்கை பற்று பவம் தோற்றம் வினைப்பயன் பிணி
மூப்பு தணியாச்சார்பு. எ-ம். பழுதிலாவருள். எ-கு. உயிர்
களை விரகித்தலும் மரங்களை வளர்த்தலுமாம். எ-ம். பிடக
தூலில் வீம்மாய பிடகமென்பதனை நீக்கி அபிரய பிடசத்தைச்
சேர்த்து மூன்றெனவுங்கூறி விசேஷித் தெழுதியிருக்கின்றார்.

மருவியவளவைகாட்சி மானமென்றிரண்டிவற்றாற்,
கருதியபொருள்கண் ஞான ஞேயமாய்க்கணத்திற்பங்
கம், வருமுருவருவம்வீடு வழக்கென நான்கதாகித்,
தருமவையொன்றிரண்டாய்த் தான்விரிந்தெட்டினுமே

(இ-ள்.) மருவியவளவைகாட்சி மானமென்றிரண்டு.
எ-து. பிடகதூலிற் பொருந்திக்கொள்ளப்படு மளவையா
வன்? காட்சியு மதுமானமு மென விரண்டாம்,—இவற்றாற்
கருதிய பொருள்கண் ஞான ஞேயமாய்க் கணத்திற்பங்கம்
வரும். எ-து. இக்காட்சியாலு மதுமானத்தாலு மறியப்படும்
பொருள்க ளறிவு மறியப்படும் பொருளுமா யொருமாத்திரை
யிற் கெட்டுவரும்,—உருவருவம் வீடுவழக்கென நான்கதாகித்
தருமவையொன்றிரண்டாய்த் தான்விரிந்தெட்டினுமே. எ-து.
ஞானஞேயங்களினு லுருவுமருவும் வீடும் வழக்குமென நான்
காகி யந்நான்குமொன்றிரண்டாக விரிந்தெட்டாகத் தரும

எ-று. கணத்திற்கெடுகை நால்வகை. அவையாவன:--கெட்டு
விவர்த்தித்தலும், கெட்டுக்ஷயித்தலும், 'கெட்டொத்து நின்ற
லும், கெட்டுக் கெட்டேபோதலும். கணம் தாமரையிதழை
யடுக்கி யுளியிட்டித்தா ஸெட்டிதழையெல்லே.

இச்செய்யுள் பௌத்தசமயத்திற் கொள்ளுமளவை யின்
னதென்று நால்வகைப் டாரிப்புங் கூறியத. (ங)

மருவியவளவை. அவிசங்வாதி விக்கியானம்; பிரமாண
மாதிரி அதிற்பிரிவு. காட்சி. எ-று. பிரத்தியக்ஷம். கல்பனா
போதம் பிராந்தம். அப்பிரத்தியக்ஷந்தான், இந்திரியப்பிரத
தியக்ஷம் மானதப் பிரத்தியக்ஷம். யோகப்பிரத்தியக்ஷம்,
சுயசம் வேதனாப் பிரத்தியக்ஷம் என நால்வகைப்படும். அது
மானம், சுவார்த்தானுமானம் ப்ரார்த்தானுமானம் என விர
ண்டு வகைப்படும் என விரித்தோதினர் ஞானப்பிரகாசர்.

'மற்றோருரையாசிரியர், கெட்டுக் கெட்டுவருதலும், கெட்
டொத்து நின்றலும், கெட்டுக் குறைதலும், கெட்டு வளர்தலு
மெனு நான்கும், முறையே வாயுவுந் தீபமும் நீரு மெனும்
பொழுக்கு முதாரணமாமெனவும், வழுவி லாகமங்கள் சொ
ன்ன மாதவனாதனைக்கூறி யீண்டுபிரமாண பிரண்டென்
றல் மலைவாமெனில் ஈண்டல் வாகமமாகிய பிடகநூல் காட்சி
யுமதுமானமுமாகிய விரண்டினையுமே கூறுதலின் மலைவாகு
தென்க என்று பொருளுணர்ந்தனர்.

உருவியல்புதமோடங் குபா தாயரூபமாகு

மருவியல்கித்தங்கன்ம மென்றிரண்டா கும்விட்டின்

மருவியல்குற்றங்கந்த மெனவழங்கிடும்வழக்கி

னிருவியலுள்ளதோடங் கில்லதாமியம்புங்காலே. (ஈ)

(இ-ள்.) உருவியல் பூதமோடங்குபாதாய ரூபமாகும்.

எ-து. உருவினதில்பு பூதவுருவத்தடனே யுபாதாயரூப மென விரண்டாம்,—உருவியல் சித்தங்கன்மமென் றிரண்டா ரும். எ-து. உருவியல்பு சித்தவருவென்றுங் கன்மவருவெ ன்று மிரண்டாகும்,—லீட்டின் மருவியல் குற்றங் கந்தமென வழங்கும். எ-து. லீட்டினது பொருந்தின வியல்பு குற்ற லீடென்றுங் கந்தலீடெனது மிரண்டெனப்படும்,—வழக்கினி ருவியலுள்ளதோடங்கில்ல தாமியம்புங்காலே. எ-து. வழக் கிரண்டியல்புள்ளது; ஆதலாவது உள்வழக்கென்று மில்வழக் கென்றும் வழங்கப்படுஞ் சொல்லுமிடத்து. எ-து.

இச்செய்யுளுருவ மருவம் லீடு வழக்கென்னு நான்கு மொன்றிரண்டான பகுதிமை யுணர்த்திற்று. இயல் இயல்பு. உபாதாயம் உபாதாயமென்னும் பேராம். உபாதாயம் பற் றப்படுவது. உருவியல்பாவது சைதன்னிய ரூபமென்னும் அசைதன்னிய ரூபமென்னுமிரண்டாம். சைதன்னியரூபம் பதினெட்டுக்கூடியது. அதுதான், பஞ்சேந்திரியங்களு மவற் றின் விஷயங்களும் ஸ்ரீ பும்ஸகமான பாவரூபமிரண்டும் இரு தயமொன்றும் ஆகார ரூபமும் பூதநாலுமாம். அசைதன்னிய ரூபம் முன்சொன்ன வெட்டாம். (அ)

மண்புனலனல்கால் பூதம் வலிகந்தமிரதம்வன்ன மெண்டருமுபாதாயந்தா னிவையிருநா ன்குங்கூடி யுண்டொருபொருளுருப முறுபுலனுபாங்கமோடக் கண்டதுசித்தங்கன்ம நன்றுதிதென்றல்கூடனே. (ஆ)

(இ-ள்.) மண்புனலனல்கால் பூதம். எ-து. பூதவுருவா வது பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு என நான்காம்,—வலிகந்த

மிர்தம் வன்ன மெண்டரு முபாதாயந்தான். எ-து. உபாதாய ரூபமாவது கடினம் கந்தம் இரதம் வன்னம் என நான்காக வெண்ணத்தகும்,—இவையிருநான்குங் கூடியுண்டொரு பொருளுருபம். எ-து. இவையெட்டிங் கூடியவிடத்தில் யாதொரு பொருளுண்டா யது அஃதுருவாம்,—உருபுபலு பாங்கமோ டக்கண்டது சித்தம். எ-து. புண்கள் பொறிவழியோடி யறிய வதனைக்கண்டது சித்தவருவாம்,—கன்மநன்று தீதென் றல்காணே. எ-து. அப்படிக்கண்டொருந் நன்றென்றுந் தீதென்றுங் காண்டல் கன்மவருவாம். எ-து. கன்மம் கன்ம பலம்.

இச்செய்யுண் முன்னுரைத்த வெண் வகை யுருக்களும்ருக் களு மிரண்டுங்கூறியது. (ரு)

அட்டகருபத்துக்கு வசநம். “உருவியாதென மொழிக் தாத் பூதமுபதாவந், தெரிய வுடைப்பினில நீர்தீவளி பூத முபதாக்க, தெரிய வுடைப்பினிலனாற்றஞ் சேரெண்ணெளி வலி நான்கு முரியவான வெண்ணியல்வோடொழிந்தனவு மூள வென்றானே.” இன்னும். நிலம்பலிது நீரது வன்னங் தித்தேறுங் கார்துள்ளும், புலமா மாறிப் பொருள்வரையதுக் குமா கால, நலமாண்—நாற்பூதமுஞ் சார்வாகுவுபதாக்கள், சொலன்மாண்ட வியற்கை தானீர்முதாசகச் சொல்லற்பா ற்றே.” புலனுபாங்கமோடிக் கண்டது சித்தமென்றது கண்க ளுஞ் செவிகளுஞ் கரசரணதிகளும் வழங்கக் காண நின்றது சித்தமென்க. சன்மஞ் சுகதுக்கமாமென்க, கன்மமென்ப ததின் பலமென்பது கருத்து. இஃது ஞானப்பிரகாசருண விசேடம்.

மற்றோருரையா சிரியர். கன்ம நன்று தீதென்றல் காணே, எ-ரு. கன்மவருவாவது நன்றென்று சொல்லப்படும் புண்ணியமும் தீதென்று சொல்லப்படும் பாவமுமாமென்றறிவாயாக என்றனர். தேயுவுக்கு வன்னமும் வாயுவுக்குக் கந்தமும் உபாதாய மெனக்கொள்க. சித்தத்திக்குப் புத்தியென்று மனமென்றும் பெயர். இருநான்கும்கூடி யுண்டொரு பொருளுருபம் என்றதனால் உருவ கந்தமும், உபாங்கஞ் சித்தம் என்றதனால் குறிப்புக் கந்தமும், ஒ-க்கண்டது என்றதனால் விஞ்ஞானகந்தமும், நன்று தீதென்றல் என்றதனால் வேதனாகந்தமும் பாவனாகந்தமுமாகிய வைந்துகந்தமும் கொள்ளக் கிடந்தமையுய்த்துணர்ந்திகொள்க. அவற்றுள், உருவகந்தமாவது, புத்தநான்கும் உபாதாய நான்குமாகிய வெட்டுமாம். குறிப்பு கந்தமாவது சோத்திராதியைந்தும் சித்தமொன்றும் ஆகிய கருவுகளாமாம். விஞ்ஞான கந்தமாவது அந்தக்கருவிகளாலறிவு மாற்றிவுமாம். வேதனாகந்தமாவது குசலாவேதனை, அகுசலாவேதனை, குசலாகுசல வேதனை, ஆகிய மூன்றுமாம்; அவற்றுட் குசலாவேதனை சுகவறிவு, அகுசலாவேதனை துக்கவறிவு. குசலாகுசலவேதனை சுகதுக்கவறிவு. பாவனாகந்தமாவது புண்ணியம் பத்தும் பாவம் பத்திமாகிய விருபதுமாம். அவற்றுள் புண்ணியம் பத்தாவன, அருள், அவாவின்மை, தவத்தின்கண் விருப்பம், என மனத்தானிகழுமூன்றும் இலியவைகூறல், மெய்யமைகூறல், பயனுள கூறல், அறமுரைத்தல், என வாக்காலிகழு நான்கும் வணக்கம் ஈகை தவஞ் செய்தல் எனக் காரியத்தால் நிகழு மூன்றுமாம். பாவம் பத்தாவன தீயன சிந்தித்தல், ஆசை, கோபம், என மனத்தால் நிகழு மூன்றும். கறிஞ்சொல், பொய்கூறல், பயனில்கொல்

கோட்சொல்லுதல், என வாக்கரிகமு நான்கும், களவுகொல்
லுதல் வீண் செய்கை எனக் காயத்தா நிகமு மூன்றுமாம். (இ-
பஞ்சகந்தவிரிவு சந-ஆம். “எட்டிவை யருவமூன்று வேதனை
யாறு ஞான, மொட்டிய குறிப்போராறு செய்கையு மிருபதா
கக், கட்டிய பஞ்சகந்தங் கணத்தினிற் பங்கமாகித், தொட்ட
நாற்பத்தி மூன்றுஞ் சுகத நூற்றுணிவுதானே” என்னு மவன்
வசனத்தாலுணர்க, என்று விசேடித்திக் கூறியிருக்கின்றனர்.

குற்றவிடராகமாகிக் குணங்களைக் குறைத்தலாகு
மற்றவிடுருவமாதியைந்தையுமாய்த்தலாகுஞ் [மூன்று
சொற்றருந்தொகைதொடர்ச்சி மிகுத்துணையென்று
யுற்றிடும்வழக்கிரண்டு மொன்றுமூன்றுகியாரும். (கூ)

(இ-ள்.) குற்ற விடராகமாகிக் குணங்களைக் குறைத்த
லாகும். எ-து. இராகாதிகுணங்கள் பொன்றக் கெட்டு முத்தி
யின்புமடையாது சேட்டை கெட முத்தியின்பமடையு மென்
றது குற்ற விடாம்,—மற்ற, வீடுருவமாதியைந்தையு மாய்த்த
லாகும். எ-து. உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞான
மென்னும் ஐந்து கந்தங் குஞ் சந்தனத்துப் பொன்றக்கெட்
ட்டவைவது கந்தவிடாம்,—சொற்றருந் தொகை தொடர்ச்சி
மிகுத்துணையென்று மூன்று யுற்றிடும் வழக்கிரண்டு மொன்று
மூன்றுகியாரும். எ-து. உள் வழக்கில் வழக்கென்று கூறப்
பட்ட வழக்கிரண்டு, தொகை யுண்மை வழக்குந் தொகை
யின்மை வழக்கும், தொடர்ச்சி யுண்மைவழக்குந் தொடர்ச்சி
யின்மை வழக்குந், மிகுத்துணையுண்மை வழக்கு மிகுத்துணை
யின்மை வழக்குமென வாரூதிரியும். எ-து. அராகாதி குண
ங்களைக் குறைத்தல் குற்றவிட மானாக. உருவமாதியைந்
தையுமாய்த்தன் மற்றை விடமென மானாக.

இச்செய்யு ளீருவகைக்குற்றமும் லீதி வழக்கனைத் தென்பதிங் கூறிற்று. உருவமாதியைந்தாவன உருவ கந்தம் வேதனாகந்தம் சஞ்ஞான கந்தம் விஞ்ஞான கந்தம் சங்சாரகந்தம் எனவாம். தொகை கூட்டம், தொடர்ச்சி சந்தானத்தொடர்ச்சி. மிகுத்துணை தோற்ற நாசம்.

ஒருவனென்றேதப்பட்டா னுருவா தியைந்துங்கூடி வருபவனென்றுரைத்த ரெகையுண்மைவழக்கதாரு முருவமங்காதியாய வைந்தையுமொருவனினு [ஸே. தருவதுதொகையினின்மை வழக்கதாரு சாற்றுங்கா

(இ-ள.) ஒருவனென்றேதப்பட்டா னுருவாதியைந்துங் கூடி வருபவனென்றுரைத்து ரெகையுண்மை வழக்கதாகும். எ-து. ஒருகர்த்தாவென் றுரைக்கப்பட்டவ் னுருவமுதலிய வைந்தோடுங்கூடி வருபவனென்று கூறுதல் தொகையுண்மை வழக்காம்,—உருவமங்காதியாய வைந்தையு மொருவனினு தருவது தொகையினின்மை வழக்கதாரு சாற்றுங்காலே. எ-து. உருவமுதலிய வைந்தையு மொருகர்த்தா வதனோடுங் கூடாம னீங்கினின்றுண்டாக்குவனென்பது தொகையின்மை வழக்காம் சொல்லுங்காலத்தி. எ-று.

இச்செய்யுண் முற்கூறிய வறுவகைவழக்கினுட் தொகையுண்மை வழக்குந் தொகையின்மை வழக்குந் கூறிற்று. (ஞானம்.) சுவரும் மரமும் மரக்கையுங் கற்றையுங் கூடின சமுத்ராயத்தை லீடென்று வழங்குமாபோலவும், பல ஐருங்கூடி நாடென்றும் பற்றென்றும் வழங்குமாபோலவும், பஞ்சகந்த கூட்டத்தை யான்மாவென்று வழங்குமதி கற்பனா நரமமெனக்கொள்க.

மரங் கற்றை முதலியவற்றைப் பிரித்தால் வீழல்வையா னாற்போலவும், ஊர்களைப் பிரித்தால் பற்று நாடுமில்லையா, னாற்போலவு மைந்திகந்தக்களையும் பிரித் துணருங்காள் ஆன் மாவில்லையாமெனக் கொள்க, இது பிரத்தியஞ்ஞாநிஷேத மெனக்கொள்க. பிரத்தியஞ்ஞாவாவது அதுவே யிதிலெ ன்கை. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

காரணகாரியத்தின் ரொடர்ச்சியாய்க் காலமூன்றின், சோர்வறத்தோன்றுங் கெட்டு வழியென்கைதொடர்ச் சியுண்மை, யோர்தரினொருவனையெக் காலத்துமுள் ளானென்று, தேர்வது தொடர்ச்சியின்மை வழக்க தாஞ் செப்புங்காலே. (அ)

(இ-ள்.) காரணகாரியத்தின் ரொடர்ச்சியாய்க் கால மூன்றின் சோர்வறத்தோன்றுங் கெட்டுவழியென்கை தொ டர்ச்சியுண்மை. எ-து. காரணகாரியமென்றுந் தொடர்ச்சி யுடையவாய்க் கால மூன்றென்று மயக்கமறக் கெட்டுத் தோ ன்றுமென்னும்வழி தொடர்ச்சியுண்மை வழக்காம்,—ஒர்தரி னொருவனே யெக்காலத்து முள்ளானென்று தேர்வது தொட ர்ச்சியின்மை வழக்கதாஞ் செப்புங்காலே. எ-து. ஒருகர்த் தாவே காரணகாரியத்தின் ரொடர்ச்சியா யெக்தாலத்த முள் ளானென்று சொல்லுவது தொடர்ச்சியின்மை வழக்காமுணர் வினாற் சொல்லுமி—த்து. எ-து. ஒர்தரிற் செப்புங்காலென்று கூட்டுவது.

இச்செய்யுள் தொடர்ச்சியுண்மை வழக்குந் தொடர்ச்சி யின்மை வழக்குங்குறித்து. கால மூன்றாவன செல்கரலம் வருகாலம் நிகழ்காலம். பொருளின் நிரிபொழியக்காலமென் றது கம்பனு காமம்,

தோற்றியபொருள்களெல்லா நாசமா மென்று சொல்லு, மாற்றமுன்னுரைத்தன் மற்றை மிகுத்துரைவழக்கினுண்மை, போற்றியபொருள்கண்கட்குப் போனதுபோன்முதிர்ந்து, வேற்றுமைப்பட்டதென்கை மிகுத்துரையில்வழக்கே. (சு)

(இ-ள்.) தோற்றியபொருள்களெல்லா நாசமா மென்று சொல்லு மாற்றமுன்னுரைத்தன் மற்றை மிகுத்துரை வழக்கினுண்மை. எ-து. தோற்றப்பட்டபொருள்களெல்லாங் கெடுமென்னு முத்தரத்தை முன்னர்ச் சொல்லுமது மிகுத்துரையுண்மை வழக்காகும்,--போற்றியபொருள்கண்கட்குப் போனது போன் முதிர்ந்து வேற்றுமைப்பட்டதென்கை மிகுத்துரையில் வழக்கே. எ-து. தோற்றியிரகைப்பட்டபொருள்கள் காரியங்கெட்டுக் காரணமாய் நின்றதென்று கூறல் மிகுத்துரையின்மை வழக்காம். எ-து. கண்கட்குப் போனதுபோன்முதிர்ந்து வேற்றுமைப்படுகை காரியமழிந்து காரணங்கெடுக்கை.

இச்செய்யுள் மிகுத்துரையுண்மைவழக்கு மிகுத்துரையின்மை வழக்குந்குறித்து. தோற்றிய பொருள்களெல்லா நாசமென்பது 'சருவம் ஸ்ரணிகம் அசத்வாதம் இதி வசனா.' இவை தொலை தொடர்ச்சி மிகுத்துரை மூன்று முள்வழக்கில் வழக்கிரண்டினும் வழங்கும் வழியெனக் கொள்க.

உள்வழக்கில்வழக்குள்ளது சார்ந்தவுள்வழக்கோடுள்ளதுசார்ந்தவிண்மை வழக்குடனின்மைசார்ந்த உள்வழக்கின்மைசார்ந்த வில்வழக்கென்றோராரு முள்வழக்குளதுண்டென்கை முயற்கோடின்றில்வழக்கே.

(இ-ள்.) உள்வழக்கில்வழக் குள்ளது சார்ந்தவுள் வழக் கோடுள்ளது சார்ந்தவின்மை வழக்குடலின்மை சார்ந்தவுள், வழக்கின்மைசார்ந்த வில்வழக்கென்றோராரும். எ-து. முற் கூறிய வள்வழக்கு மில்லவழக்கு முள்ளது சார்ந்த வள்வழக்கு முள்ளது சார்ந்தவில்வழக்கு மில்லது சார்ந்த வில்வழக்குமெ ன்னு நான்கோடுங்கூடி யாறுவகையாம்,—உள்வழக் குளது ண்டென்கை. எ-து. அவற்றுஞ்ஞள்ளதை யுண்டென்ப துள் வழக்காம். அது யானைக்கோடுண்டென்கை.—முயற்கோடி ன்றில் வழக்கே. ,எ-து. இல்லதனை மில்லையென்கை மில்வழக்காம். அது முயற்குக் கொம்பில்லை யென்கை. எ-து.

இச்செய்யுண் முன்னர்க்கூறிய வள்வழக்கில் வழக்கி னதியல்பு மிவ்விரண்டினு ழுன்விரிந்த பகுதிநீக்கி மேல் விரியும் பகுதியிங் கூறிற்று. (கா)

உள்வழக் குளதுண்டென்கை என் பதனை உள்வழக்குணர் யுண்டென்கை எனவோதி உள்வழக்காவதுள்ளதை யுண்டெ ன்கை. அஃதாவது அறிவுண்டென்கை என்றார் ஞானப்பிர காசர்.

மற்றோருரையா சிரியரும் இவ்வாறே கூறியிருக்கின்ற னர். அன்றியும் வழக்கனை யீவ்வாறு பகுத்துக் கூறியவதனற் பயன் ஆன்மா, ஆகாசம், காலம், திக்கு, இறைவன்முதலிய பொருள்களைப் புறச்சமயத்தாருண்டென்று கூறுவது இல் வழக்கென்றுந், தான் கொண்டபொருளை யுண்டென்று கூறு வது உள்வழக்கென்றும் நிறுத்துவதாம் என்றார்.

உணர்வுசார்ந்துணர்வுதிக்கை யுள்ளதுசார்ந்தவுண்மை யுணர்வுபிணின்றமென்கை யுள்ளதுசார்ந்தவின்மை

யுணர்வுமுன்பின்றித்தோன்ற வில்லதுசார்ந்தவுண்மை
யுணர்நிலல்லதுசாரின்மை யுள்ளங்கையுரோமநானே.

(இ-ள்.) உணர்வுசார்ந்ததுணர்வுதிக்கை யுள்ளது சார்ந்தவுண்மை. எ-து. அறிவைச்சார்ந்தறிவுண்டாமென்கையுள்ளது சார்ந்தவுள்வழக்கு, — உணர்வுபிணின்றாமென்கையுள்ளது சார்ந்த வின்மை. எ-து. அறிவுகெட்டாற் பின்பறிவுண்டாகாதென்பதுள்ளது சார்ந்தவின்மை வழக்கு, — உணர்வுமுன்பின்றித் தோன்றவில்லது சார்ந்தவுண்மை. எ-து. அறிவுமுன்புள்ளதல்லவாய்ப் பின்புண்டாமென்பதில்லது சார்ந்தவுள்வழக்கு, — உணர்நிலல்லது சாரின்மை யுள்ளங்கையுரோமநானே. எ-து. (இதனைப் பொருளுக்கேற்பமாறுக) உள்ளங்கையின் மயிருண்டென்பது மம்மயிராற் செய்த கயிறுண்டென்பது மில்லது சார்ந்த வில்வழக்கு. எ-து. இவைபன்றிச் சார்பு பன்னிரண்டுள். அவையாவன, பேதமை செய்கை உணர்ச்சி உருவருவவாயில் துகர்ச்சி வேட்கை பற்று கருமத்தொகுதி முற்றோற்றம் பிணி மூப்புச் சாக்காடு என விஷுவ.

இச்செய்யு ளுள்ளது சார்ந்தவுள்வழக்கு முள்ளது சார்ந்தவின்மை வழக்கு மில்லது சார்ந்தவுள்வழக்கு மில்லது சார்ந்தவில் வழக்குமென்னு நான்கையுங் கூறிற்று.

இத்தனையுங் தன்மதங்கூறி மேற்பிறர்மதங்கூறி மறுக்கின்றது. (கக)

அதுவகைவழக்கு நெறிப்படவுணர்ந்து என்ப தவன்வசநம் என்றார் ஞானப்பிரகாசர். அஃதிவ்வது வகைவழக்கு மாராயவேண்டிவ தன்பதவன் உருத்தப்போலும்.

சொன்னநால்வகையுமின்றிச் சொல்லிடும்பொருள்க
 ளெல்லா, மென்னையோவறிகிலோம் பித்தேறியோ,
 வானமான்மா, மன்னுகாலங்கடிக்கு மனமுடன் வாக்
 கிறந்திட், னென்னுமோரிறையுமுண்டென் னுரைப்பது
 நித்தமன்றே. (கஉ)

(இ-ள்.) (சொன்ன-ஆன்றே.) முன்சொன்ன வருவரு
 லீடு வழக்கென்னு நான்கு மதன் விரியுமன்றி வானமென்று
 மான்மாவென்று நிலைபெற்ற காலங்களென்றுத் திக்குகளொ
 ன்று மனவாக்கிறந்தறியும்தொரு கர்த்தாவுண்டென்றுஞ் சொ
 ல்லுமது நிலையுடைத்தன்றுகையா விப்படிச் சொல்லும் பொ
 ருள்கள் பித்தேறியோ சொல்லாநின்றார்கள், எப்படிச்சொல்
 லுகின்றார்களென் றறிகிலேம். 'அவை நிலைபட்டனவல்ல.
 எ-து.

இச்செய்யுண் முன்சொன்ன நால்வகையொழிந்து பிறர்
 சொல்லும் வான்முதலிய பொருள்களல்லவென்று கூறுவா
 னவையிற்றின் ரெகை கூறிற்று. பஞ்சகந்தங்களு மற்றுள்ள
 விவகாரங்களு மிந்நால்வகையி னுள்ளுமடங்கும். , (கஉ)
 ஈங்குவான்செயற்குவாரா வியம்பியபொருள்களெல்
 லாந், தாங்குவா னுளதேயென்னிற் றரித்திடாதருவ
 மாத, லோங்குவானோசைக் காதியெனிலதங்குருவிந்
 கூட்ட, நீங்குவானின்றியெங்கு நின்றதே லெங்கு
 மின்றே. (கங்)

(இ-ள்.) ஈங்குவான் செயற்குவாரா. எ-து. இவ்விடத்
 துக் கூறப்பட்டயானென்னும் பொருள் தொழிலிற் கூடாது,-
 இயம்பிய பொருள்களெல்லாக் தாங்குவானுளதே மென்னித்

றரித்திடா தருவமாதல். எ-து. பூத நான்குமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட பொருள்க ளெல்லாவற்றையுந்தாங்குதற் காகாச முளதென்று கூறின். அஃதருவமாதலால் பொருள்களைத் தரிக் கற்பாற்றன்று,—ஒங்குவா னேசைக்காதி யெவிலதங்குருவின் கூட்டம். எ-து. பெரியவானானது சத்தத்துக்கு முதலென்று கூறி னவ்வோசையு முருக்கூட்டத்தன்றித் தோன்றாது,—நீங்கு வானின்றியெங்கு நின்றதே லெங்குமின்றே. எ-து. அந்த வாகாய நீங்குதலின்றி யெங்குநின்றதென்று கூறி னஃதெங்கு மில்லைபாம். ஆகையாலாகாயமென் றொருபொருளில்லை. எ-று இச்செய்யுண் முன்கூறிய வைவகையு ளாகாயமில்லை யென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (ககூ)

நீங்குவானின்றி யெங்குநின்றதே லெங்குமின்றே. எ-து. நீங்குதலின்றி யாகாயமெங்கு நிறைந்து நிற்குமென்னில்? எங்கு மென்பதொரு வஸ்துவுண்டோ? இல்லையே. ஆதலா லாகாயமில்லைகாண். எ-ம். ஆதலாற்குணமுங் கிரியையு மொழியப் பதார்த்தமில்லையென்பது கருத்து. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றோருராயாசிரியரும், நீங்குவானின்றி யெங்கு நின்ற தேல். எ-து. உருவத்தை நீங்கிய வாகாயமானது குணக்கிரி யையின்றி யெவ்விடத்து நின்ற தென்று சொல்லுவீராகில்? 'வானெங்குநின்ற தெனவே ஆகாயநின்றற் காதாரமாயெங்கு மென்றோரிட முண்டென்பதாபிற்று,—எங்குமின்றே. எ-து. அவ்வாறெங்குமென்றோரிட மில்லை யதனாலாகாயமுமில்லை. எ-ம். இடங்கொடுக்குமென்றதைத் தரித்திடலாக்வி யவன் கூறியது கரண்க. என்று விரித்துணையோதினர்.

போதமுண்டியிர்கட்கென்னில் வாழிலைம்புலனுதாலு
மாய்தலின்றொட்டுத்தீட்டுக் கலப்பினிலறியுமென்னி
லேதமுண்டிரவிற்பச்சை சிவப்புடனேயந்தபோது
கேதநின்றென்னோவென்னுமையமுன்கிடத்தலாலே.

(இ-ள்.) போதமுண்டியிர்கட்கென்னில். எ-து. உயிர்கட்
கறிவுண்டென்று சொல்லின்,—வாழிலைம்புலனுதாலுமாய்த
லின்று. எ-து. இந்திரியங்களும் விடயங்களுஞ் சாத்திரங்க
ளுங் கொண்டறியானேன்,—ஒட்டுத் தீட்டுக்கலப்பினிலறியு
மென்னில். எ-து. அப்படியல்ல விந்திரியங்களைக் கலந்தும்
புலன்களைப்பரிசித்துஞ் சாத்திரங்களைப்பொருந்தி நின்று
மறிவனென்பையாகில்,—ஏதமுண்டிரவிற்பச்சைசிவப்புட
னேயந்தபோது கேதநின்றென்னோவென்னுமையமுன்கிடத்
தலாலே. எ-து. இருளினிடத்துப் பச்சைசிவப்பென்னும்
வன்னங்கிடக்க வதனைத்தொட்டுந் தீண்டியுங் கலந்தமறியா
மற் கிலேசமுற்றென்னோவென்னுமையங்கிடத்தலாற் கூறி
யது குற்றமுண்டு. எ-து.

இச்செய்யுளான்மாவுக்கறிவில்லையாதலா லான்மாவில்
லையென மறுத்துக்கூறிற்று. இந்திரியம் புலனுலினுக்கு, ஒட்
டுத்தீட்டுக் கலப்பு மொழிமாற்று நிராநிராயெனக்கொள்க.()

ஏதமுண்டிரவிற்பச்சை சிவப்புடனேயந்தபோது கேத
நின்றென்னோவென்னுமையமுன்கிடத்தலாலே. எ-கு. இரா
த்திரியிற்பச்சைவஸ்திரமுஞ் சிவப்பு வஸ்திரமும் பொருந்தி
யிருந்த விடத்துச் சிவப்பு வஸ்திரமெடுத்துவா வென்றபோ
தவ்வஸ்திரங்களை யெடுத்துப் பச்சையெது சிவப்பெதென்று
வியாகுலத்தினாலையப்பா யுண்டாதலா லறிவுபிறத்தல் கண்டி
லமே. ஆதலாலதற்குக் குற்றமுண்டு. என்றுரைத்தனர்
ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றோருரையாசிரியரும் இப்பதத்திற்கு இருளிடத்திப் பச்சைநிறத்தையுடைய மணிதுகில் முதலிய பொருள்களும் சிவந்த நிறத்தையுடைய மணிதுகில் முதலிய பொருள்களும் வீரவிக்கிடந்தபொழுது கலப்புத்தீட்டோடிருந்தங் கருதிய டொருளை யறிந்தெடுக்கமாட்டாமையான் துக்கத்தினைப் பொருந்தி நின்று பச்சை சிவப்பினுரு யாதோவென்று மயங்கு மையமான துயிரினிடத்து முன்னமேயிருத்தலா லதற்கறிவுண் டென்று சொல்லுதல் குற்றமுண்டு என்றார். அன்றியும், நூலெனினும் உரையெனினும் ஒக்கும் என்றும், இச்செய்யுள் அறிவினையான்மாவின் குணமல்லவென்பது கருத்தென்றும், “இந்திரியமென்னுமைந்தி லியல்வது கலப்பென்றாகும், வந்தியைப் புலனைச்சார்ந்து மருவுத லதுவாந்தீட்டி, முந்தியப னுவலாலே மொழிவதை யறிதல்பாட்டு.” என்றதனாற் கலப் புத் தீட்டொட்டிலக்கண முணர்க என்றார்.

அறிந்திடாவாயிலின்றே லறிவின்றாமையுமறி யறிந்திடுமறிவுண்டென்னி லைந்தினுமறிவொன்றாக யறிந்திடவேண்டுஞ்சார்பி னறிந்திடுமென்னிலுன்னை யறிந்திலோம்புத்தெனன்றிங் கழகிதுசொன்னவாதே.

(இ-ள்.) அறிந்திடாவாயிலின்றேல். எ-து. இந்திரியங்க ளில்லையாயி னுயிரொன்றையுமறிய மாட்டாது,—அறிவின்றா மைந்தும்பற்றி யறிந்திடுமறிவுண்டென்னில். எ-து. இந்திரி யங்கட் கறிவல்லையாதலா லவ்விந்திரியங்க ளைந்தையும் பற்றி நின்றறிந்திடு மறிவுயிர்க்குண்டென்று கூறின—ஐந்தினு மறி வொன்றாக வறிந்திடவேண்டும். எ-து. உயிரறியுமாயிற் புல ன்களைந்தாலு மறியுமறிவை யொருபுலனாலறியவேண்டும்,— சார்பினறிந்திடுமென்னில் எ-து. ஆற்றன்று உயிரறியுமிடத்

துப் பொறிகளின் வழிகளிலே நின்று மவ்வவற்றின் புலன்கு, னாகிய குணங்களை யறியுமெனக் கூறின், - உன்னையறிந்திலோம் புத்தனென்றிங்கழகிது சொன்னவாறே. எ-து. உன்னை யான்மவாதினென்றிந்தோம், நீ சார்பிற்றேன்று மென்கையாற் புத்தனாறாய், இஃதறிந்திலோம், நீ யுயிரறியுமென்று சொன்னதழகிது. எ-து. அழகிதென்றதிகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

இச்செய்யு ளிந்திரியங்களில்லையாயி னுண்மாவறியாதாகையா லான்மா வில்லையென்று கூறிற்று. (கரு)

ஞானஞெயங்களன்றி ஞாதுருவென்று சொல்லவானதிங்கறிவோவன்றோ வன்றெனிலவனிபோலுந்தானதிங்கறிவேயென்னிற சமைந்திடுநன்பருப்புப் போனகமதற்குத்தானே கறியெனப்புகன்றதாமே.

(இ-ள்.) ஞானஞெயங்களன்றி ஞாதுருவென்று சொல்லவானதிங்கறிவோவன்றோ. எ-து. அறிவுமறியப்படும் பொருளுமன்றி யறியும் பொருளுண்டுநிவ்விடத்திற் கூறி லதற் குண்டாய தறிவோவறியாததோ, - அன்றெ னிலவனிபோலும். எ-து. அறிவில்லாததென்று சொல்லின் மண்போலுமசேதகமாம், - தானதிங்கறிவேயென்னில். எ-து. அறியும் பொருடா னறிவென்று கூறின், - சமைந்திடு நன்பருப்புப் போனகமதற்குத்தானே, கறியெனப்புகன்றதாமே. எ-து. பருப்பாற் கூட்டிச் சமைத்த சோற்றுக் கப்பருப்புச் சோறுதானே கறியென்று கூறியதன்மைத்தாகும். எ-து. இதனுட்பருப்புச் சோரென்றதற்குப் பெயராயிருக்கக் கறியும் பருப்புச்சோரென்பது புனருத்தியாய தோடமாம். அதுபோல, ஞானமறிவாயிருக்க ஞாதுருவுமறிவாகலிற் றனித்து வேண்டாமென்பது கருத்து.

இச்செய்யுண் ஞானஞேயங்களொழிந்து ஞாதிருவாய்
வான்மாவில்லையென்று கூறிற்று.

இச்செய்யுள் குணமொழியக் குணியில்லையென்றது.
இனி, குணகுணிகள் தீராதாத்தியமோ, ததுற்பத்தியோ? தா
தாத்தியமென்னில் அதுதானே யானதாம், ததுற்பத்தியென்
னில் அக்கநியும் தூபமும்போல வேற்றுமை காட்டல்வேண்
டும். அன்றியும் பூவுமணமும்போலென்னில் ஞானத்தையு
ஞாதிருவையும் பிரித்துக்காட்டல் வேண்டும். இவை கூடா
மையால் ஆன்மா வில்லை யறிவுள்ளதென்பது கருத்து. என்
றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றோருரையா சிரியரு மிதுவே கருத்தாய்க் கூறியிருக்
கின்றனர்.

உயிரினையருவதென்னி லுருவுடனுற்றுநில்லா
துயிரினையருவதென்னி லுடலினிலுடலடங்கா
துயிரினையனுவதென்னி லுடல்பலதுவாரமோடு
முயிரினை நித்தமென்னி லுணர்வுதயாந்தமின்றே. கள

(இ-ள்.) உயிரினையருவதென்னி லுடலுடனுற்று நில்
லாது. எ-து. நீயுண்டென்று கூறியவான்மாவை யருவமெ
ன்றுசொல்லி னுருவமாகியவுடலோ டருவமாகிய வான்மா
பெர்ருந்திநில்லாது ஆதலாலருவமன்று,—உயிரினையருவதென்
னிலு—லினிலுடலடங்காது. எ-து. அந்தவான்மா யருவமெ
ன்று கூறின் ஒருருவி னொருருவடங்காது. ஆதலாலான்மா
யருவமன்று,—உயிரினை யனுவதென்னி லுடல்பல துவார
மோடும். எ-து. அந்தவான்மாவை யனுவென்று கூறின்
உடலினில்லாது பலதுவாரத்தாற் போகவேண்டும். ஆதலா
லான்மாவனுவன்று,—உயிரினை நித்தமென்னி லுணர்வுதயா

ந்தமின்றே. எ-து. அந்தவான்மாவை நித்தமென்று கூறில்
அறிவுதோற்றமுங் கேடுமில்லையாகவேண்டும். 'இவையிற்றை
புடைத்தாகையா லான்மா நித்த மன்று. எ-து.

இச்செய்யு ளான்மா அரு உரு அணு நித்தமென்பவை
யல்லவாகையா லான்மாவில்லையென மறுத்துக்கூறியது. (கௌ)

இதற்கவன் சாத்திரமாகிய குண்டலகேசியிலுள்ள வசகம்.

“பழுதையாலராப்பூண்டு பாழுடம்புபுடைபுடைப்ப,
வழுதையாவுறுகின்ற வுத்தத்துயிரென்பாயே, லிழுதையா
வுரைத்தியே யெருத்தினுற் காலிற்றாக்கக், கழுதையார் மூட
மாகக் கண்டதுண்டாமோ.” “ஒருவகையாலருவென்னி லெ
த்துடம்பின்கத்தடங்கா, வெருவகையா லுருவென்னி லுடம்
போடு கலப்பில்லை, யிருவகையு நேர்ந்ததெனி லெழுக்கின்ற
தொழுநோயும், பெருவயிறுமாயினுன் பிணிதீர்ந்தானாவனே.”
என்று தஹரித்தனர் ஞானப்பிரகாசர்.

எங்குமாய்நின்றதான்மா வென்றிடினெங்குமின்றங்
தங்கிடுகிறைவுதத்தஞ் சரீரங்கடோறுமென்னின்
மங்கிடுமுடலத்தோடே வடிவினிலோரிடத்தே
யங்குதுகின்றதென்னி லடிமுடியறிவின்றாமே. (கஅ)

(இ-ள்.) எங்குமாய் நின்றதான்மா வென்றிடினெங்கு
மின்றும். எ-து. ஓரான்மா வெங்குகிறைந்து நின்றதென்று
கூறின் உடனேயும் பலபேதப்படுமாகையா லோரான்மா
வெவ்விடத்த முண்டாகாது, -தங்கிடுகிறைவு தத்தஞ் சரீரங்
கடோறு மென்னின் மங்கிடு முடலத்தோடே. எ-து. அந்த
வான்மா தத்தம் முடல்கடோறு நிறைந்து நிற்குமென்று
கூறின் உடல் கெடுமிடத்தித் தானங் கூடக்கெடவேண்டும், -

வடிவினிலோரிடத்தே யங்கது நின்றதென்னி லடிமுடியநி
வின்றாமே. எ-து. அந்தவான்மா வுறுப்பிலோரிடத்தைத்
தனக்கிடமாகக் கொண்டுநின்றறியுமென்று கூறின் தானின்ற
விடமன்றிப் பாதாதிசேசமளவுக வறியமாட்டாது. ஆதலா
லறியும் பொருளாகிய வான்மாவில்லை. எ-து.

இச்செய்யு ளான்மா சம்பூரணனல்லவாகையாலும் சர்
ரவியாபியல்லவாகையாலும் ஏகதேசியல்ல வாகையாலும்
ஆன்மாவில்லையென மறுத்துக் கூறிற்று. (கடி)

எங்குமாய் நின்றதான்மா வென்றிடி லெங்குமின்றும்
கி-கு. இந்த வான்மா வெங்குமாய் நிறைந்து நிற்குமென்னி
லெங்குமென்பதொரு பொருளில்லையாம் என்றார் ஞானப்பிர
காசர். மற்றோருரையாகிரியரும் எவ்விடத்துமான்மா வியா
பித்து நின்றதென்று சொல்லல் எவ்விடத்திலு நிகழுஞ் செய்
திகளை யறியக்கூடாமையி லெங்கும் வியாபித்து நிற்ப்தில்லை
யாம் என்றார்.

சாற்றியகாலமிங்குத் தங்கியவாறிதென்னை, தோற்று
வித்தளித்துப்போக்குந் தொழிலவைகாலமென்னிற்,
போற்றிய பொருளிற்புக்குப் பிணங்கிடும் பொருட்
பினின்றார், தேற்றியவில்வழக்குத் திரவியத்தியல்பி
னாமே. (கக)

(இ-ள்.) சாற்றியகாலமிங்குத் தங்கியவாறி தென்னை
எ-து. முற்கூறிய காலமிங்கு நின்றபடியெப்படி,—தோற்று
வித்தளித்துப் போக்குந் தொழிலவை காலமென்னில். எ-து.
பதார்த்தங்களைத் தோற்றுவித்து நிறுத்தியும் போக்கியு நிற்பது
காலமென்னில்,—போற்றிய பொருளிற்புக்குப் பிணங்

கிடும். எ-து. அந்த மூன்றுவிதப்பொருளுடன் காலங்கடிக்
மயங்கிடும்,—பொருட்பின்னும். எ-து. அப்பொருட்குக்
கேடுவந்தாற் காலமுமின்றும்,—தேற்றிய வில்வழக்குத் திர
வியத்தியல்பினுமே. எ-து. பொருண் மூன்றுவிதப்பட்ட
தன்றிக் காலமூன்றுண்டென்று கூறப்பட்டது தெளிவை
புடைய வில்வழக்காம். எ-து.

இச்செய்யுள் முன்கூறியவகையே காலமில்லையென மறு
த்துக் கூறிற்று, பொருளியல்பாய வழக்கப்பெயரே காலமெ
னக் கொள்க. “கற்பனையாய் வழங்குகின்றது காலமென
வுரைத்தார்” இஃதவர் வசனம். இவ்வழக்கு முயற்றுக் கோ
டுண்டென்கை. (கக)

தோற்றுவித் தளித்துப்போக்குந் தொழிலவை காலமெ
ன்னில் எ-கு. பொருள்களையுண்டாகச் செய்து திதிப்படுத்தி
நாசம்பண்ணுந் தொழிலைச் செய்யு மிறப்பு நிகழ்வு எதிரென்
னுமவையே காலமென்று சொல்லில் என்று விரித்தோதினர்
மற்றோருரையா சிரியர்.

எனக்குநீ கிழக்கிருந்தா யாகின்மேற் கென்றாயென்
பா, லெனக்குமேற் கிருந்தானென்பாற், கிழக்கென
வியம்புந் திக்குத், தனக்குநாங் கொள்வதெப்பாற்
சாற்றிடா யில்வழக்குத், தனக்குளதா குமுண்மை தா
னிலதாகுமுன்றே. (உஃ)

(இ-ள்.) எனக்குநீ கிழக்கிருந்தாயாகின் மேற்கென்றா
யென்பாலெனக்கு மேற்கிருந்தானென்பாற் கிழக்கென வியம்
பும். எ-து. நீ யெனக்குக் கிழக்கிருந்தாயாகின் என்னை மேற்

கிருந்தானென்று சொல்லுவை, எனக்குமேற்கிருந்தா னொரு வன் யானிருந்தவிடத்தைக் கிழக்கிருந்தானென்று கூறுவன், - திக்குத்தனக்கு நாங்கொள்வதெப்பாற் சாற்றிடாய். எ-து. ஆதலாற்றிக்கு நாங்கொள்வதெப்பகுதி, நீ கூறியகிழக்கையோ வவன் கூறியமேற்கையோ சொல்லாய், - இவ்வழக்குத் தனக் குளதாகு முண்மைதா னிலதாகுமன்றே. எ-து. நீ கூறிய வில்வழக்குளதாம் உள்வழக்கில்லையாம். எ-து.

இச்செய்யுண் முன்கூறிய முறையே திக்குமில்லையென மறுத்துக் கூறிற்று. (உ௦)

உலகினைப் படைத்தானென்ற யொருவனின் குள்ள தாயி, னுலகினைப்படைக்கவேண்டா வில்லையேற்படை க்கவொண்ணா, துலகினுக்குபாதாநந்தா னுள்ளதாய்க் காரியத்தா, முலகினைப்படைக்கிலங்கு முளதிலதாவ துண்டே. (உ௧)

(இ-ள்.) உலகினைப்படைத்தா னென்றயொருவன். எ-து. உலகத்தைப்படைத்தவ னொருகர்த்தாவென்று நீ கூறினாய், - இங்ஙுள்ளதாயி னுலகினைப்படைக்கவேண்டா. எ-து. இவ்வ லக முன்புள்ளதாய்ப் பின்பு படைத்தானாயின் முன்புள்ளதை யொருவன் படைக்கவேண்டுமெனில்லை, - இல்லையேற் படைக்க வொண்ணாது. எ-து. இவ்வுலக முன்பில்லையாயினொருவன் படைக்க வுள்ளதாகாது, - உலகினுக்குபாதாநந்தானுள்ளதா ய்க் காரியத்தா முலகினைப்படைக்கில். எ-து. அவ்வுலகினுக் குக்காரண முள்ளதாய்க் காரியங்கெடுமாதலாற் காரியப்படு முலகினைப்படைத்தானென்று கூறின, - அங்கு முளதிலதாவ துண்டே. எ-து. யாதொரு பொருளுள்ளது மில்லதுமாக வுண்டோ. எ-து. அங்கு சுட்டு, ஏகாரம் வினா.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சம் படைக்கப்படாது, அதனாற்
படைப்பானுமில்ன் என்று மறுத்துக் கூறிற்றி. (உக),

அங்குமுளதிலதாவதுண்டே. எ-து. உம்மிடத்திலு மரு
களைப்போல வுண்மிமில்லையுமான வத்திநாத்தி யென்னு மத
முண்டாம். என்றுராயுரைத்தனர் ஞானப்பிரகாசர். மற்
றொருவரும் அங்கும். எ-து. உம்முடைய சைவமதத்தினும்
கூடமணமதம்போல உளதிலதாவதுண்டே. எ-து. அஸ்தி
நாஸ்திவாத முண்டாகவேண்டுமென்றார்.

உள்ளதுகடாதிபோல வுதிப்பித்தா னென்றுரைக்கின்
மெள்ளவேயெங்குநின்று விதித்தனனுலகின்மீது
வள்ளருனின்றானென்னில் வந்ததாமுலகமுன்னே
தள்ளிடாதெங்குநிற்கி னெங்குமுன்றந்ததாமே.(உஉ)

(இ-ள்.) உள்ளதுகடாதிபோல வுதிப்பித்தானென்றுரை
க்கின். எ-து. மண்போல வுலகிற்கு மூலமுள்ளதாய் கடாதி
களைக்குலாலன்றோற்றுவிக்குமாபோல விவ்வுலகங்களை யொ
ருவனுண்டாக்கினுனென்று நீ கூறின்,—மெள்ளவே யெங்கு
நின்று விதித்தனன். எ-து. இவ்வுலகத்தை யுண்டாக்கு மிட
த்து எவ்விடத்தி நின்றுண்டாக்கினான்,—உலகின்மீது வள்ள
ருனின்றானென்னில் வந்ததாமுலகமுன்னே. எ-து. பிரபஞ்
சத்திலே நின்று கர்த்தாவுண்டாக்கினுனென்று கூறிற் பிரப
ஞ்சமுன்னே யுண்டானதாம்,—தள்ளிடாதெங்குநிற்கி னெங்
குமுன் றந்ததாமே. எ-து. நீங்கப்படாம லெங்குநிறைந்து
நின்றுண்டாக்கினுனென்று நீ கூறின் எங்குமென்பதொரு
முதலாய்க் கர்த்தாவைப் பின்பு தந்ததாம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சம் படைப்புானொருவன் பிரபஞ்சத்தை நீங்கி வேறே நிற்குமிட மின்மையான் கர்த்தாவில்லை யென்று மறுத்துக் கூறிற்று. மண் முதற்காரணம், சக்கிர சிவராசி துணைக்காரணம், குலாலன் நிமித்தகாரணம் என்னில்? துணைக்காரணமின்றிக் குலாலனான் செயல் முடியாதாதலால் ஒருவன் பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கமாட்டான் ஆதலால் துணைக்காரணமே யுள்ளதெனக் கொள்க. (உஉ)

இல்லதுகருணையாலே யியற்றின னிறைவனென்னிற், கொல்லரியுழுவைநாகங் கூற்றமுங்கொண்டுதோற்ற, வல்லவன்கருணையென்னோ வலியினுல்வேண்டிற்றெல்லாம், பல்கவேபடைத்தானுயிற் பித்தரைப் பணிந்திடாயே. (உங்)

(இ-ள்.) இல்லது கருணையாலே யியற்றின னிறைவனென்னில். எ-து. எல்லாவற்றிற்குங் கர்த்தாவானவ னிருக்குமிட நியமிக்கப்படாமையி னப்படியந்நியமான கர்த்தா காரணணியத்தினாலே யில்லாததொன்றைப் படைத்தானென்று கூறின், —கொல்லரியுழுவை நாகங் கூற்றமுங் கொண்டுதோற்ற வல்லவன்கருணையென்னோ. எ-து. கொலைத்தொழிலைப் பொருந்தின சிங்கத்தையும் புலியையும் யானையையுங் கூற்றத்தையு முண்டாக்கிக்கொண்டு தோற்றவல்லவனுக்குக் காரணணியமென்னோ, —வலியினுல் வேண்டிற்றெல்லாம் பல்கவே படைத்தானுயிற் பித்தரைப்பணிந்திடாயே. எ-து. கர்த்தா வல்லவனாகையாலே யெல்லாவான்மாக்களும் வர்த்திக்கும்படி படைத்தானென்று கூறின் அதோர்க்காரண காரியப் படாமற் பித்தர் செய்யுங் குணமாதலால் பித்தரையே கர்த்தாவாக வணங்குவாயாக. எ-து.

இதுவு மொருவனாற் பிரபஞ்சம் படைக்கப்படாததனாற்
கர்த்தா வில்லையென மறுத்துக் கூறிற்று. (உந).

வலியினால் வேண்டிற்றெல்லாம் பீல்கவேபடைத்தானா
யிற் பித்தரைப்பணிந்திடாயே. எ-கு. தனது சரமர்த்தியத்
தினாலே செய்யுங் கருமமீது தவிர்க்குங் கருமமீதென்று விசா
ரியாமற் றன்கருத்திற்கு வேண்டியபடி யெல்லாவற்றையும்
படைத்தானானாற் செய்காரியந் தவிர்காரிய மறியாம லேதாகி
அந் தமக்குவேண்டியவைகளைச் செய்யும் பித்துக்கொண்டா
ரையுங் கர்த்தாவென்று, பணிவாயாக, என 'விரித்தோதினர்
ஞானப்பிரகாசரும் மற்றோரசிரியரும்.

பெறுவதிங்கென்புடைத்துப் பெற்றதுவினையாட்டெ
ன்னிற், சிறுமழவிதையதாக்குந் செய்திடுங்கன்மத்
தென்னி, னுறுபெருங்கன்மஞ்செய்வோர் முன்புள
ராவருண்மை, யறிவுறின்ஞாலமெல்லா மநாதியென்
றறிந்திடாயே. (உஉ).

(இ-ள்.) பெறுவதிங்கென் படைத்துப் பெற்றது வினையாட்டென்னில். எ-து. சர்வான்மாக்களையு மிவ்விடத்துப் படைத்துப் பெறும்பே நென்னென்று கேட்டவிடத்துப் பெறும்பேறு வினையாட்டென்று கூறின்,—சிறு மழ விதையதாகும். எ-து. 'உன் கர்த்தா விளவறிவாய்ச் சிறுபிள்ளையாக் வேண்டும்,—செய்திடுங்கன்மத் தென்னினுறு பெருங்கன்மஞ் செய்வோர் முன்புளராவர். எ-து. கன்மத்துக் கீடாகப் படைத்தானென்று கூறின், கன்மஞ்செய்வோ ரநாதியாவந், உண்மையறிவுறின். எ-து. இதனை மெய்யாகவறியின்,—ஞாலமெல்லா மநாதியென் றறிந்திடாயே. எ-து. பிரபஞ்சமெல்லாமநாதியே யுள்ளதென் றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுளும் பிரபஞ்சமொருவன் படைக்கவுண்டான
தில்லை யதனாற் படைப்பானுமில்லையென மறுத்துக் கூறிற்று.
உருவொடு நின்றனென்னி னுருவமுன் படைத்தார்
வேண்டு, முருவவனிச்சையென்னி னுலகெலாமிச்சை
யாகு, முருவுலகத்துளோர்கட் குறுவது கன்மாலெ
ன்னி, னுருவுடையோர்கட்கெல்லா முற்றது கன்மத்
தாமே. (உரு)

(இ-ள்.) உருவொடு நின்றனென்னி. னுருவமுன் படைத்
தார்வேண்டும். எ-து. உன் கர்த்தாவுருபியென்று சொல்லி
பாவ்ருவத்தை முன்புண்டாக்கினார்க்கு வேண்டும்,—உருவவனி
ச்சை யென்னி லுலகெலாமிச்சையாகும். எ-து. அவனதிச்
சையாலே யுருவத்தை யெடுத்தாக்கொண்டானென்னி னுலகத்
துள்ளோருக் தமதிச்சையாலே யுருவெடுத்தாக்கொண்டாரா
வார்,—உருவுலகத்துளோர்கட். குறுவது கன்மாலென்னி னுரு
வுடையோர்கட்கெல்லா முற்றது கன்மத்தாமே. எ-து. உரு
வமுலகத்திலுள்ளவர்க்கு வருவ தவரவர் கன்மத்தாலென்று
நீ சொல்லி னுருவமுடையவர்களுல்லார்க்கு முருவமுறுவது
கன்மத்தாலேயே யாகவேண்டும். எ-து. கன்மத்தால். எ-து,
கன்மாலென விகாரப்பட்டது.

இச்செய்யுள் கர்த்தாவுருவென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று.
அருவெனிற் பவத்தினின்று மெடுத்திடா னாகாசம்
போன், மருவினனிழல்போலென்னின் மருவினோர்க்
காகுமாட்சி, பெருகியவறிவுண்டென்று பேசினே
சத்தோடுங், கருதிடவுருவம்வேண்டு மில்லையெற்கரு
தலின்றே. (உரு)

(இ-ள்.) அருவெனிற் பவத்தினின்று மெடுத்திடா னாகா
சம்போல், எ-து. உன் கர்த்தா வருபியென்று கூறி லாகாசம்
போலச் சேட்டையிலனாகையா லான்மக்களைப் பிறவீத்துன்
பத்தினின்று மெடுத்திடமாட்டாதவருவன், -மருவின னிழல்
போலென்னின் மருவினோர்க்காகுமாட்சி. எ-து. யாவருஞ்
சென்றடையத்தக்க நிழல் போல்வென்னின், அந்நிழல் தன்
விடத்துவந்து மருவினோர்க்கே நன்மையைக் கொடுத்தலால்
வனும் வியாபியல்லன், -பெருகிய வறிவுண்டென்று பேசுடி
னேசத்தோடுங் கருதி, வருவம்வேண்டும். எ-து. ஏகதேசி
யாயினு நிறைந்த வறிவினை யுடையனென்று கூறின் விருப்
போடுஞ் சிந்தித்தறியத்தக்கதோ ருருவுண்டாதல்வேண்டும், -
இல்லையேற் கருதலின்றே. எ-து. அப்படியறியத்தக்க வரு
வில்லையாயி னறிவுமில்லையாம், -எ-று.

இச்செய்யுள் கர்த்தாவருபியென்பதனை மறுத்துக் கூறி
ற்று. (உ-சு)

மருவினனிழல் போலென்னின் மருவினோர்க் , காகுமா
ட்சி. எ-ரு. சிலர்வழி நடந்து வருந்தி வெயிலினாலே
நொந்தினைப்புற்றுநிழலைத்தேடியடைந்தபோதவர் குளிர்ச்
சிபெற் றினைப்புப்போய்ச் சவுக்கியத்தை யடைந்த முறை
மைபோல ஒரு மான துக்கத்தால் வருந்தி யினைப்புற்ற
வர்கள், கர்த்தாவைத்தேடியடைந் தந்தக்கிலேசமும்போ
யின்பத்தைப், பெருநிற்பர்கள். ஆதலால் நிழலைப்போல்
நின்றனன் கர்த்தாவென்னில் நிழலைத்தேடிச் சென்றடைந்த
வர்க்கே மாட்சிமையுஞ் செயலுமுள்ள தல்லது, நிழலுக்கொரு
செயற்கையில்லாத வானுபோலக் கர்த்தாவைத்தேடி யடை

ந்து வழிபட்ட பேருக்கே செயலுமாட்சிமையு முண்டாமல்
ந்து கர்த்தாவுக்கொரு செயலுமுதன்மையு மல்லவாயிடும்
என்றுரை யுலாத்தனன் ஞானப்பிரகாசர். அன்றியு மீன்களை
களைப் பீர்ச்சித் தான்பார்த்துநிற்க வவைவளருமாபோலப்
பிரமாவானவர் அண்டமென்னு முட்டையையிட் டிலகளை
வளர்ப்பதென்னில் அவருலகத்தினுக் கப்பாலா யுலகத்திலில்
லையாய் விடுவதென்று வருவித்தனாயிட்டிருக்கின்றனர் மற்
றேருரையாகியியர். பெருகியவறிவுண்டென்று பேசிடில்.
எ-கு. நிழலுக்கறிவிலை, கர்த்தாவிற்ருக் குறையாத ஞான
முண்டு அதனூ ல்தன்னைச் சேர்ந்தோர் ஐநந துக்கத்தையறிந்து
நீக்குவனென்று சொல்லில் என்று விசேடித் தனாயிட்டிருக்
கின்றனர்.

எங்கணுலநா தியாக விதைவனுண்டென்னுமென்னி
னுங்கணுலுரைப்பாரின்றி யோதுவதழகிதாரு[ண்டே
மங்கவென்றனை நூல்கொண் டறிந்தன மவனைக்கொ
யிங்குநூலறிந்தோமென்னி லீதோராச்சரியமாமே.

இதுமுதலிய செய்யுட்கண் முன்னர்ப்பாரிப்பிற் கூற
தொழிந்தனவுங் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) எங்கணுலநாதியாக விதைவனுண்டென்னு மெ
ன்னி னுங்கணுலுரைப்பாரின்றி யோதுவதழகிதாகும். எ-து.
எங்கணுலாகிய வேதாகமங்க ளநாதியுமாகிக் கர்த்தாவுண்
டென்று சொல்லுமென்றுகூறி னுங்கணுலாகியவேதஞ் சொல்
லுவாருமின்றித் தோன்றுமென்ப தழகிதாயிருக்கும்,—அங்க
வென்றனை நூல்கொண்டறிந்தன மவனைக்கொண்டே யிங்கு
நூலறிந்தோமென்னி லீதோராச்சரியமாமே. எ-து. அவ்வி

டத்துக் கர்த்தாவுண்டென்று வேதங்கொண்டறிந்தனமென்று மந்தக்கர்த்தாவைக்கொண்டே வேதங்கேட்கப்பட்டதிதன் துங்குநி விதுவிங்ஙனமேமயங்குன திதனை முன்கேட்டுங்கண்டு மறிந்ததல்லவாம்.—எ-து. ஆச்சரியமென் றதிகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

இச்செய்யுள் தூற்பிரமாணத்தை யில்லையென மறுத்துக் கூறிற்று. இந்தத் திருவிருத்தத்தின், முடிவு வேறேபாடமோ திற்பராதபாரதோடமென்கிற குற்றமுண்டாமென்றபடி, இதனை பாஷபராதிரிபதோஷமென்றார் ஞானப்பிரகாசர். ()

எங்கணு லநாதியாக விளைவனுண்டென்னு மென்வி லுங்கணு லுரைப்பாரின்றி யோதுவதழகிதாகும் எ-கு, எங்கள் சாத்திரநூலான தநாதியாக வொரு கர்த்தாவுண்டென்னு மென்றோகி லுங்கள்சாத்திரமான தோதுவாரொருவரில்லாம லோதுவது மெத்தவு மழகிய தாகுங்காணும் இப்படிச் சொல்லியது நீ ரெங்கள் தாயார் மலடியென்பதற்கொக்கும் என்றார். ஞானப்பிரகாசர்.

உற்றெழுமரங்களாதி யுயிரின்றிப் பூதருபம் ,
பற்றியிப்பாரின்மீது பாங்கினுற்பலவுமாகிப்
புற்றொடுமயிர்கொம்பாதி போலவேதோன்றிமாய
மற்றுளபோனிகட்குப் பயனெனவழங்குமன்றே. ()

(இ-ள்.) உற்றெழு மரங்களாதி யுயிரின்றிப் பூதருபம் பற்றியிப்பாரின்மீது பாங்கினுற்பலவுமாகிப் புற்றொடுமயிர்க் கொம்பாதி போலவே தோன்றிமாயும். எ-து. பூமியினிடமாக நின்று வளருமரங்கண் முதற் புல்லீராக வுள்ளன தாவரங்களாம். அவையுயிர் வர்க்கத்தில்லவாய்ப் பிருதிவி யப்புதேய வாயுவென்னும் பூதருபத்தைப் பொருந்திய பதிகளாகப்

பலபேதப்பட்டுப் புற்றுப்போலவு மயிர் போலவுங் கொம்பு போலவு முண்டாய் வளர்ந்து மீளவுந் தோன்றின் முறை மைப்பாட்டிலே கெடும். இஃதி யாதுகாரணமாயுண்டாய தென்னின்,—மற்றுள “யோனிகட்குப் பயனென வழங்கு மன்றே. எ-து. அண்—சஞ் சுவேதசஞ் சராயுச மென்னு மூன்றுபேதத்திலுண்டாகிய வான்மாக்களுக்குப் பிரயோச னங் காரணத்தா லநாதியேயுண்டாய் வழங்கும்.—எ-து.

இச்செய்யுளுற்பீசவர்க்க மான்மவர்க்கத்ததல்லவென்று மறுத்துக் கூறிற்று. (உஅ)

கொன்றிடலாகாதென்றுங் கொன்றவைகொண்டு நா றுந், தின்றிடலாகுமண்ணே டொத்திடுஞ் செத்த வெல்லா, மொன்றியவாசமூட்டி யுண்ணுநீர் வைத்த வர்க்கோ, சென்றுநின்றுண்டவர்க்கோ புண்ணியஞ் செப்பிடாயே. (உக)

(இ-ள்.) கொன்றிடலாகாதென்றும். எ-து. தானோரான் மாவைக்கோற லொருக்காலு . நியாயமன்று,—கொன்றவை கொண்டுநாளுந் தின்றிடலாகுமண்ணே டொத்திடுஞ் செத்த வெல்லாம். எ-து. மாண்டவெல்லா மண்ணேடொக்குமாத லாலொருவர் கொல்லப்பட்டவற்றைக் கைக்கொண் டெப்பொ முதும் புதிக்கலாம். அதனாற் ரோடமுண்டாகாது,—ஒன்றிய வாசமூட்டி யுண்ணு நீர்வைத்தவர்க்கோ சென்று நின்றுண்ட வர்க்கோ புண்ணியஞ் செப்பிடாயே. எ-து.- மணங்களாற் கட்டுப்பட்ட நீ ரருமையான வழிகளிலே யுண்டாக்தவைத்த வர்க்குப் புண்ணியமுண்டாயதோ? வழிநடந்து தாகித்துக் குடித்தவர்க்குப் புண்ணியமுண்டாயதோ? சொல்லாய். வைத்

தவர்க்கே புண்ணியமுண்டாமாதலாற் கொன்றவர்க்கேபாவ முண்டாவது, தின்றவர்க்குப் பாவமில்லையாம்.—எ-று.

இச்செய்யுள் உயிர்களைக் கொல்லலாகாது, தின்னலாகும். தின்றாற் பாவமில்லையென்பது கூறிற்று. தின்றவனுக்கு மேலுடன்பாடுண்டாகிற குற்றமாமல்லது குற்றமில்லையெனக் கொள்க. கொண்டு தின்றவனுக்குக் கொலைத்தோடம் வருமென்னில் ஓராற்றுக்குள்ளே கருவாட்டுப்பொதி யிட்டு வைக்கவிரவிவாற்று நீர்வந்தெடுத்துப்போக நாட்டிற்கொள்ள விருந்தவர்க்குத் தோடமாமோ? இல்லை. ஆதலாற் கொண்டு தின்றவர்க்குப் பாவமில்லையென்க. (உ,க)

கல்லியமாம்ஸத்திற்றோத் தோஷமில்லை, அகல்லியமாம்ஸத்திற் பாவமுண்டாதலா லஃதாகாதென்க. அகல்லியமாம்சமாவது திரிகொடி ஷட்கொடி நவகொடிமாம்சமெனமூன்றாம். திரிகொடியாவது கொலைசெய்தல், செய்வித்தல், உடன்படல் என மூன்றாம். ஷட்கொடியாவது அம்மூன்றுடனே தன்னீ மித்தம் வேறொருவன் கொல்வது, காண்டல், கேட்டல், ஐயப் படாமை கூடவாராம். நவகொடியாவது அந்தவாறுடனே சுவைமேல் விருப்பம், மிகைபடத்தின்னுங் கருத்து, இனிமை கூறும் கொல்லுதலாகிய புகழ்ச்சிகூட வொன்பதாம், இவற்றினொன்று வரினும் அகல்லியமாம்ஸமாம். இந்த வொன்பதுந் தின்னப்படாதென்க. கொடி என்பது தொழில். இவை யொழிந்தவை கல்லியமாம்ஸம், அவைகொள்ளலாமென்க. மூாம்ஸம் கொள்ளலாகாதென்கிற நீங்கனும் பால் தமிழ் நெய் கொள்ளுதலான் மாம்ஸவிந்யோகங்கொண்டிராவிரி; ஆதலான் மாம்ஸநிவர்த்தி யுங்கொருவராலு முடியாதென்பதாம்.

இஃது ஞானப்பிரகாசர் விசேடக்குறிப்பு. மற்றோருநாயா
சிரியரும் கல்லியமாம்ஸம் அகல்லிய மாம்ஸமென்பதனைக் கற்
பியமாம்ஸம், அகற்பிழமாம்ஸமெனக் கூறி விசேடித்திருக்கின்
றனர்.

ஒங்கியவுருவமோடும் வேதனைகுறிப்பினோடுங்
தாங்குபாவனைவிஞ்ஞானந் தாமிவையைந்துங்கூடிப்
பாங்கினுற்சந்தானத்திற் கெடுவதுபந்ததுக்க
மாங்கவைபொன்றக்கேடா யழிவதுமுத்தியின்பம். (1)

ஒங்கிய வுருவமோடும் வேதனை குறிப்பினோடுங் தாங்கு
பாவனை விஞ்ஞானந் தாமிவை யைந்துங்கூடிப் பாங்கினுற்
சந்தானத்திற் கெடுவது பந்ததுக்கம். எ-து. மிக்கவுருவம்
வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞான மென்னு மைந்துகந்தமு
மொருமைப்பட்டொழுங்கிலே காரியங்கெடக் காரணங்கெடக்
குமென்பது மிசுத்துளையில் வழக்குமாய்ப் பந்ததுக்கமுடாம்.
இது குற்ற வீதி, —ஆங்கவை பொன்றக்கேடா யழிவது முத்தி
யின்பம். எ-து. அவ்விடத்துச் சொல்லப்பட்ட கந்தங்க
ளைந்து நேராகக் கெட்டு லிட்டையடையுமென்பது முத்தியின்
பமாம். எ-து. இது கந்த வீதி.

இனி யுருவமாவதெட்டு. அவை—பூதவுருநாலு, உபா
தன வுருநாலுமாம். அவை வருமாறு—பிருதிவி, அப்பு, தேயு,
வாயு, என நாலும் பூதவுரு. வலி, கந்தம், இரதம், உன்னமெ
னநாலு, முபாதானவுரு. ஆக (அ) வேதனையாவது மூன்று.
அவைவருமாறு—குசலாவேதனை, அகுசலாவேதனை, குசலா
குசலாவேதனை, ஆக (ங்) குறிப்பாவதாறு. அவைவருமாறு—
சோத்திரம், துவக்கு, சகூட, சிங்குவை, ஆக்ரணம், மனம்,
ஆக (சு) பாவனையிருபது. அவைவருமாறு. தீக்குணம் (கா.)

நற்குணம் (கா.) தீர்க்குணமாவன—பொய்சொல்லல், கோட்ப் சொல்லல், கோபித்துச் சொல்லல், பயனில் சொல்லல், எனவாக்கின்குணம் (ச.) களவிற்குந் போகுதல், வறிதே தொழில்செய்தல், கொலைசெய்தல், எனக் காயத்தின்குணம். (ந.) கொலைநினைக்கை, காமப்பற்று, ஆசை, என மனத்தின்குணம் (ந.) ஆக தீர்க்குணம் (கா.), இனி நற்குணமாவன—மெய்யுரை, நல்வார்த்தை, இனியன கூறல், பயன்படுசொல், என வாக்கின்குணம் (ச.) பள்ளிவலம் வரல், தவம் புரிதல் தானஞ்செய்தல், எனக் காயத்தின்குணம் (ந.) அருணினைவு, ஆசையறுத்தல், தவப்பற்று, என மனத்தின்குணம் (ந.) ஆக நற்குணம் (கா.) ஆக பாவனை (உ.) உம், மானசமாகக் காயங்களான் வருவனவாம். விஞ்ஞானமாறு. அவையாவன—சத்த, பரிசு, ரூப, ரச, கந்தம், சித்தம், ஆக (சு.) ஆகப் பஞ்ச கந்தத பேதம் (சந.) இதற் கவன் வசநம் “எட்டிவையுருவ மூன்று வேதனையாறுஞான, மொட்டிய குறிப்போராறு செய்கையு மிருபதாகக், கட்டிய பஞ்சகந்தங் கணத்தினிற் பங்கமா குந், தொடர்நாற்பத்து மூன்றுஞ் சுகத நூற்றுணிவுதானே.” சந்தானமாவது—தொடர்ச்சி. அந்தத் தொடர்ச்சி நால்வகையாம். அவை வாயு சந்தாநம், தீபசந்தாநம், தாராசந்தாநம், பிலிகாசந்தாநம் என்பனவாம்.

இச்செய்யுள் குற்றவீடுங் கந்தவீடுங் கூறிற்று. விஞ்ஞானகந்த, மாறாவன. இந்திரியங்களையு மனத்தையும் பற்றிப் பிறக்கு மறிவுகள். (ந.)

இச்செய்யுளில் “எட்டிவை” என்னுஞ் செய்யுளுடன் “திவினையென்பதி யாதெனவினவி, லாய்தொடி நல்லாயாங்குதுகேளாய், கொலையேகள் வேதாகமத்தீவழக், குலையாவுடம்

‘பிற றேன்றுவமூன்றும், பொய்யேகுறளை கடுஞ்சொற்பய
னில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றேன்றுவநான்கும், வெஃகல்
‘வெகுளல் பொல்லாக்காட்சி, யுள்ளந்தன்னிலுருப்பனமூன்
றும், பத்துவகையெனப் பயன் றெரிபுலவ, ரித்திறம்படாதார்
படர்குவராகில், விலங்கும்பேயு நாகருமாகிக், கலங்கியவுள்
ளக் கவலையிற் றேன்றுவர், நல்வினையென்பதி யாதெனவின
விற, சொல்லியபத்தின் றெகுதியினீங்கிச், சீலந்தாங்கித்
தானந்தலைந்நறு, மேலெனவகுத்த வொருமுத்திறத்தித், தே
வருமக்களும் பிரீமருமாகி.” எ-து. மணிமேகலை. துறவாதலி
னாற் சமஸ்காரகந்த மறிந்துகொள்க. இதற்கு “ஓங்குருவம்
வேதனை யுளக்குறிப்புப்பாவுனை மெய், தாங்குணர்வென்றைந்
தாங் கந்தம்” “உருவமுடல் சூதமுபாதர்யமென்னு மிருவிதத்
தினாறு மெழுமென்” “வேதனையின்பதுன்பிவற்றின் விரவ
லுமென், றேதவொருமுன்னுமென்றோர்” “பொறிவிதமோ
ரைந்தும் பொறியைப் பொருந்தியறியுமனமுங் குறிப்பென்
றாய்” “வாக்குமனமாக்கையிவை பாவனையென்றே மதிபா
யாக்குமிவை தாமதம்பாவம்” “இந்நால்வகைவிதத்தினுமே
ய்ந் மதையமறவெண்ணுமெனம் விஞ்ஞானமென்றேவிளங்கு”
; “இந்தவிதமைந்துஞ் சந்தானத்தெழுந்தழிகை பந்தமெனவே
நீதான்பார்” “அறக்கெடுதலே பரம முத்தியவையைந்து
மறக்கெடுமாறு கூறுவாம்.” “இப்படிப் பரமத்திரபானுவெ
ன்னுந் திருவாக்கினுந் தெளிக என் விசேடித்துரைத்தனர்
ஞானப்பிரகாசர்.

பாங்கினாற் சந்தானத்திற்கெடுவது. எ-னை படுவதெ
னப் பாடமோதி, சந்தானத்திற்குக் கெட்டுத்தோன்றி வருவ
தென்றுரையுரைத்தனர் மற்றேருரையாசிரியர் படுதல்-கெடுத
லுமுண்ட-ரதலும்.

அழித்திடுமராகமநதி யகற்றிநல்லறங்கள்பூரித், திழித்
திடும் புலன்கள்போக்கி யின்பொடு துன்பம்வாட்டிப்,
பழித்திடாப்பழுதில்வாழ்க்கை யெட்டையும் பாரித்
தெல்லா, மொழித்திடுஞானசீல் சமாதியினுறுதி
யாமே. (உக)

(இ-ள்.) அழித்திடுமராகமாதியகற்றி. எ-து. நன்மையைக் கெடுக்குங் காமக்குரோத லோபமோக மதமாற்சரியங்களைநீக்கி, நல்லறங்கள்பூரித்து. எ-து. நன்றானதன்மங்களை நிறையச் செய்து,—இழித்திடும் புலன்கள் போக்கி. எ-து. பொல்லாங்கைச் செய்யும் புலன்வழிச்சேறலைக் கைவிட்டு,—இன்பொழிதன்பம் வாட்டி. எ-து! துன்பவின் பங்கையொழித்துப் புண்ணியபாவங்களைக்கெடுத்து,—பழித்திடாப் பழுதில்வாழ்க்கை யெட்டையும் பாரித்து. எ-து. பிறராற்பழிக் கப்படாத குற்றமில்லாத நல்வாழ்க்கை யெட்டையும்விசித்து. எனவே பழிபடுதீவாழ்க்கை யெட்டையுஞ் சுருக்கி,—எல்லா மொழித்திடு ஞானசீல் சமாதியினுறுதியாமே. எ-து. மற்றுந் தோஷங்களானவை யெல்லாமொழித்திடும் ஞானகுணமாவது (தீவாழ்க்கை யெட்டையுங் கெடுத்திடு மறிவின்குணம்) சமாதியினுறுதியாம். எ-று. பழுதிலா வாழ்க்கை யெட்டாவன—நற்காட்சி, நல்லூற்றம், நல்வாய்மை, நற்செய்கை, நல்வாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நல்லுளத்தோர்தலைப் பாடு, என வெட்டு. தீவாழ்க்கையெட்டாவன—நற்காட்சி முதலாயினவற்றை மாறிக்கொள்க. சமாதியினுறுதிவாழ்க்கை இவை யெட்டையுங் கெடவிருத்தல். இதற்கவன்வசநம் “சகலமுமான்மாவங் காரணனுமில்லை, சகலமுமாமனித்தஞ்சார்பாற் பிறவி, வகைவினையுண்டு பதிபொன்றமாய்தல், சுகது நூன்முத்தித்துணிவு” என்பதாம்.

இச்செய்யுள் சமாதியின்முறைமை கூறிற்று.

நீதியாரென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட் காறுஞ்
செய்யுண் முப்பத்தொன்றானும் பௌத்தன்மதங் கூறிற்று.

நல்லறங்கள் பூரித்து. எ-கு. நல்லறங்களாகிய தசபார்
மித்தையும் பன்னிருசார்பு நிறையச்செய்து என்றார் ஞானப்
பிரகாசர். தசபார்மித்தையாவது, தான சீல சமாதி நிஷ்கர்
மம் பிரகக்ஞா விரிய சத்திய துணிபு மயித்திரி ஆசை யறுதி
யென்பவை. இது உயிருறுப்புப் பொருளான்முப்பதாம்.
இதற்கவன்வசனம். “அருணெறியாந் பார்மித்தையாறைந்து
முடனடக்கிப், பொதியிள்கிழ் முழுதுணர்ந்த முனிவரன்ற,
னருண்மொழியானல்வாய்மை யறிந்தவரே பிறப்புறுப்பார்,
மருணெறியாம்பிறநூலு மயக்கறுக்குமானுளதோ.” எ-ம். “இ
ன்பஞ்சார்பெரும்பார மீரைந்துமு—னினைந்து, நன்கன் நிலை
பெற்றநாதன்.” எ-ம். வருவன கண்டுகொள்க. இவன்ஸமாதி
பிரக்கிஞையுடையவனென்க. இந்தப் பாட்டினுக்கு “ஆசைகத
மாதியறுத்தடக்கியைம்புலனுந் தேசாருநல்வினையுஞ்செய்து”
“பழுதில்வாழ் வெட்டினையும் பாரித்து ஞானத்தொழுவைகு
மாதியுறின்” “முத்திதான்வாய்க்கு முனைப்பொழிப்பென்று
சொல்லும் பெத்தமவருக்குண்டோபின்.” “நற்காட்சி நல்
லொழுக்க நல்வாய்மை நல்வாழ்க்கை நற்செய்கை யோடை
ந்துநாடு” “நன்முயற்சி நன்காங்கடைப்பிடி நல்லோர்தம்
பாற் செல்கையுடனெட்டனைத்துந்தேறு” என்னுந் திருவாக்கி
னுங்காண்க என்று விசேடித்துரைத்தனர் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றொருவரும். இதேகருத்தா யுரையுரைத்ததன்றி, ஞா
னசீலம் ஞானத்தார் செய்யுஞ் சீலமென விரியும். எ-ம். ஒழித்
திடு மென்னும் பெயரெச்சம் சீலமென்னும் பெயர்கொண்டு

முடிந்தது. எ-ம். ஞானமென்பது முத்தியைப்பெறுதற்கு முன்பு நடந்தன வெல்லாம் அறித்தியம் துக்கம் அநான்மாவென்று பாவிக்குமறிவு. எ-ம். விசேஷக்முறிப்பிட்டனர். இவ்வாகிரியர் (௩௦) வது செய்யுள் (௩௧) வதாகவும் (௩௧)வதை (௩௦) ஆட உம், மாறியுரை யெழுதியிருக்கின்றனர்.

பௌத்தரிற் செளத்திராந்திகன்மத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்-க௩.

சௌத்திராந்திகன் மதமறுதலை.

அனைத்தினையுமுணர்ந்தானெம் மிறைவனென்றிங்கறியாது புத்தநீயறைந்தாயென்று, மனைத்தினையு மறிந்திடானளவிலாமை யொன்றொன்றா வனைத்தினையு மறிந்தானென்னி, னனைத்தினையுமளவிறந்த தென்னவேண்டா வளவிலாஞானத்தா லறியின்ஞான, மனைத்தினையு மறியாது கணத்திற்குன்றியழிதலாலறிந்தமையின்றாகுமன்றே. (க)

(இ-ள்.) அனைத்தினையு முணர்ந்தானெம் மிறைவனென்றிங்கறியாது புத்தநீயறைந்தாய். எ-து. புத்த, நீ முழு வதையுமுணர்ந்தா னெம்முடைய சுவாமியென்றறியாமற் கூறினாய்,—என்றுமனைத்தினையு மறிந்திடானளவிலாமை. எ-து. எப்போதுஞ் சர்வமு முணர்ந்தறியமாட்டான் பிரபஞ்சபேதமளவிட வரிதாகையால்,—ஒன்றொன்றா வனைத்தினையுமறிந்தானென்னினனைத்தினையு மளவிறந்த தென்னவேண்டா. எ-து.

முழுதையுமோரொன்றாக வறிந்தானென்று நீ கூறி னப்படிய நியமிடத்துச் செலவு கலப்பு நீக்கத்தாலறியவேண்டும். ஆதலா லதனை யளவிடந்த தென்னு கூறவேண்டாம்,—அளவிலாஞா னத்தா லறியின் ஞானமனைத்தினையு மறியாது. ௭-து. எல்லை யில்லாத ஞானத்தா லறிந்தானென்று நீகூறி னுன்னதுஞான மனைத்தினையு மறியமாட்டாது. அஃதியாங்குனமென்னில்,— கணத்திற்குறன்றி யழிதலா லறிந்தமை யின்றாகுமன்றே. ௭-து. ஒருமாத்திரையி லறிவுதோன்றிக் கெடுமென்று நீ கூறு கையா லனைத்தினையுமறிந்தானென்கையிலையாம். ௭-து.

இச்செய்யுள் புத்தனுக்கு ஸர்வஞ்ஞத்துவமில்லை யென் பது நிற்கிறமலையினையும், குளிர்கிற ஜலத்தினையும், சுடுகிற நெருப்பையும், ஊதுங்காற்றினையும் கணமொன்றிலறியக்கூ டாதாகையாலென்று கூறிற்று. (க)

புத்தக்கடவுள் கூணத்தினுள்ள பொருளொன்றையு மறிவதல்ல தப்பால் கூணத்திலுள்ள பிறவற்றுக்களை யறிய மாட்டானென்க. தத்கூணத்திலாவாகிய சகலபதார்த்தங்க ளையு மறியாளுவென்னில், அறிபான். அறிவறிகற் சுடுவதாகிய நெருப்பை யறிவதோரியல்பும், குளிர்வதாகிய நீரையறி வதோரியல்பும், செல்லுவதான சாற்றையறிவதோரியல்பும், நிற்பதான மலைமாமுதலான வசரத்தையறிவதோரியல்பும், நடப்பனவான சரமென்னுமற்றுள்ள பிராணிகளாய பதார்த் தமநேக சுபாவமுளதாதலாலவை யெல்லாவற்றையு மொருக ணத்திலே யறிதல் கூடாதாகும். பதார்த்தங்கடோறு ஞானம் பிறத்தலாலொருகணத்திலறியக் கூடாதென்க. பிரதிகூணத் திற் கூடுமென்னி லந்தஞானமுதற் கணத்திலே கெடும். ஆத லால் சர்வஞ்ஞத்துவங் கூடாதாகும். ஒருவன் புண்ணியபா

பங்கள் கணத்திலே கெடுமாகிற் பலமில்லை, ஆதலினாலவை சம்பவிக்கும்படி சொல்லவேண்டும். அன்றியும், அவிசம்வாதி, வீஞ்ஞானம்பிரமாணமென்றாவது, அர்த்தக்கிரியாஸ்திதியென்றும் ஆகித் தத்தக்கிரியாத்திதி, கூண பங்கங்கொண்டமையாலது கூடாதாதலா னீகொண்ட பிரமாணம் நிஷ்பலமென்றறிவாயாக. என்று விரித்தோதின; ஞானப்பிரகாசர்.

சிலபொருளையறிந்தவற்றின் நிறத்தேயொட்டிச் சிந்திப்பனெப்பொருளு மென்னிற்சென்று, பலபொருளையொன்றுபல பேதமாகிப் பயின்றுவரு மாதலாற் பார்க்குமாறென், னுலகுதனி லொருபொருளங் குண ரும்போதி னுற்றுணர் தலாராய்த நெளிதலுண்டாய், நிலவுமதனலுணர்வு பன்மைமுன்பி னின்றிடாதென் பையெல்லா நினைப்பதெங்கே. (உ)

(இ-ள்.) சிலபொருளையறிந்தவற்றின் நிறத்தேயொட்டிச் சிந்திப்பனெப்பொருளுமென்னில். எ-து. பிரபஞ்ச பேதத்திற் சிலபொருள்களை யறிந்தனன் புகுதியிலே யெல்லாப் பொருள்களையு மொட்டிச் சிந்திப்பனென்று புத்த நீகூறின், - சென்றுபல பொருளா யொன்று பலபேதமாகிப் பயின்றுவருமாதலாற் பார்க்குமாறென். எ-து. அறிவாலறியும் பொருள் பலவாகச் சென்றவற்றின் பலபகுதிபேதமாகிப் பொருந்திவருமாயைவா லொன்றைக்கொண்டதன்பேதமறியுமாறெங்ஙனம். அன்றியும், - உலகுதனி லொருபொருளங் குண ரும்போதி னுற்றுணர் தலாராய்த நெளிதலுண்டாய் நிலவுமதனலுணர்வு பன்மைமுன்பி னின்றிடாதென்பை யெல்லா நினைப்பதெங்கே. எ-து. பிரபஞ்சத்தி லொருபொருளையறியுமிடத்

துக் கூடியறிந்தாராய்ந்து தெளிதல் வேண்டுமாதலா லொன் றையறியும்போது பலபேதப்படுகையாலு நீ முன்புண்டான வறிவு பின்பில்லையென்று சொல்லுவையாகையாலு மொரு பொருளையறிந் ததனோடு மற்றொருபொருளைச் சேர்த்தறியு நெறியாண்டுள்ளது. எ-து.

இச்செய்யு ளிரண்டும். புத்தரிருபத்துநால்வரி னொரு வன் முழுதுணர்ந்தா னென்றதனை மறுத்துக் கூறிற்று. புண்ணியபாவமாகிய சுன்மம் மறுமையிலே பலிக்கையா லும் புத்தன் “யான் கண்டார் நோன்புகண முற்பிறப்பின் முயலாதேன்” என்கையாலு மெல்லாம் க்ஷண பங்கமில்லை.()

இவை யொவ்வொரு பொருளாக விசேஷமாக வறி வனோ? பன்மையினாலறிவனோ? எல்லாவற்றையுமொவ்வொ ன்று யறிவனென் னில் க்ஷண பங்கமென்பது கெடும். பன்மை யிலறிவனென் னிற் பதார்த்தங்கள் பேசித்திருந்தமையா லுள் ளபடி யறிந்தவனல்லறாம். இனி ஞானம், க்ஷணந்தோறுங் கெடுமாகில் அந்த க்ஷணத்திலு ற்பத்தி நிலை நாசங்களாகவேண் டும். உட்பத்தி க்ஷணமும், திதிக்க்ஷணமும், விநாசம் க்ஷணமு மாகையால் க்ஷண பங்கமென்பது கூடாதாம். அன்றியும் பூர் வக்ஷணத்திற்றேன்றிய ஞானமும் பாசக்ஷணத்திற்றேன்றிய ஞானமும் அந்நியமாகில் “யான் கண்டார் நோன்புகண முற் பிறப்பின் முயலாதேன்” என்னு முங்களுரைய சத்தியமாம். அன்றியு மிவற்சர்வக்ஷ்ஞரானபடி நீருக்குப் பரிசமில்லை நெரு ட்புக்குப்பரிசமுண்டு. அது விதனுள்ளே கலந்துநிற்குமாத லா விதற்குப் பரிசம்போற் றேன்றுவதே யுள்ளதென்ன ஞா னம்பிறந்தவர்பெரியவரல்லவோ, அன்றியும் “ஸக்ஷணிகங் சத் துவாதியிதிவசனாத்” ஞானமுங்கணத்திலே தோன்றிக்கெடும்.

ஞையுமுங் கணத்திலேதோன்றிக்கெடும், பின்றேன்றிய ஞான
மும் பொருளும் பொழுதுவேறுபட்டுப்போதலாற் சர்வஞ்
ஞத்துவங் கூடாதென்க. இதனாலேயா லுக்ஷணமும் சோதித்
தாராம், என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

முத்திரிலங்கண்டறங்கண் மொழிந்தானுயின் முதன்
முழுதும் பொன்றிப்பின் மொழிந்தவண்ண, மொத்தி
நந்தே நெய்கூட்டி யுண்டிறந்தோனொருவ னுலகி
னில் வந்திதுதீதென் றுரைத்தாலொக்குஞ், செத்
தது பின்னென்றுரைக்கிற் கதியிற்செல்லாத் தேரனு
ரைநீர் பெருகிச் சென்றாருஞ், மத்தினளவறியாதிக்
கரையோர்தம்மை¹ யக்கரைக்கே செல்லவிடுமாசை
யாமே. (௩)

(இ-ள்.) முத்திரிலங்கண்டறங்கண் மொழிந்தானுயின்
முதன்முழுதும் பொன்றிப்பின் மொழிந்தவண்ண மொத்தி
டும். எ-து. விட்டிடத்தைக்கண்டு பின்பு அற முதலியவற்றைச்
சொன்னானென்று புத்தநீர் கூறின் ஒருமுதல் சேரக்கெட்டுப்
போய்ப் பின்புவந்து சொன்னதென்னு முறைமையொக்கும்.
அஃதென்போலவென்னில்,—தேனெய் கூட்டியுண்டிறந்தோ
னொருவனுலகிலில் வந்திது தீதென் றுரைத்தாலொக்கும்
எ-து. தேனையு நெய்யையுங் கூட்டிக் குடித்துச் செத்தோனொ
ருவன் டீளவுமுலகின்கண்வந்து தேனு நெய்யுங் கூடினது விஷ
மென்று சொன்னதன்மைத்து,—செத்தது பின்னென்றுரைக்
கிற் கதியிற் செல்லா. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமா
றுக) அறமுதலியவற்றைக்கூறி விட்டிடத்தைப் பின்படைந்
தானென்னில் அவன் முத்தியையறிந்தவனல்லன் ஆதலால்

வன் கூறியவாழ்வு கதியிற்செலுத்தமாட்டாது,—தேரனுரை
நீர் பெருகிச் சென்றாருமத்தினளவறியாதிக் கரையோர்த
ம்மை யக்கரைக்கே செல்லவிடுமாசையாமே. எ-து. புத்தனு
ரையானது ஜலமானது பெருகிச்சென்றேடுமாற்றி னளவறி
யாதானொருவ னிக்கரையினின்றோரை யக்கரையிலே செலுத்
திவிடுவேனென் றுசைப்படுத்தற்கொக்கும். எ-து.

இச்செய்யுள் புத்தரிருபத்து நால்வரினு மொருவன்முத்
தியிடங்கண் டிவ்விடமுங்கண் டறமுதலியன கூறினானென்ப
தனை மறுத்துக் கூறிற்று. [ந]

உருவாதியைந்து கந்தங்களு மறக்கெடுத்தலே மோகூடமா
கையால் பின்பு வந்துசெர்ல்வது கூடாதென்றார். ஞானப்பிர
காசர். முன்சொன்னானென்னில் தானறியாமுன் சொன்ன
வைமயக்கதூலாமென்றார் மற்றோருரையா சிரியர்.

நீர்போல நின்னுயிர்கட் களித்திடாதே நெருப்பாய
துயர்பிறப்பினிகழ்ந்துநின்று, பாரோருக்களித்தபடி
வலையிற்பட்ட பலகலைமான் கண்டொருநீள் கலைபாய்
ந்தோடி, நேரேசென்றவ்வலைக்கே நேர்ந்தாலொக்கு
நீள்பாவக் குழியில்விழு நீர்மையாகு, மாரோவிங்கவ
னொப்பா ரறத்தையாக்கப் பிறந்தறமாக்கினென்
னிலடங்கவாமே. (ச)

(இ-ள்.) நீர்போலநின் னுயிர்கட்களித்திடாதே நெருப்
பாயதுயர்பிறப்பினிகழ்ந்துநின்றுபாரோருக்களித்தபடி வலை
யிற்பட்ட பலகலைமான் கண்டொருநீள் கலைபாய்ந்தோடி
நேரேசென் றவ்வலைக்கே நேர்ந்தாலொக்கும். எ-து. கர்த்தா

ஜலமும் தனிரதமும் போலச் சர்வான்மாக்களிடத்திலு நீங்கா ,
மனின்றிரகிப்ப னென்னுதே கொடிதர்கிய தீத்தன்மையை
புடைய துன்பப் பிறவியின்கண் ணே தோன்றிநின்று பிரபஞ்
சத்தார்க் கருள்செய்வென்னுமது, வுலையி ற்பட்ட பலமான்
கனையுங் கலையுங் கண்டப்பா ற்பட்டு நின்ற வேர்கலையான
திவற்றை யிரகிக்கத்தானுமோடித்தவருமற் சென்றந்தவ
லைக்குள் அகப்பட்ட தன்மைக்கொக்கும்,—நீள் பாவக்குழி
யில்விழு நீர்மையாகும். எ-து. மிக்கநரசுத்திற்செல்லும்
வழியாமிதனை,—ஆரோவிங் குணையொப்பாச். எ-து. மெய்யே
யிரகிக்கும் வழியென்று சொல்லுகிற புத்தனை யொப்பார்
யாவர்,—அறத்தையாக்கப் பிறந்தறமாக்கின னென்னில். எ-து.
அறமுதலியனவற்றையுண்டாக்க வேண்டித் தான்பிறந்தறத்
தையுண்டாக்கினுனென்னில்,—அடங்கவாமே. எ-து. சர்வா
ன்மாக்களுந் தருமத்தையுண்டாக்க வேண்டிப் பிறந்தார்க
ளாம். எ-து. ஆரோவென்பதிகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

இச்செய்யுளா விரகைகாரணமாயினுந் தன் மங்காரண
மாயினுங் கர்த்தாபிறந்தானென்னிற் கர்த்தாவன்றென்னுந்
தோடமென மறுத்துக் கூறிற்று. நீர்போல நின்றுயிர்கட்
கென்பது பானீயம் ஆன்மாக்களுக்கிரகை சலமாமென்கை
யால். நீள்பாவுக் குழியிலென்றதனால் மாம்சந்தின்று தன்
மஞ்சொல்லுதல் நரகவேதுவாம். (ஈ)

அறத்தையாக்கப் பிறந்தறமாக்கினுனென்னில். எ-து.
ஆன்மாக்களிப்புத்துவைத்த கிருபையாலே யிரக்சமுற் றெல்லா
ருந் தன்மத்தைப்பண்ணிப் பிழைக்கவேண்டுமென்று தான்பி
றந்தி தன்மத்தைக்கொண்டு பரப்பாலனம்பண்ணினுனென்னில்.

எ-ம். அடங்கவாமே. எ-கு. உலகத்தின்கண் ணெல்லாப்பிரா
ணிகள் பிறந்தது மித்தன்மைத்தாம். அன்றியும், பிறப்பினுக்
குக்காரணம் வினையாதலால் புத்தக்கடவுள் பிறப்பதற்கு
முன்வினையுண்டாகவேண்டும். வினையின்றிப் பிறந்தானென்
னில் யாவரும் வினையின்றிப் பிறந்தாராகவேண்டும். என்றார்.
ஞானப்பிரகாசர்.

நீர்போலந்நயிர் கட்களித்திடாதே. எ-கு. நின்று.
எ-து. உன் கடவுள் பிறவாமல் நின்று,—நீர்போலவுயிர்கட்
களித்திடாதே. எ-து. தண்ணீரான துயிர்கட்குத் தாபசோ
பத்தை நிவிர்த்தித்திரகிப்பது போல உயிர்கள் துக்கத்தை நிவ
ர்த்தித்திரகியாதே என்றார் மற்றோருராயாகிரியர். அவலைக்
கேடுந்ந்தாலொக்கும். எ-து. இல்டொருருவமை.

அலகிறந்தயோனிகளிற் புகுந்ததெல்லா மறத்தைய
ளித்திடவென்னி லவற்றினெல்லா, நிலவுவது கன்மத்
தாலாகுமன்றி நினைந்ததோரிச்சையினு னிகழ்ந்தா
னவி, லலகுதனிலுள்ளோர்க்கு மதுவேயாகு மொரு
த்திவயிற்றினி லிருந்தங்குதரந்தள்ளித், தலமதில்வந்
தானென்னிற் றுயைக்கொன்றான் றருமத்தை யின்
றெனக்குச்சாற்றிடேலே. (ந)

(இ-ள்) அலகிறந்தயோனிகளிற் புகுந்ததெல்லா மற
த்தையளித்திடவென்னில், எ-து. எண்ணிறந்தயோனிகளிற்
சாதனானதெல்லாந் தன்மத்தையுண்டாக்கவேண்டியென்
து புத்தந் கூறின்,—அவற்றினெல்லாநிலவுவது கன்மத்தாலா
கும். எ-து. அங்ஙனம் பலயோனிசாதனானது கன்மத்
தாலாகவேண்டும்,—அன்றி நினைந்ததோரிச்சையினு னிகழ்ந்

தானாகில். எ-து. அற்றன்று, தான்கருதிய விருப்புக்காரணத்தாற்காய மெடுத்துக்கொண்டானென்று கூறின்,—உலகுதலிலுள்ளோர்க்குமதுவேயாகும், எ-து. பிரபஞ்சத்திலுள்ளோர் காயமெடுத்துக்கொண்டதேயாம்,—ஒருத்திவயிற்றிவிவிருந்தவ்கு தரந்தள்ளித்தலமதில் வந்தானென்னில், எ-து. அங்ஙனமான்மாக்கள் போல யோனிகூரதனானதில்லை, மாதாவினுதரத்தேயிருந்தவ்வுதரத்தைப்பிளந்து பூமியின் கண்ணே வந்தறத்தையுண்டாக்கினானென்று நீ கூறின்,—தாயைக்கொன்றான் றருமத்தையின் றெனக்குச்சாற்றிடேலே, எ-து. அங்ஙனமாதாவைக்கொன்றான் கூறியதன்மத்தை யுண்டாக்கினானென்னில், அத்தாயைக்கொன்றான் கூறியதன்மத்தை யிப்போதெனக்குக் கூறுவாயல்லை. எ-து. புத்தன்பிறக்கிறகாலத்து மாதாவினுடைய வலமருங்குலாற்பிறந்தான், அவருமாலு நாள் குற்றுயிரோடே கிடந்தேழாநாளிறந்தான். இது புத்தர்மாதாக்களிருபத்துநால்வர்க்குமொக்கும். (இதற்கு.) உ-ம். “உலும்பிலிவனத்து னொண்குழைத்தேவி, வலம்படுமருங்குல்வடுநோயுரும, லான்றோவைவழித்தோன்றிவருதலி, னீன்றோளேழாநாளின்னுயிர்வைத்தான்” இது விம்பசாரகதை யென்னுங்காவியம் பௌத்தருடைய நூல், அதன்கண் கண்டுகொள்க. “முத்தாரம் புத்தர்தோன்றித்தாய் பழுவை முறித்தேயிட்டார், கொத்துவாழ்குமுலாளாகுங் குண்டலகேசிதானும், கத்திருவாங்கணவனக்காள் தனையுங்கொன்றிட்டா, ரித்துணையாரிடுவரும்வந் திங்ஙனேதவமுரைப்பார்.” இது சிவபத்தர்கள் வசனம், ஆகையா லவன்மாதாவேழுநாளிலே மரித்தாளென்பதவர்க்குத்தி. (ரு)

மாதாவுதரத்தைப் பிளந்தி வருவது யோனியைப்பரி
சிக்கலாகாதென்றும் யோனிசாதகமழிவென்று மெண்ணிமா
தாவயிற்றைக்கீறிப்பிடித்தல் புத்தமதக்கேட்பாடு. உதரம்
வயிறு.

அலகிறந்தயோனிகளிற் புகுந்த சஞ்சாரஜீவன்கள் படுகி
றவிடுக்கண்கண்டு கருணாபரவசனாகி யெண்ணிறந்த பிறப்பி
ணாறுமிரங்கற்பம் பிறர்க்குமுன்னுனாகில் இவன்செய்துகொள்
ளுங்காரியம்யாவதாம், புத்ததத்துவம்வேண்டிப்பிறர்க்குமுன்
ருனல்லன். இவன் பிறர்க்குமுன்புத்ததத்தி வந்தானேவரும்.
புத்ததத்துவம் வருவதறிந்துமுலமோ, வருவதறியாதுமுல
மோ அறியாதுமுன்னுனாகில் உலகத்தார் மாத்திரமாவான்.
அறிந்துமுன்னுனாகில் ஆகாசகாமிகளாய்ப் புத்தர்களுயும் போ
தியையுங்கண்டு ஞானம்பிறந்ததெனவேண்டாம். தன்னை யா
ஸ்ரமித்தார்க்குச் சந்தானநாசஞ்சொல்வதோ தத்துவவபுதே
சமாவது, அஃதுபதேசமாகாது. துக்கருபமான சம்சாரத்தி
லவத்திப்பதிற்பொன்றக்கேட்குகிறதெனின்? ஸம்ஸாரதுக்கமு
ளதேயுனினுந் தபசாலுந்தானத்தாலுமுண்டாகிய சுவர்க்கா
திசுவுக்கியமுண்டன்றோ, இதனாற்குணமொழிந்தானாகான்.
பழியும்பாவமுமாக்கி யாசரித்தாராக்கெடுத்தானாம். கன்மத்தி
க்கீடாகவுமுன்னுனோ சுவேச்சையாலே யுமுன்னுனோ? கன்மத்
துக்கீடாக வுமுன்னுன்னென்னில் தனையாளானாகிய தாசனாப்
போற் பெருமையிலனாகும். சுவேச்சையாலுமுன்னுன்னென்
னின் நரகத்திற்றுன்புறுவார்க்குப் புத்த தத்துவங்கொடுக்க
வேண்டும். அவ்வாறு செய்வனென்னில் என்று நரகதுன்ப
மில்லையாகும். என்று விசேஷக்குறிப்பிட்டனர் ஞானப்பிர
காசர்.

அரியினொடுநரியுமுவையாதியாக வானபோதறந்திரிந்
துகோறலாதி, பரிவினொடுஞ் செய்தனனாயிலையாகிற்
பசிதனக்குத்தின்பதவன் பழுதையோதான், கருதி
லவன் பரதுக்கனாகிற் கணவனிழந்தோர்கட்குங்கண்
ணிசுத்தித், திரியுமவர்துயரினுக்குமிரங்குவோன்றன்
செயலறத்துக்கழகியதாற் செப்புங்காலே. (க)

(இ-ள்.) அரியினொடு நரியுமுவையாதியாக வானபோத
றந்திரிந்துகோறலாதி, பரிவினொடுஞ்செய்தனனும். எ-து.
உன்னுதிபுத்தனலகிறந்த யோனிகளிற் பிறந்தானென்றும்
அப்படிப்பிறந்தது கொலைமுதலிய பாவங்களைநீங்கித் தன்
மத்தைப்பரிபாலிக்க விரும்பியென்னுங்கூறியும் அங்ஙனமா
யின் புத்தன், சிங்கம் நரி புலி முதலியயோனிகளிலே சாத
னனானவிடத்துத்தன்மத்தை விட்டுக்கொலையை விரும்பிப்பல
வான்மாக்களையுங்கொன்று தின்றவிதுபிரியத்தோடுஞ்செய்
தானாகவேண்டும், — இல்லையாகிற் பசிதனக்குத் தின்பதவன்
பழுதையோதான், எ-து. அப்படிக்கொன்றுதின்றானில்லே
யென்றுசொல்லுவையாமாயி னந்தயோரிசாதனனாய்த் திரி
ந்தவிடத்துள்ளடானபசிக்குப் புத்தன்றின்பதுபழுதையோ?
அன்றென்மாய்சென்றோ? இதன்றியும், — கருதிலவன்பரதுக்
கதுக்கனாகிற் கணவனிழந்தோர்கட்குங் கண்ணிசுத்தித்திரியு
மவர்துயரினுக்கு மிரங்குவோன்றன்செயலறத்துக்கழகிய
தாஞ்செப்புங்காலே. எ-து. பரதுக்கதுக்கனென்று நீ சொல்
லின் பூகேதனாய்ப்பலவான்மாக்களைக் கோறலால்பால்லாத
வனானதன்றியும், கணவனைநீங்கிச் சொரத்திற்செல்லுமகளி
ருறுந்துயரத்தினுக்கும், கண்ணிமுதலியகொண்டு கொலைத்

தொழிப்புரிவோர்துயரத்தினுக்கு மிரங்குவனென்னி லச்செய்தி யவன் றீன்மத்துக்கழகிதாஞ் சொல்லுங்காலத்தங்கருதுங்காலத்தும். எ-து. ஆதி. எ-னை. ஆதிபுத்தனென்று முன்னே கூட்டுக. கருதில். எ-னை. கருதுங்காலத்தென்று பின்னே கூட்டுக. ஆம். எ-னை. அல்லவென்க. அழகிதாமென்பதிகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

அலகிறந்தயோனிகளென்னுஞ் செய்யுளு மிச்செய்யுளு மொருதொடர். அலகிறந்தயோனிகளிற் பிறந்து கொலைமுதலியன கடிந்துதன்மம் பாலித்தானென்பதனையும் பரதுக்கதுக் கெனென்பதனையு மறுத்துக்கூறிற்று. கணவலிறந்ததென்றும பாடம். ஊனுண்டுமிர்ச்சுருளுடை யோமென்கை மித்தியா வாதமெனக்கொள்க. கோறல்பொருளல்ல தவ்வுன்றினவென்றுமபெரியோர் சொல்லுகையால். (சு)

கண்ணிருத்தித்திரியுமவர்துயரினுக்கும். எ-து. கண்ணிருத்திவைத்துக்காத்திருந்து பறவைகள்வரவில்லை யொன்றிரண்டு வந்தவையுமகப்படாமற் றப்பிப்போயினவென்று மிகவுந்துயர்ப்படும் வேட்டுவர்கட்கு மிரங்குத்திரியுமவனது, என்றும் “நல்லார் துயக்கத்திரங்குமது நலங்காண், பொல்லார்க்கிரங்குதல் பொல்லாது.” என்னும் திருவாக்கானுங் கண்டுகொள்க. எ-ம். எம்முடைய தேவனைப் பரதுக்கதுக்கனென்றது பிறர்கிலேசப்படுங்காலத்தயிர்க ணன்மார்க்கத்திலொழுகாம லவமேயோகிலேசப்படாநிற்கின்றன வென்றிரங்கிக் கிலேசப்படுதலாலென்க. இஃதன்றி நீர்சொல்லுமது விஷமங்காணுமென்னில் இது நீ விசாரித்தறியாது சொன்னாய். பூர்வகணத்திற் கிலேசித்த சித்த மக்கணத்திற்கெட வுத்தரகணத்திலு

ண்டாகிய சித்தம் வேறுதலான் முற்பட்ட சித்தக் கிலேசத்
துக்குக் கிலேசித்ததனால் பரதுக்கனென்றததினை. ஒருவரை,
யிரகூழிப்பானொருத்த னாகாரத்தால்வந்த வியாகுலத்தை யுப-
வாசத்தான் மாற்றானுற்போலவும் சமுசாரத்தால்வந்த கிலே-
சத்தைத் துறவானீக்கவேண்டுமன்றியே கண்ணைக் கொடுத்-
தான் குருதியைக்கொடுத்தான் மாழ்சத்தைக் கொடுத்தான்
என்பதிரகையல்ல. பின்பு மாம்சாதி வாங்கிக்கொள்ளு-
வானுக்குத் தோஷமென்ப துனக்குத்தெரியாது “பொருளல்ல-
தவ்வுன்றினல்” எ-ம். “பொருளாட்சி போற்றுதார்க்கில்லை
யருளாட்சியாங்கில்லை யுன்றின்பவர்க்கு” எ-ம். பெரியே
சொல்லுதலாலே ஐயுண்டியிருக்க கருளுடையோமென்கை
மித்தியாவாதமென்க. ஓர்சுரன்வந்து மாம்சந்தாவென்றால்
அவனையறிவினாற்போதித்து மாம்சத்தைமாற்றி யன்னாதிகளி-
லுஹருசிக்கப்பண்ணிற் கிருபாருவாவன், அப்படியன்றி மீண்-
டுமாம்சமேகொடுக்கில் அவனந்த வசுரனுக்கொப்பாவனென்க,
ஆகையினாலே நீ சொன்னதாகாதென்க. என்றார் ஞானப்பி-
ரகாசர்.

ஒருபொருளைத்தேடியதற்குராயுந்தேடி யுணர்ப்பதன்
முன் னுணர்விறக்குமுனக்குநாலென், மருவிவருஞ்
சந்தானவழியிலென்னில் வாயுரைத்ததேயுரைத்து வ-
ழங்குமாகும், பெருகுவது கெட்டென்னிலதுபேர-
லாம்பின் பித்துரைத்ததறியாது பேதைசொல்லுந்,
தருவதுநாலெப்பரிசு முதனடுவோடிறுதி தான்விரு-
த்தமின்றியது சாற்றிடாயே. (எ)

(இ-ள்.) ஒருபொருளைத்தேடி யதற்குரியுந்தேடி யுரைப்பதன்முன்னுணர்விற்க்குமுனக்குதாலென். எ-து. ஒருபொருளைத்தேடி யதற்கேற்றதோர் சொல்லையுந்தேடிச் சொல்லொடுபொருளைக்கூட்டி நூலாகக்கூறுதன்முன்னே யுன்றானங்கெடுமாதலாலுனக்கு நூலுண்டாம்படியென்? அற்றன்று,—மருவிவருஞ் சந்தானவழியிலென்னில் வாயுரைத்ததேயுரைத்துவழங்குமாகும். எ-து. அவ்வறிவு பொருந்திவருந் தொடர்ச்சிவழித்தோன்றின நூலாமென்று புத்தநீகூறின், முன்சொன்னவக்கரமொன்றையே பின்சொல்லி நிற்கவேண்டும். அற்றன்று,—பெருகுவது கெட்டென்னிலதுபோலாம்பின். எ-து. முன்னறிவுகெட்டுப்பின் ஞேன்றுமறிவு மிக்கவறிவாமென்றுகூறின் அங்ஙனம் பின் ஞேன்றுமறிவுங் கணத்திற்கெடுகையாலே முன்னறிவேயாமத்தனை,—பித்துரைத்ததறியாது பேதைசொல்லுந்தருவதுதூல். எ-து. உனது நூல் பித்தர்சொல்லுஞ்சொல்லு மறியாதா சொல்லுஞ்சொல்லுஞ்சொல்லிற்றும்,—எப்பரிசுமுதநடுவோடினுதி தான் விருத்தமின்றியது சாற்றிடாயே. எ-து, நூலாவது முதனடுவினுதி மாது பாடில்லாதாதலா லெப்பெற்றியதுனதுதூல், உன்னுடைய பழுதுதூலை யென்னுடன் சொல்வாயல்லை. எ-து. பித்துரையும் என உம்மைவிரிக்க. சந்தானவழியாவன—நால்வகை. அவை தீபசந்தானம், வாயுசந்தானம், தாராசந்தானம், பிரிலிகாசந்தானமென்க. பெருகுவது கெட்டென்பது, கெடுதல் நால்வகையில் கெட்டுவர்த்தித்தல்.

இச்செய்யுண் முதற்புத்தன்பிடகதூலை மறுத்துக் கூறிற்று, (எ)

நீ கற்பனாஞானம் பிராந்தி என்பதனாலும் “விகல்பயோநயப்பதா” என்பதனாலும் நிர்விகற்பஞானியாயிருக்கிற சுக

தனுடைய சத்தம் பிறவாதாகலின் சாத்திரஞ்சொன்னடி யெங்குனே சொல்லாய். முன்னோடுபின் மலைவுடையவே யெனக் கொள்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

முன்னாகப்பலவறங்கள் பூரித்தெம்மிறைவன் முழுது ணர்ந்திங்கருளினாலுயிர்கண் முத்தியடையப், பின்னா கப்பிடகநூலுரைத்தானென்று பேசினுரிவன் முன்பு பேரறங்கள்புரிநூல், சொன்னாராரிவனைப்போன்றான் னொருவனென்னி லவனுக்குச் சொன்னாராரெனத் தொடர்ச்சியாகி, யன்னாய்பின்னவத்தைப்படுமொருவ னின்றாமாரோவுன் பாழியிருப்பாரிதனையறையே. (2)

(இ-ள்.) முன்னாகப்பலவறங்கள் பூரித் தெம்மிறைவன் முழுதுணர்ந் திங்கருளினாலுயிர்கண் முத்தியடையப் பின்னா கப் பிடகநூலுரைத்தானென்று பேசினாய். எ-து. ஆதியிலே யெம்முடையசுவாமி பலதருமங்களைச் செய்து நிறைந்து சரு வஞ்ஞாயக் கிருபையாலே யான்மாக்கள் கிட்டின்பமடைதற் கும் பின்பறஞ் செய்தற்கும் வழியாகிய பிடகநூலையருளினா னென்று புத்தகீ சொன்னாய்,—இவன்முன்பு பேரறங்கள் புரிநூல்சொன்னாராரிவனைப்போன் முன்னொருவனென்னில். எ-து. பெரியவறங்களை யுண்டாக்க விவனுக்கு முன்புநூல் சொன்னவரார் அவனுக்குச் சொன்னாராரெனத் தொடர்ச்சி யாகி யன்னாய் பின்னவத்தைப் படுமொருவனின்றும். எ-து. அவனுசாரியன் றனக்குச் சொன்னாராரென மேன்மேற்றொ டர்ச்சிப்பட்டுப் பின்சொற்குத்தரமின்றி முட்டுப்படுமாகை யாற் கர்த்தாவுமில்லையாம். இதனறியும்,—ஆரோவுன் பாழி யிருப்பா ரிதனையறையே. எ-து. உன்பள்ளியுநீ தெய்வமெ

ன்றேத்த விருப்பாராரோ நீ கூறுவாயாக. எ-து. அனவத்
தைப்படுமொருவனென்றாய், அனவத்தையென்பதொரு தோ
டங்கொண்டு நின்னுசொன்னொருவனென்றயென்பது. அந
வத்தையாவது. தலைகாணாதது, அல்லது முடிவுகாணாதது.
அன்றாய் அசை. (அ)

முன்னொகவருளினன் என்பதற்கவன்வசநம். எண்ணி
றந்தகாலங்களெம்பொருட்டான் மிகவுழன், நெண்ணிகந்தவு
லகங்களிருடர வொருங்குணர்ந், தெண்ணிகந்ததானமுஞ்
சீலமுமிகையாக்கி, யெண்ணிகந்த குணத்தினுனெம்பெருமா
னல்லனே” அவனைப்போல் முன்னொருவராவார் தண்ணங்
காரன் முதலாயினேர் என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

இந்நூலைச்சொன்னவன்றா னிங்கிருந்தானென்னிலிவ
னிருத்தியேத்துமவனெங்கிருந்தானெவனே, வந்நூ
லோகுருவந்தவடைவுமுனக் கில்லையடைவுதரின்முடி
வின் கணநாதிபோதன், சொன்னாமைவைவேதாகமங்
களாகுஞ் சுருக்கியுண்டவம்புரியச் சொல்லுவதெல்
லோரு, முன்னூல்கண்கழுவாதேயுதிப்பதன்முன்புலா
லோடுண்பாறோருன்பிரியனுரைத்ததொருநூலே. (க)

(இ-ள்.) இந்நூலைச்சொன்னவன்றா னிங்கிருந்தானென்
னில். எ-து. இந்தப் பிடகசாத்திரஞ்சொன்ன புத்தாசாரிய
ளிப்பள்ளியிலிருந்தானாகில்,—இவனிருத்தியேத்துமவ நெங்
கிருந்தா நெவனேவந்தூலோகுரு வந்தவடைவுமுனக்கில்லை.
எ-து. இவனாசாரியனாக வேத்தப்பட்டவனாவா நெவ்விடத்
தான், கடவுளாவதெவன், அவனாற்றொல்லப்பட்ட நூலெவ்

விடத்தது, அவைவாணப்பட்டதில்லை ஆதலாற் குருசந்தான் வமைவுமுனக் கில்லையாம்,—அடைவுதரின் முடிவின் கணநா, திபோதன் சொன்னொருமவைவேதாகமங்களாகும். எ-து நூலடைவுசொல்லப்புகின் சங்காரத்தின்க ணழிவில்லாதபா மேஸ்வரன் சொல்லப்பட்டதாம். அவை வேதாகமமென் பர்,—சுருக்கியூண்டவம்புரியச் சொல்லுவதெல்லோரும். எ-து இவ்வாகமங்களின் சார்வு சொல்லுவார்களு முணவைச் சுருக் கித்தவத்தைப்பிரிதலே. இவையன்றி,—உன்னுல்கண் கழு வாதே யுதிப்பதன்முன்புலாலோமின்பானோ ருன்பிரியனு ரைத்ததொருநூலே. எ-து. உன்னுடைய பிடகநூல் கண் கழு வாததிக்குமுன்னே புலாலு-னுண் பானொரு போசநப்பிரி யன் சொல்லப்பட்டதூலாம். எ-து. ஊண்சுருக்குதல் தபசு பண்ணுமவர் போஐநத்துக்கு முத்திரையும்பார்த்தி வாயுவுக் குவழக்கமுஞ்சலத்துக்கிடமுமாக ஐனைச்சுருக்குவது. (க)

கண்வழுவாதுதிப்பதன்முன் புலாலோமின்பான் என் றதனாற் புத்தன்சர்வஞ்ஞன் ல்லென்பதும் அவன் பிடகநூல் மலைவுள்ள நூலென்பதும், அந்நூலிற் கூறியது துராசாரமென் பதும் போந்தவாதுகாண்க. என்றாரோருளையா சிரியர்.

முன்னாலும், வழிநூலுஞ் சார்புநூலு முன்றாகு மூல கத்து மொழிந்தநூல்க, எந்நூலிலுன்னா லிங்கெந்நூ லென்னிலிந்தநூல் காணென்னாலென்றியம்பமாட்டா, யுன்னாலு மொருநூலாயுரைப்ப தென்னே யுலட்டு நூல்பருத்திநூல் சிலம்பிநூல்க, எந்நூலுமல்லாதே பொய்ந்தநூல் கொண்டிங் கறநோற்றுத்திரிந்த வாறழ கிதாமே. (க0)

(இ-ள.) முன்னாலும் வழிதூலஞ்சார்புதூல முன்றுகு
முலகத்துமொழிந்ததூல்கள். எ-து. பரமேஸ்வரனருளிச்
செய்யப்பட்டிவ்வுலகின்கண் வழங்குதூல்கண் முதனாலும்
வழிதூலும் சார்புதூலுமென மூன்றுவிதமாம். அவைவேதா
கமபுராணங்கள்,—இந்தூலிலுன்னூலிங் கெந்துலென்னி லிந்
தூல்காணென்னுலென் றியம்பமாட்டாய். எ-து. இங்ஙன
மூன்றுவிதமான தூலிலுன்னூலெந்ததூலென்றுகேட்டாலிந்
ததூல்களி லென்னுடையதூல் இந்துலென்று சொல்லவ
ல்லையல்லே. ஆதலால்,—உன்னாலுமொருதூலா யுரைப்பதெ
ன்னே. எ-து. உன்னுலை யொருதூலாய்ச் சொல்வதெப்
படி,—உலட்டுதூல் பருத்திதூல் சிலம்பிதூல்க ளந்துலும்
லாதே பொய்த்தூல் கொண்டிங் கறநேர்ந்துத்திரிந்தவாறழகி
தாமே. எ-து. உலண்டாற்செய்ததூல் பருத்தியாற் செய்த
தூல் சிலம்பியாற்செய்ததூலென்று சொல்லப்பட்டதூல்க
ளின்ற குதியுமல்லாத வுனதுபொய்யாகியதூலைக்கொண்டிங்
கறத்தையுண்டாக்கி நடந்ததாச்சரியம். எ-து.

ஒருபொருள்தேடி யென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்
யுட்கூறும் பிடகதூலை மீதுத்துக் கூறிந்து. (க1)

அழகிதரமென்றது கற்கரித்து நன்றட்டாய் என்பது
பேரல் மோசக்கொண்டாட்டம். “முதல்வழிசார்பென தூன்
மூன்றுகும் அவற்றுள், வினையினிங்கி விளங்கியவறிவின, மு
னையனகண்டது முதனூலாகும்.” “முன்னோர்தூலின் முடி
பொருங்கொத்துப், பின்னோன்வேண்டும் விகற்பங்கூறி யழி
யாமரபினது வழிதூலாகும்.” “இருவர்க்கு மொருசிறை
தொடங்கித் திரிபுவேறுடையதுபுடைதூலாகும்.” என்பதுங்
கண்டுகொள்க. என்றார் ஞானபிரகாசர்.

புத்தனவன்பொன்றக்கெட்டுப்போனென்றுபொற்றுவதிங்காரைநீபொய்த்தவஞ்செய்புத்தா, செத்தவர்க்குச்சிலகிரியை செய்யவிற்குச் செய்தவர்க்கும் புண்ணிய மாமென்றுசொல்பி, லித்தமுயிராதலாற்பலிக்குஞ்செய்தி நினைந்துதருவானுமுளனுனக்கிவ்வாறில்லை, வைத்தசுடர்த்தீப மறமாய்ந்தக்காலதற்கு மருவுதிரிரெய் கூட்டுமதிக்கென்வழக்கே. (கக)

(இ-ள்.) புத்தனவன் பொன்றக்கெட்டுப்போனென்றுபொற்றுவதிங்காரைநீபொய்த்தவஞ்செய்புத்தா. எ-து. பொய்த்தவத்தைச் செய்யும் புத்தா, நீயுன்னுசாரியன் முதலறக்கெட்டுப்போயினென்னுஞ்செநல்லி இவ்விடத்துப் பொற்றுவதியாவதை,--செத்தவர்க்குச் சிலகிரியைசெய்யவிற்குச் செய்தவர்க்கும் புண்ணியமாமென்றுசொல்பின். எ-து. இறந்தோரானோக்கிச் செய்தநன்மை இருந்தோர்க்குப் புண்ணியமாமென்றுகூறின்,--நித்தமுயிராதலால், எ-து. ஆகையாலுயிர்க ளறித்தமன்று, நித்தமாதல்வேண்டும். --பலிக்குஞ் செய்திநினைந்துதருவானு முளனுனக்கிவ்வாறில்லை. எ-து. அத்தனாகொடுக்கும் பலியாலுண்டாகிய புண்ணியமித்தன்மையென்றுநினைந் தப்புண்ணியபலமருளுவானு மொருகர்த்தாவுண்டாகவேண்டும். இங்ெறியுன்னுனெறியன்று,--வைத்தசுடர்த்தீபமறமாய்ந்தக்காலதற்கு மருவுதிரிரெய்கூட்டு மதிக்கென்வழக்கே. எ-து. பொன்றக்கெட்டவர்க்குச் செய்யுஞ் சிறப்பாகிய ஏனதுவழக்குக் பெரிபொன்றக்கெட்டவிடத்திறந்தீபத்தக்குபகாரமென்று கருவெய்யுந்திரியங்கூட்டு மறிவின்மையாமுன் வழக்கு. ஏ-து.

இச்செய்யுள் புத்தன் கத்தாவில்லையென்கையாற் செய்
புங் கன்மத்தாலும் பலமில்லையென்று மறுத்துக்கூறிற்று.
உருவகந்தமாகிய புத்தரென்பு தாதுநாயனாரென்றுந் தாடக
நாயனாரென்று மின்னும் ஸ்மிருதிகாட்டுகிறாரென்கையால்,
உருவகந்தங் கெட்டதில்லையாம். ஆகவே மற்றநாலுகந்தமுங்
கெடா. அதனாலவர்பொன்றக் கெடலாகிய முத்தியுமடைந்
திலர். புத்தன் சுகதன்மகன். உன்னுனெனியன்றென்றதனால்
எமது மதக்கோளென்பது கருத்து. (கக)

நூலுரைத்தா னொருவ னுளனென்றநுமானத்தா னூல்
கொண்டிங்கநிந்தாற்போனூலாநூலின், பாலுரைத்த
பொருள்களெல்லாமநுமானமென்னிற் பரலோகபா
தாளலோகங்களுளொருசொல், லாலுரைத்தநூலின்றி
யறையாயின்தே லவையறிந்தபடி யெனுனதநுமான
மன்றே, மேலுரைக்கும்பிரமாணமுனக்கில்லைக் காட்
சியநுமானம்விட்டபொருள்விளக்குவதா கமமே கஉ.

(இ-ள்.) நூலுரைத்தா னொருவனுளனென்றநுமானத்
தானூல்கொண்டிங் கநிந்தாற்போனூலாநூலின் பாலுரைத்த
பொருள்களெல்லா மநுமானமென்னில். எ-து. நூலேச்சொ
ன்னவனொருவனுண்டென்று நூலேக்கண்டநுமித்தாற்போன
நூலின்பகுதியிற் சொன்னபொருள்களெல்லாமறிகை யநுமா
னமென்று புத்தநீகூறின, -பரலோகபாதாள் லோகங்க ளொ
ருசொல்லாலுரைத்தநூலின்றியறையாய். எ-து. பூமிக்குமே
லான வுலகங்களின் செய்தியுங் கீழானவுலகங்களின் செய்தியு
நூல்கொண்டு சொல்லுவதின்றி யநுமதித்துச் சொல்லலாமா
யிற்சொல்லாய், —இன்றேலவை யறிந்தபடியெ னுனதநுமா

னமன்றே. எ-து. அந்தநூலில்லையாயினந்தவுலகங்களிற் செ
ய்தியறிந்தபடியென்? உனதநுமானத்தாலறியும்பகுதியன்றே,
ஆகையால்,—மேலுரைக்கும் பிரமாணமுனக்கில்லைக் காட்சி
யநுமானம்விட்டபொருள் விளக்குவதாகமமே. எ-து. (மேலு
ரைக்கும் பிரமாணமுனக்கில்லைகிடனப் பின்னேகூட்டுக.) கா
ட்சியானு மநுமானத்தானு மறியாதபொருளை யறிவிப்பது
நூல். அந்தநூற்பிரமாணமுனக்கில்லையென்று நீ கூறின், நீ
முன்சொன்னபிடகநூற்பிரமாணமு முனக்கில்லையாம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமாணமில்லை யென்பதனை மறுத்துக்
கூறிற்று. நூலுண்டேலறையாய் பாடபேதம். (கஉ)

இனி யநுமானத்தாலறிந்தோ மென்பையாகிற் காரியா
நுமானத்தாலறிந்தாயோ? காரணநுமானத்தாலறிந்தாயோ?
காரியநுமானத்தாலறிந்தாயாகிற் புகையைக்கொண் டக்கி
யுண்டென்றறிந்தாற்போலவும், ஆற்றுகீர் பெருகுவருதலைக்
கொண்டு மலைத்தலையின் மழைபெய்த னுண்டென்றறிந்தாற்
போலவும், பரலோக பாதாளலோகங்களுண்டென் றெந்தக்
காரியத்தாலறிந்தாய். அன்றிக்காரணநுமானத்தாலறிந்தாயா
கில் மேகமானதிருண்டு மின்னியிடித்தாரவாரமாயெழுந்தது
கண்டிந்தமேகமானது மழைபெய்யுமென்று நிச்சயித்தறிந்
தாற்போலவும், கர்ப்பிணியாயிருப்பானைக்கண் டிவள் பிள்ளை
பெறுவாளென்று நிச்சயித்தாற்போலவு மிந்தப் பரலோகபா
தாளலோகங்க ளுண்டென்றறிந்த தெந்தக்காரணத்தாலே
சொல்லுவாய்நக. மேகோந்தி விசேஷாத் புசியாததியா
தது பெய்தாலும் பெய்யும் பெய்யாமற்போனாலும்போம்
ஒருத்திவயிற்று விக்கங்கொண்டிவள் கர்ப்பிணியென்றும்

பிள்ளை பெறுவாளென்னுஞ் சொல்ல விசுவாசமில்லை. பெற்றோரும் பெறுவன்மகோதரத்தினாலே வயிறுவிங்கப் பிள்ளைபெறாமற்போனும்போவாள். ஆதலா னீர்சொன்னகாரிய காரணமுமானங்கள் கடாவென்னில் நீ காரியகாரணமுமான விலக்கங்கொயறியாமல் மழை பெய்யு மேகத்தின் சொருபமும் பிள்ளைப்பெறுங்கர்ப்பிணர் பிலக்கணமுமறியாமற்சொன்னாய், கார்ப்பிணர்ந்து கருகிவருதன் முதலான குறிகளையுடைய மேகமாய்ந்து பெய்யுமென்னும் தோலு நெகிழ்ந்து, வாயும் வெளுத்துக், கண்களும் பசுலையாய், முலையும் புடைத்து, முலைக்கண்களிருங்கலுத்து, சுருங்கியிருக்கு மிவைமுதலான குறிகளையெல்லாமுடைய கர்ப்பிணி பிள்ளைபெறுவாளென்னும் இந்த முறைமைகளைச் சாத்தியாய். இவைபித்த, இவையிண்கமல்ல தர்மபித்தியனுமானத்தால் உதித்தோமென்னில், இது கடாதினைக் கொண்டு குலாலனுண்டென்று காண்கையாகும். இதுவாதிகணினிமித்தகர்த்தாவுக்குக் காட்டுமிலக்கணமாதலா னீசொன்னதடாது. சுவார்த்தாநுமானம் பரார்த்தாநுமான மெனுமிரண்டிற் பரார்த்தாநுமானத்திலேதுவாக்கிய வந்துவயவெதிசேகிக்குப் பகை ஸபகைங்களாலறி விக்ஷக்கூடாது. ஸபகைத்துக்குப் பித்திகாட்டல் துச்சமானவுலகங்களில்லை அதனாகூடாது. அன்றிபும் பாதிதமும் சற்பிரதிபகைமுங் கொண்டிலை, அதனாலும் பித்தியினங்காது. ஆதலாலுனக்குச் சாத்திரப்பிரமாணமுண்டென்றறியப்போகாது, பிரத்தியகூடாதுமானத்தா லறியப்படாத பொருள்களைச் சாத்திரங்கொண்டறியவேண்டும். அந்தச் சாத்திரம் வேதாகமமென்றறிவாயாக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

எப்பொருளுமித்தமெனவியம்பிடுவையறித்த மில்லாதற்கோவுள்ளதற் கோவுளதிலதானதற்கோ, செப்பி, டினில்லதற்கில்லதென்றுமில்லை சென்றடைவதுள்ளதற்கேலுள்ளதென்றுமுண்டா, மப்படிதானுளதிலதாமப்பொருளுக்கென்னி லுளதிலதாகாதிலதுமுள்ளதாகா, விப்பொருளுக்கறித்தமில்லையென்றென்றைக்காட்டாயெனிற் றேன்றும்பொருணின்றிங்குறுதியாமே.

(இ-ள்.) எப்பொருளுமித்தமென வியம்பிடுவை. எ-து. எல்லாப்பொருளு நித்தமில்லை யறித்தமென்று புத்தாநீ சொல்லாநிற்பை,—அறித்தமில்லதற்கோவுள்ளதற்கோவுளதிலதானதற்கோ. எ-து. நீ கூறியவறித்த மில்லாதபொருளுக்கோவுளதிலதானபொருளுக்கோ,—செப்பிடினில்லதற்கில்லதென்றுமில்லைசென்றடைவதுள்ளதற்கேலுள்ளதென்றுமுண்டா மப்படிதானுளதிலதாமப்பொருளுக்கென்னி லுளதிலதாகாதிலது முள்ளதாகா. எ-து. அறித்தமில்லாததற்கென்று நீ கூறின் இல்லாத, தென்றுமில்லையாம், ஆகையாலில்லாததற்குண்டானதில்லை. உள்ளதற்கென்று கூறின் உள்ளதில்லையாகா தென்று முண்டாகவேண்டும். உளதிலதாம் பொருட்டுகென்று கூறி னதுவுமுளதிலதாகையாவுள்ளதில்லையாகா வில்லாததுண்டாகாது. அதனுவையறித்தியமன்று,—இப்பொருளுக் கறித்தமில்லையென்றென்றைக் காட்டாயெனில். எ-து. தோன்றும்பொருள்களி னிப்பொருணித்தமல்லாத நித்தமென்றென்றைக்காட்டாயென்று கூறின்,—தோன்றும்பொருணின்றிங்குறுதியாமே. எ-து. தோன்றும் பொருள்களாகிய துலவுடல்தோன்றிநின்று கெடுதலை யுடைத்தாம். எ-து.

ஆதலால் சூக்குமவுடலுக் கறித்தமில்லையென்பது கருத்து. அன்றியுந் தோன்றியிடுந் தூலதேசமும் வன்னபேதமு மொருக்காலு மிடையரூ'மற் றென்று தொட்டு வருதலாலதுவு நித்தியமென்னுங் கருத்தாகக் கொள்ளினுமமையும். (கங்)

“இல்லாதன பிறந்துள்ளனமாயுமென் நிம்மயக்கம், நல்லாகமவறிஞர்க்கில்லை நாட்டிய தத்துவங்க, ளெல்லாமியம்பு முறையே பிறக்குமிறக்குமுத்த, ரல்லாவணுக்கட்கதுபவகாரியமாகிநின்றே.” என்னுந் திருவாக்கினுள்ளுமறிக. ஸர்வம்ஷணிகம் ஸகிருதுவாக்கு என்று சொல்லுவை, பூர்வக்ஷணவத்தியாகியயான் கையறக்கெடேன் வபரக்ஷணவத்தியாகியயானவனிலந்நியனென்றாய், இவ்வாறு முன்புண்டாகிய முழுக்கேட்டினையும் பின்புண்டாகிய தனதந்நியத்துவமுஞ் சொல்லுகின்ற பூர்வக்ஷணவத்தியையறியுமாறென் விசாரியாய், பூர்வம்ஷணங்கெட்டுத் ததக்ஷணந்தோற்றுகிறது சத்தோ அசத்தோசதசத்தோ? சத்தெனில் ஷணபங்கமில்லையாம், அசத்தெனிற்காணும்பொருளில்லாதாம், சத்து மசத்துமாயிருக்கும் பொருளுக்கென்னில் அநேகாந்தபக்ஷ பிராந்தனாவை, ஆதலால்யெப்பொருளுக்கறித்தியஞ்சொன்னாய். எல்லாங்கணத்திலேதோன்றியழியுமென்பையாகின் முடிவிற் கணத்திலேகெடுமாகி லந்நியோந்நியம் பரிசித்துப்பிறக்குமோ பரிசியாதுபிறக்குமோ பரிசியாது பிறக்கிற் சம்பந்தமின்மையாம் இடையறவுதிண்ணிதாம் பரிசித்துப் பிறக்கினாசம்பிறவாதுநின்று ததக்ஷணத்திற் சம்பவித்தலால் அத்தியந்தநாசம் பிறந்ததில்லையாம். அத்துவிதஞானமாகிய வான்மசித்தியுமாம். ஷணநம் சத்ததிஷ்டந்தியென்னு முன்வசநம் வியத்தமாமெனக் கொள்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

அங்குரம்வித்தின்கேட்டிற்றேன்றுமதுபோல வளைத்
துருவுங்கெட்டுவழியாகுமென்னி, 'னங்கவற்றுக்காக்
கக்கேடறைந்தாயெல்லா மரித்தமெனுமுரைமறந்தா
யருகனுமானாய்நீ, யிங்குமுனையிலைமரமாயெழுந்தீண்
டிச் செல்லாதிற்றந்ததேயெழுந்தபடிநில்லா தென்னின்,
மங்கிபிடாதேபாலதருணவிருத்தையாய் வரும்வடிவு
திரிந்துநின்றுமாயுங்காணே. (கசு)

(இ-ள்) அங்குரம் வித்தின்கேட்டிற்றேன்றுமதுபோல
வளைத்துருவுங்கெட்டு வழியாகுமென்னில். எ-து. முனையா
னது வித்தைக்கெடத்தோன்றுமதுபோல வெல்லா ருபங்க
ளுங் கெட்டுப்பின்பவ்வழியே தோன்றுமென்று புத்தநீக்
கறின, —அங்கவற்றுக்காகக் கேடரைந்தாயெல்லா மரித்தமெ
னுமுரைமறந்தாயருகனுமானாய்நீ. எ-து. (இதனை எல்லாம
ரித்தமெனு முரைமறந்தாயங்கவற்றுக் காக்கக்கேடறைந்தா
யருகனுமானாயென்றுமாக.) எல்லாமரித்தமெனுஞ் சொல்
லைமறந் துருக்கட்காக்கக் கேடுகூறினாய். அதனால் நீயும் கூட
மணன் மதவழியிலேயாயினாய். ஆற்றன்று, —இங்குமுனையி
லைமரமாயெழுந்தீண்டிச் செல்லாதிற்றந்ததே யெழுந்தபடி
நில்லாதென்னின். எ-து. இவ்விடத் தம்முனையிலையுமரமு
மாய் வளர்ந்து செல்லாதவளர்ச்சியைக் கைவிடுவானேன்.
ஆதலாலெழுந்தபடி நில்லாதென்று நீ கூறின, —மங்கிபிடாதே
பாலதருண விருத்தையாய் வரும்வடிவுதிரிந்து நின்று மாயுங்
காணே. எ-து. தோன்றினவடிவுவருவங்கெடாம னின்று
பாலதருண விருத்தவவத்தையைப் பொருந்தி யவ்வவத்தை
தோறும் பேதப்பட்டுப் பின்பு தூலவுடல் கெட்டுப்போம்.
எ-து. எனவே தூலவுடல்கெட்டுச் சூக்குமவுடலினிற்கு மென்
பது கருத்து.

எப்பொருளு மரித்தமென்னுஞ் செய்யுளு மிச்செய்யுளு
மரித்தியமென்பதனை மறுத்துக்கூறின. கூமண னாதல் அல்
திநாஸ்தி வாதஞ்சொல்லலால். (கசு)

செம்படப்புத்தரேன்றுக் திரிபிடகசாத்திரச் சாக்கியருஞ்
சாசவர்க்கருமன்றோ நாத்தியர்க்கு நாதராவார் என்றும், ஊ
தியத்துக்குப் புக்குமுதலிழந்தாயென்று மவர்கள் சாத்திரத்
திலே யுண்ணப்பங்குக்கவு மிலச்சைகெட்டங்கேறலைமடுத்து
விழுந்தாய்காண் அப்படியாகிலுனக்கொக்குஞ் சார்வாகனாக
வமையாதோ வென்றாச் சரியப்பட்ட தெனக்கொள்க. நீல
கேசியிலுன்னையவன் பரிஷிக்கும் வசநங்கேட்டறியாயோ
வெனநிந்தித்ததெனக் கொள்க. என்று விசேஷித்துரைத்த
னர் ஞானப்பிரகாசர். (கசு) வரை பாலன் (நஉ) வரை தரு
ணன் (அ) யெளவனன் அதற்குமேம்பட்டவன் விருத்தன்.

உடல் பூதமெனினொன்றுக் கொன்றுபகையொன்று
வுதிரசுக்கிலமென்னின் மரத்தினுளுக்கல்லி, னிடமா
கத்தவையுருவந்தவா றியம்பா யிருவினைகா ணெனின்
வினைகள் ரண்டுருவாய் நிற்கும், திடமாகவன்னமுரு
வெனினுண்ணவுண்ணச் சென்றுவளருங் காயந்தேயு
முணர்வென்னின், மடவோனேயருவுணர்விங்கசேத
னமாயுருவாய் வளராதுவருமில்லா தெனின்மலர்
வான்வருமே. (கரு)

(இ-ள்.) உடல்பூதமெனினொன்றுக்கொன்று பகையொ
ன்று. எ-து. புத்த நீ யுருக்கள் பூதரூபமென்றி கூறின் பூதங்
களொன்றோடொன்று பகையாதலா லவைதம்மிந்நீயுரு
வாகா, -உதிரசுக்கிலமென்னின் மரத்தினுளுக் கல்லி னிடமாகத்

தவளையுருவந்தவாறியம்பாய். எ-து. சுக்கில சுரோணிதங்கள் ,
கூடி யுருவாமென்று நீ கூறின், மரமிடமாகத்தோன்று முரு
வுங் கல்லினிடமாகத்தோன்றுங் தவளையு முருப்பெற்றதற்குச் ,
சுக்கில சுரோணிதங்கள் கூடிவந்தவாறுசொல்லாய்,—இருவி
னைகாணெனின் வினைகளிரண்டுருவாய்நிற்கும். எ-து. புண்
ணியபாவங்கடாமே யுருவமாமென்றுகூறிற் புண்ணியமும்பா
வமு மிரண்டுந் தம்மிற்கூடி யோருருவந்திரண்டதாக வேண்
டும். அது கூடாது,—திடமாக வன்னமுருவெனி னுண்ண
வுண்ணச் சென்று வளருங்காயந்தேயும். எ-து. நிச்சயமா
கவே யன்னசாரமேயுருவாமென்றுகூறிற் போஜனத்தால் வள
ருங்காயம்,விருத்தாவத்தையில் வளராது தேய்தல் காண்டும்.
அதனாலன்னசாரமுமன்று,—உணர்வென்னின் மடவோனே
யருவுணர் விங்கசேதனமா யுருவாய்வளராது. எ-து. உணர்
வுதானே யுருவமெடுத்துக்கொண்ட தென்கூறின் அறியாத
வனே யருவமாயிருக்குமறிவு அசேதநமாயிருக்கு முருவமா
யிவ்விடத்து வளராது,—வருமில்லாதெனின் மலர்வான்வ
ருமே. எ-து. இல்லாததொன்றுருவமாய் வருமென்றுகூறின்
இல்லையாயதில்லையேயாம். ஆகையா னீகூறிய விதுமயக்க
மாம். எ-து.

இச்செய்யுள், பூதங்கள் சுக்கில சுரோணிதங்கள் கன்ம
மன்னமய முணர்வென விவைதவித்தனியே யுடலெடுக்கு
மென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. மலர்வான்வருமேயென்று
பாடமாகலால் ஆகாயத்தே புட்பம் வரவேண்டுமென்க. புண்
ணியமும் பாவமுமாறாகையா விரண்டுங்கூடி யோருருவரா
தென்றார். (கரு)

பூதங்களொன்றுக்கொன்று பகையாவது நீர் குளிர்ந்து நெருட்பைக்கெடுக்கும், நெருப்புச் சூட்டுத்தண்ணீரைக்கெடுக்கும், மண் வலிதாய் நிறைந்து காற்றினைச் சலிக்கவொட்டாது, வாயுவானது மண்ணைப் பறக்கடிக்கும் ஆதலாலொன்றுக்கொன்று விரோதக்கூடிநில்லாவாகையா இன் பக்ஷமாகாதென்றறிவாயாக. பூதமுஞ் சுக்கில ஈரோணிதமு மிருவினையு மன்னமுஞ் சரீரமல்லவென்றது பஞ்சபூத பரிணாமமுஞ் சுக்கில ஈரோணிதமு மிருவினையேதுவாகவு மன்னசாரமு மிவையித்தனையும் சகாவாகக்கொண்டு சூக்ஷ்மரூபங்காரணமாகத் தூல சரீரமுண்டாமினதெனக் கொள்க. இவ்வாசிரியர் “தூலமா முருவினுக்குச் சூக்குமமுதல்” என்றதனானுமறிக. உணர்வு சரீரமல்லவென்றது இங்ஙங்ஞ் சொன்ன வேதுக்களிளுலே யுணர்வுகூடி யுணர்வுக்குவேராகச் சரீரமுண்டானதல்ல துணர்வே சரீரமல்லவென்றதெனக்கொள்க. இல்லாததுண்டாகாதென்றது. “இல்லாதன பிறந்துள்ளன மாயுமென்றிம்மயக்கம் நல்லாகமவறிஞர்க்கில்லை” என்னுந் திருவாக்கினானு மில்லாததுண்டாகாதெனக் கொள்க. “மாயையினுள்ளவஞ்சம் வருவதுபோவதாகு, நீ யதிங்கில்லையென்னி விகழ்ந்திடு முயலிற்கோடு” “உள்ளதேதோன்று முபாதானத்தாடைதானுள்ளதோ மண்ணிலுரையோர்ந்து.” என்னும் திருவாக்குகளுள்ளும் கண்டுகொள்க. இல்லாதது வருமென்பதற்கவன்வசநம். “தோன்றுவதுளதாகிற் சூல்கன்னிக்குளதாகும்” உள்ளது கெடுமென்பதற்கு வசநம், தீவரயுவிற்றெகும். ஆன்றியும் மரத்தினுளுவுங்கல்லிற்றவனையு மில்லாதது தோன்றுமென்பதற்குவமையென்னில், ஜநநங்கணிர்ப்பீஜ பீஜமெனவிரண்டாம். அவை நிர்ப்பீஜ ஜநநங்களாம். அதுதானில்லாததே

யன்றொவெனில் அன்று. அவை பிரம சிருஷ்டி விதியெனக் கொள்க. பிரம சிருஷ்டியில்லாதது தோற்றுவிக்குமோ, தோற்றுவிக்குமெனில் ஆகாசத்திற் பிரபஞ்சஞ் தோற்று மென்பதற் கொக்குமெனக் கொள்க. இது ஞானப்பிரகாசர் கூறியது.

என்றுமில்லாதொன்றின்றாய் வருமுருவம் வித்தினெழு மரம்போலெனின் வித்தினுண்டாய் நின்றெழுங்கா, ணின்றதேல்வித்தின் மரங்கண்ட தில்லையென்னினெந் கழுகாய்நீளாது நெல்லாயேநீளு, மொன்றிலொன் றங்கிலாமைபின லுதியாகாரணம் பெற்றுதிப்பது கர றியமதுவுமுள்ளதாகு, ழன்றமதிக்கலைபோலக் கந்த மைந்துமருவியுளதெனுமுரையுமறந்தனையோவின்றே.

(இ-ள்.) என்றுமில்லாதொன்றின்றாய் வருமுருவம்வித்தினெ ழுமரம்போலெனின். எ-து. யான்கூறிய மயக்கமன்று என் னுமில்லாததொன்றுண்டாய் வரும். அஃதெங்ஙனென்னின் வித்தினிடத்திலே மரந்தோன்றுமாபோலவென்று புத்தநீ கூறின்,—வித்தினுண்டாய் நின்றெழுங்காண். எ-து. அம் மரம்வித்தினிடத்திலேயுண்டாய் நின்றெழுதலன்றி யில்லையாய் நின்றெழுதுகாண்,—நின்றதேல் வித்தின் மரங்கண்ட தில்லையென்னினெந்கழுகாய் நீளாது நெல்லாயே நீளும். எ-து. அப்படி வித்திலே மரமுண்டாமாயின் வித்தினிடத் திலே காணவேண்டும். வித்தினிடத்தின் மரங்கண்டதில்லையென்று கூறின் நெல்வித்துக் கழுகாய்வளராது நெல்லையா மித்தனை,—ஒன்றிலொன் றங்கிலாமையினாலுதியா. எ-து.

ஒருமரத்தி லொருமரமுண்டாகாதாகையாலில்லாததுண்டாகா, —காரணம் பெற்றுதிப்பது காரியமதுவுமுள்ளதாகும். எ-து. வித்துக்காரணமாக மரங்காரியப்படுதலுள்ளதாம், —மன்றமதிக்கலைபோலக் கந்தமைந்து மருவியுளதெனுமுறையுமறந்தனையோவின்றே. எ-து. நிச்சயமாகமதியுங்கலையும் போலக் கந்தங்களைந்தும் பொருந்தியுருவுண்டா மென்னுஞ் சொல்லு மின்னுமறந்தாயோ. எ-து. மதியுங்கலையுமென்ற வும்மைகள்தொக்கன. அதுகாரணத்திலே காரியத்தோன்று மென்றறிவித்தது. உதியாது என்ற தீறுகெட்டது.

இச்செய்யுளில்லாத துண்டாமென்பதனை மறுத்துக் கூறி
ந்து. (கக)

அப்படியேன் சொல்லுகிறீர் கன்னிவயிற்றிலில்லாததால் பிற்பாடுண்டாகக்கண்டோமே ஆதலாலில்லாததுண்டாமென்னில், பூமியின்கண் விதையிடுவதற்குமுன் முளை தளி ரிலே மலர் பிஞ்சு காய் பழ மரமுதலியவை கண்டிலம். பக்குவத்தில் வித்திட்டவாநேமுளைமுதலியவை தோன்றுமாதுபோலக் கர்ப்பமில்லாததல்ல. அதற்குக்கர்ப்பமுண்டாகக் காரணங்களுண்டாயே யுண்டாமென்றறிக. உவர் நிலத்திலிட்ட விதையானது முளைத்துப் பிரபலமாகாது, மலடிவயிற்றில் கர்ப்பமுண்டாகாது மண்ணிற் படமுண்டாகாது, முயலின்கட் கோடுண்டாகாதாதலாலேயுஞ் சித்தானதிலுள்ளகாரணத்திலுள்ள காரியமே யுண்டாகாநிற்கு மல்லதில்லாததொருக்காலுமுண்டாகாதெனக் கொள்க. இது ஞானப்பிரகாசர்கூறிய விசேஷம். அன்றியும் இல்லாததுண்டாகுமென்பது அசத்காரியவாதம். மதிக்கலைபோலென்றது மதிக்குக்கலைகள் கூடி விம்பமானதும் அத்தாற் பிரகாசித்துத்தோன்றுதல்போலப் பஞ்சகந்தங்களுங் கூடி யுருவுண்டாமென்கை என்றார்.

உருவமெலாம்பூதவுபாதாயசுத்தாட்டகவுருவமென்
 னினீ யுலகத்துக்கு ,மருவுமனலோடுநீர்மண்கந்தமிர
 தம் வன்னமிலைவன்னிக்குவளிநீர்மன்வாசந், தருமிர
 தமிலைநீர்க்குத் தழல்கான்மண்கந்தந்தானில்லைத்தலத்
 தினுக்குச்சலமனல்கால்கூடி, வருவதிலையிந்திரியவிட
 யமான மாபூதங்களுமறியாய்மதிக்கெட்டாயே. (கௌ)

(இ-ள) உருவமெலாம்பூதவுபாதாயசுத்தாட்டகவுருவ
 மென்னினீ. எ-து. புத்தநீயுருவமெல்லாம் பூதவுருநான்கு
 முபாதானவுருநான்குமாகிய வெட்டுங்கூடியே வருமென்று
 கூறின்,—உலகத்துக்கு மருவுமனலோடு நீர்மண்கந்தமிரதம்
 வன்னமிலை. எ-து. அவை யெட்டு மொன்றோடொன்று
 கூடா. அஃதெவ்வனமென்னிற் கற்றுக்குத் தன்குணமாகிய
 சலித்தலொழிந் தனலுநீரு மண்ணுமியையிற்றின் குணமாகிய
 வருவமிரதங்கந்தங்களாகிய விவையுங் கூடுவதில்லையாம்,—
 வன்னிக்குவளிநீர் மண்வாசந்தருமிரதமிலை. எ-து. அக்கி
 ரிக்குத் தன்குணமாகிய வருவமொழிந்து வாயுவுநீரு மண்ணு
 மியையிற்றின் குணமாகிய பரிசரசுகந்தங்கள் கூடுவதில்லை
 யாம்,—நீர்க்குத் தழல்கான் மண்கந்தந்தானில்லை. எ-து.
 அப்புவுக்குத் தன்குணமாகிய விரதமொழிந்து அக்கிரியும்
 வாயுவும் பிருதிவியு மியையிற்றின் குணமாகிய ரூபசலநகந்த
 மென்னு மிவையுங் கூடுவதில்லையாம். தலத்தினுக்குச் சலமனல்
 கால் கூடிவருவதிலை. எ-து. பூமிக்குத் தன் குணமாகிய கந்த
 மொழிந்து ஜலமு மக்கிரியும் வாயுவு மியையிற்றின் குணமா
 கிய விரதமு முருவமுஞ் சலித்தலுமென்னுமியையுங் கூடுவ
 தில்லையாம். ஆகையா லிவையெட்டுங்கூடி யுருவாகா,—

இந்திரிய விடயமான மாபூதங்களுமறியாய் மதுகெட்டாயே. எ-து. அந்தமகாபூதமுங் குணமு மிந்திரிய விடயங்களென்பது மறியாய் புத்தியில்லாதாய். எ-து.

இச்செய்யுள், பூதவுருநாலு முபாதாயவுரு நாலுங்கூடித் தூலவுடலெடுக்குமென்றதனை மறுத்துக் கூறிற்று. நீருக்குப் பரிசமில்லையென்பது நெருப்புக்கே பரிசமென்று நீ சொன்ன நூலிலே கண்டிகொள்க. கூடிவருவது அடைநிலைத் தீபகம். மருத்தெண்ணெய் தனின் மருந்துநின்றாற்போலமறைந்தெட்டுஞ் சூக்குமமாய் மருவுமென்னிற், நிருத்தூமவன் மருந்தெண்ணெய் சேர்த்தாற்போலச் சேர்ப்பவன் வேறுணடெல்லாவுருவுமெட்டும், பொருத்திய தேலொருதன்மையாம் பொருள்களொன்றின் குணமொன்றிற் புகாதறைகைபொருளறியாய்பூத, வருப்பொருள்வேறுபாதாயப் பொருள்வேறுகாட்டாயுபாதாயம் பூதகுணங்குணகுணியாமுலகே. (கஅ)

(இ-ள்.) மருத்தெண்ணெய்தனின் மருந்துநின்றாற்போல மறைந்தெட்டுஞ் சூக்குமமாய் மருவுமென்னின். எ-து. மருத்தெண்ணெயின் மருந்துதோன்றாமற் கரந்துநின்று நன்மைபுத்தருமாபோலப் பூதவுருவுமுபாதாயவுருவுமாகிய வெண்வகையுந் தூலங்கெட்டுச் சூக்குமவுருப்பெற்று நிற்குமென்று புத்தநீகூறின்,—நிருத்தூமவன் மருந்தெண்ணெய் சேர்த்தாற்போலச் சேர்ப்பவன் வேறுண்டி. எ-து. அவ்வியாதியைத் தீர்க்குமருத்துவ னவ்வெண்ணெயையு. மருந்தையுஞ் சேர்த்தாற்போலப் பூதவுருவையு முபாதாய வருவையுங்கூட்டி யுண்டாக்குவானொரு கர்த்தாவேண்டும்,—எல்லாவுருவு மெட்டும்

பொருத்தியதே லொருதன்மையாம் பொருள்கள். எ-து. எல் லாவுருவத்தையு மிவ்வெட்டுமே யுண்டாக்குகின்றனவென்று கூறி னப்பொருள்களெல்லா மொருதன்மைப்படவேண்டும், ஒன்றின்குண மொன்றிற் புகாததற்கை பொருளறியாய். எ-து. தீவ்வுருக்களின்குண மொன்றின்குண மொன்றிற் கூடாதாகையாற் சொல்லுகைக்குப் பொருளறியாய்,—பூதவு ருப்பொருள் வேறுபாதாயப்பொருள் வேறுகாட்டா யுபாதா யம் பூதகுணங் குணகுணியாமுலகே. எ-து. அன்றிப் பூதவு ருப் பொருளையு முபாதாயவுருப்பொருளையும் வேறு காட்ட வல்லையாயிற் காட்டாய், உபாதாயமாவது பூதகுணமாம். அந் தக்குணத்தையுடையது பரபஞ்சமநம், எ-து.

இச்செய்யுள் பூதவுருவு முபாதாயவுருவுமாகிய வெட்டுந் தம்மிற்குடிச் சூக்குமமாகநின்று பின்பு தூலவுடலெடுக்கு மென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (கஅ)

நீ குணியில்லை குணமேயுள்ளதென்பயாதலா லுனக் குப் பதார்த்தசொருபந் தெரியாதுகாண். என்னேமதியில் லாதவனே! குணமுண்டாகிற் குணியில்லையாமோ “குறைவில் லாக்குணத்தானைக் கூறுதற்கு மேற்கொண்டான்.” எ-ம். குணமுங்குணியுமாகக் கூறுகின்றாயன்றோ. குணியையெழுந் தியக் குணமானது தனியே சம்பவிக்குமோ. சம்பவிக்குமென் பையானால், “நிலம் வலிது நீர்துவளந் தீத்தெறுங்காற்றில வும்” என வேண்டாவாய், “நிலமென்பதோர் பொருளாக் வும் வன்மைகியன்ப ததன்குணமாகவும் நீர் சொல்லியதெ ன்னை, இத்தனை வயுத்தங்களுமையெழுதியச் சொல்லுவா ரில்லை. குணிகுணமென்னு மவ்விருவிதமாகச் சொல்லும்பொ

ருள் ஒன்றென்னில், நீசொல்லிய பஞ்சகந்தமும் நித்தியமு
மரித்தியமும், பிரித்துப்பெறப்படாமையி னொன்றாகாது,
குணமுங்குணியும் பிரித்துப்பெறப்பட்டன. இனி குணத்
திற்குக் குணியொன்றில்லையாகித் குணநிராதாரமாய் நில்
லாது. இனி புத்தர் தசபார்மித்தையுடையசென்றாய் பார்மி
த்தையொழியப் புத்தரில்லையாக வேண்டும். குணிகுணங்கட்
காதாரமாயுள்ள குற்றமெல்லாம் புத்தனோடு மவன்குணங்க
ளோடுங் கண்டுகொள்க. நிராதாரமாகப் பெறப்படுவதோர்
குணங்காணாமையி னுற்பத்திமுதலாகிய குணம்பெறப்படா
தாயில் குணத்தினுக் காதாரமாகியதுபாது அது குணியென்ப
தாதலிற் குணியும் பெறப்படுமென்பது கண்டுகொள்க. என்
ருர் ஞானப்பிரகாசர்.

அழிந்துணர்வையுணர்வுதரு மெனினழிந்ததாக்காதா
முணர்விற்பொருள் வினைகளணையாவாகு, மழிந்திடுவ
தாக்கியெனின் முன்னொருகாலத்தே யறிவிசென்றிநில்
லாதங்கறக்கேடின்றி, யழிந்துணர்வையுணர்வுதருமெ
னினித்தாநித்தமடையு முணர்வுக்கறித்தமாயேசெல்
லா, தழிந்தெருவையாக்குவது போலாக்குமென்னி
னும்பொருள் வேறழிந்து சத்திகிடந்தாக்குமவையே.

(இ-ள்.) அழிந்துணர்வையுணர்வு தருமெனின். எ-து.
தோன்றியவறிவுகெட்டுப் பின்னோ ரநிவையுண்டாக்குமென்று
புத்தந் கூறின, — அழிந்ததாக்காதா முணர்விற் பொருள்வி
னைகளணையாவாகும். எ-து, கெட்டவறிவு மற்றோ ரநிவை
யுண்டாக்கமாட்டாது, அன்றியுமாகிவறிவு முன்னறிவுகெடுத

லாற் கெட்டவறிவு 'மறியும்பொருளையுஞ் செய்யும்வினையையு' மறிந்துஞ் செய்யமாட்டாது, - அழிந்திடுவதாக்கியெனின் முண் னொருகாலத்தே யறிவிரண்டு நில்லாது.' எ-து. முன்னையறிவு பின்னையறிவை யுண்டாக்கிக் கெடுமென்று கூறி னொருகால த்தே யிரண்டறிவு தோன்றிநில்லா, - அங்கறக்கேடின்றிய ழிந்துணர்வை யுணர்வு தருமெனி, னீத்தாறித்த மடையுமு ணர்வுக் கறித்தமாயே செல்லாது. எ-து. அவ்விடத்து முன் பிலறிவு முற்றக்கெடாது கிறிது நின்றுமே, லோரறிவையுண் டாக்கிப் பின் னிறந்திடுமென்றுநீ கூறின், உணர்வுக்குச் சபாவ நித்தாறித்தமாதலா லுணர்வ நித்தமென்று கூறியது பொருந் தாதாம், - அழிந்தெருவையாக்குவது போலாக்குமென்னினும் பொருள்வேறழிந்து சத்திகூடந்தாக்குமவையே. எ-து. பயி ருக்கிடுமெருவைக்கோலுந் தாங்கெட்டுப் பயிருக்கு நன்மைகொ டுப்பதுபோல முன்னையறிவுகெட்டுப் பின்னையறிவையு முண் டாக்குமென்றுகூறின், அவ்வெருவும் வைக்கோலுந் தூலங் கெட்டுச் சூக்குமமாகிய வீரியங்கடந்து பயிர்க்கு நன்மைகொ டுக்குமதுபோல வுன்னறிவுசேரக்கொடா தென்னவேண்டுமா கையால், நீ கூறியவதற்கு, நித்தியமில்லையென்ன வேண்டா. எ-து.

இச்செய்யு ளறிவறித்தமென்பதனை யநிதிதமல்லவென மறுத்துக்கூறிற்று. ஆம் பொருள் வேறென்றதனால் எருவால் நன்மை பெறும் பயிர்வேறானற்போல அறிவாலாம் பொரு ளும் வேறென்க.

இனீ விஷயசந்தியசததுணர்வு பிறக்கவேண்டும், பிற வாதொழிந்த திச்சையில்லாமையெனி விச்சைபிரத்தியேக முளதென்னி லெல்லாவுணர்வுமெப்பொழுதும் பிறக்கவேண்

டும். இச்சையிடமாக வறிவுபிறக்குமென்று நீ சொல்லியது
ஞானத்துக் காதாரமாகிய சீவனை யிச்சையென்று பெயரிட்டு
வழங்கினாய்போலும். இச்சைதானும் ஸ்ஷண சத்தியாதலிற்
பிறந்தகணத்தே கெடுதலல்லதுணர்வைப் பிறப்பிக்கச் சத்த
மிருக்காது. என்னை கறக்கின்றபால் கறக்கக்கறக்கப் பாண்ட
த்திற் சுவதுமாகிள் அந்தப்பரலில் தயிர் மோ ரென்பன சம்ப
விக்குமோ தான். ஆன்றியும் ஆறுவிஞ்ஞானங்களு மொருவிஞ்
ஞான சந்தான நிகழ்கின்ற காலத்தொழிந் தைத்து விஞ்ஞான
சந்தானங்களுமுளவா யைந்தநிகழா தொழிந் த தென்ன
வில்லையாகக் கெட்டு நிகழாதிருந்தனவே யுள்ளவாய் நிகழாதி
ருந்தனவோ வென்னி லவற்றுண்மை யறிந்தவாறெமக்குச்
சொல்வாயாக. நிகழ்கின்ற விஞ்ஞான சந்தான மதுபவபரார்
ஜிதமானுற்போல வவையுந் தேன்றவேண்டுமன்றோ? நகரா
ணநன் விஷயமென்பதனால் விஷயங் காரணமாவதன்றே
ஞானம்பிறப்பது? விஷயமில்லாத வுழி ஞானம் பிறக்கு
மாறுண்டோ? இனி நிகழ்கின்ற சந்தான மொழிந்த தொழிந்
தவைந்து விஞ்ஞானமுங்கெட்ட தென்னிற் பின்பு விஷயம்
பெற்றாலும் பிறவாத்தொழிதல்வேண்டும். பிறக்கிற கந்தமறக்
கெட்ட புத்தனும் பிறக்கவேண்டும். இனிச் சத்திமாத்திரங்
கிடந்ததென்னில் அவை தாழ்ந்துகிடத்தற் கொருவாதாரமுள
தாகவேண்டும். நீ யான்மாவில்லையென்கையா லுனக்குத்
தெரியாது. திருஷ்டியைப் பிரிந்தாற் நினங்காணப் பாடாத
வாறுபோலெனக் கொள்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

கேடிலாச்சந்தானத்தேபலிக்குமென்றுகிளக்குநீ சந்
தானநித்தமாகு, மோடுநீர்போலுழிந்தா முணர்வொ

மூக்கமென்வி னெழுநீரிட்டதெல்லாமுடன்கழிதல்
போலத், தேடுபொருள் சீலம்பாவனை குறிவிஞ்ஞான்
ஞ்சென்றவுணர்வோ டேகு நின்றுணர்வினையா, நீடு
நீர்முங் னெழுகிக்கெடாது நிறைந்தோடு நிகழுணர்வுங்
கேடின்றி நிறைந்து செலுங்காணே. (20)

(இ-ள்.) கேடிலாச் சந்தானத்தே பலிக்குமென்று கிள
க்குந் சந்தான நித்தமாகும். எ-து. உணர்வுகெடாத தொடர்ச்
சியாலே யுணர்வுதேடினுமென்று புத்தநீகூறி நந்தத் தொ
டர்ச்சிதா நித்தமாகவேண்டும்,—ஒநீர் போலழிந்தா முணர்
வொழுக்கமென்வின். எ-து. ஆற்றின் கணோநீர் முன்சென்
றதுவற்றப் பின்சென்றதவ் வெல்லையினி றந்து போமாறுபோ
லமுன்னையறிவுகெடப் பின்னையுண்டாகவறிவு மிக்கவறிவா
மென்று நீ கூறின,—ஒழுநீ ரீரிட்டதெல்லா முடன்கழிதல்
போலத் தேடுபொருள் சீலம்பாவனை குறிவிஞ்ஞான்ஞ் சென்
றவுணர்வோ டேகு நின்றுணர்வினையா. எ-து. ஒநீகின்ற
நீரின்க னுண்டானவையெல்லாம் மந்நீ ரோடு கூடக் கழிந்து
போகப் பின்னர் செல்லுந் ரதனைக் கூடமாட்டாதுபோல,
முந்தையறிவாற்றேமும் பொருள்கள் சீலம் பாவனை குறி விஞ்
ஞான் மிவையெல்லா முன்னையறிவோடு கெடுமாக்கையாற்
பின்னையுண்டாமறிவிற் கூடமாட்டா,—நீநீர் முன்னெழு
கிக்கெடாது நிறைந்தோடு, நிகழுணர்வுங் கேடின்றி நிறைந்து
செலுங்காணே. எ-து. விடாமலோநீர் முன்னெழுகிய
தன்மைகெடாம நிறைந்தோடியவாறுபோல வறிவிடையுற
மற்றோன்றுமென்று நீ கூறின அப்படியுண்டாமறி வறித்திய
மன்று; நித்தியமாய் நின்றவுபெற்றுச்செல்லவேண்டும். எ-து.

இச்செய்யுளு மறித்தமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று, 20

தீபச் சிரசும் ஒடு நீருந்திட்டாந்தமிட்டா யதுவு மேற்
கோளாகிய தானத்தையுந் தவங்கனையும் கொண் டோடிப் போ
மாதலா லுனக்கவைபலமாகா வெனக்கொள்க. சந்தானமுங்
கணந்தோறுங் கெடுமாகிற் கணந்தோறு முத்தியாகும். இனி
பாதிரிப்பூவும் பூத்தோடு முதலானவையும் நசிக்கவும் நாற்
றங்கெடாது பூவினின்று மோட்டினு மோட்டினின்று நீரினும்
வந்தவாறுபோலப் பூர்வசித்தத்துள்ள ஓர் வாதனை கெடாதுத்
தரசித்தத்துக்கு வருமென்பது நின் கருத்துக்கு மொத்ததாயி
னோருடம்பு கசிக்கவோருடம்பில்வருவதொரு சீவனுக்குத் திட்
டாந்தம் அதாவதறிந்திலைகாண் எனக்கொள்க. அன்றியும்
பூர்வசித்தத்தினின்று முத்தரசித்தத்திற் சென்றதியாதெனி
லது சக்தியென்ப தொன்றென்னில், உத்தியாவது, பஞ்சகந்த
பிண்டத்துடனொன்றே வேறேவென்னில் ஐந்துகந்தமுமன்றி
யாறாவது மொன்றுண்டாகவேண்டும். சத்தியாவது பஞ்ச
கந்தமயபிண்டந்தானே யென்னிற், பூர்வபிண்டத்தினிற் சக்
திகெடாதே யுத்தரபிண்டத்தே வந்தாகிற் கணபங்கமென்ப
தில்லையாம். ஆதலாற் சந்தானத்தே கேடென்பதொழிவா
யாக. அன்றியும் நினக்குமோகூடமாவது ஞானவிநாசமன்
றேயாதலா னீன்கர்மாறுஷ்டான ஞானத்துக்குப் பகையா
மன்றே. பகையாதலா னீன்கர்மாறுஷ்டானம் வளர வளர
ஞானந்தேய்ந்து சூன்யமாகவேண்டும் ஆதலாற் புத்ததத்து
வம் பெற்றவழி யத்தியந்தமற்ப ஞானியாக வேண்டும். ஆத
லாலிவ னநாவஸ்தனா மிவையுங்கண்டுகொள்க. தீபச்சிரசுப்
போலக் கேட்ச்கெடச் சந்தானம் வர்த்திக்குமென்றும் அதற்
குத் திரியினிற்கின்ற வக்கிரியாதாரமானுற்போல வுஞ்ஞா
னக் கேட்டுக் கான்மா வாதாரமாகவேண்டுமென் றறிந்து
கொள்வாயாக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

சந்தானங்காரணமோகாரியமோவிரண்டின் றன்மை ,
யதோகாரணமுங்காரியமும்ரித்தம், வந்தாருஞ்சந்தா
னத்தொடர்ச்சியெனினதற்கும்வரும், நித்தந்தோற்றக்
கேடடைதலின் மற்றொன்றே, லைந்தானகந்தங்களன்
றாய்ரித்த மடைபொருளா மறிவுமறிவடைவுமின்றிச்,
சிந்தா முன்பின்னாகிப் பின்முன்னாகித் திரிந்துவருந்திரி
வறிந்துதேராதேரோ. (உக)

(இ-ள்.) சந்தானங்காரணமோகாரியமோ விரண்டின்
றன்மையதோ. ஏ-து. நீ திடாடர்ச்சியென்றது காரணமாய்
நின்றதோ, காரியமாய்நின்றதோ, காரணகாரியமாய் நின்
றதோ,—காரணமுங் காரியமும் நித்தம். ஏ-து. காரணமெ
ன்னி னென்றுங் காரண ப்பட்டுவருகையால் நித்தமாம், காரி
யமென்னி னென்றுங் காரியப்பட்டுவருகையா லதுவு நித்த
மாம்,—வந்தாருஞ் சந்தானத்தொடர்ச்சியெனி னதற்கும்வ
ரும் நித்தந்தோற்றக் கேடடைதலின். ஏ-து. காரணகாரிய
மாகிய தொடர்ச்சி மீளவந்து பொருந்துமென்று நீ கூறி னப்
படிக் காரணகாரியப்படுதலுமாய்த் தோன்றுதலுங் கெடுதலு
மாய்த் தோன்றுதொட்டுவருதலாலதற்கும் நித்தியத்திவமுண்
டாம்,—மற்றொன்றே லைந்தான கந்தங்களன்றாய் நித்தமடை
பொருளாம். ஏ-து. மற்றொருநிறுவென்னில் அப்படிக் காரண
காரியப்படுதற் கிந்திரியங்களோ டொருபொருளாகாமலவ்வ
றிவு வேறொருபொருளாகலானு மிந்திரியங்க ளவ்வறிவுக்கு,
மூலமல்லவாகையாலு மவ்வறிவு நித்தியமாக வடையும் பொ
ருளாம்; அங்ஙனமாயின்,—அறிவுமறிவடைவுமின்றிச் சிந்தா
முன்பின்னாகிப் பின் முன்னாகித் திரிந்து வருந்திரிவறிந்து

தேராதேரே. எ-து. ஆன்மாவுமான்மாவா லடையும் பொரு
ளுமாக வறிதலின்றி முறையேகெட் டிந்திரியங்களறிவாகவு
மறிவதிந்திரியங்களாகவு முறைபிறழ்ந்துவரும், இவையிற்
நின் நிரிவையறிந்து விசாரியாய், புத்தனே. எ-று.

இச்செய்யுள் அறிவநித்தியமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று.

இனிப் பீஜாங்குரம்போலச் சித்தத்தின்வழி சித்தம் பிற
ந்து செல்லின் சித்தவொழுங்களைச் சங்காரமென்றும் வெந்த
வித்துப்போல் மேற்சித்தம் பிறவாது பொன்றக் கெடுதன்
மோகூமென்றுஞ் சொல்லினையன்றே, இந்தச் சங்காரமோகூ
ங்கள் யாவைதாமுடையன. சித்தங்களுடையன எனில், அழ
கியதன்று. சித்தங்கள் பூர்வகூணத்துள்ளனவன்றி யுற்றன்ன
மாய்த்தக்கூணத்தே நசிக்கும் நில்லாதென்றவுன்க்குச் சங்கா
ரமென்பது சம்பவியாதாம். இனி பெத்திமானதற்கோ முத்
தியுமாதலாலவற்றுக்கு மோகூமும் சம்பவியாதாம். நீ சந்
தானமென்று கொண்டது மோகூபரியந்தமாகா நின் சித்தங்
களையன்றே “குருவாகித் தடுமாறியீறுவிடாவுடையானி லுன்
னேவேழேவெனவுரைத்தான்” என்பது நின்னுலின் சந்தா
நங்களைச்சித்தங்களியல்பாகப் பிறப்பது. இனி யட்டக பிண்ட
மாகிய மாதூனை வித்தினிற் செவ்விதாகக் கூட்டப்பட்ட விதை
வழி செம்பூவாகியுங் கார்கூட்டப்பட்ட விதைவழிக் கரும்பூவா
கியுந் தோன்றியவாறுபோலச் சந்தானத்தே பலிக்குமென்
லின் மாதூளங்காய் பீஜசந்தானம் புஷ்பிக்குமளவுஞ் சாவா
தொழி, இன்றே லாச்சாரசகாரியந்தோன்றுவது. இனி வித்தி
லூட்டப்பட்ட வாச்சாரசங்கையற் நசித்தலில் அங்குரத்தின்
கண்ணங் காணப்படாத பீஜத்திக்குப் புஷ்பத்துக்காரியஞ்
செய்ததென்பது, கெட்டுநின்ற தத்துவங்கொண்ட சுகதனை

யும் போத்தாவாகச் சொல்லல் என்னை ஆவன் போத்தாவா
யினவாரென்னை கையறக்கெட்ட வாச்சாரசமும் புண்ணிய
பாவ கர்மங்களுஞ் சிலநாட்டரித்துக் காரியப்படிற் கையறக்
கெட்ட வித்தியா ராகாதிகளும் கையறக்கெட்ட சுகதனும்
பின்பு தோன்றவேண்டுமென்றே. இனி பஞ்சகந்த பிண்டங்
களிடையறவின்றித் தோன்றும் தொடர்ச்சியைச் சந்தான
மென்றேன் வாயுசந்தானமே தீபசந்தானமே தாராசந்தா
னமே நதிப்பிரவாகசந்தானமே பிபிலிகாசந்தானமே என்
நிவைபோல வென்னி லதுபொருந்தாதவை பல்பல வுண்மை
யிஹு லொன்றோடொன் றியைந்து சந்தானமாகலாமென் றிங்
குள்ளகாலத் தொன்றின்மையிற் சந்தானமென்பதின்மையாம்.
ஆன்றிய மூர்ச்சித்தவழி சந்தான விடையறுதலின் மேன்மூர்ச்
சைநீங்கிச் சித்தம் பிறத்தற்குக் காரண மின்மையின் மூர்ச்சா
வவத்தையிற் சித்தசந்தானமாழ்ந்து கிடந்த தென்பாயெனிற்
சந்தானமாவதொரு சித்தங்கெட வொருசித்தந்தோன்றி வருவ
தன்றே. சித்தம் பிரவர்த்தியில்லாதவழிச் சந்தான மின்மை
யிற் கூடாது. ஆன்றியும் பூர்வசித்தத்துள்ள தொன்றுத்தர
சித்தத்து வருமெனவே பூர்வசித்தங் கையறக்கெட்டதில்லை,
நீ வாதனையென்பதுங்கெடும். வாதனைமேன்மேற் செல்லாதா
கின்பூர்வசித்தவிருத்தி யுத்தரசித்தத்தே தோன்றுதாம். சர்வம்
கூணிகமென்பதஹு லெனக்கொள்க என்றார். ஞானப்பிரகா
சர்.

ஒருகாலத் துணர்வுகெட்டா மெனினுதிப்பி ரென்றா
மொருபொருளின் றிரிவுனக்குக்காலமானால், வருகா
லநிகழ்காலங் கழிகாலமென்று வழங்குவதென் பொ

ருள்வரவு நிலைகழிவாவின்றேல், திரிகாலஞ் செப்பி
டாய் பொருட்செயலுமொன்றஞ் செயன்மூன்று
மொருகணத்தே சேருமென்னிற், றருகாலமூன்றாகு
ந்தாமனானாதிதழிற் றள்ளுசியுங்காலமூன்றினையுந் த
ருமே. (உஉ)

(இ-ள்.) ஒருகாலத்துணர்வுகெட்டாமெனி னுதிப்பீரென்
றும். எ-து. காலம்பேதப்படா தொருகாலத்திலே யறிவுகெடு
தலு முண்டாதலுஞ் செய்யுமென்று புத்தநீ கூறிற் சங்கார
முஞ் சிருஷ்டியு மொருதொழிலாகவேண்டும், — ஒருபொரு
ளின்நிரிவுனக்குக் காலமாறால். எ-து. ஒருபொருளின்நிரி
வே யுனக்குக் காலமென்று சொல்லுவ. அப்படியானால், — வரு
கால நிகழ்காலங் கழிகாலமென்று வழங்குதென். எ-து. எதிர்
காலமென்றும் நிகழ்காலமென்றும் கழிகாலமென்றும் வழங்கு
வானேன், — பொருள்வரவுநிலை கழிவாவின்றேல். எ-து. அப்
படிவழங்கியது பொருள்களானவை வருதலுநிற் தலுங் கழிதலு
மாதலாற் காலமில்லையென்று சொல்லுவையாயின், — திரிகா
லஞ் செப்பிடாய் பொருட்செயலுமொன்றும். எ-ம். மூன்று
விதமானகாலத்தின் பெயரை நீ சொல்வாயல்லே. அங்ஙனங்
காலபேதமில்லையாயின் இருதுபேதாதிகளுங் குணபேதாதிக
ளுமில்லையாய்ப் பொருள்களெல்லா மொருசெயலாகவேண்
டும், — செயல் மூன்று மொருகணத்தே சேருமென்னில். எ-து.
அப்படிப்பேதித்த மூன்று செயலு மொருகணத்திலே சேரு
மென்னில், — தருகால மூன்றாகுந் தாமனானாதிதழிற் றள்ளு
சியுங் காலமூன்றினையுந் தருமே. எ-து. அப்படிக்கணத்திலே
யுண்டாயதுவங் காலமூன்றினையு முடைத்தாம் அஃதெங்ஙனெ

ன்னிற்றமரையிதழ்தூறடுக்கிற் செலுத்தினலுசியு மிதழ்தொ
லும் பந்துகையு முருவுகையுங் கழிகையுமாய் மூன்று காலத்
தைத் தருமாதலாற் பொருட்செயலல்ல காலமுண்டாமென்
றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் காலமில்லையென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று.
பஞ்சகந்தமொருகணத்திலே கெடுமென்பதனை மறந்தாயோ,
இதனைக் கருதிக்கொள்வாய். (உஉ)

காலமுன்றென்பதற்கு “ஒன்றோ விளக்கினுதய மழிவிர
ண்டு மன்றிலைமையு முண்டாங்கு.” என்னுந் திருவாக்கான
றிக என்னுந் ஞானப்பிரகாசர்.

உணர்வுகாரண முணர்வுக்கென்னி நித்தமுணர்வுக்
குண்டாகி நின்னுணர்வையுதிப்பியாதிங், குணர்வுசந்
தானவிடத்தொழிந்தாற்பின்னை யுண்டாகாதுடலுணர்
வுக்குபாதானமென்னி, னுணர்வுடலினிடையறாதுதிக்க
கவேண்டு முடலுணர்வின்வினை பினாலுணர்வுதிக்கு மெ
ன்னி, னுணர்வுவினையுள்தொடுங்கா வுணர்வுதருஞ் செ
ய்தியுணர்வை வினைதரினொருவன் செயல்வினைபின்
றாமே. (உங்)

(இ-ள்.) உணர்வுகாரண முணர்வுக்கென்னின். எ-று.
அறிவுகாரணமாக மற்றோ றறிவுண்டாமென்று புத்தநீகூறின்,
நித்தமுணர்வுக் குண்டாகி நின்னுணர்வையுதிப்பியாதிங்கு.
எ-று. நீ யறித்தியமென்று கூறுகையா லறிவுக்கு நித்தியமுண்
டாகிநின்று மற்றோ ரறிவையுண்டாக்கமாட்டாது. அன்றியும்,-
உணர்வு சந்தானவிடத்தொழிந்தாற் பின்னையுண்டாகாது.

எ-து. அவ்வறிவுதான் வருகிறதொடர்ச்சியிலே கெட்டாற் பின்னை யறிவுதோன்றாது, — உடலுணர்வுக் குபாதாநமென் னில். எ-து. உணர்வுக்கு மூலகாரணமாகநின் றுடலந்தோ ற்றுவிக்குமென்னில், — உணர்வுடலிடைமையு துதிக்கவேண் டும். எ-து. அவ்வறிவுடலி னுட்க்கத்தின் கண்ணுமிடையு மலுண்டாகவேண்டும், — உடலுணர்வின் வினையினாலுணர்வுதி க்குமென்னில். எ-து. உடலுணர்வின் வினையாலே யுணர்வு தோற்றுமென்று கூறின், — உணர்வு வினையுளதொடுங்கா. எ-து. இந்திரியங்களைப்பொழுதுங் கன்மத்தையுடைத்தாதலாலத னாலுண்டா மறிவழியப்பட்டாது, — உணர்வுதருஞ் செய்தியு ணர்வை வினைதரினொருவன் செயல்வினையின்றாமே. எ-து. அதுவன்றி யுணர்வுவினையைத் தருமென்றும் நீ கூறி னொரு வர்க்குச் செய்யப்பட்ட கன்மமென்ப தல்லவாம். எ-து.

இச்செய்யுள் உணர் வான்மாவிடத்தொழிந் துடலினும் வினையினுந் தோன்றாதென மறுத்துக் கூறிற்று. (உங)

உடம்பேயறிவுக்கு மூலகாரணமென்னில் உடம்புள்ளள வுமாறும் லறிவுதோற்றல் வேண்டும், விஷமர்ச்சையிலு நித் திரையிலும் பிரேதமானபோது முடலிலிடத்தறிவான துண் டாகக்கண்டதில்லை யென்பது மறிவாயாக. எ-ம். வினையான தறிவைத்தரின் அவ்வினையினுக்கறிவுண்டாகவேண்டும், அஃ தின்மையான் நீ சொன்னதாகாது. எ-ம். காரணங்காரிய முண்டாவ தெங்ஙனே சர்வமும் ஸ்ஷண பங்கமாகலத்துக் காரணநின்று காரியத்தைத் தொற்றுவிக்கிற ஸ்ஷண பங்கமி லையாம். உண்டாமாகிற் அபரசித்தத்தாற் பூர்வசித்தஸ்ஸணம் விருத்தியறிந்து சொல்வதரிதெனக்கொள்க. என்றார் ஞானப் பிரகாசர்.

வினையுணர்வுதரும் வினையையுணர்வுதருமென்று விள
ம்பினியுணர்வுபோல் வினையினுக்கு, நினைவுவருமொன்
றையொன்று நிகழ்த்திடா பின் நிலையின்மையானிக
ழ்த்திக்கெடுதல்செய்யா, கனல்விற்கிற் பிறந்ததனைப்
பொடிசெய்தாற்போற் கருத்துவினையிற்றோன்றிக்க
ழிக்கும் வினையென்னின், முனமுணர்வுபிறந்தளவே
வினைகெடுக்குமுன்பினுதியாது முகிழ்நெருப்பின் விந
குதியாவாதே. (உச)

(இ-ள்.) வினையுணர்வுதரும் வினையையுணர்வுதருமென்
றுவிளம்பினீ. எ-து. கன்மமறிவையுண்டாக்குமென்றுங் கன்
மத்தையறிவுண்டாக்குமென்றும், புத்தநீ கூறின்,—உணர்வு
போல் வினையினுக்கு நினைவுவரும். எ-து. அறிவுக்கு நினை
வுண்டாளுற்போலக் கன்மத்துக்கு நினைவுண்டாகவேண்டும்,—
ஒன்றை யொன்று நிகழ்த்திடாபின். எ-து. அப்படிச் கன்
மத்துக் கறிவில்லையாகையா லொன்றையொன்றுண்டாக்கமா
ட்டாது,—நிலையின்மையா நிகழ்த்திக்கெடுதல்செய்யா. எ-து.
அவை யறித்தியமென்று சொல்லுகையா லொன்றையொன்
றுண்டாக்கிக் கெடமாட்டா,—கனல் விற்கிற் பிறந்ததனைப்
பொடிசெய்தாற்போற் கருத்து வினையிற்றோன்றிக் கழிக்கும்
வினையென்னின். எ-து. காட்டத்திலேயக்கரிதோன்றி யந்தக்
காட்டத்தைத்தகித்தாற்போல அறிவுகன்மத்திலேபிறந்து மீள
வுமக்கன்மத்தையே கெடுக்குமென்று நீ கூறின்,—முனமுணர்
வுபிறந்தளவே வினைகெடுக்குமுன்பின்னுதியாது முகிழ்நெருப்
பின் விநகுதியாவாதே. எ-து. முன்பிறந்த வறிவுபிறந்த
போதே கன்மத்தைக்கெடுக்கும். பின்னக் கன்மமறிவையுதிப்
பிக்கமாட்டாது. அறிவும் பின்னர்க் கன்மத்தை யுதிப்பிக்க

மாட்டாது. ஆஃகென்போலவென்னிற் காட்டத்திலுண்டா
மகநி யக்காட்டத்தைச் சட்டான் மீண்டொரு காட்டத்தை
யுண்டாக்கமாட்டாதுபோல். எ-து.

இச்செய்யுள் கன்மமறிவீனையுண்டாக்கு மென்பதனையும்
அறிவுகன்மத்தை யுண்டாக்குமென்பதனையு மறுத்துக் கூறி
ந்து. (உச)

பேயுநரகருஞ் சுரரும்பிரமருமாயுலகிற் பிதாமாதா
வாதாரமொன்றுமின்றிக், காயமொடுதாம்வருவரெ
ன்றுரைப்பைகாயங் காரியமாய்விருதலினுற் காரண
முண்டாகு, மாயுமுணர்வோசுத்த வட்டகமோகன்
மம் வடித்ததோ வடிவுசெய்துவைத்தாருமுண்டோ,
வாயுமுணர்வுண்டாகி லறைந்திடாயுலகுக் காதிதுணை
நிமித்தகாரணமறிவதறிவே. (உரு)

(இ-ள்.) பேயுநரகருஞ் சுரரும் பிரமருமாயுலகிற் பிதா
மாதாவாதாரமொன்றுமின்றிக் காயமொடுதாம் வருவரென்
னுரைப்பை. எ-து. பேயென்று நரகரென்றுஞ் சுரரென்றும்
பிரமாமுதலாயினரென்றுஞ் சொல்லப்படுவா ருலகின்மாதா
பிதாக்களுமின்றி யிருப்புமின்றிக் காயத்தோடுகூடின வடிவ
முடையராய் வருவரென்று புத்தநீ கூறுவை,—காயங்காரிய
மாய் வருதலினுற் காரணமுண்டாகும். எ-து. அக்காயங்கா
ரியப்பட்டு வருகையினு லொருகாரணத்தானன்றி யுண்டா
காது. அக்காரணகாரிய நீயநீயா யறிவையாதில்,—ஆயுமு
ணர்வோ சுத்தவட்டகமோ கன்மம் வடித்ததோ வடிவுசெய்து
வைத்தாருமுண்டோ வாயுமுணர்வுண்டாகி லறைந்திடாய்.
எ-து. அக்காயங்க ணீயாராய்ந்தவுணர்வுதானோ, சுத்தாட்ட

கமோ, வன்றிக்கன்மீமுண்டாக்கியதோ, வன்றி யவ்வடிவை யுண்டாக்கினு ரொருவருண்டோ, உனக்காராயத்தக்க வறிவுண்டாயிற் சொல்லாய்,—உலகுக்காதிதுணை நிமித்தகாரண மறிவதறிவே. ஏ-து. அவநிறையுண்மையாக வறியுங்காலத் துப் பிரபஞ்சத்துக்குற்பத்தி யாதிகாரணமென்றுந் துணைக் காரணமென்று நிமித்தகாரணமென்று முண்டாம். அதனை யறிவதுகாணறிவு. ஏ-று.

இச்செய்யுள் பேய்முதற் பிரமரீளுகிய நால்வகைக் காயத்திற்குங் காரணத்தானன்றிக் காயமுண்டாமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (உரு)

யாதிதாருகரிடத்திற்குங் காரணத்திரயங்கள் வேண்டும். அஃதெங்ஙனமென்னிற் சோற்றுக்கு முதற்காரணமரிசி, துணைக்காரண நீரு நெருப்பும் விறகும் அடுப்பும் பாணைமுதலாயின. அவையிற்றைக் கூட்டிப் பாகம்பண்ணுகிறவ னிமித்தகாரணம். முதற்காரணந் துணைக்காரணத்து மடங்கா தோ வென்னில், அடங்காது. அஃதெத்தாலென்னில், முதலுந் துணையும் அசேதநமாதலாந் ருமாகவோன்றைச் செய்யமாட்டா. ஆதலாற் சேதநனாகிய நிமித்த விவையிற்றைக் கூட்டிச் செய்து முடிக்கவேண்டுமாதலா லெனக்கொள்க. “தோன்று நிமித்தந்திணை முதற்காரணமா, மூன்று முன்வழியே முதத்தரு—மேன்றுவரு, மந்நியமார்க்கங்களுமிரண்டேதுவு, முன்னுதலான் முத்தியுருர்.” என்ப தெம்முடைய சாத்திரமாக. இது கன்மவாதியாகிய வுனக்கும் கூடமணனுக்கும் மீ மாங்கசனுக்கும் நாத்திக வாதியாகிய சார்வாகனுக்கும் சுன்ம சாங்கியனுக்கும் பொருந்தாது. அவர்கள் ஞானத்தாலெனக் கொள்க. திருமாலுந்தியிற் பிரமதேவரானவர் ஜநித்தாரென்

மும், திருமாலினது சித்தத்தின் மன்மதன் ஜலித்தானென்
மும், யமதர்மதேவனுக் காதித்தன் புத்திரனென்மும், ஆதித்
தன் புத்திரன் சலிபக்வானென்மும், சந்திரன் புத்திரன் புத
னென்மும், இந்திரன் புத்திரன் சயந்தனென்மும், பேய்களி
னீலியு நீலனுமுடன் பிறந்தாரென்மும், சோதிடமுதலான
நூல்களிடத்து வழங்குதலா லுன்மாதாபிதா வில்லையென்ற
துலகவிருத்தமெனக்கொள்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். இஃ
தன்றியும் தேவவங்கிசமநுவங்கிசத்தோற்றங்களை இலிங்கபு
ராணங்கள் கூறியிருப்பதிற் காண்க.

உருவாதி கந்தங்களைந்துங்கூடி யொருவன்வேறொரு
வனிலையென்றுரைக்கும்புத்தா; உருவாதியைந்தினைபு
முணர்பவன்வேறென்ன வுணரும்விஞ்ஞானமென்ற
யஞ்ஞானமுணர்ந்தவரா, ருருவாதிபொருள்காட்டித்
தனைக்காட்டுஞ்சுடர்போ லுணர்வுபிறிதினைபுணர்த்தித்
தனைபுணர்த்துமென்னி, னுருவாதிபொருளினையுஞ்
சுடரினைபுங்காணு முல்லோசனம்போ லுணர்வுபொரு
ளுணர்வதுவேறுண்டே. (உக)

‘(இ-ள்.)’ உருவாதி கந்தங்களைந்துங்கூடி யொருவன் வே
றொருவனிலையென்றுரைக்கும் புத்தா. எ-து. உருவம் வேத
னைகுறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்கின்ற கந்தங்களைந்துங்
கூடி யான்மாவாயன்றித் தனித்தோரான்மா வில்லையென்று
கூறும் புத்தா, — உருவாதியைந்தினைபு முணர்பவன்வேறெ
ன்ன வுணரும் விஞ்ஞானமென்றாய். எ-து. அவ்வுருவமுத
லிய கந்தங்களைந்தையுமறிவா னொருவனுள்ளென்று நாங்கூறு

வதல்ல. அதனை யறிவது சித்தமேயென்று கூறினாய்,—அஞ்ஞான முணர்ந்தவரார் எ-து. அந்தச் சித்தத்தை யுணர்ந்தவராரென்று வினாயவிட த்து,—உருவாதிபொருள்காட்டித் தனைக்காட்டுஞ்சுடர்போ லுணர்வுபிறிதினை யுணர்த்தித் தனையுணர்த்துபென்னில். எ-து. உருவங் கண் முதலாய பொருள்களையங்காட்டித் தன்னையங்காட்டும் விளக்குப்போலச் சித்தமும் பிறிதுண்டாகியவற்றையு மறிவித்துத் தன்னையுமறிவித்து நிற்குமென்று கூறின்,—உருவாதி பொருளினையுஞ் சுடரினையுங்காணு முலோசனம்போ லுணர்வுபொருளுணர்வது வேறுண்டே. எ-து. உருவங்கண்முதலாகிய பொருள்களையு மவற்றைக் காட்டிநிற்கும், விளக்கையும் கண்டு நிற்குங்கண் போலச் சித்தத்தையும் விடயத்தாலறியு மிந்திரியங்களையு முணர்வா னொருவன் வேறுண்டென் றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் உருவாதிகளாகிய கந்தங்களும் அவற்றின் விஞ்ஞானமு மான்மாவென்றதனை மறுத்துக் கூறிற்று.(உசு)

ஞானமுஞாதாவுங், குணகுணிகளு மிவை பிரித்துப் பெறப்படுதல் குற்றமுண்டென்னில் நித்தியாதியும் பஞ்சகந்தமும் பிரித்துப் பெறப்படாமை யுனக்குக் குற்றமுடைமையிலை, அதுபோலவெ மக்குங் குற்றமாகாதென்பது கண்டு கொள்க. என்னை? யாவாக்கு மொக்குமது குற்றமன்று. என்றார் ஞானப்பிரகாசரு மற்றோருநாயாசிரியரும்.

காயமுடனின்றிரியமனநானென்று கதறுவாய் காயமுறக்கத்தறியாவாகும், வாயில்களும்ப்படியி லொன்றையொன்றங்கறியா மனங்கணத்திற் கெடுங்காலமு

ன்றின்வரவறியா, தாயுமறிவாகியுடல் பொறிமன
மூன்றறிந்தாங்கவை நானல்லேனென்று மறிந்துமன
த்தாலே, யேயுமொருபொருள்கருதியிந்திரியப்பாலே
யிசைவித்துக்காயத்தா வியற்றுவதான்மாவே.

(இ-ள்.) காயமுட னிந்திரியமனநானென்று கதறுவாய்.
எ-து. உடம்புட னிந்திரியங்களு மனமுமேயான்மா, வேறே
யான்மாவென் றென்றில்லையென்று கூப்பிடும் புத்தா,—
காயமுறக்கத் தறிவாவாகும். எ-து. அக்காய முறச்சுத்தினி
டத் தறியாமையை யுடைத்தாம்,—வாயில்கருமப்படியிலொ
ன்றையொன்றங்கறியா. எ-து. இந்திரியங்களு முறக்கத்தி
லும் வியாத்தியிலுமொன் றறிந்த விடயத்தை யொன்றறிய
மாட்டா,—மனங்கணத்திற்கெடுங் காலமுன்றின் வரவறி
யாது. எ-து. மனமுங் கணத்திற்கெடுமாகையாற் காலமுன்
றின் செய்தையுமறியமாட்டாது. ஆகையாலிவை யான்மா
வென்று, — ஆயுமறிவாகியுடல்பொறிமனமூன்றறிந்தாங்கவை
நானல்லேனென்று மறிந்து மனத்தாலே யேயுமொரு பொ
ருள்கருதியிந்திரியப்பாலே யிசை வித்துக்காயத்தாலியற்றுவ
தான்மாவே. எ-து. உடல்முதலாயின மூன்றினையுமாராயத்
தக்கவறிவுமா யுவற்றின் குணங்களையுமறிந் தவையிற்றை யெ
ன்னுடலென்பொறி யென்மனமென்றுசொல்லியு மவையுநா
னல்லேனென்றறிந்து மனத்தாற் பொருந்தத்தக்கதொரு பொ
ருள்கருதி யிந்திரியங்களின் பகுதிகாட்டக்கண்டு வாயத்
தாலே தொழிலைச்செய்வதான்மாவென் றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் காயமு மிந்திரியமு மனமு மான்மாவல்ல
வென்று மறுத்துக்கூறிற்று. கால முன்றாவன—பூத பௌஷிய
வர்த்தமான காலமாம்.

ஆதலால் முன்பு சொல்லுமசேதந மான்மாவல்லவென்
றும் உணர்ந்துசெய்து பயன்கொள்வதோரான்மா வேறே
யுண்டென்று மறிவாயாக. உன்னுடைய கந்தங்களைப்பிரியாதி,
சகசமாய்க்கொண்டவற்றுக்காதாரமுஞ் சுவாமியுமாகின்ற
தோர் குணியாகியவான்மா வுளதாதல்வேண்டுமெனக் கொ
ள்க. அதுவகைப்பட்ட விஞ்ஞானங்களி லேக விஞ்ஞான
சந்தானமொழிந்தாழ்ந்துகிடந்த விஞ்ஞானங்கட் காழ்ந்துகிட
ந்த விஞ்ஞானத்திற் கோராதாரம் வேண்டும். சரீரமாதார
மென்னில், ஏககத்தாவாகிய புத்தன் “யான்கண்டரநோன்
டீர்காள் முன்னையோர்பிறப்பின் முயலானேன்” என்று சொ
ன்னானென்றாய். முற்பட்ட முயற்பிறப்பைவிட்டிந்தத் தேக
மெடுக்கவருகிறபொழுதே, தாரதமாவவந்து அந்தச் சரீரமா
தாரமாகக் கிடந்தஞானம்ஆலைய விஞ்ஞானமாதாரமாகக் கிட
ந்ததென்னில், அதுவன்றோ நாங்க ளான்மாவென்றோமன்றே
என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

கழிந்தவுணர்வேபின்னு மியானறிந்தேனென்று கருத
லினவ்வுணர்வறிந்த தென்னின்முன்னே, மொழிந்த
மொழி நான்மொழிந்தேனென்றால்வாய்தான் மொ
ழிந்ததோ மொழிந்தவன்வேறானுற்போல, வெழுந்த
வுணர்வெல்லாங்கொண் டியானறிந்தேனென்ற தெ
துவதுகாணுபிருணர்வால் வாக்கான்மற்றை, யொழி
ந்தகாயந்தன்னுலுணர்ந்துரைத்துச் செய்தங்குணர்வி
னுக்கு மாதாரமாய் நிற்குமுயிரே. (உஅ)

(இ-ள்.) 'கழிந்தவுணர்வேபின்னு மியானறிந்தேனென்று
கருதலினவ்வுணர்வறிந்த தென்னின், எ-து. முன்னொரு பொ

நூலையடுத்துக் கெட்டவறிவுதானே பின்புண்டாகியவற்றை யானறிந்தேனென்று விசாரிக்கையாலே யவ்வறிவே கானாமறி வுதன்றி யான்மாவென்றேனென்றில்லையென்று புத்தநீ கூறின்,— முன்னே மொழிந்தமொழி நான்மொழிந்தே நென்றால் வாய் தான் மொழிந்ததோ மொழிந்தவன் வேறொருந் போல. எ-து. முன்னே சொன்ன சொல்லு நான் சொன்னேனென்று சொல்லு தல்வாயாற்பிரத்தலால் வாய்சொன்னதோ தன்றே, அச் சொல்லைச்சொன்னவ னொருவனுண்டானுந் போல, எழுந்த வுணர்வெல்லாங்கொண்டியானறிந்தேனென்ற தெதுவதுகா ணுமிர். எ-து. உண்டாயவறிவுகளெல்லாவற்றையுங் கொண்ட றிந் ததனையானறிந்தேனென்றதெது வதுகாணான்மா,—உணர் வால்வாக்கான் மந்தையொழிந்தகாயந்தன்னுணர்ந்துனாத் துச்செய்தங் குணர்வினுக்கு மாதாரமாய்நிர்சூமுயிரே. எ-து. மனத்தாலும் வாக்காலு மொழிந்ததாகச் சொல்லப்பட்டகா யத்தாலு மறிந்துஞ் சொல்லியுந் தொழில்செய்து மம்மனத்திற் குப் பற்றாய்நிர்குமான்மா. எ-து. ஈண்டுணர்வென்றதும னத்தை.

“இச்செய்யுள் மனதான்மாவல்லவென்று மறுத்துக் கூறி ற்று.

இந்திரியவீதியெழுஞ் சித்தநெஞ்சத்தெழுஞ்சித்த மென்றிரண்டுமொன்றுகெட்டேயொன்று, வந்தெழு வதெனிற்கனவிற்கண்டபடிநனவில் வாய்திறவார்நன வுக்கண்டபடிகனவிற்காணு, ரந்தனுருவன்னங்க ளறிந் திடானின்றே ஸறிகனவுமிந்ந்துணர்வு மழிந்துறக்கம டைந்தா, லுந்துவதோர்சந்தான மில்லையுணர்வுதிப்ப வுபிர்கனவுநனவினையு முணருங்கானே. (௨௬)

(இ-ள்.) இந்திரிய வீதியெழுந் சித்த நெஞ்சத்தெழுந் சித்தமென்றிரண்டு' மொன்றுகெட்டே' யொன்றுவந்தெழுவ தெனில். எ-து. இந்திரிய வியாபாரத்தா லுண்டாமறிவெ, ன்று மனத்திலுண்டாமறிவென்று மிரண்டா யொன்றுகெட் டொன்று தோன்றுமென்று புத்தநீ கூறின்,—கனவிந்கண்ட படி நனவில்வாய்திறவாய் நனவுகண்டபடி கனவிந்காணார். எ-து. கனவிந்கண்டதெல்லா நனவிந்சொல்லமாட்டார், நன விந்கண்டதெல்லாங்கனவிந் சொல்லமாட்டார். அன்றியும்,— அந்தனுருவன் னங்களறிந்திடான். எ-து! பிறவிக்குருடன் பிறர்வடிவத்தையும் வன்னத்தையு மறியமாட்டான்,—இன ரேல். எ-து. இந்திரியக்குறைவாலே யறிவுதோன்றிற்றிலை யென்று நீகூறின்,—அறிகனவுமிறந்துணர்வு மழிந்துறக்கம டைந்தா லுந்துவதோர் சந்தானமில்லை. எ-து. அறியத்தக்க கனவுமழிந் துணர்வுமழிந் துறக்கத்தையுமடைந்தா லுண்டா கத்தக்க தொடர்ச்சியில்லை,—உணர் வுதிப்பவுயிர்கனவு நன வினையு முணருங்காணே. எ-து. ஆன்மாக்களுக் கிச்சாஞா னக் கிரியைகளுண்டாக்கக் கனவினையு நனவினையு மறியாநிற் கும். எ-து. ஆன்றேல் எனவே யிந்திரியங்க ளறிவிக்குமென் பது புலப்பட்டது. வீதி நேரேசெல்லுதல்.

இச்செய்யு ளிந்திரியமான்மாவுக்குக் கருவியாகவுள்ள தன்றி யிந்திரியமான்மாவல்லவென்று மறுத்துக் கூறிற்று.

இந்திரியமு மனமுந் துணையாகக்கொண்டறியு மாணமா அவையில்லாதபோ தறியா னோவென்னிற் கருவியாகியவெ முத்தாணியில்லாதபோ தெழுதமாட்டாதவனைப்போல வறி யானெனக்கொள்க. ஆனாலசேதநமோ விவனுக்கறிவைக் கொ டுப்பதெனில் ஆன்று; கருவிகளைத் துணைக்காரணமெனக்கொ

ள்க. இந்திரிடங்களைச் சாதியே கவசநமாகவைத்தார் என்றுர்
ஞானப்பிரகாசர்.

ஒருகாலத்தோரிடத்தி லோருணர்வேற்செவிதா னொ
ன்றுணரா திருசெவியு முணருமோசை, யொருகாலத்
திருகண்ணு மிருசெவியுமனமு மொருவனைக்கண்டவ
னுரைகேட்டுணர்ந்திடுமெம்பொறியு, மொருகாலமு
ணராவுள் றுணர்வின்றிப்பொறிக ளொன்றொன்றுவு
ணர்வதுள்ளுணர்வைந்துமுணரா, வொருகாலம்பொ
றிவிகற்பித்துணராவுள்ளுணர்வுக் குள்ளதுகாண் விக
ற்பமிரண்டு முணர்வதுபிரே. (௩௦)

(இ-ள்.) ஒருகாலத்தோரிடத்தி லோருணர்வேல். எ-து.
ஒருகாலத்திலே யொருபொறியிடத்திலே யோருணர்வாகவறியு
மென்று புத்தந் கூறினும். அப்படியாயின்,—செவிதானொன்
றுணரா திருசெவியு முணருமோசை. எ-து. இரண்டு செவி
யுமறியுமோசையை யொருசெவியாகவறியமாட்டா திரண்டு
செவியாலுமறியவேண்டும். அஃதன்றியும், — ஒருகாலத்திரு
கண்ணுமிருசெவியுமனமு மொருவனைக்கண்டவனுரைகேட்டு
ணர்ந்திடும். எ-து. ஒருகாலத்தே யிரண்டிகண்ணு மிரண்டு
செவியு மனமுங்கூடி யொருவனைக்கண்டவன் வார்த்தைகேட்
டதனையறியாநிற்கும்,—ஐம்பொறியு மொருகாலமுணரா வுள்
றுணர்வின்றி—ஐம்பொறிகளு மனங்கூடாமற் றனித்தொரு
கர்வும் மறியுமாட்டா, — பொறிகளொன்றொன்று 'வுணர்
வது. எ-து. பொறிகளொரோவொன்றாகத் தாமறியும் விஷ
யத்தையறியுமத்தனை,—உள்ளுணர்வைந்து முணரா. எ-து.
அம்மனமுமேககாலத்து ஐம்பொறியின் விஷயவறியுக்களைந்

துவ் கூடியறியமாட்டா. உதுவுமன்றி, — ஒருகாலும் பொறி
விகற்பித்துணரா. எ-து. பொறிகளொருக்காலும் தாமதியு
மறிவின்றிவிகற்பித்தறியமாட்டா, — உள்ளுணர்வுக்குள்ளது
காண்விகற்பம். எ-து. அந்தப்பொறிகளுடனேகூடி நின்று
விகற்பித்தறிவது மனத்துக்குள்ள குணங்காண், — இரண்டு
முணர்வதுயிரே. எ-து. இப்பொறிகளையு மனத்தையுங் கொண்
டறிவதான்மாவாம். எ-து.

இச்செய்யுள் பொறிகளையுமனத்தையுங்கொண் டறிவ
தான்மாவென்று கூறிற்று. (நட)

இராவணனுக்குப் பத்தித்தையு மிருபதுகண்ணு மிரு
பதுசெவியு மிருபதுகையுமன்றே. இவையெல்லாங்கொண்
டிவன் கயிலாயமலையையெடுத்தபோ திவனை நெஞ்சில்நெக்க
வப்போதிவைகள் சேட்டையற்றுக்கிடந்தனவு மொழிந்தனவு
மீவ்வாறு கண்கொள்க.

அருவுணர்வுமாயாறுமாறிமாறி யங்கங்கேதோன்றியி
டினகத்துநிலையின்றி, யுருவினொடுபாலதருண விருத்
தாவத்தை யுண்டாகாதுறக்கத்தினுடறட்டவழைப்ப,
வருவதுணர்வெங்கிருந்து நெஞ்சிலிருந்தென்னில்
வாயில்வினையறிந்தெழுப்பா வாயுவறியாதாந், திரியொ
ழியவிடிஞ்சிறுடத்தீபமெழாவடக்கஞ் சென்றபொ
ழுதாலுணர்வுநின்ற நிலைசெப்பே. (நக)

(இ-ள்.) 'அருவுணர்வுமா யாறுமாறிமாறி யங்கங்கே
தோன்றியிடினகத்துநிலையின்றி யுருவினொடுபாலதருண விருத்
தாவத்தை யுண்டாகாது. எ-து. மனமானதருவுமா யுணர்வு
மாய்ப் பொறிகளைந்தோடுங்கூடி யாறுவிதமாய் மாறிமாறித்

தோன்றியிடுவதென்று புத்தநீ கூறின் மனமருவமாகையா லுரு
வினு நிலையுடையவுமல்லவாய்க்காயத்தோடுகூடிப்பாலதருண
விருத்தாவத்தையு முண்டாகாதாதல்வேண்டும். அஃதன்றி
யும், — உறக்கத்தினுட் டட்டவழைப்பவருவ துணர்வெங்கிரு
ந்து நெஞ்சிலிருந்தென்னில். எ-து. அவத்தைப்பட்ட விடத்
துடலிற் றட்டவுமழைப்பவு மறிந்துவரு மறிவெவ்விடத்திருந்த
தென்று சொல்லாய். நெஞ்சிலிருந்தென்றுநீ கூறின், —வாயில்
வினையறிந்தெழுப்பாவாயுவறியாதாம். எ-து. சத்தாதிவிட
யங்களிலே செல்லுந்தொழிலையறிந்து செலுத்துமனமறியா
தாம். அஃதென்போலென்னில், — திரியொழியவிடிஞ்சிறொ
டத்தீபமெழா. எ-து. திரியைப்பற்றி, நின்றவொளி யத்திரி
மாய்ந்தா லுடன்மாய்தலன்றி யிடிஞ்சிலைப்பற்றித்தோன்று
தாகையால், — அடக்கஞ்சென்ற பொழுதாலுணர்வுநின்ற நிலை
செப்பே. எ-து. உணர்வுக்கு மூர்ச்சைவந்தபொழு தறிவு
நின்ற நிலைசொல்வாயாக. எ-து. ஆயு-மனம். உரு-தேகம்.
ஆல் அசை.

* இச்செய்யுள் பொறியுமனமுங் கூடி யறுவகையாயறியு
மென்பதனைமறுத்து அவை கருவியாகக்கொண்டறிவதான்மா
வென்று கூறிற்று. (நக)

விஞ்ஞான நின்றநிலையை விஞ்ஞானமறியவுஞ் செய்
யாது, தானாகவறிந்தெழவுமாட்டாது, அந்தவிஞ்ஞானநின்ற
நிலையை யிந்திரியங்களும் வாயுவுங் கன்மமும் ஜடமாதலால
றிந்தெழுப்பவுமாட்டா. ஆதலாலே யிவையிற்றைக்கூட்டி
யுணர்த்துங்கர்த்தா வெருவனுண்டிகாண் இந்தச் செய்தி யுன
க்கெல்லாந் தெரியாதென்க. அப்படியன்றுகாணு முடமுமூன்
றுகோலு மாற்றுக்கக்கக்காக்குப் போகமாட்டா, விவன்றானு

முவையின்றித் தனித்தாற்போகமாட்டான். ஆனால் முடமு
மூன்றுகோலங் கூடினாற்செல்வானன்றோ, அப்படிப்போல
இந்திரியங்களும் வாயுவுங் கன்மமும் விஞ்ஞானமங்கூடினா
லெழுந்திருக்கலாமென்னில்; செய்தியறிந்தோடம் விடுவானே
யன்றி யோடமு மூன்றுகோல மு-முமேறுவானுங்கூடினாலு
மக்களாயேறக்கூடாததுபோலக் கத்தாவையன்றி இந்திரிய
மும்வாயுவுங் கன்மமும் கூடினாலு மறிந்தெழுந்திருக்கப் பே
காதாதலா லறிவுடைய கத்தாவொருவன் வேண்டுமாதலான்
நீயிட்டதிட்டாந்தமாபாசம். அத்திற் சத்தியாவிகல்பமடையு
மெனக்கொள்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர், இடி
ஞ்சிறொடத் திரியொழியத் தீபமெழா. எ-து. அகலிடத்து
நெய்பொருந்தியிருக்கவுந் திரியில்லாமற் றீபங்களிரியமா
ட்டா, உதுபோல உடலிடத்து மனமு மிந்திரியங்களுமிருந்து
மான்மாவில்லையாகி லறிவுச்சியாது. என்றுவமானத்துக்கு
வமேயம் வருவீத்துரைத்தனர். திரிபோலுமான்மா, இடிஞ்
சில்போலுமுடல், நெய்போலுமனமு மிந்திரியங்களும், தீபம்
போலுமறிவு. இடிஞ்சில்-அகல்.

இச்சைவெறுப்பியற்றலின்பதுன்பஞான முவையனு
வின்ருமியாகு மிவற்றிலிச்சை, நச்சிநுகர்ந்தொருப
முத்தினினைங்கண்டுமுன்புநா னுகர்ந்தகனிபினினைமெ
ன்றுநச்சல்பின்பு, மெச்சவெறுப்பாதிகளுமிப்படியே
யாகு மிவைமுன்பும்பின்பு முணர்ந்திடுதலானே, நிச்ச
யகர்த்தாவொருவனுளனென்றுநல்லோர், நிறுத்திடு
வார்வெறுத்திடுவர் நின்னுடையபொருளே. (௩௨)

(இ-ள்.) இச்சை வெறுப்பியற்றலின்ப துன்பஞான மிகையனுவின்குறியாகும். எ-து. ஆசை வெறுத்தல் தொழில் செய்தல் சுகதுக்கப்படுதல் அறிவு இவை முதலியவெல்லா மான்மாவின் குணங்களாம்,—இவற்றிலிச்சை நச்சினுகர்ந்தொருபழத்தினினங்கண்டு முன்பு நானுகர்ந்த கனியினினமென்று நச்சல் பின்பும். எ-து. இவையிற்றிலாசையாவது முன்னொரு பழத்தை யாசைப்பட்டு துகர்ந்து பின்பதனை யொப்ப தொருகலியைக்கண்டு முன்பு நானுகர்ந்தகனியினினமிதென்று பின்பதனையாசைப்படுதல், எச்சவெறுப்பாதிகளுமிப்படியேயாகும். எ-து. ஒழித்த வெறுப்புமுதலாயினவு மித்தன்மையேயாகும்,—இவை முன்பும், பின்பு முணர்ந்திடுதலாலே நிச்சய கர்த்தாவொருவனுள்ளென்று நல்லோர் நிறுத்திடுவர் வெறுத்திடுவர் நின்னுடையபொருளே. எ-து. அவ்விச்சாஞானக் கிரியைமுதலாயினவற்றை யான்மா முன்பும் பின்பு மறிகையாலே நிச்சயமாகவான்மா வொருவனுள்ளென்று சொல்லுவர் பெரிதோர். நீ யான்மாவில்லையென்று சொல்லுஞ்சொல்லை யப்பெரியோர் தள்ளாநிற்பர் எ-து. இவ்விடத்துக் கர்த்தாவென்பதான்மாவை. கன்மத்துக்குக் கர்த்தாவென்றபடி.

உருவாதியென்ற செய்யுண்முத லிச்சையுட்காறு மான்மாவில்லையென்பதனைமறுத் துண்டென்று கூறிற்று. (நஉ)

நியுணர்வுகளெல்லா மிச்சாருபமாகப் பிறக்குமென்று சொன்னாய். இச்சையுணர்வுக்கு முன்னேயுள்ளதாகவேண்டும். ஆதலாலிந்த விச்சை யெவ்விடத்துள்ளது, சரீரத்தென்னில்? அசேதநமாகிய சரீரத்தி லிச்சைகூடாதாம். கூடிந்பிர

திமைகளுக்கு மிச்சையுண்டாகவேண்டும். , இனி இச்சை ஞானத்தென்னில் நீ மிச்சை முன்பேயுண்டாயினால் து ஞானம், பிறவாதென்கையின் ஞானத்துக்கிச்சையுண்டாதல் கூடாதாம். ஞானத்தால் வருவனவாகிய சமுசாரவேதனைகளு மிலவாகிச் சூனியமாதலால் அந்தவிச்சையு ஞானமுங் கன்மமு மற்றுள்ளகுணங்களுக்கு மாதார மான்மாவாமெனக்கொள்க. நீ சொல்லியது மாலை கண்டோன்றாமையால் வருமிடையுறு பரிகரித்தற்காகப் பகதற்சுவாகழப்புக்குத் தன்பிராணனை யிழந்தவனேபோல நீயும் விஞ்ஞானத்திற்குப் பிறப்பிட மின்மையால் ஆலயவிஞ்ஞானமென்பது வேண்டின் ஐராய், ன்மிகபகஷத்தைக் கெடுத்தாய். அன்றியும் பொறிகளிலே புலன்களுற்றபோது துணர்வுபிறக்குமென்று சொல்லுதியாயின் கேவலமசேதநமாகிய விந்திரியங்கள் விஷயத்தையுறவுணர்வுபிறக்கிற் சபசுரீரத்துப் புலன்களுற்றால் உணர்வுபிறக்கவேண்டும். அன்றியும் பவுதிகமு மிந்திரியங்கள் சொருபமும் புலன்விகாரமு முனக்குத்தெரியாது. க்ஷணந்தோலுங்கெடுமவனன்றோ, ஆதலால், என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றொருவர் இச்சை வெறுப்பியிற்ற லின்பதுன்பஞான மிவையணுவின் குறியாகும். எ-து. விருப்புவெறுப்புந் தொழிலிஞ் சுகமுந் துக்கமு மறிவுமாகிய விவைகள் குணியாகிய வான்மா வுண்டென்றறிதற் கிடையாளமாம். என்றார்..

எப்பொருட்குமிரந்தரமாய் டங்கொடுத்துநீங்கா திருள்வெளிதான்ன்றி பிரண்டி னுக்குமிடவகையா, யொப்பில்குணஞ்சத்தமதாய்வாயுவாதியு தித்தொடுங்கநிற்கும்வா னுயிர்முன்னேசொன்னோந், செப்பிடுங்காலம்

பொழுதுநாளாதியாகித் திரிவிதமாய்த்தீமைநன்மை
செய்யுந்திக்குத், தப்பில்குணக்குக்குடக்குத் தெற்கு
வடக்காதித் தானாகித்திரியாதே நின்றுபலந்தருமே.

(இ-ள்.) எப்பொருட்கு மிரந்தரமா யிடங்கொடுத்து
நீங்காதிருள்வெளிதானன்றி மிரண்டினுக்கு மிடவகையா யொ
ப்பில் குணஞ்சத்தமதாய் வாயுவாதி யுதித்தொடுங்க நிற்கும்
வான். எ-து. முன்னர் வானமுமான்மாவுங் காலமுந் திக்கு
மில்லையென்ற புத்தனே நீ கேட்பாயாக. எல்லாப்பொரு
ளுஞ் செல்லுதற்கு வழியுமா யிடங்கொடுத்து நீக்கமின்றி யிரு
ளும் வெளியுமல்லவா யிரண்டு நிற்கத்தக்கவிடமுமா யுவமை
யில்லாதகுணஞ் சத்தமாய் வாயுமுதலிய பூதங்களுந் தோ
ன்றியொடுங்குதற்குத் தாரகமுமாய் நிற்கும்வானம்,—உயிர்
முன்னேசொன்னோம். எ-து. ஆன்மாவண்டென்று முன்ன
மேசொன்னோம்,—செப்பிடுங்காலம் பொழுதுநாளாதியாகித்
திரிவிதமாய்த் தீமைநன்மைசெய்யும். எ-து சொல்லத்தக்க
காலமானது காலையு முச்சியு மாலையுமென்னும் பொழுதாயும்.
நெருன லின்று நாள்வென்னு நாள்வாயும், இத்தன்மையிலே
மூன்றுவிதமாய் வேற்றுமைப்பட நன்மைதீமைகளைச் செய்
யும்,—திக்கீத்தப்பில் குணக்குக் குடக்குத் தெற்கு வடக்கா
தித்தானாகித்திரியாதே நின்று பலந்தருமே. எ-து. திக்கா
னது கிழக்கு மேற்குத் தெற்கு வடக்கீசன்று தவறில்லாததா
யநாதியிலுமாதியிலுமுள்ளதாய்ப் பிறழாம லத்திசைகளை
நோக்கிக் கன்மஞ்செய்தோர்க்குக் கன்மபலத்தைக்கொடுக்கு
மாகையா லாகாசமு மான்மாவுங் காலமுந் திக்குமுண்டென்
றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுளாகரசமு மான்மாவங் காலமுந் திக்குமுண்
டென்று கூறிற்று. நெருனலின்று நானே. எ.து. புத பெள,
விய வர்த்தமானம். அதிவே இறந்தகால எதிர்கால நிகழ்
காலங்கள். (ந.ந.)

சர்வர்க்கும் சகலத்திற்கும் ஆகாயமிடங்கொடாத போது
போக்குவரத்து வியாபாரமில்லையாம். சத்தங்குணமான ப
டியெங்ஙனே பொருளின்கூட்டமல்லவோ வென்னிற், பொ
ருட்கூட்டமன்று. ஏகரந்தத்தே இராத்திரி யாரவாரங்க
ளொடுங்கியகாலத்திருந்து சூக்ஷ்மஞாலிகள் பார்க்கிற கிறுசத்
தமுடையவற்றினு மறிந்துகொள்க, காலமு நீ ஸ்ண பங்கங்
கொண்டபோது ஸ்ணத்திற் பொருளுற்பத்தி நாசப்படுமென்
றாய். அந்தஸ்ணமென்றதுகாண் காலம். திக்கானது நீ கிழக்
குநோக்கியிருந் தெல்லாத்திக்குகளிலு மிருந்துவந்த பேர்க
ளைப்பார்த்து. நானெந்தத்திக்கைநோக்கி யிருக்கின்றேனென்ற
போது சர்வருங் கிழக்குநோக்கி யிருக்கின்றாயென்பார்கள்,
அதுகாண்திக்கு. இல்லாதபோது திகைத்து நிற்கையொழிந்து
பலன்களொருத்தருக்கும் படாவாம், அத்தாற்றிக்குளவாம்.
காலமுண்டென்றல் நீ கற்பனையென்றும் பிராந்தியென்றுஞ்
சொன்னாய், நீ சொல்லிய ஸ்ண பங்கமும் போதிவிருஷமும்
பிராந்தியென்னாய். அன்றியுஞ் சர்வஞ்ஞர்சொல்லும் பிதா
மாதருங்கெட்டவர்கள் வேறுபிராந்திகளிற் கூடாரென்றாய்.
புத்ததேவருக்கு ஞாதியாவாடுஞ்ஞுவன் அந்தகனைன்பா னவ
னுக்குத் தர்மவுபதேசம்பண்ணித் தவப்படுத்தி யவன்பிடக
மோதுவிப்ப வவனித்திராசமயத்துத்தனது ஸ்திரீ யாகிய பர
சந்தரியென்று வாயாற்ற வந்தவேட்கையைத் தவிர்ப்பான்

வேண்டித் தேவலோகத்தப்ச்சர ஸ்திரீகளைக்காட்டிப் பரசுந்த
ரிமேலுபேகைகூடையப்பண்ணுவித்தலுறவவனுமப்ச்சரசுகளைக்
கண்டு ஸ்திரீவேட்கைமிகுத்துத் தவம்விட்டுப் போயினன்.
இவ்வாறுசமத்தரன்றோ புத்தரென்று முறுவல்செய்தாருலகத்
துள்ளோர் என்றறிவாயாக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்
றொருவர், செப்பிடுங்காலம் பொழுதுநாளாதி எ-கு. நீகூண
மென்று சொல்லப்பட்ட காலமானது காலே யுச்சி மாலை முத
லியபொழுதும், அசுவனி பரணிமுதலியநாளும், ஆதி என்ற
தனால் மாதமுமிருதுவுமயனமும் வருஷமுமாகி எ-ம் குணக்
சூக்குடக்குத் தெற்கு வடக்காதிதானாகி. எ-கு. கிழக்குமே
ற்குத் தெற்கு வடக்கும். ஆதி என்றதனால் கோணத்திசைகளு
மாகி. எ-ம். வாயுவாதி யுதித்தொடுங்கும்வான். எ-து. மாயா
வாத மேற்கொண்டு கூறியது. எ-ம். போதிவிரூபம் வடக்
கேயிருப்பதென்று புத்தன் றொழுதலால் திக்குளதென்க.
எ-ம். கூறினார்.

காரியமாயுலகமெலாமிருத்தலாலே கடாதிகள்போற்
காரியகர்த்தா வொருவன்வேண்டு, மாரியமாயறம்
பொருளோடின்ப வீடெல்லாமறைந்துபிர்கட் கறிவு
செயலளிப்பது துலந்தூல், கூறியராயுள்ளவர்களோ
தவோதிக் கொண்டுவரலான்முன்னே குற்றமின்றிச்,
சீரியபேரறிவுடையோன் செப்பவேண்டுஞ் செயலி
னுக்குங்கரிவேண்டுஞ் சிவனுளனென்றறியே. (௩௪)

(இ-ள்.) காரியமாயுலகமெலா மிருத்தலாலே கடாதிகள்
போற் காரியகர்த்தாவொருவன் வேண்டும். எ-து. கர்த்தாவு
துலுமில்லையென்று கூறிய புத்தனே, பிரபஞ்சமெல்லாங்

கடாதிக்கள் போலக் கரரியப்பட்டு வருதலாலே யிதனைச் செய்வானொரு கர்த்தாவேண்டும், — ஆரியமாயறம்பொருளோடின, பனிடெல்லா மறைந்துயிரகட் கறிவுசெயலளிப்பது நூல். எ-து. வடமொழியாயறம்பொருளின்பம் வீடென்னு நான்கு காரியமுஞ் சொல்லியான்மாவுக்கறிவையுஞ் செயலையுங்கொடுப்பது வேதாசமங்கல்காண், — அந்நூல் கூறியராயுள்ளவர்க ளோதவோதிக் கொண்டு வரலான் முன்னே குற்றமின்றிச் சீரியபேரறிவுடையோன் செப்பவேண்டிஞ் செயலினுக்குங் கரிவேண்டிஞ் சிவனுள்ளென்றறியே. எ-து. அவ்வேதாசமங் கள் குசாலராயுள்ள பிரமாதிகளோதுவிக்க மகாவிருடிகளா லேயோதப்பட்டவர்கள் வழியாகத்தொன்றுதொட்டு வருத லாற் றவறின்றி, மிக்கபெரியவறிவையுடையோராலே சொல் லவேண்டும். அவ்வேதாசமங்களாற் சொல்லப்பட்ட கண்மத் துக்குக் காண்பானொரு சாஸ்தியும்வேண்டும். ஆகையாலே சிவனாலே நூல் சொல்லப்பட்டதென்று மவனே கர்த்தாவெ ன்று மறிவாயாக. எ-து

இச்செய்யுள் கர்த்தாவுஞ் சாத்திரமு முண்டென்பதனைக் கூறிற்று.

உலோகாலோகங்க ளடுக்காயிருத்தலாலே மாட கூடகோ புராதிகளைப் போல வொருவனுண்டாக்கினுனென்க. என்னை இந்தக் கோபுராதிகளைப் பண்ணுவாளைக் கண்டோம், உலகஞ் சிருஷ்டிப்பாளைக்கண்டோ மில்லையேயென்னில், சினத்து ள்ள பணிகள் பண்ணுமவனை நாங்கண்டோ மில்லையாகிலும் அத்தப் பணியைக்கண்டு கைத்திருத்தங் கொண்டாடினம ன்றோ, ஆதலாலவன் பண்ணுகையிலே யவனைக்கண்டோ மில்லையாகிலு மறுமானத்தாற் கொண்டோமன்றோ, அப்ப

டிப்போல உலகஞ் சிருஷ்டித்தானு முண்டென்று கொள்வா யாக. “அந்நியதிவிற் கௌசிகாதி விதமாக்கினரை, யுன்னு வர் சாமானியத்தை டீயார்ந்து” எ-து. கண்டுகொள்க. அப் படியாகிற் சினத்துப்புணிதிபண்ணினவ விங்கேவந்தாலங் காணலாம், அல்லது நாமங்கேபோனாலு மவனைக்காணலாமே அப்படிப்போலப் பிரபஞ்ச கர்த்தாவையுங் காணலாமோ வென்னில், ஒருவனைப் பேய்பிடித்தபோ தவனது விகாரகிரு த்தியங்களைக்கண் டிவனைப்பேய்பிடித்ததென் றறிந்தோமா, முன்னையொரு பேயைக்கண்டறிந் தந்தப்பேய் பிற்பாடொரு வனைப் பிடித்தபோதே யிவனைப்பேய்பிடித்ததென் றறிந் தோமா, அப்படியல்லவே? அவனது விகாரகிருத்தியங்கண்ட றிந்ததுபோலப் பரமேஸ்வரனது கிருத்தியவல்லமையைப் பிரபஞ்சகாரியத்திற்கண் டிதற்குமொரு கர்த்தாவுண்டென் றறிந்துகொள்க. “கூளியினைமாந்தர் விகாரத்தினுற் குறிப்பர், கூளியினை முன்கண்டோகூறு.” எ-ம். கண்டுகொள்க. கூளியினைப் பேய். யாதொரு கிருத்தியம் பண்ணுமவரெல்லாம் தேகேந் திரியாதிகளுடனே கூடியிருந்து கிருத்தியம்பண்ணக்கண் டோமே, அப்படிப்போல வும்முடைய சேகரகர்த்தாவுக்குந் தேகேந்திரியாதி யுண்டாகவேண்டுமென்னில், அப்படியன்று பின்னையெப்படியென்னில், சரீரமில்லாதவான்மா சரீரத்தை நடத்துமது போலக் கர்த்தாவுஞ் செய்வனெனக்கண்டுகொள்க. “ஆக்கையிலையாக்கையினை யூருமுயிர்க்காய்க்கையுமற், ருக்கு மெலா நின்மலெனம்மான்” எ-ம். கண்டுகொள்க. இனி நித் திய முத்த சுத்த சர்வஞ்ஞானயிருக்கு மொருவனுலே சொல் லப்பட்ட சாத்திரமானது பெரியோரா லுபதேசிக்கப்பட்ட வர்கள் குருபாரம்பரையாகக் கிரமமாகக் கொண்டுவந்தது

சாத்திரமாதலா விதற்கு முன்கூறிய கர்த்தாவேண்டுமென்றறிக. “ஆக்கையிலான் வாக்குமிலா னாகமத்தை வேதத்தை, வாக்குவனோ வாக்கானெனில்.” ஆக்கையுமற்றைந்தொழிவி, மாக்குமுறை முன்னறைந்தா, மாக்குவனாலு மவைபோலாங்கு”? என்பதினாலறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர், செயலினுக்குங் கரிவேண்டும். எ-கு. ஆன்மாக்கள் செய்யுங் கன்கங்களையறிந்து பல்ன்கொடுத்தந்தக்கன்ம சாக்கியாக வொருகர்த்தாவேண்டும் என்றார். அன்றியும், கிஞ்சிஞ்ஞராகிய வான்மாக்கள் தன்மகிமைப்பறிதற்குச் சர்வஞ்ஞான சிவன்சொன்ன தூலாகலின், இதரேகவாச்சரய தோஷமில்லையென்பது “குற்றமின்றிச், சீரியபேரறிவுடையோன் செப்பவேண்டும்” என்பதுதனாலுணர்க என்றார்.

மரங்களுயிரல்லவென்று மறுத்துச்சொன்னாய் வாடுதல்பூரித்தலான் மரங்களுயிராகுந், திரங்குநீர் பெறாதொழிபிற்பெறிற் சிரத்தைசேருஞ் சீவனலவெனிலு, லகிற் சீவனெல்லா, முரங்கொள்வதூண்பெறிற் சோருமுண்பெருவே லுலர்ந்தமரநீர் பெற்றாலுய்யரதுள் ளுயிர்கள், கரந்தசினை முட்டைகட்கு வாயிலின்றுவாயில் கண்டிலதேற் பூத்துக்காய்த்தெழலநன் மரங்களுயிரே. (௨௫)

(இ-ள்.) மரங்களுயிரல்லவென்று மறுத்துச்சொன்னாய் வாடுதல் பூரித்தலான் மரங்களுயிராகும். எ-து. மரமுதலியன யுயிருள்ளனவல்லவென்று புத்தநீர் சொன்னாய், அவைமெலிதலாலும் பருத்தலாலும் மரமுதலியவை யுயிருள்ளனவாகும்,—திரங்குநீர் பெறாதொழிபிற்பெறிற்சிரத்தைசேருஞ்

சீவனலவெனில். எ-து. மரமுதலியன நீர் பெருதொழியில் வாடுதலு மந்நீர் பெற்றாற் பூரித்தலுமியல்பு, ஆன்மாவல்ல வென்று நீ கூறில்,—உலகிற் சீவ நெல்லா முரங்கொன்வ தூண் பெறிற் சோரு மூண் பெருவே லுர்ந்த மரநீர் பெற்றா லுய்யாது. எ-து. உயிருள்ளவற்றுக்கெல்லா மூண் பெற்றாற் பருத்தலு மூண்குறைந்தான் மெலிதலுங் குணமாகையா லுல ர்ந்தமரத்துக்கு நீராவிட்டாற் பரிணாமமில்லையாதலான் மர முதலியவயிருடைத்தாம். அற்றன்று, மரமுதலியனவற்றுக் கந்திரியங்களில்லையாகையா லுயிரல்லவென்று கூறின்,—உள் ளுயிர்கள் கரந்த சினைமுட்டைக்கு வாயிலின்று. எ-து. ஆன் மாவை யுள்ளடக்கி நிற்கு முட்டை சினைமுதலியவற்றிற்கு வாயிறோன்றாவாறுபோல மரமுதலியவற்றுக்கும் வாயிறோ ன்ருது,—வாயில் கண்டிலதேல். எ-து. அம்முட்டை சினைமு தலியவற்றுக்கு வாயில் பின்பு தோன்றக்கண்டனம் இதற்கு வாயிறோன்றக் கண்டதில்லையென்று கூறில்,—பூத்துக் காய்த் தெழலான் மரங்களுமிரே. எ-து. அம்மரமுதலியன வற்று க்கு இந்திரியங்கட்புலனாகாதாயினும் பூத்துக் காய்த்துவளர்த லுங் காண்டலாலிந்திரியமு முயிருமரமுதலியனவற்றுக்குண் டென்றறிவாயாக. எ-து. மரமுதலியனவெனவே புல்லீரு யினவாயிற்று.

நீர் சொல்லியதெப்படிக்காணும் கொம்பு மயிரு முகரும் பல்லும் புற்று முயிரில் பொருளாகியும் வளராநிற்றலா னிந் தவேது விபசாரமென்று சொல்லுவையாகில், இவ்வாறு நீ சொல்லியதுமிகவும் பேதைமைத்தாம். நீகாட்டிய புற்றுவது கறையான் முதலான ஜீவன்கள் கீழின்மண் மேலேயேறிட வோங்கும், மயிரு நகமுந்தந்தமும் ஜீவசரீரத்து நீங்கினால்

வளரார். அன்றியும் நரைத்தமயிருக்குத் கறுப்பிடுவாருழையும் உகருக்கைவணமிடுவாருழையுங் கண்டுக்கொள்க. ஆதலாலவைக டிய்த்தல் வளர்தல் இல்லையெனக்கொள்க. ஆதலானியிட்ட திருஷ்டாந்தமாவாதென்றும் மரங்களுயிருடைய வென்றுங்கொள்க. ஏகேந்திரிய ஜீவன் மக்களுட்டோன்றினாலு மீகேந்திரிய ஞானமாகவேண்டுமென்னில், முயலாய்ப்பிறந்த தற்பஞானத்தையுடையது புத்தராய்ப் பிறந்தகாலத்து மிகுந்தஞானவானானதுபோல மரங்களுமக்கள் யோனியிற்பிறந்தாற் பஞ்சேந்திரியஞானமுடையனவாம் எனக்கொள்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஒருமரத்தினுயிரொன்றேற்கொம் பொசித்துநட்டா லுய்யுமுயிரொன்றுபல வாமோவென்னிற், கருமரத்தின்வித்துவேர்கொம்புகொடி கிழங்கு கண்கலந்து கொள்ளுமுயிரண்டம் வேர்ப்புத், தருபிறப்புச்சராயு, சங்கள் சநமும்பெற்றாற்போற் றுனடையுமுற்பீசந்தலநடவாவென்னிற்; பெருநிலத்திற்காலிலார் நடப்பரோபேதாய் பிறப்பின்விதமநேகங்காண் பேசங்காலே.

(உ.சு.)

(இ-ள்.) ஒருமரத்தினுயிரொன்றேற் கொம்பொசித்து நட்டா லுய்யு முயிரொன்று பலவாமோ வென்னில். எ-து. மரத்துக்கான்மாவுண்டாமாவி னொருமரத்தின் கொம்பை முறித்துநட்டா லதனைப்போலவளர்தலா லோருயிர் பலயுயிராமோவென்று புத்தநீ கூறில்,—கருமரத்தின் வித்துவேர் கொம்புகொடி கிழங்கு கண்கலந்துகொள்ளுமுயிர். எ-து. இதனை

(மரத்தின்வித்து வேர்கொம்பு கொடி கீழங்கு கண்கருக்கலந்
துயிர்கொள்ளும் எனமாறுக, மரத்தினுண்டாகிய வித்து வேர்
கொம்பிவையிற்றையும் பிறவற்றிற் கொடி கீழங்கு கணுக்களி
வையிற்றையுங் கருப்பிமாகக்கொண்டு ஆன்மாக்கடோன்றும்,
ஆன்டம் வேர்ப்புத்தருபிறப்புச் சராயுசங்கள் சநமும் பெற்
ருற்போற் ருனடையுமுற்பீசந் தலநடவாவென்னில். எ-து.
முட்டையிலுங் கதிவிலுந் தோன்றியவான்மாக்கள் பையிற்
றோன்றுமான்மாக்கள்போல நடைபெற்று வித்திற்றோன்று
மரமுதலியன பூமியிடத்து நடைபெற்றுவாகையாலான்மாவன்
றென்று நீகூறில்,—பெருநிலத்திற் காலிலார் நடப்பரோபே
தாய் பிறப்பின்வித மநேகங்காண் பேசங்காலே. எ-து.
இதனை (பேசங்காற் காலிலார் பெருநிலத்து நடப்பரோ பிற
ப்பின்வித மநேகங்காண் பேதாய்) என மாறுக. சொல்லுங்
காலத்துக்காலிலார் பெரியபூமியிடத்து நடக்கவல்லரோ அப்
படியிந்திரியங் குறைவான வான்மபேத மநேகமாக வுடைத்
துக் காணறியாதாய். எ-று. கண்-கணு.

(இச்செய்யுளிரண்டு மரங்கட்குயிருண்டென்று கூறிற்று)

பிறப்பின்வித மநேகம். எ-து. கண்மபேதங்கட் கீடாக
ஜநம்பேத மநேகங்களாயிருக்கும், அதை “படைத்ததொரு
படியன்றிப் பறவை பசுநரராய்ப் பண்ணியதென் முன்னே
வினைப்பான்மையென்பர்.” என்பதனாற் கண்டுகொள்க என்
றார் ஞானப்பிரகாசர்.

தின்னுமதுகுற்றமலைச் செத்ததெனும்புத்தா தின்பை
யெனக் கொன்றுனக்குத் தீற்றினர்க்குப்பாவ, மன்
னுவதுன்காரணத்தாற் தின்னதார்க்கு வதைத்தொ

ன்றை யிடாமைபினால் வதைத்தவர்க்கேபாவ, மென்
னிலுனையூட்டினர்க்குப் பாவஞ்சேர" வென்னதவம்
புரிகின்றும் புலால்கடவுட்கிடாயோ, வுன்னுடலமசு
சியென நாணிவேறே ரூடலுண்ணிலசுசியெனவுணர்
ந்திலைகாணீயே. (௩௭)

(இ-ள்.) தின்னுமது குற்றமிலைச் செத்ததெனும் புத்தா.
எ-து. தான்கொல்லுமது குற்றமுடைத்து, செத்ததுதின்னு
மது குற்றமில்லையென்று கூறும்புத்தா,—தின்பையெனக்கொ
ன்றுனக்குத் தீற்றினர்க்கும் பாவ மன்னுவதுன் காரணத்தாற்
நின்னொதார்க்கு வதைத்தொன்றையிடாமைபினால். எ-து. நீ
தின்பையென்று கருதி யுனக்கொன்றைக் கொன்றுட்டினர்க்
குப்பாவ முன்காரணத்தாலுண்டாம். அஃதெங்ஙனமென்
லிற் நின்னொதார்க்குக் கொன்றுட்டுவாரில்லையாகையால்,—
வதைத்தவர்க்கே பாவமென்னில் எ-து. என் காரணத்தாற்
பாவமுண்டாகாது கொன்றவர்க்கே பாவமுண்டென்று கூ
றின்,—உனையூட்டினர்க்குப் பாவஞ்சேர வென்னதவம் புரி
கின்றும். எ-து. உன்னைப்பரிந்துட்டினர்க்குப் பாவமுண்
டாக நீ என்னதவத்தைச் செய்கின்றும். அஃதன்றியும்,—
புலால்கடவுட்கிடாயோ. எ-து. நீ புலால் துகருங்கரலத்
துன்கடவுளுக்கும் புலாலை யூட்டுவை. அஃதன்றியும்,—என்னு
டலமசுசியெனநாணி வேறேரூடலுண்ணி லசுசியென வுண
ர்ந்திலைகாணீயே. எ-து. உன்னுடம்பு சுத்தமில்லையென் நிலைச்
சிக்கின்ற நீ பிறவூனை துகருமது சுத்தமில்லையென் றறிந்தா
யில்லை. எ-து. நாணியென்றது தொழிற் பெயர்.

இச்செய்யுள் பிறர்கொன்றிடத்தின்னலா மென்பதனை
மறுத்துக் கூறிற்று. (௩௭)

என்னதவம்புரிகின்ற மென்னயே அவன் பண்ணுவது தவமல்லவென்பது கருத்து. இனி கல்லியமாம்ஸம் புசித்தாற் பாவமில்லைமென் றகல்லியமாம்ஸங் கொள்ளோமென்பை யாகிலெண்ணத்தாலு மாம்ஸந்தின்பார்க்குக்கொலை பாவ முண்டென்பது பொருந்தும். இந்த வெரன்பது தோஷமொ டியதித் தின்னயாவர்க்குமரிது. என்னை, ஐயுறவொழிதல் கூடா மையாலே மிருகமாம்சம் தின்னலாமோவென்னில், அவ்வாறு அந்தமாம்சமுண்ட ஐவன்களுக்கு ஐவதானங்களிலே புத்தி பிறக்குமென்பதற் குலகமேசாஸ்தி. ஸவயமேவபதிதமாகிய பால் துகரக்கறந்தான் கொம்பினிற் பலத்தையறுத்து துகர் விக்குமாதலா லெனக்கொள்க. இனிகாரணத் புண்ணியங் கெடா, அது புண்ணியத்துக்குக்காரணமாகிய புத்தர்பத்திக் குக்காரணமென்று போதிவிருக்கந்தொழுதல்.-பாவத்துக்குக் காரணமாகிய மாம்சமுண்டல் காரணத்தபாவமாம். காரணத் புண்ணியங்கையாண்ட புத்தனற் காரணத்தபாவங் கருதாமை “ஏரிக்கூரொருகாதம் அவ்ஞுருக்கேரிடொருகோல்” என்பதற் கொக்குமென்க. அன்றியு மீழமடியப்படுத்தாடை யாழ்வ ரென்னும் வேதி சத்துயாவ வுள்ளகாலத்து வணங்கினார்க் குப்பின்பவர் புலவினைத்தொழுதார்க்குப் புண்ணியமுண்டாகி லுயிரோடுகூடிய சரீரத்தை யழிப்பார்க்கும் பாவமுண்டெ ன்க. “உருநெற்பல கூட்டி யுண்டி முடிப்பான், மிகநெல்லு திர்வதனைவேண்டுந்-தகவுடைபோ, ருண்ணப்படு முகடைய யுண்பாணுயிர்மாள், வெண்ணதவாறுண்டோ கிங்கு” என்ப வாகலின். இனிடொருதன்மத்தைப் பொருள்கொடுத்தெடுப் பவனுக்குப் புண்ணியமுண்டானவாறுபோல வத்தன்மத்தை ப்பொருள்கொடுத்தித்தவனுக்குப் பாவமுண்டாவதுபோ

லப் பொருள்கொடுத்தி மாம்சத்தின்பவர்க்குப் பாவமாகும் புத்தர்ப்பாதப்பூவென்றுபேசுதித்துப் பூவாங்குதவன் புண்யம்பெருதவாறுபோலக் கொலையால்வந்தவனுன்றுபேசுதித்துன்வாங்காதவன் பாவப்படான். இனிசூறிக்கப்பட்டவனுற்றினால் அக்கினியினற்கையசன்று தின்னாமையா லவர்க்குப் பாவமில்லையே டென்னில் உண்டு; அவருமாம்சங் கொடுவந்தார்க்கு விலைகொடுத்துக் கொள்வோமென நினைந்திருந்தமையிற் கொலையுடன் பட்டுப் பாவமெய்துவரென்க. அன்றியு மாம்சங்கொள்வோமென்னுந்நினைவாற் கொலை பாவமுண்டு. என்னை, ஒருமகாநகரத்துள்ளாரனைவரு முபாசகராதலிற் பிசுநாகாலத்து மண்டையிலிடவேண்டி யாதரவுகொண்டிருந்தா ரவனுமொருவழிப் பிச்சைபண்ணி மீண்டானாயினு மவனுக்குப் பிச்சையிடவேண்டியிருந்தார் யாவரும் புண்ணியம்பெற்ற வாறுபோலக்கொள்க. தின்பவர்க்கு மாம்சம்வரவேண்டுமதல்லது கொலைவேண்டுமோ வெனில், தலைகொடுவந்தார்க்குப் பொருள்கொடுத்துமென் றிருந்தான் கொலைவேண்டினவாறுபோலப் புலால்கொடுவந்தார்க்குப் பொருள்கொடுத்துமென்றிருந்தானங் கொலைவேண்டினானாகும் என்னை, “தலைகொணர்ந்தார்க்கீதுந் தனமென்றிருந்தான், கொலையுந் தானாகுமதுபோற்-கொலையுந்நா, னான் றருவார்க்கீதும் பொருளென்றிருந்தானங், சான்றுலகமல்லவோதான்” அன்றியும் “களவர்ப்புருவது கையறிந்துகொண்டான், களவா ளானவது உங்கண்டு-வளவின்றிக், கொன்றுவருதலறிந்தது கைக்கொண்டான், கொன்றவனல்லவே கூறு” அன்றியுங் காமரதுபவம்பண்ணுவானுக்கு முறையல்லாதானுழைக் காமவுள்ளம் பிறவாதவாறுபோல மாம்சமுண்டாரெ லினுங் குணவான்களாயி

ஞர் நினையாரெலில் முறையல்லாதானுழைக் காமஞ்செல்லா
தென்பதியாதூர்கூறினை “நன்றுண்மகளுடன் பிறந்தாளாயி
னுஞ், சான்றோர் தனித்தாயுறையற்க-கான்றருவி, வந்திழியு
நாடாவலித்தேயிருக்குமோ, வெந்தியனைந்தமெழுகு” “ஐம்
புலனுந்தாங்கக்கரிதாசையால்” எனவும் “மாத்திராபுத்திராப்
பரிசாவாம் மனசிவித்தாசனோபவா, பெலவானித்திரியக்கி
ராமோ, வாஞ்சம் பிச்சிலிமிருசதி” எனவுங் இவைகேட்டறி
யாயோ, காமபிரீதியில்லையாயினு முள்ளஞ் செல்லுமெனக்
கொள்க. அன்றியும் ஸ்திரீக ளுருப்பெற்புச் சட்டமென்றுந்
தூசைதோனரம்புமுதலிய வென்றும் புறத்தறிந் தசுகிபா
வனை பாவிக்கின்றாய், காமவுள்ளங் கற்றறிபொருட்டன்றோ,
மாம்சத்திற்றேன்றிய பாஜமத்தோடொக்குமென்னில் அசுகி
யென்னுனைப்பாவிக்கின்ற நீயும் பாபையுமவ்வாறு சொல்லு
கிலை. என்னை, “ஊனை முலைப்பாலினை யொக்கும்” என் றெத்
தேயத்தாரு மிழிக்கின்றூரில்லை. மாம்சம்யாவராஹ மிழிக்கப்
படுகின்றதன்றோ, “தம்புன்கழுவி மருந்திடுவர் தாம்பிநி
தின, செம்புண் பருத்தவரைதின்பர்” எனவும். “உண்ணுமை
வேண்டும் புலா அல்பிறிதொன்றன், புண்ணதுணர்வார்ப்பெ
றின்” “விலைப்பாலிற்கொண்டேன் மிசைவதுங்குற்றம்” என
வுமிருத்தலால் மாம்சத்தைப் பாலோடொப்புரைத்த லுலக
விருத்தமாம். சுக்கில சரோணிதத்தால் வந்தமாம்சஞ் சுத்த
மானவாறுபோல மாம்சத்தால் வந்தபாஹம் சுத்தமெனிற்
பாலானது மாம்சத்தால் லுந்ததன்று, பசுவாற் கொள்
ளப்பட்ட புல்லுந் தண்ணீரும் பாலாகப் பரிணமித்ததாம்.
என்னை, வேப்பிலை முதலானவற்றைத்தின்ற பசுவின்பூல்
கசப்பதுஉஞ் சோறுமுதலாயின புசித்த பசுவின்பாலானது

மிகவும் ரசிப்பது உம் மருந்துகுடிப்பவள் முலைப்பால் பிள்ளை யினது வியாதியைக் கடிப்பிப்பது உம் பிறவுங்கூறப்படுகின் றமையி னித்தன்மையைக் கண்டுகொண்டு பாலானது மாம் சத்திற் பிறந்ததல்லவென்க. அப்படியல்ல, மாம்சத்திற் பிறந்ததே பால் அந்தப் பாலு மாம்சத்திற் கொக்குமென்பையா கிற், சேற்றிற்பிறந்த தாமரையுஞ் செங்கழுநீரும்போலவுங், கடலின்கண் முத்துப்போலவும், மண்ணின் மரமும் பொன் னும்போலவும், நாவியிடைத்துப் புழுகு சவ்வரது போலவும், மாலின்கட் சவரம்போலவும், பாலானது மாம்ஸத்திற் பிறந்ததேயெனினு மந்தமாம்சத்திற்கு வேறுமாய் மேம்பட்டது, மாயிருக்குமெனக்கொள்க. நீரென்னசொன்னாலு மாம்சத்திற் பிறந்த பாலானது மாம்சமே யென்பையானால், முலைப்பால் குடிப்பாரும் பசுவின்பால் குடிப்பாரும் நரமாம்சமுங் கோ மாம்சமுந் தின்றாராகவேண்டும். அன்றியு, நீயுங் குழவிப்ப ருவத்திலே முலைப்பாலுண்டு பிற்பொழுது பசுவின்பாலுங் குடித்ததினாலே யிருவிதமாம்சமும் தின்றவனாகுவை. பாலு மாம்சமுஞ் சரியாமாகில் அப்படிப்பட்டபாலை நீ வழிபடுந் தேவதைக்கு நைவேத்தியம்பண்ணுதலு மபிஷேகம் பண்ணுத லுங் குற்றமாய் முடியவேண்டும். அன்றியு மூலகவிருத்தமுமா மென்க. தோலிற்பட்ட நெய் முதலாயின வொழிந்தவோ? பாதிமாம்சத்திற்பட்டாலு மொழியவேண்டுமென்னில், ஜீவ னோடுகூடிநின்ற சரீரகமான மாம்சஞ் சுத்தமன்று. என்னை, உள்ளங்கைப்பட்ட நீர் சுவத்தின் கைப்பட்ட நீர்போல வசுத் தமென்று கொள்ளப்படாமையினென்க. அன்றியுங் கோமய முங் கோஜலமுங் கோக்ஷீரமுஞ் சுத்ததிரவியமென் னுலகத் தாராற்கொள்ளப்படும். ஆதலால் மாம்சத்துடன் பாலை யொ

ப்புரைத்த லுலகம்லவாமென்க. கள்ளையு நஞ்சினையும்போல
 மாம்சமு மேன்மக்களாற் றுறக்கப்பட்டதல்லவோ. மேன்
 மக்களாவார் தபசிகளன்றோ. உன்னையாழியத்து நந்து தப
 சுபண்ணுவார்களின் மாம்சநன்றென்பாரெங்குளர். உன்னே
 யெய்ழிந்தபன்மக்களு மாம்சமுண்பது நன்றென்றுண்ணர்.
 என்னை, சோமவார மேகாதசி யமாவாசை முதலான விரத்தி
 னமான சுபதினங்களிலும் பிறவற்றுள்ளுந் தவிர்கின்றார்
 தலாலே. அன்றியும்பு சிப்பதல்லது ஜீவன்களைக் கொல்லவே
 ண்டிமென்னு முள்ளமின்மைபி னுன்னையாப்பக் கொலைபாவ
 மிலரென்பது சொல்லுக. அன்றியும், டந்தலிற் றண்ணீர்
 குடிப்பார் தண்ணீர்வைத்தாரை யிந்தக்கானகத்திற் றண்ணீர்
 வைத்தார் மிகவும் புண்ணியவான்களென்று மிகவுமகிழ்ந்து
 வாழ்த்தித் தண்ணீர்வைத்ததற் குண்பட்டுக் குடிப்பாரா
 தலா லவர்க்குநன்மை யேறினாற்போல, மாம்சநதன்பான்
 கொன்றுகொணர்ந்தாண்ப்பிரியப்பட்டுத்தின்னுமாதலினிவனு
 க்குப்பாவமென்க“கோடாதகோலாய் கொடிதாயமாதவத்தை
 விடாது தூறுண்டுமெனின்னு -வாடாது, செய்தவனு முனை
 ன்று தின்னானுமொப்பாகுங், கைதவமன்றென்காணது” ஏழ்
 கடல்குழ்ஞாலமதை யீந்தவர்க்குமெஞ்ஞான் னுந், தாழ்வுடை
 யுனுண்டி தவிர்ந்தவர்க்கும் - வாழ்வுடைய, புண்ணியந்தா
 ளொச்சுங்குண் போர்வேந்தே யென்றுரைத்தா, னெண்ணி
 கந்த சீரானெடுத்த” “மேவியதன்னுன்வளர்ப்பான் வே
 ரென்றினுனுகரும், பாவியிந்தாற்படுநரகின் - மேவப், படு
 மென்று நாரதன்றான் பண்டுரைத்தான் பார்மேல், வடுவொ
 ன்றுமில்லாய்மதி.” துறவுளவர்சான் ரோரிளிவரவுந்துய,
 விறவுளவர்ஆனலாஆனும்-படைகநக்கச், கொண்டா லிருப்பக்

கொடுங்குழையா டெய்வமுமொன், ஹண்டாகைவக்கற்பாற்ற
 ன்று” “தன்னுன்பெருக்கற்குத் தான்பிறிதுஐண்பா, னெங்
 ங்னமாளுமருள்.” “உண்ணுமையுள்ள துயிர்நிலையுண்ண
 வண்ணுத்தல்செய்யாதாறு.” “பிணமென்னுதாவி. பிரிந்த
 வுடலானே, யுணலென்பேறத்தானுரை.” “கொன்றவன்குறை
 த்தவன் கொணர்ந்திவிற்றவ, னென்றியபொருள்கொடுத்து
 வந்து கொண்டவ, னன்நிமிமடைமகனுவிற்பெய்தவ, னென்
 நிவரறுவருநரகலெய்திவார்.” என்பனவு மற்ரும்பிரவாற்
 ருனுமறிந்து நீ சொன்னவையெல்லா மாகாவெனக்கொள்க.
 என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர், எத்புச்சட்டமென்
 றுந்தசையென்று மு—லையசுசிபாவனைபண்ணுதல் புத்தனுக்
 குண்மையாதல் என்று—லே யசுசியென நாணியென்றது
 ஊன்றின்றல் கொலைக்கேதுவென்பது “தினற்பொருட்டாற்
 கொல்லாதுலகெனில்யாரும், விலைப்பொருட்டா லுன்றரு
 வாரில். என்பதனாலுணர்க என்றார்.

குடைநிழலுங்கண்ணாடிச் சாயையும்போற் பிறப்புக்
 கொள்ளுமுணர்வென்னிற் காரணமழியவழியு, மடை
 நிழல்போற் கந்தமைந்துமழியுமுனக்கிங்கே யவைய
 ழிந்தாலருங்கதிபிணையுமுணர்வின்று, மிடைகனவி
 லெழுமுணர்வு நனவுணர்வானுப்போ லெழுமுணர்வு
 கன்மத்தானினேந்துகதியென்னின், மிடைசினையுமந்த
 னுமுட்டையு முயிர்விட்டக்கான் மேவுவதென்பிறப்பி
 னுடல் விடாதுகன்மவுணர்வே. (௩௮)

(இ-ள்.) குடைநிழலுங் கண்ணாடிச் சாயையும்போற்
 பிறப்புக்கொள்ளுமுணர்வென்னில். எ-து. குடையின்கட்

குடைபோல நிழறேன்றுந்தன்மையும் தண்ணாடியிற் காட்டின
 வருப்போல வருத்தோன்றுங் தன்மையும்போலவு மிக்காயம்
 விட மற்றொருகாயத்தை யெடுத்துக்கொள்ளுமென்று புத்தநீ
 கூறின்,—காரணமழிய வழியுமடை— நிழல்போற்கந்தமைந்து
 மழியுமுனக்கங்கே. எ-து. குடையுங்கண்ணாடியுமாகிய கார
 ணங்கெட வதிற்பொருந்திய நிழலாகிய காரியங்கெட்டாற்
 போலக் கந்தங்களைந்துமுனக்கவ்விடத்தேகெடும். அவை
 கெடவே யிந்திரியங்காரணமாகக் காரியப்படுமறிவு மிங்
 கேயழியுமாகையால்,—அவையழிந்தா லருங்கதியினைணையுமு
 ணர்வின்றும். எ-து. காரணமாகிய கந்தங்களைந்து மழிந்
 தாற் கதியையடையுமறிவில்லையாம், — இடைகனவிலெழுமு
 ணர்வு நனவுணர்வாளுற்போ லெழுமுணர்வுகன்மத்தானினை
 ந்து கதியென்னில். எ-து. கனவிடையிலெழுந்திருக்குமறிவு
 மெய்யறிவாய்ப் பரிணமித்தாற்போலக் கன்மங்கக்கிடாக
 நினைந்துண்டாமுணர்வு கதியிற்கூடுமென்று நீ கூறின்,—
 மிடைசினையுமந்தனு முட்டைய முயிர்விட்டக்கான்மேவுவ
 தென். எ-து. இந்திரியவறிவுகெட்டாற் றம்மினெருங்கிய
 சினையும் பிறவிக்குருடனு முட்டைய முயிர்போளுற்பெறுங்க
 சியாது. அதனால்,—பிறப்பினுடல் விடாது கன்மவுணர்வே.
 எ-து. பிறப்பினுடலைக் கன்மவுணர்வு விடாதுகாண். எ-து.
 கன்மவுணர்வென்பது ஆன்மஞானம். சினையும் அந்தகனும்
 முட்டையும் பூர்வகன்மத்துக்கிடாகத் தொழின்மறந்து கிடக்
 கையாற் கதியடையாரென்பதாயிற்று. கதியென்றது நற்பி
 றப்பு.

இச்செய்யுள் கன்மமுமுணர்வுங்கெட்டுக் கதியடையு
 மென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (ந.அ.)

சாயையுங் காரணமும்போல வென்பை, கூணபங்கு, மாதலாற் காரணமும் காரியமுநிலல். மோகூழ் மோகூத்தையடையும் விஞ்ஞானமு மழியும் கனவுணர்வு மயக்க' வறிவு நனவுணர்வதென வுடையவாதலா லுனக்குப்பொருந்து மதுபோ லிருப்பதொழிய வுண்மையிற் பொருந்தாதாம். சினைமுட்டைகட்கறிவு பிரகாசமில்லாமையாற் சாயையடைய மாட்டா வெனக்கொள்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர் கனவினிடையெழுமுணர்வு நனவுணர்வானுற்போல். எ-து. கனவினிடத்துண்டாகு மற்பவறிவு அக்கனவு கெட்டுந் தான்கெடாமல் நனவறிவானுற்போல், — கன்மத்தானினைத் தெழுமுணர்வுகதியென்னில். எ-து. கன்மத்தினுனினைந்துண்டாமறிவு அக்கன்மங்கெட்டுந் தான்கெடாது நின்று பிறப்பாற் பொருந்துமென்று சொல்லில்,—மிடைசினையு மந்தனு முட்டையு முயிர்விட்டக்கான்மேவுவ தெப்பிறப்பினுடல். எ-து. மிகுந்தவறியாமையையுடைய சூலு மூடனு முட்டையு மரணத் தையடைந்தால் அவ்வுயிரறிவில்லாமையா லெந்தப்பிறப்பினுடலைப் பொருந்துவது. எ-ம். குடையுங் கண்ணுடியு மறிவுக்குவமை. நிழலுஞ் சாயையும் பிறவிக்குவமை. கதி-பிறப்பு. எ-ம். கூறினர்.

ஐந்துகந்தஞ்சந்தானத் தழிதல்பந்ததுக்க, மறக்கெடுகைமுத்திபின்பமென்றதைந்தாய்கந்த, மைந்துமழிந்தான்முத்தியனைபவர்யாரென்ன வனைபவர்வேறில் லையென்றாயார்க்குமுத்திபின்ப, மைந்தினுணர்வினுக்கென்னிலழியாதவுணர்வுண்டாகவேயவ்விடத்துமுருவாதிகந்த, மைந்துமுளவாமதுவும்பந்தமாகி யரந்தைதருமுத்திபின்ப மறிந்திலைகாணீயே. (ஈசு)

இ-ள்.) ஐந்துகந்தஞ் சந்தானத்தழிதல்பந்ததுக்க மறக்
கெடுகைமுத்தியின்பமென்றதைந்தாய். எ-து. கந்தங்களைந்
துந் தொடர்ச்சியிலே சேட்டைகெடுதல் பந்ததுக்கமென்று
மவை கற்பூரதீபம்போலச் சேரக்கெடுகைமுத்தியின்பமென்
றும் புத்தநீ கூறினாய்,—கந்தமைந்து மழிந்தான் முத்தியனை
பவர்யா ரென்னவனைபவர்வேறில்லை யென்றாய். எ-து. கந்த
மைந்துங் கெட்டால் முத்தியிற் செல்வார்யாரென்றுழிச்
செல்வாரொருவருமில்லையென்று கூறினாய், — ஆர்க்குமுத்தி
யின்பம். எ-து. முத்திபெறுவாரில்லையாயின் முத்தியின்பம்
யாவர்க்கு,—ஐந்தினுணர்வினுக்கென்னில். எ-து. கந்தங்க
ளைந்திற்றேன்றுமறிவிந்நென்று கூறின், — அழியாதவுணர்
வுண்டாகவே யவ்விடத்து முருவாதிகந்தமைந்து முளவா
மதுவும் பந்தமாகியரந்தைதரு . முத்தியின்ப மறிந்திலைகா
ணீயே. எ-து. மனத்தாலறியுமறிவுகெடாதிருக்குமாயி லவ்
விடத்திலு முருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞான மெ
ன்னுங் கந்தங்களைந்து முண்டாதல்வேண்டும். அவையுண்
டாகவே முத்தியி—த்திலும் பந்ததுக்கமுண்டாய்க் கிலேசத்
தையுந்தரும். ஆதலால் நீ மோக்ஷசுகத்தையறிந்திலை யதனைக்
கேட்பாயாக. எ-து. கேட்பாயாகவென்ற தொடர்ச்சி பின்
னர்வருஞ் செய்யுளின் கருத்துப்பற்றி.

இச்செய்யுள் கந்தங்களைந்தின்றிவே யறிவுமாய் மோக்ஷ
சுகத்தை யடையுமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (நுக)

பஞ்சகந்தங்களு மொழிவறக்கெடுகை மோக்ஷமாகில்,
உருவகந்தத்தில் புத்தருடைய பல்லுமென்பு மின்னுமிருக்க
வவற்றைத் தாடகையாழ்வாரென்று நீ பூஜிக்கையாற் கெட்ட

தில்லை. இவ்வுருவகந்தங் கெடாதபடியினாலே மற்றுள்ள கந்தங்களுக்குங் கேடில்லையாதலா லுனக்கு முத்தியுங்கடாமற் பந்தமாயிற்றெனக்கொள்க. “கந்தமைந்துங் கடந்தோன்” என்றவுனது தோத்திரமும் புருஷனைக்காட்டிற்று. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

அநாதிமுத்தனாய்ப் பரனாயசலனாயெல்லா வறிவுதொழிலதுக்கிரகமுடையவரங்கன்ம, நுனாதிகமற்றொத்தவிடத்தேசத்திநிபாத நுழைவித்து மலங்கௌல்லா நுங்கனோக்கி, மனாதிகரணங்கௌல்லா மடக்கித்தன்னைவழிபநிலல்லவிவருளி மாக்கருணைக்கையா, வினாதபிறப்பினினின்றுமெடுத்தமாறா விற்பமுத்திக்தேவைப்பனெங்கண்முத்தியிதுவே. (௪௦)

(இ-ள்.) (அநாதி—இதுவே.) எ-து. அநாதியிலேமலரகிதனா யெப்பொருட்குமேலாய்ச் சலநமில்லாதவனுமாய்ச் சர்வஞ்ஞத்துவமுஞ் சர்வகருத்தியமுஞ் சர்வானுக்கிரகமுமுடையனாகிய பரமேஸ்வர னுன்மாக்கள்செய்த புண்ணியபாவ மிகுதிக்குறைவறத் துலையொத்தவிடத்துக் குருமுர்த்தியாயெழுந்தருளிச் சத்திநிபாதம்பதிவித்து மலங்களுக்கெத்திருக்கண் சாத்தியருளி, மனமுதலாகிய வுட்கரணங்கனையு மிந்திரியமுதலாகிய புறக்கரணங்கனையுங்கெடுத்துத் தன்னைவழிபநிநால்வகையாகிய வழிபாட்டையுமருளி மிகுத்தகாருண்ணியக்கையாலே பொல்லாப்பிறவியில் வீழாமல்வெடுத்தொழியாதவிற்ப முத்தியிலேவைத்தருளுவன். இதுவே யெங்கண்முத்தியாகையால் நீயுமில்வழியி வின்று முத்தியின்பத்தை யதுபவிப்பாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் பெளத்தரிற் செளத்திராந்திகன்மதத்தை மறுத்து மோக்ஷசுகங்கூறிற்று. தூனாதிகம், அடிநோக்கி தூனாதிகமென விகாரப்பட்டது. (சு)

“இருருதுன்பப் படலமலைப்ப மெய்ஞ்ஞானமென்னும், பொருருகண்ணிழந் துண்பொருனடிப் புகலிழந்த, குருருந்தம்மைப் பரவக்கொடுநரகக்குழிநின், தருருகை கொடுத்தேத்துமையாற னடித்தலமே.” எ-ம். “ஈண்டியமாயாவிருள்கெட வெப்பொருளும் விளங்கத், தூண்டியசோதியை மீனவனுஞ்சொல்ல வல்லனல்லன், வேண்டியபோதே விலக்கலைவாய்தல் விரும்புமின்றாள், பாண்டியனாராள் செய்கின்ற முத்திப்பரிசிதுவே.” எ-ம். “அவமாயதேவரவகதியிலமுந்தாமே, பவமாயங்காத்தென்னை யாண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி, நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலும் நாமொழிந்து, சிவமானவாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.” எ-ம். “இருவினை நேரொப்ப வின்னருட்சத்தி, குருவெனவந்து குணமலநீக்கித், தருமான் ஞானத்தாற் தன்செயலற்றுப், பெருமலநீங்கப் பிறவாமை சுத்தமே” எ-ம். இப்படிச் சொல்லாநிற் குந் தேவாரதிருவாசக திருமந்திரத்தினுங் கண்டுகொள்க. “ஆசையுற்றுழல்குகரங்க ளசுத்தமேவியனைந்துதின, நேசுகித்தனவாயிடுஞ்சுக மேழையோடுமியின்பந், மாசதற்செளரிர் சுத்தநித்த லுளந்தருஞ் சுகவாரிகா, ணீசனுக்கடிமைத்திறத்தினியைந்துநாம் பெறுமின்பமே.” என்றிப்படி யுலகாயதனென்னும் பாமததுஷணமுந் தன்மதநிலுப்புங் கூறினமுறை போல வீண்டு மம்முறைகூறியருளினாரென்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

சொளத்திராந்திகன் மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்டை செய்யுள்—கநந

யோகசாரன்மதம்.

போதமேபொருளாய்த்தோன்றும் பொருளதாயெ
முலாற்போதம், வாதனையதனாகுடி வருதலால்வடி-
விலாமை, யாதலாற்கனவேபோலுஞ் சகமுளதறிவே
யாமென், றேதினானேதானாய் வுணர்வினல்யோகா
சாரன். (க)

(இ-ள்.) போதமே பொருளாய்த் தோன்றும் பொருள
தாயெமுலாற் போதம் வாதனையதனாகுடிவருதலால் வடிவி
லாமையாதலாற் கனவேபோலுஞ் சகம். எ-து. அறிவேயிந்
திரியங்களுமாய்த் தோன்றப்பட்டவருக்களுமாய் வருதலானு
மவ்வறிவிந்திரியவாதனையினுலே கூடிவருதலானு மவ்வறிவ
ருபமாதலானும் அறித்தியருபமாகிய பிரபஞ்சம் சுவப்பன்ம்
போலும்,—உளதறிவேயாமென் றேதினானே தானாயுணர்,
வினல் யோகசாரன். எ-து. அந்நுவயம். சாத்திரத்தை
யதிகரியாதவறிவினையுடைய யோகசாரன் சௌத்திரந்திக
னின் வேறுபட்டு இந்திரிய வாதனையா லறிவுண்டாமென்றும்
பிரபஞ்சங்கனவேபோலு மென்று மறிவேயுள்ளதென்றுங்
கூறினான். எ-து.

இச்செய்யுள் யோகசாரன்மதங் கூறிற்று. (க)

இவன் முற்கூறிய சௌத்திராந்திகன்ம்தமும் பக்தமா
கக்கொண்டு பின்னும் விசேஷவுணர்வாகச்சொன்னு னெனக்
கொள்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர் இவன்
சௌத்திராந்திகன் கோட்பாடெல்லா முட்கொண்டு அவற்று

எறிவேயுள்ளது, மற்றப்பொருள்களெல்லா முருவமாக வில்லை, அறிவு வாதனையினு லருவமாகவுண்டென்று கொண் டவாறு காண்க என்றார். சிலர் யோகாசாரணை மகாயானிகள் என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

யோகாசாரன்மத முற்றிற்று.

பாயிர முப்பட செய்யுள்—கங்ச.

யோகாசாரன் மதமறுதலை.

போதமுந்தவிரவேறோர்வாதனை புகன்றாய்போதம், வாதனையிரண்டுண்டென்னாய் போதம் வாதனையுமெ ன்னிற், காதலாற்பொருளினோடு கலந்தபின்னெழுங்க ருத்தாம், வாதனைகனவுகண்டபொருளின்மேல்வருங் கருத்தே. (க)

(இ-ள்.) போதமுந் தவிரவேறோர் வாதனைபுகன்றாய். எ-து. யோகாசார நீ யறிவுமொழிய் வேறொருவாதனை யுண் டென்று சொன்னாய். அப்படியாயின்,—போதம் வாதனை யிரண்டுண்டென்னாய். எ-து. போதமென்றும் வாதனை யென்றுமிரண்டுண்டென்று கூறாய்,—போதம்வாதனையுமென் னில். எ-து. வாதனை தானுமறிவேயென்று கூறின்,—காத லாற்பொருளினோடு கலந்தபி னெழுங்கருத்தாம்வாதனை. எ-து. அறிவுசத்தாதி விடயத்திலே கலக்கவேண்டுமென்னும் சரகத்தாற் கலக்க வக்கலப்பிலே பலகாற் செலுத்துதல்காண் வாதனை. ஆகையால் வாதனையறிவன்று,—கனவுகண்ட பொ

ருளின்மேல் வருங்கருத்தே. எ-து. கனலாவது நனவிற்கண்-
பொருளின்மேற் கருத்துச்செலுத்துவதாதலாற் பிரபஞ்சங்
கனவுமல்ல, அதனால். நீ கூறியது மித்தையேயாம். எ-று.
மித்தை-பொய். (க)

அறிவும் வேறு, வாதனையும் வேறு. மெய்யாகக் கர்ணப்
படும் பிரபஞ்சத்தைக் கனவுபோற்பொய்யென்றல் கூடாது.
என்பதாம் என்றார் ஒருரையாசிரியர்.

அறிவதேபொருளதாயின் கஞ்சடமென்னவேண்டும்,
பிறிபொருளாகும்பேதித் திதம்பிரபஞ்ச மென்னி,
ஹுபொருளுருவந்தோயந்தா ஹுணர்வுமவ்வுருவாய்
நிற்குஞ், செறிபொருளதுவாய்நிற்குந்தெளிபளிங்க
துவேபோல. (உ)

(இ-ள்.) அறிவதே பொருளதாயின் எ-து. யோகாசார
நீ கூறியவறிவுதானே பிரபஞ்சரூபமென்று கூறின்,—அகஞ்
சட மென்னவேண்டும். எ-து நானுடம்பென்று சொல்லவே
ண்டுஞ் சடங்கள்,—பிறிபொருளாகும். எ-து அறிவுமுருவும்
வேறுபாட்டையுடையன்,—பேதித்திதம் பிரபஞ்சமென்னில்
எ-து. அறிவுமுருவும் வேறுபாட்டையுடைத்தாமென்னி ஹு
வைநீங்கினிற் றறிவுதானே நான்பொருளென்றுகூறும் பகுதி
யாம்,—ஹுபொருளுருவந்தோயந்தா ஹுணர்வுமவ்வுருவாய்
நிற்கும் எ-து. அறிவுமுருவு நீகூறியதன்றி யறிவுருவத்தோடு
கூடின ஹுருவந்தானாய்நிற்கும் அஃதென்போலவென்னில்,—
செறிபொருளதுவாய்நிற்குந் தெளிபளிங்கதுவேபோல. எ-து
அடுத்தவன்னத்தோடு கூடியபுளிங்கு மவ்வன்னத்தானாகத்
தோன்றுமாபோல வறிவுருவத்தோடு கூடின ஹுருவந்தானாக
நிற்குங் காண். எ-று.

இச்செய்யுளிரண்டும் யோகாசாரன்மதத்தை மறுத்துக் கூறியதாம். (உ)

பளிங்குமதனை யடுத்தபொருளும் வேறாஹற்பேசலவறி
வும் பொருளும் வேறென்றறிக. ஆன்றியும் அறிவான தருபமா
யுள்ளேயிருக்கும். பொருளான தருவாய்ப்புறம்பே யிருக்கு
மாதலாலும் வேறெனக்கொள்க. இவனும் பிடகசாத்திரத்
திற் றன்மீதன்மத்தைப் பேசித்துநின்று சொல்லாநிற்பனெ
னக்கொள்க. “போதம்பொருளேற் பொருள்விரும்பினான்
வனத்தும், வாதைப்பலேன் பொய்வந்து.” “காண்டலது
மானங் கதைக்கும் கிருத்தங்கா, ணீண்டுந் சொன்னவிழு
க்கு” “போதமும் வேறுபொருள்களும் வெவ்வேறு, பேதாய்
நின்கொள்கை பிழை.” என்னுந் திருவாக்கினுங், கண்டுகொள்க
என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர். அறிவதே பொரு
ளதாகில். எ-து. அறிவுதானே அறியப்படும் பொருளாயிருக்கு
மென்று யோகாசார ன் சொல்லில்,—அகங்கடமென்ன வேண்
டும். எ-து. ஒருவன் கடத்தையறிந்தகாலத்து நான்கடமென்று
சொல்லவேண்டும். அவ்வாறின்மையால்,—பேசித்திதம் பிர
பஞ்சமென்றல் பிறிபொருளாகும். எ-து. வேறுபடுத்திது பிர
பஞ்சமென்றறிந்தால் அறிவு மறியப்படும் பொருளுமொன்று
காது வேறாகும்பொருளாம் எனப்பாடபேதமும் தெளிபொ
ருளும் விளங்கவோதினர். இதம் என்னும் வடமொழி இது
என்னும் பொருட்டு.

யோகாசாரன் மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—கருக

மா த் மீ க ன் ம த ம்.

அவயவம்பொருளாய்த்தோன்றுமவயவமொழிந்
தாற்பின்னை, யிவைபொருளென்னவேறென் றிலா
மையாற்பொருள்களின்ற, மவைபொருளிலாமையா
லேயறிவுமின்றாகுமென்று, நவைதருமொழியினாலே
நவிலுமா த்மீகன்றானே. (க)

(இ-ள்.) அவயவம் பொருளாய்த்தோன்றும். எ-து. இந்
திரியம்பத்தும் பொருளாய்த்தோன்றும்,—அவயவ மொழிந்
தாற் பின்னை யிவைபொருளென்ன வேறென்றிலாமையாற்
பொருள்களின்றும். எ-து. இந்திரியங்களுக்கெட்டாற் பொரு
ளிவையென்றறிதற் கிலாமையாற் பொருளுமில்லையாம்,—
அவை பொருளிலாமையாலே யறிவுமின்றாகும். எ-து. அந்
தப்பொருள்களிலாமையினாலே பொருளைக்கூடறின் றறியு மறி
வுமில்லையாம்,—என்று நவைதருமொழியினாலே நவிலுமா த்
மீகன்றானே. எ-து. என்றிப்படிக்குற்றத்தைத்தருஞ் சொ
ல்லாலே மாத்தமீகன்சொல்லுவான். ஏ-று. பொருளென்பது
சரீரம், அவயவியில்லையென்பது கருத்து.

இச்செய்யுள் மாத்தமீகன்மதங்கூறிற்று. (க)

சௌத்திராந்திகன் மதத்திற்கிதிதுகொண்டு அறிவு மறி
யப் படுமபொருளுக்கு சூரியமாதலி னுலகஞ்சார்பிற்றேன்று
வதுமில்லை என்பதவனுட்கோள் என்ற ரோருரையாசிரியர்.

மா த்மீகன்மத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—கங்.௭.

மா த் மீ க ன் ம த ம னு த லே.

கடத்தினிலவயவங்கள் படத்திநிற்புகாமற்காத்தும், படத்தினிலவயவங்கள் கடத்திநிற்புகாமற்கொண்டு, மிடத்தினினிற்குமாகுமவயவிபிரண்டுங்கூடி, யுடைத் தொருபொருளுண்டாகப் பொருளுமுண்டுணர்வுமுண்டே.

(இ-ள்.) கடத்தினிலவயவங்கள் படத்திநிற்புகாமற்காத்தும் படத்தினிலவயவங்கள் கடத்திநிற்புகாமற்கொண்டு மிடத்தினினிற்குமாகுமவயவி. எ-து. மாத்மீக நீயவயவமே பொருளாவது அவயவியில்லை பென்றிகூறியுய் கடாதிகளினவயவங்கள் படாதிகளிற்செல்லாமை நீக்கிக்கொண்டும், படாதிகளினவயவங்கள் கடாதிபிற்செல்லாமை நீக்கிக்கொண்டும், அவ்வவ்வயவங்களிலே யவ்வவ்வயவியினிற்குமாகையால்,— இரண்டுங்கூடி யுடைத்தொருபொருள். எ-து. அவயவமு மவயவியுங்கூடியே யொருபொருளாக யுண்டாவது,— உண்டாகப்பொருளு முண்டுணர்வுமுண்டே எ-து. அப்படியுண்டாகவே யதுபோலப் பொருளாகிய சரீரமுண்டுணர்வுமுண்டென் றறிவாயாக. எ-து கடாதிகட்கவயவிமண். படாதிகட்கவயவி நூல். பொருள் அவயவம். உணர்வு அவயவியாகியவான்மா. (க)

கடத்தவ்யவம் படத்திற்காகா படத்தவயவம் கடத்திற்காகா. அந்த வயவங்களிலே யந்தந்த வயவவியே யுண்டாயிருந்துதோன்றும். இஃதன்றி யவயவமே பொருளாய்த் தோன்றுமானால் ஒருபொருளுக்கான வயவவத்தில் எல்லாப்

பொருளுந்தோன்றவேண்டும். அஃதில்லாமையா லவயவந்
தானே பொருளல்ல, அவயவம் வேறு பொருளும் வேறெனக்
கொள்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

கருவியுமொளியும்வேறுகருதிடுங்கருத்துநிற்கப், பொ
ருள்புணராமையாலே போதம்வந்தெழுவதின்றும்,
மருவிடும்பொருளுண்டாக வந்தெழும்புந்தியானும்,
பொருளுளதாகுமாகப் போதமுமுள்ளதாமே. (உ)

(இ-ள்.) கருவியுமொளியும்வேறு கருதிடுங்கருத்து நிற்
கப் பொருள்புணராமையாலே போதம்வந்தெழுவதின்றும்.
எ-து. இந்திரியங்களுமிந்திரியவிடயமாகிய சத்தாதிகளு மத
னாற் காணப்படும் பொருள்களை வேறுபடவாராயு மந்தக்கர
ணங்களு முண்டாய்நிற்கவு மான்மாவந்துகூடா ததுகொண்
டொருபொருளையுந் துணிந்தறியுமறிவில்லையாம்,—மருவிடும்
பொருளுண்—ாக வந்தெழும்புந்தியானும். எ-து. இந்திரிய
விடயங்களோடு மந்தக்கரணங்களோடுங் கூடிநின்றறியு மநுன்
மாவுண்டாக வறிவுமுண்டாமாகையால், — பொருளுளதாகு
மாகப் போதமுமுள்ளதாமே. எ-து. ஆன்மாவுண்டாகும்.
அஃதுண்டாகவே யறிவுமுள்ளதாம். எ-று. இவ்விடத்துப்
பொருளென்ற தான்மாவை.

இச்செய்யுளிரண்டு மாற்றிகன்மதத்தை மறுத்துக் கூறி
ந்து.

பொருள்புணராமையாலே என்பதன்முன் சுழுத்தியில்
எனவருவித்துரையாத்துக்கொள்க.

இவ்விரண்டு செய்யுளுஞ் சூரியமென்பதை மறுத்து
அவயவத்திற்கு வேராயவயவியுமறிவு முண்டென்று கூறிற்று.

மாத்மீகன் மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—கங்கு.

வைபாடிகன் மதம்.

அரிசனநூறுகூட வருணம்வந் தெழுந்தாற்போல,
விரிசகம்பொருள்கண்ஞானம் விரவிடமேவித்தோன்
றுந், தெரிசனமிதுவேயென்று தெளிந்திந்தேரர்
விடு, பரிவொடுமடைவீரென்று பகரும்வைபாடிகன்
றான். (க)

(இ-ள்.) அரிசனநூறுகூட வருணம்வந் தெழுந்தாற்
போல. எ-து. மஞ்சளுஞ் சுண்ணம்புங்கூட வோர்சிவப்புத்
தோன்றுமாபோல,—விரிசகம் பொருள்கண்ஞானம் விரவிட
மேவித்தோன்றும். எ-து. காணப்பட்டபொருள்களு மிந்தி
ரிய விடயுமான வறிவுங்கூடினபோது பிரபஞ்சப் பொருள்க
டோன்றும்,—தெரிசனமிதுவேயென்று தெளிந்திடும். எ-து.
இதுவே ஞானதெரிசனமென்று தேவவீராக,—தேரர் வீடு
பரிவொடுமடைவீரென்று பகரும்வை பாடிகன்றான். எ-து.
அப்படித்தெளிந்திராயின் புத்தர் வீடு தருமின்பத்தை யடை
வீரென்று பரிவோடுஞ் சொல்லாநிற்பன், வைபாடிகன்.
எ-து.

இச்செய்யுள் வைபாடிகன் மதங் கூறிற்று.

(க)

இவனுமாத்மீகனும் பௌத்தர்மதபேதகரெனக்கொள்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர், பொருள்கண்ணா, னம் என்பதனைப்பொருள்ஞானங்கள் எனப்பாடமோதி, கடம்படமுதலிய பொருள்களு மவுற்றையறியுமறிவும்,—விரவிட. எ-து. கலக்க,—விரிசக மேவித்தோன்றும். எ-ம். செளத்திராந்திகன் கோட்பாட்டிற் சிறிதுகொண்டு ஞானமும்பொருளு மிசிரமாயிருப்பதே யுலகமென்று கொள்வதவன் கருத்து. எ-ம். கூறினர்.

வைபாடிகன்மத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—கசா

வைபாடிகன் மதமறுதலை.

பொருளதுபுறம்பதாசும் போதமந்தரமதாசுந், தெருளிடி னிரண்டுஞ்சென்று சேர்ந்திடுமாறதின்றும், மருவுணர்வுருவஞேய மாதலினாலுங்கூடா, வருவரு வுடையவைபாடிகற் கினிமாற்றமின்றே. (க)

(இ-ள்.) பொருளது புறம்பதாசும் போதமந்தரம்தாசுந் தெருளிடி னிரண்டுஞ்சென்று சேர்ந்திடுமாறதின்றும். எ-து. அறியப்படும் பொருள்புறத்ததாசும், அறியுமறிவகத்த தாசும். ஆதலாற் றெளியவறியுமிடத் திரண்டுஞ்சென்று கூடுந்தொழிலில்லையாம்,—அருவுணர்வுருவஞேய மாதலினாலுங்கூடா. எ-து. அன்றியு ஞானமாகியவறி வருபமாகையா லும், ஞேயமாகிய பொருளுருவமாகையாலுங் கூடா,—

உருவருவுடைய வைபாடிகற்கினி மாற்றமின்றே. எ-து.
உருவருவுங்நடுமென்ற வைபாடிகனுக்கினிச் சொல்லுமுத்
தரமில்லையாம். எ-று. உணர்வுடையனென்ற திழிவின்கண்
வந்தது. பொருள்-பிரபஞ்சம், ஞேயமுமது.

இச்செய்யுள் வைபாடி-சன்மதத்தை மறுத்துக் கூறிற்று.

உருவருவுடையவைபாடிகள். எ-னை. மருளுணர்வுடைய
வைபாடிகள் எனப்பாட மோதிப் பிராந்திஞானமுடைய வை
பாடிகள். எ-ம். “இல்லையதீதத்திலெண்ண முலகப்போ,
தில்லையோ சொல்லாயெனக்கு.” எ-ம். “அபிதனப்பொரு
ளன்றிப் பொருளென்றொழியக்கணிகமடங்கலும்.” எ-ம்.
கூண பங்கமாத்திரமே நிலைபுடையன. எ-ம். ஞானமொன்
றுமே பொருள். எ-ம். விவகாரவகையான்மா. எ-ம். அவாச்
சியமேபொருள். எ-ம். சூரியமேபொருள். எ-ம். இப்ப
டிப் பலவாகச் சொல்வரெனக்கொள்க. எனக்கூறினர் ஞானப்
பிரகாசர். மற்றொருவர், “இப்படியிதைவர்தம்பாலெய்திய
வரங்களாலே, முப்புரத்துள்ளாரெல்லா மூவுலகழிக்குமாற்
றாந், தப்புதல் சூறித்துக்கண்ணன் சார்ந்து நாரதர் தம்மோ
டுஞ், செப்பியமதங்கனான்குந் தீர்த்திடவுரைத்தவானே.”
என்னும். ஞானஞவரண விளக்கத்திருவிருத்தத்தாற் புத்தர்மத
வரலாறு காண்க என்றார்.

வைபாடிகள் மதமறுதலை முற்றிற்று,

பாயிர முட்படச் செய்யுள்—கசக.

கூடமணரில் நிகண்டவாதி மதம்.

வாசமாமலர்சோகுபேணிமறை நீதியோடுமலையுந்த
வத், தாசையாலுடையகன்று மாசினையடைந்தில்
வாழ்தருமறத்தினிற், பாசமானதுதவிர்ந்துபண்டிப
டவுண்டுபாயினொடுபீலிமே, வேசமாயவைதரித்து
ளோர்களினிகண்டவாதியை நிகழ்த்துவாம். (க)

(இ-ள்.) (வாசமா—நிகழ்த்துவாம்.) மணமும் வண்டும்
பொருந்திய மலர்களையுடைய வசோகவிருகூத்தைத் தெய்வந்
போலப்பேணி வேதழார்க்கத்தோடு மறுதலைப்பட்டுரைக்குந்
தவத்தினையாகைப்பட்டு உடுக்கையைக்கைவிட்டுக் குளிக்குந்
தன்மையின்மையி னழுக்கடைந்து பிரமசாரியமுதலாகிய
வாச்சிரம மூன்றுக்கும் பற்றியிருக்கிற கிருகத்தாச்சிரமத்தை
விட்டு வயிறு பெருக்கவுண்டு பாயுதித்துப் பீலிகைப்பிடித்
திங்ஙனஞ் சொல்லியவற்றிலே கிநேகமா யவையிற்றைத் தரி
த்து ளோர்களின் நிகண்டவாதி மதத்தைச்சொல்லுகின்றேன்.
எ-று.

இச்செய்யுள் நிகண்டவாதிமதங் கூறுவா னவனீத்தன்
மையனென்று கூறிற்று. வாசமாமலர், வாசம்-நாற்றத்தை
யும், மா-வண்டையுமுடையமலர். சண்டம்-உடை. நிகண்
டம்-உடையின்மை. அஃது கூடமணரில் நிகண்டவாதியெனக்
கொள்க. ஆசீவகர்க்கு உடையுளவாம். மறைநீதியோடு மலையுந்
தவம் யக்கியாதி கர்மங்கொள்ளாமையாலுங் கத்திருவர்தஞ்
சொல்லாமையாலும் பஸ்மருத்திராக்ஷமில்லாமையாலு மெ
னக்கொள்க. (க)

நேசமாயவைதரித்துளோர் மூவர். அவர், நிகண்ட வாதி, ஆசீவகன், அதுவாதி என்போர். நிகண்டவாதி. எ-து. காரணப்பெயர். நிகண்டவாதி மதத்திற்கு நிகண்டவாதி என்றது ஆகுபெயர். “நனிஷ்டும்பி நிஸத்தியாவருநாருமி யாகமியற்றியே, மனிதராகியும் விண்ணடைந்திட வருதல் கண்டு தவிர்த்திட, இனிவைதீகமாக மூன்றினுமேற்றமாமம ணர்மத, முனிகணந்தொழுநான் முகன்சொலு மூன்றுபேதமு மோதுவாம்.” என க்ஷமணர் மூவரு மவர் வரலாறுங்கண்டு கொள்க. என்றூரோருரையாசிரியர்.

ஈநிலாதனவநந்தஞானமுத லெண்குணங்களு ளெனு மொண்குண, மாநிலாதமதிமேவுசீதமென் மன்னி வானவர்வணங்கவே, வேறுலாவுகுண ஞானமாவ ரணியாதியெட்டிணையும்விட்டசீ, ரேறுபான்மையுடை நீடுவாழருகனெங்களுக் கிறைவனென்றனன்.

(இ-ள்.) ஈநிலாதன வநந்தஞானமுத லெண்குணங்க ளெனு மொண்குண மாநிலாத மதிமேவு சீதமென் மன்னி. எ-து. கேடில்லாதனவான் வநந்தஞானமுதலிய நற்குண மெட்டையு மதிக்குக் குளிர்ச்சி தன்னிடத்திலே தோன்றிநு லொப்பத் தோற்றுவித்து,—வானவர்வணங்கவே வேறுலாவு குண ஞானமாவரணியாதி யெட்டிணையும் விட்டசீர். எ-து. அந்தநற்குணங்களோடு கூடாத பரந்த தீக்குணங்களென்று சொல்லப்பட்ட ஞானவரணியுமாதியாகிய வெட்டுக்குணங்க ளையும் விட்ட வழிகளையுடையனாய்,—ஏறுபான்மையுடை நீடு வாழருகனெங்களுக்கிறைவனென்றனன். எ-து. இந்திராதி தேவர்கள்போற்ற மிக்கபான்மையையுடையனாய் நெடிது

வாழ்கின்ற வருகபரமனெங்கள் கர்த்தாவென்று கூறினான்.
 எ-று. வானவர்வணிக. எ-னை. ஏறு, பான்மையுடைய
 நென்னுஞ் சொற்குமுன்னே கூட்டுக. நற்குண மெட்டா
 வன—அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவிரியம், அநந்த
 சுகம், நிர்நாமம், நிர்கோத்திரம், நிராயுஷ்யம், சம்மியதா
 பாவம், என-அ. சம்மியதாபாவம் அழிவின்மை. ஞான
 வர்ணியமெட்டாவன—ஞானவர்ணியம், தரிசனவர்ணியம்,
 வேதநீயம், மோகநீயம் ஆயுஷ்யநாமம், கோத்திரநாமம்,
 ஆயுஷ்யந்தராயம், காயவந்தராயம், என வெட்டாம். இவை
 யேதிக்குணங்களென்றும் பெயர்பெறும். சிலபிரதிகளுள்,
 மதிஞானவர்ணியம், சுருதிஞானவர்ணியம், அவதிஞானவர்
 ணியம், கேவலஞானவர்ணியம், சக்ஷ-தரிசனவர்ணியம்,
 அசக்ஷ-தரிசனவர்ணியம், அவதிதரிசனவர்ணியம், கேவல
 தரிசனவர்ணியம் ஆக அ. எனக் கூறியிருக்கின்றன. சீரேறு
 பான்மை. எ-து. நின்மலத்துவமுதலியன. (உ)

மாநிலாதமதி. எ-கு. வேறுபாடில்லாத பூரண சந்தி
 ரன். எ-ம். நீடுவாழ்குகன். எ-கு நித்தியனாய் நிலைபெற்ற
 வருகபரமேட்டி. எ-ம். மோகநீயம். எ-கு. யோகநீயம்.
 எ-ம். சீரேறு பான்மையுடையன். எ-கு. நிர்மலனாய், சர்
 வஞ்ஞனாய், தேவர்களாலே நிர்மிதமான சிங்காதனமும்,
 பிரகாசமண்டலமும், சர்வபரிமளமும், சமஸ்த ஜீவன்களுக்
 குமித்திரபாவமும், சந்தோஷப் பிரவிருத்தியும், பதினான்கு
 திசயமும், சுவர்க்கதாநமும், மகாப்பிரசவாநம், கேவலோற்
 பத்தி, பரிநிருவாணமென்னும் பஞ்சகலியாண சகிதனுமாகி
 அற்புதசகிதனுமாகி அற்புதமகிமையுடையவனுமாகி யுள்ளா

னென்ற தெனக்கொள்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர் அருகனுக்குச் சகலாத்தன் என்றும் பெயர். எ-ம். தீக்குணத்தில் ஆயுஷ்யநாமம், கோத்திரநாமம், ஆயுவந்தராயம், காயவந்தராயம், என்பவைநீக்கி நாமமுண்மை, கோத்திரமுண்மை, ஆயுவுண்மை, அந்தராயமுண்மை என்னுமியை. அந்தராயம் துக்கம், எ-ம். சீராவன—நின்மலமாதல், யாவையுந்தேர்தல், சீவகாருண்ணியம், சந்தோஷம், பிரவிருத்தி ஆகியவைந்தம், பதினான்கதிரசயமும், தேவ நிருமித சிங்காசனத்திற் பிரகாசமண்டலத்திருத்தல் முதலியனவாம். எ-ம். என்ன என்னு மூவமையுருபு என வென விகாரப்பட்டது. எ-ம். கூறினர்.

கருவிகண்படுதுடக்கொழிந்து வருகாலமூன்றினிகழ்காரியம், பெருகநின்றொருகணத்திலே யுணர்பெருந்தவக்கடவுள்பீடினான், மருவிநின்றவழிபட்டவர்க்கு மலைவற்றவர்க்குமனமொத்திடுங், குரிசிலெங்களிறையென்றுபின்னு நிகழ்குற்றமின்மையதுகூறுவான்.

(இ-ள்.) கருவிகண்படுதுடக்கொழிந்துவரு காலமூன்றினிகழ்காரியம் பெருக நின்றொரு கணத்திலே யுணர்பெருந்தவக்கடவுள். எ-து. (கருவிகண்படுதுடக்கு கண்ணொழிந்து வருங்காலம்) எனமாறுக. இந்தியவிடயத்தால்வருந் துடக்கத்தைத் தன்னிடத்து நின்றுங் கைவிட்டுப் பெருங்காலமுதலாக மூன்று காலத்திலுமுள்ள காரியங்களை மிகவுமொருகணமாத்திரத்திலே யந்தஞானத்தாலே யறியத்தக்க பெரிய தவத்தையுடையதேவன்,—பீடினான் மருவிநின்று வழிபட்ட

வர்க்கு மலைவுற்றவர்க்கு மனமொத்திடுங்குரிசில். எ-து. தனது பெருமையினாலே பொருந்த நின்று வழிபட்டு, செய்தவர்க்கு மாறுபட்டவர்க்கு மொருநீர்மையான தலைவன்,—எங்களிறை யென்று பின்னுநிகழ்குற்ற மின்மையது கூறுவான். எ-து. எங்கள் சுவாமியென்றுகூறி யவனுக்குக்குற்றமில்லாத தன் மையைப் பின்னுஞ் சொல்லுவான். எ-து. மனமொத்திடுகை சமதரிசனமாகை. (ங)

கருவிகண் படுதுடக்கொழிந்து. எ-து. பாஹியாப்பியந்தாரகூங்களை நீங்கி என்றதாம். காலமுன்றி னுணர்பெருந்த வக்கடவுள். எ-து. “திரிலோக்கியஞ் சகலத்திரிகாலவிசயஞ் சரலோக’ மாலோஹிதம், ,சாக்ஷாத்தெய்நயதாஸ்வதம், ஆத லெரெகாத்திரய மஞ்சாங்குலிராத்து வேஷபயாநக, மாயாந தங்கசானலோலத்துலோ பாயோத நலமயக்குபதலம்வாநா யஸம், ஆதேவோமயா கன்னியதே.” இதிவசனாத் எனக் கொள்க. பின்னு நிகழ்குற்றமின்மையது கூறுவான். எ-து. பதினெண்குற்ற மொழிந்தவரேவிட்டவரெனக் கொள்க. இவை சகலாத்தரின்லக்ஷணம். என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர், கருவிகண் படுதுடக்கொழிந்து. எ-து. கருவி. எ-து. உட்கருவியாகிய வந்தக்கரணங்களாலும், — கண். எ-து. புறக்கருவியாகிய கண்முதலிய விந்திரியங்களாலும்,— படும். எ-து. உண்டாகும்,—துடக்கொழிந்து. எ-து. ஐய மும் விபரீதமுமின்றி. எ-ம். கண்முதலிய விந்திரியத்திற்குக் கண் என்றது தலைமைபற்றிய வழக்கு. துடக்கு என்றது ஈண்டையமும் விபரீதமுமாம். எ-ம். கூறினர்.

பசித்தருகபயசெற்றமோடுவகை மோகசிந்தனைப்
 பித்தனாய், நசித்தல்வேர்வினெடு கேதமோடுமதம்
 வேண்டலீண்டதிசயித்தலும், பசிப்புவந்திடுபிறப்புறக்
 கமிவைவிட்டொரட்டகுணபூதனாய், வசித்தவன்னு
 லகின்மே லிருந்தொருசொலிகலனுக்கருளுமென்ற
 னன். (சு)

(இ-ள்.) பசித்தல். எ-து. பசியுண்டாதல்,—தாகம்.
 எ-து. ஆசை,—பயம். எ-து. அச்சம்,—செற்றம். எ-து.
 முற்சரியம்,—ஒடு. எ-து. இவையிற்றுடனே,—உவகை.
 எ-து. ஒன்றன்மேற் பிரியப்படுதல்,—மோகம். எ-து. மயக்
 கம்,—சிந்தனை. எ-து. ஒன்றைச் சிந்தித்தல்,—பழித்தல்.
 எ-து. ஒன்றை நிந்தித்தல்,—நோய். எ-து. வாதபித்தசிலே
 ஷ்டம்,—நசித்தல். எ-து. சாதல்,—வேர்வினெடு. எ-து.
 வியர்வோடும்,—கேதமோடு. எ-து. கிலேசப்படுதலோடும்,—
 மதம் வேண்டல். எ-து. கர்வத்தை விரும்பல்,—ஈண்டதிச
 யித்தலும். எ-து. இவ்விடத்ததிசயப்படுதலும்,—புசிப்பு.
 எ-து. உணவு,—வந்திடுபிறப்பு. எ-து. ஜநித்தல்,—உறக்
 கம். எ-து. மூவகைநித்தினை,—இவைவிட்டு. எ-து. இவை
 பதினெட்டையு முற்றக் கைவிட்டு,—ஓரட்டகுணபூதனாய்.
 எ-து. அநந்தஞானமாதியாகச் சொல்லப்பட்ட வெட்டுக்கு
 ண்களையுடையனாய்,—வசித்தவனுலகின்மேலிருந்தொருசொ
 லிகலனுக்கருளுமென்றனன். எ-து. (உலகின்மேலிருந்தொ
 ருசொலிகலனுக்கு வசித்தருளும்) என மாக. உலகத்துக்கு
 மேலாகிய பொன்னெயில் வட்டத்திருந்து சித்தபரமேட்டி

கள் கேட்டதொருசொல்லினுக் குத்தரமருளுமென்று கூறினான். எ-து. ஒடு எண்ணோடு ஈண்டென்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக. வசித்தல் சொல்லுதல். பிறப்பு, தேவமது வியநாகவிலங்கென நால்வகை. மூலகை நித்தினாயாவன. நித்திரா நித்தினா. பிரசலாப்பிரசலை. நிக்கிரககதியனுக்கிரக கதியென்க. இதற்கருகன் கூறிய சொல்லாவது பொன்னெயில் வட்டத்திருக்கிற சித்தபரமேட்டி என்னும் சகலாத்தரை இகலாத்தர் “தன்மம்பகவ” என்கேட்க, முரசுதாக்கச் சத்தங்கிளம்பினுற்போல, வொருசொல் “பஞ்சாஸ்தமயம்” என்று சகலாத்தர்சொல்ல அதுகொண்டு விசாரித்தானெனக் கொள்க.

இச்செய்துள்கண்மூன்று நிகண்டவாதி தனது கர்த்தா வினுடைய நிர்ணயங் கூறியவாறு கூறிற்று. உலகின்மேலிருந்தொருசொலிகலனுக்கருளுமென்றனன். எ-து. பொன்னெயில்முதல்வனைச் சித்தபரமேட்டிகேட்ப. (சு)

இராகமின்றியிருப்போர் தேசத்துபதேசங்கூடுமோ வென்னில், கடிப்பினுலறையப்பட்டுப்பிழிதினையபேஷியாது முழங்காநின்ற படகத்தொளிபோலவும், வழிகேட்க இராகமின்றி வழிகாட்டுவானியல்புபோலவும் சொல்லப்பட்டதெனக்கொள்க. “அரசருமமரூ மீர்வனாவின்வலின், வனாவில் பிறர்களு மனநிலைமகிழ்வெய்த, வுபாலவகையிலு முறுபொருளுணர்வோர், முரசெனவதிருமுனைவான்மொழியே.” இஃதவனுடைய நீலகேசி என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர், மதம்வேண்டல். எ-னை. மதம்-செருக்கும், வேண்டல்-விருப்பும், எனப்பிரித்தும். புசிப்புவந்திபிறப்பு. எ-னை.

புசிக்கவந்திடுபிறப்பு! எனத்திருத்தி, போகம் புசிக்கவரும்
பிறப்பும் என்ஹொருபொருளாக்கியும். உலகன்மேலிருந்தொ
ருசொலிகலனுக்கருளுமென் றனன். எ-து. உலகத்தின்மேலா
கிய பொன்னெயில்வட்டத்திருந்து “பஞ்சாஸ்தமயம்” என்
னுமொருசொல்லை இகலாத்தனுக்குச்சொன்னவன், — அருளு
மென் றனன். எ-து. யாவரையும் ரகூதிப்பான் என்று சொன்
னான் என்றார்.

அந்தவாய்மொழியினாலவன் சரணமாதியோகமுத
லானநூ, லிந்தமாநிலமயங்கிடாதவகை யிங்கியம்பின
னிதன்பொருள், வந்தகாலமுயிர்தன்மதன்மியறமற்
றும்விண்மருவுபுற்கலம், பந்தம்வீடினோடநாதியாயி
வைபடைப்பதின்றி யுளபத்துமே. (ரு)

(இ-ள்.) அந்தவாய்மொழியினாலவன் சரணமாதியோக
முதலானநூ லிந்தமாநிலமயங்கிடாதவகை யிங்கியம்பினன்.
எ-து. அந்தப்பஞ்சாஸ்தமயமாகிய வாக்கியத்தினாலே யந்
தச் சித்தபரமேட்டி கரணமாதியாகிய முதனுலை யிப்பெரிய
நிலத்துள்ளோர் மயங்காதவகை யிவ்விடத்துச்சொன்னான், —
இதன்பொருள். எ-து. இந்தநூலிற் கூறியபொருள், — வந்
தகால முயிர்தன்மதன்மியற மற்றும் விண்மருவு புற்கலம் பந்
தம் வீடினோடநாதி யா யிவைபடைப்பதின்றியுளபத்துமே.
எ-து. உண்டானகாலம், ஆன்மா, தன்மம், அதன்மம், புண்
ணியம், பாவம், ஆகாசம், அணுவாய்த்திரண்டான்மத்தன்மை
பொருந்தின புற்கலம் பந்தம் வீடொடுகூடப் பத்தும் ஒருவ
ரார் படைக்கப்படாதனவா யநாதியேயுள்ளனவாம். எ-து.
தன்மம். எ-து. தன்மாத்திகாயத்தை. தன்மி. எ-து. அதன்
மாத்திகாயத்தை.

இச்செய்யுள் நிகண்டவாதி சாத்திரந்தோன்றின முறைமையு மந்தச்சாத்திரத்திற்குறும் பத்துவகை, பதார்த்தமுங்கூறிற்று. சரணம்—ஆதிசரணம், சித்தசரணம், ஆசாரியசரணம், தன்மசரணம் என-ச. மற்றும்ள்ளனவுங் காண்க.

அந்தவாய்மொழி. எ-து. சகலரத்தர்கூறிய “பஞ்சாஸ்தமயம்.” என்னுமந்தவார்த்தையை. சரணமாதி. எ-து. பூர்வாகமம், அங்காகமம், வெகு சுருதிமுதலானதால். இயம்பினன். எ-து. இகலரத்தன் அருளிச்செய்தனன். காலமுதலிய பொருளுக்கவன் வசநம். . “எனக்கேட்டங்கெடுத்துரைப்பா னிந்திரர்கடொழப்படுவான், றனக்காய ததர்மமுந் தருமமுங் காலமுங், கனப்பாட்டிலாகாய, முயிருருவும், புண்ணியமே, நினைக்குங்காற்பாவமே கட்டுவீடென நீறுத்தி.” இது நீலகேசி. இவையிற்றிற்காலமாவது—சமயப் பிறசமயமாகிய ஆவடிசையும், பிராணனும், ஸ்தோகமும், இலவமும், நாழ்சையும், முகூர்த்தமும், திவசமும், பக்ஷமும், மாதமும், இருதுவும், அயனமும், சம்வற்சரமும், யுகமும் இவைமுதலான கற்பாந்தமாகச் சொல்லப்படும்பேதமும். பூதபௌஷியவர்த்தமான விகற்பத்து “போதலிருத்தல் புணர்தன்முதல்வினையி, னேதுவினைக்காலமெனவெண்” என்பதும் காண்க. உயிராவது—ஞான தரிசனம்; இதக்கிரியா சைதந்ரிய லக்ஷணத்ததாகிய பதார்த்தம், பிண்டஜீவன், சொருபஜீவன், சுத்திஜீவன் என மூன்று வகைப்படும் ஆன்மாவைவிடாத குண்மயம். அவையாவன—அஷத்தித்துவம், ஞாத்திருத்திவம், திருஷ்டத்துவம், கத்திருத்துவம், போக்திருத்துவம், அதிருக்ஷமத்துவம், அவகாஹத்துவம், அகுருலத்துவம், அமூர்த்தித்

துவம், அசங்குரப்பிரதேசத்துவம், சைதந்தியோவலம், சைதந்தியோவயோகம், சைதந்திய சமஸ்காரம், சொரூபவெதி ரேகதர்மம் என்னும் ஸவரூபாதுவயங்களாம். ஆன்மாவை நீங்கிவருங் குணங்களாவன — ஞானோபலப்பியந்தானோபயோகம், கிரியாசமஸ்காரசைதந்தியோபலம் பதினென்றுமாகம். சாய்மசரீரபரிணாம பிரமாணுதி நீன்றபஞ்சேந்திரியமனோவாக்குக்காயம் ஸ்வாசமாதியவற்றால் ஜீவியாநித்பன். ஜீவனாத்திரம், “உடனினாந்துநிற்குமுயி ருட்கரணத்தாலும், விடமமறியும்விரைந்து.” என்பதும்காண்க. தன்மாத்திகாயமாவது—சலசாகமனங்கட்குச் சலம்போலக் கெதிபரிணாமோ முக சலக்கதையிடத்தேவா சிக்கத்திரவிய புண்ணியமுமென். அவற்றுட் பருவபுண்ணியஞ் சத்தவிதமாகும்.—காருண்ணியப் பிரசன்னபாவ குணதுராக பிரசஸ்தப் பிரவிருத்தி தபோனுபிரயோக ஞானப்பிரவிருத்தி, தியானப்பிரவிருத்தி என். திரவிய புண்ணியமென்பது—புரோட்சாகாருண்ணியாதி சுபபரிணாம பரிணதமாகியசாதவேதநீய, ஹஸ்வாதி புருஷவேதாவேதாயுசியம் மனுவாயுசியமேகதூதி சுபநாமோசைக் காத்திரம் என்னும் புண்ணியசன்மகந்தமாகும். “பாபத்திவேதாபவதி” பாவாபாவமுந் திரவியபாவமுமென்க. கத்திரப்பிரதனம் சத்தவிதமாகும்—அகாருண்ணியம், அப்பிரசன்னபாவம், அகுணதுராகம், அபுசத்தம் பிரவிருத்தி, அத்தோனபுயோகம். அஞ்ஞானப்பிரவிருத்தி, அசுபத்தியானப் பிரவிருத்தி என்க. ததுவதீபம்—அகாருண்ணிய, அசுபபரிணாம பரிணமிதமாகிய ஞானாவரண, தரிசனாவரணமும், அசாதவேதநீயமும், ஹஸ்வாதிபுருஷவேத பாச்சமோஹநீயமும், நரகாயுஷிய, நியாயுஷியமும், நரககேத்தியாத்திய

சுபநாமமும், நிசைகோத்திரமும், அந்தராயமுமென்னும் பாவ
கன்மக்ந்தமாகும். அத்திதானதன்மாத்திகரூபங், கரணத்தி
தானகைத்தவதன்மாத்திகாயம். “அத்திகு-த்துண்மைபடா
பாவமதனாத்திகு, மத்தியென நாத்தியெனவாம்.” அறமின்
பமாக்கு மருந்துயரமாக்கு, மறமென்னுளத்தின்மதி” என்ப
துமறிக. விண்ணென்றது—ஜீவாதிபதார்த்தாவக .சதணல
க்ஷணத்ததாகிய அத்திததுவாந்த பிரதேசவாதி சொருபான்
னுவயசகிதமாகிய அஞ்ஞானத்துவாதி .பிரவிருத்தியானு
விதமாகி நின்றபதார்த்தமாம். “எல்லாப்பொருட்கு மிடங்
கொடுக்கும் வானதனி, னில்லாப்பொருளேதுமில்.” என்பது
மறிக. புற்கலமாவது—பரிசாசுகந்தவன்ன லக்ஷணத்ததாயும்
திரவியபாவம். விகற்பபூரண அலன சுபாவத்ததாயும், பர
மானுக்கடாமே ஸ்நித்தசொருப பரிசகுணங்கள் காரணமா
கப் பரிசம்பந்தத்து விஷயபோக்கியோபகரணத் திரவிய
மாகும். பந்தமாவது—ஞானாவரணதியாகும். ஞானாவ
ணீயம் பஞ்சப்பிரகாரமாத்திரம். அவை பதிஞானாவரணம்,
சுருதிஞானாவரணம், அவதிஞானாவரணம், மனபரியாய ஞா
னாவரணம், கேவல ஞானாவரணமெனவாம். தெரிசனாவ
ரணமே லெழுவிதமாம். அவை சக்ஷ-தரிசனாவரணம், அச
க்ஷ-தரிசனாவரணம், அவதிதரிசனாவரணம், கேவலதரிசனா
வரணம், நித்திராப்பிரசலை, நித்திரா நித்திராப்பிரசலை, ஸ்
தர்னகந்தி எனவாம் என். வேதநீயம் துவிதபேதத்தது—
சாதநீதவேதம், அசாதவேதநீயம் என். மோநநீயம் துவி
விகற்பத்தது—தரிசனமோகநீயம், சாத்திரமோகநீயம் என்.
தகுபிரதம மித்தியாதுப் பிரகருதியாகும். துவிதீயம் துவிப்

பிரகாரத்தது—பாஹியகாஷாயம் மனோகாஷாயம். ஆயுஷி
பம் சதுர்விதபேதமாத்திரம். அவை தேவாயுஷியம், மனுஷா
யுஷியம், திரியகாயுஷியம், நரகாயுஷியமெனவாம். நாம
கன் மசத்துவாரிம் சத்விகற்பமாகும் இவை விரிவிந்காண்க.
விரியாந்தராயம் ஷட்பிரகாரமாம். மனுபாவ பந்தமென்
பது அமிர்தவிஷவீரியசத்போல புண்ணியபாவங்கட்குச்
சுகதிக்கபலதே சத்திமத்தி பந்தமாகும். துவபந்தமென்பது
ஆசங்காரம்விட்டு நீங்காதசொருபத்தால் நிரந்தரபந்தமா
கும். அதுவபந்தமாவது விட்டுவிட்டுப் பந்திக்கும் சொருபத்
தாற் சாந்தரபந்தமாகும். இது பந்தம். மோக்ஷமென்பதிர
ண்டுபிரகாரமாம், — விகற்பமோக்ஷம். சகலமோக்ஷமென்.
விகற்பமோக்ஷம் சத்வாரிங் சத்கர்மபி முத்தமாத்திரம்.
சகலமோக்ஷ மஷ்டகன்மமும்விட் டஷ்டகுணங்களையு முடை
த்தாயிருக்கை. “ஏனுடையதுண்ணணுவாய்த் துலவுடற்கே
துவாங், காணரியபுற்கலன்கள் காண்.” “உழவாதியாறுங்
கட்டே-ரராறினையு, மொழிவதனான் முத்தியுறுமோர்” என்பது
மறிக. இது ஞானப்பிரகாசர். . விசேஷம். மற்றொருவர்,
சரணமாதியோகமுதலானதால். எ-கு. அருகசரணமுதலிய
நான்குசரணத்தையுங்கூட்டுவதான பூர்வாகமம், அங்காகமம்
வெகுசருதிமுதலிய நூல்களை எ-ம். சரணம்—அருகசரணம்,
சித்தசரணம், ஆசாரியசரணமாகிய சாதுசரணம், தன்மசர
ணம் என-ச. எ-ம். தன்மாதன்மி. எ-து. தன்மதன்மி என
விகாரமாய் நின்றது. தன்மாத்திகாயத்தை தன்மமென்றும்,
அதன்மாத்திகாயத்தை அதன்மியென்றுங் கூறியது நாமவேக
தேசநாமக் கிரணம் எனவும் கூறினர்.

நிற்றலோடுதலைபோதலன்மையை நிகழ்த்துநீடுவெதி
ரேகமும், முற்றதாமிவைகணத்திலேமருவியுள்ளவாபு
ரியுமாறுதான், கற்றகாலமளவெய்திவாழுமுயிர்காய
மேவிநிறைவானதே, பெற்றுவேறுவருதன்மைநேர
றிவுபெற்றதாகியுளபேசிலே. (சு)

(இ-ள்.) நிற்றலோடுதலை போதலன்மையை நிகழ்த்து
நீடு வெதிரேகமுமுற்றதாம். எ-து. நிகழ்காலமு மிறந்த
காலமு மிவையல்லாமையை விளக்காநின்ற நிலைபெற்ற வெ
திர்காலமுமாகிய மூன்றையு நிலைபெற்றுப் பொருந்தியதாம்,-
இவை கணத்திலே மருவியுள்ளவா புரியுமாறுதான் கற்றகா
லம். எ-து. அதுவன்றிய மூன்றுகாலத்தையு மொருகணப்
பொழுதிலே பொருந்தியுண்டான தகுதியைச்செய்யுந்தொழி
லையு மந்தக்காலங்கற்றதாம்.—அளவெய்தி வாழுமுயிர் காய
மேவி நிறைவானதேபெற்று வேறுவருதன்மைநேரறிவு பெற்
றதாகியுளபேசிலே. எ-து. அக்காலத்தெல்லையைப் பொருந்
திவாழுமான்மாவானது சரீரியா யந்தச்சரீரமுமுதுநிறைந்த
தன்மையைப்பொருந்திப்பாலதருண விருத்தவவத்தைகளி
லும் வேறுவேறாக வருந்தன்மையோடு, பொருந்தினவறிவு
பெற்றதாகியுள்ளதாம், சொல்லுங்காலத்து. எ-து.

இச்செய்யுளநாதிப் பொருள்பத்திற் காலத்தின் பகுதி
யையு முழிநின் பகுதியையுங் கூறிற்று. (சு)

இப்பாட்டிற்கு நிற்றலோடு தலைபோதலன்னுவய. நிகழ்
த்து நீடு வேதிரேகமும் என முதலடியைத்திருத்தி, நிற்பனவு
மோடுதலுமீளுதலு மன்னுவயமும் சொல்லாநின்ற வெதிரேக
முமெனப் பொருந்தாநிற்குமிவை கணத்திலே கூடிப்பிரிகை
கரு

யுளதாகும், வழியாங்கல்வியுங் காலமு⁹ மளவையுங்கொண்டு
வழங்குமான்மாவின்னியு கரும்பினிரதம் கரும்புள்ளளவும்
நின்றூற்போலச் சரீரத்தைப் பொருந்திச் சரீரமட்டு நிறை
ந்து நிற்கும். வேறுதருதன்மையாகிய வறிவொழியத் தரிச
னக் கிரியாசைதன்னியங்களையுமுளவாம் சொல்லின். எ-து.
வெதிரேக பதார்த்தவிளக்கம் என்பது கருத்து, எனக் கூறி
னர் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவரு மிதுவேபாடமோதி,
நிற்றலோடு தலைபோதலன்னுவயம். எ-து. நிலைபெறுதலோடு
கூடுவதாகிய வன்னுவயமும்,—நிகழ்த்து நீடுவெதிரேகமும்.
எ-து. சொல்லப்படுநிலைபெற்ற வெதிரேகமுமாகிய விரண்
டினையும்,—உறறவாமிவை. எ-து. பொதுவிலக்கணமாகப்
பொருந்தியனவா மிப்பத்துப்பொருள்களும். அவற்றுள் அன்
னுவயம்,—கற்றகாலங் கணத்திலே மருவியுள்ளவா பிரியுமா
றுதான். எ-து. படித்தறியப்பட்டசாலமானதுங் கணந்தொ
டங்கி அநந்தமீருகப் பதினெட்டுவகையாய்ப்பொருந்தி யுள்ள
படி வேறுபடுமுறைமையாம்,—வாழுமுயிரளவெய்தி. எ-து.
உலகத்து வாழுமுயிரானது ஜயுள்வரையறையைப்பொரு
ந்தி,—காயமேவி. எ-து. உடலினைப்பொருந்தி,—நிறைவா
னதேபெற்று. எ-து. கரும்பினிடமெங்குமிரதங் கலந்திருந்
தாற்போல உடம்பெங்கு நிறைந்திருக்குந்தன்மையைப் பொ
ருந்தி,—வேறுவருதன்மை. எ-து. பாலதருண கௌமார
விருத்தாவத்தையாக வேறுபட்டுவருந்தன்மையினையும்,—நே
ரறியு. எ-து. ஓரறியுமுதலைத்தறிவந்தமான துண்ணிய வறிவி
னையும்,—பெற்றதாகி. எ-து. உடையதாகி,—உன. எ-து.
எக்காலமுமுள்ளதாகி,—வாமும். எ-து. பந்தத்திலுமுத்தியி
லும்வாமும்,—பேசிலே. எ-து. சொல்லுமிடத்து. எ-து.

தலைபோதல் கூட்டுதல். அந்துவயம் உள்ளது. வெதிரேகற் இல்லாதது. எனவே பத்துப்பொருளுக்கும் அஸ்திநாஸ்தி வாதமாயிற்று. அஸ்திநாஸ்தி எனினும் சத்தபங்கி எனினு மொக்கும். கூணமுத லநந்தமீரூகக்காலம் பதினெட்டாவன. கூணமும், ஆவளியும், உயிர்ப்பும், தோகமும், இலவமும், நாழிகையும், முகூர்த்தமும், நாளும், பகூமும், மாதமும், இருதுவும், அயனமும், ஆண்டும், யுகமும், பவவமும், அநந்த மும், என விவையரம் இவற்றினிலக்கணம் விரிவிற்கண்டு கொள்க. உளதென்பதினுகெட நின்றது. 'என்று கூறினர். இவற்றிலுள்ளபாட்பேத வுரைபேதங்களை யாராய்ந்தறிந்து கொள்க.

பரந்துமீதுதருமாத்திகாய்மழிவித்த நித்தமதுபண் ணிடு, நிரந்துகீழ்தருமாத்திகாயமது நித்தமாய்மிக நிறுத்திடும், புரந்தபுண்ணியமிதற்கு நன்மைபுகல் பாவமானவதுதீமையே, தரும்பொருட்கிடமதாகும், வானமிகு புற்கலன்களவைசாற்றுவாம். (எ)

(இ-ள்.) பரந்துமீதுதருமாத்திகாய மழிவித்த நித்தமது பண்ணிடும். எ-து. விரிந்து மேலாகத்தரப்பட்ட தன்மாத் திகாயமானது பூதகாயத்தை மேலுமொதபடி யழிவித்த தனையநித்தியத்தைச் செய்யும்,—நிரந்து கீழ்தருமாத்திகாய மது நித்தமாய் மிக நிறுத்திடும். எ-து. நிரைபட்டுக் கீழாகத் தரப்பட்ட வதன்மாத்திகாயமான தான்மாவோடுகூடி நித்த மாய் மிகவுநிலைபெறுவித்திடும்,—புரந்த புண்ணிய மிதற்கு நன்மை. எ-து. தன்மமுதலாகச் செய்யப்பட்ட புண்ணிய மானதுவே இந்தத் தன்மாத்திகாயத்தைத் தருவதற்கு நன்

மையாவது, — புகல்பாவமானவது தீமையேதரும். எ-து. சொல்லப்பட்ட. மனவாக்குக் காயங்களாலுண்டாஸ் பாவமானதுவே தீமைகளையேதரு மதன்மாத்திகாயத்துக்கேதுவாம், — பொருட்கிடம்தாகும் வானம். எ-து. எல்லாப்பொருட்கு மிடங்கொடுத்த நிற்குமாகாயம், — மிகு புற்கலன்களவைசாற்றுவாம். எ-து. இதனிடத்திற்கேன்றும் புற்கலப்பொருள் மேலேசொல்லுவாம். எ-து. தன்மாத்திகாயமாவது, புண்ணியத்தாலெடுக்குந்தேகம். அதன்மாத்திகாயமாவது பாவத்தாலெடுக்குந்தேகம்.

இச்செய்யுண்முன்னநாதியென்று கூறிய பத்தினுள்ளுந்தன்மதன்மி யறம்பாவ மாகாசமென்னு மைவகைப் பதார்த்தங்களைக் கூறிற்று. (எ)

இதனுள் முதலிரண்டு சீரையும், மீதுதருமாத்திகாயம் பரந்து அதழிவித்து அறித்தம் பண்ணிமம், கீழதருமாத்திகாயமது நிரந்து நித்தமாய் மிகரிறுத்திடும். என அன்னுவயித்து, இதனுள், மீதுதருமாத்திகாயம் பரந்து. எ-து. மேலாகிய தன்மாத்திகாயமான தூலகெங்கும் வியாபித்து, — அதழிவித்து. எ-து. அதன்மாத்திகாயத்துக்குள்ள கீழ்ப்பட நிற்கு நிலையைக்கெடுத்து, — அறித்தம்பண்ணிமம். எ-து. தேவங்களுக்கறித யத்தைப்பண்ணி யுயிர்களுக்கும் புற்கலத்துக்கும் மேலாகச் செல்லுங்கதியைப்பண்ணும், — கீழதரு மாத்திகாயமது நிரந்து நித்தமாய் மிகரிறுத்திடும். எ-து. கீழாகியவதன்மாத்திகாயமான தூலகெங்கும் வியாபித்து நித்தியமாயுயிர்களுக்கும் புற்கலத்துக்கு மிகவுங்கீழ்ப்பட நிற்குநிலையைப்பண்ணும். எ-ம். மிகுபுற்கலங்களவை. எ-கு. மிகுதியாகிய வனு புற்கலமுங் கந்தபுற்கலமுமென்னு மவ்விரண்டினையும். எ-ம்.

கீழ்ப்பட நிற்குநிலையைக் கெடுத்தெனவே மேலாகச்செல்லுங் கதியைப்பண்ணுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. புண்ணியம் விரவ புண்ணியமுந் திரவிய புண்ணியமுமென வருவிக்கப் படும். அவற்றுள் விரவபுண்ணியமாவது—கருணையும், தெளிந்தபுத்தியுடைமையும், ஆர்வமும், தியாநமும். விரதசீலங்களை யதுஷ்டித்தலும், ஓதல் கேட்டல் சந்தித்தல் தெளிதல் பிறர்க் குபதேசித்தல் என்னுமைவகையாகிய ஞானப்பிரவிருத்தியும், தவம்பண்ணுதலுமாகி எழுவகைப்படும். திரவியபுண்ணிய மாவது, சாதவேதநீயமும், புருஷவேதநீயமும், சத்தியத்து வமும், உத்தமநாமங்களும், தேவராகிய மனுஷ்யராகியுந் வாழு மூழும் என ஷஷ்துவகைப்படும். இனி பாவமும் விரவபாவமும், திரவியபாவமும், என விருவகைப்படும். அவையிருவகைப் புண்ணியங்களுக்குக் கூறியவற்றிற்கெதிர்மறையாம். எ-ம். கூறினரோருரையாகிரியர்.

ஏனுமொன்றுடையவாகி யெங்குமணுவாயிரும்பு கன்மரங்கனும், பூனுமங்குருவெலாமுமாகு மிவை புற்கஸப்பொருள்க ளென்னலங், காணுமங்கறுவ கைத் தொழிற்களவைகட்டு விட்டநெறிகுன்மமேன், மாணநின் றுவருமாறிமாறி முன்வகைந்த துண்டுவிட மாட்சியே, (அ)

(இ-ள்.) ஏனுமொன்றுடையவாகி யெங்குமணுவாயிரும்பு கன்மரங்கனும் பூனுமங்குருவெலாமுமாகு மிவைபுற்கஸப் பொருள்களென்னலம். எ-து, ஓர் வலியுமுடையவா யெவ் விடத்திலு முருவமாய்த்திரண்டு இரும்புகன்மரங்கண் முதலி யனவுமா யிவையொழிந்தெடுத்ததுக்கொள்ளப்பட்ட வருக்க

ளெல்லாமுமாய்த் திரியக்கணு பூர்வமென்னு மான்மப்பெயரை
யுமுடையவாய் நிற்குமவையிற்றைப் புற்கலப்பொருளென்று
சொல்லலாம். — காணுமங்கறுவகைத்தொழிற் களவகைட்டு.
எ-து. போல்லாங்காகிக் காணப்பட்டுள்ள வறுவகைத்தொ
ழிற்களே பந்தம்,—விட்டநெறிகன்மம். எ-து. அந்தப் பந்
தத்தைவிட்ட வெரமுங்கேதவம், — மேன்மாணநின்றுவரும்.
எ-து. அத்தவத்தானுடல் மென்மேல்வருந் தவமாட்சிமையுண்
டாய் நிலைபெற்று வர்த்திக்கும்,—மாறிமாறிமுன் வகைந்த
துண்டு விடமாட்சியே. எ-து. ஆன்மாவுக்குமுன்பே புசிப்ப
தாக வுண்டாக்கப்பட்ட புண்ணியபாவங்கடொலையப் புசித்து
விட்டமாட்சிழையே விட்டடைந்தரும். எ-து. அணுபூர்வமான
தெய்வகதியாவை பூர்வம், மனுஷ்யகதியாவை பூர்வம்,
நாககதியாவை பூர்வம், பக்திமிருககதியாவை பூர்வம், திரி
யக்காதியாவை பூர்வம், எனவிலை. இந்நால்வகையுள் திரி
யக்காதியாவை பூர்வம், புற்கலப்பொருள். அறுவகைத்
தொழிலாவன—கந்த, ரச, ரூப, பரிசு, சத்த, பரிணாமம் என
வினவகாமாதியறுவகையுமாம்.

இச்செய்யுண் முறையானே முன்னர்ப்பத்தினுள் புற்க
லம் பொருளும் பந்தமும் வீடுமாகிய பொருள்கண் மூன்றை
யுங் கூறிற்று. ஏனு - வலி.

வாசமாமலர் என்னுஞ் செய்யுண் முத லிச்செய்யுட்காறு
நிகண்டவாதிமுதங் கூறிற்று. (அ)

இதற்கு ஜைநாகமத்துப் பிரமாணமாவ தவருடைய நீல
கேசியிற் சொன்னபடி, “காண்டலுமல்ல தெம்மளவை காண்
டன்முன், பூண்டவைம் பொறிமனமவதி புண்ணிய, மாண்ட
குமளப்பரியங்கேவல, நாண்டகு மரிவையாருள்ளு நண்ணி

ஞாய். எ-து. காண்டல், பிரத்தியக்ஷமல்லது பரோக்ஷம். இவையிரண்டுமே பொருள்களை யளக்கும்ளவை. அவற்றுட் பிரத்தியக்ஷம்—இந்திரியப் பிரத்தியக்ஷம், ட்ராகதப் பிரத்தியக்ஷம், அவதிப்பிரத்தியக்ஷம், மனப்பரியாயப் பிரத்தியக்ஷம், கேவலப்பிரத்தியக்ஷம் எனவாம். இவையிற்றி லிந்திரியப்பிரத்தியக்ஷமாவது—சண்முதலாகிய விந்திரியங்களால் நீலமுதலிய புறப்பொருள் பற்றப் பிறக்கும் ஞானம். மானதப் பிரத்தியக்ஷமாவது—சுகாதிசொருப விஜயமாகவும் சாரணஞானங்களுடைய சொருப விஜயமாகவும் பிறக்கும் ஞானம். மனப்பரியாயப் பிரத்தியக்ஷமாவது. கேவலம் பிரத்தியக்ஷமாவது—ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம், மோக்ஷீயம், அந்தராயம் என்னு முநாதிகன்மங்களொழிவறக்கெட்டவழிபிறப்பதாகி ஜீவாதி சகலபதார்த்தங்களை யு நீணிகழ்ச்சிகளையும் க்ஷணத்திலே சாக்ஷாத் கரிக்கின்ற வருகபரமேஸ்வரனது திவ்யஞானம் சன்மங்களது நீக்கத்துக்க ணன்மாவின்கட் பிறக்கும் விசுத்தி. பரோக்ஷப்பிரமாணம் அவனீலகேசியிற் சொன்னபடி “நினைவுமீண்டுணர் வுகநேர்தருக்கம், புனைவுட்சோணுமை பொய்யன்மைமெய்யுரை, முனைவர்தம் மாகமம்மொழியுமாகுமென், நினையன காட்சியி லளவையைந்துமோ.” நினைவு ஸ்மரணம். மீண்டுணர்வு பிரத்தியபி ஞானம். ஊகம் தர்க்கம். புனைவுட்சோணுமை எனப்படுவது அதுமானம். பொய்யினிங்கிய மெய்யாகிய ஆப்தவாக்கியம், ஆகமமெனப் பரோக்ஷப்பிரமாணமைந்து. எ-ம். “அபரோக்ஷம் பரோக்ஷமென விரண்டாகும் பேசுவன” இவை விரிங்கிற் பெருகும். பார்க்கவேண்டின் நீலகேசியிற் காண்க. என்றார், ஞானப்பிரகாசர். அன்றியும் பூனுமங்குரு வெலாமு

மாம். எ-கு. பொன் வெள்ளி செம்புமுதலான வுருக்களு
மாம். எ-ம். அறுவகைத்தொழில். எ-கு. உழவு, தொழில்,
வீரையு, வாணிகம், வித்தை, சிற்பமாகிய வறுவகைத்தொழில்.
எ-ம். கூறினர். மந்தேருருரையாகிரியர் இசெய்யுருக்கு—
ஒன்றேனு முடையதாகி யெங்கு மணுவாயாகும். எ-து. முற்
கூறிய வணுபுந்கலங் கந்தபுந்கலமென்னு மிரண்டுபுந்கலங்
களுள் அணுபுந்கலமானது வலியும், உம்மையால் நெகிழ்ந்த
பரிசமுதலிய வுண்மதார்கி மூன்றுலகத்தினு நிறைவாயணு ருப
மாயிருக்கும், -அங்குப் பூணுமிரும்புகன் மரங்களு முருவெலா
முமாகும். எ-து. ஒழிந்தகந்தபுந்கலமாவது அவ்விடத்திப்
பரமானுக்களாற் பரிணமிக்குமிரும்பும் கல்லும் மரங்களும்
ற்றை வடிவில்பெதங்களியாவுமாவிருக்கும், -இவை புந்க
லப்பொருள்களென்னலாம். எ-து. இந்தவிரண்டினையும் புந்
கலப்பொருள்களென்று சொல்லுதலாம், அங்குக்காணுமறுவ
கைத் தொழில்கள் கட்டு. எ-து. இனி பந்தமாவது சம்சார
மாகிய அவ்விடத்துநிகழும் உழவுந் தொழிலும் வரைவும் வா
ணிகமும் வித்தையுஞ் சிற்பமுமாகிய வறுவகைத்தொழில்க
ளாற் கட்டுப்படுவதாம், -அவை விட்டநெறி. எ-து. அந்தப்
பந்தங்களைவிட்டதே மோகூடமாவது, -மாணநின்று. எ-து.
மாட்சிமைப்பீடத்தவமுதலிய வொழுக்கங்களினின்று, -முன்
கன்மமேன் மாறிமாறிவரும். எ-து. முற்செய்தகன்மம் பின்
புசெய்த முறைமையில்வாராது புசித்தற்குப் பக்குவமான
படி மாறிமாறிவரும், -வகைந்தகூண்டு விடுமாட்சியே. எ-து.
அவ்வாறு கூறுபட்டுவந்த கன்மத்தைச் சமைந்தசோறுண்டு
கிடுவதுபோலப் புசித்துவிடு மாட்சிமையுடையதாம். எ-து.
நெகிழ்ந்தபரிச முதலியனவாவன-நெகிழ்ந்தபரிசமும், சீதப

ரிசமும், ஒருவாசனையும், ஒருநிறமும் ஒருசுவையுமாம். கட்டுப், படுதலாவது ஆன்மாவினிடத்துத் திறகன்மங்கள்சென்றுசொருபந்தெரியாமல் மறைக்கப்படுவதாம். மாட்சியுடையதை மாட்சியென்ற துபசாரவழக்கு என விளங்கவோதியதின் பாடபேதவுரை பேதங்கள் கண்டுகொள்க.

நிகண்டவாதிமத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—கச்சு.

நிகண்டவாதி மதமறுதலை.

அருகனுக்கனந்தஞான மாதியாதியாகவே, பெருக நிறற்றல் சீதமாமதிக் கடைந்தபெற்றியே, லொருவுமிட்டவொப்பவ னுயிர்த்திறத்தினுள்ளபின், மருவுமிக்க குற்றமேலறத்தின்மன்னினுனெனில். (க)

(இ-ள்.) (அருகனுக்குப்பின்வரும் அறத்தின் என்னும் இரண்டுசெய்யுளு மொருதொடர்.) அருகனுக்கனந்த ஞானமாதியாதியாகவே பெருகநிறற்றல் சீதமாமதிக் கடைந்தபெற்றியேல். ஏ-து. அருகபரமனுக்கு ஞானாவரணியமாதியாகிய திக்குணங்கொண்டு நீங்கப்பட்டு, அனந்தஞானமாதியாகிய நற்குணங்க ளெட்டுஞ் சந்திரனுக்குச் சைத்தியம்போல வுண்டாமென்று கூறினாய். அதுவே முறைபாடாவின்,—ஒரு வுமிட்டஒப்பு. ஏ-து. நீ கூறியவுவமையி னீங்கப்படும்,—அஃதெங்ஙனமென்னில்,—அவனுயிர்த்திறத்தினுள்ளபின் மருவுமிக்ககுற்றம். ஏ-து. கத்திருகுணமின்றியே சிலகுணத்தை

விட்டுச் சிலகுணம் வந்து கூடிற்றென்ப தான்ம. குணமா
கையா லவனுமான்மகுணத்தை யுடையவனாவன். ஆகவே
விடப்பட்ட தீக்குணங்களெட்டு முன்புண்டாய்விட்டதாம்,—
மேலறத்தின் மன்னினானெனில். எ-து. அற்றன்று, அவன்
ஞானாவரணிய மாதியாகிய குணங்களை நீங்கி யந்தஞான
மாதியாகிய குணங்களைக் கூடுதன்மேலான வறத்தின்கண்
ணைபொருந்துகையினால். எ-து.

அருகனெண் குணங்கள் பொருந்துதல் சையோகசம்பந்
தமாதலானும் சந்திரன் குளிர்ச்சியைப் பொருந்துதல் சம
வாய சம்பந்தமாதலானும் நீ கூறியவுவமை பொருந்தாது
என்று வருவித்துரைத்தா ரோருரையாசிரியர்.

அறத்தின்மன்னுவித்தவன் னெருத்தனாயவன்னறத்,
திறத்தினிற்றன்மற்றெருத்தனால் வினைந்தசெய்தியா,
மறத்தினற்றவர்க்கெலாம் வணக்கமுன்னிறைக்கு
மேற், பிறக்குமிங்கவத்தை கொண்டதாரையிங்குபே
சுடே. (2)

(இ-ள்.) அறத்தின்மன்னுவித்தவன் னெருத்தனாயவன்
னறத்திறத்தினிற்றன் மற்றெருத்தனால் வினைந்தசெய்தியாம்
எ-து. ஆங்கவனந்ததருமத்தினாலே பொருந்தினாயி னந்தத்
தன்மத்திலேநிலைபெறுவித்தவ னெருவனுளாயவனற்கூடப்
பட்டதன்மநெறியிலே நிற்குந்தகுதி யொருவன்கற்பித்ததொ
ழிலை யொருவன்செய்த செய்தியாம்,—மறத்தினற்றவர்க்
கெலாம்வணக்க முன்னிறைக்குமேற் பிறக்குமிங்கவத்தை
எ-து. கொலையைநீங்கினவர்க்கு வணக்கமாகப்பட்ட வன்கர்த்
தாவுக்கு மேலுமொருவனுளனென்பதோ ரெல்லையுண்டாமா

கையால்,—கொண்டதாரையிங்குபேசிடே. எ-து. முன்னர்க், கூறியவனையோ, அவன்கீழ்நின்றிந்திரியத் தொடக்குப்படா, மற் றவஞ்செய்தவனையோ, நீ கர்த்தாவாகக்கொண்டது யா வரையென்று சொல்வாயாக. மறத்தினற்றவர்-கொலேத்தொழிலைக்கைவிட்டவர்.

இச்செய்யுள்களருகன் சிலகுணங்களைநீங்கிச் சிலகுணங் களைவந்து கூடுகையானு மப்படியுண்டாவது' மறத்தினுலெனின் அவ்வறனுமொருவனுண்டாக்கினாக வேண்டுமாகையாலுங் கார்த்தாவல்லவென்று மறுத்துக்கூறிற்று. நீ. தலைவனாகச் சொல்லப்பட்டவன் கன்மகூடியம்பிறந்தவனோ, கன்மகூடியம் பிறவாதவனோ, பிறந்தவனாகிற் றபோபலத்தாற் பெற்ற வனும், கன்மகூடியம்பிறவாதவனாகில் உலகத்துள்ளார்க்கொ ப்பாவன், அநாதியேமுத்தனாகிற் சீவவர்க் கத்தனல்லனா மெனக்கொள்க.

முடிவின்கணுனக்கினனான் கத்தனென்பது கூடாமனீ சொல்லுமதனாக் கவததையென்னுங் குற்றமுண்டாம் ஆத லால் நீசொல்லுமதாகாது என்க. “உயிர்த்திறத்தினுள்ளா னுணர்ச்சியுமாதி, யுயிர்த்திறத்துன் ஞானம்போலும்.” என் பதுங்காண்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றோருரையா சிரியர், மறத்தினற்றவர்க்கெலாம் எ-னை. மறத்திமற்றவர்க் கெலாம் எனப்பாடமோதி, மறத்தி. எ-து. இத்தன்மையை மறந்தாய்போலும்,—வணக்கம். எ-து. உன்னுலிற் கூறிய வணக்கம் யார்க்கென்னில்,—மற்றவர்க்கெலாமுமுன்னினைக், கேல். எ-து. நூல்சொன்ன விகலாத்தர்முதலிய வுலகத்தார் யாவர்க்கும் முன்னேயுள்ள விறைவனுக்காயில், முன்னுள்ள விறைவனுனவன் இகலாத்தர்க்குபதேசித்த சகலாத்தனாதலா

உலவன் வணங்கியவணக்கம் நால்வகை வணக்கத்துள் சாதுசரணமாகவேண்டும். வேண்டவே அருகசரணங் கூறுதற்கு, — இங்குபிறக்குமவத்தை கொண்டதாரையின்று பேசுதே. எ-து. இவ்விடத்திண்டான வருகாவத்தை யாரைப்பொருந்தினது இதுபொழுது சொல்வாயாக. எ-று. எனவே சகலாத்தலாகிய வருகனுக்கு மேலாயொருகடவுளுண்டென்பதாயிற்று. இறைக்கும் என்ற உம்மையைப்பிரித்து மற்றவர்க்கெலாம் என்பதனோடு கூட்டுக. என்றார்.

கருவிகண்டுடக்கொழிந்துகண்டு வாழுமென்றியே, உருவுகொண்டு நின்றதென்னிலுண்டுதான்மநாதிச, ளொருவிநின்ற தென்னிலத்த மொன்றையுமுணர்ந்திடான், பொருடெரிந்துபோகைகால மொன்றிலே புணர்ந்திடான். (உ)

(இ-ள்.) கருவிகண்டுடக்கொழிந்து கண்டுவாழு மென்றியேல். எ-து. உன் கர்த்தாவாகிய வருகபரமன் மனாதிகளாகிய கருவிகணின் றறியுமறிவை நீங்கிச் சர்வமுங் கண்டிருக்குமென்று கூறினாய். அப்படியாயின், — உருவுகொண்டு நின்ற தென்னிலுண்டுதான் மநாதிகள். எ-து. அவனைச் சரீரம் பொருந்திநின்றதென்று கூறின் மனமுதலாகிய கருவிகளுண்டா மவையொழிந்து காண்டற்குவழியுமில்லை, — ஒருவிநின்றதென்னி லத்தமொன்றையு முணர்ந்திடான். எ-து. அவனைச் சரீரங்கிரிநின்ற தென்கூறினவனெல்லாவற்றையுங்குண்டு வாழுமென்று சொல்லுதலு மித்தியாவாதமுமாய் மற்ருண்ணையு முணர்ந்ததில்லையாவன், — பொருடெரிந்து போகை காலமொன்றிலே புணர்ந்திடான். எ-து. ஒருபொரு

னையறிதற்குக் கருவிபுான மூன்றுகாலத்தையு மொருகாலத், திலே யுணருந்தன்மையன் லன். எ-து.

இச்செய்யுள் அருகபரமன் கருவித் தொடக்கையொழிந்து சர்வமும் காண்பனென்பதனையு மூன்றுகாலத்தையு மொருகாலத்திலே நின்னுணர்வனென்பதனையு மறுத்துக் கூறிற்று. ஆர்வகோபமானவையடைந்தொருப்பவர்க்கெலாஞ், சேர்வதின்மைசெப்பிலின் னுசிவன்மேவுகாயமா, லோருமன்னர்போலவே யுயிர்க்களித்தலென்றியே, லோர் கொள்பொன்னெயி லிடத்திருத்தல்பெற்றதென்கொலோ. (சு)

(இ-ள்.) ஆர்வகோப மானவையடைந்தொருப்பவர்க்கெலாஞ் சேர்வதின்மைசெப்பிலின் னு சிவன்மேவுகாயமால். எ-து. காமக்குரோதமுதலியவற்றோடுநிகழ்ந்த யதனைத் தீதென்றறிந்து நீக்கப்படுவார்க்கெல்லா மின் னு முத்தியடைதலில்லையாம், உன்னருகபரமனுஞ் சிவனோடுகூடின காயமாகையால். அற்றன்று, — ஒருமன்னர்போலவே யுயிர்க்களித்தலென்றியேல். எ-து. கூடித்திரியதன்மமான சரித்திரத்தை யாராய்ந்தவரசரைப்போல யுயிர்க்குத்தலையளிசெய்தலையருகபரமனுக்கு முறைமையென்று கூறுவையாயி னவ்வரசரைப்போலதுஷ்டநிக்கிரகமுஞ் சிஷ்ட-பரிபாலனமுஞ் செய்யவேண்டும்,—ஏற்கொள்பொன்னெயிலிடத் திருத்தல்பெற்ற தென்கொலோ. எ-து. அவ்வரசரைப்போல வெருகிலத்திலிருந்து, துஷ்டநிக்கிரகமுஞ் சிஷ்ட-பரிபாலனமுஞ் செய்யாது பொன்னெயில்வட்டத்திருக்கப் பெற்றதியாது. அதுவுமின்றி “மருவிறின்று வழிபட்டவர்க்கு மலைவுற்றவர்க்கு மனமொத்திடுங்

குரிசில்” என்று நீமுன்னர்க் கூறுகையானு மரச ரிவ்வுலகத் திருத்தலானு முன்னருகபரமனரசரை யொக்குந் தன்மையு முடைய னல்லன். எ-து.

இச்செய்யுளருதபரமன், சரீரியாகையா லவனைநோக் கித் தவஞ்செய்வார் முத்தியடைதலிலையென்றும், அரசனைப் போல வென்னின் மனமொத்திநிஞ்சுரிசிலென்பது வழுவா மென்றும் மறுத்துக்கூறிற்று.

அருகனென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு மருக பரமனைக் கர்த்தாவல்லவென்று மறுத்துக் கூறிற்று. (ச)

சீவன்மேவுகாயமால். எ-னை, சீவனேகுகாயம் எனப் பாடமோதி வழிபட்டவர்களைச் சந்தோஷித் ததுக்கிரகம் பண்ணுதலு மொறுத்தாரைவெறுத் ததுக்கிரகம் பண்ணுதலு மிவ்விரண்டு தன்மையும் பொருந்துதலில்லாமை சொல்லின் உனது கர்த்தாபிணத்தை யொப்பவனாவன். என்றார் ஞானப் பிரகாசரு மற்றொருரையாகிரியரும்.

சொல்லதொன்று கொண்டிகலினுத்தனாடவேசொலி, னில்லையாமநாதிதானியம்பு மாறதெங்ஙனே, நல்ல வாமநாதிதானவர்க்கு நாடவேயிலை, யொல்லையுமரு மருக்குரைத்தவாறதொக்குமே. (ந)

(இ-ள்.) சொல்லதொன்று கொண்டிகலினுத்தனாடவே சொலின். எ-து. உன் அநாதியருகபரமனாகிய சக்லரத்தன் ஒரு சொல்லைக்கொண் டாதியருகபரமனாகிய விகலரத்தன் கேட்கமாறுபாடில்லாத பொருளைச் சொன்னானென்றுகூறின் இல்லையாமனாதி தானியம்புமாறதெங்ஙனே. எ-து. உன்

ஐதியருக பரமனுக்கு மநாதிகளில்லைபென்று நீசுறுகையா
லநாதியிலருக பரமனுடனொருசொல்கேட்டுப் பலவிதமாக
நூல்சொன்னபடியெப்படி அஃதன்றியும்,—நல்லவாமநாதிதா
னவர்க்குநாடவேயிலை. எ-து. உன்னாதிருகபரமனுக்கு நன்
ருகியமநமுதலாகிய கருவியுமறிதற்கில்லையாகையால் அவன்
கேட்டபடியெப்படி,—ஒல்லையுமருமருக் குரைத்தவாற்தொக்
குமே. எ-து. அநாதியருகபரமனொரு சொல்சொல்ல வதனை
யாதியருகபரமன்கேட்டுப் பலவிதமாக நூல்செய்தானென்று
நீசொல்லுமது, ஊமர்சொல்ல ஆமர்கேட்டு நூல்செய்தாரெ
ன்னுந் தன்மைக்கொக்கும். எ-து. ஒல்லை-விரைவு, ஒருமாத்த
திரை. சொல்லதொன்றென்பது பஞ்சாத்திமயம்

இன்பபூமிகேரிகவி னுத்தனீவ்விருநிலத், துன்பமங்கு
ணர்ந்திடாமை யிங்குவந்தசொல்லிடா, னின்பபூமி
யிலிருந்திருந்தி யாவுமெய்திடிற், துன்பபூமியாமுண
ர்ந்துசொல்ல வல்லதில்லையே. (சு)

(இ-ள்.) இன்பபூமி சேரிகவினுத்தனீவ் விருநிலத்துன்ப
மங்குணர்ந்திடாமை யிங்குவந்த சொல்லிடான். எ-து. புண்
ணியபூமியாகிய பொன்னெயில்வட்டத்திருக்கிற மாறுபாடில்
லாத வநாதியருகபரம னிந்தப்பெரிய பூமியிடத்துண்டாகிய
துன்பங்களை யறியாணுகையாலு மநாதிகளில்லையாதலானுமிந்
தப்பூமியிலுண்டானவற்றை நீயிப்படிச்சொல்லென்று சொல்
லமாட்டான்,—இன்பபூமியிலிருந்திருந்தி யாவுமெய்திடிற்.
எ-து. புண்ணியபூமிப் பொன்னெயில்வட்டத்திருந் தஐதிய
ருகபரமன் பூமியிற்றுன்ப மியாவையுமறிந்து சாத்திரஞ்செய்
யச்சொன்னானென்று சொல்லின்,—துன்பபூமியா முணர்

ந்து சொல்லவல்லதில்லையே. எ-து. புண்ணிய பூமியாகிய பொன்னெயில்வட்டமுந் துன்பபூமியாகையா நீதலைமயங்கச் சொல்லுஞ் சொல்லுக்குயாமறிந்து சொல்லுஞ்சொல்லில்லையாம். எ-று. சொல்லவல்லதில்லை. எ-து. அருகன்றலை மயங்கிக் கூறுகையா லவனைமிகழ்ந்து கூறியது. இருந்திருந்தென்றது வினைவுச்சொல். சகலாத்தராரந்த பூமியராதலாலறிந்த தெங்ஙனமென்றாயிற்று.

இச்செய்யுளிரண்டு நிகண்டவாதிசாத்திரத்தை மறுத்துக் கூறிற்று. (சு)

இதனால் சர்வஞ்ஞத்துவங்கூடாது. நீமூன்று மூடமென்றுசொன்னாய், அதிற்றேவமூடமென்றது சர்வஞ்ஞரல்லாதாரையாத்தரெவ்கையென்றாய்; உன் சர்வஞ்ஞர் ஞானசொருபியாயு லோகாக்கிரத் திருப்பரென்றாய் அவருடையஞானமேகதேசமாகையாற் சர்வமுமறியமாட்டார். அறியின், ஏகதேசங்கூடாதாதலா லத்தேவமூடமுமாயிற் றுனக்கெனக்கொள்க. உலோகமூடமாவ தாறுகடன்முதலானதீர்த்தமாடுதலென்றாய், உன்சமயத்து யகூதியானவள் பிராமணஸ்திரீயவளைத்தனிடழைத்துப் பொய்கையிலாடச்சொல்ல வவள்யகூதிருபமாய்நிற்க வவளையுன்னாலயத்திலே வைத்தாய், ஆதலாலுலோகமூடமில்லை. ஸ்ரீகளானவர்க ளாரியாங்களைகளிடத்தேதன்மோபதேசங்கேட்டா ரியாங்களைக ளாச்சிரமங்களிலேயிருக்கவென்றாய், இந்தயகூதியானவள் ஜயினனிடத்தேகேட்டுன்பாழிலிருக்கையெந்தத்தர்மமாம். பாஷண்டமூடமாவது சடைகட்டல் சீவரம்போர்த்தன் மயிர்க்கயிறெனப் பணிதன்முதலாயின வென்றாய், லீலி முதலானவை பிடித்தாற் பாஷண்டமூடமுனக்கே. கொலையால்வருந்தோஷமுங் காரணத்

பாவத்தான்வரு, மட்டசமயங்களும் ஆகாதென்றாய். நீ பெள
த்தர்முதலாயினோ வெல்லுதற்குச் சாத்திரமுழிட்டு விருதும்,
பேருந்தரிக்கவாசைப்படுதலா லதுதுன்மதியாம். அங்கங்க
ளாகச் சொன்னவிடத்துங் கடிங்கிசையற்றிருக்கவேண்டுமென்
றாய். சரிதைப்புறமும் திரவியவேசங்களாலு மிக்குப்பா
ழிப்படுப்பன். அடுப்பனவற்றாலு , மற்றுள்ள தோஷங்க
ளாலுமிக்கிருத்தலாலங்கஹீனனுமாம். பெர்ய்யாமையானது
புறங்கூறன், மயக்குரைத்தல், குறளைச்செய்தல் சொல்லுதன்
முதலானவை. நாடுசெடவுங் குடிசெடவு மூர்கெடவுந்தான்
கேட்கவும் வந்தாலுஞ் சொல்லுவான்ல்லவென்றாய். புறங்
கூறல் புத்தரை நிந்தித்தலாவது முனக்கேயாம். மதுராயிற்
சம்பந்தப் பெருமானாயினார் மட்டித்து நெருப்பிட்டும், திருநா
வுக்கரசநாயனா ராசாரியராயிருக்கச் சற்றும் பாவத்துக்கஞ்
சரம லங்கத்தை நீற்றறையிலடைத்தும், விஷபானம் பண்ணு
வித்தும், மதயானையை முன்னேவிட்டும், கல்லிற்கட்டிக் கடலி
லிட்டும், இராஜாவுடனே பொய்களைச்சொல்லி இப்படியெல்
லாம் விவேகமில்லாமற் பண்ணாத மார்க்கமெல்லாம் பண்ணு
வித்தீர்கள்; இப்படிச்செய்வித்ததெல்லாம் சமயநிலைநிறுத்தற்
பொருட்டாமாகில் வஞ்சனைசெய்ததாம் அஃதூகாதென்க.
எருது குதிரை முதலாயினவைவிற்கை கொள்ளுமிடங்காட்
டல் உழவுமுதலாயின தொழில்செய்யும துறைத்தலாகாதென்
றாய். உன் சமயத்தாரானவர்க ணரகத்தராகை நிச்சயமே.
அசுபச்சுருதியாகாது. அது லீக்கையும் புத்தர் கதைமுதலா
னவை கேட்கலாகாதென்றாய். உன் சமயத்து மகாபுராணம்
சிந்தாமணி. இவை கேட்டவர்க ணரகமடைகை நிச்சயமா
கும். அன்றியுமுன்னுய்தணர்வீகாரியாகிற் சாத்திர மெவ்நா

னமோதினன். முரசைக் கடிப்பிட்டுத்தாக்கச் சத்தங்கிளம்
 'பிளம்போலச் சகலாத்தரித்தி லிகலாத்தர்சென்று "தன்மம்
 பகவ" என்றபோது "பஞ்சாஸ்திமயம்" என்னும் சத்தங்கி
 ளம்ப அதனை விரித்துத் தசபதார்த்தமாகச் சொன்னாரென்
 னில் முரசுதாக்கின தாளமொழிய வேறொருதாள முழங்காது
 இவனும் "தன்மம் பகவ" என்றபோது தானும் "தன்மம்
 பகவ" என்னுமதொழிய "பஞ்சாஸ்திமயம்" என்னுது பிர
 திவசநமும் திருஷ்டாந்தமுமிட்டா யதுவுஞ்சொன்ன தொ
 ழியச் சொல்லாது. இவை திருஷ்டாந்தஹானியாம் "முர
 சைவை தீருமுனைவான்மொழியே" இகலாத்தர் சகலாத்தரினு
 ஞானமுளாராகவேண்டும், அவர் "பஞ்சாத்திமயம்" என
 இவர் நவபதார்த்தம் என்பது தசபதார்த்தம் என்பது சர்வப
 தார்த்தம் என்பது வகையறியாமற் சர்வபதார்த்தமு நித்தியா
 நித்தியமென்ப தொன்று நிச்சயம் பிறப்பிக்கமாட்டாமற்
 பித்தர்சொல்போலப் பலபிதற்றுகின்றதாம். நித்தா நித்த
 மொருவஸ்துவிற் கூடினபடி யெங்ஙனென்னில் திரவியத்
 தால் நித்தம் பரியாயத்தா லநித்தம் என்றான். அதுபேசின
 மண்ணானது நித்தம் கடமான தநித்தமென்னில், ஒன்றிலநே
 காந்தஞ் சொல்லின் மண்ணினுக்கே நித்தியமு மநித்தியமுஞ்
 சொல்லவேண்டும். அன்றியும் புரியாயமாய்க்கடாதுகளுக்கு
 மநித்தியமு நித்தியமுமாகச் சொல்லவேண்டும், அதனானித்தி
 யநித்தியங் கூடாதென்பதுகருத்து. அன்றியும் பின்னாபின்ன
 மெங்ஙனமென்னிற் புருஷாயிருகமு நாரகிங்கமுங் சரப
 முந் தணமாவெனவுஞ் சொன்னாய். அவையொரு வவயவ
 த்தி லொருவவயவமில்லை. அதனா லேகாந்தமொழிய வநேகா
 ந்தஞ் சம்பவியாது. ஒன்றுக்கொருகுணஞ்சொல்லி னீயுமே

காந்தவாதியாம். அநேகாந்தவாதஞ்சொல்லில் தன்மத்தி
காயந்தானே கமனங்கட்குந்திதிக்கு மேதுவெள்ளவேண்டும்,
ஆன்றியும் “கல்வியானல்லன் காமத்தாற்றியன்” என்றல்
அவனதுரை. அதுவிருத்தம் வியாவிருத்தம் சுபாவம் சொல்ல
வேண்டும். நீயநேகாந்தஞ் சொல்லப்புகுந் தேகாந்தமா
யொன்றுக்கொருகுணம் சொன்னாய், என்றார் ஞானப்பிரகா
சர். மற்றொருவர் உணர்ந்து சொல்லவல்லதில்லையே. எ-து.
எல்லாப்பொருளையுமறிந்து நூல்சொல்லத்தக்க வறிவு இக
லாத்தனக் கில்லையாம். , என்றார்.

நிறைந்துகாயமோடு சீவனின்றதாகி கிலிவ்வுடல், குறை
ந்தபோதுதானுமித்தொடக்கவே குறைந்திடு, மிறந்
துபோகுமிக்கடமிறந்தபோது நீர்குடத், துறைந்து
டைந்திடக்குட மூலந்தவாறதொக்குமே. (சு)

(இ-ள்.) நிறைந்து காயமோடு சீவனின்றதாகி விவ்வு
டல் குறைந்தபோது தானுமித்தொடக்கவேகுறைந்திடும்.
எ-து. இந்தச் சரீரத்தோடு ஆன்மாவானது நிறைந்து நிற்கு
மென்று கூறினாய், அங்ஙன நிறைந்துநின்றதாகி லான்மா
நின்றகாயங் குறைந்தபோ தான்மாவுங்குறைந் தறிவுகுறைய
வேண்டும். அஃதன்றியும்,—இறந்துபோகு மிக்கடம். எ-து.
இந்தச் சரீரமானது கெட்டுப்போம்,—இறந்தபோது. எ-து.
இந்தச் சரீரங்கெட்டபோது,—நீர்குடத்துறைந்துடைந்திடக்
குடமூலந்தவாறதொக்குமே. , எ-து. குடத்தின்கணிதெந்து
நின்ற நீர்குடமுடையவந் நீருங்கெட்டாற்போல வான்மா
வுங் கூடக்கெடவேண்டுமாகையா லான்மா சரீரமுழுது நிறை
ந்துநிற்குமென்று சொல்வாயல்லை. எ-து.

இச்செய்யுளான்மா சரீரமுழுது நிறைந்துநிற்குமென்ப
நனை மறுத்துக் கூறிற்று. (எ)

கரும்பினி ரதம்போற் சரீரம் வியாத்தியென்றாய், கரு
ம்பினி ரதமுங் கரும்புள்ளமட்டுமுண்டானுற்போல வான்மா
வுஞ் சரீரத்துள்ளொழிய பாஹ்யஞானமில்லா திருத்தல்
வேண்டும். ஜீவசங்கோச விகாசதன்மப்பிரதிபவதி” ஜீவன்
சங்கோச விகாசதன்மத்தையுடையவனாய் விளக்குப்போ
லிருக்கும் என்று நீ சொல்லுதலால் பரிணாமசேதநத்திற்
கேயுள்ளது, சேதநத்துக்கல்லை. என்னை, “பரிணாமோசிதப்
பொரோக்தா சித்துருப நயுச்சியதே” பரிணாமயோக்கிய
முண்டென்கிறது சித்துக்குக் கூடாதென்று சிவாகமஞ் சொல்
லுதலாலே சேதநத்துக்குப் பரிணாமமில்லையாகும். ஆன்றியு
மாதித்தனை மேகமறைத்தாற்போல வான்மஞானத்தை ஞான
வரணமறைத்ததென்னில், ஆதித்தனை மறைத்தமேகத்தாற்
கீழுள்ளவர்களுக்குத் தெரியாது தன்னளவிற்பிரகாசமுடைய
துபோல ஞானந்தன்னளவிற்பிரகாசமுண்டாகவேண்டும்.
ஆதலாலுனக் கான்மசொருபந் தெரியாதென்க. “நிறையினு
யிருடலி னேர்ந்தபலமைந்து, மறியுமொருகாலத்தென்னாய்.”
என்பதுமறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

கண்டநூறருந்தன்மாத்தி காயமோடதன்மமு, முண்
டுமீதுகீழுலாவிபுற்று நின்றிடப்பொருள், கொண்ட
தென்னிலத்தமிழ் விரண்டுதன்மைகூட்டா, வண்டு
பூட்கள்போலெனில் வழங்கிடாகணத்திலே. (அ)

(இ-ள்.) கண்டநூற்ருந்தன்மாத்தி காயமோடதன்மழு முண்டுமீது கீழ்லாவியுற்று நின்றிடப்பொருள் கொண்டதென் னில். எ-து. ஆன்மாவானது தான்செய்தபுண்ணியத்தாலே தன்மாத்திகாயத்தை யெடுத்துக்கொண்டு மேலாகப்பொரு ந்தி நன்மையைப்பிசித் ததிலேபரந்திடுமென்றும், தான் செய்த பாவத்தாலே அதன்மாத்திகாயத்தை யெடுத்துக் கொண்டு கீழாகப்பொருந்தித் தீமையைப்பிசித் ததிலேபரந் திடுமென்று மிப்படி யிரண்டுகாயத்தை யொருகாலத்திலே மாறிமாறிக் கைக்கொண்ட தென்றருகபரமனருளிய நூல் சொல்லிற்றென்னில்,—அத்த மிவ்விரண்டுதன்மை கூட்டா. எ-து. ஆன்மாவொருகாலத்திலேநின் றிரண்டுருவெடுத்துக் கொள்ளமாட்டாது,—வண்டுபுட்கள் போலெனில். எ-து. மயிர்க்குட்டிப்பிழு வண்டானாற்போலவு மற்றுள்ள புழு வே ட்டி வானியானாற்போலவும் வேறுபடக்காயமெடுத்துக் கொ ள்ருமென்று நீகூறின்,—வழங்கிடாகணத்திலே. எ-து. அந்த ஜந்துக்களுங் கணப்பொழுதிற்பேதித்தன வில்லையாம். ஆகை யாலான்மா வேற்றுருவத்தை விரையவெடுத்துக்கொள்ள மாட்டாது. எ-து.

இச்செய்யு ளான்மாதானின்ற நூலகாயத்தைவிட்டுப் போய்ச் சூக்குமகாயத்துடனேநின்று நன்மைதிமையை யறு பவிக்குமதொழிந்துநின்ற, நூலகாயத்திலே பேதப்பட்டு, வேற்றுருவெடாதென்று மறுத்துக்கூறிற்று. அதன்மம் அதன் மாத்திகாயத்தை. பொருள், அத்தம், இரண்டும் ஆன்மா புட்கள் என்றது விகாரம்.

தன்மாத்திகாய மதன்மாத்திகாயமென் னுள்ளவை மே லாயங்கீழாய முலாவதுநிற்பதுமாகப் பொருள்களைப் பண்

ஊமென்னில் அப்பொருள்நிற்கும் அல்லதுபோகும் அஃதொழியவிரண்டுதன்மைப்பட்டாது. மலைக்கோட்டியில்லை, வாயுவுக்குநிலையில்லைபாதலாற் கூடாது அப்படியன்று. வண்டிகளும் புட்களும்போலப் பறக்கைக்குச்சிறகு நிற்கைக்குக்காலும்போல வென்னில் இரண்டுசெய்கையு மொருகாலத்தேவழங்கா. எ-ம். தன்மாத்தி பறக்கவுமோடவும், அதன்மாத்திநிற்கவு முறங்கவுமென்னில், எப்பொருளும் எக்காலமும்விரோதியாய் ஒருகுணப்பட்டமாட்டாது. தாவரத்துக்குத்தன்மாத்திகாயங்கூடாது, சங்கமத்துக்கிரண்டுங் கூடுமென்னிற்சர்வத்துக்கு மொக்குமென்பதுகூடாது என்க. சங்கமங்கட்கோருக்காலத்தங் கூடாததானான் நித்தியத்துவமில்லையென்க. என்றார்ஞானப்பிரகாசர்.

நீடுபாவபுண்ணியங்களா நிரயவானகங், கூடுவோர்களின்றின்றுநின்று கூட்டுவோர்களின்மைபி, லோடுமாகணைத்திறத்திலுற்றவா றுடைத்தியேல், வீடுமாகணைக்குநாடும் வில்லிபோலவேண்டுமே. (கூ)

(இ-ள்.) நீடுபாவபுண்ணியங்தளா நிரயவானகங் கூடுவோர்களின்றின்று நின்று கூட்டுவோர்களின்மைபின். எ-து. ஆன்மாக்கள்செய்த புண்ணியபாவங்களை யறிந்து நின்றவற்றிலே செலுத்துவிப்போ னொருகர்த்தாவில்லையென்று நீ சொல்லின் மிக்கபாவங்களால் நரகங்களையு மிக்க புண்ணியங்களாற் சுவர்க்கங்களையும் பொருந்திநின் தறுபவிப்பாரில்லையாம்,—ஒடுமாகணைத்திறத்தி லுற்றவாறுடைத்தியேன். எ-து. வினாந்தசெலவையுடைய பெரியவம்பிலக்கிலே பட்டாற் போலச் செய்யப்பட்ட புண்ணியபாவங்கள் செய்தவனிட

த்தே விராயத்தானே சென்று பற்றுமென்று நீ சொல்லுகின்
ருயாயின், — வீடுமாகணைக்குநாடும் வில்லி போலவேண்டுமே.
எ-து. அப்படிவிடப்பட்ட பெரியகணைக்கு மிலக்கைநாடி,
யெய்வானொருவில்லி போலவேண்டுமாதலா லான்மாக்கள்
செய்தகன்மங்களை யதுபவிக்கும்படி கூட்டுவா னொருகர்த்தா
வேண்டும். எ-று. கூட்டுவோருமின்றென உம்மைதொக்
கது. வீடுமாகணை விகாரம்.

இச்செய்யுள் நரகசுவர்க்கம் கர்த்தாவில்லையென்பதனை
மறுத்துக் கூறிற்று. (க)

அளவிடற் கரிதாகிய புண்ணியபாவங்கட்கிடாக நரக
சொர்க்கபலன்களைக் கர்த்தாவின்றி யான்மாக்களடைவரென்
னில் கன்மம் ஜடமாதலா லறிந்து கூடமாட்டாது. ஆன்மாக்க
ளின்னகன்மஞ் செய்தோம் நமக்கின்னது பூசிப்பென்றறிய
மாட்டா. எ-ம். தான்செய்தபயிரைத் தானறுத்துண்ணுமா
போலத்தான்செய்தகன்மமுந்தானே யதுபவிப்பனென்னில்,
ஜன்மாந்திரகன்மந் தானறியான், நமக்கிப்போது தீமைவரு,
மென்றறிந்துவிட்டு நீங்கவுமறியான், ஆதலாலவையறிந்து
கன்மமுள்ளன வதுபவிப்பித்துமுத்திப் பிராரத்தராக்குவா
னொருகர்த்தாவுண்டெனக் கொள்க. “சகடமே தருமாதருமம்
பலஞ்செய்கடனீண்— பற்றில்லைக்காண்” என்புதுமறிக என்
ருர்ஞானப்பிரகாசர்.

ஏணதொன்றுபுற்கலத்தி னெய்துமென்னினசமே,
காண்லாருமக்கடங்கழிந்த தன்மைபில்லவை, பூண்,
வேணுமேலுறும்பொருத்த மின்மையொன்றினின்,
மாணவேயனுப்பொருணி கண்டவா திவைத்ததே.

(இ-ள்) ஏணதொன்று புற்கலத்தினெய்து மென்னின்.
 எ-து. நீகூறிய புற்கலப்பொருளாகிய கல்லுமிரும்புமரமு
 மோரறிவை யுண்டத்தென்று நீகூறின்,—நாசமேகாணலாகு
 மக்கடங்கழிந்ததன்மையில்லவை. எ-து. ஓரறிவையுடைய
 வெல்லாந்தாமே கெடுதல்காணலாகும். அக்கல் விரும்புக
 டாமே வடிவுகெடுமுறைமை காண்டலில்லை. அஃதன்றியும்,—
 புணவேணுமேலும் பொருத்தமின்மை. எ-து. பொருந்த
 வோரறிவுண்டாயிற் கல்லிரும்பு மேல் நரகசொர்க்கம் பொ
 ருந்தவேண்டும் அது பொருந்தாமையுங் காணலாகும்,—
 ஒன்றினின் டாண்வேயனுப்பொருணிகண்டவாதி வைத்ததே.
 எ-து. ஒன்றினுமோரறிவுடைத்தென்று சொல்லப்படாத கல்
 லிரும்புக ளனுப்பொருளாகமாட்சிமைப்படவைத்து நிகண்ட
 வாதிநீசொன்னாய் இதனைவேறுசொல்வாரில்லை. எ-து. காண
 லாகுமென்பதை யிரண்டிடத்தினுங்கூட்டுக. பொருத்தமும்
 என்னுமும்மை தொக்கின்றது. மாணவே. எ-து. இகழ்ச்
 சிக்குறிப்பு.

இச்செய்யுள் கல்லிரும்புகளனுப் பொருளென்பதனை
 மறுத்துக்கூறிற்று. ஏணதொன்று-பற்றினால்வலியுள்ளது. கா

ஏணதொன்று. எ-து. வலியுடைத்தாகிய நிலவணுவொ
 ன்றினாலும் நீரணுவொன்றினாலும் தீயணுவொன்றினாலும்
 வாயுவணுவொன்றினாலும், — புற்கலத்தினெய்தும். எ-து.
 முறையே நிலமுதலிய புற்கலமுங் கடல்முதலிய புற்கலமுங்
 தீபமுதலிய புற்கலமும் சண்டமாருதமுதலிய புற்கலமுமா
 ய்த்தாமேதோன்றும்,—என்னில். எ-து. என்று சொல்லு
 வை யாகில், — அக்கடங்கழிந்ததன்மையில் நாசமேகாணலா
 கும். எ-து. அந்தநிலப்புற்கலத்தின் பேதமாகிய சூடமு
 டந்த முறைமையா லதன்காரணமாகிய நிலவனுக்கு மறித்

தியத்தைக் காணலாகும், ஆதலால் அணுரித்தியமென்பது
 கூடாது, அன்றிலிலமுதலிய நாலணுவங்கூடி ஒருருபமாமெ
 ன்னில், ஏனோர்நாலவை யொன்றினிற் பூண்புறும் பொரு
 த்தமின்மை. எ-து. வலியுடைய நிலவணுமுதல் நான்கா
 கிய அந்தவணுக்க ளொன்றுக்கொன்று பகையாதலால் ஒரு
 ருபத்திற் பொருந்துதற்கேற்கும் பொருத்தமில்லை, ஆதலா
 லவ்வாறு கூடமாட்டா. அதிலுமன்றி, அணுப்பொருள்மாண
 நியாயவாதிவைத்ததே. எ-து. அணுத்தானே பரிணமிக்கு
 மென்றது உன்கொள்கையன்று மாட்சிமைப்பட்ட நியா
 யவாதியான அமணரில் ஆசுவகன்கொண்ட கொள்கையாம்.
 எ-று. எனவே உனக்கதைத் தேர்ந்தநியு மறிவில்லை என்பதா
 யிற்று. புற்கலத்தும்என்புழி. அத்தும் இன்னும் அல்வழிக்
 கண்வந்தன. என்றார் ஒருரையாசிரியர். இதனில் பூணவே
 ணுமேலுறும். எ-னை. பூணவேனோர் நாலுறும். எ-ம். நீக
 ண்டவாதிவைத்ததே எ-னை. நியாயவாதிவைத்ததே. எ-ம்.
 கூறியதுஉம் விசேஷப் பொருளுரைத்திருப்பதுஉம் காண்க.
 ஞானப்பிரகாசர், இந்தப்புற்கலம் சூக்குமம், சூக்குமசூக்கு
 மம், சூக்குமதுலம், துலம், துலசூக்குமம், துலதுலமென
 வாவைகைப்பட்டிருக்குமென்றாய். அவைதாம் கன்மாவரண
 தியுமாதியாகி நிற்கின்றகந்தமும், ஞானாவரணதி, கன்மகந்த
 மும், ஆஹாராவரணதிஸ்தோ கன்மகந்தமும், ஸ்வரவணதிந்தி
 ரிய சரசமனசாயகந்தமும், தமஸ்சாயாத்தபவாயுப் பிரத்தி
 யதிகந்தமும், அவஸ்த விஷயரைவகரண பூதலாதிகந்தமும்
 என்றாய் அவையெல்லாங்கூட்டி யுருபாருபமென்னுமல்
 “பஞ்சாஸ்திமயம்” என்றளவிட்டுச் சொல்லியதென்னை
 அன்றிச்சைவரைப்போலச் சேதனானமென்று பேசுகைக்

கத்தமன்றோ அறியாதவனையெனவும். “ஏண்ணுக்களென்றோ
யவயவத்தாலீறுமுறுங், காணவற்றினித்தமிழைக்காண்” ஒன்
றதேயொன்றோடொன் றெவ்வாமையானுக்கு, மொன்றியு
ருவாமெங்கனோது. எ-ம். அறிக. என்றார்.

ஆறுகாரியங்கண்மாற வேதவங்களாமெனின், மாறி
வாணிகஞ்செயாதிருக்கவந்திடாதனம், ஈநிலாதஆழ
தென்னினைங்கு முள்ளதூழதே, பேறுகாரியம்விடப்
பிறப்பதில்லைபேசிலே. (கக)

(இ-ள்.) ஆறுகாரியங்கண்மாற வேத வங்களாமெனின்.
ஏ-து. ஆறுவகையுவர்ப்புக்களு நீங்க வே தவமாமென்று நீ
கூறின், -மாறியாணிகஞ் செயாதிருக்கவந்திடாதனம். எ-து.
பொருள்களைப்பரிவர்த்தனைசெய்து வாணிகஞ்செய்யாதிருப்
பப்பொருள்வந்தடையாது அதுபோல உவர்ப்புமாறி யொரு
தவஞ்செய்யாதிருந்தாற் றவம்வந்துகூடாது, -ஈநிலாதஆழ்
தென்னி னெங்குமுள்ளதூழதே. எ-து. கேடில்லாதமுன்னை
வினைப்பயனாலே தவமுண்டாமென்றுசொல்லின் உவர்ப்பை
க்கைவிடுதன்முதலாயினவுமுன்னைவினைப்பயனாமாதலால், -
பேறுகாரியம் விடப்பிறப்பதில்லை பேசிலே எ-து. தவமாகி
யபேறு தவஞ்செய்தலாகிய காரியத்தை விட்டாலுண்டாகாது
சொல்லுங்காலத்து. எ-து.

இச்செய்யுள் கந்த ரச ரூப பரிசு சத்த பரிணாமமாகிய
வாறுவர்ப்புக்களையும் விடுதலே தவமென்பதனை மறுத்துத்
தவ்வொழுக்கங்களினின்று தவஞ்செய்தாலல்லது ஆறுகாரி
யத்தை விடுதலினாலேயே தவஞ்சித்தியாரதென்பது கூறிற்று.

ஆறுகாரியமாவது உழவு, தொழில், வரைவு, வாணிகம், சினை, சிற்பம், என்பாருமுளர். (கக)

ஊழின் வலிதொட்டே யறுவகைத்தொழிலும் வருமெனக்கொள்க. மனோவாக்குக்காயத்தாற் செய்யப்பட்ட வெல்லாமுத்தொட்டுவரும். இவைமூன்றையுமொழிந்ததவநிலைமையடைந்தவர்க்கல்லது பிறப்பறாதென்க. “ஆறுதொழிலுமில்லையசரங்களுக்கு முறுதிபெறுமுத்தியுளதோ.” என்பது மறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர். ஆறுகாரியம். எ-து. உழவுமுதலிய ஆறுதொழிலென்பதிவர்கருத்து. மற்றொருவரும் ஒரு பொருளைக்கொடுத்தொருபொருளை வாணிகத்தைச் செய்யாதிருந்தாற் பொருள்வாராது அதுபோல் தவவொழுக்கங்களைச் செய்யாதிருக்கத் தவழ்சித்திக்கமாட்டாது. பொருள்வந்து சேர்த்து மூழென்னில் பொருளகளை யார்ஜிக்குமிடத்தும் தவஞ்செய்யுமிடத்து மற்றிடத்துங் காரணமாயுள்ள துழாதலால், உழவுமுதலிய தொழில்களை விடுதலாற் பந்தநிவர்த்தியில்லை. என்றார்.

உடல்வருந்தல்மாதவங்க ஞாறுதியென்றுரைத்திடிந், படவருந்துநோயினோர்கள் படர்வர்பொன்னெயிடுலனாய், திடவருந்தவின்பமிச்சை செய்தல் செய்தல் செய்தியேந், கெடவரிந்திடாயுனாகேடினப்பமுன்னியே. (கஉ)

(இ-ள்.) உடல்வருந்தல் மாதவங்களுறுதியென்றுரைத்திடிந். எ-து. சரீரம்வருந்திதலே பெரியதவத்திற்குறுதியென்று நீசொல்லின், —படவருந்துநோயினோர்கள் படர்வர்பொன்னெயிலெனாய். எ-து. துக்கமாகவுடல்வருந்தச்

சரீரவின் பத்துக்கு மாறுபாடுசெய்தலைச் செய்வதுவே கேடில்
லாதமோஷத்தின் செய்தியென் நமையான் நோயினுன்
மனோதுக்கினாய் மெலிவோர் பொன்னெயில்வட்டஞ் சேர்
வரென்று நீ சொல்லாய்,—திடவருந்தவின் பமிச்சை செய்
தல் செய்தல் செய்தியேல். எ-து. முத்தியின் பத்தையாசைச்
செய்தல் சரீரம் வருந்தச்செய்தற்றன்மையே மென்னின்,—
கெடவரிந்திடாயினாசி கேடிலின்ப முன்னியே. எ-து. ஆந்த
முத்தியின்பத்தைக்கருதியுன் மூக்கையறுத்திடுவாயாக. எ-து.
திடம் திடவென்னின்றது. வருந்த. எ-து. உடல்வருந்த வெ
ன்பதாயிற்று.

இச்செய்யுள் சரீரம்வருந்துதல் மோஷமென்பதனை மறு
த்துக்கூறிற்று. செய்தி தன்மை. (கஉ)

உடல்வருந்தல். எ-து. தலையைப்பறித்தும் வெயிலினி
ன்றும் அக்நியினாலே காயப்பட்ட சிஹிங்கிடந்தும் இவைமு
தலான வற்றால் சரீரம்வருந்தல். எ-ம். சரீரவருத்தமே
பலமாகாது பத்தியும் ஞானமும் ஆசையறுத்தியுமே மேலான
நன்மையைத்தரும்; பத்தியுஞ் சர்வாதுக்கிரகஞய்ச் சேதனாசை
தன் பாரிதனான் சிவனுடைய சீபாதப்பற்றானேயாக வேண்
டும். சிவன்கள் போலக் கன்மபலத்தாற்றேவபலமுதலானவை
பெற்ற பிபாணிகள்மேற் பிரபத்தியாகாது. ஞானமவனரு
ளிச்செய்த சைவாகமப்படியே யாகவேண்டும். ஆதலாலுடல்
வருத்தமும் அவனைநோற்கின்ற பலமாவதெனக்கொள்க. என்
றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர் கெடவரிந்திடாய். எ-னை.
கெட்வருந்திடாயினாவி என்று பாடமோதி உன்னுயிர் கெடும்
படிச்சூ வருத்தத்தைச் செய்துகொள்வாய். என்னுரையுரைத்
தனர். கெடவருந்திடாயினாசில். என்னும் பாடம்.

பூர்வகன்மமற்றிடப்புசித்தபின்புபெரன்னெயி, னேர்
வதென்னிலக்கன்மத்து நிச்சயமிலாமைபிற், றீர்வதி
ன்மைதிரின்வாயில்சேர்வதின்மைதெண்கட, னீர்வறந்
தபின்பு பூணீமீனருந்தநின்றதே. (கங்)

(இ-ள்.) பூர்வகன்மமற்றிடப் புசித்தபின்பு பொன்
னெயினைர்வதென்னின். எ-து. முன்னுந்நங்கனிலுள்ள கரு
மந்தொலைய விந்தஜநந்திலேபுசித்தாற் பென்னெயில் வட்
டத்தைச் சென்று பொருந்துமென்று நீசொல்லின்,—அக்கன்
மத்து நிச்சயமிலாமைபிற் றீர்வதின்மை. எ-து. அக்கன்மத்
துக்களவின்மையால் நியமிக்க வறிவதில்லையாழ்ப் புசித்துத்
தொலையாதுமாம்,—திரின் வாயில்சேர்வதின்மை. எ-து.
கன்மம் புசித்துத் தொலைவுபெற்று விந்திரியங்களுடன் சத்
தாதி கூடுவதின்மையாம். அவை கூடாதொழியவே மோகந்
துபாயமான தவஞ்செய்தலு மில்லையாம். ஆதலாற் கன்மத்
தைத் தொலையப்புசித்துப், பென்னெயில்வட்டத்தை யுண்ட
வோமென்று நீகருதியிருத்தல்,—தெண்கடனீர்வறந்தபின்பு
பூணீமீனருந்தநின்றதே. எ-து. பூணீ தெளிந்த சமுத்திரத்து
நீர்வற்றினவாறே மீன்றின்னக்கடவோமென்றுகருதி யதுவற்
றுமனவும் பார்த்திருந்ததன்மைக்கொக்கும். எ-று. ஏகாரம்
தேற்றம். தெண்கடலென்றற் கன்மமளவில்லையென்பது
கருத்தி.

இச்செய்யுள் கன்மந்தொலையப் புசித்துவிட்டால் மோ
கந்மனையலந்மென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (கங்)

நிகண்டவாதிகூறுமுத்தி இகலமோக்ஷமென்றுஞ் சகல மோக்ஷமென்றும் இருவகைப்படும். அவற்றுள் இகலமோக்ஷம் பந்தமாதலால் ஈண்டுநிராகரித்தது சகலமோக்ஷத்தை யெனக்கொள்க. இவற்றினியயல்புக்களெல்லாம் விரிவுரையிற் காண்க. என்றாரோருரையாசிரியர்.

கூறுகூவன்மன்னுமக்குடங் குறித்துநீள்கரை, யேறலுற்றதன்மைநீ யொருத்தரின்றியேறுதல், வேறொருத்தனக்குடத்தை மீதுநின்றெடுக்கவே, யேறலுற்றதன்மையிற் சிவன்றிறத்துநின்றிடே. (கசு)

(இ-ள்.) கூறுகூவன்மன்னுமக் குடங்குறித்து நீள்கரையேறலுற்றதன்மைநீயொருத்தரின்றியேறுதல். எ-து. சொல்லப்பட்டகணற்றினுட் கிக்குங் குடங் கரையைநோக்கித்தானேயேறினாற்போலும் ஒருகர்த்தாவின்றிப் பொன்னெயில் வட்டத்தை நீசேர்குவமென்னுந்தன்மை, — வேறொருத்தனக்குடத்தை மீதுநின்றெடுக்கவே யேறலுற்றதன்மையிற் சிவன்றிறத்துநின்றிடே. எ-து. ஒருத்தனந்தக்கணற்றிற் கிடந்தகுடத்தைமேலேநின்றெடுக்கவக்குடங்கரையேறியதன்மையொக்கக் கர்த்தாரின்றி கன்மத்தைத்தொலைவித்து மேலாகியவீடுபேற்றைக் கொடுக்கவேண்டும். 'அப்படிக்கொடுப்பான்' சிவனேயாகையா லந்தச்சிவனையே தெய்வமாகக்கொண்டு அவன்ருளியவேதாகமங்களின் நிறமாகிய சரியைகிரியாயோகஞானங்களிலே நீயுநிற்பாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் கர்த்தாகூட்டாமன் மோக்ஷங்கூடாதென்பது கூறிற்று.

அருகனென்னுஞ் செய்யுண்முத விச்செய்யுட்காறும் பதி
னென்கு திருவீருத்தம் நிகண்டவாதிமதத்தை மறுத்துக் கூறி
ற்று. (கச)

இதனால் அகர்த்திருவாதம் நிஷ்பலமென்பது கருத்தி என
றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர் காலமாகாசமிரண்டிற்கு
மவன்கூறுமிலக்கண முடன்பாடாதலாலும், பசுவுக்குப்பெத்
ததிசையிலக்கணஞ் சிறிதொத்தலானும் அந்தமுன்றினையு மறு
த்திலர் என்றார்.

நிகண்டவாதி மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—கசுங்.

ஆசீ வ க ன் ம த ம்.

என்னுயிரதற்குப்போல வெவர்க்குமொத்திருப்ப
னென்று, தன்னுயிர்வருந்தத் தானுந்தலைபினைப்பரித்
துப்பார்மேன், மன்னுயிரெவற்றினுக்கும்வருந்தவே
யறங்கள்சொல்லு, மன்னதோர் வாய்மையாசீவக
னமணர்களிற்கூறும். (க)

(இ-ள்.) என்னுயிரதற்குப்போல வெவர்க்கு மொத்தி
ருப்பனென்று. எ-து. எனதான்மாவுக்கு யான்கிருபைசெய்
யுந் தன்மைபோல வெல்லாவான்மாக்களுக்கும் யான்கிருபை
யொத்திருப்பனென்றுசொல்லின், — தன்னுயிர் வருந்தத்தா
னுந் தலையினைப்பரித்து. எ-து. தன்னுடையவான்மாவருத்

தப்படத்தன். "தலைமயிரைப்பறித்து, —பார்மேன் மன்னுயி
ரெவற்றினுக்கும் வருந்தவேயறங்கள் சொல்லு மன்னதோர்
வாய்மையாசீவக நமணர்களிற்கூறும். எ-து. உலகின்கணி
லைபெற்ற வான்மாக்களெல்லாவற்றினுக்கும் வருத்தமுறுவ
துவே யறங்களாகச் சொல்லுமென்னுந் தன்மையாகிய சொ
ல்லை யமணரிருவகையுரி லாசீவகன்சொல்லும். எ-று. ஓர்
ஆசை. தலையினைப்பறித்தென்றது ஆகுபெயர், சினைமுதலு
மயங்கும்.

மேலாசீவகன்மதங்கூறுவா ரதனுளிச்செய்யுளா சீவகன
(தியல்பு கூறிற்று. (க)

திகம்பரமொப்பினு மநேகாந்தவாதிகளாகிய நிக்கிராந்
தரல்லாத வாசீவகனென்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

வரம்பிலாவறிவனாதிவைத்ததூற்பொருள்கடாமு, நிர
ம்பவேயனுக்களைந்து நிலம்புனற்கால்சீவன், பரந்தி
வைநின்றபான்மை பாரதுகடினஞ்சீதம், தரும்புனல்
சுடுந்தீவாயுச்சலித்திடு முயிர்போதத்தாம். (உ)

(இ-ள்.) வரம்பிலாவறிவனாதி வைத்ததூற்பொருள்க
டாமு நிரம்பவேயனுக்களைந்து. எ-து. அநந்தஞானனாகிய
வருகபரமனாதியிலேயுண்டாக்கப்பட்டதூலின் பொருடானும்
பூரணமாக வான்மாக்களைந்தென்று கூறும். அவையாவன, —
நிலம்புனற் கால்சீவன். எ-து. பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு,
ஆன்மா, —பரந்திவைநின்ற பான்மை பாரதுகடினஞ் சீதந்
தரும் புனல்சுடுந்தீ வாயுச்சலித்திடு முயிர்போதத்தாம்.
எ-து. அவ்வான்மாக்களைந்தும் விரிந்துநின்ற முறைமை

சொல்லிற் பிருதிவிகழனமாம், அப்பு சைத்தியமாம், அக்கநி”
யுஷ்ணமாம், வாயுசலநமாம், ஆன்மாபோதத்தையுடைத்தாம்.
எ-று. ஈற்றில் தூல் கூறுமென வொருசொல் வருவித்துரை
க்க. ஆமென்பதனை ஐந்திலேயே கூட்டிக.

இச்செய்யுளாசீவகன்மதமாகிய வணுக்களைந்தின் பெய
ருங்குணமுங் கூறிற்று. (௨)

வரம்பிலாவறிவனாதி வைத்ததூற்பொருள்கடாழு நிரம்
பவேயணுக்களைந்து. எ-கு. அளவிலாதவறிவினையுடைய மற்
கலியென்பா நெமக்காப்தன், அவனருளிச்செய்த வொன்பது,
கதிர் என்பதெமக்கு தூல், அந்தூல்களிற் சொல்லப்பட்ட
வதிசூக்குமமாகிய வணுக்கள் நிலநீர்தீக்கால் உயிர் என்னு
மைந்து. எ-ம்.” இப்பொருளைந்து முடனுள்ளன கெடா
இல்லதுதோன்றாது. ஆழ்தல் மிதத்தல் பொருணிகழ்ச்சி
யெனச் சொல்லுவன். இதற்கவனுரை “என்றலுமற்கலிதா
னெயின்ற யினியொன்பது வாங்கதிர் தூலியாமுடையன்,
மன்பொருணுண் பொருணந்தியல்பா யவையின்ப நிகழ்ச்சி
யங் காட்படெனச்சொல்ல” “உரையான்றைவன் னுண்ணுக
மிலனாய்த், திரையானரையான் நெரிவில்லுருவம், வரையாம்
வகை வாளிமும் வில்லனையன், புரையாவறிவிற் புகழ்பூர
ணனே.” என்பதறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

பார்புணல்பரக்குங்கீழ்மேற் படர்ந்திடுந்தேயுவாயுச்;
சேர்வதுவிலங்கினுள்ள மவற்றொடுஞ்சேரும் வேறு,
சார்வதுபெற்றபோது சார்ந்தவப்பொருளின் தன்மை,
நேர்வதுமாகிநிற்கு மிதுபொருணிகழ்த்துமாறே. (௩)

(இ-ள்.) பார்புனல் பரக்குங்கீழ். எ-து. பிருதிவியு மப் புங் கீழே விரிவையுடைத்தாநிற்கும்,—மேற்படர்ந்திடுந் தேயு வாயு. எ-து. தேயுவும் வாயுவு மேலேவிரிவையுடைத்தாய் நிற்கும்,—சேர்வது விலங்கிலுள்ள மவற்றொடுஞ் சேரும். எ-து. ஆன்மாவானது காயத்தோடுஞ்சேருஞ் சேர்வையை நங்கினுற் பிருதிவி யப்புத் தேயு வாயுவுமாகிய நாலான்மாக் களோடுங் கூடிநிற்கும்,—வேறுசார்வது பெற்றபோது சார் ந்தவப்பொருளின் தன்மை நேர்வதுமாகிநிற்கும். எ-து. இவற்றை வேறுபடக் காயத்தைச் செறிவாகப் பெற்றவிடத்துக் காயத்தை விடமாகக்கொண்டு அதனது தன்மைதானாகப் பொருந்திநிற்கும்,—இது பொருணிகழ்த்துமாறே. எ-து. இது பஞ்சான்மாக்கள் செய்தியைச் சொல்லும்வழி எ-து.

இச்செய்யுள் பஞ்சான்மாக்களு நிற்கும்வழி கூறிற்று.

பார்புனல் பரக்குங்கீழ்மேற் படர்ந்திடுந் தேயுவாயுச் சேர்வது விலங்கியுள்ள மவற்றொடுச்சேரும். எ-கு. பார்பரக் கும், புனல் கீழ்படர்ந்திடும், தேயுமேல் வாயுவிலங்கிச்சேர் வது உள்ளமவற்றொடுச்சேரும். என அனுவதித்து, பூமிவிரியும் நீர்கீழ்நோக்கிச் செல்லும் தீமேனோக்கிச்செல்லும் வாயுகுறுக் கட்டோடும் உயிரான திவற்றோடுச்சேரும் என உரையுரைத்த னர் ஞானப்பிரகாசரும் மற்றோராசிரியரும். படர்ந்திடும் என்னுஞ்சொல் சிங்கநோக்காய்ப் புனல்கீழ்படர்க்கிடும் தேயு மேல் படர்ந்திடும் என நின்றது. இவைபொருளைப் பிரதிபா திக்கும் நவகதிருஞ்சொல்லப்பட்ட நிலவனுமுதலைந்து மூர்த்த திரவியங்களாம். அவற்றுளறிதலு மறிவித்தலு முதலாயின வுயிரின் பாலாம். நிலமுதல் நான்கின் பாலாயினவை “மொ ன்றின யொருவி” என்றபாட்டில் வருவதறிக.

உணர்தராவணுக்கணுக்கு மொன்றுகெட்டொன்ற,
தாகா, புணர்தராவொன்றிற்புக்கொன்றுகிலும்பொ,
ருந்திவாழு, மணைதராபுதியவந்திங் கழிதராபழைய
வான, விணைதராவொன்றொன்றுகி மாறுதலொன்று
மின்றே. (சு)

(இ-ள்.) உணர்தராவணுக்கணுக்கும். எ-து. ஜீவனை
யொழிந்த நான்கான்மாக்களு மொன்றையொன்றறியுந்தன்
மையல்லவாம்,—ஒன்று,கெட்டொன்றதாகா. எ-து. அவ்வா
ன்மாக்கணுக்கு மோரொன்று கெட்டோரொன்றுமாகா,—
புணர்தராவொன்றிற்புக் கொன்று. எ-து. ஓரான்மாவினி
டத்திலே புக்கோரான்மாக்கடி நில்லாது,—ஆகிலும் பொருந்தி
வாழும். எ-து. அப்படிக்கூடாவரயினுங் காயமாமிடத்துப்
பொருந்தியுநிற்கும்,—அணைதராபுதியவந்திங்கு. எ-து. அவ்
வான்மாக்க ளநாதிமிற் கூட்டமின்றி யிவ்விடத்துப் புதிதாக
வந்துகூடுவதுஞ் செய்யா,—அழிதாரபழையவான. எ-து.
பழையவான்மாத்தன்மைகழிதலு முண்டாகாது,—இணைதரா
வொன்றொன்றுகி. எ-து. அவ்வான்மாக்கள் கூடுமிடத்துச்
சேரக்கூடுவதொழிந்து ஓரொன்றுகக்கூடுவதுஞ் செய்யா,—
மாறுதலொன்றுமின்றே. எ-து. இவையிற்றின் செய்தியொ
ருக்காலு மொழிவதில்லை. எ-து.

இச்செய்யு ளான்மாவொழிந்த நாலுவகையணுக்களும்
வேறுபட்டு நிற்குமுறைமையு மறிவின்மையு மழிவின்மையுங்
கூறிற்று.

சூரியன் விளங்கும் பகற்காலத்திற் செவ்வாய் முதலிய கிரகங்கள் மறைந்தனபோலவு மிராக்காலத்துத் தேரூன் லுவன போலவுங் காணினு, மந்தக்கிரகங்கள் எக்காலத்து மொருதன் மையாயிருந்தாற்போல வணுக்களுநாசமு முற்பத்தியுமுடையன போலக் காணிலு மவைநித்தியமேயாம். என்றார் ஞானப் பிரகாசரு மந்ரோருடையாசிரியரும்.

கொண்டுமுன்விரித்தனீட்டல் குறுக்குதல்குவித்தலூன்ற, லுண்டுதின்றுலத்தன்மீட்ட லுடைத்திடலொன்றுமொண்ணு, விண்டுபின்புறம்பும்போகும் வேறுநின்றுள்ளுமேவும், பண்டுமின்றென்றுமெங்கும் பரந்தொருதன்மைப்பாலே. (௫)

(இ-ள்.) கொண்டுமுன்விரித்தனீட்டல் குறுக்குதல் குவித்தலூன்ற லுண்டுதின்றுலத்தன்மீட்ட லுடைத்திடலொன்றுமொண்ணு. எ-து. முன்கூறியவான்மாக்களை முன்னேயுண்டாக்கிக்கொண்டு பரப்புதலு மதனைவர்த்திப்பித்தலு மதனை யெல்லையிலே குறுக்குதலுஞ் சேரவெடுக்குதலு மவையிற்றிலேயுற்று நின்றலு மதனையுண்டு தின்று கெடுத்தலு மீளவுண்டாக்குதலு மவையிற்றைப் பிளந்திடுதலுமென்னு மிவையிற்றி னென்றுஞ் செய்யவொண்ணுது,—விண்டுபின்புறம்பும்போகும். எ-து. விரிந்தவண்டகோள்கைக்கப்புறத்துமுண்டாம்,—வேறுநின்றுள்ளுமேவும். எ-து. அதற்குவேந்துமைப்பட்டிருக்களுள்ளும் பொருந்தும்,—பண்டுமின்றென்றுமெங்கும் பரந்தொருதன்மைப்பாலே. எ-து. முற்காலத்து மிக்காலத்து மெக்காலத்து மெவ்விடத்து நிறைந் தொருதன்மைப்பகுதியாயிருக்கும். எ-து. விரிதல் பரப்புதல், அஃதாவது—

சிருஷ்டி. நீட்டல், வர்த்திப்பித்தல், அஃதாவது—திதி. குறுக் கல் ஒடுக்குதல், அஃதாவது—சங்காரம். குவித்தல் ஒன்றினுட் செறித்தல், அஃதாவது—சருவசங்காரம். ஊன்றல் உற்றுநிற் றல், அஃதாவது—முத்தியின்புட் சேறல். உண்டுதின்றுலத் தல் உண்டுதின்றுகெடுதல், தின்றபகுதியு முணவாகலின் உண்டுதின்றென்று கூறிற்று. மீட்டல், மீளவிடுதல், அஃது உமிழ்தல். உடைத்திடல் சின்னப்படுதல், அஃதண்டங்களைக் கெடுத்தல்.

இச்செய்யு ளிவ்வணுக்களொருவரானியமிக்கப்பட்டதல் லவென்று கூறிற்று. (டு)

கண்ணினிற்காணவொண்ணு சனித்தந்தக்கன்மத் தாலே, நண்ணிடுமுருக்களாகிநின்றபின் நரரோகாண் பார், விண்ணினிற்றேவர்காண்ப ரோரணுமிக்கநான் கா, யெண்ணியபொருள்களெல்லா மிசைவதென்றி யம்புமின்னே. (சு)

(இ-ள்.) கண்ணினிற்காணவொண்ணு சனித்தந்தக்கன் மத்தாலே நண்ணிடுமுருக்களாகி. எ-து. முற்கூறியவணுக்க ளோந்தினில் ஆன்மாவென்னுமணுப்பொருள் கண்ணிற்காண்ட த்கரிதாகியக்கன்மத்தாலேஜ்ஜிநித் துருக்களாகப் பொருந்தி நின்றிடும்,—நின்றபின் நரரோகாண்பார். எ-து. அக்கன்ம வருவொழிநின்றபின் நரரோகாண்பார் கூ-நின்றபின் யாவ, ரோகாண்கிற்பார்,—விண்ணினிற் தேவர்காண்பார். எ-து. விண்ணுகிய பொன்னெயில்வட்டத்திற் தேவராகிய வருக புரமனே காணவல்லான்,—ஓரணுமிக்கநான்காயெண்ணிய பொருள்களெல்லா மிசைவதென்றியம்புமின்னே. எ-து. ஆன்

மவணுவென்றுந் தன்னையொழிந்த வணுக்கன்குமாயெண்
ணப்பட்ட ஒருக்களெல்லாவற்றுள்ளு மிப்படிச்சென்றுபொ
ருந்தும் என்றுகண்டதூல்சொல்லும். எ-து. நான்காயென்ப
தனை நான்குமாயென் டும்மைவிரிக்க.

‘இச்செய்யுளணுக்களைந்தி னுன்மவணுவினியல்பு கூறிற்று.
நரரோகாண்பார் உருவங்கள்கொண்டுநின்றால், நரராகா
ணலரிது. விண்ணிற்றேவர்காண்பார் சுவர்கத்திலுள்ள தே
வர்காண்பாரோ, அணுவேமிக்கநான்காக நிலவணுமுதலாக
வெண்ணப்படாநிற்கிற் பொருள்களெல்லாம் பொருந்துவ
திப்படிக்கேபொருந்துமென்றவாறு. இவை பொருளைந்தி
னிலைமையெனக்கொள்க. நான்காவெண்ணியபொருள் நில
நீர் தீ வளி. (சு)

“கண்ணினுற்காணப்படாவவைகளாக்கையென, வண்
ணுமறம்பாவத்தினால்.” “நரர்காண்பாராக்கையினைக் காண
ரந்நான்குந், சுரர்காண்பரென்றேதுணி.” இவை பொரு
ளைந்தினிலைமையென்பதுமறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.
இயம்பும். எ-து. ‘ஒன்பது க்திரென்னு தூல்சொல்லும்.
எ-ம். கண்ணினிற்காணவொண்ணு எனவே அருவமென்று
யிற்று. நின்றபின். எ-து பின்னிற்றுவினையெச்சம். மிக்க.
எ-து. ஒழிந்தவென்னும்பொருட்டு எ-ம். கூறினர் மற்றோரு
ரையாசிரியர்.

‘ஒன்றினையொருவிழுன்றங் குற்றிடா விரண்டுவிட்டு,
நின்றிடா திரண்டுங்கூடு நெறிநிலநான்குநீர்முன், நின்
நிரண்டழல்காலொன்றா யிசைந்திடும்பூமியிவ்வா, நெ
ன்றுநீர்திகாலாகி யீண்டுவதென்றியம்பும். (எ)

(இ-ள்.) ஒன்றினையொருவிமூன்றங், குற்றிடா. எ-து. ஆன்மாவாழிந்து நிலனாதிபான வணுக்கனான்குந் தம்மிற் கூடுமிடத்து ஓரணுவைவிட்டு மூன்றனுத்தம்மிற்கூடி நில லா,—இரண்டுவிட்டு நின்றிடாதிரண்டும். எ-து. இரண்டனு விட்டு இரண்—னுக்கூடா (எனவே கூடுமிடத் திவை நான்குங்கூடி நிற்குமென்பதுகருத்து)—கூடுநெறி. எ-து. இவைநான்குந் தம்மிற்கூடிநிற்குமென்று சொல்லுமுறைமை யாவ தெங்ஙனமென்னில்,—நிலநான்கு நீர்மூன் நின்றிரண் டழல் காலொன்றாயிசைந்திடும். எ-து. பிருதுவியில் கந்த ரசருபபரிச நான்கும், அப்புவிற் ரசருபபரிசமூன்றும், அக்கி நியில் ரூபபரிசமிரண்டும், வாயுவிற்பரிசமொன்றுமாகிய குண ங்கள் பொருந்தியிருக்கும்;—பூமியிவ்வாறென்று நீர் தீகா லாகி யீண்டுவிதென்றியம்பும். எ-து. இந்த முறைமையிலே பிருதிவி யப்புத் தேயு வாயுவென்றுகூறு மணுக்களின் குணங் 'கள் கூடிநிற்குமென்று சொல்லு தூல்கள். எ-று.

இச்செய்யுளணுக்கள் நான்கின்குணங்களே யுருக்களிற் கூடிநிற்குமென்பது கூறிற்று. (எ)

வெண்மைநன்பொன்மைசெம்மை நீல்கழிவெண்மை பச்சை, யுண்மையிவ்வாறினுள்ளுங் கழிவெண்மை யோங்குவீட்டின், வண்மையதாகச்சேருமற்றிவையு ருவம்பற்றி, யுண்மையவ்வொட்டுத்தீட்டுக் கலப்பினி லுணருமென்றான். (அ)

(இ-ள்.) வெண்மை நன்பொன்மை செம்மை நீல்கழி வெண்மை பச்சை யுண்மையிவ்வாறினுள்ளும். எ-து. வெண் மையுநன்றாகிய பொன்மையுஞ் சிவப்பு நீலமு மிக்கவெண்

மையும் பச்சையுமாகிய வாறுவன்னமுள், இவ்வாறு வன்னத் தினுள்ளும்,—கழிவெண்மையோங்குவீட்டின் வண்மையதாகச் சேரும். எ-து. மிக்கவெண்மையென்று கூறியவன்னமே பெரிய பொன்னெயில் வட்டத்துக்குச் சிறப்புடைத்தான வன்னமாகச் சேரும்,—மற்றிவையுருவம்பற்றி. எ-து. ஒழிந்த பொன்மை வெண்மை சிவப்பு நீலம் பச்சையென்னுமைந்து வன்னமு மந்தையனுக்கணுக்கணு வடிவுகளைக்கூடிநிற்க,— உண்மையவ்வொட்டுத் தீட்டுக்கலப்பினி லுணருமென்றான். எ-து. அந்த வான்மாவான திவ்யருக்களைப்பற்றுதல் இழிதல் கூடுதலிவையிற்றாலறியுமென்றான். எ-து. உண்மையென்ற தான்மாவுக்காகு பெயர். அவ் என்ற தகராச்சுட்டு, அவ்வுண்மையெனக்கூட்டுக. இன் ஐந்தனுருபு, ஏதுப்பொருண்மைக் கண்வந்தது.

இச்செய்யுள் வன்னமாறென்பது உமவற்றுள் வீட்டுலகைப்பற்றி நிற்கும்வன்ன மின்னதென்பது உமுருக்களைப்பற்றி நிற்கும் வன்னமின்னதென்பது உங் கூறிற்று. (அ)

“ஒட்டுத் தீட்டுக்கலப்பினோரு முயிர்தானிவற்றை, பட்டபொழுதுடலின்பால்.” என்றான் டா ஒட்டுத் தீட்டுக்கலப்பா ஸறியுமென்பதுங்காண்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர். கழிவெண்மையோங்கும் வீட்டின்வண்மையதாகச் சேரும். எ-து. மிகுந்த வெள்ளைநிறமானது உயர்ந்த மோகூத்தின் குணமாகப் பொருந்தும்,—மற்றிவையுருவம்பற்றி யுண்மையில். எ-து மந்தைவந்து நிறங்கனும் வடிவுகளைப்பற்றி யிருத்தலாவது பெத்தமாம். மோகூத்தையு முருவப்பொருள்களையுமுயிரானது,—ஒட்டுத் தீட்டுக்கலப்பினி லுணருமென்றான். எ-து.

தூலைக்கேட்டலானும் விடயங்களைத் தீண்டலானு மிந்திரியங்
களைக்கலத்தலானு மறியுமென் றருகன்சொன்னான். எ-று.
கழிவெண்மையறிவது மோக்ஷமெனவே யொழிந்தவைவந்து
நிறப்பொருளையு மறிவது பெத்தமென்க. ஒட்டுத்தீட்டுக்கலப்
பினில். எ-கு. முன்செளத்திராந்திகன், மதத்தில் “போத
முண்டியிர்கு.” என்னுஞ் செய்யுளிற் கூறியவாறேகொ
ள்க என்றுங் கூறினர் மற்றோருரை யாகிரியார்.

பேறிழவிடையூறின்பம்பிரிவினா , திருக்கைமற்
றும், வேறொருநாட்டிற்சேறல்வினைந்திடுமூப்புச்சா
தல், கூறியவெட்டுமுன்னேகருவினுட்கொண்டதா
குந், தேறியவூழிற்பட்டுச்செல்வதிவ்வுலகமென்றான்.

(இ-ள்.) பேறிழவிடையூறின்பம் பிரிவினாதிருக்கை மற்
றும் வேறொருநாட்டிற்சேறல் வினைந்திடு மூப்புச்சாதல் கூறி
யவெட்டு முன்னே கருவினுட்கொண்டதாகும். எ-து. வறு
மை செல்வமுதலிய கூடுதலு மவைநங்குதலுந் துக்கமுறுத
லுஞ் சுகமுறுதலு முடலொடு நீங்காமையும் வேற்றுநாட்டுச்
சேறலும் விருத்தாவத்தையு மரணமுமென்று சொல்லப்ப
ட்டவெட்டு முற்பிறப்பின் வினையினுள்ளவாய்க் கர்ப்பகோள
கையிலே கைக்கொள்ளப்பட்டுள்ளவாம்,-தேறிய வூழிற்பட்
டுச் செல்வதிவ்வுலகமென்றான். எ-து. ஆதலாற் நெறிந்து
தெளியப்பட்ட முற்பிறப்பிற் செய்த வினையிலக்கப்பட்டு இம்
முறைமையிலேநடந்து செல்வதிவ்வுலகமென்றான். எ-று.

இச்செய்யுள் ஊழ்வினைப்பயனெட்டுவகையாகக் கருவி
லேவந்து பொருந்துமென்பது உ மவ்ஊழ்வினைப்பயனிலகப்
பட்டுச் செல்வதே யுலகமுறைமையென்பது உங் கூறிற்று. (க)

பேறிழுவின் பம் பிணி மூப்புச் சாக்காடென் றுறாகநிக்
கிராந்தவாதிகொண்டான் அவனித்பேதித்தவ னெட்டாகக்
கொண்டான் என்றார் ஞானப்பிரகாசர். பேறிழவு. எ-கு.
பேறு. எ-து. செல்வமுதலிய பொருள்களைப்பெறுதலும்,—
இழவு. எ-து. பெற்றபொருளைப் பிழைத்தலும். எ-ம். பிறிவி
லாதிருக்க. எ-து. பிரியாம லொருதேசத்திலிருத்தலும்,
எ-ம். தெளிவுப்பொருள் கூறின ரோருரையாகிரியர். உல
கம் ஆகுபெயர். உலகமென்னுஞ் சொல்நோக்கிச் செல்வதென
முடிந்தது.

புண்ணியபாவமென்னு மிரண்டினும்பொருந்தவை
த்தே, யெண்ணியவிவற்றினோடு மேழெனவெங்க
ளோடு, நண்ணியவொருவன்கூறு ஞானமீவ்வாற
தென்று, கண்ணியகருத்தினோர்கள் கதியினைக்காண்ப
ரென்றான். (க0)

(இ-ள்.) புண்ணியபாவமென்னு மிரண்டினும் பொருந்
தவைத்தே யெண்ணியவிவற்றினோடு மேழென. எ-து. புண்
ணியபாவமென்னு மிரண்டினோடு மணுக்களைந்தையுங் கூட
வைத்திவற்றினோடு மேழெனவெண்ணி,—எங்களோடு நண்
ணியவொருவன்கூறு ஞானமீவ்வாறதென்று கண்ணியகருத்
தினோர்கள் கதியினைக்காண்பரென்றான். எ-து. எங்கள் சம
யத்தினோடு பொருந்திக் கர்த்தாவான் பொப்பற்றவருகபரம
னருளிய ஞானமித்தன்மைத்தென் றதனைக்கூடக் கருதுங்கரு
த்தையுடையவர்களே நற்கதியாகிய பொன்னெயில் வட்டத்
தைக் காணலுறுவார். எ-து. ஏழென வொருவன் கூறுமெ
ன்க. ஊழென்பதனை ஏழாம் வேற்றுமையாக்கியுரைப்பினும
மையும. எண்ணிய என்பது வினையெச்சம்.

இச்செய்யுளனுக்களை நீதினுடன் புண்ணியபாவத்தையுங்
கூட்டி ஏழென்பதே தூன்முடிவென்று முத்திமுடிவென்றுங்
கூறிற்று.

என்னுயிரென்னுஞ்செய்யுண்முதலிச்செய்யுட் காறுஞ்
செய்யுள்பத்தினும் ஆசீவகன்மதங்கூறிற்று. ஞானமிக்வாறு
எ-து. ஞானமிக்வாறதென்றும் பாடும். (கௌ)

எங்களோடே நண்ணியவொருவன்கூறும். எ-து. யா
னுநிகண்டவாதிமுமாகிய வெம்மோடுபொருந்திய வதுவாதி
யொருவன் சொல்லுவான். அன்றியும்,—ஞாலமிக்வாறதெ
ன்று கண்ணியகருத்தினோர்கள் கதியினைக்காண் பரென்றால்.
எ-து. பூமி யிந்தவேழனுவாயிருக்கு முறைமையதென்றெண்
ணிய வறிவினையுடையோர்கள் மோகத்தையறிவார்கள்
என்று சொன்னான் என்றுரையுரைத்தனர் ஒருரையாகியார்.
அதுவாதி கூடமணரி லொருவனென்பதை நிகண்டவாதிமதத்
தில் முதலாவது, செய்யுளுக்குக் கூறிய விசேடக் குறிப்பிற்
காண்க.

ஆசீவகன் மதம் முற்றிற்று.
பாயிர முட்பட செய்யுள்—களந்.

ஆசீவகன் மதமறுதலை.

வாராநெறிவீடானபின், மண்மேலவன்வந்து, ததிரா
மைபினூலானது தானோவுளதின்றஞ், சேராமைபி
லனுவானவையென்தும் மொருதேயத், தோராநொ
ருகாலத்தினிலொன்ற முணர்வின்றும். (க)

(இ-ள்.) வாராநெறிகீடு. எ-து. மோக்ஷமென்று கூறப் பட்டது மீண்டிகாயமெடுத்துவாராவழியாம், — ஆனபின். எ-து. அப்படியானவிடத்து வீடுபெற்றவன் பூமியிடத்துவாரான், —மண்மேலவன்வந்து தாராமையினாலானது தானே வுளதின்னும். எ-து. வீட்டுலகத்திருந்தவருகபரமன் பூமியிடத்திவந்து நூறருமுறைமையில்லையாகையால், நூலானது தானுண்டாம் வழியில்லையாம், —சேராமையிலணுவானவையெந்தும் மொருதேயத்தி. எ-து. ஒப்பற்றதேசமாகிய பொன்னெயில்வட்டத்தி லேவகையணுவஞ் சேராவாகையால் சரீரியாந்தன்மையில்லையாகும். அதனால், —ஒராநொருகாலத்தினில். எ-து. ஒன்றையுமொருகாலத்தில் விசாரிக்கமாட்டாறும், —ஒன்றுமுணர்வின்னும். எ-து. அஃதன்றியுங் கீழான வணுக்களிரண்டின் செய்தியை யறியவுமாட்டான். ஆகையாலணுக்களெல்லாவற்றையுங் கூட்டியொன்றாகவு முணருமுணர்வையுமுடையனல்லன். எ-து. பின் என்றதேழாம். வேற்றுமையிடப்பொருள். ஓகாரந்தெரிநிலை. உணர்வுமின்றும் என வும்மைவிரிக்க.

ஆசுவகன் மதத்தை மறுப்பானெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்யுள் பொன்னெயில்வட்டத் தைவகையணுவஞ் சேராவாகையாலவ்வருகபரமன் சரீரியாய் நூல்சொல்லுந் தன்மையிலெனன்று மறுத்துக் கூறிற்று. (க)

ஆவன் றுன்பேசாமற் சர்வத்தையு மறிவானென்று மெனனங்கொண் டிருப்பானென்றுஞ் சொன்னாய். அவன் சர்வத்தையுமறிந்தமையாதினாற்பெற்றாய். பேசாமையாற்பெற்றேனென்னிற் பேசாதவால மூகர் பர்வத விருக்ஷாதிகளு முழுது

ணர்ந்தனவாகும், அன்றியுஞ் சகலத்தையுமறிந்து பேசாதிருப்பனாகில் ஆன்மாக்களிடத்திற் செற்றமுடையவனாவன், அறிந்தொன்றைப் பிறர்பிழைக்கும்பொருட்' நிரையானாகி, லிரந்தவர்க்கெதாசத்தி தன்னிடத்துள்ளுதவாதவனைப்போலவிர்க்கமுமற்றுப் பாபிஷ்டனுமாவனென்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர். ஓரானொருகாலத்தினில். எ-து. ஒருகூணப் பொழுதினில் சர்வத்தையு மறியான் என்பது உமாம்.

இருபான்மையரிவர் மண்டலர் செம்போதகரென்றே, வருபான்மையரிவர் மண்டலர், மண்மேல்வருநூலுந், தருபான்மையரெனினீ தல மதில்வாழ்பவர்தம்போ, லொருபான்மையி னுளராகுவ ருணராதுரைசெய்தாய். (உ)

(இ-ள்.) இருபான்மையரிவர். எ-து. இவ்வருகசுவாமிக ளிரண்டு பகுதியராயிருப்பர்,—மண்டலர் செம்போதகரென்றே. எ-து. மண்டலரென்றுஞ் செம்போதகரென்று மவ்விருவரின்,—வருபான்மையரிவர்மண்டலர். எ-து. இப்படிவரும் பகுதியையுடைய விவர்மண்டலர்,—மண்மேல்வருநூலுந் தருபான்மையரெனினீ. எ-து. மண்டலராகிய விவருகத்தின்கண்ணேவந் தணுக்களைந்தின்செய்தியு மொருங்கேயறிந்துலகத்தின் கண்ணடக்கு' நூல்செய்த பகுதியையுடையரென்று நீசொல்லுகின்றாயாயின்,—தலமதில்வாழ்பவர்தம்போ லொருபான்மையினுளராகுவர். எ-து. அம்மண்டலர் பூமியில் வாழுமான்மாக்களைப்போ லொருபகுதியிலேயாகுவர்! ஆகவேயோருரு விரண்டிபேதப்பட்டுத்தொன்று மானுடத்தன்மையு மொன்றுதெய்வத்தன்மையும் பெறுதலில்லையாம். ஆத

லால்,—உணராதுரைசெய்தாய். எ-து. விசாரியாமற்சொன்னாய். எ-து. இவர் ஒருவரைக்கூறும்பன்மை. இவரிருபான்மைபரெனமாறுக. மண்டலரிவரெனவுமாறுக. மண்டலர் பூமியிலுள்ளார். செம்போதகர் மிக்கவறிவுடையார்.

இச்செய்யு ளருகபரமரிருவகைப்பட்டு மண்டலத்தின் கண்வந்து நூல்சொன்னாரென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (உ)

வானத்திந்திரததுப்போ லிவனன்னவாறுவந்தானென்ற நியாமற்சொன்னாய். ஆதித்தியகிரண மேகபடலத்துத் தற்காலவிசேடத்துப்பாட்டால் வில்லுப்பிறக்கும். அஃததின்வல்லாறுதலாலாப்தனுங் காரணஜந்நியனாக விசைத்தாயன்றோ “இசைத்தலியன்மண்டல நிரங்கியென்ற, விசைப்பாமவர்க்கென்மீண்டு” “மண்டலர் தாமாச்சகையுற்று வாக்கினு னுலுரைக்கின், மண்டலத்தார்க் கொப்பாமதி.” “ஆக்கையிலரென்னி லறிவுமிலர்காணவர்க்கு, வாக்குமிலை யென்றேமதி.” என்பதுமறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மண்டலர் பூமியில் வருவரெனவே செம்போதகர் பொன்னெயில் வட்டத்திருப்பாரென்பதவன்கருத்து. தலமதில் வாழ்பவர் தம்போலொருபான்மையிலுள் எனவே மயக்கவறிவினையுடைய ரென்டதாயிற்று என்றார் மற்றொருரையாசிரியர்.

உபிரானாவையுடநீண்டிட. லொட்டுக்கலப்பெய்தும், ப்பில்வாலுணர்வெய்தும்மெனு மொழியானவைவழ்தாந், துபிலார்தருமவர்பாலகர் தொடராரறிவினைநீ, செயிரார்தருமுரையேதருமதுவோ வுனசெயலே.

(இ-ள்.) உயிரானவை யுடனீண்டிலொட்டிக்கலப்பெய்தும் பயில்வாறுணர்வெய்தும் மெனுமொழியானவைபழுதாம். எ-து. ஆன்மாக்களானவை யுடலைப்பற்றியு முற்றுங் கலந்துஞ் செய்யுந்தொழிலாலே யறிவைப்பொருந்துமென்று நீசொல்லுஞ்சொற் குற்றமுடைத்தாகும். அஃதெங்ஙனமெனினில்,—ஆயிலார்தருமவர் பாலகர் தொடராரறிவினை. எ-து மிக்கவுடக்கம் பொருந்தினவரும் பாலவவத்தையடைந்தவரும் பற்றியு முற்றுங் கலந்து மறிவினையறியமுட்பார்,—நீசெயிரார்தருமுரையேதரும். எ-து. (நீதருமுரையெயிரார்தரும்) எனமாறுக. நீசொல்லுஞ்சொற்றாணே குற்றத்தையிகவுந்தரும்,—அதுவோ வுனசெயலே. எ-து. உன்றொழிலுமத்தனை யோ. எ-து.

இச்செய்யுளான்மா யுடலிலொட்டியுந் தீண்டியுங்கலந்து மறியுமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (ங)

அன்றியும் ஜீவனுமகநியு மேனோக்கியெழுந்திருக்குஞ் சீரென்றாய் இத்தனை காலந்தொடங்கிச் சந்திரமண்டலத்தளவு முயிர்போகக் கண்டிலமன்றோ இவன் கன்மத்துக்கிடாக நரக சொர்க்கங்களிலே சுழலுமென்பது மறந்தாயே, அறிந்துசொல்வாயாக என்றார் ஞானப்பிரகாசர். உயிரானவையுடல். எ-து. ஆன்மாக்களுடம்பொடுகடி, — தீண்டலொடொட்டிக் கலப்பெய்தும் பயில்வால். எ-து. விடயங்களைத் தீண்டுதலும், தூலைக்கேட்டலு மிந்திரியங்களைக் கலத்தலுமாகிய மூன்றினைப் பொருந்தும் பழக்கத்தால் என்றுரையுரைத்தன ரோருரையாசிரியர்.

அணுவானவைகீழ்மேலுள்ள வானூலுவயவமு, நணுகா
வெனலாமேவரிஞ்சம் மவையெய்து, மணுகாவெனி
னவைதொள்ளை கொளாகம்முளவாசுந், துணிவாலி
வைகலவாபலதொகையாம்' வகையிலவாம். (சு)

(இ-ள்.) அணுவானவை கீழ்மேலுள்ளவாறால் எ-து. ஆன்மாவொழிந் தணுக்களென்று கூறப்பட்ட பிருதிவிமுதலான நான்கிற் கீழே யிரண்டுளவாயு மேலே யிரண்டுளவாயு நிற்குமாயின்,—அவயவமு நணுகாவெனலாமே. எ-து. அவை ஔரணமான சரீரவயவங்களுங் கூடா வாய்க் கீழுமேலுமாய் வேறுபட்டு நிற்குமென்று சொல்லலாமே. அஃதன்றியும்,—வரின். எ-து. 'அவ்வணுக்களுன்குஞ் சரீரவயவத்திற் கூடி வருமாயின்,—நாசம்மவையெய்தும். எ-து. அவ்வணுக்களை நித்தியமென்று நீ முன்னர்க்கூறியது யித்தியையாம் —அணுகாவெனின். எ-து. அவை சரீரவயவங்களினும் பொருந்தாவென்று நீ கூறின்,—இவைதொள்ளைகொளாகம் முளவாகுந் துணிவாலிவைகலவா பலதொகையாம் வகையிலவாம். எ-து. (இவைகலவாபல தொகையாம் வகையிலவாம் துணிவாலிவை தொள்ளைகொளாகம் முளவாகும்) என மாறுக. அவ்வணுக்களின் குணங்களாகிய புதிரமாமிசாதிகளுங் கலந்திரில்லாதுமா யணுக்களுன்கின் கூறுபலவுங்கூடிய திரட்சியுங்காயத்திற் கில்லையுமாய்த் துணிந்தறியு மிடத்துச்சரீரமுறைமையாகாததுமாய்ப் புரைபட்டு நெகிழ்ந்ததில்லையாம். எ-து. ஏ ஒவினா. வகையுமிலவாம் என்றவும்மை தொக்குநின்றது.

இச்செய்யு னான்குஞ் சரீரத்தோடு, கூடாதென்பதனை, மறுத்துக் கூடுமென்பதனானே பூதகாரியநித்த மென்பதனையு, மறுத்துக் கூறிற்று.

இவனும் கூடமணரில் பேதமாகியு' மனேகாந்தஞ்சொல் லாம லேகாந்தஞ்சொல்வான். எ-ம். உள்ளதுகெட்டாதில்ல துண்டாகாதென்னும் பகைமுடையனாதலால் சரீரம்பொருந் தியழியுமென்பது கூடா. எ-ம். கூறினர் ஞானப்பிரகாகர். தொள்ளைகொளாகம். எ-து. அந்தவனுக்கள் தொளையைப் பொருந்தியவடிவினையுடையனவாக வேண்டும். என்றாரோ ருரையாசிரியர்.

மிகையாமணுவுள்வாகையின் வையாமிடுவென்னிற், ருெகைநாலிடையறலாலவைதொகு மாறிலவாகும், பகையாகையின்மிசைதாழ்மையினிலையாவகைபண்ணு, நகையாமுரைகழியாயிரமவை தூணெனநண்ணு. (ந)

(இ-ள்.) மிகையாமணுவுள்வாகையி னவையாமிடுவென் னில். எ-து. இவ்வனுக்கனுக்குமன்றி வேறேயறியத்தக்க தொரு மிக்க வணுவுண்டாகையினுலே மிகவும் யோனிபேதங் களாகிய அருக்களாமென்று நீகூறின்,—தொகைநாலிடையற லாலவை தொகுமாறிலவாகும். எ-து. அனுக்கனுலின்கூட்ட மிகவும் பொருந்தாமல் நடுநீங்கிக்கிடக்கையா லறியுமணு விவற் றைக் கூட்டவ்வைகூடி நிற்கும் வழியில்லையாம். அஃதன்றி யும்,—பகையாகையின் மிசைதாழ்மையி னிலையாவகைபண் ணும். எ-து. அவ்வனுக்கனுலு மேலுங்கீழுமாய் நிற்கையா லுந் தம்மிற்பகையாகையாலு மான்மாவோரிடத்துக் கூடாவ கையைச் செய்யாநிற்கும்,—நகையாமுரைகழியாயிர மவை

துணை நண்ணு. எ-து. (கழியாயிரம்வைதுணை நண்ணு நகையாழுரை) என மாறுக. கழிக்கோலாயிரங்கூடினது நுணுகாத்தன்மைபோல வணுக்கள் கூடியதுகொண்டேயுருக்க ளாகாவாகையால் நீ கூறியது நகையாம். எ-று.

இச்செய்யுளணுக்கள்கூடியே யுருக்களாமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (ரு)

மிகைபரவணு வுளவாகையி னவையாமிகவென்னில். எ-து. அநேகவணுக்களுண்டாயிருத்தலாற் றேகாதிப் பிரபஞ்சங்களாகியவை மிகவுண்டாமென்னில் என்றார் ஞானப்பிரகாசரும்ற்றொருவரும்.

கூடாவணுவறியாமையின் வளிகூட்டுதல்கூறி, ஞடாவளியணுவானவை நணுகச்செயுமவரை, நீடாவினை தன்னுலெனி னினைவின்றதுவின்றும், தேடாயொரு வனை நீ யிவைசெய்வானுள்ளென்றே. (சு)

(இ-ள்.) கூடாவணுவறியாமையின். எ-து. நீ கூறியவை வகைமணுக்களுந் தங்க்கென்னவறிவில்லாதனவாகையால் வடிவெடுத்திக்கொள்ளவல்லவன்று,—வளிகூட்டுதல் கூறின். எ-து. வாயுவாகியவணு பொழிந்தவணுக்கண்மூன்றையு மான் மாவாகிய வணுக்கூடும்படிக்குக் கூட்டுமென்று நீ கூறின்,— நாடாவளியணுவானவை நணுகச்செயுமவரை. எ-து. வாயு வானதவ்வணுக்களைக்கூட்டுதற்குக் கன்மஞ்செய்யு மான்மாகக் களை யறியமாட்டாது, — நீடாவினை தன்னுலெனின். எ-து. பழையகன்மத்தினாலே வாயுகூட்டுமென்னில்,— நினைவின் றது வின்றும். எ-து. அந்தக்கன்மமு மறிவையுடையதல்ல வாகையாற் றுணங்கூடமாட்டாது, வாயுவைக்கொண்டு கூட்டு

விக்கவுமாட்டாது, — தேடாயொருவனை நீ மிவைசெய்வானா என
னென்றே. எ-து. இவ்வனுக்களைந்தையும், கன்மத்தையும்
கூட்டிக் காயமுண்டாக்குவானொரு கர்த்தாவள்ளென்பதனை
யாராய்வாய். எ-து.

இச்செய்யுளனுக்களுங்குங் காயமாகத்தாமே கூட்டுமென்
பதனையும் வாயு காயத்தைக் கூட்டுமென்பதனையும் கன்மங்
கூட்டுமென்பதனையு மறுத்துக் கூறிற்று. சம்சாரரோகந்
தீர்ப்பது ஞானங்காண் கன்மத்தாற் நீராடுதென்பது கருத்து.

வாராநெறியென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு
மாசீவகன்மத்ததை மறுத்துக் கூறியதாம். (சு)

உயிர்க்குந் தனக்கென்னவறிவிலலாமையா' னுயிராலுமி
வைகள் கூடாடுவென்க. “உணராதுயிர்வினையைப் பூதவுடலை,
யுணராத தானேபுரிந்து.” “ஈட்டும்வினைக்குமறிவிலையுயிர்க்
காகத்தைக், கூட்டவல்லதில்லையெனக்கொள்.” “மண்ணீரவ
னிவளிக்கு மிலைமதியவைக, எண்ணுமுயிரினையெங்ஙன்”
“உடலைச்சமைக்க வுயருமறியா, துடலினையொன்றப் பிரிய
வும்” “காட்டு மிவை சிவனே கன்மத்தடலுயிர்க்குக், கூட்
டும் பிரிக்குமெனக்கொள்.” என்பதுமறிக என்றார் ஞானப்
பிரகாசர். நாடாவளியனுவானவை நனுகச்செயுமவரை.
எ-னை. அனுவானவை நனுகச்செயுமவரை வளிநாடா, என
அந்நுவயித்து, நிலமுதலிய மூன்றனுக்களையும் கன்மத்தைப்
பொருந்திச் செய்யுமுயிர்களையும் வாயுவனுவிசாரித்துக் கூட்
டவறியாது. எ-ம். நீடாவினை தன்னாலெனின் நினைவின்றது
வின்றும். எ-னை. அந்நுவயித்து, வினைதன்னாலெனில். எ-து.
கன்மங்கூட்டுமென் னில், — நினைவின்றநீடா. எ-து. வினைத

னக்கறிவில்லை கூடமாட்டாது, அன்றியுன்மாத்நானே கூடு
மென்னில்,—அதுவின்றும். எ-து. அதற்குத்தானே யறியு
மறிவில்லையாம். எ-ம். கன்மவனுவுக் கறிவில்லையெனவே
அனுவாதிமதமு மொருவாற்றான் மறுத்தலாயிற்று என்றார்
மற்றோருரையாசிரியர்.

ஆசீவகன் மதமறுதலை முற்றிற்று.

பரயிர முட்பட செய்யுள்—களக.

பட்டாசாரியன் மதம்.

வேதமேயோதிநாத நிலையென்றுவிண்ணிலேறச்,
சேதமாங்கன்மஞ்செய்யச் சைமினிசெப்புநாலி, னீ
தியேகொண்டுபட்டா சாரியனிகழ்த்துநீர்மை, யோ
தநீர்ஞானத்துள்ளே யுள்ளவாறுகாக்கலுற்றும். (க)

"(இ-ள்.) (வேதமே-உரைக்கீலுற்றும்.) எ-து. இருக்கு,
யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னு நாலுவேதத்தையு மதிகரி
த்து, அவ்வேதமேயொழியக் கர்த்தாவிலையென்று சுவர்க்கம்
புகுதற்குத் தனச்சேதமாம்படி சோமயாகமுதலாகிய கன்
மங்களைச் செய்தற்குச் சைமினிபகவானுலே யருளப்பட்ட
சூத்திரத்தின் வழியைக்கொண்டு பட்டாசாரியனென்பான்
பரட்டமாகச் சொல்லுமுறைமையை யொலிபொருந்தின சமு
த்திரத்தாற் குழப்பப்பட்ட பூமியிடத்துள்ளபடியே சொல்லா
நின்றேன். எ-று.

பட்டாசாரியன்மதங்கூறுவா நெடுத்துக்கொண்டா ரத்
னுளிச்செய்யுள் பட்டாசாரியன்மதஞ் சொல்லுகின்றே னென்,
பதனைக் கூறிற்று. (க)

சைமினிசெப்புநூலி னீதியேகொண்டு பட்டாசாரியன்.
எ-து. சைமினிபகவான்செய்யுஞ் சாத்திர நீதியையும் அவன்
சொல்லும் பிரத்தியக்ஷம், அதுமானம், ஆகமம், அருத்தாப
த்தி, உவமானம், அபாவம் என்னு மாறுபிரமாணத்தையுங்
கொண்டு அவன் சீஷனான பட்டாசாரியன். எ-ம். சேதமாங்
கன்மயாகத்திற் கொண்டுசெய்யுங்கன்மம், இதற்கவன்வசநம்
“தசியாபாபதோவதிஷ்டது மாகாயநாந்தயுச்சியதே, சதப்
பிரமாணிம்மே வேலையுத்த தெத்திராபுனசுருதௌ” எ-ம்.
“வேதவாக்கியமானவை வீட்டியே, யோதுமாமறைதன்னி
லுரைத்திடும், போதவாதிகடம்மிற் புறப்பொரு, ணீதிபாத
நிகழ்த்தத்தொடங்குவார்.” என்ப திச்செய்யுட் கருத்தென
வுங்கூறினர் ஞானப்பிரகாசர். இத்துணையும் உலகாயதனில்
மிச்சிரசார்வாகன், இரணியகர்ப்ப சார்வாகன், பெளத்தரில்,
சௌத்திராந்திகன், யோதாசாரன், மாத்மீகன், வைடாடி-
கன், அமணரில் நிகண்டவாதி, ஆசீவகன், அதுவாதி, என்னும்
வேதத்திற்குப் புறத்தரான பதின்மர்மதமும் மனுப்புங்கூறி
மேல்வேதத்தை மங்கீகரித்தவைதீகம், தாந்திரிகம் என்னு
மிரண்டினுள் வைதிகபேதம் பட்டாசாரியன்மதம், பிரபாகர
ன்மதம், மார்த்தவமதம், மீமாங்கசைமதம், சோதிடமதம்,
காலேசுரவாதம், சத்தப்பிரமவாதி, நையாயிகமதம், வைசே
டிகமதம், பெளராணிகமதம், ஐதிகாசிகம், சேசுரசாங்கியம
தம், சித்தசைதந்தியவாதமதம், மாயாவாதிமதம், பாற்கரியன்
மதம், கிரீடாபிரமவாதிமதம், நிரீச்சுரசாங்கியமதம், ஆட பதி

னேழு. அவற்றுள் முதற்கண் பூர்வ மீமாங்கிசபேதமான பட்டாசாரியன்மதங் கூறிற்று என்றார் மற்றோருராயாகிரியர். அன்றியும் சேதமாங்கன்மஞ்செய்ய. எ-கு. அழிந்துபோவதற் கேதுவாகிய யாகங்கள் பண்ணுதற்கு. எ-ம். கூறினர்.

உற்றிடுங்காமமாதிரி குணங்கடாமுயிர்கட்குண்டா, மற்றிவைதருமேயாகின் மறைமொழிவாய்மையின்றும், கற்றநூலளவாற்போதங்கலப்பதுகல்வியின்றேற், பெற்றிடுமழவுமங்கு மென்னவேபேசலாமே. (௨)

(இ-ள்.) உற்றிடுங்காமமாதிரி குணங்கடாமுயிர்கட் குண்டாம். எ-து. ஆன்மாக்களுக் கநாதியே காமக்குரோதலோபமோக மதமாற்சரிய மாங்கரமிடும்பையர்கிய குணங்கள் கூடிநிற்கும்,—மற்றிவைதருமேயாகின் மறைமொழிவாய்மையின்றும். எ-து. மற்றிந்தக்குணங்களே ஆன்மாவுக்கறிவைத்தாரா, இவை தருமாகில் வேதவசனத்தா லொருநன்மையுமில்லையாம். ஆகையால்,—கற்றநூலளவாத் போதங்கலப்பது. எ-து. ஆன்மாக்கள் கற்றநூலெத்தன்மை யத்தன்மையறிவுண்டாம்,—கல்வியின்றேற் பெற்றிடு மழவுமங்குமென்னவே பேசலாமே. எ-து. நூற்கல்வியில்லாத வான்மாக்களைப் பிறந்துமுதிராதபாலரென்பு மூமையென்றுஞ் சொல்லலாம். எ-து.

இச்செய்யுள் கல்வியில்லாதவான்மாக்க ளறிவதொன்றில்லையெனக் கூறிற்று. (௨)

மற்றிவைதருமேயாகின் மறைமொழி வாய்மையின்றும். எ-து இந்தக் குணங்களையுடையவுயிர்கள் வேதத்தைச் சொ

ல்லுமேயாகில் வேதவாக்கியமெய்தீம்மையென்பது கூடாதாம், அன்றியும்,—கற்றிடுநூலாற்போதங்கலப்பது. எ-து. அன்று வயம். (போதங்கற்றிடு நூலாற்கலப்பது) உயிர்களுக்கு அந் தவானது கற்கப்பட்ட நூலினாலே பொருந்துவதாம். ஆதலா லவ்வுயிர்கடாமேயறிந்து சொல்லமாட்டா எனவுரையுரைத்த னர் ஒருரையாசிரியர்.

உண்டொருகடவுள்வேத முரைத்திடவுயிரின் றன்மை, கொண்டவனல்லனென்றுங் கூறிடினுவங்கூடிற், ப ண்டையவுயிரேயாகும் படித்தநூலளவுஞானங், கண் டிடுமுருவமின்றேற் கருதுவதில்லையென்றான். (ஈ)

(இ-ள்.) உண்டொருகடவுள் வேதமுறைத்திட வுயிரின் றன்மை கொண்டவனல்லனென்றுங் கூறிடின். எ-து. இதனை (வேதமுரைத்திட வெருகடவுளுண் டியிரின் றன்மை கொண்ட வனல்லனென்று கூறிடின்) எனமாறுக. சுயம்புவாகிய வே தத்தைக் கூறுதற் கொருகர்த்தாவுண்டென்றும் அந்தக் கர்த்தா வான்மத்தன்மையனல்லனென்றுஞ் சொல்லின்,—உருவங் கூடிற்பண்டையவுயிரேயாகும். எ-து. வேதத்தைச் சொன் னானென்ற கர்த்தாவானவன் வேதஞ்சொல்லுமிடத்துச் சரீரி யாய்ச் சொல்லவேண்டும். ஆகையாலப்படிச் சரீரியாகி லான்மத்தன்மையனாவன்,—படித்தநூலளவு ஞானங்கண்டி டும். எ-து. அப்படிச் சரீரியானவான்மா தான்கற்றநூல் களாவே யறிவையுடைத்தா ழித்தனை,—உருவமின்றேல் கரு துவதில்லையென்றான். எ-து. வடிவில்லையாயின் நூலைக்கரு திச்சொல்லுந் தன்மையுமில்லையாம். ஆதலால் வேதஞ் சுயம் புவேயாம். எ-து. (ஈ)

கருதுவதில்லையென்றான். எ-கு. நினைக்குமனமுஞ் சொல்லும்வாயும் அந்தக்கடவுளுக்குக்கில்லையாம். ஆதலாற் சொல்லமாட்டான் என்றுசொன்னான். எ-ம். உயிரின் நன்மைகொண்டவனல்லன் எனவேவிசிட்டவைசுவரிய சம்பன்னனாய்ச் சர்வஞ்ஞாயுள்ளவனென்பது தானேபோதரும். சொல்லும்வாய் என்பது உபலக்ஷணத்தால்வந்ததி. எ-ம். கூறினரோ ஞரையாசிரியர். "

தேவருமுனிவர்தாமுஞ் சித்தருநரருமற்று, மியாவருமுரைப்பர்வேத மியம்பினரின்னரென்னப், போவதன்றென்றுநாளுந் பரம்பரைபுகல்வதாகுங், கூவனீரென்னிற்றொள்ளே மறுமையைக்குறித்தலாலே. (ச)

(இ-ள்.) தேவருமுனிவர்தாமுஞ் சித்தரு நரருமற்று மியாவருமுரைப்பர்வேத மியம்பினரின்னரென்னப் போவதன்றென்று. எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்கண்முதலாகிய தேவர்களு மகத்தியர் வசிட்டராதிகளாயுள்ள ரிஷிகளுஞ் சித்தர்களு மொழிந்த வித்திபாதரர் கந்தருவர் கின்னரர் கிம்புருடர் பைசாசர் இயக்கர் முதலாயினரு நரர்களும் வேதமின்னார் சொன்னாரென்று தம்மாலறியப்படுவதன்றென்று சொல்லாநிற்பர். ஆகையால், -நாளும் பரம்பரைபுகல்வதாகும். எ-து. காலந்தோறும் பழையதாக வருமென்றே சொல்லப்படுவதாம், -கூவனீரென்னிற்றொள்ளேமறுமையைக்குறித்தலாலே. எ-து. கூவலினீர்போலத் தானேவந்து தோன்றப்பட்டதென்று சொல்லுமுவமையும் பொருந்தேம், அஃதொருவனற் செய்யப்படுதலானு மறுமையெய்தத்தக்கதாயிருத்தலானும். எ-து.

இச்செய்யுளிரண்டும் வேதமொருவராற் செய்யப்பட்ட
தல்ல சுயம்புவென்பது கூறின. (ச)

“ததேஷா சுருதிவாக்கிராநாம் சப்தமாத்திருஷிதே
வதா” இஃதவன் வசநம் என்றார் ஞானப்பிரகாசர். நானும்
பரம்பரை புகல்வதாகும். எ-து. எக்காலமும் பெரிபோர்க
ளொருவருக்கொருவரோதுவிக்கவரும் பரம்பரையாகச் சொ
ல்லப்படுவதாகும். அற்றன்று,—கூவலிங்கேன்னில். எ-து.
இவ்விடத்துவேதமொருவராற் சொல்லப்பட்டதென்னில்,—
மறுமையைக்குறித்தலாலே கொள்ளேம். எ-து. வருபிறப்பு
களினியல்பைக் கூறுதலாலொருவர் சொன்னாரென்பதனை
யங்குகரியேம். எ-ம். ஒருவர்க்கொருவ ரோதுவிக்கும் பரம்
பரையென்பது இருக்குவேதத்தையிலருக்கும், எ-ஐ-ர்வேத
த்தை வைசம்பாயனருக்கும், சாமவேதத்தைச்சைமினிக்கும்,
அதர்வண வேதத்தைச் சுமந்துவுக்கும் வேதவியாச ரோதுவி
க்க வந்தநால்வரு மிருஷிகள் முதலாயினோருக் கோதுவிக்க,
வந்தமுறைமையாம். கூவல்-கூறுதல். அஃதீண்டாகு பெய
ராய் வேதத்தையுணர்த்திற்று. எ-ம். கூறினரோருரையா
சிரியர்.

உன்னியவங்கமாறு மூன்றுபவேதந்தானுந், தன்னு
ளையடக்கிவேறு தங்கிடாவகையைச்சார்ந்து, முன்
னமோர்தோற்றமின்றி முடிவின்றிநித்தமாகி, மன்னி
யோரியல்பேயாகி வழங்கிமெறையதென்றான். (ரு)

(இ-ள்.) உன்னியவங்கமாறு மூன்றுபவேதந்தானுந் தன்
னுளையடக்கி. எ-து. வேதமானது கருதப்பட்ட வாறங்கங்க

ஜோயு மூன்றுபவேதங்களையுந் தனக்குடாக்கி,—வேறுதங்கிடா வகையைச்சார்ந்தி. எ-து. அத்தங்கெல்லாந் தன்னிடத்த டங்குவதொழிந்து வேறொருநாலினத்தந் தன்னிடத்திலே யென்னுமையைப்பொருந்தி,—முன்னமோர் தோற்றமின்றி. எ-து. ஆதியிலுமோரிடத்திற்குன்றிற்றென்னு முறைமையு மின்றி,—முடிவின்றி நித்தமாகி. எ-து. ஒருகாலத்திலுங்கேடி ன்றி நித்தமுமாய்,—மன்னியோரியல்பேயாகி. எ-து. நிலை பெற்றதொருதன்மையன்றிப் பேதிக்கப்படாததாய்,—வழங் கிடு மறையதென்றான். எ-து. இப்படி வழங்காநிற்கும்வேத மென்று கூறினன். எ-று: ஆறங்கமாவன—சிகை, கற்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், சந்தோபசித், என்பவை. மூன்றுபவேதமாவன—ஆயுர்வேதம், ததுர்வேதம், காந்தர்வ வேதம். முடிவின்றி-யளவிற்றது.

இச்செய்யுள்வேதந் தோற்றமுமுடிவுமின்றி யழிவின்றி யாறங்கத்தோடு மூன்றுபவேதத்தோடுங் கூடிநிற்குமென்று கூறிற்று. (௫)

“இருக்குமுதலீரண்டும் வேதமெனவெண்ணு, யுரைப் பாயுபவேதமும்.” “ஆயுர்வேதந்ததுர்வேதங் காந்திருவமென, வேயும்பெயர்வற்றுக்கே.” “கணிதநிருத்தம் வியாகரணஞ் சந்தங், கணநிகண்டிகற்பமுமங்கம்.” என்பதங்கமுதலாகிய வற்றிற்குக்கண்டு கொள்கஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர். உன்னி யவங்குமாறு மூன்றுபவேதந்தானும். எ-னை. ஊன்றுபவேத மற்றும் எனப்பிரித்து வேதத்துக்குபகாரமாக நாட்டப்பட்ட உபவேதநான்கும்,—மற்றும். எ-து. இங்ஙனங் கூறியனவல் லாத வுபாங்கநான்குமாகிய பதினான்கினையும். எ-ம். அங்க

மாநிலுள்சிகைகூயாவது வேதோச்சாரண லக்ஷண த்தைச்செர
ல்வது, வி யாகரண மாவது வேதத்தினுடைய சங்கதையினியல்
பும் பதங்களினியல்பும் சொல்வது. நிருத்தமாவது ஒரு சொ
ல்லுக்கு அநிர்வசனமாகிய வானை கூறலாம். சோதிடமாவது
வைதிககர்மங்களுக்குரிய காலநிதானஞ் சொல்வது. கற்பமா
வது வேதகர்மங்களைச் செய்யு முறைமையைச் சொல்வது, சந்
தோபசித்தாவது வேதமந்திரங்களினெழுத்துக்களை யெண்
னுமுறைமையைச் சொல்வது, உபவேதநான்கினுள் ஆயுர்வே
தமாவது ஓள ஷதங்கள் ானைய தீர்த்தாரோக்கியமாகு முறை
மையைச் சொல்வதாகி யிருக்குவேதத்திற் குபகாரமாயிருக்
கும். அர்த்தவேதமாவது உயிர்கள் செய்த நன்மங்களுக்குத்
தக்கபலப்பிராப்தியைச் சொல்வதாகி யஜுர்வேதத்திற்கு
பகாரமாயிருக்கும். ததுர்வேதமாவது பகைவரை வெல்லு
மியல்பைச் சொல்வதாகி அதர்வண வேதத்திற்குப் பகாரமா
யிருக்கும். காந்தர்வ வேதமாவது வேத சத்தங்களினிசை
யின் பேதங்களைச் சொல்வதாகிச் சாமவேதத்திற் குபகார
மாயிருக்கும். உபாங்கநான்கினுள் மீமாங்கிசையாவது நான்கு
வேதத்தின் பொருளையு நன்றாய் விசாரிக்கு முறைமையைச் சொ
ல்வது, ஞாயசாத்திரமாவது பிரமாண பிரமேய பிரமாதா
பிரமிதியென்னு நான்கினியல்பைச் சொல்வது. புராணமா
வது நஷ்டமாயிருக்கிற வேதசாகையின் பொருள்களைக் கந்த
ரூபமாக வறிவுடையவர்களுக்குத் தெரியும்படிச் சொல்வது.
ஸ்மிருதியர்வது வருணச்சிரமாதகுணமாக விதிவிலக்குகளைச்
சொல்வது என்றுணர்க என்று ரோருரையாசிரியர்.

செய்தியுநெறியுமேவுந் தேவரும்பொருளுமெல்லா, மெய்தியபன்மையாலேயோரியல்பியம்பாதாகு, மையம்காலமூன்று மறிந்தபின்னெஞ்சகத்தாய், மெய்யதாய்வந்துதோன்றி விளங்கிடும்வேதநூலே. (சு)

(இ-ள்.) செய்தியு நெறியுமேவுந் தேவரும் பொருளுமெல்லா மெய்தியபன்மையாலே யோரியல்பியம்பாதாகும். எ-து. படைத்தல் காத்தல் அழித்தலென்னும் பலசெய்திகளுஞ் செய்தி செய்யும்வழியு மவ்வழியிலே மேவுந்தேவருமுவர்களாற் கொடுக்கப்பட்ட விகலோக பரலோக சாத்தியமானவத்தங்களு மிவையெல்லாம் பன்மையாகப் பொருந்தி நின்றனவாகையாலே யிவற்றைச் சொல்லவேண்டிகையால் வேதமுமொருநெறிப்படச் சொல்லாதாம்,—ஐயம்காலமூன்று மறிந்தபின். எ-து. அந்த மூன்று தொழிலாலே மூன்று விதப்பட்டு இறந்தகால நிகழ்கால மெதிர்காலமென்று மெல்லாராலு மறியப்பட்டபின்,—நெஞ்சகத்தாய்மெய்யதாய் வந்துதோன்றி விளங்கிடும் வேதநூலே. எ-து. இதனை (வேதநூல் மெய்யதாய் நெஞ்சகத்தாய்வந்துதோன்றி விளங்கிடும்) என மாறுக. வேதமானதொரு வடிவைப்பொருந்தி யவ்வடிவின்னெஞ்சகத்தேபொருந்தி யுலகத்திலே விளங்காநிற்கும். எ-து. காலமூன்றுமறிந்தபின் வேதமுருவாமென்பதனாலநாதியிலருவாமென்னும் பொருள்பயந்தது.

துச்செய்யின் வேதநிற்குமுறைமையுஞ் சொல்லுமுறைமையுங்கூறிற்று. செய்தியும்—கன்மங்களும். ஐயம்காலம் சந்தேகமற்றகாலம். வெஞ்சகத்தாய் எனப்பாடமாகில் விளகத்தையுடைத்தாய் என்க. (சு)

செய்தியும். எ-து. புண்ணியபாவக்கூறுபாடுகளைச் சொல்லும் விதிவிலக்குகளும், -நெறியும். எ-து. ஒன்றினியல்பைச் சொல்லுமிடத் துபசாரமாய்ச்சொல்லாது உள்ளபடிசொல்லுமர்த்தவாதமும், -மேவுந்தேவரும். எ-து. கன்மங்களுக்கங்கமாகப்பொருந்துந் தேவர்களுடைய பெயரைச் சதுர்த்தியந்தமாகச்சொல்லு மந்திரங்களும், -பொருளும். எ-து. யாகங்களின்பெயர்களும். எ-ம். தோன்றிவிளங்கிடும் வேததூலே. எ-னை. தோன்றும் விளம்பிடினவேததூலே, எனப்பாடமோதி வேததூலானது கற்பாரந்தகாலங்களிலொவ்வொரு முனிவரிடத்தினின்று மபிவேதியாய்வந்துண்டாஞ் சொல்லுமிடத்து. எ-ம். கூறினரோருரையாசிரியர்.

தப்பிலாவாகுந்தாதுப் பிரத்தியந்தன்னினோடே, யொப்பிலாதாம்பிராதி பதிகமாழுதுப்புங்கொண்டு, செப்புமாம்வேதஞ்சொன்ன விதிப்படிசெய்யச்சேம, வைப்பதாம்விடுபாச மருவலாமொருவலாமே. (எ)

(இ-ள்.) தப்பிலாவாகுந்தாதுப் பிரத்தியந்தன்னினோடேயொப்பிலாதாம்பிராதி பதிகமாழுதுப்புங்கொண்டு செப்புமாம்வேதம். எ-து. வேதமானது தவறில்லாததாகிய தாதுப்பிரத்தியங்க ளிவையிற்றினோடு முவமையில்லர்த்தாகியபிராதிபதிகமென்னுமுதுப்புக்களையுந்தன்னிடத்தே யடக்கிக்கொண்டு சொல்லுவதாம், -சொன்ன விதிப்படிசெய்யச்சேமவைப்பதாம் விடு பாசமருவலா மொருவலாமே. எ-து. அந்தவேதஞ்சொன்ன விதிப்படியிலே கன்மத்தைச்செய்யப் பாசக்கட்டுவிட்டுநீங்கலா மதுநீங்கவே விட்டின்பமு மாப்த நமரகக்கிடும். எ-து. (பாசமொருவலாமருவலாஞ் சேம

வைப்பதாம்) எனமாதுக. சேமவைப்பதாம். எ-து. அறத்தி னுகியவத்தமாப்த தநமாகக்கூடுமென்பது கருத்து.

இச்செய்யுள் கன்மஞ்செய்யவே மோகூமாமென்று கூறி ற்று. தாதுவாவது ஞானத்துக்கவபோதனம். பிரத்தியம் ஏழு வேற்றுமையும். பிராதிபதிகம் கிரியாவிகற்பங்கள். (எ)

தாது வினைச்சொற்களை. பிரத்தியம் வேற்றுமைச்சொற் களை. பிராதிபதிகம் தாதுவும்பிரித்தியமும்ல்லாமற் பொருளை யுடைத்தாயிருக்குஞ் சொல்லாயிருக்கும். வேதஞ்சொன்ன விதிப்படி என்றது, வேதபட்டாதாதர்மாதர்ம சிவஞானசைவ சோதநாமிலகூணந்தோதர்மம். சேமவைப்பு—ஆப்ததநம், எனக்கொள்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவரும், தாது எனினும் வினைமுதனிலையெனினும் பகுதியெனினும் ஒக் கும். பிரத்தியமெனினுஞ் சுப்புவெனினும் மொக்கும். பிராதி பதிகமெனினும் அகண்டபதமெனினும் மகாப்பதமெனினும் ஒக்கும் என்றார்.

போக்கொடுவரவுகால மொன்றினிற் புணர்வ தின்றி, யாக்கவேறொருவரின்றி யநாதியாய னுக்களாகி, நீக் கிடாவினையிற்கூடிநிலமுதலாகநீடி, யூக்கமாருலகமெ ன்று முள்ளதென்றுரைக்கலாமே. (அ)

(இ-ள்.) போக்கொடு வரவுகாலமொன்றினிற் புணர்வ தின்றி. எ-து. (ஊக்கமாருலகம் போக்கொடுவரவுகால மொ ன்றினிற் புணர்வதின்றி) என மாதுக. மிகுதியையுடைய பிர பஞ்சமானது சங்காரமுஞ் சிருட்டியு மொருகாலத்திலுண்டா காததாய்,—ஆக்கவேறொருவரின்றி. எ-து. இதனை இரகசிக்

கவொரு கர்த்தாவுமில்லையாய்,—அநாதியாய். எ-து. அநாதி யாயுள்ளதாய்,—அணுக்களாகி. எ-து. ஆன்மாக்களுமாய்,— நீக்கடாவினையிற்கூடி. எ-து. நீக்கப்படாதபுண்ணியபாவங் களோடுகூடி,—நிலமுதலாகநீடி. எ-து. பிருதிவி முதலாகிய தத்துவங்களாக நிலைபெற்று,—ஊக்கமாருலகமென்று முள் ளதென்றுரைக்கலாமே. எ-து. இப்படிப்பட்ட பிரபஞ் சமென்று முள்ளதென்றுசொல்லலாம். எ-து. ஊக்கம்-மன வெழுச்சி மிகுதிப்பட்டது, வலி. அணுக்களாய்-அணுசம்பந்தி யாய்.

இச்செய்யுள் கர்த்தாவில்லை 'பிரபஞ்சமநாதியென்பது கூறிற்று.

“காலந்தணிற்றேன்றிநின்று கழிவனவோ, ஞாலமுத லுண்டென்நானும்.” “வினையினாளுவிதமாகநின்றே, வினை யின் பலத்தைவினைக்கும்.” என்பதனால் கருத்தாவில்லையென் பதவன் கருத்து,என்றார் ஞானப்பிரகாசர். ஆக்குவோரொ ருவரின்றி. எ-கு. சிருஷ்டிக்கு முதல்வரொருவருமின்றி என் றுரோருரையாசிரியர்.

நித்தமாயெங்குமுண்டாய் நீடுபிரதிவுதானாய்ப், புத்தி தானாதியாய் கருவிபின்புறத்ததாகிச், சுத்தமாயருவ மாகித் தொல்லைவல்லவினையின்றன்மைக், கொத்ததோ ருருவம்பற்றிப் புலன்வழியுணர்ந்துநிற்கும். (கூ)

(இ-ள்.) நித்தமாயெங்குமுண்டாய் நீடுயிர். எ-து. (நீடு யிர் நித்தமாயெங்குமுண்டாய்) எனமாறுக. பிரபஞ்சத் திலே நிலைபெற்ற வான்மாவான தழிவில்லாததாய் நிறை வையுமுடைத்தாய்,—அறிவுதானாய். எ-து. அறிவேதனக்கு

ஷடபுமாய்—புத்திதானாதியாய கருவியின்புறத்ததாகி. எ-து புத்திமுதலாகிய தத்துவங்களிடத்துக் கலவாதுநிற்பது மாய்,—சுத்தமாய். எ-து. தத்துவங்களைக்கொண்ட தழுக்க ந்து நிற்பனவுமாய்,—அருவமுதிகத் தொல்லைவல்வினையின் னன்மைக் கொத்ததோருருவம்பற்றிப் புலன்வழியுணர்ந்துநிற் கும். எ-து. அருவமுமாய்ப் பழையதாய்வரும் புண்ணியபா வங்களினது முறைமைக்கிடான காயத்துடனே கூடி யிந்திரி யங்கள் வழியாகக் கண்டுக்கேட்டுண்டியிர் துற்றறியாநிற்கும் ள்வு. புத்திதானாதியாய கருவிகளாவன—இந்திரியமுதற் பிரகருதியீருயதத்துவமிருபத்துநாலும். புறம் ஏழாம்வேற் றுமையிடப்பொருள்.

இச்செய்யுளான்மாரிற்சூ முறைமைகூறிற்று. ஒத்ததோ ருருவம் வினைகளுக்கேற்றவடிவம். சுத்தமாகிறதி கன்மவச மாயுழுவமோவென்னில் சுத்தமாகாதாகின் முத்தியிலுஞ் சுத்த னாகான், சத்காரியவாதமுங்கெடுமென்பது கருத்து. இஃது ஆன்மலக்ஷணம். (க)

செயறருவினைகண்மாய்ந்து சிந்தையிற்சேர்ந்துநின்று, பயனொடுபலியாநிற்கும் பலாலமுந்தழையுமெல்லாம் வயறனின்மருவிநாசம் வந்தபின்பலத்தைவந்திங், கி யல்பொடுந்தந்தாற்போலவெண் றும்பினியம்புகின் றான். (க0)

(இ-ள்.) செயறரு வினைகண்மாய்ந்து சிந்தையிற்சேர்ந் துநின்று பயனொடுபலியாநிற்கும். எ-து. முன்ஜநந்தின் மனவாக்குக் காயங்களின் ரொழில்களாலே யுண்டாகிய புண் ணியபாவங்க ளந்தக்காயத்துடனே துலங்கெட்டுச் சூக்கும்

மாக வான்மாவோடும் பொருந்தி யிந்தஐநந்திற் பிரயோசுநத்தோடு மான்மாவுக்குண்டாகாநிற்கும். ,அஃதென்போல வென்னின்,—பலாலமுந்தழையுமெல்லாம் வபறனின்மருவி நாசம்வந்தபின் பலத்தைவந்திங் கியல்பொடுந்தந்தாற்போல வென்றும்பினியம்புகின்றான். எ-து. வைக்கோலுந்தழையு முதலானவைகளெல்லாங் கழனியைப்பொருந்திநின்று தனக்குவடிவுக்கேடுவந்தபின்பு வயலிற் ப்பிருக்கு நன்மையைக் கொடுத்தாற்போல வென்று இத்தன்மையுங்கூறி வேறுஞ்சில சொல்லாநின்றான். எ-து.

இச்செய்யு ளும்மைவினைப்பய் நிம்மையிலுட்டுமென் பது கூறிற்று. (க௦)

நீதியானித்தகன்மநிகழ்த்திடச்சபத்தைநீங்கார், தீதி லாவிச்சாகன்மஞ் செந்தழலோம்பிச்செய்ய, வேது தான்வேண்டிற்றெல்லா மெய்தலாஞ்சோமயாக, மா திதானுசைவீசி யமைத்திடவிடதாமே. (க௧)

(இ-ள்.) நீதியானித்தகன்ம நிகழ்த்திடச்சபத்தைநீங்கார் எ-து. அவரவர் சூத்திரமுறைமையிலே சந்தியாவதுஷ்டான சாவித்திரிசெபமுதலிய பிராமணர்செய்ய வேணையவருணத் தாருந்தமக்குக்கற்பித்த விதிவழாமற்செய்யவே நன்மையெய்ப்பொழுதுங்கைவிடார்,—தீதிலாவிச்சாகன் மஞ்செந்தழ லோம்பிச்செய்ய வேதுதான்வேண்டிற் றெல்லா மெய்த லாம். எ-து. குற்றமில்லாத விச்சாகன்மமாகிய வைசுவதே வபலிகரணதிகளும், தக்ஷிணக்னி, காருகபத்தியம், ஆகவநீய முதலியவக்கினிகளுஞ் செய்யத்தான் விரும்பியதியா தவை யெல்லாமெய்தலாம்,—சோமயாகாமாதிதானுசை வீசியமைத்

திட லீடதாமே. எ-து. சோமயாகமுதலிய யாகங்களைச்செய்யுமிடத்து அத்தத்தைமிகவுஞ் செலவழித்துச்செய்ய லீட்டின் பமுண்டாகும். எ-து.

இச்செய்யுள் நித்தியநைமித்தியங்களாகிய கன்மங்களா லேபோகமோகும் லபிக்குமென்பது கூறிற்று. (கக)

கருதியகன்மஞ் சாமிரண்டுங் காலாகக்கொண்டு, மரு விடலாகும்வீடு மதிதனைமதித்துச்செய்தி, யொருவி டிற்பதிதனாகும் பதிதனைக்கதிபினுய்க்கத், தருவதோர் நெறிதானில்லை யென்னவுஞ்சாற்றினானே. (கஉ)

(இ-ள்.) கருதியகன்மஞ் சாமிரண்டுங் காலாகக்கொண்டு மருவிடலாகும் வீடு. எ-து. சூத்திரவிதிகளாலே கருதப்பட்ட கன்மமும் வேதஞ்சுயம்புவென்றறியுமதேயறிவென்னுஞானமு மிரண்டையுமிடமாகக்கொண்டு லீட்டின்பத்தைப்பொருந்தலாகும், மதிதனைமதித்துச்செய்தி யொருவி டிற்பதிதனாகும். எ-து. 'வேதஞ் சுயம்புவென்றறியுஞானமெய்ம்மையாமென்று வெகு மாவித்துக் கன்மத்தைக் கவகவிடற்' கன்மசண்டாளனாகும், — பதிதனைக் கதியினுய்க்கத் தருவதோர் நெறிதானில்லை யென்ன வுஞ்சாற்றினானே. எ-து. அக்கன்மசண்டாளனை மீளநல்லநெ றியிலே யேறவிடுவதற் குண்டர்வதோர்வழி வேதத்திலுமில் லையென்றுசொன்னான். எ-து. கால், ஏழாம்வேற்றுமையிடப் பொருள்.

இச்செய்யுள் கன்மங்கடாமல் ஞானத்தான் மோகும் லபியாதென்பது கூறிற்று. இதனஞ்ஞானமுங்கன்மமு மிர ண்டும் வேண்டிமென்பது கருத்து. (கஉ)

பசுப்படுத்தியாகம்பண்ணப் புண்ணியமாவதென்று,
வசிப்பினுன்மறைகள்சொன்ன வழக்கினால்வாய்மை
யாக, நசிப்பிலாமந்திரங்களை விற்றலினின்பமாகும்,
பசிப்புளாநொருவனுண்ணப் பசியதுதீர்ந்தபண்பே.

(இ-ள்.) பசுப்படுத்தியாகம்பண்ணப் புண்ணியமாவ
தென்று. எ-து. எப்பொழுதும்பசுபந்தனஞ் செய்தியாகங்க
ளைச்செய்வது புண்ணியமாமென்று,—வசிப்பினுன் மறைகள்
சொன்னவழக்கினால் வாய்மையாக நசிப்பிலாமந்திரங் களை
விற்றலினின்பமாகும். எ-து. குற்றமில்லாத இருக்கு யசுந்
சாமம் அதர்வணம் என்னுநாலுவேதங்களுஞ் சொன்னவிதிப்
படியிலே யுண்மையர்க்கொண்டு கேடில்லாதமந்திரங்களைச்
சொல்லுதலாற் போகமோகூழமாகிய விற்பத்தைத்தரும்.
ஆஃதென்போலவென்னில், — பசிப்புளாநொருவனுண்ணப்
பசியதுதீர்ந்தபண்பே. எ-து. மிகவும்பசிப்புளாநொருவனு
ண்டல்செய்தாற் பசிதீர்ந் தின்பமுற்றதன்மைபோல. எ-து.

இச்செய்யுள் யாகங்களுக்கு யுக்த்தமான பசுபந்தனஞ்
செய்து யாகஞ்செய்யவே போகமோகூழம் லபிக்குமென்பது
கூறிற்று.

வேதமென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்கூறும் ப்ட்
டாசாரியன்மதங் கூறிற்று. (கங)

பட்டாசாரியன்மத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—ககஉ.

பட்டாசாரியன் மதம் நுதலை.

வேதஞ்சுயம்புவெனவே தந்தவாய்மொழியில் வே
றும்பிரமாணமுளதே, நீதந்துகாணிங்குமாதுங்கபா
ரத முநேர்கண்டதாசுமதுபோ, லோதுஞ்சொலாய்
வருதலானுங்கடாதி படமோவந்திடா வொருவரால்,
வேதந்ததாமறைகளாய் வந்தவாய்மொழியும் வேறி
ந்துசேகரனதே. (கந)

(இ-ள்) வேதஞ்சுயம்புவெனவே, தந்த வாய்மொழி
யில். எ-து. வேதஞ்சுயம்புவென்று பட்டாசாரிய நீகூறியவு
ண்மையொழிய நான் சுயம்புவென் றவ்வேதந்தான் கூறிந்
தில்லையாம். ஆதன்தனியும்,—வேறும்பிரமாணமுளதே நீதந்
துகாணிங்கு. எ-து. வேத மநாதியென்பதற்கு வேறு பிர
மாணமில்லை, உண்டாயி நீசொல்லிக்காணிவ்விடத்து,—மா
துங்கபாரதமு நேர்கண்டதாசும். எ-து. மிகவும் பெருமை
யையுடைய மகாபாரதம் பிரமாணமென்று நீசொல்லி னது
வும் வியாசராலே சொல்லப்பட்டு வேதத்திற்கொப்பா யைந்
தாம் வேதமென்று வழங்கப்படுவதாம்,—அதுபோல். எ-து.
அந்தமகாபாரதம்போல,—ஒதுஞ்சொலாய்வருதலானும். எ-து.
ஒருத்தாலே சொல்லுஞ்சொல்லாய் வருதலானும், கடாதி
படமோவந்திடாவொருவரால். எ-து. மண்பாவையுங் கிழிப்
பாவையும் செய்வாரொருவரின்றிவந்து தோன்றாமையானும்,—
தந்ததாம். எ-து. அவ்வேதமுமொருவனாலே சொல்லப்பட்ட
தேயாம்.—மறைகளாய்வந்த வாய்மொழியும் வேறிந்துசேகர

னதே. எ-து. வேதமொருவன் சொன்னொன்று சொல்லப் பட்டு இரக்கியங்களாய்வருகிற சத்தியவசுநமுஞ் சந்திரசே கரனிடத்தே. எ-து. எனவே பரமேஸ்வரனே வேதமந் ளிச்செய்தாரென்பதாயிற்று. அதனாலும் என்னுமும்மை தொ க்குநின்றது. ஏகாரம் தேற்றம். கடாதி எனவே மண்பாவை முதலியனவற்றை. படாதி எனவே கிழியிடத்துண்டாகிய பாவைமுதலியனவற்றை. மகாபாரதம்போல வேதமொரு வன் சொல்லப்படுகையாலும் ஒருவனோத வேண்டுகையா லுங் கடபடாதிகளை யொருவனியற்றப்படுகையாலுஞ் சுயம்பு வல்லவென்க. (க)

ஓதிஞ்சொலாய் வருதலானும். எ-கு. இந்தவேதமுந் தந்ததாலோஷ்ட புடவியாபாரத்தாற் சொல்லுகின்ற பத வாக்கியங்களாய் வருதலாம். சுயம்புவாகிய பரமசிவ னாற் சொல்லப்பட்ட வேதத்தைச் சுயம்புவென்றது ஆகுபெ யர். இப்பொருளறியாது வேதத்தைச் சுயம்புவெனமயங் கிக் கூறினானென்க. ஓதிஞ்சொலாய் வருதலானும் என்பத னாற் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணமும், பாரதமுநேர்கண்டதாகும். என்பதனால் அதுமானப்பிரமாண முமாகிய விவற்றால் வேத ன்சுயம்புவன்றென்றுய்த்துணர்க. காமிகம், அசிதமுதலிய வாசகங்களிற் சதாசிவமூர்த்தியுடைய தற்புருஷாகி நாலுமு, கத்திலு நான்குவேதமுண்டாயின வென்று கூறுதலால் ஆக மப்பிரமாணத்தினுஞ் சுயம்பு அன்றென்றுணர்க எனக்கூறின ரோருரையாசிரியர்.

உரைதந்திடாநொருவ னெனிலிந்தவானினிடை யொ லிகொண்டுமேவிபுளதாம், புரைதந்ததா மறைகளபி

வெஞ்சமாயொளிர்கை பொருடந்தீப மதுபோல்,
வரைதந்ததாலி வரைகபிலன் சொலாகுமது மறைகி
ன்றவாறும்வரவும், விரைவின்சொலாயிதனை யெது
கொண்டுமேவுவது விடைகொண்டதாலுனுரையே.

(இ-ள்.) உரைத்திடாநொருவனெனில். எ-து. வேதந்
தானே யுண்டானதன்றி யொருவன் சொல்லானென்று நீ சொ
ல்லின், — இந்தவானினிடையொலிகொண்டு மேவியுளதாம்.
எ-து. இந்த ஆகாசத்தின்கண்ணே பொருந்திய வோசை
யைக்கொண்டுண்டானதாகவேண்டும். ஆகையால்,—புரை
தந்ததாமறைகள். எ-து. வேதங்களுஞ் சொல்லும்பொரு
ளும் விளங்காமற் குற்றத்தையுடைத்தாம்,—அபிவெஞ்சமா
யொளிர்கைபொருடந்தீபமதுபோல். எ-து. அற்றன்று,
வேதஞ்சர்வத்தையும் விளக்குவித்துத் தானேநின்று விளங்
குறை பொருளைக்காட்டிநிற்கும் விளக்குத்தானே நின்று பிர
காசித்தாற்போலவென்று கூறின்,—வரை தந்ததாலிவரைகபி
லன் சொலாகும். எ-து. வேதத்தின்பெருமையிலையாயோ
ரெல்லைக்குள்ளகப்பட்டதாம். ஆகவே நீயுவமைகூறல் அறி
வில்லாத விடையன் சொல்லுஞ் சொல்லாம்,—அது மறை
கின்றவாறும் வரவும். எ-து. அவ்வேதமருவாமுறைமையுந்
தோன்றுமுறைமையும் இங்ஙனமென்று, — விரைவின்சொ
லாய். எ-து. விரைவிலே சொல்லுவாயாக,—இதனை யெது
கொண்டு மேவுவது. எ-து. வேதமுன்னருவாய்ப் பின்னரு
வாய்த்தோன்றிச் சொல்லும்பொருளும் விளங்கச்சொல்லு
மென்று நீ சொல்லுகின்றவிதனை யாதுபிரமாணங்கொண்டு
பொருந்துவது,—விடைகொண்டதாலுனுரையே. எ-து. ஆத

ளால், நீசொல்லுகின்றசொல் பயின்றதுப்போனதாம். எ-று, புரை-குற்றம். அபிவெஞ்சம் வடமொழிப்பெயர், அது அபி வியஞ்சகம். அதற்குப்பொருள் பொருளை விளக்கத் தானும் விளங்கிநிற்பது. ஆதலால் விளக்கிற்கு வமையாயிற்று. விரை விற்கொலாய் என்பது விரைவின் சொலாயெனமெலிந்து நின்றது. வரைதந்ததாலுனா. எ-து. விளக்குப்போலென் பையாகி லோரிடத்துண்டுமாயில்லைபுமா, யெல்லைகளுடைய வா யவ்வுரைபின்னாகிய சாங்கியன்மதம்போல வசற்காரிய வாதமதமாகவேண்டும். (உ)

இந்த வானினிடையாளிகொண்டு மேவியுளதாம். எ-கு. இந்தவாகாசத்தினிடத் தந்தவேதமெழுத்தில்லாத வோசை யாயொலித்துக்கொண்டு பொருந்தியுள்ளதாக வேண்டும். எ-ம். வரைதந்ததாலுனா. எ-கு. தள்ளப்பட்டதாகு முன் னுடையவார்த்தை. எ-ம் கபிலன்சொலாகுமது. எ-கு. வேத ந்தானே நின்று விளக்குமென்பது கபிலனாகிய சாங்கியன் சொல்லுமதமாம் அது உனக்குக்கூடாது, கூடுமாயின். எ-ம். மறைகின்றவாறும் வரவும் விரைவின்சொலாய். எ-கு. அவனைப்போல நாசமாகுமுறைமையு முற்பத்தியாகு முறை மையுமுண்டென்று கடிதிற்கொல்லாய், சொல்லிற்சுயம்பு வென்பது கூடாது. எ-ம். கூறினரோருரையாசிரியர்.

உருவின்கணைமருவிவரிவின்றுதேரையுரையுள் துங்கணூலின்மறையுந், தருகின்றநாதரவரிவரென் றுநாமமது தரவந்திடாமையதனால், வருமென்றுநே, டியெனில் வளர்கின்றதீபதனில் வருகின்றவாட்டப லவா, லொருதந்துபாயனவனிவனென்றபோதிவிவை யுளதென்று நீடியவையே. (ஈ)

(இ-ள்.) உருவின்னே மருவிவரில். எ-து. வேதமான
 தியாதொருருவைப்பற்றி மனத்திடத்தாய்ப் பிரகாசிக்குமெ
 ன்று நீ சொல்லில்,—இன்று தேரையுரையுளதுங்கணாலின்
 மறையும். எ-து. (னவுருவை இப்பற்றிவருமென்னு நியம
 மில்லாதடியாலே யிப்பொழுது) தேரையிடத்துண்டாகிய
 சத்தத்திலு முங்கணாலாகிய வேதமுண்டாகப்படும்,—தருகின்
 றநாதரவரிவரென்று நாமமது தரவந்திடாமையதனால் வரு
 மென்று நேடிபெனில். எ-து. வேதத்தையுண்டாக்கியவனின்
 னானென்று பேர்குறித்து வேதஞ்சொல்லாதாகையாற் றானே
 தன்னை யதிகரிக்கத்தக்க வருவைத்தேடி யஃதிடமாகத் தோ
 ன்றுமென்று நீ சொல்லில்,—வளர்கின்ற தீபதனில் வருகின்
 றவாடைபலவால். எ-து. பலவளங்களும் வளர்கின்ற தீ
 வின்கண்ணின்று வருகின்றபுடைவை பலபேதங்களைபுடை
 த்து. ஆகையால்,—ஒருதந்தி பாயனவனிவனென்ற போதி
 லிவை யுளதென்று நீடியவையே. எ-து. பலபேதப்பட்ட
 புடைவைகளைக்கண்டபொழுதே தந்துபாயனென்று சொல்
 லப்பட்டவனாலே யிப்புடைவையுண்டானதென் றறிந்தாற்
 போல வேதமுஞ் சத்தாத்தமாகையால் ஒருவனாலே செய்
 யப்பட்டதென்றறிவாயாக. எ-து. ஏகாரம்வினா. ஆல் அசை.
 உருவின்னே மருவிவரிலின்றுதேரனுரை. எனப்பாடமா
 யின் உருக்களாலே யுள்ளார்களிடங்களிலேநின்று பொருந்தி
 வருமென்னிற் சுகதனுரைபோல அவதத்தைப்பட்டு வேதத்
 தைத்தருவானொரு கர்த்தா வவனிவனென்று சொல்லவில்லா
 மையும் காலவெல்லைபடாதென்பையாகிற் றயித்திரியமென்னு
 நாமமுமில்லையாம்.

தேரையுரை. எ-னை. தேரடுரையுளதுங்கணூலின் மறை
யும், எனப்பாடமோதி உங்களுடைய தூலாசிய வினியவேத
மும் புத்தருடைய பிடகதூல்போல அநவஸ்தையாக வுள்ள
தாம். எ-ம். வருமென்று நீடியெனில். எ-னை. வருமெ
ன்று நீடியெனில் எனப்பாடமோதி எக்காலமுஞ் சுயம்புவா
கத்தானே நிலைபெற்று வருமென்றுசொல்லில். எ-ம். ஒரு
தந்துபாயன். எ-னை. ஒருதந்துவாயன்வன், எனப்பாடமோதி
நெய்தவனொருவனந்தத் தீபிடத்துள்ளவனாம். அதென்போல
வென்னில், — இவன் — இவ்விடத்துக்கண்ட வாடைகளை
நெய்தவனிவனென்றாற்போல, — என்றபோதிலிவையுளது.
எ-து. நீ சுயம்புவென்றகாலத்திலேதானேயிந்தவேதங்களுக்
கொருவினைமுதலுண்டு. ஆதலால், — என்று, நீடியவையே.
எ-து. எக்காலமும் வேதங்கள் சுயம்புவாக நிலைபெற்றன
வோ, சுயம்புவல்ல. எ-ம் கூறினர் ஞானப்பிரகாசரு மற்
றேருரையாசிரியரும். நீடியவையே என்ற ஏகாரமெதிர்
மறை “அந்நியதிவிற்கௌசிகாதிவிதமாக்கினரை, யுன்னுவர்”
சாமாநியத்தை யோர்ந்து.” “சீனும்பரங்கண்டே செய்தா
னுண்டென்றெனுவா, ஞானும்பரனியற்றுநாடு” என்பது
மறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மறைநின்றுநாலுதிசையவொன்றதாகவரு, மு
ரைதந்தவாய்மையதனா, னிறைவென்றுநீடுவெனில்
வனைபுங்கடாதிபல சொலவொன்றிநீடியுளதாங், குறை
வின்றிநாடுமொழியவைசென்றுகூடுவதோர் குணமு
ண்டதாகுமலர்தா, னுறைகின்றமாலேதனிலுளதென்
றதாகுமெனி னுணர்வின்றதாழியொலியே. (ச)

(இ-ள்.) மறைநின்று 'நாலுதிசையவரொன்றதாக வரு முரைதந்தவாய்மையதனூன்றைவென்று நீடுமெனில். எ-து. இதனை (நாலுதிசையவரொன்ற தாகவுரைதந்துவரும் வாய்மையதனூலே மறைநின்று நிறைவென்றுநீடும்) எனமாறுக. நான்குதிக்கிலும் பாஷைபேதிக்கப்பட்ட ஜாதிபேதங்களு மற்றொருநூல்போலாகாம லொருமைப்பட வோதிவரு முண்மையாலே தேவதம்நாதியாய் நிறைவையுடையதாய் நிலை பெறுமென்றுகூறின்,—வணையுங்கடாதிபல சொலவொன்றிநீடி யுளதாம்குறைவின்னி நாடுமொழியவைசென்று கூடுவதோர் குணமுண்டதாகும் எ-து. குலாலனூண்டாக்கப்படுங்கடா திகள் பலபேதம்பொருந்தி யநாதியிலே யுள்ளதாகிறதுபோ லக், குற்றமின்றி யறியப்படுஞ்சொல்லும் பொருளுங்கூடும் படிக்குக் கூட்டுவதோர் கர்த்தாவுண்டாகவேண்டும். அற்ற ன்று,—மலர்தானுறைகின்றமாலேதனி லுளதென்றதாகுமெ லின். எ-து. மாலையினுறையும் பூவுமணமு மந்தமாலையினி டத்தினுள்ளதல்லவாய் முன்பேயுண்டா யத்தனைப்பின்பு மாலே வாகக்கூட்டினூற்போலச் சத்தமுமர்த்தமுமுன்பேயுள்ளவா ய்ப் 'பின்பு மூர்த்திகளாலே கூட்டப்பட்டவென்றுகூறின்,— உணர்வின்றதாழியொலியே. எ-து. அம்மூர்த்திகள் சத்தத் தையறிந்து கூட்டப்பட்டார்கள்ல்லவாகி னுன்வேதங்கடைத லேயுற்றதாழியினோசைக்கொக்கும். எ-து. எனவேவேதஞ் சத்தார்த்தமாகையாற், சத்தந்தந்ததாலோஷ்டத்தாலே யுண் டாகவேண்டுமாகையால் அவ்வேதஞ் சுயம்புவல்லவென்பது கருத்து.

வேதமென்னுஞ் செய்யுண்முதலிச் செய்யுட்காறும் வே தஞ்சுயம்புவென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. உணர்வின்றதாழி

யொலி. எ.கு. சமுத்திரசத்தம்போலத்தானே யுள்ளதாமெ
ன்னி லதற்கறிவில்லையென என் ப பாடமோதுவாருமுளர்.
அதன்கணவி வாங்கு காரணமாகவெழுமென்க. அந்தவா
யும் ஜடமல்லவோவெனில், அந்தவாழ்வுமொருகடவுளாற்
சேட்டைப்படுமென்க. (சு)

“சுயம்புவென வேதத்தைச் சாற்றினே நீதன்னைச், சுயம்
புவெனுமோவேதந்தான்.” “வெவ்வேறுவேதமவ ரவருள்ளே
விளங்கு, மவ்வேதநாதியென்கையாம்.” “கட்டுரைத்தானே,
கபிலன் சாங்கியத்தையந்நூலு, மொட்டிவிளங்கும் பலருள்
ளும்” “அநாதியல்லவே கபிலன் றுனதைந்தநூலு, மநாதிய
நாதியல வேதமுமென்னாய்.” “கரிகையுமின்றிக் கருவுருவுண்
டேல் வேத, வாரியமுமேதுவின்றியாம்.” அங்கங்குள்ளாரு
ணின் றவ்வவர்தம் புத்திரர்பாற், றங்கிற்கும் வேதந்தழை
த்து.” “என்னிலவரவர்த மாக்கையெலாந்தன்மிகா, னுன்னி
டில்வேதந்தருமமோர்.” அழியும்பொழுதுதருமிதரும மழியும
வையெங்ஙனநித்தம் “செவிக்கு விடையஞ் சிதையுங்காண்,
வேதம், புவிப்புகல்வார் சொற்பதத்தைப்போன்று.” “தோ
ற்றநிலையுண்மையாலே சுயம்புவலத், தோற்றிவித்தானுண்
டென்றுசூழ்” ஆக்குவித்து விந்துவிற்சொன் றூன்குமவை
நோக்குவித்துப், போக்குவிக்குங்காண் மெய்ப்பொருள்.”
என்னுந்திருவாக்குகளால் வேதஞ் சுயம்புவன்றெனவறிக.
வடிவின்றியருவமாயிருக்கிற வுமதுகர்த்தாவானவ ரெப்படி
வேதஞ்சொன்னாரென்னில் “ஆக்கையியக்குமருவா யருவயுல,
ஹக்குமுடலுரையண்டம்” என்பதனுனறிக என்றார் ஞானப்
பிரகாசர்.

உடனின் னுநாமுணருமதுகண்டவாறெருவ னு
லகங்களேயுருவமா, யிடைநின் னுமாமறைகளவையன்
றுவாய்மொழிய விவைகொண்டுலோகநெறியின், கட
னின் னுவாமுமதுகருதும்பினுணைவழி கருமஞ்செய்கா
சி'னியுளோர், திடமென்றுசீரரச னுரைதங்குமோலை
திரு முகமென்று சூடுசெயலே. (ரு)

(இ-ள்.) உடனின் னு நாமுணருமதுகண்டவா றெருவ
லகங்களே யுருவமாயிடையின் னு, எ-து. சரீரத்தினின் னு
நாமுணரு மதுகண்டபடியாலே யொப்பற்றவனெருவனெ
ன்றுசொல்லப்பட்ட கர்த்தாவானவன் பிரபஞ்சமேதிருமே
னியாய்ப் பிரபஞ்சத்திடையிலே யெழுந்தருளிநின் னு,—
மாமரைகளவையன் னு வாய்மொழிய. எ-து. மிகுதியுடைய,
வேதங்களை யநாதியிலே யருளிச்செய்ய,—இவைகொண்டு
லோகநெறியின் கடனின் னுவாமுமதுகருதும். எ-து. அவ்வநா
தியைக்கொண்டு பிரபஞ்சமானதும் வேதமுறையிலேநின் னு
வாமுமத்தைக்கருதி யநாதியென்றுஞ் சுயம்புவென்றுஞ் சொல்
லாநிற்கும் அஃதென்பேரலவென்னின்,—பினுணைவழிகருமஞ்
செய்காசி'னியுளோர் திடமென்றுசீரரசனுரை தங்குமோலை
திருமுகமென்று சூடுசெயலே. எ-து. மண்டலநாயகனாகிய
வரசன் தனதாக்கினை வழியிலேநிற்கும் பிரபஞ்சத்தினுள்
ளோர்க்கு அவ்வரசனுரை பொருந்தியவோலைவர வதனைத்
திருமுகமென்று மங்கலமரபினுந்கூறித் தலையிற்றரித் தவ்வ
ரசனைப்போலச் சிறப்புச்செய்கைபோலவழங்குங் கீர்மங்
காண், எ-து.

சுவயம்புவரலே, கூறப்பட்ட வேதத்தையுஞ் சுவயம்பு, வென்று, கொண்டமுறைமையு மதனையுலகங்கொண்ட முறை மையுங்கூறிற்று. மாகனாற் சொல்லப்பட்டது மாகமானாற் போலவும், தொல்காப்பியனாற் சொல்லப்பட்டது தொல் காப்பியமானாற்போலவும் பிரவாற்றினுங்கொள்க. (டு)

முடிவின்னிறவேதியர்கண் முதல்வந்த மூவர்களு மொழியுஞ்சொலாரியமெனிற், கடிவின்னிறேகணிதர வர்கண்டவாறது வென்வடகண்டசாதிசுடியா, தொடி வின்னிறேயோதுவதெனூரைதங்குரேவதமொழி யுளதெ ன்றுகூறுமவர்தா, மடியின்னிறுதானெனுமதறிவின்றி யீனுமவ ரிலையென்றவாதரவதே. (சு)

(இ-ள்.) முடிவின்னிறவேதியர்கண் முதல்வந்த மூவர்களு மொழியுஞ்சொலாரியமெனில். எ-து. ஆரியமாகியவேதமே கேடில்லாத பிரம, கூத்திரிய வைசியரென்னு மூன்று சாதியு மோதுஞ்சொல்லென்று நீசொல்லின்,—கடிவின்னிறே கணித ரவர்கண்டவாறதுவென். எ-து. ஏனையவருணத்தினுள்ளார் ய்ச் சோதிடஞ் சொல்லுமவர்கள் வேதத்துக்கங்கமாகிய சாத் திரத்தை யோதாமலறியும்படி யெங்ஙனம். அஃதன்றியும்,— வடகண்ட சாதிசுடியா தொடிவின்னிறேயோதுவதென். எ-து. இந்தத்தீவின் வடகூற்றினுள்ளார் மற்றவருணத்தார் வேதத் தையோதத் தக்காரென்று நீக்கப்படாம லெல்லாராலு மோ தப்படுவானேன். ஆதலானீக்கப்படாதாயிற்று,—உரைதங்கு வேதமொழி யுளதென்று கூறுமவர்தாம். எ-து. எல்லார் சொல்லுந் தன்னிடத்திலே யுடைத்தானவேதஞ் சத்தமாகவுள் ளதென்று கூறுமவர்தாமும்,—அடியின்னிறுதானெனுமது. எ-து.

வேதத்துக்கடியில்லையென்று சொல்லுமது.—அறிவின்றியினு
மவ ரிலையென்றவாதரவதே. எ-து. அறிவிலாதவாய் வேத
த்தையொருத்தருண்டாக்கினுரில்லையென்று சொல்லு மாசைக்
கொக்கும். எ-று. கடிவின்னி-நீக்கமின்றி. ஒடிவின்னி-தவிர்ந்
தலின்றி. ஈனுமவர்-உண்டாக்குமவர்.

இச்செய்யுள் வேதமெல்லாரு மோதவொண்ணுதென்ப
தனையு மதற்குப் பாதமில்லையென்பதனையு மறுத்துக்கூறிற்று.
முடிவின்னி வேதியர்கள்-அளவிற்றந்த பிராமணர்கள். முதல்
வந்த மூவர்களும்-பழையபிரமவிட்டினு ருத்திரர்களும். கடி
தின்றியே கணிதரவர்கண்டவாறதுவென்-கடியாது கணிதநூ
ல்களு மொருவர் சொல்லாமல்வந்ததாம். வடகண்டசாதிக
டியா-வடபூமியினுள்ளாருங் குறைபடாமல் வேதஞ்சுயம்பு
வென்றே சொல்லா நின்றார்கள். ஈனுமவரிலையென்றல்-தாயி
ன்றியிலே பிள்ளைபிறக்கும் வசநத்துக்கொக்குமென்றலுமாம்.

“காரிகையுமின்றிக் கருவுருவுண்டேல்வேத, வாரியமு
மேதுவின்னியாம்.” எ-னை. காரிபுமின்றி வேதமுண்டாகா
தென்பதற்குணர்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

அறிகின்றபான்மையவயவநின்றதாகிலனு வழி
யுங்கடாதியெனவே, செறிகின்வாறதிலையெனின்வந்து
சேருமது திடமன்றுகூடவொருவன், குறிகொண்டு
காரின்முனைவருநின்றுபிசம்வை கொலையொன்றிலே
னிலழியு, முறுகின்றகாலமவை யுடனின்னுபோயழியு
முலகென்று நீடியிலதே. (எ)

(இ-ள்.) அறிகின்றபான்மை யவயவரின் ததாகி லணுவு
ழியுங்கடாதியெனவே. எ-து. (அணுவவயவ மறிகின்றபான்
மைநின்றதாகிற் கடாதியெனவேயழியும்) என்மாதாக. ஆன்
மாவானது பேதப்பட்டுச் சரீரவயவத்தைத்தானறியும் பகு
தியிலே கூடிநின்றதாயி னழியுந்தகுதியையுடைய சரீரகதி
போல வான்மாயுமழிந்துபோம்,—செநிகின்றவாறதிலையெ
னின் வந்துசேருமது. எ-து. ஆன்மாவந்தச் சரீரவயவவத்
தைச் சேராது சரீரவயவவந்தானேசென் றுன்மாவைச் சே
ருமென்றுகூறின்,—திட்டென்றுகூட ஓவாருவன் குறிகொண்டு.
எ-து சரீரவயவவந்தானே யான்மாவைக்கூடு நிலைமையு
டை—த்தன்று,கர்த்தாவாருவன் குறிகொளாகக்கூட்டுகையாலே
யான்மாயுஞ் சரீரமுங் கூடிவரும்,—காரின்முனைவருநின்று
பீசமவைகொலையொன்றி வேனிலழியும். எ-து. (பீசமவைகா
ரின் முனைவருநின்று வேனில்கொலையொன்றியழியும்) என
மாதாக. முனைகளானவை கார்காலத்து விதையினின்று முனை
த்துவரும் வெனிற்காலத்துத் தகுதிவேறு பட்டழியும். அஃ
தென்போலவென்னில்,—உறுகின்றகாலமவையுடனின்றிப்போ
யழியு முலகென்றுநீடியிலதே. எ-து. பிரபஞ்சமானது சிரு
ஷ்டிதிதிசங்காரமென்று கூறப்பட்ட மூவகைத்தொழிலுற்ற
காலத் துடனேகூடித்தோன்றிநின்று கெடுமாகையாற் காலத்
தோடுங்கூடிவரும் பிரபஞ்சமான தெல்லாநாளு நிலைபேற்றை
யுடையவல்லவாம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சமழியுமென்பதும் அழிவில்லாத
வான்மா பிரபஞ்சபேதத்திலல்லவென்பதும் உங் கூறிற்று.(எ)

“அவயவத்தாற் காரியமே காணணுக்களெல்லா, மவையுமழியுமென்பாய்” சடமவைதாமே ததுவாகமாட்டா, கூமாமோ மண்டானேகாண்” “ஆக்குங்காலத்தமுல னுலுலகாய் நின்றவைகள், போக்குங்காலத்தழிந்துபோம்” காரின்முனைத்துநின்று வித்துக்கழிந்துவிடுங், கோரவுருவேனிலுறக்கூர்ந்து.” என்பது மறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

நிறைவெங்குமாகிலுயிர் நெறிநின்றுபோய்வருதலணைவின்றதர் முடலிலே, குறைவின்றெலாமுமுளகுடகந்தமாகிலவை விடநின்றவாறுகுறியா, வுறைகின்றமாதவர்களுடனின்னுபோய் வறிதோருடல்கொண்மீள்வதுணராய், மறைதந்தவாய்மைதனி நிறைவின்றியேயுலகின் மலேகின்றதாலுனுகையே. (அ)

(இ-ள்.) நிறைவெங்குமாகிலுயிர். எ-து. ஆன்மாவானது பிரபஞ்சமெங்குநிறைந்து நிற்குமாயின்,—நெறிநின்றுபோய்வருதலணைவின்றதாம். எ-து. ஆன்மாவானது நித்தியகன்மமுதலாகிய நெறிகளிலேநின்று அந்தநெறிக்குத்தக்கசுவர்க்காதிபதங்களிலேசென்று புண்ணியத்தைப்புகித்துப் புண்ணியகன்மந்தொலைந்தால் மீளவும்வருமென்னும் வேதவாய்மையில்லையாம். அற்றன்று,—உடலிலே குறைவின்றெலாமுமுளகுடகந்தமாகில். எ-து. (எலாமுமுடலிலே குடகந்தங்குறைவின் னுளவாகில்) எனமாறுக. எல்லாவான்மாக்களுஞ்சரீர்த்திலே குடத்திற்கட்டின பூமணம்போல நிறைந்து நிற்குமென்று கூறுகின்றாயாயின்,—அவைவிடநின்றவாறுகுறியா எ-து. அவ்வான்மாக்கள் சரீரங்கெட்டபோது தான்கெடாம

ஊடலைவிட்டு நிற்கிறவழியைக் குறிக்கொள்ளமாட்டாவாகையால், — உறைகின்றமாதவர்க ளுடனின்றிப்போய்வறிதோருடல்கொண்டுமீள்வதுணராய். எ-து. உடலின்கணுறைதலைச்செய்யு மகரயோகிக ளவ்வுடலைவிட்டிப் பரகாயப்பிரவேசஞ் செய்வதும் வருமதுவுமறியாய்,—மறைதந்தவாய்மையதனி னிறைவின்றியேயுலகின் மலைகின்றதாலுணுரையே. எது. வேதஞ்சொன்னசத்தியமான வத்தத்தி லுன்க்குநிறைவில்லையாதலால் நீ சொல்லுகின்றசொல்லு முலகத்தின்கண் மாறுபாடுபொருந்திற்று. எ-று. குடகந்தமாகிலென்பதற்குப் போலவென்பதோருவமைச்சொல் வருவித்துரைக்க. வறிதோருடல்-உயிர்போன மற்றோருடலை.

இச்செய்யு ளான்மா வெல்லாவற்றினுஞ் சரீரத்தினு நிறைந்து நிற்குமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (அ)

“நிரையினுயிரெங்கு நீங்கியுடல்வானத், துரையுமெங்ஙன் சொன்னிரயத்தும்” என்பதுமறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

அழிகின்றதால்வினைகளாகின்றவாறெனினரு வது மங்கியானபரிசே, லெரழிவின்றியோதநமு மறவுண்ணநாழ்வினைக ளுறுகின்றவாறதெனலாங், கழிகின்றதாலறிவுவினைதந்திடாவினைஞர் கரும்ங்கனாடியுறுவோர், பழுதின்றியேயுதவுமதுபண்பதாகவருள் பரமன்கனாகும்வினையே. (க)

(இ-ள்.) அழிகின் றதால் வினைகளாகின் றவாறென். எ-து. இதனை (வினைகள்ழிகின் றதா லாகின் றவாறென்) எனமாறுக. ஒருவன்செய்துகன்மங்க ளிக்காயங்கெடக் கூடக்கெடுமராகை யாற் கன்மமேலைக்குவந்துண்டிம்படி யெங்ஙனம்,-எருவது மங்ங்யானபரிசேல். எ-து. வயலுக்கிட்டவைக்கோலுந்தழையுந் தனதுதுலமுறைமைகெட்டுச் சூக்குமமுறைமையாகி வீரியங்கிடந்து பயிருக்குநன்மைகொடுக்குமதுபோலச் செய்த கன்மமுடலோடு துலமுறைமைகெட்டு ஆன்மாவோடு சூக்குமமுறைமையாகிப்பொருந்துமென்று நீசொல்லின்,-ஒழிவின் றியோதநமும்றவுண்ண நாம் வினைகளுகுகின் றவாறதென லாம். எ-து. நடோறுநாமுண்ணுமுண்வு செரித்துக் கழிந்த மல மீளவுநமக்குநன்மையைத்தருமென்பார் கூறுங்கூற்றெ னலாம்,—கழிகின் றதாலறிவு வினைதந்திடாது. எ-து. (வினை கழிகின் றதாலறிவுதந்திடா) எனமாறுக. காயத்தோடுஞ்செய்த வினைகெடுகையா லவ்வினை யான்மாவையறிந்து கூடமாட்டாது. அதுகூடும்படி,—வினைஞர் கருமங்கனாடியுலுவோர் பழுதின்றியே யுதவுமதிபண்பதாகீ. எ-து. தொழில்செய்தோர்க்குச் செய்ததொழில்கண்டு தொழில்கொள்வோர்வ்வ வர்தொழிற்குத்தக்ககொத்திப் பழுதறக்கொடுக்குந் தன்மை போல,-அருள்பரமன்கனாகும்வினையே. எ-து. ஆன்மாக்கள் செய்த புண்ணியபாவங்களையறிந் தந்தப்புண்ணிய பாவத் துக் கிடான புசிப்புக்களைக்கொழித்தருளிப் புசிப்பிக்குந்தொழில் பரமேஸ்வரனதாகும். எ-து.

இச்செய்யுள் கன்மமுமான்மாவுந் தாமேகூடுமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (க)

கன்மங்களைப் பண்ணின வான்மாயுக்கு மந்தக்கன்மங்
களையு மக்கன்மங்கட்குசிதமான பலன்களையு 'மறியஞ்சாமர்த்தி
யமில்லையென்பதுமறிக. இதற்கு "செய்தான் செயல்பலமுஞ்
சிந்திக்கவல்லனலன், செய்திக்குஞ்சிந்திக்கையின்னு." "செய்
தார் செய்திப்பலத்தைச் செய்விப்பார்போலமலன், செய்
விப்பன் செய்திப்பலம்" "வேலைதருமோகூலிவேலை விதங்
கண்டிசைந்த, கூலிதருவான்போ லெங்கோன்" என்னுந்திரு
வாக்குகளுமறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

கருமங்கண் ஞானம துவுடனின் றலான்மருவு கதி,
தங்கலாகுமெனினீ, தருமங்க ராகமுதலவை தங்கமேல
றிவு தவிரும்பின் விடுமணையா, பொருணின் றுதேடி
வருபயனுண்டுபோக வினைபுரிகின்றவா றதெனவே,
திருநின்றபோகம்வளரவிசென்றுமேவியது செலவு
ண்டுசூழ்வசெயலே. (க௭)

(இ-ள்.) கருமங்கண் ஞானம துவுடனின் றலான்மருவு கதி
தங்கலாகுமெனினீ. எ-து. நித்தியகன்மமுதலியகன்மங்களை
ஞானங்கூடிற்றலாலே யழிவில்லாமையைப்பொருந்தின வி
ட்டின்பத்தைப்பொருந்தலாம் என்று நீகூறின், தருமங்கரா
கமுதல். எ-து. கன்மங்கள், செய்யுமிடத்தித் திரவியார்ஜிதம்,
வேண்டுகையாலே யூசைமுதலியனவுண்டாம்,—அவைதங்
கமேலறிவுதவிரும். எ-து. அவ்வாசைமுதலியவுண்டாகவே
யான்மாப்பாசஞானமாய்நிற்கும்,—பின் விடுமணையா. எ-து.
அந்தப்பாசஞானத்தாலே மோகமுமடையாது,—பொருணி
ன்றுதேடிவருபயனுண்டுபோக வினைபுரிகின்றவா றதெனவே.
எ-து. ஒருவன்பொருளைத்தேடி யதனாலுண்டாயபயனை யதி

லேநின்றுபுசித் தந்தப்பொருண்மாளவே மீளவும்பொரு
டேடுதற்கு முயல்கின்றவதனையொப்ப,—திருநின்றபோகம்
வளரவிசென்றுமேவியது செலவுண்டு சூழ்வசெயலே. எ-து
(வளரவிசென்று திருநின்றபோகமேவியது செலவுண்டிசூழ்
வசெயலே) எனமாறுக. வெகுவானவாகுதி செய்கையினாலே
யவ்வாகுதிசென்ற புண்ணியத்தால் மிக்கசுவர்க்கபோகங்க
ளைப்பொருந்தி யப்புண்ணியந் தொலையுமளவும் புசித்துத்
தொலையமீளவும்புண்ணியகன்மஞ் செய்ய நினைக்கின்றசெய
ல்காணுன்செயல். எ-து.

இச்செய்யுள் கன்மஞ்செய்யவேஞானங்கூடி மோகூட
முண்டாமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று.

வேதமென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறும் பட்
டாசாரியன் மதத்தை மறுத்துக் கூறிற்று. (௧௦)

கன்மத்தால் முத்தியில்லை யென்பதற்கு. “புரிந்துமகம்
புக்குவான் மீண்டும்புரிவா, ரிருந்தனஞ்செய்துண் பார்க் கொ
ப்பென்” “வினைப்பலநீண்டாமலே வீடென்றிசைத்தாய்,
வினையினுக்கு முண்டிகாண்வேர்.” “அதுமலமுலமதுநீங்குத
லுமரன்மா, விதமுறுமின்பம் வீடென்றெண்” “அடக்கமலம்
படுவ தாருயிர்க்கானந்தங், கொடுப்பனிது முத்தியெனக்
கொள்.” என்பதுமறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

பாட்டாசாரியன்மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—௨௦௨.

பிரபாகரன்மதம்.

அருந்தவஞ்சைமினிபண்டாரண நூலாய்ந்தானு
ய்த், திருந்துமூலகினிற்றொண்டு 'செப்பியதூற்றிறமத
னைப், பரிந்துபிரபாகரன் பட்டாசானில்வேருகிப், புரி
ந்துரைசெய்நெறியதனைப்புவனிமிசைப்புகன்றிடுவாம்.

(இ-ள்.) (அருந்தவன்—புகன்றிடுவாம்.) எ-து. அறியத
வத்தினையுடையனாகிய சைமினியென்னுமகாவிருடி முன்வேத
நூலையாராய்ந்தானாய் நல்லவுலகின்கண்ணே தான்சொல்லு
கின்றவழிக்குப் பெருந்தத்தக்கவற்றை வேதத்திலேநின்றெ
டுத்துக்கொண்டு சொல்லப்பட்டவனது சூத்திரமுறைமையி
னைப்பொருந்திப் பிரபாகரன் பட்டாசாரியனாற் சொல்லப்
பட்ட பாட்டத்தினென்றியிலேவந் ததின்கிதிது வேறுபடச்சொ
ன்னவழியதனை யெடுத்தியானும் பூமியின்கண்ணே சொல்லா
நின்றேன். எ-று.

பிரபாகரன்மதமுணர்த்துவா நெடுத்துக்கொண்டாரத
னுளித்தலைச்செய்யுள் பிரபாகரனெறியைக் கூறுகின்றேனெ
ன்று கூறிற்று. (க)

அருஞ்செயலினபாவத்தேய பூர்வமெனுமதுதோ
ன்றித், தருஞ்செயனின் றழியின்பின் பலிப்பிப்டுதா
குமது, வருஞ்செயலொன்றின்றியே மண்கிலேபோலா
முத்தி, தருஞ்செயலீதெனவுணர்ந்து தாரணிமே
லவன்சாற்றும். (உ)

(இ-ள்.) அருஞ்செயலினபாவத்தே யபூர்வமெனுமது தோன்றி. எ-து. அரிதாகச்செய்யுங்கன்மத்தை யொழிந்தவி ட்த்திலே யபூர்வமென்பதொன்றுண்டாய்,-தருஞ்செய லின் றழியில். எ-து. (செயுறருநின் றழியில்) எனமாறுக. அந்தக் கன்மத்திலே யறிவுகூடிநின்று தொழிற்பட்டுக்கன்மமுடிந்த பொழுது,-பின்பலிப்பிப்பதாகுமது. எ-து. பின்புதானின்று பிரயோஜனப்படுப்பிப்பதாம்,-வருஞ்செய லொன்றின்றியே. எ-து. அவ்வறிவுங்கன்மமுகூடி வருந்தொழிலொன்று மின் றியே,—மண்சிலைபோலா. முத்திதருஞ்செயல். எ-து. (முத் திதருஞ்செயல். எ-து. (முத்திதருஞ்செயல் மண்சிலைபோ லாம்) எனமாறுக. வீட்டுநெறியைத் தருகிறசெய்தியாவது, மண்போலவுங் கல்லுப்போலவு மறிவுஞ்தொழிலுமற்றிருத்த லாம்,—நுதெனவுணர்ந்து தாரணிமேலவன்சாற்றும். எ-து. மண்போலவுங் கல்லுப்போலவு மறிவுஞ்செயலுமற்றிருப் பதே முத்தியெனவறிந்து பூமியின்கண்ணே யித்தன்மைத் தென்று பிரபாகரன் சொல்வான். எ-து.

இச்செய்யுளிரண்டும் பிரபாகரனெறி கூறின. அபூருவ மென்றொரு குருசொருபம். அருஞ்செயல். எ-து. செய்தற் கரியசோதிஷ்டோம முதலியவற்றை. (உ)

பிரபாகரன்மத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட்ட செய்யுள்—உரசு.

பிரபாகரன்மதமறுதலை.

வேறுபலந்தருவதுதான் வினையென்றுவேதங்கள், கூறவோரபூர்வந்தான் கொடுக்குமெனக் கொண்ட வுரை, மாறுதருமறையோடுமுன்பின்றி வந்ததாற், தேறியவிண்பூமுடிமேற்சேர்ந்துமணந் திகழ்ந்தது வாம். (ஈ)

(இ-ள்.) வேறுபலந்தருவதுதான் வினையென்று வேதங் கள்கூற. எ-து. முன் ஜநந்திற்செய்த விருவினையு மிந்தஜ நந்திலே பலபேதப்பட்டுச் சுகதுக்கங்களைத் கொடுக்குமெ ன்று உன்வேதங்கள் சொல்லாநிற்கவும், — ஓரபூர்வந்தான் கொடுக்குமெனக்கொண்டவுரை. எ-து. முன்ஜநந்திற் செ ய்தவினைக் கிந்தஜநந்திலே பலத்தைக்கொடுப்ப தபூர்வமெ ன்பதொன்றென்று பிரபாகரா நீமெய்யாகக்கொண்டு சொல் லப்பட்டசாத்திரம்,—மாறுதருமறையோடு. எ-து. வேதத் தோடுமறுதலைப்படும்,—முன்பின்றிவந்ததால். எ-து. செய்த கன்மத்தினுடையபல மநாதியிலில்லையாய்ப் பின்பபூர்வமெ ன்பதொன்றினாலேவந்ததாயின், — தேறியவிண்பூமுடிமேற் சேர்ந்துமணந்திகந்ததுவாம். எ-து. வாட்டமில்லாத குளிர் ந்த ஆகாயப்பூவுக்கு முன்புமணமில்லாமற் றலையிலேசேர்ந்த பின்பு மணமுண்டானதென்று சொல்லுந்தன்மைக்கொக்கும். எ-து.

பிரபாகரன்மதத்தை மறுப்பா னெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்யு ளபூர்வமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (ஈ)

“முன்பிலாவொன்று முனைப்பதபூர்வமெனி, லென்ப
டந்தான்மண்ணுதியாதீண்டு.” என்பது அபூர்வத்தாலுண்டா
‘காதென்பதந்திரிக என்றார். ஞானப்பிரகாசர்.

ஆநந்தங்கதியென்ன வறிவழிகைவீடென்கை,
பூனம்பின் னுணர்விழந்தோர்க்குளதாகுமுயர்முத்தி,
தானிங்குச்சிவப்பொழியத் தழனிற்குமாறில்லை, ஞா
னங்கெட்டுயிர்நிற்குமெனு முறைதானண்ணதால்.(உ)

(இ-ள்.) ஆநந்தங்கதியென்னவறிவழிகை வீடென்கை
பூனம். எ-து. பரமானந்தமேவீடென்று வேதங்கள்சொல்
லவு நீயான்மாவின்னதறிவுகெட்டு மண்போலவுங்கல்லுப்போ
லவு மாகையால் விட்டின்பமென்று கூறியதுகுற்றமுடைத்து.
அப்படியறிவுகெட்டவான்மா முத்தியடைவனாயின்,—பின்னு
ணர்விழந்தோர்க்குளதாகுமுயர்முத்தி, எ-து, மூர்ச்சைவந்
தறிவுகெட்டவர்களுக்கும் மிக்க விட்டின்பமுண்டாகவேண்
டும். அஃதன்றியும்,— தானிங்குச்சிவப்பொழியத்தழனிற்
குமாறில்லை. எ-து. இவ்விடத்து நெருப்பானது தன்சொருபமா
கிப் ஐவப்புக்கெட்டாற்றினுங்கூடக்கெடுதலன்றியந் நெருப்பு
நிற்கும் வழியில்லையாம். அதுபோல,—ஞானங்கெட்டுயிர்நிற்
குமெனுமுறைதானண்ணதால். எ-து. ஆன்மாவானது தன்
சொருபமாகிய வறிவுகெட்டாற்றினுங்கூடக்கெடுதலன்றியான்
மானின்றுவிட்டின்பத்தை யதுபவிக்குமென்று சொல்லுஞ்
சொற்பொருந்தாது. ஆகையாலறிவுகெட்டுக் கல்லுப்போலவு
மண்போலவுமாய் முத்தியடையுமென்னுமது குற்றமுடைத்து.
எ-து. உணர்விழந்தோர் மூர்ச்சித்தோர், உணர்விழந்தோர்க்
கும் என உம்மைவிரிக்க. ஊனமென்பதனைக் கடையிலுங்கூட்
டுக.

இச்செய்யு ளான்மாவறிவுகெட்டு முத்தியடையுமென்பு
தனை மறுத்துக் கூறிற்று.

இச்செய்யுளிரண்டும் பிரபாகரன் மதத்தை மறுத்துக்
கூறின.

“வன்சிலையுமண்ணுமென வாய்ப்பதுவே முத்தியெனி,
லென்கருவுமுத்தியெனாய்ங்கு” “முத்திபராநந்தாது பூதியெ
னநூன்மொழியுங், கொத்தைமுத்திகாணுனதுகோள்” என்பது
மறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். இதன்பின்னர் ஸ்மார்த்த
மதம், சேசுரமீமாங்கிசுமதம், சோதிடமதம், காலேசுவர
தம் என்னு நான்குமதமுமவற்றின் மறுதலையும் ஞானாவரண
விளக்கத்திற்காண்க. என்றார்மற்றோ ருரையாசிரியர்.

பிரபாகரன் மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர மூட்பட செய்யுள்—௨௦௬.

சத்தப்பிரமவாதிமதம்.

உரையான் துமையலினுலுலகாம்

புரையோருணரும்பொருள்பொய்யிதனை

விரையா துணரும்மதுயிடுஎனவே

வரையா துரைவாதிவகுத்தனனே. (க்).

(இ-ள்.) உரையானது மையலினுலுலகாம். எ-து. சத்
தமானது மயக்கத்தினாலே பிரபஞ்சமென்பதாம், — புரை
யோருணரும்பொருள்பொய். எ-து. அறியாதா ரத்தமுஞ்

சத்தத்துக்குண்டென்று விசாரிப்பது மெய்யல்லவாம்,—இதனைவிரையாதுணரும்மது வீடெனவே. எ-து. சத்தமேபிரமபாவதி, அத்தமில்லையென்றறிவுமறிவே கீட்டின்பமாவதென்றே,—வரையாதுஓரவாதிவகுத்தனனே. எ-து. சத்தப் பிரமவாதி பிரபஞ்சபேதத்தை யெல்லைப்படவறியாது சத்தமேயுள்ளதென்று வகுத்துச்சொன்னான். எ-து.

சத்தப்பிரமவாதிமதங் கூறுவா நெடுத்துக்கொண்டாரதனுளிச்செய்யுள் சத்தமே பிரபஞ்சமாகவுள்ளது அத்தமில்லையென்பதனையு, மந்தச் சத்தமேபிரமமென்பதனையுங் கூறிற்று. (க)

உரையானதுமையலிணாலகாம். எ-து. சத்தமாகிய பிரமமானது மாயையொடு கூடிக்கொண்டு 'ததுகரணபுவன்' சொருபமான பிரபஞ்சமாம். மாயைக் குமையல் என்ற துபசாரவழக்கு எ-ம். சொல்லுக்குப் 'பொருளுண்டென்பது, பொய் எல்லாஞ் சொல்லென்பதுமெய் என்றவனுட்கோளாம் என்றாரோருரையாகிரியர்.

பரிணாமம்விவர்த்தநமாயமதிற்

றருமா முலகுள்ளது சத்தமதே

பொருளாவது சொன்னலமல்லவெனின்

மருவாதுபொருட்டிறமந்நிலையே. (உ)

('இ-ள்.) 'பரிணாமம்விவர்த்தநமாயம். எ-து. சத்தத்தாலேபரிணமித்து மிகவுமுண்டாதலே மயக்கமாவது,—அதிற்றருமா முலகு. எ-து. அந்தமயக்கமே யுலகத்தையுண்டாக்கப்படுவதுமாகையால்,—உள்ளது சத்தமதே. எ-து. உள்ளதா

கக்காணப்பட்டது சத்தமொன்றுமே,—பொருளாவது சொன்னலம். எ-து. சத்தத்துக்கத்தமென்று சொல்லப்பட்ட தச்சத்தத்தினன்மையேயாகும்,—அல்லவெனில். எ-து. சத்தத்தினன்மையல்லவத்த மத்தத்தினன்மையே சத்தமென்று கூறின்,—மருவாது பொருட்டிறமற்றிலேயே. எ-து. சத்தங்கடாத தொருபொருளுண்டாவதில்லையாதலாற் சத்தத்தினன்மையே அத்தமாவது. எ-து. மற்று வினைமாற்று.

இச்செய்யுள் சத்தமே பிரபஞ்சமாவதுஞ்சொன்னலமாவது மென்பது கூறிற்று, சொன்னலம் பொன்னேபணியும் என்கை.

பரிணாமம் விவர்த்தநமுயம். எ-கு. பரிணாமம் உண்டாவது, விவர்த்தநம் பிராந்தி, எனவே சத்தத்திலே பொருளோன்றினதென்பது பிராந்தி, சத்தமேபொருளென்ப துண்மை என்றுரோருரையாசிரியர்.

பூமாவெனவேயுரையும்பொருளு

மாமாம்பொருளொன்றிலணைந்திலதா

னாமாதரவெய்துசொனன்கருவாயத்

தாமாம்பொருணெற்பொரிதானெனவே. (௩)

(இ-ள்.) பூமாவெனவேயுரையும் பொருளுமாம். எ-து. பூவெனவுமாவெனவு மிரண்டுசொல்லுளவா யவற்றிற்குப் பொருள்கூறுமிடத்துப் புட்பென்றும் இலக்குமியென்றுங், கூறப்படும், — ஆம்பொருளொன்றி லணைந்திலதால். எ-து. அப்படிச் கூறப்படும் பொருளொன்றிலே சத்தமடங்காமற் பூமியெனவும் விலங்கெனவுஞ் சொல்லப்பட்ட பொருளையுங்

கொள்ளப்படுமாதலால், —நாமாதரவெய்துசொன்ன கருவாய்த்தாமாம்பெருள். எ-து. நாம்விருப்பத்தை யெய்திக்கொண்டு சொல்லுஞ்சொல்லே கருப்பமாகக்கொண்டு பலபொருள்களுமுண்டாம். ஆஃதென் டோலவென்னில், —நெற்பொரிதானெனவே. எ-து. நெல்லிற்குள்ளும்பொரிக்கு நெல்லே கருப்பமானுற்போல வத்தத்துக்குச்சத்தமே கர்ப்பமாம். எ-று. பொரிக்குவன்னபேதமு நாமபேதமுமுண்டாயினு நெல்லேயதற்குக் கருப்பமானுற்போல அத்தம்பலபேதப்படினுஞ் சத்தமே கருப்பமாமென்பது கருத்து.

இச்செய்யுள் ஒருசத்தம் பவ்வத்தத்தைக்கொண்டு நிற்கையாற் சத்தமே பிரமமென்பது கூறிற்று. (௩)

ஆமாம்வடிவொன்றி லணைந்திலவாம் எனப்பாடமோதிச் சொல்லும்பொருளு மொருவடிவினைப் பொருந்தியிராவாம். வேறுபட்டுப் பலவடிவாயிருக்குமென்னி லது கூடாது. எ-ம். நெல்லுப்பொரியான தாதான்மியம்போலப் புத்தியின்றேன் றுஞ்சொல்லே பொருளாமென்க. எ-ம். கூறினர் ஞானப்பிரகாசரு மற்றோராகிரியும்,

சொல்வந்தெழிலும்பொருடோன்றுதலாற்,

சொல்லேபொருளென்று துணிந்திடுநீ

சொல்லும்பொருளும்பூடனின்றதெனின்

சொல்லும்பொருளின் றுச்சொன்னின்றுவே. (ச)

(இ-ள்.) சொல்வந்தெழிலும் பொருடோன்றுதலாற் சொல்லேபொருளென்று துணிந்திடுநீ. எ-து. யாதொருசொல் தந்ததாலோட்டங்களாலேயுண்டாக வந்தச்சொல்லிலே பொருளுமுண்டாமாதலாற் சொல்லேபிரதானமென்று நீதெளிந்

திடுவாயாக. அற்றன்று, - சொல்லும்பொருளு முடனின்றதெ, னின் எ-து. சொல்லும்பொருளுமுட னிற்கையாற் பொருளுந், தனியே யொருமுதலென்றுகூறின், — சொல்லும்பொருளின் னு சொனின்றதுவே. எ-து. ஒருசொற்குப் பொருளுரை க்குமிடத்துப் பொருளுஞ் சொல்லாமாதலாற் சொல்லொழி ந்து பொருளென்றென்றுண்டாவதில்லை, அதனாற் சத்தமே பிரமமென்று கொள்வாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் சத்தமேயத்தமாவதென்று கூறிற்று.

உரையென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறுஞ் சத் தப்பிரமவாதிமதங் கூறிற்று. (௩)

சொல்லும்பொருளின் னு சொனின்றதுவே. எ-கு. சொ ல்லப்படும்பொருள் புத்தியிற் கனத்துக்கிடந்ததில்லை, சொல் லேபுத்தியிற்கனவாது, நிலைபெற்றது என்னெனரோருரையா சிரியர்.

சத்தப்பிரமவாதிமத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பீட செய்யுள்—உக0.

சத்தப்பிரமவாதி மதமறுதலை.

உரையானதுமையலினாலகே

லுரையா தொருமையலு முள்ளதென

வரையா துணரும்மதுவண்கதியேல்

வரையா மறையோடுமலைந்தனையே.

(௧)

(இ-ள்.) உரையானது மையலினாலுலகேல். எ-து. சத்தமானது பரிணமவிவர்த்தனமாகிய மயக்கத்திலே பிரபஞ்சமாமென்றுகூறினாய். அங்ஙனமாயின்,—உரையாயொருமையலுமுள்ளதென. எ-து. சத்தமேர்வமுமாமென்பதனிச் சத்தத்திலேநின்றண்டகத்தக்க தொருமயக்கமு முண்டென்று சொல்லாய்,—வரையாதுணரும்மது வண்கதியேல். எ-து. அஃதன்றியும் பொருள்வரையாமல் சத்தத்தைப்பிரமமென்று குறித்துணர்தலே முத்தியென்றுகூறினாய். அங்ஙனமாயின்,—உரையாமறையோடுமலைந்தனையெ. எ-து. வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட கன்மத்தையு ஞானத்தையுஞ் செய்வது முணர்வதுஞ்செய்யாமன் முத்தியடையுமென்று கூறுகையால் வேதத்தோடு மறுதலைப்பட்டுக்கூறினாய். எ-து. வேதஞ்சொன்னபடியிலே கன்மஞ்செய்தானாயினு ஞானமுணராதாற்கு முத்தியில்லையென்று வேதாகமசாத்திர புராணங்கள்சொல்லவுஞ் சத்தமேபிரமமென்றறியு மறிவால் முத்தியடையுமென்பது மீறுபாடு.

சத்தப்பிரமவாதியைமறுப்பார்வெடுத்துக்கொண்டாரதனுளிச்செய்யுள் சத்தமே பிரபஞ்சமென்பதனையுஞ் சத்தத்தையறிதலே முத்தியென்பதனையு மறுத்துக்கூறிற்று. விவர்த்தனம்புரளல். (க)

உரையானது மையலினாலுலகேல். எ-து. சத்தமாகிய பிரமமானது மாயையோடுகூடிக்கொண்டு பிரபஞ்சமாயிருக்குமானால்,—ஒருமையலுமுள்ளதென வரையாய். எ-து. அந்தச் சத்தப்பிரமத்தோடுகூட மானியென்றொரு பொருளுமுண்டெனச்சொல்வாயாக என்றாரோருரையாசிரியர். அன்றியும், சேடமாகிய மாயையோடுகூடிதலாற் சத்தமுஞ் சேடமேயாம். ஆதலாலது பிரமமன்றென்க என்றார்.

அருவும்முரையாதலினவ்வுருவாய்
 , மருவும்பரிணாமமறந்திடுமாம்
 பருஞ்ந்ததியானதுபாலதெனி
 லுருவம்மதுவாய்ழியும்முரையே. (௨)

(இ-ள்.) அருவம்முரையாதலினவ்வுருவாய் ம்ருவும்பரி
 ணாமமறந்திடுமாம். எ-து. அந்தச்சத்தமான தருபமாதலாற்
 பிரபஞ்சருபமாய்ப் பரிணமித்துப் பொருந்துதலை நினைக்க
 மாட்டாதாம். அற்றன்று,—பருஞ்ந்ததியானது பாலதெனிஃ.
 எ-து. குடிக்கும் பகுதியானபாலானது தின்னும்பகுதியாகிய
 தயிரா யுருப்பெற்றற்போல வருவமாகியசத்த முருவமாகிய
 பிரபஞ்சமா யுருப்பெற்றுமென்று, நீ கூறின்,—உருவம் மதுவா
 யழியும்முரையே. எ-து. அத்தயிர் மீளவும்பாலாகுந்தன்மை
 யின்றித் தயிராய்நின் றழியுந்தன்மைபோலச் சத்தமும் பிர
 பஞ்சமாயுருப்பெற்றான் மீளவுஞ் சத்தமாகுந்தன்மையின்றிப்
 பிரபஞ்சமேயாய் நின்றழியும். எ-து.

இச்செய்யுள் சத்தமேயுருப்பெற்றுப் பிரபஞ்சமாமென்
 பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (௨)

உருவமானபா லுருவமான தயிராயது அருவமானசத்த
 முருவமான வுலகாயித்தென்ற திருஷ்டாந்தம் விகலதோஷ
 மடைந்ததென்க. விகலம் குறைபாடாகும் என்றார் ஞானப்
 பிரகாசர்.

ஆயம்முடனந்தவிவர்த்தநமு
 மாயவ்வுளதென்றுசொ லெவ்விடமு
 மாய்நின்றமைபின்னுரையின்னலமு
 மாயும்பொருளுக்கறிநாமமதே. (௩)

(இ-ள்.) ஆயம்மு—னந்தவிவர்த்தநமு மாயவ்வுளதென்று சொல். எ-து. சத்தத்தின்வரவு பிரபஞ்சமாய்வருதலும் பல ரூபங்களாய்ப் பரிணமித்துவருதலுஞ் செய்கையாற் சத்தத்துக்கு மிப்போதழிவுண்டாதல் வேண்டுமென்றுசொல்லாய், அஃதன்றியும்,—எவ்விடமுமாய் நின்றமையின் னுரையின்ன லமுமாயும் பொருளுக்கறிநாமமதே. எ-து. (உரையின்ன லமு மெவ்விடமுமாய் நின்றமையினாயும் பொருளுக்குநாம மதேயறி) எனமாக. சத்தத்துக்கு நன்மையென்றபொரு ளெவ்விடமுமாய் நின்றமையி னப்பொருளையாராயுமிடத்து அப்பொருளுக்குப் பெயர்ச்சொல்லாய்நின்று பொருளைவிளக் குவதே நன்மையென்றறிவாயாக. எ-து எனவே சத்தத்தி லுமர்த்தமே சிறப்பையு நிலைபேற்றையு முடைத்தென்று கூறிற்று. பரிணாமமாக நெருப்பென்றபோது நெருப்பாயெ முந்திருக்கவேண்டும். விருத்தியாகி நெருப்பென்றபோது வாய்வேகவேண்டும். ஆதலால் தாதான்மியமுமன்று ததுற் பத்தியுமன்று இடுகுறிப்பெயரா மென்றதெனக்கொள்க. (௩)

ஆயம்மு—னந்த விவர்த்தநமுமாயம்முளது. எ-து. பரி ணாமத்தோடு அந்தப்பிராந்தியுமாரு முலகமென்று சொல்லு தல்பொய்யாயுள்ளதாம் ஆதலால்,—என்றுசொல். எ-து. உல கத்தின்மண்ணுங்கடும்போலவு மிப்பியும்வெள்ளியும்பொல வுஞ் சத்தத்திற் பொருடோன்றுமென்று நீ சொல்லுதலானும் எ-ம். ஆயம்-பரிணாமம். மாயம்-பொய். எ-ம். கூறினரோரு ரையாசிரியர்.

உரைபோற்பொருளுக்குருவின்மைபின்வ்
உரையேபொருளென்றனையின்றியென்
றுரையேகவிமாலவனுக்குளதா
முரையாய்கவியாகவோர்மாலினையே. (௪)

(இ-ள்.) உரைபோற்பொருளுக் குருவின்மையி னவ்வுரையே பொருளென்றனை. எ-து. சத்தத்தைப்போல வத்தத்திற்கு முருவயில்லாமையினுற் சத்தமேயர்த்தமென்று கூறினாய்,—இன்றரியென்றுரையே கவிமனவனுக்குள தாமுரையாய் கவியாகவோர்மாலினையே. எ-து. இன்றரியென்று சொல்லப்பட்டசத்தந் திருமானினுக்குங் குரங்குக்கு மற் றும் பலபொருட்கும் பெயராகச்சொல்லலாம். அதனைப்பொருட்டன்மையிலேநின்றனஞ் சத்தங்கொள்ளாமற் சத்தத்தின் றன்மையிலேநின்றும் பொருள்கொள்ளலாமாகிற் திருமலைக் குரங்காகச்சொல்வாயாக. எ-து. எனவே சொல்வேற்றுமையு ம்பொருள்வேற்றுமையு முண்டென்பதாயிற்று. இதனால் சத்தமும் பொருளுமொன்றுபட்டிருந்தாலு மிப்பண்டும் வேறென்றே காண்க. என்றதாம்.

இச்செய்யுள் சத்தத்தினன்மையே யத்தமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (௪)

நெல்லிற்பொரியாவது நீடழலிற்

சொல்லிற்பொருளொன்றொடுதொக்கிடலாற்

கல்வித்திறமாமுரைகாட்சியினுன்

மல்லற்பொருள்சாலவளந்தருமே. (௫)

(இ-ள்.) நெல்லிற்பொரியாவது நீடழலில். எ-து. பொரிக்குநெல்லே கர்ப்பமானுற்போலப் பொருட்கெல்லாஞ் சொல்லே கர்ப்பமென்று கூறினாய். அங்ஙனமாயின் நெல்லுக்கு மிக்கநெருப்பினைச் சேர்ந்தாற் பொரியாவதாதலால் நீகூறியதுவமையன்று,—சொல்லிற்பொருளொன்றொடு தொக்கிடலாற் கல்வித்திறமாமுரைகாட்சியினுன் மல்லற்பொருள்சால

யளந்தருமே. எ-து. பூ மா வென்பனவொரு சொல்லிலே பலபொருள்கூடிநின்றலா லதனையறிவதாகக்கற்பனவே சத்தம். அப்பொருளைப் பிரித்தறியப்பட்டால் நல்லவளப்பத்தினையுடைய பொருடானேநின்று மிகவு நன்மையைத்தருமாதலால் நீ கூறிய சத்தத்திலுமர்த்தமே சிறப்புடைத்தி. எ-று.

இச்செய்யுளுஞ் சத்தத்திலுமத்தமே சிறப்புடையதென்று கூறிற்று. (௫)

“உரையுதித்துவாக்கிற் செவிக்குளுங்கண்ணுதிக், குரு வெழுவாய்த் தோன்றிவிளங்கும்.” “உரையையுணருஞ் செவியுளமான்மாயு, முரையினுதித்தோ வுணருமோது” ஈல்லிவிரகங்கி கலந்தொண்டைச் செவ்வாமொருத்தி, யெல்லையுமேதிப் பொரிக்கென்றெண்” “பொருளுரையிற்றோன்றும்பொழுது நிமித்தாதி, விரையவிளம்புண்டேல் விரித்து” “கருத்தினுக்குள் ஊட்சிக்குங் கட்டுரைக்குமென்றும், விருத்தநின் கொள்கைவிடு.” என்பது மறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

முன்கண்டபொருட்பெயராதலினுந்

பின்கண்டபிழம்புணரும்பெயரா

னன்கண்டபொருட்கொருநாசமதின்

றென்கண்டனைகாரணமின்றழிவே. (கூ)

(இ-ள்.) முன்கண்டபொருட்பெயராதலினால். எ-து. முன்னறிவினாத் காணப்பட்டவத்தமே சத்தமானபெயராய் நிற்கையாலும், -பின்கண்டபிழம்புணரும்பெயரான். எ-து. பின்காணப்பட்டவருக்களைச் சத்தமான பெயரைக்கொண்ட நிகையினாலும், -நன்கண்டபொருட் கொருநாசமதின்று. எ-து.

நன்றாகக்காணப்பட்டவத்தத்திக்குக் கேடில்லையாம். எனவே சத்தத்திக்குக் கேடுண்டாம்,—என் கண்டனைகாரணமின்றழிவே. எ-து. காரியமாகிய சத்தமழிதலேயன்றிக் காரணமாகிய வத்தமழியுமென்று சொல்லுகையெங்கேயுறிந்தாய். எ-று. எனவே அத்தங்காரணமென்றும் பிரதானமென்றுமாயிற்று.

இச்செய்யுளு மத்தமே பிரதானமென்று கூறிற்று. என் கண்டனை. எ-து. ஏதுவொண்டுகண்டாயென வினாயது. (சு)

பொருளிந்திரியம்முணர்வோடுபுமா

னிருளின் நியிடும்மொளியித்தனையு

மருவும்பொழுதில்வருஞானமதி

னொருவும்பெயரத்தமுதித்திடுமே. (எ)

(இ-ள்.) பொருளிந்திரியம்முணர்வோடுபுமா னிருளின் நியிடும்மொளியித்தனையு மருவும்பொழுதில்வருஞானம். எ-து. ஆன்மா வொருவிடயத்தை யறியும்போதறியப்படுபொருளு மதனைக்காட்டுமிந்திரியமு மதனோடு கூடியுணரு மந்தக்கரணங்களு மவற்றிற்கு மூலமாகிய பிரகிருதியு மவற்றைவெளிப்பா கத்தோற்றுவிக்கிற திரோதான சத்தியுமாக வித்தனையுங்கூடு மளவி லான்மாவுக்கறிவுண்டாம்,—அதினொருவும் பெயரத்த முதித்திடுமே. எ-து அவ்விடத்திற் பெயர்நீங்கப்படும்பொரு ள்தோற்றப்படுமாதலா லத்தமே பிரதானம். எ-று. இரு ளின்நியிடும்மொளி. எ-து. கன்மத்துக்கீடான புசிப்பிற்செ லுத்துகையாற் றிரோதாயி ஒளியென்றாயிற்று. ஒருவும்-நீங் கும்.

அத்தமுணர்ந்தே சத்தஞ்சொல்லவேண்டுமாயை யா விச்
செய்யுளுஞ் சத்தத்திலுமர்த்தம் பிரதானமென்பது கூறிற்று.
(ஞானம்) பெரியோர் வசநங்களாற் குரும்பையாண்பனைய்
னென வாண்பனையிற் குரும்பைதோன்றினது சத்ததிலே
தோன்றினதல்லவோ வென்னி லவர்கள் சிவோகம்பாவனா
பலத்திலுண்டான தொழியக் கேவலஞ் சத்ததிலுண்டான
தன்று உண்டாக்வேல்லா வசநங்களிலுமுண்டாகவேண்டு
மெனக்கொள்க. (எ)

“பாலெனய்தல்பாடியதும் பாம்பொழியப்பாடியதங்
காலனையன்றேவிக் கராங்சொண்ட - பாலன், மாணந்தவிர்த்
ததுவு மற்றதுபுநந்தங், கரணம்போல்லாமைகாண்” என்
பதனாற் சிவோகம்பாவனையா லுண்டானதேன்றிக. என்
றார் ஞானப்பிரகாசர்.

அத்தந்தெளிதற்கொளியானதுபோற்

சத்தம்பொருடானறிதற்குளதா

நித்தம்மதுவன்றுரைநின்றழியுஞ்

சித்தன்னொருவன்னுரைசெய்தனனே. (அ)

(இ-ள்) அத்தந் தெளிதற்றொளியானதுபோல். எ-து
இருளின்கட்கடக்கும் பலபொருள்களைத்தெரிந்தறிதற்குக் கை
விளக்குண்டானதன்மைபோல, —சத்தம் பொருடானறிதற்
குளதாம். எ-து. பலபேதப்பட்டபொருள்களையுறிதற்குச்
சத்தமுண்டானதாம், —நித்தம் மதுவன்றுரைநின்றழியும்,
எ-து. அந்தச்சத்த நிலைபேற்றையுடைத்தல்லவாய் பொருளா
கிய காரணமில்லையாயிற்றானுங் காரியப்படாதழியுமாகை

யால்,—சித்தன், னொருவன் னுரைசெய்தனனே எ-து. இந்தச் சத்தஞ் சித்தஞ்சிய பரமேசுவரனாலே யுண்டாகப்பட்டதாதலால் நீ பிரமமென்று சொல்லக்கடவையல்லே. எ-து.

இச்செய்யுளும் பிரமம்பரமேஸ்வரனல்லது சத்தம் பிரமமல்லவென்று மறுத்துக் கூறிற்று.

உரையானதென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட் காறுஞ் சத்தப்பிரமவாதிமதத்தை மறுத்துக் கூறிற்று. (அ)

இதன்பின்னர் நையாயிகம், வைசேடிகம், பௌராணிகம், ஐதிகம், சேசரசாங்கியம், சித்தசைதந்நியவாதம் என்னு மறுவகைமதமு மவற்றின், மறுதலையு ஞானவரணவிளக்கத் திற்காண்க. என்றார் மற்றோருரையாகியார்.

சத்தப்பிரமவாதி மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—௨௧௮.

மாயாவாதிமதம்.

நானேபிரமமென்றுரைத்துஞாலம் பேய்த்தே ரெனவெண்ணி, யுனேபுகுந்துநின்றயிர்கட் சூபதே, சங்களுரைத்துவரு, மானாமதிகேடனுமாயமாயர்வா திபேயாகித், தானேயுரைக்குமநூலி னுண்மைதன் னேச்சாற்றுவாம். (க)

(இ-ள்.) (நானே-சான்றுவாம்.) ஆன்மாவஞ்சிவமுமென் னுது அகம்பிரமமென்றுசொல்லிப் பிரபஞ்சமெல்லாம் பேய் த்தேர்போலப் பொய்யெனக்கருதிக் கருப்பாசயநீங்காமனி ன்று தான்மற்றுள்ளவான்மாக்களுக்குப் போதங்கள்சொல் வித் திரியுமிகுலச்சையில்லாத புத்திஹீனனுமாகிய மாயா வாதியென்னஞ்சமயி பித்தேறி வேதாகமங்களுக்குப் பொ ருந்தாமற் றனக்குப்பொருந்தத்தானே சொல்லிக்கொள்ளு மந்ததூலினதுண்மையின் றன்மையைச் சான்றுவாம். எ-று. ஊனேபுகுந்துநின்றென்பது தான்பிரமமாயின் ஊனிற்புகு தல்வேண்டாவென்பதுகருத்து. உயிர்கட்குபதேசங்களுரைத் துவருமென்பது சர்வான்மாக்களுந் தன்னைப்போலப் பிரம மாகையால் உபதேசஞ்சொல்லவேண்டாவென்பது கருத்து.

சத்தப்பிரமவாதியை நிஷேதமாக்கி மாயாவாதிமதங் கூறுவா னெடுத்துக்கொண்டா ரதனுள்ளிச்செய்யு ளவனித்தன் மைய னென்பது கூறிற்று. பேய்த்தேர்—கானல் ஜலம் (க)

அநாதிமலபெத்தனாய் ஆனைமுதலெனும்பீரூன வெண்ப த்திநான்கு தூருயிரயோனிபேதங்களையுங் கன்மத்துக்கிடாக வடைந் தளவிற்ந்தகாலம் ஜநநமாணதிக்கப்பட்டுச் சுவர்க்க நர்காதிகளிலுள்ள விற்பதுன்பங்களைப்புகித்துச் சுதந்தரான னுமாய் மிகவுஞ்சிற்றறிவுடையனுமா யான்மவர்க்கத்திலொன் றான தன்னையநாதிமலமுத்த சிற்சத்திசொருபமாய்ச் சர்வோ பாதிரகிதமாய்ச் சர்வஞ்ஞசர்வகர்த்திருத்துவ முடைத்தாய்ச் சுதந்தரமுமுடைத்தாயுள்ள பரப்பிரமமென்றறியாம னினைத் தலினாலே மதிசே—னென்றும் பேயாகியென்றும் சொன்னு ரென்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர் தன்னைப்

பிரமமென்று கொண்டு பந்தத்திற்பொருந்திதலால் மதிக்கே
-ன். எ-ம். பிரபஞ்சத்தைச் சுத்தப்பொய்யென்றுகொண்டு
வேதாதிப்பிரமாணங்கொண் டபதேசித்தலாற் பெயாகி,
எ-ம். கூறியவாறு காண்க. இந்தமாயாவாதத்திற்கு விவர்த்த
மாயாவாதமென்றும் பெயர். என்றார்.

அறிவாயகிலகாரணமாய நந்தரநந்தமாயருவா
ய்ச், செறிவாயெங்குநித்தமாய்த் திகழ்ந்தசத்தாய்ச்
சுத்தமாய்க், குறிதான்குணங்களொன்றின்பிறிக் கூறும்
வேதந்தனக்களவாய்ப், பிறியாவதுபூதிகந்தனக்காய்
நின்றதந்தப்பிரமந்தான். (2)

(இ-ள்.) அறிவா யகிலகாரணமா யநந்தாநந்தமாயரு
வாய்ச் செறிவாயெங்கு நித்தமாய்த் திகழ்ந்தசத்தாய்ச் சுத்த
மாய். எ-து. ஞானமே சொருபமாய்ப் பிரபஞ்சத்துக்குக்
காரணமா யெல்லையில்லாதவாநந்தமா யுருவமின்றியருவமா
யெங்குநிறைந்து நிற்பதுமாய்க் கேடின்னிவிளங்கத்தக்கதும
யசுத்தத்திடன் கூடாது, சுத்தமேயாய், —குறிதான் குணங்
களொன்றின்பிறிக் கூறும்வேதந்தனக்களவாய்ப் பிறியாவது
பூதி கந் தனக்காய்நின்ற தந்தப்பிரமந்தான். எ-து. ஓரடை
யாளமு மோர்குணமுங்கூறுதற்கொன்று மில்லையாய்ச் சொ
ல்லத்தக்க வேதங்கட்கு வரம்பாய் நீக்கமில்லாத வதுபூதி
தனக்கேயுடைத்தா யிப்படிநின்றபொருள் பிரமம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமநிலை கூறிற்று. பிறியாவதுபூதிகந்த
னக்காய். என்றதனால், ஞானருஞானபேதமில்லை என்பதா
யிற்று. (2)

ஒன்றாமிரவிபலபாண்டத் துண்டாமுதகத்தங்க
ங்கே, நின்றாற்போலவுடரோறு நிகழ்ந்துநிற்கும்பொ
ருண்மேற்கண், சென்றாற்போலப்புலன்களுக்குஞ் சி
ந்தைதனக்குந்தெரிவரிதா, மென்றாற்காட்சிமுதலாய
விருமுன்றளவைக்கெட்டாதால். (௩)

(இ-ள்.) ஒன்றாமிரவிபலபாண்டத் துண்டாமுதகத்தங்
கங்கே நின்றாற்போல. எ-து. ஓராதித்த னாகாசத்திலேநிற்
கப் பலபாத்திரங்களிலுமுண்டாகிய ஜலங்களிலே தனித்த
னியே தோன்றுமாறுபோல,—உடரோறு நிகழ்ந்துநிற்கும்
பொருள். எ-து. ஏகமாகியபிரம முடல்கடோறுந் தனித்த
னியே தோன்றப்பட்டுநிற்கும்,—மேற்கண் சென்றாற்போ
லப் புலன்களுக்குஞ் சிந்தை தனக்குந்தெரிவரிதாம். எ-து.
அவ்வாதித்தன் பாத்திரவுதகங்களிலகப்படாமன் மேற்பட
வியங்குகின்றாற்போல வந்தப்பிரமமுடலிலகப்படாது மேற்
பட்டிந்திரியங்களுக்குங் கரணங்களுக்கு மறிதற்கரிதாய் நிற்
கும்,—என்றாற் காட்சிமுதலாய விருமுன்றளவைக்கெட்டா
தால். எ-து. இப்படிச் சொல்லப்படுகையாலே காட்சிமுத
லாய வாறளவைக்குந் தெரிதற்கரிதாம். எ-து. ஆல் அசை.

இச்செய்யுளான்மாவென் றென்றின்லை சர்வமும் பிரம
மேயென்று கூறிற்று. பொருண்மேற்கண். எ-து. பாத்தி
ரத்திடத்துக் கண்ணானதோடிக் கண்டாற்போல வறிவுகளுக்
கிராவணன் பலதலையுங்கொண்டு வியாபரித்தாற்போலவு
யாயிரம் பணமுடையையுடைய வநந்தனைப்போலவு மொருவ
னுமே பலமுகமாய் வழங்காநின்றான். இருமுன்றளவையெ
ன்றது பிரத்தியக்ஷம், அதுமானம், ஆகமம், உவமானம், அருத்
தாபத்தி, அபாவம். (௩)

இதற்கவர்கள் வசநம் “அப்பிலருக்கன் போல் நின்றவர்
சோபநம். எ-ம். அளவையாறுக்கும் “பொறியான்மநாதிக
ளானாற் பொருளின் பேத, மறியுமறிவே காண்டலாம்” ஏதுவி
னாலேது மாணத்திருட்டாந்தத்தி னேனுமாததுமானமென்
றறி.” “நேரியவுந் தூரியவுநின்மலன் சொல்லாவுணருங்,
கூருணர்வேயாகமமாகும்” “விட்டுவிடீர்தம் விளங்கறிவபாவ
மெனக், கட்டுரைப்பா மெய்ப்பொருளின்கண்” “அடுத்துல
கோதும் பொருளருத்தாபத்தியாமதுதா, டுனடுத்தமொழியி
னஞ்செப்பு வதாகுமிவ்வூரிலருள், படைத்தவரென்னிற்படை
யாதவருளரென்று மிவன், கொடுப்பவனென்னிற் கொட
தாருமுண்டென்றுகொள்வதுவே” பகற்புசியாததேவதத்தன்
பருத்திருக்கிருடென்ற ஸிரவுண்பானென்றறிவது மருத்தா
பத்தியென்றறிக. “பிறிதொருருப்பெற்றது போன்மற்றோரு
ருவை, யறியுமறிவேயுவமையாம்” என்றறிக. அருத்தாபத்தி
யைவிட் டொழிபக்கூட்டி யாறளவையென்னலுமாம். அஃ
தாவது “பிறிதொருருப்பெற்றது போன்மற்றோருருவை, யறி
யுமறிவேயுவமையாம்.” எனவறிக. ஏன்றார் ஞானப்பிரகா
சர்.

இருளிற்பழுதையரவெனவே யிசைந்துநிற்குமிரு
ங்கதிர்க, ளருளப்பழுதைமெய்யாகி யரவும்பொய்யா
மதுவேயோன், மருளிற்சகமுஞ்சத்தாகி மருவித்தோ
ன்றுமாசில்லாத், தெருளிற்சித்தேசத்தாகும் பித்தா
ஞ்சகத்தின்செயலெல்லாம். (சு)

(இ-ள்.) இருளிற்பழுதை யரவெனவே யிசைந்துநிற்கு
மிருங்கதிர்க ளருளப்பழுதைமெய்யாகி யரவும்பொய்யா

மதுவேபோல். எ-து. இருளின்கட்புற்றருகேயொருபழுதை
கிடப்ப வதனைக்கண்டோர் பாம்பெனவே பொருந்திநிற்கு
மளவி லாதித்தகிரணங்கடோன்றப் பழுதைமெய்யாய்ப்
பாம்புபொய்யாமதுபோல,—மருளிற்சகமுஞ் சத்தாகி மரு
வித்தோன்றும். எ-து. பொய்யாகிய பிரபஞ்சத்தினுடைய
செயலு மயக்கத்தாலே மெய்யாகப் பெருந்தித்தோன்றும்,—
மாசில்லாததெருவிற் சித்தேசத்தாகும் பித்தாஞ்சகத்தின் செ
யலெல்லாம். எ-து. மயக்கமற்ற பிரமஞானத்தாலே விளங்
கினகாலத்துப் பிரமமேயுண்மையாகப் பிரபஞ்சத்தின் செய
லெல்லாம் பொய்யாம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சம்பொய்யென்பது கூறிற்று. (ச)

இதற்கவர்கள் வசநம். “பற்றியவிருப்பொழுது தாம்
பில் வருபாம்பென், ஹற்றபயமற்றவினைமுற்று மதினுண்
டோ, சுற்றமரணப்பிறவி சூழ்வினைகளெல்லா, மற்றவிடநீ
யறியின்முற்று மவையுண்டோ” என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

உலகந்தானுநிருவசநத் துண்டாமின்றேலுதி
யாது, நிலவியுண்டேலழியாது நிற்பதாகுமித்தையா,
விஸ்குசத்திகனல்சேர வின்றும்வெள்ளிநின்றதாங், கு
லவுசகமுமவிகாரம் பரமார்த்தத்திற்கொள்ளாதால்.

(இ-ள்.) உலகந்தானு நிருவசநத்துண்டாம். எ-து. பிர
பஞ்சமானது வசநாகிதமான பிரமத்திலேநின்றுந் தோன்
றும்,—இன்றேலுதியாது. எ-து. அந்தப்பிரமத்தினின்றுந்
தோன்றுதாகில் வேறொருபாதானமுண்டாய்ப் பிரபஞ்சந்
தோன்றுவதழில்லை,—நிலவியுண்டேலழியாது நிற்பதாகும்.

எ-து. பிரபஞ்சத்தையொருவர் தோற்றுவித்துண்டாக்காமற்
 ருனே பிரகாசித்துண்டாமாகில் அதுவுமொருமுதலா யழியா
 துநிற்கத்தரும். அதுவன்றியழியக் காணப்படுமஃதியாங்ஙன
 மென்னில்,—மித்தையால். எ-து. பிரபஞ்சமெய்போலத்
 தோன்றினும் பொய்யாகை நிச்சயமாகையால்; அஃதன்றிப்
 பிரபஞ்சமெய்போலத்தோன்றிப் பிரகாசிக்கிறபடியும் பார
 மார்த்தத்திற் பொய்யாகிறபடியு மெங்ஙனமென்னில்,—இல
 குசத்திகனல்சேர வின்றும் வெள்ளி நின்றதாங் குலவுசகமு
 மவிகாரம் பரமார்த்தத்திற் கொள்ளாதால். எ-து. வெள்ளி
 போலப் பிரகாசிக்கு மிப்பியையும் வெள்ளியையுங் கனலி
 லிட்டா லிப்பிகெட்டு வெள்ளிநின்றற்போல மெய்போலத்
 தோன்றும் பிரபஞ்சமும் அவிகாரமாகிய பிரமமும் பரமார்த்
 தத்தி னிருபண்ஞ்செய்தால் அவிகாரமாகிய பிரமமேமெய்
 யாய்ப் பிரபஞ்சம் பொய்யாகக் கொள்ளப்படும். எ-து.
 அவிகாரமும் எனவும்மைவிருக்க. நிர்வசநம் அவிகாரமென்
 பன பிரமத்துக் கோராகுபெயர். சுத்தி இப்பி கிளிஞ்சல்.

இச்செய்யுள் பிரமத்திலே பிரபஞ்சத்தோன்றுமுறைமை
 யும் பிரபஞ்சம் பொய்யென்பதுங் கூறிற்று. (௫)

தாங்குமூலகுக்குபாதாநஞ் சத்தாஞ்சிலம்பிநா
 றன்பால், வாங்கிவைத்துக்காப்பதுபோல் வையமெ
 ல்லாந்தன்பக்க, லோங்கவுதிப்பித்துளதாக்கி நிறுத்தி
 யொடுக்கத்திலதாக்கு, மாங்குவந்தவாறதனாற் சத்
 தாஞ்சகத்தினமைவெல்லாம். (௬)

(இ-ள்.) தாங்குமூலகுக் குபாதாநஞ்சத்தாம். எ-து.
 ஆதாரமாகிய பிரபஞ்சத்திக் குபாதாநஞ்சத்தாகிய பிரமமே
 யாம். அஃதென்போல வென்னில்,—சிலம்பிநா றன்பால்

லாங்கிவைத்துக் காப்பதுபோல் வைப்பெல்லாந்தன்பக்க
லோங்கவதிப்பித்துளதாக்கி நிறுத்தியொடுக்கத் திலதாக்கும்.
எ-து. சிலம்பியானது நூலைத்தன்னிடத்திலே நின்றும் தோற்
துவித் தந்தநூலையோரிடத்திலே யுண்டாக்கவைத்துப் பாது
காத்துப் பின்பந்தநூலழியும்படி தானீங்குந்தன்மைபோலப்
பிரமமும் பிரபஞ்சபேதமெல்லாந் தன்னிடத்திலே நின்றும்
தோற்றுவித்து மீவைப்பரிபாலிக்கும்படி யுண்டாக்கி ரகூதித்
தும் பின்னில்லைபாம்படி சங்கரித்திடும், — ஆங்குவந்தவாற
தனாற் சத்தாஞ் சகத்தினமைவெல்லாம். எ-து. அப்படிப்பிர
லத்திலே தோன்றிநின்று கெடுகையாற் பிரபஞ்சஞ்சேடமாத
லாற் பிரமத்தினுடைய வியமமே பிரபஞ்சத்தின் செயலெல்
லாம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமத்திலே பிரபஞ்சந்தோன்றிநின்று
கெடுமென்பதாஉம் பிரபஞ்சம நித்தியமென்பதாஉங்கூறிற்று.

மன்னும்பிரமத்தினின்வானாய் வானின்வளியா
யந்தவளி, தன்னினமுலாயமுலின்பாற் சலமாய்ச்சல
த்திற்றாரணியாய்ச், " சொன்னவிதனின் மருந்தாகித்
தோற்றுமருந்திலன்னமா, யன்னமதனிற்றுக்காதி
யாதுதாதுவாயினவால். (எ)

(இ-ள்.) மன்னும்பிரமத் தனில்வானாய் வானின்வளியா
யந்தவளிதன்னினமுலா யமுலின்பாற் சலமாய்ச் சலத்திற்றா
ரணியாய். எ-து. கேடில்லாத் பிரமத்திலே யாகாசந்தோ
ன்றி யாகாசத்திலேவாயுத்தோன்றி யந்தவாயுவிலே யக்கரி
தோன்றி யக்கரியிலே ஜலந்தோன்றி ஜலத்திலே பிருதிவி
தோன்றி, — சொன்னவிதனின் மருந்தாகித் தோற்றுமருந்தி

லன்னமா யன்னமதினி ற்றுவக்காதி யாற்றுதாதுவாயினவாவி.
எ-து. . பிருதிவியிலே டோஷதியாயவ்வோஷதியிலேயு
ணவா யவ்ஷணவிலே காயப்பகுதிப்பட்ட தாதுக்களாறு
முண்டாயின. எ-து. தாதிக்களாறுவன—தோல், எலும்பு,
நரம்பு, மச்சை, சோரி, சுக்கிலம், என்பவை. இவைகாயத்
தின் பகுதிக்கோர் பொதுப்பெயர்.

இச்செய்யுள் பிரமத்திலே நின்றும் பிரபஞ்சந்தோன்றி
வருமுறைமை கூறிற்று.

“தோலுதிரமாங்கிசமேதை யென்புமச்சையாகிய கொ
ழுப்புமாகும்” “மண்ணீர் விரவின் மருந்துதிக்கு மம்மருந்தி
னுண்ணும்பயன்கணுறும்”, என்பது மறிக. ஏன்றார் ஞானப்
பிரகாசர்.

ஆறுதாதுக்களுங்கூடி வந்தகோசமன்னமய, மா
றில்பிராணகோசமயமன் னுமதனின்மனோமயந்தான்,
வேறுவரும்விஞ்ஞானமய மேவுமதனினதுதன்னிற்,
கூறிவருமாநந்தமயங்கோச மயம்பின் கூடியதால், (அ)

(இ-ள்.) ஆறுதாதுக்களுங் கூடிவந்த கோசமன்னமயம்.
எ-து. . அவ்வாறுதாதுக்களுங்கூடி யுண்டாகவந்த தன்னமய
கோசம்,—மாறில்பிராணமயகோச மன்னுமதனில். எ-து.
அந்தவன்னமயகோசத்திலே வாயுப்பரத்து துடிப்புண்டா
னது பிராணமயகோசம்,—மனோமயந்தான். எ-து. அந்தப்
பிராணமயகோசத்திலே மீயக்கங்கிப் பழையமனங்கூடி
டுவது. மனோமயகோசம்,—வேறுவரும் விஞ்ஞானமயமேவு
மதனின். எ-து. . அந்தமனோமயகோசத்திலே வேறுகவருஞ்
சோத்திராதிகள் கூடி யறிவாயிருப்பது விஞ்ஞானமயகோசம்

அதுதன்னிற் கூறிவருமாந்தமயம். எ-து. அந்தவிஞ்ஞானம்
ய கோசத்திலே வாக்காதிகள்கூடி யாந்தமாயிருப்ப தாந்
ந்தமயகோசம்,—கோசமயம் பின்கூடியதால். எ-து. மய
மென்னுஞ்சொல்லின் பின்னேகோசமென்னுஞ் சொற்கூடிய
தாம். எ-து. மயமென்னுஞ்சொல்லின்பின் கோசமென்னுஞ்
சொற்பெயர்கூறுது பின்கோசமெனக்கூடியதெனத் தொகுத்
தொரு சொல்லாகக் கூறினார்.

இச்செய்யுள் பஞ்சகோசங்களுங்கூடிய முறைமைகூறிற்
று. கோசம் உறுப்பு. இவற்றின்விவரங்களை ஞானாவரணச்
செய்யுளிற்காண்க. (அ)

கோசவுருவிற்பிரமந்தான் கூடித்தோன்றுநீடு
மொரு, காசமருவுங்கடந்தோறு நின்றாற்போலக்
கதிரவன்றன், வீசகிரணமுருவில்கண் வெளிப்பட்ட
டிடுவததிற்பற்றும், பாசமதனுக்கின்றாகு மென்றாற்
புர்த்திற்பற்றுண்டோ. (கூ)

(இ-ள்.) கோசவுருவிற்பிரமந்தான் கூடித்தோன்றும்.
எ-து. பஞ்சகோசமாகிய வுருவின் கண்ணே பிரமமானதுகூ
டிப் பிரகாசிக்கும். அஃதென்போலவென்னில்,—நீடுமொரு
காசமருவுங்கடந்தோறு நின்றாற்போலக் கதிரவன்றன் வீச
கிரணம், எ-து. (நீடுமொருகாசமருவுங் கதிரவன்றன் வீசகி
ரணங்கடந்தோறு நின்றாற்போல) எனமாயுக. எட்டுதற்கரிதா
யெர்ப்பிற்வாகாயத் தின்கண்ணே பொருந்திநிற்கு மாதித்த
னது மிகுந்தகிரணமானது பூமியின்கண்வைத்த கடந்தோறுந்
தனித்தனியே தோன்றுமாபோல,—உருவின் கண் வெளிப்
பட்டிடுவது. எ-து. அந்தப்பிரமமு மாதித்தனைப்போல

வெட்டாதாயினு முருக்கடோறுங் தானாய்நிற்கும்,—அதிற்பற்
றும்பாசுமதனுக் கின்றாகும். எ-து. கிரமப்படிப் பாசத்தோடு
கூடிநின்றதாயினும் பிரமத்தைப்பாசஞ்சென்று பற்றுவதில்
லையாம்,—என்றற் பரத்திற்பற்றுண்டோ. எ-து. பிரமத்
தைப் பாசம்பற்றாதாகையா லந்தப்பிரமத்துக்குப் பாசத்
தோடுபற்றில்லை. எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமங் காயத்தோடு கூடிப்பற்றிடுமுறை
மையுங் கூடிநிற்பினும் பாசப்பற்றில்லையென்பதுவுங்கூறிற்று.
ஆகாசம்காசமெனத் தலைக்குறைந்துநின்றது. ஓ எதிர்மறை.

நீடுமொருகாசமருவுங் கடந்தோறு நின்றாற்போல. எ-து
பெரியதாயொன்றாயிருக்கிற வர்காசமானது கடங்கடோறும்
பொருந்திப் பலவாகநின்றாற்போல. எ-ம். கதிரவன்றன்
லீசுகிரணமுருவின்கண் வெளிப்பட்டிடுவத திற்பற்றும் பாச
மதனுக்கின்றாகு மென்றாற்பரத்திற்பற்றுண்டோ. எ-து. விட்
டுவிளங்காநின்ற வாதித்தனது கிரணமானது பதார்த்தங்க
ளிற் பிரகாசித்திருந்து மவையிற்றிற்பற்றின்றி நிற்குமென்
றாற் சரீரங்கடோறும் பொருந்திநின்றாலும் பரப்பிரமத்திற்
குப் பற்றுண்டோவிலையாம். எ-ம். கூறினர், ஞானப்பிர
காசர். பரப்பிரமம் ஜீவப்பிரமமாகவவச்சேதப்பட்டாலும்
ஏகதேசமில்லையென்பதற்குக் கடந்தோறு நின்றாற்போல.
எ-ம். குணதோஷமில்லையென்பதற்கு அதிற்பற்றும் பாசும
தனுக்கின்றாகும். எ-ம். கூறியவாறுய்த்துணர்க். என்றார் மற்
றேருரையாசிரியர்.

அலகின்மணிகளவைகோவை யடைந்தபொழுதி
லங்கங்கே, நிலவுமொருதூற்பலநிறமாய் நின்றாற்போ

லநீடுருவம், பலவுமருவ்பேதத்தாற் புன்மையாகிப்
'பிரமந்தான், குலவுபோகபோக்கியங்கள் கொள்ளும்
போன்றுகொள்ளாதால். (க0)

(இ-ள்.) அலகின் மணிகளவைகோவை யடைந்தபொழு
திலங்கங்கே நிலவுமொருதூற்பலநிறமாய் நின்றாற்போல நீடு
ருவம் பலவுமருவ்பேதத்தாற் புன்மையாகிப் பிரமந்தான்.
எ-து. எண்ணிற்றந்த பலவன்னமாகிய மணிகளைக் கோவை
யாகக் கோத்தவிடத் தொருநிறப்பட்டதூ லம்மணிகளாலே
பலநிறமாய் நின்றாற்போலப் பிரபஞ்சத்திற்றோன் றப்பட்ட
யோனிபேதங்கள் பலவாகப் பேதிக்கப்படுகையா லவற்றோ
டுங்கூடிய பிரமமும் பலபேதப்பட்டாற்போல வங்கங்கே
தோன்றும், -குலவுபோகபோக்கியங்கள் கொள்ளும்போன்று
கொள்ளாதால். எ-து. ஆகையான் மணிகளிற்பொருந்தின
தூலுந் தன் தன்மைகொது நின்றாற்போலப் பிரமமும் போ
கபோக்கியங்கள் கொள்வாரைப்போன்று கொள்ளாதாய்
நிற்கும். எ-து,

இச்செய்யுள் பிரமம் பேதிக்கப்பட்டாற்போலத் தோ
ன்றினும் பேதப்படாதென்பது கூறிற்று. (க1)

“நீலமணிபச்சை பவளந்தரளநிற்க, கோலவொளிநூலி
னோளி யாயகுணமேபோன் மூலவுருவாகியுளந் முழுதுமா
னத், சாலவருபேதமது நீதவி ரவுண்டே” இஃதவர்கள்வச
நம். போகம் எ-து. புசிப்பும், போக்கியம். எ-து. புசித்தந்
கூடமான பொருளும் என்றறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

போற்றுஞ்செயலாற்பலநாமம் புனைந்துபோக
போக்கியத்திற், றோற்றுநனவுகனவினுடன்சமுத்திது
ரியமெய்துமிதற், கேற்றகரணநிரைநிரையே யீரேழ்
நாலொன்றெல்லாமு, மாற்றிநிற்குங்கேடின்றி வந்த
போகமாய்ந்திடவே. (௧௧)

(இ-ள்.) போற்றுஞ் செயலாற்பலநாமம் புனைந்து
எ-து. பிரபஞ்சத்தோடு பொருந்தினதொழிலாலே பரமான்
மாவென்றும் ஜீவான்மாவென்று மந்தரான்மாவென்று நரநா
ன்மாவென்றுத் திரியக்கான்மாவென்றும் பலபெயர்களையும்
பொருந்தி,—போகபோக்கியத்திற்றோற்றும். எ-து. போக
த்திலும் போக்கியத்திலுங் கூடியதுபவிப்பாரைப்போலத்
தோன்றும்,—நனவுகனவினுடன் சமுத்திதுரியமெய்தும். எ-து.
சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சமுத்தி துரியமென்னு நாலவத்தை
யும் பொருந்தும்,—இதற்கேற்ற கரணநிரைநிரையே யீரேழ்
நாலொன்றெல்லாமு மாற்றிநிற்குங் கேடின்றிவந்த போகமா
ய்ந்திடவே. எ-து. அவ்வவத்தை நாலிற்குங் கூடிநிற்குங்
கரண மடைவே நிரைநிரையாகக்கொள்ளுமிடத்துச் சாக்கி
ரத்துக்குப்பதினாலும், சொப்பனத்துக்கு நாலும், சமுத்திக்
கொன்றும், துரியத்துக்குக்கேடில்லாத வந்தப் புண்ணியபா
வங்கள் கெடும்படி யெல்லாவற்றையு நீங்கிநிற்கு மிடமுமாக
நிற்கும். எ-து. சாக்கிரத்திப்பதினான்கு கருவியாவன சோத்
திராதியைந்தும், சத்தாதியைந்தும், அந்தக்கரணநாலும் ஆக
ப்பதினாலும். சொப்பனத்தினாலாவன அந்தக்கரணங்கள்,
சமுத்தியிலொன்றாவது-உள்ளம்-இதனையே சித்தமெனக்கூறு
வர். பிரதிருதி புமான் மகான் புருடன் அவித்தை அவ்விதத்

தம் மூலப்பிரகிருதி என்பன ஒருபொருட்கிளவி. பிரமமொழிய வெல்லாநீங்கி நின்றவிடந்துரியம். போகம் புண்ணியபாவம். பேர்க்கியம் மனம். இவையிரண்டிற்குஞ் சாஷிபூதம் பிரமமென்பது கருத்து. அவத்தையென்பது பிரமமுபாதிகளோடுங் கூடினாற் பேதிக்குமவதாம். சாக்கிரம் விழிப்பு. சொப்பனம் பிரகிருதியவதாம். சுழுத்தி பிரகிருதி ரூபம்.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சத்தோடு பிரமம்பலபேதப்பட்டுப் போகபோக்கியத்திற்கும் அவத்தைக்கும் சாஷிபூதமாய் நிற்குமுறைமைகூறிற்று. பேர்க்கியமென்பது, புசிப்பும் புசிப்புக்கிடமாகிய பதார்த்தங்களும். துரியமாவது கருவிநீங்கினவிடமெனக்கொள்க. (கக)

பலநாமமாவன—சாக்கிரத்தில் விசுவன். ஏ-ம். துரியத்தில் புருடன். ஏ-ம். வழங்குவருவனவாம். என்றாரோருரையாகிரியர்.

கருவியெல்லாநானெனவே கருதல்பந்தமக்கருத்தை, யொருவழுத்தியுண்டாகு முள்ளம்வித்தாஞ் செய்தியினுன், மருவுமாயாகாரியங்க ளவித்தைமாயவேமாயை, பிரியும்பிரியாஞானமது பிறக்கும்பிறவாபேதமே. (கஉ)

(இ-ள்.) கருவியெல்லாநானெனவே கருதல்பந்தம். ஏ-து. கருவிகள் பதினாலோடுங்கூடி அவற்றைநானென்று கருதி நிற்பது பந்தமாம், -அக்கருத்தையொருவழுத்தியுண்டாகும். ஏ-து. அக்கருவிகள் பதினாலோடுங் கூடாமல்நீங்கத்திரியத்து நிற்கவே தற்சொருபமாகிய சிவோகம் பாவம் பிறந்து

முத்தியுண்டாம்,—உள்ளம் வித்தாம். எ-து. பந்தத்துக்கு வித்தாவது மூலப்பிரகிருதி,—செய்தியினான் மருவுமாயாகா ரியங்கள். எ-து. அந்த மூலப்பிரகிருதியின் செயலாலே மாயாகாரியங்களாகிய சுகதுக்கங்கள் பொருந்தும்,—அவித் தைமாயவே மாயைபிரியும், எ-து. அவித்தையாகிய மூலப் பிரகிருதியின்செயல் கெடவிருக்க மாயைநீங்கும்,—பிரியா ஞானமது பிறக்கும் பிறவாபேதமே. எ-து. அம்மாயை நீங் கவே ஞானமுண்டாம். அந்த ஞானமுண்டாகியவிடத் தந்த ஞானம் பெந்தந்தோன்றாமற் சிவோகம்பாவம்பிறக்கும். எ-து

இச்செய்யுளுபாதினைவிட்டு நீங்குமுறைமை கூறிற்று. கருவியெல்லாமென்றது. 'தொண்ணுற்றாலும்.' உள்ளம்வித் தான் செய்தியினால். எ-து. அவித்தையாகிய வறியாமையின் காரியத்திலே பொருந்தும் என்க. (கஉ)

உள்ளமவித்தைச் செய்தியினான். எ-ம். பாடம். பிரியா ஞானமது பிறக்கப்பேதம் பிறவா. எ-கு. நீங்காத பிரமஞ்ஞானந்தோன்ற ஜீவான்மாபுரடா வென்னும் பேதங்கள் தோ ன்று என்றுரைத்தன ரோருரையாசிரியர்.

ஆனகன்மவதுட்டயங்க ளந்தக்கரண சுத்திதரு, மூனமின்றியச்சுத்தி ஞானமதனையுண்டாக்கு, ஞான மதுதரன்பிரமத்தை நானென்றுணர்த்துநான் பிறந் தால், வானமதிநீர்துளக்கமெனக் காணுந்தன்னைமா யையிலே (கங்)

(இ-ள்.) ஆனகன்மவதுட்டயங்கள்ந்தக்கரண சுத்தித் தும். எ-து. உண்டானகன்மதுஷ்டானமாகிய மகாவாக்கிய

சுத்தியாலே யந்தக்கரணத்துக்குச் சுத்தியுண்டாம்,—ஊன
மின்றி யச்சுத்திஞான மதனையுண்டாக்கும். எ-து. குற்றமின்
றியம் மகாவாக்கியசுத்தியானது ஞானத்தையுண்டாக்கும்,—
ஞானமதுதான் பிரமத்தை நானென்றுணர்த்தும். எ-து.
அந்த ஞான்ந்தானே யகம்பிரமமென்பதனை யறிவிக்கும்,—
நான் பிறந்தால் வானமதிநீர்த்துளக்கமெனக் காணுந்தன்னை
மாயையிலே. எ-து. அங்ஙனந்தானானதன்மையிலே கருத்
துமுற்றினு லாகாசத்திலுண்டாகிய சந்திரன் சலத்தின் கண்
ணே நின்று விளங்கத்தோன்று முருவம்போலத் தற்சொருப
முந் தெரியும். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமநிஷ்டை கூடுமுறைமையுடையது.
அதுஷ்டயமந்தக்கரணசுத்திதரும். எ-து. கன்மாதுஷ்டா
னங்களானவற்று னந்தக்கரணசுத்தியுண்டாம். துளக்கப்
பாடு சலத்தினலைச்சொழியச் சந்திரபிரதிபிம்பத்துக் கலைச்
சலில்லை அதுபோலக் கருவிகளுக்கொழியடி பிரமத்திற்கில்லை
என்க. (௧௩)

தானேதானாயதுபோகந்தன்னிற் றன்னையதுப
வித்திட், டேனையுபிரேயுணர்வேயென் றென்றுமின்றி
யுரைபிறந்து, வானேமுதலாம்பூதங்கள் மாயமாயா
தேறின்று, நானேபிரமமெனத் தெளியுஞானம்பிரம
ஞாலமே. (௧௪)

(இ-ள்.) தானேதானாயதுபோகந்தன்னிற் றன்னையதுப
வித்திட்டு எ-து. அகம்பிரமமா யநிபூதியுந்தன்னிலேதன்னை
யதுபவித்து,—ஊனையுணர்வே யுயிரேயென் றென்றுமின்
றியுரையிறந்து. எ-து. காயமென்றுங் கரணமென்றும் வாயு

வென்று மொருபேதமுமின்றி மின்னபடியென்று சொல்லு
தற்கோர் சொல்லின்றி, —வானே முதலாம் பூதங்கள் மாயமா
யாதேமன்வி. எ-து. ஆகாசமுதலாகிய மகாபூதங்கள் கெ
டவுந் தானொருக்காலங் கெடாதே விலைபெற்று, —நானே பிர
மமெனத் தெளியுஞானம் பிரமஞானமே. எ-து. ஆகம்பிரம
மெனத் தெளியுஞானமே பிரமஞானம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமஞானத்தினிற்குங் கருத்துக் கூறிற்று.
தானேதானாய். எ-து. கருவிகரணதிகளைநீங்கி. (௧௪)

“தன்னிற்றன்னைத்தானதுபவிக்கும் வானழிந்திந், தன்
னிலைமைகுன்றாதது” என்பது மறிக. என்றார் ஞானப்பிர
காசர்.

சாற்றுமறைதத்துவமசிமா வாக்கியங்கடனையு
ணர்ந்தாற், போற்றியதுநீயானாயென்றறைவ தல்லாற்
பொருளின்றே, தேற்றுமதனைத்தெளியாதார் தெளி
யப்பஞ்சவாதநமே, லேற்றவியமநியமாதியோக மி
ருநான்கியற்றுவரால். (௧௫)

(இ-ள்.) சாற்றுமறைதத்துவமசிமா வாக்கியங் கடமை
யுணர்ந்தாற் போற்றியது நீயானாயென் றறைவதல்லாற்
பொருளின்றே. எ-து. சொல்லப்படும் வேதத்தினுடைய
முடிவாகிய தத்துவமசிமுதலாகிய மகாவாக்கியங்கள் சொல்
லும் புகுதியையுணருங்காலத்தி ஐது நீயானாயென்பதல்லாது
மற்றொருபொருள் சொல்லுந் தில்லையாம். ஆதலால். — தேற்
றுமிதனைத் தெளியாதார் தெளியப்பஞ்சவாதநமே லேற்ற
வியமநியமாதியோக மிருநான்கியற்றுவரால். எ-து. இப்ப
டித் துணியச்சொல்லு மகாவாக்கியத்தினுண்மையைக்கொண்டு

சோகம் பாவகமாகவுநியாதா ரந்தமுறையெக்கூடித் தெளி
யவேண்டிப் பஞ்சவாதனமுதலாகிய பூசிக்குங்கிரியையும்
இயமமுதலாகிய வட்டாங்கயோகத்தையுஞ் செய்து தீரிவார்.
௭-று. எனவே சரிதை கிரியை யோகமாகியவை பிரமஞா
னங்கூடவேண்டிச் செய்யுந் தவமென்பதுகருத்து. பஞ்சவா
தனமாவன்-கூர்மாசனம், அநந்தாசனம், சிங்காசனம், பத்மா
சனம், யோகாசனமுமாம். அஷ்டாங்கயோகமாவன-இயமம்,
நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை
திபாநம், சமாதி, எனவிலை.

இச்செய்யுள் பிரமஞானங் கூடாதார் சரிதை கிரியை
யோகமியற்றைச் செய்து ஞானங்கைகூடுவரெனக் கூறிற்று.
பஞ்சவாதனம் எனப்பாடமாபின் ஆசனமும், யோகபடமும்,
தண்டும், கமண்டலமும், செபமாலையும் என்க. நானேபிரமம்
என்னுஞ் செய்யுண்முதல் இச்செய்யுட்காறும் மாயாவாதிம
துங்கூறிற்று. (கரு)

இயமநியமங்கள் ஒவ்வொன்று (க௦) விதமாம். ஆசனம்
(அ) விதம். பிராணாயாமம் (௩) விதம். பிரத்தியாகாரந்தா
ரணை (௩) விதம். தியாநம் (க௭) விதம். சமாதி ஏகரூபமா
கவுஞ் சொல்லப்படும். இவையிற்றில் இயமம்பத்தாவன—
கொல்லாமை, சத்தியம், களவின்மை, பிரமசரியம், கிருபை,
செவ்வியனாதல், கூடமை, நிலையுடைமை, அற்பபோஜனம்,
சௌசம், ஆ (க௦) நியமம்பத்தாவன—தவமும், சந்தோஷ
மும், ஆஸ்திக்கிரமமும், தாநமும், ஈரபூஜனையும், அர்த்த
சித்தாந்த சிரவணமும், இலச்சையும், புத்திமாணுகையும்,
ஜயமும், ஓமமும் ஆ (க௦) ஆசனமெட்டாவன—சொஸ்த்தி

காசநம், கோமுகாசநம், பத்மாசநம், க்ர சிங்காசநம். பத்திராசநம், முத்தாசநம், மயூராசநம், சுகாசநம் ஆக (அ) மந்துள்ளவை விரிக்கிற்பெருகும். விரிந்ததூல்களின் கண்டுகொள்க. “மகாவாக்கியதத்திவமசியைக்கேட்டுப், பகாத நிலையுப் பதத்தாற்பார்த்து.” “அப்பினைசைவாலே மதியசைதல்போற்றன்னை, மெய்க்கரணத்தாய்ந்ததனைவிட்டு” சோகமெனத்திருந்திகள் ஜீவனும் பரமு, மேகமாமுத்தியிதுவே” “ஆதநமே யோகபடந்தண்டுசெபங்குண்டிகை யென், னேதுமைந்திஞ் சாதநமென்றோர்”, “இயமநியமமிணங்காசநம்யாமம், —பிரத்தியாகார-முயவுணுங்காந், னூரணையோடு தியநசமாதியுமென், னேரிருநான்கங்கமெனவோர்” என்பவையுமறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மாயாவாதிமத முற்றிற்று.

பாயிர மூட்டப் செய்யுள்—௨௩௩.

மாயாவாதி மதமறுதலை.

ஏகானென்னவியம்பிப்படி யறிந்துமுத்தியடைமின்னென, மோகமானவுரைசோகமின்பொடு முடிந்திடாதுமஸ்டாகிய, காகமானதுகருங்கலின்றசைபரித்தமுங்கரியகுஞ்சியின், னாகமார்பசிதவிர்க்கவாயிடைகொடுத்ததென்றுரை செய்தன்மையே.

(இ-ள்.) ஏகானென வியம்பியிப்படியறிந்து முத்தியடைமின்னென மோகமானவுரை சோகமின்பொடு முடிந்திடாது. எ-து. மாயாவாதி நீயேகப்பிரமமென்றுசொல்லிப்

பின்பு கருவிகளைநீங்கி யிப்படித்தரிசித்து முத்தியடையுங்கோ
 னென்று மயங்கிச்சொல்லுஞ் சொல்லு நீயெடுத்தக்காட்டின
 சோகம்பாவனையேன் மகாவாக்கியத்தோடு கூடிமுடியாதி.
 ஆஃதெந்நவனமென்னில் அவ்வாக்கியம் அதுநானுனென் என்
 கையா விரண்டுபட்டுப் பெறுவானும் பேறுமாயொன்றுகை
 யால். ஆஃதன்றியும் பிரமத்தை விகாரமற்றதாகவுங்கூறி
 மீளவுமயங்கி அந்தப் பிரமஞ் சீவான்மாவாகப்பேதித்ததாக
 வுங் கூறினும். அதற்குக் கன்மமென்றொரு முதலின்றியில்
 லாததனையு முண்டாக்கி யதனைக்கூடிந்ரென்றுங் கூறியது
 மயக்கம். ஆஃதென்போலவென்னில்,—மலடாகிய காகமா
 னது கருங்கலின் நசைபறித்தழுங் கரியகுஞ்சியின்றாக மார்ப
 சிதவிர்க்க வாயிடைகொடுத்ததென்றுரைசெய் தன்மையே
 எ-து. ஒருமலட்டுக்காகமானது தனது கரியநிறத்தையுடைய
 குஞ்சினுக்கு மிக்கபசியைத்தணிப்பான் கரியகல்லுக்குண்
 டானவிதைச்சிையவாங்கிக் குஞ்சின்வாயிலேகொண்டுவந்து
 சொடுத்ததென்று, சொல்லுந்தன்மைக்கொக்கும். எ-து, என
 வே நிர்விகற்பமாகிய பிரமத்திற்குவமை மலட்டுக்காகம். அப்
 பிரமத்திலே சீவான்மாவாகப் பேதித்ததென்றதற்குவமை
 அக்குஞ்சு. அந்த ஜீவான்மாவுக்குக் கன்மாதிகளுண்டாக்கிக்
 கொடுத்தற்குவமை கல்லின் மாம்பும்.

மாயாவாதிமதங்கூறி யதனைமறுப்பா னெடுத்துக்கொ
 ண்டா ரதனுளிச்செய்யு ளான்மாவுண்டென்பதற்கோர் பிர
 மாணத்தாற் றொகுத்துக்கூறிற்று. மோகமானவுரை கொம்பு
 மூன்றொடு எனப்படும் இதன் கருத்து மூன்றுகொம்போ
 ரிங் கூடி யழிவில்லாத மலட்டுக்காக்கையானது என்னும்ஆ
 சேட்பயுத்தியெனக் கொள்க.

நீடுவேதமளவாகவேகமெனு நீதிதானிகழ்வதா
குமே; ஞாநாதுருவுஞானஞேயமுட், ஞாநான்ம
றையுமோதலா, லோடுமாகுமுனதேகமோதுமிவை
யூனமாகியுரைமாறுகோள், கூடுமாகுமதுபூதிதானு
மது கூடிடாதறிவிலாமையால். (2)

(இ-ள்.) நீடுவேதமளவாகவேகமெனு நீதிதானிகழ்வதா
குமேல். எ-து. அநாதியேயுண்டாகிய வேதமுதலாக வகம்
பிரமமென்றே சொல்லுமென்று 'நீசொன்னாய் அப்படியா
யின்,—நாடி ஞாநாதுருவுஞானஞேயமுட்—ஞாநான்மறையுமோ
தலால். எ-து. அந்தவேதத்திலு மாசுமத்திலு ஞாநாரு ஞான
ஞேயமாகிய மூன்று முதலுமுண்டெனவே தெரித்துநாடோ
றுஞ் சொல்லுதலால்,—ஒடுமாகுமுனதேகம். எ-து. நீயொன்
றென்றுசொல்லுஞ் சொல்லவ்வேதவாக்கியங்கொண்டே பின்
னிடாநிற்கும்,—ஒதுமிவையூனமாகி யுரைமாறுகோள் கூடுமா
கும். எ-து. இன்னும் நீயகம்பிரமமென்று சொல்லுஞ்சொல்
குற்றப்பட்டுத் தத்துவமசியென்னும் வாக்கியத்தோடு மாறு
கோடலைப்பொருந்தும்,—அதுபூதிதானுமதுகூடிடா தறிவிலா
மையால். எ-து. உனக்கான்மாவில்லையாகையாலே யதுபூதி
தானுமுண்டாகமாட்டாது. எ-து. அறிவில்லாமையா ல்லதுபூ
திதானுங்கூடிடாது எனமாறுக. நான்மறையுமென்கையாலா
கமத்துணியும்பெற்றது. உரை மகாவாக்கியம். அறிவு ஆன்மா.

இச்செய்யுள் ஞானஞேயங்களன்றி ஞாநாதுருமுண்டென்
பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. ஞாநாரு ஆன்மா. ஞானம் ஆன்மா
விற்குச் சகாயபூதமான சிவசத்தி. ஞேயம் அந்தச்சத்தியாஸ
நியப்படும் பிரமேயமான சிவம். (2)

நீதியாலொளிகொள் பானுவானதக னீரிலேநிக
முமாறுபோ, லாதிதானுருவ மாயகாயமதின் மேவி
யாவதிலையாகுமாந், தீதிலாவருவமாதலானிழல்கள்
சேரவேறிடமிலாமையால், " ஒதிலோரகலினீரிலே
யொருவர்காணலாலிலதுனேகமே. (2)

(இ-ள்.) நீதியாலொளிகொள் பானுவானதக னீரிலேநிக
முமாறுபோல். எ-து. கிரணங்களையுடைத்தாகியவாதித் தன்
துசாயை பாத்திரோதகங்கள் தோறு முறைமையாலே விள
ங்குமாபோல, — ஆதிதானுருவமாயகாயமதின் மேவியாவதிலே
யாகுமாந் தீதிலாவருவமாதலால். எ-து. (ஆதிதானுருவமுரு
வமாதலாந் காயமேவியாவதிலே) எனமாதக. சர்வத்துக்கு
முதலாயிருக்கிற பிரமங்குற்றமில்லாத வருபமாகையாலுபா
திகளோடுங் கூடியுருபமாகிய காயத்திலேபொருந்தி யுண்டா
வதில்லையாம் அன்றியும், — நிழல்கள் சேர வேறிடமிலாமை
யால். எ-து. பாத்திரோதக நிழலின்கண்ணிருந்தா லாதித்த
கிரணஞ் செல்லாதாற்போலப் பிரம்முங்கூடாதகாயமுமுண்
டாகவேண்டும். ஆகையாலும், — ஒதிலோரகலினீரிலேயொரு
வர் காணலாலிலதுனேகமே. எ-து. பாத்திரோதகத்திலே
யாதித்தனைக்காண்பா னொருவனைப்போலந் காயத்திலே பிர
மத்தனைக்காண்பா னொரான்மாவுண்டாகையாந் சொல்லுங்
காலத் தகம்பிரமமென்பதில்லையாம். எ-து. அருவமாதலா
லும் இடமில்லாமையாலும் ஒருவர் காணலாலும் என்னவுழ்மை
கூட்டுக.

இச்செய்யு ளாதித்தன்சாயை பாத்திரோதகங்கடோறும்
தோன்றுமாபோலக் காயங்கடோறும் பிரமநிற்கு மென்பத
னைக்காண வேறோராத்மாவேண்டுமென்று மறுத்துக்கூறிற்று.

நிழல்சேரவேறி—மிலாமையால். எ-து. பிரமமருவமாதலா
னிழல்சேர்தற் கிடமில்லையாம் (௩)

“பரிதிசூடந்தோறும் பதிவதுபோனிற்கும், பிரமமுட
ஞேறுமெனல்பித்து” “அருவாம் வியாபகமா யாதியந்தமற்ற,
துருவுடலினெங்கணுதிக்கும்” “ஏகதேசம் பருதியேயும் பிரதி
விம்ப, மேகதேசக்கடத்துள்ளே” “இந்த முறை பிரமத்தில்
லையேயாதலினு, லிந்தவுடற்பட்டான்வேளும்” “பரிதிசூடந்
தோறும்*பதிந்ததெனப் பார்ப்பார், பரிதியையல்லாரென்
றேபார்” “ஆகந்தோறு நிற்குமந்தப் பிரமமென, ஆகஞ்செய்
வார் வேறென்றோர்” என்னுந் திருவாச்சுக்களாற் பாத்திரோ
தக ரவிச்சாயாநியாய மொவ்வாதென்றறிக. என்றார் ஞான
ப்பிரகாசர். நிழல்கள் சேரவேறிடமில்லாமையால். எ-து.
சூரியபிரதிவிம்பங்கள் பொருந்திதற்கு ஆகல்கடோறு நீர்கள்
வேறுக விருந்தாற்போல வந்தப்பிரமமவச்சேதப்பட்டிருப்
பதற்கு வேறிடமிலாமையானும் என்றுரை யுரைத்தன ரோ
ருரையாசிரியர்,

வேறுவாயில்புலனோடுமேன்மனமு மேவிடாது
பிரமாணமுங் கூறிடாதறிவுதானெனனுவணர்தல்கோ
டுநீமுயலினாடினா, யீறிலாதபரமேகமேயுன வியம்பு
நீயிசையுஞானமும், பேறதாவதிலே பேதமானவிது
பேணவேயுளதுபேசிலே. (௪)

(இ-ள்.) வேறுவாயில் புலனோடு மேன்மனமு மேவி
டாது பிரமாணமுங் கூறிடாதறிவுதானெனனுவணர்தல்கோடுநீ
முயலினாடினாய். எ-து. ஒன்றோடொன்று கூடாமலுணரும்
பொறிகளும் புலன்களு மதன்மேலுண்டாகிய மனமுங்கூடாம
லுடலிலோரறிவுதனித்துநின்றறியாதிருக்கவும், அறியுமென்று

சாத்திரப்பிரமாணங்களுஞ் சொல்லாதாயிருக்கவும், நீ பிரம முங் காயத்தோடுங் கூடித்தானே தானாய்நின்றறியுமென்று சொல்லியவறிவு கோடில்லாத முயலுக்குக் கோடுண்டென்ற நித்தவறிவித்கொக்கும் அன்றியும்,—நாறிலாத பரமேகமே யென வியம்பு நீயிசையுஞானமும் பேறதாவதிலை. ஏ-து. கோடில்லாதபிரமஞ் சீவான்மாவுமாய் நிற்குமென்று சொல்லு கிறநீ பொருந்தினஞானத்தா லுனக்குப் பயனுண்டாவது மில் லையாம். அஃதெங்ஙனமென்னிற் பரப்பிரமமுமே சீவான் மாவுமென நீசொல்லுகையால்,—பேதமான விதுபேண வே யுளது பேசிலே. ஏ-து. நீயிங்ஙனஞ் சொல்லுமுறைமையின் றிப் பரமான்மாவு மதனையறியப்படுஞ் சீவான்மாவுமென விர ண்டி முதலுண்டென்று சொல்லுமுறைமையே போற்றவு ளது. ஏ-து. நாடினாய் ஆகேதபம்.

இச்செய்யு ளான்மாவுக்கொழியப் பிரமத்துக்குப் பங் தமுண்டாகாதாகையா ளான்மாவென்றென்றுண்டென்று கூறிற்று. வேறுவாயில். ஏ-து. வேற்றுமைப்பட்டிருக்கிற வித்திரியங்களும் புலன்களும் மனமும் பொருந்தாததாய்ப் பிரமாணங்களாலு மளவிடப்படாததாயுள்ளது ஆன்மத்தா னெனவுணர்தல். முயலுக்குக்கொம்புண்டென்று நாடினதற் கொக்குங்காண் முடிவின்றிருக்கிற பூரசொருபமொன்றெ ன்று சொல்லும்நீபொருந்தும்ஞானமும் பேறுபொருந்திமிந் தவான்மாவும் பரமும்பேதமுண்டென்னு மிதுசொல்லுங்கால த்துக் கைக்கொள்ளத்தகுவதாயுள்ளது. ஏ-து. இதனாற் பர த்துக்குப்பற்றில்லை ஜீவனுக்கேபுற்றுள்ளது ஆதலால் ஜீவபர பேற்முண்டென்று கொள்கவென்பது கூறிற்று. (ச)

“அறியப்படாதே லதுபிரமாணத்தா, லறியப்படாதழற் போதாம்” என்பதனுனறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

இலகுசோதிமணியென்வுமேகமெனி னிதனிவே
கமதுவிலகினாய், குலவிகாசமொளியதுவு நீடிவளர்கு
ணமுநாடுவதோர்குணியுமாம், பலவுமானகுணமொ
ருவுமேகமது வென்வுநீப்கரினிகரிலா, யுலகமானதனை
யுதவுமாறதிலையுணர் வுதானுமிலையுணரிலே. (௫)

(இ-ள்.) இலகுசோதிமணியெனவு மேகமெனில். எ-து.
மிக்கவொளியுமணியும்பேரல வொன்றாயிருக்குமென்று நீசொ
ல்லின்,—இதனிலேகமதுவிலகினாய். எ-து. இந்தவுவழைத
ன்னிலே யொன்றென்பதனை மறுத்துக்கூறினாய். அஃதியாங்
வன்மெனின்,—குலவுகாசமொளியதுவு நீடிவளர்குணமுநா
டுவதோர்குணியுமாம். எ-து. விளங்கப்பட்டமணியும் பிர
காசமானதுவு மிகவுமுண்டாகப்பட்டகுணமு மதனையாராய்ந்
தறியத்தக்க குணியுமாகையால்,—பலவுமான குணமொருவு
மேகமது வென்வுநீப்கரில். எ-து. அதுவன்றியு மொன்றான
பிரமமானது இச்சாநூனக்கிரியைகளாகிய பலகுணங்களை
நீங்கி நிற்குமென்று நீசொல்லின்,—நிகரிலா யுலகமானதனை
யுதவுமாறதிலையுணர்வுதானு மிலையுணரிலே. எ-து. அந்தப்
பிரமத்துக் கிச்சாநூனக்கிரியைகளாகிய பலகுணங்களில்லை
யாகில் ஒப்பில்லாத பிரபஞ்சமானதனை யுண்டாக்குந்தொழி
லுமில்லையா யந்தப்பிரமத்துக்கவற்றைக் கர்த்தனிக்கவேண்டு
மென்னு மறிவுமில்லையாம் விசாரிக்குங்காலத்து. எ-து. 'மணி'
யுமொளியுங் குணமுங் குணியுமாகையா விரண்டுபடுமென்
பதுகருத்து. இச்சாநூனக்கிரியையே நீங்கிய நிந்நிகற்ப
னென்னி விச்சாநூனக்கிரியையோடுங்கூடியே பிரபஞ்சத்
தின் சிருஷ்டிதிதி சங்கராங்கணடத்தவேண்டிகையால். அது
நீங்கிநிற்பனென்னில் அறிவுமில்லையாய்க் கர்த்தாவும்ல்லவா
வெனென்பது கருத்து.

இச்செய்யுளான்மாவும் பிரமமு ஷோன்றென்று கூறிய
 ஷுவமைகொண் டொன்றல்லவென்பது உ மிச்சாருரணக்கிரி
 யைகளில்லையர்யி னறிவுமில்லையாய்ப் பிரபஞ்சகருத்தியஞ்
 செய்யவுமாட்டானென்பது உங் கூறிற்று. இராவணனையும்
 சகத்திரவாகுவையு மொன்றுபலவானத்துக் குவமையிட்டாய்
 இராவண னொருமுகத்தார்க்கண்ட தொருமுகத்தாற்சொல்லு
 மாபோல வுலகத்திலொருத்தன்கண்ட தொருத்தனிந்துசொ
 ல்க்கண்டதில்லை சகத்திரவாகுவும் பலகரங்களாலுமியற்
 தப்பட்ட வில்லுமம்பும் வலிக்குங்காலத்து வேறுபடுகைவழ
 ங்கலும் வினையொன்றின்மேலா மிதுவப்படியன்றென்றுகண்
 டுகொள்க.

(௫)

“மணியொளிபோலேகமெனின் மாமணியுந்தேசங்,
 குணிகுணமென்றேபேதங்கொள்” “குணாதீதமென்று நீ கூ
 றுவையேயாகி, லெணுதுலகமுந்தருமாறென்” என்பதறிக
 ளன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

புற்றினேர்பழுதை தொக்கபோதுமயிர் புளகமர
 கவரவிரவிலே, யுற்றதாமதனையொக்கவேயுலகு திக்
 குமாறுமொருசத்திலே, பெற்றதாருமெனி னப்பி
 ராந்தியுடை யோருமப்பிரமபேதமாய், நிற்பர்நீபக
 ரின் முற்றுமைய நிலைபெற்றுவின்புமதிலாததாம்.

(இ-ள்.) புற்றினேர் பழுதைதொக்கபோதுமயிர் புளக
 மாக வரவிரவிலே யுற்றதாமதனை யொக்கவே யுலகுதிக்குமா
 றுமொருசத்திலே பெற்றதாருமெனில். எ-து. புற்றின்கண்
 ணே பழுதைகிடப்ப விருளித் தந்தப்பழுதையைக்கண்டவர்
 க்குப் பயத்தாலே மயிர் புளகித்துப் பாம்பெனவே நினைக்கப்

படுவதாமதுபோலப் பிரபஞ்சமு மொப்பற்றதாகிய பிரமத்
திலேதோன்றுமாறு மதனதமிக்கியத்தாலே யப்பிரபஞ்சமு
மெய்போலத்தோன்று முறைமையும் பெற்றதென்று நீ சொ
ல்லின்,—அப்பிராந்தியுடையோரு மப்பிரமபேதமாய்நிற்
பரம். ௭-து. அங்ஙனமயங்கினவறிவையுடையவான்மாக்களும், இச்
சாஞானக்கிரியையுண்டாய்ப் பிரபஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வ
தில்லையென்று நீ கூறும்பிரமத்தின் பேதமாய் நிற்பாராம்,—
நீ புகரின்முற்றுமையநிலைபெற்று வின்மபதி,லாததாம். ௭-து.
இப்படி நீ சொல்லின், நினக்கு மிக்கமயக்கவறிவேயுண்டா
ய்ப் பிரமமாயின்பமுண்டாகாது. ௭-து.

இச்செய்யுள் பிரமத்துக்கு நிர்விகாரமென்பதனை மறுத்
துக் கூறிற்று. முற்றுமைய நிலைபெற்று நின்மலமிலாததாம்.
எனப்பாடமாயின், முற்றுமயக்க நிலைபெற்றுநின்மலனாகை
யில்லையாம். பழுதையைப் பாம்பென்று பிரமித்தது பிர
மமாகவேண்டும், அதுதான் விகாரமென்னில் கரணங்களுந்
கறிவில்லையாம். பிரமத்தின் சந்நிதிமாத்திரத்திலேசலிக்குமெ
ன்னிற் றெளிந்தகாலத்திற் சந்நிதியிற் சேட்டிக்கவில்லையாக
வேண்டும். அதுபின் சலித்துத் தத்துவமூங் கூடாதெனக்
கொள்க.

(௬)

“இரவினரவென்னப் படும்பாசமாகில், பரமமூலகென்
னப்படும்” “என்றனை நீ யொன்றனைமற் றென்றென்றாவெ
ண்ணுமிழுக, கின்றப்பரப்பிரமத்தின்” “ஐயம்விபரீதமுன்
றவினையிரண்டுந், துய்யவறிவுக்குண்டோசொல்.” “பாசமி
ணைபாம்பினுக் கொப்பில்லாப்பரப்பிரமத், தேசுதனக்கொப்
போசகம்” “இருடர்ந்தாற் பாம்பில்லை யிந்தவுலக, மருடர்ந்
தாற்போகை வழக்கு” “மருடர்ந்தால்வையுமலபாண்டவாக்

கை, யிருடர்ந்தாற் சிங்கனமன்றே” “நீர் நீர் கால்காலே
நெருப்புநெருப்பே வின்னின், பார்ப்ரமார்த்தத்திற்கும்”
என்னுந் திருவாக்குகளாலறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஓதியேயுலகமதனைநீயுநிரு வசநமாகவுரை செய்
வதென், பேதையோவுளது மிலதும்ல்லபொருள் பே
சுவாருமுளரோசொலா, யா தியேயுளதுவருதலா லில
திலாவதின்மைய தழிந்துபோம், நீதியாலுளதிலாமை
நேர்வதென்னோர்மையா கியதுநின்றதே (எ)

(இ-ள்.) ஓதியேயுலக மதனை நீயுநிரு வசநமாகவுரை
செய்வதென். எ-து. நீவேதத்தை யதிகரித்தேயிருந்தும் பிர
பஞ்சந்தனை முன்பில்லையென்றும் பின்பு நிருவசநமாகிய பிர
மத்திலே தேர்ன்றப்பட்டதென்றுஞ் சொல்லுதலுண்டான
தென்,—பேதையோவுளதுமிலது மல்லபொருள் டேசுவாரு
முளரோசொலாய். எ-து. ஒருபொருளில்லதும்ல்ல வுள்ளது
மல்லவென்று சொல்லுவாருமுளரோ ஆகையா லறியாத
வனே சொல்லாய். அற்றன்று,—ஆதியேயுளதுவருதலா
லதிலாவதின்மைய தழிந்துபோம். எ-து. (ஆதியேவருதலா
லதிலாவதின்மையுள்தழிந்துபோம்) எனமாறுக. ஆதிதோ
றுந் தோன்றிவருதலா லில்லையென்பதில்லையா யுள்ளதான
தழிந்துபோம்,—நீதியாலுளதிலாமை. எ-து. பின்னில்லா
மையாம்படி யழிந்துபோமுறைமையாலே யில்லாமையுண்
டானது ஆகையால்,—நேர்வதென்னின். எ-து. உள்ளது
மில்லாததும் பிரபஞ்சத்துக்குப் பொருந்திற்றென்று நீ கூ
றின்,—நேர்மையாகியது நின்றதே எ-து; அப்படி யழிந்து
போம் பிரபஞ்ச மீளவும் பிரமத்திலே யுண்டாமிடத்து முன்
புயோலத் தோன்றுகையா லதற்குமுலகாரணங்கிடந்தழியா
மனித்கும். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சமநாதியிலுள்ள தல்லவென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. ஒதியேயுலகமதனை ந்யுநிருவசநமாகவுரை செய்வதென். எ-து. உலகத்தை விவகாரமாத்திரமாய்ச் சொல்லாநின்றாய். பேதையே—போம். அறிவில்லையோ வொன்றையுண்டென்குத லில்லையென்குத லல்லாதபொருள் சொல்வாருமுண்டோ சொல்லாய் உள்ளது முன்னே யுண்டாய் வருதலாலில்லாததில்லையாயே போமாதல் நீதியாலே யுள்ளதல்லாத துண்டாமென்னிற் சுருங்கிநின்றதாம். எ-று. இவ்வரைக்கு உலகம் விவகாரமொழியப் பரமார்த்தத்திற் றையென்றதனை நிராகரித்ததெனக் கொள்க. (எ)

“அநிர்வசநமே யுலகமென்றாய் நின்வாக்கா லநிர்வசந மென்றுரைத்ததாம்” “உதிக்குமதனாலுலகுண் டென்றதுநா னொக்கு, முதித்தழிந்ததில்லையென்கை யூறு. “உளதழிந்தின் றென்பாருயர் வாக்குணரா, ருளதழிந்து நேரியதாகும்” என்பதுமறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

வேறதாகியது போலிருந்தமையில் வெள்ளிகித் தியெனிலையமே, கூறலா மொருபரத்தோடொத்த பொருள்கொண்டுவிண்டநிலைகண்டனம், மாறிலாது நிலநீரதாகியனல் வாயுவாகியவைமாரியும், சேறிடா துவிவகாரமன்றுபர மார்த்தமாய்வைசெறிந்ததே.()

(இ-ள்.) வேறதாகியதுபோலிருந்தமையில் வெள்ளி சுத்தியெனில். எ-து. மித்தையாகிய பிரபஞ்சம் பிநம் போலமெய்யாகத்தோன்றினமை யிப்பியானது வெள்ளியை யொக்கப்பிரேரேகித்தாற்போலுமென்று கூறின்,—ஐயமே உந்

சுறலாம். எ-து. அந்தவிப்பியை வெள்ளியென்றையப் பட்டாற்போலப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரம்மமோ மித்தையோ வென் றையப்புட்டே சொல்லலாம்,—ஒருபரத்தோடொத்த பொருள் கொண்டுவிண்ட நிலைகண்டனம். எ-து. முன்பிந்த ப் பிரபஞ்ச மொப்பற்ற பிரமத்தோடொத்த பொருளாகக் கைக்கொள்ளப்பட்ட டிப்பொழுது மித்தியையாக மாறிக்கண் டனமென்னில்,—மாறிலாது நிலநீரதாகியனல் வாயுவாகி. எ-து. நிலநீராகியு மனல்வாயுவாகியு மாறியில்லாது,—அவை மாறியுஞ்சேறிடாது. எ-து. நீர் நிலனாகியும் வாயுவக்ரியாகியு மாறியுஞ்செல்லாது,—விவகாரமன்று பரமார்த்தமாயவை செறிந்ததே. எ-து. ஆதலாலிப்பிரபஞ்சமும் விவகாரத்திலே மெய்யாதலன்றிப் பரமார்த்தத்திலு மெய்யாகச் செறிந்தது. எ-று.

இச்செய்யுள் விவகாரத்தின்மெய்யாய்ப் பரமார்த்தத்தி ற்பொய்யாமென்றதனை மறுத்துக்கூறிற்று. வெள்ளிக்கு வேற தாகிய சுத்தியானது வெள்ளிபோலத்தோன்றினதுபோற் பிரபஞ்சமெனிற் சந்தேகஞ் சொல்லலாம். (அ)

“சுத்திவெள்ளிபோலுலகென் னப்பிரமந்தோன்றுமெ ன்ற, பித்தினையும் போடாய்பிரித்து” “இருபொருளுமு ண்டே லெழும்விபரீத, மொருபொருளிற் றேன்றுதென் றோர்.” என்று. பரத்தோ டொத்தபொருளில்லை யுவமையி டுதலால் வேறுநிலைபொருள்பெற்ற தெனக்கொள்க. எ-கு. உதஹித்தனர் ஞானப்பிரகாசர்.

மாயநூலதுசிலம்பிவாயினிடை வந்தவாறதனை மானவே, மாயவேயுலகமானதும் பிரமமதனிலே

யெனிலடங்கினின், 'தேயுமநகுமொருசித்துமத்துடனி
லாததென்றுபினியம்பினீ, பேயனேகடமிருத்தில்
வந்தது பிறப்பதாவதிலேபேசிலே. (க)

(இ-ள்.) மாயதூலதி சிலம்பிவாயினிடை வந்தவாற
தனை மானவேயாயவே யுலகமானதும் பிரமழதனிலேயெ
னில். எ-து. பொய்நூலானது சிலம்பியின் வாயிடத்தே
நின்று தோன்றிநின்று கெட்டவிடத்து மீளவுமதவிடத்தே
யிந்ததூலாகத்தோன்றிவந்தாற்போல யுலகமானதும் பிரமத்
திலே தோன்றிநின்று கெட்டபின் மீளவும் பிரமத்திலே முன்
புபோலே தோன்றிவருமென்று நீ கூறின்,—அடங்கினின்றேயு
மாகு மொருசித்தும். எ-து. அருபமா யவிகாரமாகிய பிரம
மும் பிரபஞ்சத்திலே யுகப்பட்டு மயங்கவுமாகுமாதலானீ
கூறியது வமையன்று, — அத்துடனிலாததென்று பினியம்
பினீ. எ-து. அந்ததூலாகிய சேடத்துக்குள் ளச்சிலம்பிய
கப்படாது நின்றாற்போலப் பிரபஞ்சமாகிய சேடத்துக்குள்
ளும் பிரமங்கூடிநில்லாது காரணமாய்நிற்குமென்று கூறின்,—
பேயனேகட மிருத்தில்வந்ததுபிறப்பதாவதிலே பேசிலே.
எ-து. அறியாதவனே கடத்துக்கு மண்காரணமாயிருக்கவுங்
காரணமாகியமண்ணிற் கடந்தானேதோன்றாது. தோன்று
மிடத் தாதிகாரணமாகிய மண்ணும் நிமித்தகாரணமாகியகு
லாலனாந் துணைக்காரணமாகிய திரிசைபுங்கூடித் தொழில்செ
ய்யக் கடந்தோன்றுமாபோலப் பிரபஞ்சத்துக்கு மாதிகார
ணமுண்டாய்த் தோன்றவேண்டும். எ-து. எனவே யாதி
காரணமின்றிப் பிரமமேயாதிகாரணமாகத் தோன்றுமென்
னிற சித்திலே யசித்துத்தானே தோன்றாதென்பது கருத்து.
மிருத்தி-மண்.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சத்துக்குக்காரணம் பிரமமென்ப தனை மறுத்துக்கூறிற்று. மாயநூலென்பது இல்லாதொன்று தோன்றுமது டூயையென்பதவன் கருத்தாதலினால் மாயநூ லென்றான். பேயனேபடமென்பது பாடமாயின் புடைவை யானது மண்ணிலிடத்துண்டாகா தென்பதாம், அஃதாவது ஒன்றின் காரணத்திலொன்றின் காரியமுண்டாகாதென்ப தாம். (க)

“சிலம்பிநூல்போலச் சகம்பரத்திற்குேன்றின், மலம் பரத்துண்டென்றேமதி” “இன்றேற் சடமண்ணிறுவாய்ப் பூர்த்தெழா, வின்றே படமண்ணிலே” என்பது மறிக. என் றார் ஞானப்பிரகாசர்.

வேறதாசூமுருவத்திலேபரம் வெளிப்படும்மெ னவிளம்பினீ, யூறிலாவுருவசத்திலேபிரமமுண்டுதா னுணர்விலாததென், மாறிவாயுவுமனாதிவானவையும வந்திடாமையினிலின்றெனி, லீறுதானுடையதாய தோபிரமமென் கொலோவியையிறப்பதே. (க௦)

(இ-ள்.) வேறதாசூமுருவத்திலேபரம் வெளிப்படும் மென் விளம்பினீ. எ-து வன்னபேதமாகிய வேற்றுமைப் பட்ட வுருவத்திலே பிரமம்வெளிப்பட்டுநிற்குமென்றுநீ கூறி ன்,—ஊறிலாவுருவசத்திலே பிரமமுண்டு தானுணர்விலாத தென் எ-து. குற்றமில்லாதஜடத்தினிடத்திலே பிரமமுண் டாயிருக்கவந்த ஜடமவத்தைப்பட்டவிடத் தறிவின்றிக்கிடப் பாணேன்,—மாறிவாயுவுமனாதிவானவையும் வந்திடாமையி னிலின்றெனில். எ-து. வாயுவு மந்தக்கரணங்களும் நீங்கிவ ந்து கூடாமையினாலே யறிவில்லையானதென்று கூறின்,—

ஈறுதானுடையதாய்தோ பிரமமென்கொலோ விலையிறப்
பதே! எ-து. பிரமத்தினறிவுகெடத்தக்கதாயிற்றோ அதுவு
மின்றிப் பிரமநிற்க வாயுவுமந்தக்கரணங்களு நீங்கிய தியா
தோ, ஆதலாத் பிரம மறிவுமறியாமையுமாகி யுருக்களிலே
நில்லாது. எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமமுருவையெடுத்து நிற்குமென்பதனை
மறுத்திக் கூறிற்று. (க)

ஊறிலாவொருசுவத்திலே எனப்பாடமோதி ஊறுப்டாத
சுவசரீரத்திலே என்றுரையுரைத்தனர். அன்றியும், “மாபங்
கடந்தோறும் வாயுத்தமுறைபோற் பிரம, மாகந்தோறுமுறு
மென்றாய்” “ஊறில் சுவந்த்னினு முண்டதுதான் கண்டில
மேன், மாறிமனம்வராமலோ” “மாறாதேநிற்கப் பிரமமனங்
காப்பொறியு, மாறிவரலென்றோ சொன்மற்று” “ஒருத்தன்
கடாகாயம்போலுநி னூன்றோறும், விருப்பேன் வெறுப்பேன்
விளம்பு” “ஊனுடன் பேதமில்லென் மற்றானுள்ளா, றுன்
கொள்கை கொளவருவாரார்” “ஏன் கொள்கை நீ கொள்ள
யான்கொள்ளேனின் கொள்கை மென்கொள்கை வேறுமிய
ம்பு” “காத்திகனு மாத்திகனுமொன்றோ நவின்றிடா, யோத்து
ணரிற்பேதமேயுண்டு” “ஆக்கைதொறும் வெவ்வே றதூபவத்
திக்கஞ்சுகமு, மாக்கைதொறும் வெவ்வே றனு” “துன்புறுவா
னுங் குழியின் மேலேத்துறக்கத்தி, லின்புறுவானும் வேறென்
றென்” “அரையனும் வேறேய பராதர்வேறே, யவர்ப்பல
மும் வேறென்றறி” என்று தஹரித்தனர் ஞானப்பிரகாசர்.

பற்றதின்றியுடனின்றிடும் பரமெனப்பகர்ந்தனை
பிரிந்துட, னுற்றுடம்புநரைதிரைகனோய்சிறை யுருப்

பழிந்திவையுமுள்ளபின், குற்றமென்றிதனைவிட்டிடா
துவிடவென்றலுங்குலைவுகொண்டிடும், பெற்றிகண்டு
மொருபற்றறும்பரிசு பேசவேயுளதுஞ்சையே. (கக)

(இ-ள்.) பற்றதின்றியுடனின்றிநீம் பரமெனப் பகர்ந்
தனை. எ-து. பிரமமானது காயத்திலே நின்றதாயினு மக்கா
யத்தோடு பற்றில்லாமனிற்குமென்று கூறினாய் அஃதங்ஙன
மாயின்,—பிரிந்துடனுற்றுடம்பு நரைதிரைகளேய் சிறை
யுறுப்பழிந்திவையு முள்ளபின் குற்றமென்றிதனை விட்டி
டாது. எ-து. பிரமமார்வத்துடனே கூடநின்றவுடம்பு நரை
திரை நோய் சிறை யிவையிற்றினு லுறுப்பழிவுண்டானு பின்பு
மிகவுடம்பைப்பொல்லாததென்று நீங்கிநிற்கமாட்டாது,—
விடவென்றலுங் குலைவுகொண்டிடும். எ-து. அவ்வுடனீங்க
வென்னுமிடத்து மிகவும் வியாகூலப்பட்டு நடுநடுங்காநிற்கும்
ஆநையால்,—பெற்றிகண்டு மொருபற்றறும் பரிசுபேசவே
யுளதுஞ்சையே. எ-து. இப்படிக்காயத்தோடும்பற்றி நிற்கு
முறைமையை யெவ்விடத்தினுங்கண்டிருந்துங் காயத்தோடு
பிரமத்துக்குப்பற்றில்லையென் னுன்னஞ்சையாற் சொல்லவுள்
ளதன்றிப் பற்றுவிட்டதில்லை. எ-து.

இச்செய்யுள் காயத்தோடு பிரமத்துக்குப் பற்றில்லையெ
ன்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (கக)

“புற்றின்றி நிற்கிற் பரமுடலிற் சாம்பருவத், திற்றிடுவ
மென்றினைப்பதென்” என்பது மறிக. “விட்டிடும்வேலையின்
வியந்தவச்சமே, பட்டிடப்படுந்துயர் பகரலாவதே, கட்
டுவைநீங்கியே காதல்செய்யுமண், கட்டுவைதன்னையும் பின்
னைக்காமுறும்” “தனத்தினைமனைதனைத்தானியந்தனை, நினைத்

தினி யெவரது பவிப்பர் நீங்குநா, னெனக்கவையந்நியமாஞ்
மேயெனா, மனத்துயர் மனியவேமாயுமாவியே” “பாம்பழல்
வாயினாற் பற்றம்ண்டுகந், தேம்பிடுந்தயருறு சீவன்றேயு
நாள்” என்னும் சிவதருமோத்திரமு மறிக. என்றார் ஞானப்
பிரகாசர்.

சோதிமாமணிக னுடுபோனதொரு நூலுமான
நிலைசொல்லிடு, நீதியான்மணிகள் பேதமாகியொரு
நூலினின்றமைநிகழ்த்தினா, யாதிதானொருவனாகியே
பலவநந்தயோனியிலமர்ந்தவன், பேதியாதநிலைபே
சினா யுலகுபேதமேயிலதபேதமே. (௧௨)

(இ-ள்.) சோதிமாமணிகளுடுபோனதொரு நூலுமான
நிலை சொல்லிடுநீதியான் மணிகள் பேதமாகி யொருநூலினி
ன்றமை நிகழ்த்தினாய். எ-து. பிரசாசத்தையுடைய மிக்க
பலமணிகளுக்குள்ளே யுருவியொன்றாய் நின்றநூலையுஞ் செந்
ல்லத்தக்க முறைமையிலே கோத்தமணிகளினி றமாகப்பேதித்
தொருநூலிலே பேதப்பட்டு நின்றமையும்போலப் பிரமத்
துக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கு முவமைகூறினாய் அங்ஙனங் கூறிய
வுவமையால்,—ஆதிதானொருவனாகியே பலவநந்தயோனியி
லமர்ந்தவன் பேதியாத நிலைபேசினாய். எ-து. கர்த்தாவான்
வனொருவனாய்ப் பல்பேதப்பட்டுண்ணி றந்தயோனிகடோர்
றுநின்றவன்பேதியாதநிலையே கூறினாயாகையால்,—உலகு
பேதமே யிலதபேதமே. எ-து. மணிகள்பேதம் போலப்
பிரபஞ்சம்பேதமாகவுள்ளது பிரமத்துக்குப் பேதமில்லதாம்.
எ-து. எனவே பிரமஞ் சீவான்மாவாகவும் பரமான்மாவாக
வும் பேதிக்குமெனவுங்கூறி யிவ்விடத்துப் பிரமம் பேதியா
தெனவுங் கூறியது வழுவாமென்பது கருத்தி.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்மேபேதமாவது பிரபத்திக்குப்பேத நிலையென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. பேதியாநிலதபேதமே. எ-து. உலகானது பேதமென்றபடியோ இல்லையாகிலபேதமென்றபடியோசொல்லாய். எ-து. இத்தனால் நீய பேதமென்றது விருத்தமாயிற்றென்பதுகருத்து. பேதமே யுள்ளதென்க.

“பன்மணி நூல் போலப் பரமபேதம்போன்றிருக்கும், பன்மையுடற் பட்டென்றாய்பண்டு” “அந்நியமல்லவதற்குலகமென்றதுபொய், யந்நியநீகொண்டுகையால்” என்பது மறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஒத்துநின்றூடலி னின்பதுன்பமவை யுற்றுமுந்
றிடுவதின்றெனும், பித்தவுன்னுராயினுற்றதேதிலது
பெற்றதின்றிலதுபெற்றதேற், றுய்த்தலென்னுறுதல்
சிவபாவமது சொல்லிஞென்றினுந்தோய்விலாமைநீ,
வைத்துநித்தமன வாக்கிறந்தபரமென்னமான மிலை
யின்னமே. (௧௩)

(இ-ள்.) ஒத்துநின்றூடலி னின்பதுன்பமவை யுற்று
முந்றிடுவதின்றெனும்பித்த. எ-து. அஞ்ஞானமாகிய காயத்
தோடுகூடிப் பிரமமுமுஞ்ஞானமாய்ச், சுகதுக்கங்களை யறுப
வித்துநிற்கச் சிதையும் பிரமங்காயத்தோடு கூடுவதில்லையெ
ன்று சொல்லும்பேயனே நீயறுபவமில்லையென்னும் வார்த்
தை, —உன்னுரையிலுற்றதே. எ-து. உன் சாத்திரத்திலே
யும் பொருந்தினதே, —இலது பெற்றதின்றிலது. எ-து. சாத்
திரத்தினல்ல தறுபவத்தினுமல்லாமலுண்டானதல்ல. அஃதன்
றியும், —பெற்றதேல். எ-து. அறுபவத்தினுமில்லாமலுண்

டானதாயின்,—தய்த்தலென்னுறுதல். எ-து. பிரத்தியக்ஷத்
திலே நீ யதுபவத்தையுறுவானேன்,—சீவபாவமது சொல்
லின். எ-து. பரமான்மாவதுபவிப்பதில்லை ஜீவான்மாவி
னுடைய பாவனையென்று நீ கூறின்,—ஒன்றினுந்தோய்விலா
மை நீ வைத்து நித்தமனவாக்கிறந்த பரமென்ன, மானமில்
யின்னமே. எ-து. இப்படியதுபவிக்கிற ஜீவான்மாவை ஒன்
றினுந் தோய்விலாத பரமான்மாவாகக்கொண்டு நித்தமாய்
மனவாக்கிறந்ததென்று மகம்பிரமமென்றுஞ் சொல்லவு முன
க்கு லச்சையில்லையின்னமும். எ-து.

இச்செய்யுள் பரமான்மா சீவான்மாவாய் நின்று புசி
குமென்ப்தனை மறுத்துக் கூறிற்று. உன்னுரையிலுற்றதே
யிலதுபெற்றதின்நிலது பெற்றதே. எ-து. உன்னுடைய வச
நத்துக்குப்பெற்றதேதெனி லதிற்பற்றற்று நிற்கையாகிய
வில்லாமை பெற்றதில்லையாம், பற்றில்லாமைபெற்றதாகிற்
புசிப்பற்றிருக்கவேண்டும். (கங்).

“இன்பதுன்பத்தைக் கரணங்களெய்து முயிர்க், கின்ப
துன்பமில்லையென்றதென்” “பொறியுணர்ச்சிபுந்தி யுணரு
ம்தனை, யறியுங்காண் சீவனதனூர்ந்து” “சீவன் பிரமமெனச்
செப்பினை முன்போகத்தைச், சீவியாதென்றதும் பொய்
த்தோ” என்பது மறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

எங்குநின்றிடிவத்தை யின்றிடுமிசைந்திடுங்கர
ணமென்னினீ, யங்குநின்றபரமெங்கொளித்தது நின்
றதேலவையுடங்கிடா, விங்குநின்றதொருகாந்தமான
கலிரும்புசந்நிதியியங்குநேர், தங்குநின்றதெனினீங்கி
மீளும் வகைதங்கிடாதுனுரைதப்பதே. (கஈ)

(இ-ள்.) எங்குநின்றிடி லவத்தையின்றிமும். எ-து. பிரமம் ஜீவான்மாவாய்க் காயந்தோது நிறைந்து நிற்குமென்று கூறி நீ கூறியவவத்தையிலகப்பட் டடங்குவதில்லையாம்,— இசைந்திங் கரணமென்னினீ. எ-து. அப்படியவத்தைப் படுபது ஜீவான்மாவன்றந்தக்கரணங்களினது நீக்கங்கள்கரணமென்று நீ கூறின்,—அங்கு நின்றபரமெங்கொளித்தது. எ-து. கரணங்களவத்தையைப் பொருந்தினவிடத் தவ்விடத்துநின்ற சீவான்மாவெங்கே மறைந்து நின்றது,—அது நின்றதேலவையடங்கிடா. எ-து. அந்தக்கரண நாயகஞ் சீவ ஜீவான்மாவவ்விடத்து நின்றதாயி னவன்வழித்தாய்க் கரணங்களுமடங்கமாட்டா,—இங்குநின்றதொரு காந்தமானகலிரும்பு சந்நிதியியங்கு நேர்தங்கிநின்றமேனில். எ-து. அற்றன்று இவ்விடத்துண்டானதொரு காந்தக்கல்லின் சந்நிதியிலே யிரும்பசைந்தங்குந் தன்மைபோல ஜீவான்மாவின் சந்நிதியிலே யந்தக்கரணங்களுக்குச் சேட்டைப்பட்டங்கிற் றென்று நீ கூறின்,—நீங்கியும் வகைதந்திடாது னுரைதப் பதே. எ-து. நீ கூறிய விரும்புகாந்தத்தோடுகூடினற் காந்தத்தை யிரும்புநீங்கமாட்டாத தன்மைபோல அந்தக்கரணங் களும் ஜீவான்மாவோடு கூடினல் நீங்கப்படாதாகையால் நீ கூறியவுவமையும் பிறழக் கூறினாயாம். எ-து.

இச்செய்யுள் கரணங்க ளவத்தைப்படுமென்பதனை மறுத் திக் கூறிற்று. (கசு)

“எங்குநிறையி நிலையவத்தைத்தான் காணிற், நங்கிலஃ தெங்கொளிக்குஞ் சாற்று” “நிற்கிற்பிரமங் கரணங்கனீங்கா வாங், கற்காந்தமுன்னிரும்போகான்” “ஒடலிருத்தலுலாவ

லொடுகிடத்தல், 'பாடலெனப்பல்வாமென்' என்பது மறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

இருள்பொதிந்ததொருபருதியிவ்வுலகிலிசையிலி, ன்றுடலநானெனு, மருள்பொதிந்ததொருபிரமமிங்கு ளது மருவிநின்றவுருவொருவியே, தெருள்பொதிந் துபரநானெனுந் தெளிவுசென்றபோது கதியென்றி மும், பொருள்பொதிந்ததெனிலமலனுக்குமலம் வரு தலாலுளதுபுன்மையே. (கரு)

(இ-ள்.) இருள்பொதிந்ததொரு பருதியிவ்வுலகி லிசையிலின் றுடலநானெனுமருள் பொதிந்ததொரு பிரமமிங்கு ளது. எ-து. இருளானமூடப்பட்ட தோராதித்த லிந்தவுலகின்க ணுண்டாகநின்றதனையொக்குங் காயங்கடோறு நானென்று மருட்சியாலே மூடப்பட்ட பிரமமில்விடத்துண்டாய் நின் றது, — மருவிநின்ற வுருவொருவியே. எ-து. அப்படி மருட் சிபொருந்திநின்றகாயம்நீங்கி, — தெருள்பொதிந்து பரநா னெனுந்தெளிவு சென்றபோது கதியென்றிமும் பொருள்பொ திந்ததெனில். எ-து. அறிவு சூழப்பட்டுப் பரப்பிரமம் நா னெயென்னுந் தெளிவுண்டானபொழுது முத்தியாய் நிற்கும் பொருளுந் தானுமென்று கூறின், — அமலனுக்கு மலம் வருத லாலுளது புன்மையே. எ-து. மலரகிதமாகிய பிரமத்துக்கு மலங்கூறிதலு நீக்குதலு முண்டாகையாமென்று நீகூறியவுரை, வெளிற்றுரை. எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமந்தானே மருட்சியால் ஜீவான்மா வென்றுந் தெருட்சியாற்பரப்பிரமமென்று நிற்குமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று, உளதுபுன்மையே. எ-து. நின்மலமா

யிருக்கிறபிரமத்துக்கு மலமானது கூடுதலல்லாபாசமாகையு
ண்டாமென்க. இது கூடாதென்பது கருத்து. (கரு)

இருள்பொதிந்த பானுவுள தேலுடையானென், மருள்
பொதிந்த சித்துள திம்மன்” “நின்மலமென்றேயதனை நீநிக
ழ்த்தினாயதற்குப், பின்னவித்தையுண்டென்கை பித்து.”
“போதமுறிலவத்தைப் போம்வாக்கியங்கெட்டுப், பேதமறு
மென்கை பெரும்பித்து” என்பது மறிக. என்றார் ஞானப்
பிரகாசர்.

சுத்தமானதுப்ரத்தினுக்கணைவ தின்றுசுத்தமத
நாதிநீ, வைத்தமாயமுறுசித்தசுத்தமுற மற்றதற்கு
மலம்வைத்தனை, பொத்தசீவன்மல கன்மமாயையுறு
கின்றகாரணமுணர்ந்திடாய், பித்தனேவிறகினிற்பிற,
ப்பதெரியென்னில் வேறுபொருள்பெற்றதே. (கக)

(இ-ள்.) சுத்தமானது பரத்தினுக்கணைவதின்று சுத்தமத
நாதி. எ-து. பரப்பிரமத்துக்குப் புதிதாகச்சுத்தமுண்டாய
தன்றநாதியே சுத்தமுள்ளது,—நீவைத்தமாயமுறுசித்தசுத்த
முறமற்றதற்கு மலம்வைத்தனை. எ-து. நீஜீவான்மாவென்று
பிரமத்திலே பேதித்துச் சொல்லப்பட்ட, சித்தானது மயக்க
முற்று அசுத்தத்தைப்பொருந்தவே, யதன் பேதமாகிய பரப்
பிரமத்துக்கு மலமுண்டென்று தோற்றுவித்தனை,—ஒத்த
சீவன்மலகன்மமாயையுறுகின்றகாரண முணர்ந்திடாய் பித்
தனை. எ-து. காயத்தோடு, பொருந்தினவான்மாவு மலமுங்
கன்மமு மாயையுங்கூடியதுபவிக்குங் காரியத்துக்குக் காரண
மாகியமுதலே யறியாயாதலாற்பேயனே நீ ஆற்றன்று,—விற
கினிற்பிறப்பதெரியென்னில். எ-து. காட்டத்திலே யக்கி
மறைப்புண்டு நின்றுதோன்றிப் பிரகாசித்தாற்போலக் காய

த்திலே மறைப்புண்டுநிற்கும்பொழுது ஜீவான்மாவென்று நின்று பிரகாசிக்கும்பொழுது பரப்பிரமமாக நின்று பிரகாசிக்குமென்றுங் கூறின்,—வேறுபொருள் பெற்றதே. எ-து. ஓரக்கிரியிரண்டாகப்பிரிந்து காட்டத்திலே நிற்பதன்றி வேறொருபொருளாய்த் தோன்றுமா போல ஜீவான்மாவும்வேறொருமுதலென்றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுளு மருட்சியான் ஜீவான்மாவும்மாய்த் தெருட்சியாற் பரப்பிரமமுமாமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. என்னில் வேறுபொருள்பெற்றதே. எ-து. விதகினைருப்புத் தோன்றுந்தன்மை மென்பையாகிலந்நியப்பொருளைக் காட்டி நிற்கும். (கக)

“அநாதிபேசுத்தமதனுக் கிலைகாணக்கை, யநாதிபெத்தான்மாவுடற்பட்டான்” “வினைவித்ததாலாக்கை விதங்கொடுத்து நீக்கி, வினையதனவோபாகமுளவே” “அவித்தையினை நீக்கியுயிர்க்காகந்தநல்கு, நிமித்தஞ் சிவனின்மலன்” “நிமித்தம் பதிவுடலினின்றார் பசுக்க, எவத்தைமலமென்றே யறி” என்று தஹரித்துக் கூறினர் ஞானப்பிரகாசர்.

உன்னினீயுமதுபோகமென்றபொழுது துற்றிநிந்துவிதமற்றதிங், கென்னிலில்லையெனிலில்லை நீயுமறிவின்மைகண்டவிடமுண்மையேன், மன்னுமோருணர்வுவந்திடும்முணர்வுலாமுமாயையெனின்மாயையே, சொன்னதோர் பிரமமாயிடும்பிரம மாயையாயறிவுசோருமே. (கௌ)

(இ-ள்.) உன்னினீயு மதுபோகமென்றபொழுதுற்றிநிந்துவிதம். எ-து. நா'னேநானு யதுபவிப்பென்னுமிடத்திப்

பெறுவானது பவிப்பது முண்டாயிரண்டாம், -மற்றதிங்கென்
 னிலில்லையெனிலில்லைநீயும். எ-து. பெறுவாளுகவென்னிடத்
 திற் கண்டதில்லையென்னிற் பேராகியநீயுமில்லையாம், -அறி
 வின்மைகண்டவிட முண்மையேன் மன்னுமோருணர்வுவந்தி
 டும். எ-து. அஞ்ஞாநங்கெட்ட விடமேயுண்மையென் அநீகூறி
 னத்தமயக்கறிவுகெட்டுக் கூடுமிடத்தான்மவறிவு சிறிதுண்டா
 யிருக்கும். அற்றன்று, -உணர்வெலா முமாயையெனில். எ-து.
 அப்படியறியுமறிவெல்லாமாயா வறிவுகாணுமென்று கூறின்,
 மாயையே கொன்னதோர் பிரமமாயிடும். எ-து. மாயை
 நீங்கினவிடத்திற்குள் அமறிவுமா யாவறிவென்னி னந்தப்
 பிரமமாயையாகவேண்டும், -பிரமமாயையா யறிவுசோருமே.
 எ-து. ஆகையாற் பிரமமுமாயையா யம்மாயையாலேயறி
 வுங்கெடுமென்பதேயாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பெறுவானின்றியே யதுபவமுண்டென்ப
 தனை மறுத்துக் கூறிற்று. (க௭)

“தன்னைத்தானே நினைக்குமென்று நீசாற்றினா, யந்நிய
 டாங்கும் மறிவிப்பாம்” “அதுபவமென்று மதுபவியென்
 னும், பதுபதமேகார்த்த மலப்பார்” என்பதுமறிக. என்றார்
 ஞானப்பிரகாசர்.

ஆரணங்கடருதத்துவம் மசிபதங்களின்பொருள
 றிந்திடாய், காரணம்மதுவுநீயுமென்றிருமைகண்டுவே
 றதின்மைகருதிடாய், நாரணன் பிரமனாலுநாடரிய
 நாய்கன்கழல்கண்ணினி, யேரணைந்துபொலி சாதந
 ங்கள் கொடுமோகஞானமுமியற்றிடே. (க௮)

(இ-ள்.) ஆரணங்கடருதத்துவம்மசிபதங்களின் பொரு
 ளறிந்திடாய். எ-து. வேதாந்தமாகச் சொல்லப்பட்டதத்து

வமசியென்னுமகாவாக்கியத்தையு, மதனாற்றரிசிக்கப்பட்ட பத பதார்த்தங்களையுமறிபாய்,—காரணம்மஹவு நியுமென்றிருமை கண்டு வேறதின்மை கருதிடாய். எ-து. காரணமாகிய கர்த்தாவுங் காரியமாகியவான்மாவு மிரண்டுபட்டு நின்றமையுங் கண்டு கூடிநிற்குமதுவு மறிந்திடாய். ஆகையால்,—நாரணன் பிரமனாவு நாடரிய நாயகன்கழல்கணண்ணிநீ யோரணைந்து பொலி சாதநங்கள்கொடு யோகஞானமுமியற்றிடே. எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்களாலு நாடுதற்கரிய கர்த்தாவினுடைய திருவடிகளைப் பொருந்துதற்கு அழகுபொருந்திப் பொலிவினையுடைத்தாகிய சிவசாதநங்களையும் பொருந்திக்கொண்டு யோகஞானங்களையறிந்து செய்வாயாக. எ-று. எனவே யோகத்தாலே மனத்தைப்பிரித்து ஞானத்தாலே திருவடியைச் சேர்கவென்பது கருத்து.

இச்செய்யுள் மாயாவாதியை நிஷித்தமாக்கிப் பெறுவானும் பேறுமுண்டென, வறிவித்தது.

ஏகனானென்னுஞ் செய்யுண்முதலிச் செய்யுட்காறு மாயா, வாதி மதத்தை மறுத்துக் கூறிற்று. (சுஅ)

யோகசாதநமாவது பத்திஞான வயிராக்கியமெனக் சொல்க. “அத்துவிதமென்ற சொல்லுக்கொன்றென்றலப் பொருள்வே, நுற்றதெனவேமலைவின்றும்.” “விண்விரவி வேற்றவே நிற்கும் ஸேற்றுதிதமில், விண்ணலக் காற்றாதி, னும் வேறு.” “பிரமமுயிர்தோறும் பிழிவறவே நிற்கும், பிரமமுயிரன்றென்று பேணு.” “ஒன்றென்னும் வேதம்பிரம மொன்றாதலினு, லன்றியிரண் டோசொல்லாய்.” “ஒன்றே மனமைந்தினும் வேறறவுறையு, மொன்றே பரப்பிரமமும்.” “ஒன்றியுயிர்தோறுமுறு மென்னுணர்போமுன்மல, மென்றுந் தினைப்பாய்ப்பேரின்பு.” என்பது மறிக. என்றார் ஞானப்பிர

காசர். பொருளறிந்திடாய். எ-து. பொருளையுள்ள படி யநிந்
தாயில்லை, அந்தப் பொருளையறியுமிடத்து, —காரணம் மது
வும். எ-து. துத் என்பதற்குச் சேகரகாரணமாகிய பரமசி
வமும், —நீயும். எ-து. தொம் என்பதற் கான்மாவாகிய நீ
யும், —என்றிருமைகண்டு. எ-து என்றிரண்டு பொருளுண்
டென்றுகண்டு, —வேறதின்மை கருதலால். எ-து. அசியென்
பதற்கு அந்தப் பரமசிவத்துடனே யான்மாவேறறக்கலந்து
நிற்பதென்று பொருளறியப்படுதலால் என்றார் மற்றோருரை
யாசியார்.

மாயாவாதி முதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—உருக.

பாற் க ரி ய ன் ம த ம்.

மன்னுமறையின் முடிவென்று மாயாவாதிபுடன்
மலைந்து, பின்னமாகிப்பிரமத்தைப் பேதாபேதஞ்சா
தித்துப், பன்னுமொருநூலதுவாகப் பாரின்மீதுபாற்
கரியன், சொன்னவிதனையிந்நூலினகத்தே தோன்றச்
சொல்லுவாம். (க)

(இ-ள்.) மன்னுமறையின் முடிவென்று மாயாவாதிபுடன்
மலைந்துபின்னமாகி. எ-து. சுவயம்புவாக நிலைபெற்ற வேத
மித்தன்மைத்தென்று மாயாவாதியோடு மாறுபட்டுநீங்கி, —
பிரமத்தைப் பேதாபேதஞ் சாதித்து. எ-து. மாயாவாதி
சுறிய பிரமத்தைப் பேதமாகவு மபேதமாகவு நிலைநிறுத்தி, —
பன்னுமொருநூலதுவாகப் பாரின்மீதுபாற்கரியன் சொன்ன

விதனையிந்நூலினகத்தேதோன் நச்சொல்லுவாம். எ-து, ஒது
நூலும், வேதமுமாயிருக்க வதனுண்மையையறியாது பூமிமீதே
பாற்கரியன் சொன்னமதத்தை யிந்தச்சிவஞானசித்தியினிட
த்தே தெளியச்சொல்லுவாம். எ-து

மாயாவாதிமதங்கூறிநிஷித்தமாக்கிப் பாற்கரியன்முதங்
கூறுவானெடுத்திக்கொண்டாரதனுளிச்செய்யுள் வேதநூலுமா
யாவாதிகொள்ளத்தக்கதாயிருக்க வவனோடுவேறுபட்டுப்பா
ற்கரியன்கூறுவானென்பதுகூறிற்று, பாற்கரியனென்பானோ
ரிருடி, பாற்கரியம் எனினும் பரிணாமமாயாவதமெனினு
மொக்குமென்றோருரையாசிரியர். (க)

சித்தேயுலகரய்ப்பரிணமித்துச் சிவனாகத்திகழ்ந்
தமையாற், சத்தேயெல்லாம்முத்தி யினைச்சாரக்கண்ட
ஞானங்கள், வைத்தேமொழியுமாமறைகள் சொன்ன
மரபேவந்தக்கால், ஒத்தேகெட்டுப்பிரமத்தோ டொ
ன்றாய்ப் போமென்றுரைத்தனனே. (உ)

(இ-ள்.) சித்தேயுலகரய்ப்பரிணமித்துச் சிவனாகத்திகழ்
ந்தமையாற் சத்தேயெல்லாம். எ-து. அறிவாகியபிரமமே
பிரபஞ்சபேதமாய்த் தோன்றிவளர்ந் தான்மாக்களுமாய்
விளங்குந்தன்மையாற் சர்வமும்ந்தப் பிம்மமேயாம், -முத்
தியினைச்சாரக்கண்ட, ஞானங்கள் வைத்தேமொழியுமாமறை
கள். எ-து. விட்டின்பத்தைச்சேர வறியுஞானங்களை, ஷேத
வாக்கியங்கள்சொல்லும், -சொன்னமரபேவந்தக்காலொத்தே
கெட்டுப்பிரமத்தோ டொன்றாய்ப் போமென்றுரைத்தனனே
எ-து. அந்தவாக்கியங்களைச் சொன்னபடிபேவைத்தித் தத்தா
வமசிபதபதார்த்தங்கண்டா லந்தப்பிரமத்தோடேயான்மாக்க

சூடி யான்மத்தன்மைகெட்டொன்றிப் பிரமடியே போமெ
ன்று பாற்கரியன் கூறினான். எ-று. வாக்கியம், தத்துவமசி.
சத்து நிலைநின்றது. அசத்து நிலைநில்லாதது. 'ஆதலாற் சத்
தேசர்வமுமாமென்பதவன் கருத்து.

இச்செய்யுள் பாற்கரியான்மதங்கூறிற்று.

மன்னுமறைஎன்னுஞ் செய்யுளுமிச்செய்யுளும் பாற்கரி
யன்மதங்கூறின. (உ)

“வித்தின்மரம்போல் விமலத்துலகமாஞ், சித்தென்றுல
னுகத்தெளி.” “உதிக்குங்கனகத்தினுண்டொடியாதி, யுதிக்
கும்பரத்தினுலகும்.” “உப்பு வரித்தோன்றிக்கலந்து வரியாமு
லகு, மப்பரத்திற்குன்றியதுவாம்.” “கருமத்தான்ஞானத்
தாற் கட்டியுக்கெட்டுப், பிரமத்தொன்றுகையுமிர்ப்பேறு.”
என்பதுமறிக என்றார்ஞானப்பிரகாசர். பரப்பிரமத்திலுலக
முமான்மாவுந்தோன்றுமெனவே பரிணாமமாதலும் பிரமத்
தோடொன்றாய்ப்போமென்பதனால் அபேதமும்போந்தவாறு.
காரணக.

பாற்கரியன்மத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—உருங்.

பாற்கரியன்மதமுதலை.

இயம்புகின்றதுலகாயிடாதுசட மின்றிநின்றதுசட
மாநியே, முயங்குகின்றமைபிலில வணத்திரதமுழுது
மேகனதைமுயல்கைபோற், பயந்ததென்னிலநியப்ப
டும்பொருளுமறிவு மென்றுபலவாகுமோ, தியங்குகி
ன்றதெனுரைத்திடாய் கடினமாதியாகிவருசித்தனே.

(இ-ள்.), இயம்புகின்றது ஸ்காமிடாது. எ-து. நீ சொல்லுகின்ற பிரமம் பிரபஞ்சபேதமாயி—மாட்டாது ஆகையாலே, -சடமின்றி நின்றது சடமாகியே முயங்குகின்றமையில். எ-து. பிரமம் ஜடத்தை நீங்கி நின்றது ஜடந்தானுந் தானாகவே சுட்டி நின்றமையுண்டாகாது. அற்றன்று, —இலவணத்திரதமுமுது மேகனதை முயல்கை போற்பயந்ததென்னில். எ-து. உப்பானது ஜலத்தோடு கூடியொரு தன்மைப்பட்டாற்போல வத்துவமொன்றாய் நின்றதென்னில், -அறியப்படும்பொருளு மறிவுமென்று பலவாகுமோ. எ-து. ஜலத்தோடு கூடியிலவணம்பேதியாது ஏகத்துவமாய் நின்றாற்போலப் பிரமமு மொன்றாய் நிற்கையின்றி யறியப்படும்பொருளாகிய ஜடமு மறிவாகிய ஞானமுமாகப் பேதித்து நிற்குமோ, -தியங்குகின்ற தெனுவைத்திடாய் சுடினமாதியாகவருகித்தனே. எ-து. இப்படியாய்குவானேன், மாபூதங்கள் முதலானவையு நானேயாவேனென்று வருமறிவனே. எ-து. சுடினம்-பூதகுணம். அது குணிமேலின்றது.

பாற்கரியன்மதத்தை மறுப்பானெடுத்துக்கொண்டா ரித ணிச்செய்யுள் பிரமமே பிரபஞ்சமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. இலவணத்திரதமுமுது மேகனதை முயல்கைபோ மென்றது, மண்ணின் சாரமானதை ஜலமானதுகொண்டுப் பானதொழியச் சிற்சொருபந்திரண் மிப்பாய்ப்பரிணமியா தென்பது'கருத்து. (க)

“உப்பு சடங்கடலிற்கேன்றி யொடுங்குமுல, கப்பரம் சித்தினுதியாது.” என்று தவிரித்தனர் ஞானப்பிரகாசர். மண்ணின் சாரத்தைக்கொண்டு உவரோடுகலந்து நீரானது உப்பாமென்னுமல் நீர்தானே யுப்பாமென்றது திருஷ்டாந்

தூபாசம் அதுபோல் பிருதிவியாதி பிரபஞ்சபேதமும் பிரமமல்ல வென்க. 'என்றாரோருரையாசிரியர்.

உன்னுகின்ற பிரமத்திலே சிறிதிவ்வுலகமானதெனவோதினீ, மன்னுகின்ற சிலகாலமோ டழியுமழிய வந்துதவுமாயையாற், நன்னிலொன்றுமெனில் வருதலோடிதுதிதருதலாலதுசடத்ததா, முன்னொட்ச்சகமு முண்மையன்று சடமென்னவெயுதுதிமன்னுமே. (௨)

(இ-ள்.) உன்னுகின்ற பிரமத்திலே சிறிதிவ்வுலகமானதெனவோதினீ. எ-து. யாவருநினைக்கப்படாநிற்கிற பிரமஞ்சேரப் பிரபஞ்சமாகாது சிறிது பேதித்துப் பிரபஞ்சமானதென்றுச் சொல்லுகின்றாயாகில்,—மன்னுகின்ற சிலகாலமோடழியும். எ-து. அங்ஙனமாயிற் பிரபஞ்சஞ் சிறிதுகாலநிலைபெற்று நின்றழியாநிற்கும்,—அழியவந்துதவுமாயையால். எ-து. அப்படியழிந்து மீளவுமாயையிலே தோன்றிவருகையால் மாயையிலே யொடுங்கமாயையிலே தோன்றும். அற்றன்று,—தன்னிலொன்றுமெனில். எ-து. ஒடுங்குங்காலத்திலும் பிரமத்திலேயொடுங்கித் தோன்றுங்காலத்திலும் பிரமத்திலே தோன்றுமென்னில்,—வருதலோடிதுதிதருதலாலதுசடத்ததாம். எ-து. இப்படித்தோன்றி யொடுங்குவதாயிற் பிரபஞ்சம் பிரமத்திலேபேதமாயிற் பிரமமு மசேதநமாகவேண்டுமாகையால்,—உன்னோட்ச்சகமுமுண்மையன்று சடமென்னவே யுதுதிமன்னுமே. எ-து. அகம்பிரமமென்கிறவுன்னுடனே பிரபஞ்சமுந்தோன்றுகையு மொடுங்குகையுஞ்செய்க்கையால் மெய்யன்றுஐடமென்றேசொல்லுதலை மெய்யாகவுடைத்து. எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமத்திற்சிறிதுபேதம் பிரபஞ்சமென்ப
தனைமறுத்துக்கூறிற்று. அழியவந்துதவுமாயையால். எ-து.
வந்து வந்துதவுமாயையால் எனவும்பாடம். (உ)

வித்தெழுந்துமரமாய்விளைந்தமை விளம்பினாயு
வமைவேறுநீ, நித்தமென்றவுரைபொய்த்து நீடுசட
மாயெழுந்தழியுநின்பர, மொத்தெழும்பொழுது வித்
தினுக்கவனியுண்டுதாரகமுனக்கென, பித்தனென்று
லகுரைத்திடும் பிரமமாயினாயிவைபிதற்றிலே. (ஈ)

(இ-ள்.) வித்தெழுந்துமரமாய் விளைந்தமைவிளம்பினாயு
யுவமை, எ-து. மாங்கெட்டவிடத்து வித்திலே நின்றுமரமு
ண்டானுற்போலப் பிரபஞ்சமழிந்தவிடத்தும் பிரமத்திலே
நின்று பிரபஞ்சமுண்டாமென்றுவமைகூறினாய் அங்ஙனமா
யின்,—வேறுநீ நித்தமென்றவுரை பொய்த்து நீடுசடமாயெ
ழுந்தழியுநின்பரம். எ-து. அந்தவித்து மரத்திலேயுள்ளது
மாய்ப் பின்புதானே பரிணமிக்குங்கூலத்து மரந்தோன்றத்
தான்கெட்டுத் தோன்றினத்துக்குப் பரிணமமுண்டா யந்தம
ரமீளவும் வித்தையுண்டாக்கினுற்போலப் பிரமமும் பிரபஞ்
சத்துக்குவேறாய் நித்தமாய் நிற்குமென்றவுரையும் பொய்யா
ய்ப் பிரமமும் பிரபஞ்சத்தையுண்டாக்கியும் பிரபஞ்சமும்
பிரமத்தையுண்டாக்கியும் சடத்தின் பகுதியாய்த்தோன்றிக்
கெடும் நின்றிரமம் அதுவுமன்றி,—ஒத்தெழும்பொழுது வித்
தினுக்கவனியுண்டுதாரக முனக்கென. எ-து. அந்தவித்துமர
மாய்பொழுது பூமிதரிப்பாகத்தோன்றும் அதுபோல வுன்னு
டைய பிரமம் பிரபஞ்சமாய் பொழுது தரிப்பதியாது,—பித்
தனென்றுலகுரைத்திடும் பிரமமாயினாயிவை பிதற்றிலே.

எ-து. இதனை (பிரமமாயினுயிவைபிதற்றிலே பித்தனைன்
உலகுரைத்திடும்) எனமாறுக. பிரமமாயினுய் இப்படி மயங்
கக் கூறுவையுயி இன்னைப்பேயனென்று மிக்கோர்சொல்லா
நிற்பர். எ-று. பிரமமாயினுய். எ-து. இழிவு. உலகம்.
எ-து. உயர்ந்தோரை. உலகமென்னும் வாய்பாடுரைத்திடு
மென்னும் வாய்பாடுபெற்றது.

இச்செய்யுளும் பிரமத்திலே பிரபஞ்சந்தோன்று மென்
பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (௩)

ஒரு விதை பரிணமித்திமரமானபோது அம்மரம் வேறு
பூட்டமாமாய்ப் பரிணமித்ததில்லை, பிரமமுஞ் சச்சிதானந்த
மாயிருந்து ஜடரூபமாகிய ஜகத்தாய்ப்பரிணமிக்குமாகி னீயி
ட்டதிருஷ்டாந்தம்விகல தோஷமடையு மறியாமற்பேசினு
ய்கா ணிதுபித்தர் வசனத்துக்கொக்குமெனக்கொள்க. “வித்
தினமரம்போல விமலத்துலகாமே, லொத்தழியுங்காண்பிரம
மும்.” என்பதறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

சூடகங்கடகமோதிரஞ்சவடி தொடரொடார
முடிதோடுநா, ண்டகந்தருவதாகும்படி யனைத்தும
ப்பிரமமாகுமே, னீடுமப்பணிகள்செய்துளோரவை
புனைந்துளோர்களைநிகழ்த்திடும், நாடிடுஞ்சகமியுற்று
வோர்கொடு நடத்துவோருளர்நவீற்றிலே. (௪)

(இ-ள்) சூடகங்கடகமோதிரஞ் சவடிதொட ரொடார
முடிதோடு நாண்டகந்தருவதாகும். எ-து. சூடகமுதல் நாண்
ருகச் சொல்லப்பட்டபேதமான பணிகளைப் பொன்னுருமு
தலாக நின்று பேதித்தாற்போலப் பிரமமும் பிரபஞ்சபேத
மெல்லாமாகப் பேதித்தி முதல்கொமல் நிற்குமென்று கூ

தின்,—அப்படியனைத்தும் பிரமமாகுமேல். எ-து. அப்பணி போலப் பேதித்தெல்லாம் பிரமமாய் நிற்குமாகில்,—நீடுமப் பணிகள் செய்துளோரவைபுனைந்துளோர்களை நிகழ்த்திடும். எ-து. அப்பணிபேதஞ் செய்தோரையு மப்பணியணிந்தோ ரையு மப்பணிதானே யுண்டாக்கநின்றலா லதுபோல,—நா டிடுஞ்சகமியற்றுவோர்கொடு நடத்துவோருளர் 'நவிற்றிலே. . . எ-து. (கொடுசகமியற்றுவோர் நடத்துவோருளர் நவிற்றி லேநாடிடும்) எனமாறுக. ஒருமுதலைக்கொண்டு சகத்தையுண் டாக்குவோரையு மதனை நடத்துவோரையுஞ் சங்கரிப்போ ரையுஞ் சொல்லுங்கூலத்தறிந்திடிக் தன்மையையுடைத்து. எ-து.

இச்செய்யுள் 'பொன்னுங் பணியும்பேரலப் பிரமமும் பிரபஞ்சமாகப் பேதிக்குமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று.(ச)

“பொன்பணிதீபொன்னுக்கோ பூன்பார்செய்வாருமுள ருன்பரத்துக்கன் னியங்களுண்டு.” என்பது டுமறிக. என்று தஹரித்தனர் ஞானப்பிரகாசர். பணிகளைச் செய்வோர்,போ லப் பரமசிவன், பொன்னைப்போலுமாயை, பணியைப்போ லப் பிரபஞ்சம், பணியையணிந்தோர்போல வான்மவர்க்கங் களுமாம் என்றாரோருரையாசிரியர்.

அறிவினோடுசெய்ன்மாறி, வீடதனையணுகொணு தவையிரண்டினு, லுறுதியானபிரமத்தினு டழிய வெவ்வான்றலாமெனவுரைத்திகா, 'ணிந்துதியேலதனொடி- சைவதின் றிசைவ துள்ளதாயிடி-லுமின்பமே, பெறுகி நீயுடலொடுபிரிர்களாயது பிறக்குமாறுசெயல்பெறுவ தென். (௫)

(இ-ள்.) அறிவினோடு செயல்மாறி வீடதனை மனனாகொண
தவையிரண்டினாலுறுதியான பிரமத்தினோடழிய வொன்ற
லாமென வுரைத்திகாண். எ-து. ஞானக்கிரியைகளை மாறினால்
வீட்டின் பமணை தற்கரிது. ஞானக்கிரியைகளிரண்டினாலுஞ்
சென்றதற்காதாரமாகிய பிரமத்திலே யழியக்கூடலாமெ
ன்று கூறினாய் காண், — இறுதியேலதனொடிசைவதின்னு.
எ-து. ஞானக்கிரியைகணிற் கப் பிரமத்தைச் சென்று கூடுத
லுமில்லை யந்தஞானக்கிரியைகள் கெட்டாற் பிரமத்தோடு
கூடுதற் கொருமுதலுமில்லையாம் அன்றி, — இசைவதுள்ளதா
யிடின. எ-து. அந்தஞானக்கிரியைகள் கெடாமலொன்றுவ
துள்ளதாமாயின், — அவ்வின்பமேபெறுதி நீயுடலோடுயிர்க
ளாயறிவுபிரியுமாறு செயல்பெறுவதென். எ-து. எப்பொழு
துமந்தச் சுகத்தை யதுபவிப்பதன்றிக் காயத்தோடுயிர்களின்
மிக்கவறிவுநீங்கும்படி யவத்தையின் செய்தியைப் பெறுவா
னேன். ஆதலா லான்மாவென்றென்றுண்டுகாண். எ-து.

இச்செய்யு ளறிவுஞ்செயலுங்கெடாமற் பிரமத்திற்சென்
றழியக்கூடுமென்பதனை மறுத் தான்மாவென்றொரு முதலுண்
டென்றுமறிவுஞ்செயலுங்கெட்டுக் கூடவேண்டுமென்றுங் கூறி
ற்று. உடலோடுயிர்களாயது பிறக்குமாறு செயல்பெற்றி
யால் என்னில் இன்பத்தைப்பெற்று நிற்றலன்றி நீயுமு—
லோடுயிர்களாய்வந்து பிறக்குமாபுபெற்றாய் காண் என்க.
இதனால்கமுமுயிருமர்ப்ப் பிறந்திறந்துமுலமவன்னோ
நீயென்றதெனக்கொள்க.

இயம்புகின்றதென்னுஞ் செய்யுண்முதலிச் செய்யுட்கா
றும் பாற்கரியன்மத்தை மறுத்துக் கூறிற்று. (ரு)

“ஆவிதான்கெட்டமலத்தொன்றோ மென்றாயதுதான், பாவியமோ குற்றமுரைப்பாம்.” “அழிந்ததுதானொன்று ததனோடுநின்று, மீழ்ந்தபிரப்பெய்தியிடுமே.” “இது முத்தியல்ல விருணங்கடியிரின்புண், பதுமுத்தியீசனடியார்ந்து.” என்பது மறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். உடலோடுயிர்களாயது பிறக்குமாறு செயல்பெற்றியால் எனப்பாட்டோதி நீ மோகவின்பத்தைப் பெறினும் தேகாதிப்பிரபஞ்சமு முயிர்வர்க்கமுமாய் அந்தப்பிரமம் பரிணமிக்குமுறைமையாலதனோடுகூடிய நீயும் பிறக்குஞ் செயல்பெறுவாய் எனவேயவன் முத்தியடைதல் ஜநநத்துக்கேதுவாமென விகழ்ந்தவாறாயிற்று என்று ரோருரையாசிரியர்.

பாற்கரியன்மதம்முதலை முற்றிற்று.

பாயிர மூட்டட செய்யுள்—உருஅ.

நிரீச்சுரசாங்கியன்மதம்.

மூலம்புரியட்டகம்விகிர்தியாகி மூன்றாய்ப்பிரகிருதி, தூலசூக்கம்பரமாயச் சுத்தபுருடச்சந்நிதிபிற, பாலன்சேட்டைபுரிந்துலகம் யோனிபலவாய்ப்பரந் தொடுங்குஞ், சால்வென்றுநிரீச்சுவர சாங்கியன்ருன் சாற்றிடுமே. (க).

(இ-ள்.) மூலம் புரியட்டகம் விகிர்தியாகி மூன்றாய்ப்பிரகிருதி. எ-து, பிரகிருதி புமானென்றிரண்டிற் பிரகிருதியானது மூலமென்றும் புரியட்டகமென்றும் விகிர்தியென்

ஹம் பெயரையுடைத்தாகி ஸம்முன்றுவகையாய்,—தூலசூக்
கம்பரமாய். ௭-து. அந்தப்பிரகிருதி தூலமாயும் சூக்கமா
யுஞ் பரமாயுநிற்கும்,—சுத்தபுருடன் சந்நிதியிற் பரஸ்சே
ட்டைபுரிந்துலகம் யோனிபலவாய்ப்பரந்து. ௭-து. புமாஞ
கிய சுத்தபுருடன் பிரகிருதியின் சந்நிதியிலே மழவின் செய்
தின்யப்போல வறியாமையைப் பொருந்திப் பிரபஞ்சமும்
யோநிபேதங்களுந் நானென விரிந்துநின்ற விடத்து,—ஒடுங்
குஞ் சாலவென்று. ௭-து. தனக்குவிவேக ஞானம்வந்து சர்
வமும் பிரகிருதிக்குள்ளது தனக்குள்ளவல்லவென்று காண
வே பிரபஞ்சவியாபார நன்றாகநிங்குமென்று,—நிரீச்சுரசாங்
கியன்றான் சாற்றிடுமே. ௭-து. நிரீச்சுவரசாங்கியணிப்படிச்
சொன்னான். ௭-து. மூலம், சித்தத்தை. புரியட்டகம் சத்தா
திகளைந்தும் மனம் புத்தியாங்காரமுமாகவெட்டும். விகிர்தி
தூலதேகமும் பிரபஞ்சமும். இம்முன்றுவகையாகப் பிரகி
ருதிபேதிக்க விதனைப் புமான்றனதென்று கொண்டுநிற்பன்.
இந்தப்பதினாறுகருவிகளோடுங் கூடிப்பிரபஞ்சத்தைப் பிரகி
ருதிக்குள்ளதென்று நீங்கப்புமானென்றும் புருடனென்றும்
வேறற்றுநிற்பனது வேழுத்தியாமென்பது கருத்து.

இச்செய்செய்யுள் சாங்கியன்மதங்கூறிற்று. நிரீச்சுரசா
ங்கியம் கபிலன்மதம். இதில் விகிர்தியென்றமையா லாங்கா
ரபேதத்திற்குேன்றியஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களுஞ்
சத்தாதிகளிற்குேன்றியபூதங்களு மிருபத்திநாலுதத்துவங்க
ளுமதிற்பேதமுமெனக்கொள்க. இதில் ஈசுரசாங்கியன் என்
றும் நிரீச்சுரசாங்கியனென்றும் இரண்டிவகையர். இதிலே
நிரீச்சுரசாங்கியன் சொல்லப்பட்டதெனக்கொள்க. சிவசாங்
கியரையும் விஷ்ணுசாங்கியரையும் ஈச்சுரசாங்கியரெனக்
கொள்க.

பர்மியை யின் கட்டோன்றுவனவின்மையின் விசுவயே யாவதல்லது பகுதியாகாதென்க. மூலப்பகுதிமானென்னும் புத்திக்குக்காரணமாய்த்தா னென்றிற்றேன்றியதன்மையிற் பகுதியேயாவதல்லது விசுவயாகாதென்க. அதன்கட்டோன்றியமானு மதன்கட்டோன்றியவகங்காரமு மதன்கட்டோன்றியபஞ்சதன்மாத்திரைகளும் ஆகவேமூந் தத்தமக்குமுதலாய வவற்றைநோக்கவிசுவயாகவூந் தங்கட்டோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பகுதியாகவூமாகுமென்க. புருடென்றிற்றேன்றி மையானுந் தன்கட்டோன்றுவனவின்மையானும் பகுதிவிசுவ யென்னுமிரண்மிமல்லவென்க. பகுதியும்விசுவியுமல்லாத புரு டென்னும் பகுதியென்னுமூலப்பகுதியொன்றும் பகுதிவிசு வியென்னு மானுமகங்காரமும் தன்மாத்திரைகளுமென்னுமே மும் விசுவியென்னுமனமு மிந்திரியம்பத்துப் பூதமைந்து மிப்பதினானுமாக விருபத்தைந்து தத்துவமூமல்ல துலகென வேறென்றில்லை யென்க. இப்படிக்கூருக்கிகொள்க “சான்று வமேசாங்கியன்றன்றாங்குமதத்தினையு, மாற்றலுறுமுள்ளத் தாலாய்.” “நித்தியன்புத்திமுதனீர் நிலனீரேயாக, சுத்தன் புருடெனெனச்சூழ்.” “துலமெனச்சூக்கமெனச் சூக்குமந்தா னுன, மூலமெனப் பாசமொருமூன்று?” “சுத்தப்புருடஞ்சந் நிதியின்றேன்றியுந், தத்துவங்கண்மூலத்திற்றும்.” “தத்து வங்கனூலெந்து மூன்றுந்தரையிறுவாய், புத்தியெழுவாயுதித் தும்போது.” “மூலத்திற் புத்திமுனைக்குமதனின் முனைக்கு, ஞாலவிறுவாய் முறையினால்.” “அந்தக்கரணங்க ளப்புரு டன்சந்நிதியி, லிந்திரியத்தத்துமுறுமென.” “இந்த முறையையறிவார்தமையிந்தப், பந்தம்பிரியுமெனப்பார்.” “பந் தங்கணங்கப் பார்முகலையேயிருக்கு, மிந்தநிலை முத்தியென வெண்.” என்னுந்திருவாக்கானு மறிக என்றார் ஞானப்பிரகா சர். கிரீடாப்பிரமவாதிமதமூமறுப்பும் ஞானாவரண விளக்கத்

திற்காண்க. தத்துவங்கட்குக் காரணமாதலாற் பிரகிருதியை
மூலமென்றுந் தனக்குமேற்காரணமின்மையிற் பரமென்றுங்
கூறியது. புரியப்பட்டமாகிய சூக்குமதேகமானது மன்ம்புத்தி
யாங்காரமாகிய வந்தக்கரணங்கள்மூன்றும் ஞானேந்திரிய
மைந்தம் சுன்மேந்திரியமைந்தம் தன்மாத்திரைகளைந்துமா
கிய பதினெட்டுமாகும். விகிர்தியாகிய தூஷதேகமானது பூத
மைந்தம் அவற்றின்காரியகுணமாகிய வுலகமுமாம். ஆகவே
சூக்குமம் பதினெட்டும் தூலமைந்தம் பிரகிருதியொன்றும்
புருடெனென்றுமாகிய விருபத்தைந்தினையுந் தத்துவமென்று
சாங்கிய தூஷட்கூறுமுறைமையை யீண்டிய்த்துணரவைத்
தவாறு காண்க. நிரீச்சரசாங்கியனென்றதனா லவனுக்குக்
கர்த்தாவில்லையென்பது தானேவிளங்கும் என்றாரோருரை
யாசியார்.

நீச்சரசாங்கியன்மத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—உருசு.

நிரீச்சரசாங்கியன் மதமறுதலை.

சுத்தனறிவன்புருடெனென்ற சூழாதாகும்பிரகி
ருதி, பெத்தநீங்கினாலும்பிற்பெத்தனாவன்பேரறிவாற்
கத்தமே வும்பிரகிருதி கண்டுகழிக்க மாட்டானேன்,
முத்தனாகான்சுத்தனுக்கு மூலப்பிரகிருதிபிலையாம்.()

(இ-ள்.) சுத்தனறிவன்புருடெனென்ற சூழாதாகும்பிரகி
ருதி. ஏ-து ஆன்மபுருடன் சுத்தமானவறிவை யுடையனமா
கி லவனையசுத்தமாகிய பிரகிருதிவளையாதாகும். அன்றியும்,-

பெத்தநீங்கினாலும், பின்பெத்தனாவன். எ-து. பெத்தனாய் நின்றவிடத்தினுமிவனைப்பந்தியா தஞ்ஞானங்களவை பிரதிருதிக்குள்ளவாய் நிற்குமென்னில் பெத்தநீங்கினவிடத்திலு மறியாதுநின்றனாகையால் பெத்தத்தைப் பொருந்தினவனாவன், —பேரறிவாற்கத்தமேவும் பிரகிருதிகண்டுகழிக்கமாட்டானேல். எ-து. மிக்கவறிவாகிய பரையோடுகூடிநின்றும் பொல்லாங்கைப்பொருந்தினபிரகிருதியின் செயலுத்தெரிசித்து நீங்கமாட்டானாயி னஞ்ஞானப்பிரகிருதிக்குள்ளதென்று காணுந்தகுதியையுடைய நல்லனாகையால், —முத்தனாகான். எ-து. பரையுடனேகூடிநின்று பிரகிருதியை நீங்காநாயின், முத்தியுடையுமான்மாவாகான், —சுத்தனுக்கு மூலப்பிரகிருதியிலேயாம். எ-து. சுத்தனாயிருக்கிற பிரமத்துக்கு மூலப்பிரகிருதிகளுண்டாகா. மூலப்பிரகிருதிக்கூடுவது நீங்குவதுமாவ தான்மாவுக்கென்றறிவாயாக. எ-று.

சாங்கியன்முதத்தை மறுப்பானெடுத்திக்கொண்டாதனுளிச்செய்யுள் பரமபுருடன் பிரகிருதிக்குள்ளகப்படுவனென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. கத்தம்-பொல்லாங்கு. (சு)

பிரகிருதியென்பது மாயையென்றாய் அப்பொழுது காலமெங்கேதோற்றிற்று. பிரகிருதியிலேயல்லாமையாலுங் காலமாயையிலேதோற்றாதலாலும் மாயைவேறு பிரகிருதியேறெனக்கொள்வாயாக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

புருடன்பிரகிருதிபெற்றாற் போதஞ்சிறிதங்குண்டாகிக், குருடன்முதுகின்முடவனிருந்தூர்ந்தாற்போலப்பிரகிருதி, யிருடனிடத்தேயிருந்தியங்குங் கன்மாவிறையன்றிரண்டினையு, மருடனுருவாய்ச்சேட்டிப்பித்தறிபுமமலனரனேயாம். (உ)

(இ-ள்.) புருடன் பிரகருதிபெற்றுப் போதஞ்சிறிதங்குண்
 ாகி. எ-து. சுத்தபுருடெனன்ற ஆன்மபுருடன் பிரகருதியை
 சூட்டின விடத்துப் பிரதிருதியாலே சிறிதஞ்ஞான வறிவுண்
 பாய், -குருடன் முதுகில் முடவணிநுந் தூரந்தாற்போலப்பிரகி
 ருதியிருடனிடத்தே யிருந்தியங்குங்கன்மால். எ-து. அந்தகன்
 முதுகிலே முடவணிநுந் தந்தகனைநடத்தினுற்போலக் கன்மத்
 துக்கீடான பிரகருதியாலே சிறிதஞ்ஞானம் பெற்றபுருடனைப்
 பிரகருதிசூட்டி யவனிடத்தேயிருந்து கன்மத்துக்கீடானதொழி
 லைநடத்தும், - இறையன்று. எ-து. ஆகையாற்பிரகருதியுடன்
 கூடிநிற்பா னான்மாவேயாம். கத்தாவன்று, - இரண்டினையு
 மருடனுருவாய்ச்சேட்டிப்பித் தறியுமமலுனரனேயாம். எ-து
 அந்தவான்மபுருடனையு மவனைக்கூடிநிற்கிறபிரகருதியையுங்
 கூட்டி யஞ்ஞானமேதனக்குருபமாகக்கொண்டு நடக்கும்படி
 யாக நடத்துவித் தான்மாக்கள்செய்தகன்மத்தையுமறிந் ததற்
 குத்தக்கபயனையுங்கொடுப்பான் மலரகிதனாகியவரனேகாண்.
 எ-து. பிரகருதிக்கஞ்ஞானமேசொருபமாகையா லவ்வஞ்ஞா
 னத்தைப்பொருந்திரின்றபுருடனை மருடெனன்று கூறப்பட்
 டது அமலெனனகையால் கர்த்தாமலரகிதென்பது கரு
 த்து.

இச்செய்யுள் பிரகருதியுடனேகூடிநிற்பவனான்மாவே
 கர்த்தாவல்லெனன்று மீறுத்துக்கூறிற்று. புருடனாவான் பிர
 கருதிசூட்டினுற்சிறிதறியுண்டாய்க் குருடனுடையமுதுகிலே மு
 டவணிநுந்துநடத்தினுற்போலப் பிரகருதியாகியவிருட்டினி
 டத்தே புருடனிருந்து வழங்குங்கன்மத்தாலே வேறு கர்த்தா
 வாலன்றென்றென்னில் அப்பிரகருதிபுருடனாகிய விரண்டை
 யுமருடனுருவாய்நின்று சேட்டிப்பித்தறியுநிற்கும் அமலனா

கியபரமேசுவரனென்க. குருடன்முதுகில் முடவனிருந்து ;
கையாவுது ஒன்றுக்குள்ளகுணமொன்றுக்கில்லாமல் சேப-
டை கூடாதாம். (உ)

பிரகிருதியிருடலிடத்தே இருந்தியங்கும். எ-னை. இருந்-
தியக்கும், எனப்பா—மோதி அசேதனமாகியபிரகிருதியிடத்-
திலான்மாவிருந்து அந்தப்பிரகிருதியைநடத்தும் என்றுநீ
சொல்லில் அதுகூடாது,—என்றிரண்டினையு மிறையருடன்னு
ருவாய்ச் சேட்டிப்பித்துக்கன்மாலறியும். எ-து. பிரகிருதி
யான்மா என்றிரண்டினின்றும் பிரகிருதியையிறைவன் காரு-
ண்ணியமேவடிவாகிச் சேட்டிப்பித்துக் கன்மானுகுணமாக
வான்மாவையுமறிவிக்கும். அந்தவிறைவன் யாரென்னில்,—அ-
மலனரனேயாம். எ-து. அனாதிரிசுமலனாகியவரனேயாம்.
எ-று. அறிவின்மையாற் பிரகிருதியைக்குருடெனன்றும் மல-
பெந்தத்தால் ஞானமஜீவியாமையால் ஆன்மாவைமுடவனெ-
ன்றுங் கூறியவாறுகாண்க. அறிவிக்கும் என்னுதறியுமென்-
றது மரபுவழுவமைதி. அரசன்செய்தவாலயம் என்றுற்-
போல என்றுரோருரையாகியார்.

அறியான்புருடன்பிரகிருதி யசேதநங்காரிய-
த்துக், குறியாய்நாதனுள்ளெனன்று கூறுமுத்திவிவேக-
மெனிற், செறிவாந்த்ளபோகாதறிபிற் சேர்த்தோன்-
வேண்டுஞ்செயலிற்போ, நெறியூற்பணிசெய்துடற்-
பாசுநீக்கிக்கொண்ணீநிஸ்மலனாள். (ஈ)

(இ-ள்.) அறியான்புருடன். எ-து. ஆன்மபுருடன்றூ-
யொன்றையு மறிமமாட்டான்,—பிரகிருதியசேதனம். எ-து.
பிரகிருதியுஞ் சடம் ஆதலால்,—காரியத்துக்குறியாய் நாத

னுளனென்று. எ-து. இவ்வகாரியப்படுதற்குக் காரணமா
நியகர்த்தா ஒருவனுளனென்று குறிப்பாயாக, — கூறுமுத்திவி
வேகமெனில். எ-து. நீமுத்தியென்று சொல்லப்பட்டதுபெ
ந்தம்நமக்குள்ளதல்லவென்றறிதும் விவேகஞானமென்னில், —
செறிவாந்தளை போகாதறியில். எ-து. எல்லாத் தையுமறியுமி
டத்துப் பாசஞானமும் பசுஞானமும் கூடியறிமவேண்டுமா
கையாற் பாசபந்தம்நீங்காதாம், — சேர்த்தோன் வேண்டும்.
எ-து. அந்தப்பாசம்நீங்குமிடத்து முன்புகூட்டினோனீக்கவே
ண்டும். செயலிற்போம். எ-து. அந்தப்பாசத்தைக்கூட்டின
கர்த்தாவின் காருண்ணிய்த்தாலே பாசம்பெந்தம்நீங்கும் அது
நீங்கும்படிக்கு, — நெறியாற்பணிசெய்துடற் பாசநீக்கக்கொ
ண்ணீரின்மலனால். எ-து. சரியையுரியாயோகஞானங்களாகி
யவழிகளிலே நின்றுதொண்டுசெய்து நீகர்த்தாவினாலே யுன்
பாசபந்தத்தை நீக்கக்கொள்வாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் புரு—ணையும்பிரகிருதியையு நடத்துவோ
ருவனுளனென்று மப்படி நடத்துவோனைவழிபடுவதேமுத்
தியென்றுங் கூறிற்று.

சுத்தனென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்சாறு நீரீச்
சுரசாங்கியலா மதத்தை மறுத்துக்கூறிற்று. (௩)

செறிவாந்தளைபோகா தறியிற்சேர்த்தோன்வேண்டும்.
எ-து. பந்தித்திருக்கிற விலங்கானதறிந்துகொண்டு நீங்கப்
போகாது பூட்டினவனைவேண்டி வழிபாடு செய்துவுணங்
கவே யவனது செயலினாலே யவ்விலங்கானது போகாநிற்
கும் அதுபோல வேதாகமஞ்சொன்ன முறைமையாற் பணி
செய்து உடலென்னும் பாசத்தை நின்மலனென்னும் பரமே

சுரனாலே நீக்கிக்கொள்வாயாக. என்று. ஆன்றியுந் பிரகருதி
விகாரங்களுக்குப் பாரதியர் நியாயங்கொண்ட, வறிவிலாதவ
னல்லோ உன்னுடைய தரிசனத்தைவிட்டுச் சைவாகமத்தைப்
படித்தறிந்து சிவனையடைந்து லுழிபாடுசெய்து பிழையாயெ
ன்பது கருத்தி. “சுத்தன் புரு—னென்ற சூழுமே மூலாதி,
சுத்தனலென்றேதுணி.” “சுத்தன்முன்றத்துவங்கி டோன்
றுமென்றாய் மீளுமென்ற, யித்தாற்பலமேஜீயம்பு” “சடந்
ததுவுமாதலினாற் றுனேதோன்றாது, கடந்தானே தோன்று
மோகான்.” “அறியான்புருடன்வ ளுக்கையுமாச்சு, னறியா
வினையுமாக்காது.” “ஆதலினாலெல்லாமறிந்தாக்கியாக்கைவி
னைச், சாதகனைச்சாத்தினுண்டு.” “அவன் பரிசுத்தன்ஐதி
மலமுத்தன், சிவன் புருடன், பெந்தனைனத்தேது.” “புத்தி
முதற்கரணங்கூட்டப்பதிபுரு, னொத்துச் சிறிதறிவுமுற்று.”
“மு—வன் குருடன் முதுகிருந்தார்ந்தாற்போ, லுடலினைபூர்ந்
தேபயன்றுட்க்கும்.” “நீங்குமோகாலினிகளமறிந்தான்ற,
ன்னை, நீங்குமரையன் கருத்துநேர்ந்தது.” “பாசமுறலும்பருவ
மஞ்சிப்பணிந்தவற்குத், தேசிகன்றிர்ப்பன்றியிரத்திங்கு.”
என்னுந் திருவாக்குகளாலிச. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

நீரிச்சுரசாங்கியன்மதமறுதலே முற்றிற்று.

பாயிர முட்டை செய்யுள்—உசுஉ.

பாஞ்சராத்திரிமீதம்.

ஆதியாயருவமாகியகண்ட பூரணமாய்ஞானச்,
சோதியாய்நின்றமாயன்கவேச்சையா லுருவுகொ
உரு

ண்டு, நீதியார்கருணையாலே நீள்கடற்றுயின்றுநூலு,
மோதினனென்றுபாஞ்ச ராத்திரியுரைப்பனுற்றே.

(இ-ள்.) ஆதியாயருவமாகிய கண்டபூரணமாய் ஞானச்
சோதியாய்நின்றமாயன். எ-து. ஆதிபூதனாயருபியாய்
எவ்விடத்தினு நிறைந்துநிற்பவனாய் ஞானசொருபியாய் நின்
நவிஷ்ணுவானவன்,—சுவேச்சையாலுருவுகொண்டு. எ-து.
ஆன்மாக்களைக் கருணிக்கவேண்டித் தனதிச்சையாலே மீனாமை
பன்றி சிங்கம் வரமனமிராமர் மூவராயுங்கருஷ்ணனாகவு மே
னிகளையெடுத்துக்கொண்டும்,—நீதியார் கருணையாலே நீள்
கடற்றுயின்று. எ-து. இரகூதிக்கவேண்டு முறைமையாகப்
பொருந்தினகருணையாலே நெடியதிருப்பாற்கடலிலே யோக
நீத்திரைசெய்து,—நூலுமோதினென்று. எ-து. அநாதி
மாகிய வேதத்தையுமருளினென்று,—பாஞ்சராத்திரியுரை
ப்பனுற்றே. எ-து. பாஞ்சராத்திரியென்னுஞ் சமயிசொல்லு
வன். எ-து. உருவுகொண்டும் துயின்றும் எனவும்மை விரி
க்க.

நிரீட்சவரசாங்கியன்மதத்தை நிஷேதமாக்கிப் பாஞ்ச
ராத்திரிமதங் கூறுவானெடுத்தாக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்
யுள் விஷ்ணுவே கர்த்தாவென்று கூறிற்று. ஆதியென்பதெல்
லார்க்குமுதல், (க)

முன்வைதிகமதங்கூறி மறுத்துத் தாந்திரிகபகூமான பிர
மமதமும் இரணியகர்ப்பவேதாந்தமதமும் பாஞ்சராத்திரி
மதமும் வைகாணசமதமும் பூகவதமதமும் மர்த்துவமதமும்
என்னுமாறினுட் பாஞ்சராத்திரிமதங் கூறத்தொடங்கி அவந்
துளிது அவன் கடவுளிலக்கணங் கூறுகின்றது என்றோதின
மோருரையாசிரியர்.

உந்தியிலயனையீன்று மவனைக் , கொண்டுலகுண்
டாக்கி, யந்தநல்லுலகழிக்க வரனையுமாக்குவித்துத்,
தந்திடுஞ்சகத்தினுக்குத் திதிகர்த்தாதானையாகி, வந்
திடுந்தோற்றமீறு நிலைமையும்பண்ணுமாயன். (௨)

(இ-ள்.) உந்தியிலயனையீன்று மவனைக்கொண்டுலகுண்
டாக்கி யந்தநல்லுலகழிக்க வரனையுமாக்குவித்து. எ-து. வை
குண்டத்திலேயிருக்கும் பரமபுரு--ன் சிருஷ்டிகாரணத் தனது
திருவுந்தித்தாமரையிலே பிரமாவையுண்டாக்கியவனுலே பிர
பஞ்சத்தை யுண்டாக்குவித்து அப்படியழகுபெறப்படைத்த
பிரபஞ்சத்தைச் சங்கரித்தற்குப் பிரமாவினிடத்திலே நின்று
முருத்திரனையுண்டாக்கி யவனைக்கொண்டு சங்குரிப்பித்து,—
தந்திடுஞ்சகத்தினுக்குத் திதிகர்த்தாதானையாகி. எ-து. தன்
னாலுண்டாக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்துக் கிரகைகர்த்தாவுந்தா
னையாகி,—வந்திடுந்தோற்றமீறு நிலைமையும்பண்ணுமாயன்.
எ-து. இப்படிவகுப்பட்ட சிருஷ்டிதிதி சங்காரங்களையுஞ்
செய்வன் பரமபுருஷோத்தமனென்று பாஞ்சராத்நிரிசொல்
லுவன். எ-து.

இச்செய்யுள் புருடோத்தமனே மூன்றுகாரியத்துக்குங்
கர்த்தாவென்று கூறிற்று. ஐந்துராத்நிரியிஸ்தூல் செய்கையால்
பாஞ்சராத்நிரமென்று , பெயராயிற்று. அரனையுமாக்குவித்
தென்றது பிரமாவின்குமுகத்திலே அரனைத்தோற்றுவித்தது.

மீனாமைகேழனாசிங்கம் விரமனனாய்வென்றி,
யானாதவிராமர்மூவராயனா யளித்தான்கற்பி, தானா
யும்வருவனின்ன மென்றவன்சாற்றித்தேவர், கோ
னாபுரிப்பனென்று கூறுவன்குறிப்பினோடே. (௩)

(இ-ள். மீனாமைகேழ்ஞாசிங்கம் வாழனனாய். எ-து. பிரபஞ்சத்தை 'ரக்ஷிக்கவேண்டி மீனாகியு மாமையாகியும் பன்றியாகியு நாரீசிங்கமாகியும் வாமனனாகியும், — வென்றியானாத விராமர் மூவராயனாயளித்தான். எ-து. வெற்றிகொடாத பரகிராமனாகியும் பலபத்திராமனாகியும் சீராமனாகியும் கிருஷ்ணனாகியு மிரக்ஷித்தான், — கற்கிதானாயும் வருவனின்னமென்ற வன்சாற்றி. எ-து. மேற்குதிரையாகியும் வந்திரக்ஷிப்பனென்று பாஞ்சராத்திரிசொல்லி, — தேவர்கோனாயு நிற்பனென்று கூறுவன் குறிப்பினோடே. எ-து. இப்படித்தசாவதாரம் பிறக்கச்செய்தேயும் முத்திதேவன் தேவர்களுக்குக் கர்த்தாவுமாயிருப்பனென் றறிவோடுஞ் சொல்லாநிற்பன். எ-து கற்கி பெட்டைக்குதிரையாவனென்றது. குறிப்பினோடே யென விழித்ததுக் கூறியது.

இசசெய்யுள் புருஷோத்தமனது தசாவதாரங்கூறிற்று.

ஏழ்கடற்செலுவிலேற்று மிருங்கிரிமுதுகிலேற்றுந், தாழ்தலமுழுதுங்கண்டுந் தமனியனுடல்பிளந்தும், வாழலகளந்துமன்னாய் மன்னர்க்குமன்னராயும், பாழ்படவுழறிப்பாரு நோக்கும்பின் பரியுமாயே. (ச)

(இ-ள்.) ஏழ்கடற்செலுவிலேற்று மிருங்கிரி முதுகிலேற்றுந் தாழ்தல முழுதுங்கண்டுந் தமனியனுடல்பிளந்தும் வாழலகளந்தும். எ-து. மச்சரூபமாய்ச் சத்தசமுத்திரங்கையுமோர் செலுவிலே யுக்கியும் அமுதமர்த்தனத்திற் கூர்மரூபமாய் மஹாமேருவை முதுகிலேதாங்கியும் பிரளயத்திலேதாழ்ந்துபோன பூமியைவராகரூபமாய்ப் புகுந்தெடுத்தும் நாரகரூபமாயிரணியவதைசெய்தும் வர்மனரூபமாய்த் திரு

விக்கிரமஞ்செய்தும், -மன்னாய் மன்னர்க்கு மன்னராயும் பாழ், படவுழறிப்பாருநோக்கும். எ-து. இருபத்தொருகால் கூதக், திரியரைச்சங்கிரித்து மண்டலநாபியாய்ப் பரிசிராமனாயும் இராமனாயிராவணனை வதைசெய்தும் பலபத்திரராமனாய் லோகரக்ஷார்த்தமாயோகத்தினின்றும் வாசுதேவனாய் சுரர் மாயைபாழ்படச்சிதறியும் பிரபஞ்சத்தையிரக்ஷிக்கும், -பின் பரியுமாயே. எ-து. இனிவரும்பிரளையகாஷத்துக்குக் குதிரையாய்வந்திரக்ஷிக்குமாயன். எ-று.

இச்செய்யுள் முன்கூறியவவதாரத்துச்செய்தி கூறிற்றி. மன்னர்க்குமன்னராயுமென்றது இராமவவதாரமுன்றிலும் பொருந்தாதவிராசாக்களை வென்றவர்களுக் கிராசாவாயும் என்றது. (ச)

பொய்கைவாய்முதலைவாயிற் போதகம்போத மாட்டா, தையனேநாதாவாதி மூலமேயென்றழைப்ப, வய்யயாம்வணிமாலோல வோலவென்றோடிச் சென்று, வெய்யவாய்முதலை வீட்டிக்கரிக்கும்வீட்டு னினானே. (ரு)

(இ-ள்.) பொய்கைவாய் முதலைவாயிற் போதகம்போத மாட்டாது. எ-து. பொய்கையிடத்திற்றங்கிய யானையப்பொய்கையின் கணுண்டாகிய, முதலைவாயிலே யகப்பட்டுக்கொடியேற மாட்டாமல், -ஐயனே நாதாவாதிலேமேயென்றழைப்ப. எ-து. சுவாமியே கர்த்தாவே யாதியேமுல்மே யென்றுநொந்து கூப்பிட்டழைப்ப, -உய்யயாம் வணிமாலோலவோல வென்றோடிச்சென்று வெய்யவாய்முதலைவீட்டி. எ-து. யாமீடேறும்படிவணங்கப்பட்ட பரமபுருடன் கருபைசெய்தோடிச்சென்றுகொடியவாயினையுடைய முதலைவாயினின்றும் விரி

வித்து,—கரிக்கும்வீட்டுளினுனே. எ-து. அர்தயானைக்கு முதலைக்கும் வைகுண்டபதமளித்தருளினுன். எ-று. ஓல ஓல. எ-து. விரைவு. கரிக்கும் என்றவும்மையால் முதலைக்குமுடிந்நதாயிற்று.

இச்செய்யுளாதிமூலமே பரமபுருஷனென்பதுகூறிற்று. போதகம்போதமாட்டாது யானைமீறிப்போதமாட்டாது.

அலைகடல்கடைந்தும்வானோர்க் கமுதினையளித்துநீய, கொலைபுரியசுரர்தம்மைக் கொன்றுலகங்கள் காத்துங், கலைமலிபொருளன்பர்க்குக்கருணையாலுரைத்துமிக்க, தலைமைபிணிப்பன்மாய் நென்னும்பின்சாற்றினானே. (சு)

(இ-ள்.) அலைகடல்கடைந்தும் வானோர்க்கமுதினையளித்தும். எ-து. தேவர்களுக்கு நித்தியத்துவமுண்டாகவேண்டி மகாமேருமத்தாகவும் வாசுகிநாணுவும் சமுத்திரத்திலேயமுதமர்த்தனஞ் செய்து தேவர்களுக்கமுதங்கொடுத்தும்,—தீயகொலைபுரியசுரர்தம்மைக்கொன்றுலகங்கள்காத்தும் எ-து. பிரபஞ்சத்திலே கொடியகொலைத்தொழிலைப் பொருந்தின வசுரரைக்கெடுத்துத் தேவர்கள்முதலாகிய வான்மாக் களையிராதித்தும்,—கலைமலிபொருளன்பர்க்குக் கருணையாலுரைத்தும். எ-து. சர்வகலைகளும் பொருந்தினவத்தத்தைத் தனதுகருணையாலே யடியவர்களுக்கருளியும்,—மிக்கதலைமையி னிற் டன் மர்யனென்றும் பிங்சாற்றினானே. எ-து. இப்படி மிக்ககத்திருத்துவங்குன்றாமனிப்பன் பரமபுருடென்று சொன்னான் பின்னும் பாஞ்சராத்திரி. எ-று.

இச்செய்யுள் பரமபுரு—ன் கத்திருத்துவங்கூறிற்று. (சு)

மாயையாயுயிராய்மாயா காரியமாகிமன்னி, மாயையாற்பந்தஞ்செய்து வாங்கிடுமவனானறி, மாயைபோகாதென்றெண்ணி மாயனைவணங்கப்பின்னை, மாயைபோம்போனான் மாயன்வைகுண்டம்வைப்பன்னே. (௭)

(இ-ள்.) மாயையாயுயிராய் மாயாகாரியமாகிமன்னி. எ-து. பரமபுருடன் பிரபஞ்சசிருஷ்டிகாலத்தில் மாயாசொருபியுமாய்த் தன்வழிமயக்குமான்மாக்களுமா யவ்வான்மாக்களைப் பந்திக்குந்தத்திவ ஜாலங்களுந்தானேயாய் நிலைபெற்று, —மாயையாற் பந்தஞ்செய்து வாங்கிடுமவனானறி மாயைபோகாதென்றெண்ணி. எ-து. அம்மாயைழாலே யான்மாக்களைப்பந்தித்து மீளவு நீங்குவன் மாயனுகையா வவனானறி மாயைநீங்காதென விசாரித்து, —மாயனைவணங்கப்பின்னைமாயைபோம். எ-து. பதிவிரதையைப்போல மற்றொரு தெய்வத்தை நினையாமற் பரமபுருடனையேவணங்கிவழிபாடுசெய்யவே யந்தப்பந்தமாகியமாயை நீங்கும், —போனான் மாயன் வைகுண்டம், வைப்புன்னே. எ-து. அம்மாயை நீங்கவே பரமபுருடன் விரைசை யாற்றினிடத்தாகிய நன்னீராலே யான்மாவைச் சுத்தமாக்கி வைகுண்டத்திலே சாருப்பியமாகவைப்பெனன்று பாஞ்சராத்திரி கூறினான். எ-து.

இச்செய்யுள் பரமபுருடனளிக்கு முத்திநிலைமை கூறிற்று. ஆதியென்னுஞ் செய்யுண்முதலிச் செய்யுட்காரும் பாஞ்சராத்திரிமதங் கூறிற்று.

பாஞ்சராத்திரிமத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—உகக.

பாஞ்சராத்திரி மதம்றுதலை.

ஆதிதானுகிலாதிக்கந்த முண்டாகுமந்தக், கோ
திலானிறைவனென்று கூறிடும்வேதம்ஞானச், சோ
தியாய்நின்றானுகிற் றேய்ந்திடான்மாயைஞானத் தீதி
லாவுருவமென்னிற் சேர்ந்திடான் தாதுச்சென்றே. ()

(இ-ள்.) ஆதிதானுகிலாதிக்கந்த முண்டாகும். எ-து.
பாஞ்சராத்திரி நியுன்கர்த்தாவை யாதியென்று கூறினாய் அங்
னுனமாதியாயி னாதிக்குமுடிவுண்டாய்க் கர்த்தாவுமல்லனாவன்
அஃதியாங்ங்னமென்னில், அந்தக் கோதிலானிறைவனென்று
கூறிடும் வேதம். எ-து. வேதனாமாதியுமந்தமு மில்லாத
வனே கர்த்தாவென்று சொல்லாநிற்குமாதலால்,—ஞானச்
சோதியாய் நின்றானுகிற் றேய்ந்திடான்மாயை. எ-து. ஞா
னப்பிரகாசமாயு மருபியாயும் பரிபூரணமாயு நின்றானாயின்
மாயையினகப்பட்டு மாயாருபமாகான். அற்றன்று,—ஞான
த்தீதிலாவுருவமென்னில். எ-து, அப்படியெடுத்துக்கொண்
டதிருமேனிகளும் குற்றமில்லாத ஞானசொருபமேயென்
னில்,—சேர்ந்திடான் தாதுச்சென்றே. எ-து. அவன் ஞான
சொருபியாயி னந்தஞான ஸ்வரூபத்துக்குத் தாதிக்களுண்
டாகா இவனெடுத்துக்கொண்ட வடிவெல்லாந் தாதிக்களுண்
டாய்ச் சங்காரப்படுகையாற் கர்த்தாவல்லன். எ-து.

பாஞ்சராத்திரிமதங்கூறி யவனைமுறையானே மறுப்பா
னெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்யுள் ஆதியாயருபமாகி
என்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (க)

தாதுவானதுவேதென்னிற் சங்கரன்பலிக்குச் செல்லத், - தீதிலாக்கோதண்டத்தைத் திறந்தவன்விட் டபோது, போதுவதுதிரமன்றே போந்துமூர்ச்சித்து, வீழ்ந்தா, னாதனரெழுப்பப்பின்னே நடந்தனன்விடந் தவன்றான். (2).

(இ-ள்.) (தாது—கடந்தவன்.) அவனுக்குத் தாதுக்கரு ண்டானபடி யெங்ஙனமென்னில் பரமேஸ்வரன் விஷ்ணுவி னகந்தையைக் கெடுப்பதுகாரணத் பிஷாபாத்திரம் வநங்கிப் பிஷைசெய்ய வநேகம்பலிகளாற் பாத்திரநிறையாதாகலா னவ்விடத்துப் புருடோத்தமன் கருவத்தாலே யானிதனை நிறைப்பேனென்று நெற்றியினரம்பினைத்திறந்து விடப்புறப் பட்ட திரத்தமல்லவோ அந்தவிரத்தம் போதுகையாலே விஷ்ணுமூர்ச்சித்துக் கிடப்பப் பிரமாதிகள் தோத்திரஞ்செய் யப் பரமேஸ்வரனருள்செய் தெழுப்பவெழுந்திருந்து பர மேஸ்வரன்பிறகேநடந்துசென்றான் திருப்பாற்கடலிலே பீள் ளிகொண்ட மூர்த்தியாகையாற்றாதுக்கள் பரமேஸ்வரனா ண்டென்றறிவாயாத. எ-அ.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமனுக்குத்தாதுகள் பரமேஸ் வரனாண்பா யினவென்றுகூறிற்று. இதனற்சோல்லப்பட்ட டது பரமேஸ்வரன்பிஷைக்கெழுந்தருள விஷ்ணுவினம்ஸமா கிய விண்டுசேனன்துவாரத்தேநின்றுதகையப் பரமேஸ்வ ரார் பிருதத்தியரிற்காலயேகரென்கிறபூதர் அந்தவிண்டுசேன னைப்பிடித்தடித்துத் திரிகுலத்தே ஏற்றினா ரந்தவாரவாரத் திலே விஷ்ணுவெழுந்திருந் தீசுவரனைநமஸ்கரித்து இலா டத்தைத்திறந்து கபாலம் பூரணமாக்கக்கடவேனென் றுதி

ரம்விட்டான் விட்டவுதிரம் பாதிக் கபாணநிறக்கப்பெற்ற
திஷ்டை பின்பு மூர்ச்சித்துவீழ்ந்தான் ஈசுவரனியன் பத்தி
கண்டுபிரியப்பட்டிப் பலங்கொடுக்க வெழுந்திருந்து பின்னே
சென்றானென்பது கருத்து. (உ)

இச்சையாலுருவங்கொள்வ னரியெனிலிகழ்வே
ள்விக்க, ணைச்சொழுண்ணப்புக்கங் கிருந்தவன்றிசனா
லே, யச்சமார்தலையறுப்புண் டான்றலையாக்கிக்கொ
ள்ளா, னச்சினுர்போற்றநாத னாரணன்றலையொடுத்
தான். (ஈ)

(இ-ள்.) இச்சையாலுருவங் கொள்வ னரியெனில், எ-து
புருஷேத்தமன் சுவேச்சையாலே யுருவெடுத்துக்கொண்டா
னென்னில்,—இகழ்வேள்விக்க ணைச்சொழுண்ணப்புக்கங்
கிருந்தவன்றிசனாலே யச்சமார்தலையறுப்புண்டான்றலையா
க்கிக்கொள்ளான். எ-து. பரமேசுவரியையிகழப்பட்டவேள்
வியிடத்தே எக்கியமூர்த்தியா யவிசுகொள்ளவிருந்தனான்று
வீரபத்திரதேவராலே யச்சமுண்டாம்படி தலையறுப்ப வந்
தத்தலையிழந்தவிடத்துத் தலையுண்டாக்கிக் கொள்ளானா
தென்,—நச்சினுர்போற்றநாத னாரணன்றலையொடுத்தான்.
எ-து. பக்தஜநமாகியதேவர்குதிப்பு நாரணனுக்குமீளவும்
பரமேசுவரனே தலையுண்டாக்கினானாதலாற் சுவேச்சை
யாலுருவெடுத்தானென்று சொல்வாயல்லை. எ-து.

இச்சையுள் சுவேச்சையா லுருவெடுத்தானென்பதனை
மறுத்துக்கூறிற்று. இகழ்வேள்வி பொல்லாங்குபட்டவேள்வி.

விஷ்ணுவிச்சையா லுருவங்கொள்வனாகில் பிரமாவும்
விஷ்ணுவும் பரஸ்பரமொருவரையொருவர் விழுங்கின

போது விஷ்ணுவந்திக்கமலத்திலே பிரமாதோன்றினாரென்
றும் விஷ்ணுவைப் பிரமாவிழுங்கித் துவாரங்களையடைத்தி
ருந்தபோது அரியானவர் பிரமாவின் பாதத்தாற் பிறந்தாரல்
லது சுவேச்சையாற் பிறக்கக்கண்டதில்லை அதனால் தொஜ
னென்னும் பெயராயிற்றென்றறிக. வீரபத்திரதேவநாயனா,
ரால் திருமால்முதலிய தேவர்கள் யாகத்திலாக்களைப் பட்
டார்களைன்பதற்குப் பிரமாணம் “தக்கனற்றலையுமெச்ச
னற்றலையுந் தாமரைநான்முகன்றலையு, மொக்கவுண்டுருள
வொண்டிருப்புருவநெறித்தருளியு, வருத்திரனே, யக்கணிபு
லித்தோலாடைமேலாடை யாடப்பொன்னம்பலத்தாடுநீ,
சொக்கனையெவர்க்குந் தொடர்வரியாயைத் தொண்டனென்
தொடருமாதொடரே.” “சாடியவேள்வி சரிந்திடத்தேவர்க,
னோடியவாபாடியுந்தீபற, வருத்திரநாதனுக்குந்தீபற.” “ஆ
வாதிருமாலவிர்ப்பாகங்கொண்டன்று - சாவாதிருந்தானென்
றுந்தீபற - சதுர்முகன்றூதையென்றுந்தீபற.” “வெய்யவ
னங்கி விழுங்கத்திரட்டிய - கையைத்தறித்தானென்றுந்தீபற -
கலங்கிற்றுவேள்வியென்றுந்தீபற.” “புரந்தரனாரொருபூங்
குயிலாகி - மரந்தனிலேறினாருந்தீபற - வானவர்கோனென்
றேயுந்தீபற.” “வெஞ்சினவேள்வி வியாத்திரனார்தலை, துஞ்
சின்வாபாடியுந்தீபற - தொடர்ந்த பிறப்பறவுந்தீபற.” “ஆ
ட்டின்றலையை விதிக்குத்தலையாகக் - கூட்டியவாபாடியுந்தீ
பற - கொங்கைகுலங்கநின்றீபற.” “உண்ணப்புருந்த
படுகுளைத்தோடாமே - கண்ணைப்பறித்தவாறுந்தீபற, - கருக்
கெடநாமெலாழுந்தீபற.” “நாமகணுசி சிரம்பிரமன்படச் -
சோமன்முகநெறித்துந்தீபற - தொல்லைவினகெடவுந்தீபற.”
“நான்மறையோனாமகத்தியமான்பட - போம்வழிதேடுமாறு

ந்தீபற - புரந்தரன்வேள்வியிலுந்தீபற.” “சூரியனூர்தொ
ண்டைவாயினிற்பற்களை - வாரிநெரித்தவாறுந்தீபற - மய
ங்கிற்றுவேள்வியென்றுந்தீபற. “தக்கனூரன்தே தலையிழந்
தார்தக்கன் - மக்களைச்சூழ்ந்தின்றுந்தீபற - மடிந்ததுவேள்
வியென்றுந்தீபற.” என்னுந்திருவாக்குகளானுமறிக. “தக்கன்
வெங்கதிரோன் சலந்தரன் பிரமன் சந்திரன்திரனெச்சன்,
மிக்க நஞ்சரக்கன் புரங்கரிகருடன் மறலிவே ளிவர்மிகை
செகுத்தோன், திக்கெலாநிறைந்த புகழ்த்திருவீழி மிழலை
யான் திருவடிநிழற்கீழ்ப், புக்கருந்தவுர்தம் பொன்னடிக்க
டிமை விடுவனோ பூண்டுகொண்டேனே.” யாகத்திலையாக்கி
னைப்பட்டபேரல்லாமன் மற்றுஞ் சிவனாலேயாக்கினைப்பட்ட
பேரையுமித்திருவிசைப்பாவி ஸ்மிந்துகொள்க. தகைப்பிரஜா
பதியானவன் பரமேஸ்வரனே யுயிர்க்குயிராயிருந்து சகல
தேவர்க்குந்தேவனாகி யொப்புயரமில்லாத சேகர கர்த்தா
வென்று பிரமதேவராகிய பிதாவினாலே யுபதேசிக்கப்பட்டுச்
சிவனே மேலானகடவுளென்று நிச்சயம்பண்ணியறிந்து
பின்புமஹாதேவனைநோக்கி யருந்தபசுபண்ணிச் சகலதேவர்
களுந் தன்சொற்படிகேட்டு வணங்கும்படி மிகுந்தவரம்பெற்
றிருந்தும் யாகத்துக்குக்கர்த்தனுமா யாவர்க்குமேலான பரம
சிவனையன்றிப் பண்ணாநிற்கின்ற யாகமரகையினாலே ‘இகழ்
வேள்வி’ என்றாரென்க. இதற்குப்பிரமாணம் “தேவரின்
முதல்வராகிச் சிற்சூனத்தலைவராகி, மூவரினுயர்ந்தோராகி
முடிவிலாவொருவராகி, யோவநவுயிர்கடோறு முயிரென
வுறையோராகி, மேவினர்தம்மைத்தேந் விளம்புதிமேலோ
யென்றான்,” “என்றுதன்மைந்தனிவ்வா நியம்பலுமலரோன்
களா, நன்றிது மொழிவன்கேட்டி நாரணன்னுநானு,

மன்றமரியந்துமெல்லு யழலெனவெழுந்துவானிற், சென்ற
தோர் சிவனையார்க்கு மேலவன்றெளிநீயென்றான்.” “செங்க
கண்மாதன்னையென்னைத் திண்டிறன்மொய்ம்பினல்கி, யங்க
ண்மாஞாலங்காப்பு மளிப்பதுமுதவியாமு, முங்கள்பாலிருத்
துமென்றே யுயிருணின் நியற்றாநின்ற, நெங்களான்முடியுஞ்
செய்கை யாவையுமில்லைகண்டாய்.” “கானுறுபுலித்தோலா
டைக் கண்ணுதற் கடவுட்கன்ப, ரானவரென்றுமன்னார்க் கடி
த்தொழில் புரிந்துவாடும், வானவரென்றுமெம்மை வழுத்தி
னர்க்கருள்வோமல்லா, லேனையர்தம்மைத்தெவ்வென் றெண்
ணியேயிருத்தும்யாமே.” “பதியானபாசந்தன்னிற் பட்டு
ழல் புகநாமென்றே, விதியோடுமறைகள்கூறு மெய்ம்மை
யைத் தெளியவேண்டி, விதிவெனவுரைப்பன்யாங்க ளிவ்வா
சியற்றலீச, னதிர்கழலருச்சித்தேத்து மாலயம் பலவுங்கா
ண்டி.” “அவனருளன்றிமுத்தி யடைந்தனரில்லையல்லா, அவ
னருளன்றிவாழு மமரருமியாருமில்லை, யவனருளெய்திலைய்
தாவரும் பொருளில்லையாணை, யவனலதிதைவனில்லை யவனை
நியடைதிடென்றான்.” என்னும் கந்தபுராணம் தக்ககாண்டித்
திற்காண்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

நூலினைபுரைத்துவேத நூலினைநூலுமவண்ண,
மாலருள்செய்தானென்றாய் மறைநீதி யுலகியற்கை,
சாலலெதெரியாதாகிக் கிடந்தநாள் சகத்தியார்க்கு,
மாலின்கீழிருந்துவேத மருளிஞ்ஞைதந்தா னுலேசு. (சு) -

(இ-ள்.) நூலினைபுரைத்துவேத நூலினைநூலுங்வண்ண
ணமாலருள்செய்தானென்றாய். எ-தி. புருஷோத்தமன் வே
தத்தையு மருளிச்செய்து அந்தவேதநூலையாராயும் பொருள்

களையுமருளிச் செய்தானென்றுகூறினும், —மறைநீதியுலகியற்
சைசாலவேதெரியாதாக்கிடந்தநாள் சகத்தியார்க்குமாலின்
கீழிருந்து வேதமருளினுனைறந்தானுலே. எ-து. வேதநூ
லொழுங்குமுலகியற்கையுந்தெரியாதாகித் தலைமயங்க்கிடப்
பப் பிரபஞ்சத்துள்ளோர் யாவர்க்குந்தெரியவேண்டி வட
விருகூத்தின்கீழிருந்து வேதநூலையுமருளிச்செய்து தெளிய
வேண்டி யாகமநூலுமருளினுனாதலாற் பரமேஸ்வரனுலே
யுண்டாக்கப்பட்டதுகாண் வேதாகமபுராணம். எ-று.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமன் வேதமருளினுனைப்ப
தனைமறுத்துக்கூறிற்று. நூலினையுரைத்தவேதநூலயனுவலும்.
எ-து. சாத்திரத்திற்சொல்லியவந்தவேதநூலைப் பிரமாவோ
தும்படிபுருடோத்தமனருளிச்செய்தான் எனவும்பாடம்.(ச)

வடவிருகூத்தின்கீழிருந்து பரமசிவம் வேதமோதிய
தற்குப்பிரமாணம் “நீதியைநிறைவைமறைநான்குட, னோதி
யையொருவர்க்குமறியொணுச், சோதியைச்சுடர்ச்செம்பொ
ன்னினம்பலத், தாதியையடியேன் மறந்துய்வனோ.” என்
னுந்தேவாரத்தும் “நன்முகநால்வற்குநான்மறையினுட்பொ
ருளை, யன்றாலின்கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான்காணேடி, யன்
ருலின்கீழிருந்தங்கறமுரைத்தானுயிடினுவ, கொன்றான்காண்
புரமுன்றுங் கூட்டோடேசாழலோ.” என்னுந்திருவாசகத்
தும் “வேதமேமுதலாயுள்ள வியன்கலையினைத்துந்தொன்னு,
ளோதினுவனே யெங்கட் குரைத்திடவுணர்ந்தாமன்றே,
யீது நீ யவற்றிற்காண்டியாமுமொன்றாகக்கொண்டாய், பே
தையோபெரிதுமென்னப் பிதாமகனினையசொற்றான்.” என்
னுமுபதேசப்படலத்தங் காண்க.

அயன் றனைப்பயந்தானென்ற யரியயன்சிரஞ்
சேதிக்கப், பயந்திடான்றலைமாறானும்படைத்திடான்
சிரத்தைக்கிள்ளுஞ், சயந்தருமரனைத்தந்தா னயனெ
ன்கைதப்பேயன்றே, தியங்கிடா துணராயெல்லாஞ்
சிவன்செயலென்றுதேர்ந்தே.

(இ-ள்.) அயன் றனைப்பயந்தானென்ற யரி. எ-து. பிர
மாவைப் புருஷோத்தமன் படைத்தானென்று கூறினும்,—
அயன் சிரஞ்சேதிக்கப் பயந்திடான்றலைமாறானும் படைத்தி
டான். எ-து. பிரமாவைப் புருஷோத்தமன் படைத்தானெ
ன்கூறி னஞ்சமுகமுடையனாலே நாமும் பரமேசுவர
னுக்கொப்போமென்று கருவித்தவிடத்துப் பிரமர்வினுடைய
நடுத்தலையைப் பரமேசுவரனுக்கக்கண்டு நின்றபிதாவாகிய
விஷ்ணுபயப்படானாயிப் பிரமாவின் றலையை யுண்டாக்கமாட்
டுகிலன்,—சிரத்தைக்கிள்ளுஞ் சயந்தருமரனைத்தந்தான் ய
னென்கை தப்பேயன்றே. எ-து. பிரமாவின் றலையைக்கள்
ளிப்போடத்தக்க வெற்றியையுண்டாக்கப்பட்ட பரமேஸ்வ
ரன் கர்த்தாவல்லவாய்த் தலையிழந்த பிரமாபரமேசுவரனைப்
படைத்தானென்பது தவறல்லவோ,—தியங்கிடா துணர
யெல்லாஞ் சிவன்செயலென்றுதேர்ந்தே. எ-து. ஆதலாலெல்
லாம் பரமேஸ்வரன் செயலேயென்று விசாரித்து மயங்கா
மலறிவாயாக வதற்குத்தகாரண மேலேசொல்லாநின்றோம்.
எ-து.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமன் பிரமாவைப்படைத்தா
னென்பதனையும் பிரமாவருத்திரனைப் படைத்தானென்பதனை
யும் மறுத்துக் கூறிற்று. (௫)

பிரமாவானவன் சிவனைமறந்தொருகாலத்திலே தம்மை
மதித்தகங்கரித்தபடியினாலே சிருஷ்டிவாராமற் பின்பு சிவனை

நோக்கித்தவம்பண்ண வாகாசத்திலே யசரீரமாய்நின்று புத்
 திகொடுத்தருளப்பின்பு பூதங்களைப்படைத்து மற்றுள்ளவை
 படைக்கக் கைவராமன்மயங்கிப் பின்பு ருத்திரத்தானமாகிய
 விலாடத்தானத்திலே சிவனைத்தியான்ம்பண்ணி வழிபடவங்
 விடத்திலே யர்த்தஞரீசரமாகச் சுவாமி தோன்றக்கண்டு பிர
 மன் தோத்திரம்பண்ணச் சிருஷ்டிக்கிரமஞ்சர்வேசரன்பிரஸ்
 தாபத்தாற்பெற்றுத் தகூப்பிரஜாபதிகளையுந் தேவர்கள் மா
 னுடர் விலங்கு பரவைகளாதியான வெல்லாப் பிராணிகளை
 யுஞ் சிருஷ்டித்தானென்பதுங் கண்டுகொள்க. “மண்டிய
 காரியத்தான் மன்னுகாரியஞ்செய் கர்த்தா, வுண்டவனரனெ
 ன்றோதவுறு பிரமாணமென்னோ, கண்டிடிற் பதியென்டுசால்
 லுக் காவலைவிலக்லாலே, முண்டக முந்திபூத்த முருந்தனே
 கடவுளியார்க்கும்.” “அரிநரசிங்கமாதிரி யருள்செய்தானென
 துநாபி, வருமொருகமலத்தைந்து வதனங்கொளயன்பிறந்
 தான், பொருவிடைக்கொடியோனன்னான் புருவத்தினடுவெ
 முந்தா, னுரியராசதத்தை வேதனுறுமரன்றாமதத்தை” “சாற்
 றுசத்துவத்தையாமேதரித்தன முலகமெல்லாந், தோற்றுவித்
 தழித்துக்காக்குந்தொழிலெமதாதலாலே, போற்றுமுவுலகு
 மெம்மைப் புங்கவர்தங்கட்கெல்லா, மேற்றம்யாமென்றானத்
 தாலிறையரியென்னலாமே” “மறுவறுதவத்தின்மிக்க மாதவ
 முனிவுகங்கை, சிறுபிறைமௌலிவைத்த சிவன்கணத்தலைமை
 பூண்டோன், நெறுநரசிங்கந்தன்னைச் சிதைத்திரித்திடவன்
 னானேக், குறுகிவீழ்ந்தெழுந்துமாயன் கூறினனவற்றைக்கே
 ண்டோ” “எப்பொழுதளியவென்பா லிசையுமஞ்ஞானம்
 புந்திக், கப்பொழுதொளிகொணீவந், தக்கதைதீர்த்தருள்வா
 யன்றே, செப்பினன்னினுங்கேட்டி சிவனிடப்புறத்தின்யா
 னுந், தப்பறவுதித்தேன்றென்பாற் சதுமுகப்பிரமன்வந்தான்

“ஓங்குமுச்சுட, ருமன்னு னென்கொண்மூவிழியிற்றேன் னுந்,
 திங்கினுன் மறையுமெம்மான் றிருமுகமதனிற்றேன் னும், பாங்
 கின்முத்தொழிநு மெந்தைபாலித்ததவன் றன்மேவி, லிங்கிய
 துலஞ்சுக்கமெய்ப்பரமென்னமுன்றும்” “என்னையவர்தட்
 காட்சிக்கையந்திடுந் துலஞ்சுக்கந், தன்னிகர்யோகிகாண்பன்
 றற்பரன்னுளினுலே, மன்னியபாசந்தீர்க்குமற்றையபசுக்கட்
 கெல்லாம், பன்னுதற்கரியவீசன் பதிப்சுவெம்மனோர்கள்”
 “என்றரிமொழிதலானுமிந்திரன் வேதன்மாயன், வென்றி
 கொளமரர்யாருமெலிய நிக்கிரகமேசெய்தே, பொன்றிடவழி
 தலாலேயானெனப்புகறலானுங், கொன்றுநின் றவனுன் முத்தி
 கூடிடுமர்தலானும்” (வே) “அரலிறையுலகனுக்கறிவின் கொண்
 கனே, சுரர்பழனியவனதுசொருடலக்கணம்,” பரவுயிருணர்
 வொடுபாசபோதமும், விரவுறாதெங்கணுமேவுமுண்மையே”
 என்னுந் தசகாரியத்துமறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

சீவன்கள்சநம்போலச் சிலர்வயிற்றுதித்தமா
 லேத், தேவென்றேயுலகங்காக்கச் சுவேச்சையால்குநி
 த்தானென்பீர், பூவன்பின்படைக்கமாட்டாதநடி
 போற்றவேதக், கோவந்துமுகத்திற்றேன்றிச்சிருட்
 டியைக்கொடுத்தல்கூறும். (கூ)

(இ-ள்.) சீவன்கள்சநம்போலச் சிலர்வயிற்றுதித்தமா
 லேத்தேவென்றேயுலகங்காக்கச்சுவேச்சையால் சந்தித்தனென்
 னீர். என-து. ஆன்மாக்களது பிறப்புப்போலே யோனிசாத
 னானபுருஷோத்தமனைப் பிரபஞ்சத்தையிரகிதிக்கவேண்டிச்
 சுயேச்சையாலேயுருவெடுத்துக்கொண்டானென்று மவ்விட
 த்திலே பிரமாதோன்றிப் பிரமாவாலேபிரபஞ்சந்தோன்றித்

தென்றுங் கூறுவர், — பூவன்பின் படைக்கமாட்டாதரனடி
போற்றவேதக்கோவந்து முகத்திற்றோன்றிச் சிருட்டியைக்
கொடுத்தல்கூறும். ஏ-து. சர்வசங்காரஞ்செய்து பரமேசுவ
ரன்மீளவும் பிரமாமுதலானகாரணேசுவரரை யுண்டாக்கிப்
பிரபஞ்சகிருஷ்டிசெய்விக்கப் பிரமாவும்பிரபஞ்சத்தைச்சிரு
ஷ்டிக்கவறியாமல் மயங்கிப் பரமேசுவரனை நோக்கித்துதிக்க
வே கர்த்தாவானபரமேசுவரன் பஞ்சகிருத்திய நடப்பதகா
ரணத் பிரமாவிலிடத்திலேதோன்றிப்பிரமாவுக்குச்சிருஷ்ட
ியையுண்டாக்கிக்கொடுத்தலைச் சர்வபுராணங்களுஞ் சொல்
லுமாதலால் பரமேசுவரன் பிரமாவாலே தோற்றப்பட்டவ
னல்லவென்றிவாயாக, ஏ-று.

இச்செய்யுள் பிரமாவிலிடத்திலே பரமேசுவரனோன்
றினென்பதற்குக்காரணங்காட்டி மறுத்துக்கூறியது. (சு)
நாரணனையனையின்னுமயனுநாரணனையின்னுங்
கூர்ணமொருவருக்கங்கொருவர்தாமிருவருக்கும்
வாரணமுரித்தவள்ளல்காரணனென்னுமன்ற
வாரணமுரைக்கும்பக்கத்தவர்களுமறைந்தாரன்றே,

(இ-ள்,) நாரணனையனையின்னும். ஏ-து. நாரணன்பிர
மாவை யுண்டாக்கியும், —அயனுநாரணனையின்னும், ஏ-து.
பிரமா நாரணனை யுண்டாக்கியும், —கூர்ணமொருவருக்கங்
கொருவர்தாம், ஏ-து. ஒருவருக்கொருவர்காரணமாப்க் காரிய
ப்பட்டுவருவர், —இருவருக்கும் வாரணமுரித்தவள்ளல்கார
ணனென்னுமன்றவாரணமுரைக்கும். ஏ-து. அப்படியொரு
வருக்கொருவர் காரியப்பட்டு வருவதற்குமுதற்காரணமாவா
ருணையுரித்துப்போர்த்த பரமேசுவரனென்றேதெரியவே
தஞ் சொல்லாநிற்கும், —பக்கத்தவர்களுமறைந்தாரன்றே.

எ-து. பரமேசுவரன் காரணமாகையதலே விஷ்ணுவலப்பா
கமும் பிரமாவிடப்பாகமுமாகவடங்குவார்களநாதியே. எ-து.

இச்செய்யுள் பரமேசுவரன் காரணமாகப் பிரமாவிஷ்
ணுகாரியப்படுவார்களென்பது கூறிற்று. ஆரணமுரைக்கும்
பக்கத்தவர்களுமறைந்தார். எ-து. நிச்சயம். நான்குவேதமா
கிய வைதிகநூலாராய்வோருஞ்சொல்லாநின்றார் என்க. (எ)

அழிப்பரியேவென்ற யரிதனையழிக்குமன்றங்
கழிப்பதுதவிர்க்கமாட்டா னங்கமுமழித்தேபூண்டா
னழிப்பரியேவென்றங் கறைந்ததுமழிந்ததன்றோ
வழித்திமரனேயாக்க நோக்கமுமாக்குவானே. (அ)

(இ-ள்.) அழிப்பரியேவென்றாய். எ-து. சங்காரமும்
புருஷோத்தமனாக்கினைமீயன்று யப்படியாயின், — அரிதனை
யழிக்குமன்றங்கழிப்பதுதவிர்க்கமாட்டான். எ-து. சர்வசங்
காரத்துப்பிரமவிஷ்ணுக்கள் முதலாகச்சங்காரப்பட விஷ்ணு
தன்மேல்வராமல்நீக்கிக்கொள்ளமாட்டான். அஃதன்றியும், —
அங்கமுமழித்தேபூண்டான். எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்களைச்சங்கரி
த்த வவதரங்களின் மீன்சேல்பன்றிக்கோடு சிங்கப்பல் ஆமை
யோடு கொக்கிறகு அன்னத்துவி இவைமுதலியனவணிகை
யாற் புருஷோத்தமனாக்கினையாற் சங்கரித்ததன்றித் தான்
கர்த்தாவாய்ச் சங்கரித்தவனாம், — அழிப்பரியேவென்றங்
கறைந்ததுமழிந்ததன்றோ. எ-து. ஆதலாற்சங்காரமும் விஷ்
ணுஷிணுடையவாக்கினையென்று கூறியவதுவுமழிந்ததாம், —
அழித்திமரனேயாக்கநோக்கமுமாக்குவானே. எ-து. சங்கரி
ப்பீப்பதும் பரமேசுவரனேயாகையாற் சிருட்டி திதிக்குமவ
னாலேயுண்டாமென்றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள்சங்கரிப்பவனே கர்த்தாவென்பதுகூறிற்று.

வானங்கீழ்மண்ணுமெல்லா மாயனேகாப்பா
 னென்றாய், தானஞ்சஞ்சலந்தரன்றன் னுடல்கீண்ட
 சக்கரத்தை, யானைஞ்சமாடுவான்பாற் பெற்றலக
 ளித்தவார்த்தை, தானெங்குமாகுமெல்லாஞ் சங்க
 ரன்காப்பேயாமே. (கூ)

(இ-ள்.) வானங்கீழ்மண்ணுமெல்லாமாயனேகாப்பானெ
 ன்றாய். எ-து. ஆதாசமுதற்கீழ்ப்பிருதிவியீராகவுள்ளபிரபஞ்
 சமெல்லாம் புருஷோத்தமனேரகூழிப்பென்னு கூறினாய்,—
 தானஞ்சஞ்சலந்தரன்றன்னுடல் கீண்டசக்கரத்தையானஞ்ச
 மாடுவான்பாற்பெற்றலகளித்தவார்த்தை தானெங்குமாகும்.
 எ-து. சலந்தரனென்னுமசுரனுக்குவிஷ்ணுதான் பயப்பட்டு
 ப்பரமேசுவரனை நோக்கித்தவஞ்செய்ய வந்தத்தவசு செய்
 கிறவிஷ்ணுவைத் தவத்தைக்கெடுப்பதாக வந்த சலந்தரனைச்
 சக்கரத்தாலேபிளந்து போடப்பரமேசுவரனிடத்திலந்தச்சக்
 கரத்தைப்பெறவேண்டிப் பரமேசுவரனை நெடுங்காலமர்ச்சி
 த்து மவனுக்கிரகஞ்செய்யாமற்பின்பு விஷ்ணுகண்ணையிட
 ந்துமலராகவர்ச்சிக்கப் பரமேசுவரனுக்கிரகஞ்செய்து சக்
 கரங்கொடுப்பு வதனைக்கொண்டு மாலி சுமரலிமாலியவான்
 முதலாகிய வசுரர் செயமுடித்துப் பிரபஞ்சத்தையாகூழித்தா
 னென்னும் புராணம் பிரமாவாலே சொல்லப்பட்டுப்பிரபஞ்
 சமெங்கு முண்டாயதாகையால்,—எல்லாஞ்சங்கரன் காப்
 பேயாமே எ-து. பிரபஞ்சத்தை விஷ்ணுவாலே ரகூழிக்கி
 றது பரமேசுவரன் ரகூழென்றநிவாயாக. எ-று. ஆனைஞ்
 சமாடுதல் பஞ்சகௌவியம். வானங்கீழ்மண் சொர்க்கமாதா
 னபூமி.

இச்செய்யுள் புருடோத்தமன் ரகையும் பரமேஸ்வரன்
தாக்களை எனக்கூறிற்று. (சு)

விஷ்ணுசக்கரம் பெற்றாரென்பதற்கு பி-ம். “சலமுடையசல
ந்தரன் றனுடறடிந்தநல்லாழி, நலமுடையநாரணற்கங் கரு
ளுமது டிவன்னேடி, நலமுடைய நாரணன் றனயனமிட, ந்தர
னடிக்கி, மூலராகவிடவாழியருளினன்காண் சாழலோ.” என்
னுந்திருவாசகத்தானிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மாலினார் சேலினாராய்வாரிகளடக்கிக்கொண்டன்
ருலியாவுலகமெல்லாமழிப்பவனானெயென்னச்
சேலினார் தனைப்பிடித்துச் செலுவினையிட, ந்துகண்ணைச்
சூலியாமேலணிந்தான் சூலிதானாகுமன்றே. (க0)

(இ-ள்.) மாலினார் சேலினாராய்வாரிகளடக்கிக்கொண்
டன் ருலியாவுலகமெல்லாமழிப்பவனானெயென்ன. எ-து.
பிரளையகாலத்திலே பிரபஞ்சத்தை ரகதிக்கவேண்டி மச்சவ
டிவைக்கொண்டு சத்தசமுத்திரங்களையுமொருசெலுவிலேயிட
க்கின ஞானநாமாநிகாரமென்னாமல் கருவித்துப் பிரபஞ்ச
த்துக்குச் சங்கராசுரத்தாவும் நானே யென்று சொல்ல, —சே
லினார் தனைப் பிடித்துச் செலுவினையிடந்துகண்ணைச் சூலியா
மேலணிந்தான் சூலிதானாகுமன்றே. எ-து. விஷ்ணுவின்
கருவத்தை யடக்கவேண்டி யந்தமச்சுத்தைப்பிடித்துச் செலு
வினையுங்கண்ணையுமிடந்து திரிசூலத்தின்மேலே யணியர்க
வணிந்தான் சூலபாணியாகிய பரமேசுவரனானும். எ-து.

இச்செய்யுள் மச்சருபத்தைச்சங்கரித்தது கூறிற்று சூலி
க்கை கண்ணைப்பிடிங்குதல். (க0)

ஆமையாய்மேருத்தாங்கியடைகலாய்க்கிடந்த
போது, நாடுமொவுலகாதாரநாதனென்றகந்தைபண்
ண, வாடுமொரன்றுமென்னா'மரருமரனா' பார்த்துத்,
தாமனொளாமையாரைத்தகர்த்தோடுதிரித்தாரன்றே.

(இ-ள்.) ஆமையாய்மேருத்தாங்கியடைகலாய்க் கிடந்த
போதுநாடுமொவுலகாதாரநாதனென்றகந்தைபண்ண. எ-து.
ஒருகாலத்துப் பிரனைபசங்காரம் வந்தவிடத்துப் பிரபஞ்சத்
திக்காதாரமாகிய மாமேருச்சலித்தலி னவ்விடத்துப் புரு
ஷோத்தமன் கூர்மரூபமாய்மாமேருவைத்தாங்கி யாதாரகிலை
போற்கிடந்து பிரபஞ்சத்திக்காதாரமு' மதற்குக்கர்த்தாவு
நாமேயென்றகங்கரித்தவிடத்து, — ஆடுமொரன்றுமென்ன
ரமரருமரனா' பார்த்துத் தாமனொளாமையாரைத் தகர்த்தோடு
திரித்தாரன்றே. எ-து. விஷ்ணுவின் கருவுத்தைப்பார்த்தரு
ளிக் கர்த்தாவாடுமென்று மல்லவென்றுஞ்சொல்லா ரந்தநாளி
லே யாமையைத்தகர்த்தந்தவேட்டை யென்புமாலையோட
ணிந்தார் தேவரூபமுமாயல்லவுமாகிய, பரமேசுவரனேயாத
லாலிவனே கர்த்தாவென்றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் கூர்மரூபத்தைச் சுங்கரித்தது கூறிற்று.
ஆமையாயென்பது அயிர்தங்கடைகிறபொழுது மேருவைத்
தாங்கியடைகல்லாய்க்கிடந்த பலத்தாலே நாமேயாதாரமெ
ன்று கெருவித்தகைதக்குமாம். ஆடுமொரன்றுமென்ன ரமரரு
மரனா' பார்த்து. எ-து. தேவர்களுமா மன்றென்று சொன்
னார்களில்லையரனும் பார்த்தருளி எனப்பொருளுரைப்பினு
மாம்.

எழுதலமிடந்துபன்றியாயிருங்கொம்பிலேற்றுத்,
தொழுதுலகிறஞ்சநின்றசோதிநானென்றபோதன்,
நழுதலமந்துவீழுவருங்கோடுபறித்தணிந்தான்,
கழுதலம்வந்துகாட்டிலாடிடுங்கடவுளன்றே. (கஉ)

(இ-ள்.) எழுதலமிடந்துபன்றி யாயிருங்கொம்பிலே
ற்றுத்தொழுதுலகிறஞ்சநின்ற சோதிநானென்றபோது.
எ-து. ஒருகாலத்துகாந்தப்பிரளையமாய் விஷ்ணுவராகமூர்த்
தியாய் அதல விதல சுதல நிதல தராதல இரசாதல மகாதல
மென்னப்பட்ட வேழுபூமிகளையுங்கீண்டு பெரியகொம்பிலே
யேற்றுக்கொண்டுநின்ற பராக்கிரமத்தினாலே பிரபஞ்சத்தா
ரால் வணங்கி வழிபாடு செய்தற்கு வீடுபேரூய்நின்றகர்த்தா
யானல்லது தேவநிலையென்று கர்விக்க, —அன்றழுதலமந்து
வீழுவருங்கோடுபறித்தணிந்தான் கழுதலம்வந்து காட்டிலாடி
டுங்கடவுளன்றே. எ-து. வராகமூர்த்திகருவித்தவட்பொழு
தே சோகத்தினுற்றுக்கித்துப்பூமியிலேவிழும்படி யப்பன்
றிக்கோட்டைப்பறித்தணியாகவணிந்துகொண்டான் பேயா
டிடுங்காட்டிலாடலேவிரும்பினகர்த்தா. எ-து.

இச்செய்யுள் வராகமூர்த்தியைச்சங்கரித்ததுகூறிற்று.
அலமந்து பிரமித்து. கழுதலம்வந்துபெய் உழன்று. (கஉ)

இங்கடாவுளனோமாலென் நிரணியன்றுணையெ
ற்ற, வங்கடாமோதரன்னுருநரசிங்கமாகி, யெங்க
டாபோவதென்னு, வுடல்பிளந்திறையானென்ன, வுங்
கடாசிம்புளாகியெடுத்தடர்த்தாரைன்னுன். (கங)

(இ-ள்.) இங்கடாவுளனோமாலென்றிரணியன்றுணை
யெற்றவங்கடாமோதரன்னுரு நரசிங்கமாகி யெங்கடா

போவதென்னொவுடல்பிளந்திறையானென்ன. எ-து. ஒருகாலத்திலே யிரணியனாகியவசுர விவ்விடத்திலுங்கள் புருஷோத்தமனுள்ளோவென்றுதுணைத்தட்டிக்காட்ட வுங்கன்தாமோதரனாகிய புருஷோத்தமனந்தத்துணிலே நாரசிங்கருபமாகித் தோன்றி இரணியனை யிலியெங்கேபோவாயென்றுபிடித்து டலைப்பிளந்து போடுதலாலுண்டானகருவத்தாலே பிரபஞ்சத்துக்கு நாமேகர்த்தாவென்ன.—அங்கடாசிம்புளாகி யெடுத்த டர்த்தானரன்றான். எ-து. அவ்விடத்துச் சிம்புளென்றும் வடினுவக்கொண்டு நாரசிங்கத்தைச்சங்கரித்துத் தோலையாசனமாகக்கொண்டான். பரமேஸ்வரன். எ-று.

இச்செய்யுள் நாரசிங்கத்தைச்சங்கரித்தல் கூறிற்று. (கங)

தானமென்றிரந்துசெல்லத்தனக்குமுவடிகொடுப்ப, வானமுமளந்துகொண்டுமாபலிதன்னைப்பின்னை, யீனமாஞ்சிறைபிலிட்டானிறையன்றென்றீந்தோர்தங்குட், கூனஞ்செய்திடுவோர்தாங்கருத்தமரல்லவாகும்.

(இ-ள்.) தானமென்றிரந்துசெல்லத் தனக்குமுவடிகொடுப்ப. எ-து ஒருகாலத்திலே புருஷோத்தமன் வாமனவடிவைக்கொண்டு மாபலியிடத்திலே தானமென்றுசொல்லி யிரந்துகொண்டுசெல்ல வவன்தாநமாக முவடிமண்கொடுப்ப,—வானமுமளந்துகொண்டு மாபலிதன்னைப்பின்னை யீனமாஞ்சிறையிலிட்டானிறையன்று. எ-து. தானமென்று பூமியந்தரசுவர்க்கங்கனையு மோரடியாலேயளந்துகொண்டு மற்றையாடிக்கு விடந்தாவில்லையென்று மாபலியைக்குற்றமானசிறையிலிட்டாளுதலாற் கர்த்தாவல்லன். அஃதியாங்ஙனமென்

னில்.—ஒன்றிந்தோர்தங்கட் கூனஞ்செய்திடுவோர் தாங்களு
த்தமரல்லவாகும். எ-து. ஒருவன்ருநஞ்செய்தா லதனையேற்
றுக்கொண்டான் செய்தவனுக்கு நன்மைகொடுத்தலன்றித்
தீமைகொடுத்தல் கத்ருலக்ஷண மல்லவாகையா லவன் கர்த்தா
வல்லன். எ-று.

இச்செய்யுள் தாநஞ்செய்தார்க் ககிதஞ்செய்வான் கர்த்
தாவல்லனென்று மறுத்துக்கூறிற்று. வா'மனரூபம் கிருத்திரு
மரூபம். ஊனஞ்செய்திடுகை செய்ந்நன்றிகோறல். (கசு)

மாயமான் றன்னைப்பொய்யும்மானெனவறியாதர
க்கன், மாயையிலகப்பட்டுத்தன்மனைவியைக்கொடுத்
தான் றன்னை, மாயைக்குக்கத்தாவென்பைமதிக்கெட்ட
ங்கவனைக்கொன்று, நாயனூர்தமைப்பூசித்தான் கொ
லைப்பாவநனுகிடாதே. (கரு)

(இ-ள்.) மாயமான் றன்னைப் பொய்யும்மானெனவறியாத
ரக்கன் மாயையிலகப்பட்டுத் தன்மனைவியைக் கொடுத்தான்
றன்னை மாயைக்குக்கத்தாவென்பை. எ-து. ஒருகாலத்திலே
யிராமனாயவதரித் திலக்ஷணமியுந்தானும் வனசரிதராகித்திரியு
நாளி லிராவண னிராமனைக்கி யிலக்குமியை யபகரித்துக்
கொள்வா னூர்பொய்யும்மானையேவ வந்தமாநிராக்ஷதமாயை
யென்றறியாம லம்மரனின் பின்னே போய்த் தன்மனைவியைப்
பிடிக்கொடுத்தானே மாயைக்குக் கர்த்தாவென்று கூறுவாய்.—
மதிக்கெட்டங்கவனைக்கொன்று நாயனூர் தமைப்பூசித்தான்
கொலைப்பாவநனுகிடாதே. எ-து. இலக்ஷணமிந்நங்குகை
யாகே மயக்கத்தையுடையனா யிலங்கையிற்சென் றிராவண
னையு மவன் சேனையையுங் கொன்றுகொன்றபாவநங்கச் சேது

விலேவந்து பரமேசுவரனை யருச்சித்து வினைகெடுத்தி ட்கொண் டான் கர்த்தாவல்லன். எ-று.

இச்செய்யு ளிராமனாயிர ணித்தானென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (கரு)

பரசுடன்பிறந்தான் றுனும் பத்தனாய்ப்பரசினு லே, யரசனுத்தரனை நோக்கியருந்தவம்புரிந்தானன் று, பரசியபரசராமன்பலதேவனுலகமெல்லா, முரை செயுமுமையா ள்கோணையுண்ணினைந்தியோகுநின்றான்

(இ-ள்.) பரசுடன் பிறந்தான் றுனும் பத்தனாய்ப்பரசி னுலே யரசனுத்தரனை நோக்கி யருந்தவம்புரிந்தானன் று.

எ-து. ஒருகாலத்திலே விஷ்ணுமழுவுடன் பிறந்த பரசிராம னெனப்பெயரை யுடையனாய்ச் சிவபத்தனாய் மழுவைக் கொண் டிராசாக்களையறுத் தந்தவிரத்தத்திலே ஸ்நானஞ் செய்து அந்தத் தோஷந்தீரப் பரமேசுவரனை நோக்கி யருந்த வம்புரிந்தானன் று,—பரசியபரசராமன் பலதேவனுலகமெ ல்லா முரைசெயு முமையா ள்கோணையுண்ணினைந்தியோகு நின்றான். எ-து. பிரபஞ்சம்போற்றத்தக்க பரசிராமனும் பலபத்திரராமனும் முப்பத்துமுகநோடி தேவர்களும் பிரபஞ் சங்களும் வழிபாடுசெய்யுமுமையவன் மீனாளை ஞானக்கண் ணுலே கண்டியோகத்திலேயிருந்தனர். எ-று.

இச்செய்யுள் பரசிராமனாயிர ணித்தானென்பதனை மறு த்துக்கூறிற்று. அன்று அந்நாளில். பலதேவன் பல பத்தி ரராமன். உலகமெல்லாம் உயர்ந்தோரெல்லாம். (கசு)

ஓதியவாசுதேவர்தமையுபயோகியதேவர், தீநிலா நோக்கஞ்செய்துசிவகரஞ்சிரத்திற்சேர்த்தி, யாதிபா லடிமையாக்கவரியுடல்பிராணனத்த, மீதெலாங்கொ ண்ணியென்றங்கிறைஞ்சினனறிந்திடாயே.

(இ-ள்.) 'ஓதியவாசுதேவர்' தமையுபமனியதேவர் தீதி
 லர்நோக்கஞ்செய்து சிவகரஞ்சிரத்திற்சேர்த்தி யாதிபால
 டிமையாக்க. எ-து. புருஷோத்தமன் வாசுதேவராய் ஸ்ரீமத்
 துவாரகாபுரியிலேயிருக்க வியாக்கிரபாதமுனிகள் புத்திரூரா
 கிய வுபமன்னியமகாருஷிகயிலாயத்துக்கெழுந்தருள் வவரை
 வாசுதேவர்கண்டெங்கே யெழுந்தருளுவதென்றுகேட்ப் வவ
 ருங்கயிலாயத்துக்குப் போகிறோமென்ன வாசுதேவருங்கயி
 லாயத்திற்குச்செல்லாமலிங்கேகண்டிருப்ப அருள்செய்யவே
 ண்டுமென்றுவணங்க வுபமன்னியமகாருஷியுங் குற்றமற்ற
 ஞானக்கண்ணாலே திக்ஷிப்பித்துச்சிவஹஸ்தமும்வைத்துத்தரி
 சிப்பித்து அவரைச்சிவபத்தனாக்க, —அரியு—ல் பிராணனத்த்
 மீதெலாங்கொண்ணீயென்றங் கிறைஞ்சினு னறிந்திடாயே.
 எ-து. வாசுதேவரும் ஞானபூரணமாய் என்சரீர மத்தம்
 பிராணனியையெல்லாங்கொண்டருள வேண்டுமென்று தோ
 த்திரஞ்செய்து வணங்கிச்சிவபத்தராயிருந்தாரென் றறிவா
 யாக. எ-து.

இச்செய்யுள் வாசுதேவரையுங் கர்த்தாவல்லவென்று
 மறுத்துக் கூறிற்று. (க௭)

பின்வரும்பரிதானாகியரியென்றாய்பின்பு
 வந்தா, லென்வருமீசனாலென் றறிகிலோமிவுளியார்
 க்கு, முன்வரும்தாரங்கண், முடிந்த்மையறிந்தாய
 ன்றே, பொன்வருஞ்சடையினுன்றன் புகழெங்கும்
 புக்கதன்றே. (க௮)

(இ-ள்.) பின்வரும் பரிதானாகியரியென்றாய் பின்பு
 வந்தாலென் வருமீசனாலென்றறிகிலோமிவுளியார்க்கு. எ-து.
 அந்த விஷ்ணுவருகிற புகத்துக்குகிரையாக வருவென்ற

யுப்படியாகவந்தாற் பரமேஸ்வரனாலே வந்தக்குதிரைக்கியா
துவருமென் றறிகிலோம்,—முன்வருமவதாரங்கண் முடிந்த
மையறிந்தாயனே பொன்வருஞ் சடையினுன் றன் புகழெங்
கும் புக்கதன்றே. எ-து. முன்புவந்த வவதரங்களினுண்டா
னமைந் கேட்டறிந்தா யாமிங்ஙனஞ் சொன்னமுறைமையால்
பொன்போன்ற கொன்றையைத் தரிக்கப்பட்ட திருச்சுடா
பாரத்தையுடையவன் கீர்த்தியேயெங்கும் விளங்கிற்று. எ-து.

இச்செய்யுள் குதிரையாய் வந்திரகதிப்பானென்பதனை
மறுத்துக்கூறிற்று. பொன்வரும் பொற்பிரபைவரும் எனவு
ரைப்பினுமாம். என்வரும். எ-து. நிக்கிரகமோவதுக்கிரக
மோ என்றது.

கைவரைமூலமேயோவெனக் கரிக்குதவுங்காட்
டின, மொய்வரையெடுத்தான் மூலமாயிடவேண்டு
மோதான், ஐயனேமுறையோவென்றாலரசனோவங்
குச்செல்வான், வையகங்காப்பான்செய்கைவழக்கன்
சேஷூர்காப்பான்போல்.

(இ-ள்.) கைவரைமூலமேயோவெனக் கரிக்குதவுங்காட்டி
ன்மொய்வரை யெடுத்தான் மூலமாயிடவேண்டுமோதான்.
எ-து. ஒருயானைமடுவின் கண் முதலே வாயிலகப்பட்டு மூல
மேயென்று கூப்பிடவோடிச்சென்றவ் வியானையினதிடரைக்
கெடுத்தது கொண்டே வரையையெடுத்தாரை வையக்காத்த
விஷ்ணுகர்த்தாவாயிடவேண்டுமோ? அவன்கர்த்தாவன்று.
அஃதெங்ஙனமென்னில்,—ஐயனே முறையோ வென்றாலரச
னோவங்குச்செல்வான் வையகங்காப்பான் செய்கைவழக்கன்
சேஷூர்காப்பான்போல். எ-து. இராஜாவைநோக்கியொரு
வன் முறையோவென்று கூப்பிட்டால் அம்முறைகேட்பாணி

ராஜாவோவன்றோ பிரபஞ்சத்தைப் 'பரமேசுவரனாக்கினை யினாலேரக்ஷிப்பானாகிய விஷ்ணுவோரான்மாவக்கிடர்வந்தா லதனையொழிக்கு மதுமுதநமையன்றோ. அஃதென்போல வென்னில் அரசனதாக்கினையாலே நின்றுநாக்காக்குங் காவ ற்காரனாரிற் சாரியங்கேட்பான்போல. எ-று.

இச்செய்யுள் ஆனைமூலமென்றது பரமேசுவரனையே நொக்கியென்று கூறிற்று. (கக)

அன்றியுமானைமாலுக் கடிமையாய் மூலமேயோ, வென்றிடுமதனால் மாறா னிறைவனென்றியம்பவேண் டா, வுன்றனக்கடிமையானுருன்னையெம்பெருமானென் ன்ரு, 'லின்றுநீவணங்கு முன்றனெம்பெருமானே நீயே. (உ௦)

(இ-ள்.) அன்றியுமானைமாலுக்கடிமையாய் மூலமேயோ வென்றிடுமதனால் மாறா னிறைவனென் றியம்பவேண்டா. எ-து. அதுவன்றியும் விஷ்ணுவுக்கு யானையானதடிமையா னபடியாலே தன்கர்த்தாவை மூலமேயென்று கூப்பிட்டதாயி னதுகொண்டு விஷ்ணுவை மூலமாவியகர்த்தாவென்று சொல் லவேண்டா. அஃதெங்ஙனமென்னில், —உன்றனக்கடிமையா னுருன்னை யெம்பெருமானென்ற லின்றுநீவணங்குமுன்ற னெம்பெருமானே நீயே. எ-து. உன்னடியானுன்னை மியப் பெருமானென்றழைத்தா லிப்பொழுது நீ வணங்குகிற புரு ஷோத்தமனுவையோவன்றோ? ஆதலா லியாவர்க்கு மூலமெ ன்பது பரமேசுவரனைக்காண். எ-று.

இச்செய்யுளிரண்டு மொருதொடர்ச்சியாய் மூலமென்ப தனையும் புருஷோத்தமனுதவி னானென்பதனையு மறுத்துக் கூறி ற்று. (உ௦)

ஞாலமுண்டவனாலுண்டார் நல்லமுதமரரென்றாய், வேலைநஞ்செழுமாலாதி விண்ணவர்வேந்துசென்று, காலமின்றெமக்குக்காவாய் கடவுளேயென்னநரித, னாலமுண்டிலனேற்றேவ ரமுதமுண்டிடுவதெங்கே. (உக)

(இ-ள்.) ஞாலமுண்டவனாலுண்டார் நல்லமுதமரரென்றாய் வேலைநஞ்செழுமாலாதி விண்ணவர்வேந்துசென்று காலமின்றெமக்குக்காவாய் கடவுளேயென்ன. எ-து. பூமியை விழுங்கிய சாமர்த்தியத்தையுடையவனாலே தேவர்கள் நல்லமுதத்தைப்பொசித்தார்களென்றாய் சமுத்திரமர்த்தந்திலே விஷம் பிறக்க விஷ்ணுமுதலாகத் தேவர்களெல்லா முஷ்ணம் பொறுக்கமாட்டாமலோடிவந்து அகாலமரணமடைந்துக்கொண்டு சம்பவித்திருக்கிறது எங்கனையிரகித்தருளவேண்டும் கர்த்தாவேயென்ன அரணுவர் கிருபைபண்ணி, -நாதனாலமுண்டிலனேற்றேவரமுதமுண்டிடுவதெங்கே. எ-து. பரமேசுவரனந்தவிடத்தையமுதுசெய்யவில்லையாயின் விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களெல்லாம் பிழைத்துப் பின்பமுதத்தையுண்டாக்கியதனை யுண்பதெங்ஙனஞ்சொல்வாய். எ-து.

இச்செய்யுள் பரமேஸ்வரனே கர்த்தாவென்பது கூறிற்று. ஞாலமுண்டவனாலுண்ணு நல்லமுதமரரென்றாய், எனப்பாடமோதி அரணர் புருஷேத்தமனாலே யுண்ணப்பட்ட வெச்சிற்றேவரென்றனைபந்தப்பரமேஸ்வரன் பிருதிவீக்குளடங்கினவனன்று என்று மற்றோர் பிரதியிலிருக்கின்றது. இதன்கருத்து மஹாவிஷ்ணுவாலுண்ணப்பட்ட பூமியிலிருப்பவர் பரமசிவனென்பதுபோலும். (உக)

அஞ்சியன்றிதானோட வசுரனைக்குமரனாலே,
துஞ்சுவித் தொருபெண்ணாலே தாருகுனுடறுணிப்
பித், தஞ்சிடப்புரந்தியூட்டிச் சலந்தரனுடல்கீண்டோத
நஞ்சினையுண்டுமன்றோநாயகனுலகங்காத்தரன். (2-உ)

(இ-ள்.) அஞ்சியன்றிதானோடவசுரனைக் குமரனாலே
துஞ்சுவித்து. எ-து. சூரபத்மாவுக்குப்பயப்பட்டு விஷ்ணுதி
ருப்பாற்கடலை நீங்கிப்போய்ப் பரமேசுவரனுக்குமுறையிடச்
சுப்பிரமணியனையுண்டாக்கி அவனாலேசூரபத்மாவைச்சங்கரி
ப்பித்தும்,—ஒருபெண்ணாலேதாருகனுடறுணிப்பித்து. எ-து.
தாருகனென்னுமசுரனுக்கு விஷ்ணுமுதலாகிய, தேவர்களெல்
லாம் பயப்பட்டுப்போய்ப்பரமேசுவரனுக்குமுறையிட வப்
போதுகாளியென்னுஞ்சத்தியைக்கொண்டு தாருகனுடலைச்சே
திப்பித்தும்,—அஞ்சிடப்புரந்தியூட்டி. எ-து. திரிபுரத்தசூரர்
க்குப்பயப்பட்டு விஷ்ணுமுதலாகியதேவர்களெல்லாரும் பர
மேசுவரனுக்குமுறையிடத் திரிபுரத்தைச்சுட்டும்,—சலந்தர
னுடல்கீண்டு. எ-து. ஜலந்தரனென்னுமசுரன் விஷ்ணுவைத்
திருப்பாற்கடலிற் புள்ளிகொள்ளவொட்டாமலோட்டித்திரிய
விஷ்ணுஜலந்தரனுக்குப் பயப்பட்டுப்போய்ப் பரமேசுவர
னுக்குமுறையிடச்சக்கரத்தாலே ஜலந்தரனுடலைப்பிளந்து
போட்டும்,—ஓத நஞ்சினையுண்டும். எ-து. சமுத்திரமர்த்த
கத்திதேபிறந்தவிடம் பதினாலுலகத்தையுஞ்சுட வந்தவிடத்
தையமுதுசெய்தும்,—அன்றோநாயகனுலகங்காத்தான். எ-து.
இப்படியன்றோபுரமேசுவரன் பிரபஞ்சத்தை ரக்ஷித்தான்.
எ-து. உண்டும்ஏன்ற உம்மை கடைநிலைத்தீபகம்.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சத்துக் கிரகைகார்த்தாவும் பரமேசுவரனென்பது கூறிற்று. (உஉ)

பார்த்தனாரி ரதமேறிப் படைதனைப் பார்த்துச் சார்வைக் கூர்த்தவம்பாலே யெய்துகொன்றரசாளேனென்னத், தேர்த்தனிலிருந்து மாயை செய்து மால்கொல்லச் செப்பும், வார்த்தை நூலாக்கிக்கொண்டாய் புரங்கொள் நூன் மதித்திடாயே. (உ௩)

(இ-ள்.) பார்த்தனாரி ரதமேறிப் படைதனைப் பார்த்துச் சார்வைக் கூர்த்தவம்பாலே யெய்துகொன்றரசாளேனென்ன எ-து. அருச்சுனன் யுத்தஞ்செய்வதாகத் தேரிலேறி நின்று சத்துருக்களைப் பார்த்துச் சத்துருக்களாகத் தோன்றின ரெல்லாமென்னுடைய மித்துருக்களாக விருந்தவிவர்களைக் கூரியவம்பாலே கொன் றிராச்சியஞ் செய்வதில்லையென்று சொல்ல, — தேர்த்தனிலிருந்து மாயை செய்து மால்கொல்லச் செப்பும் வார்த்தை நூலாக்கிக்கொண்டாய் புரங்கொள் நூன் மதித்திடாயே. எ-து. அவனுக்குத் தேர்ப்பாகனாகிய கிருஷ்ணன் வன் மனந்தேறிடக்கொல்வது காரணத் தர்வமுநாமே கொல்லுவங்கா ணீயல்லவென்று மயங்கச்சொன்ன சொல்லையே நூலாக்கிக்கொண்டாயாயின் திரிபுரத்துள்ளார் சிவபூசையை நகைவிடும்பாருட்டாக விஷ்ணுபுத்தமுனியாக விருந்து தெய்வமென்றில்லையென்று மயக்குவித்துச் சிவலிங்கத்தைக் கைவிடுவித்த நூலையு நீ நூலாகக்கொள்வாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் ஞான நூலிரைத்தர்னைன்பதனையுங் கிருஷ்ணன் கார்த்தாவென்பதனையுமறுத்துக்கூறிற்று. இதனாற்றிரிபுரத்தசுரர்களைச்சிவபத்திக்குலைத்துந் தேரிலிருந்து அருச்சுனனை மயக்குரையாற்பேதித்தும் ஐயித்தது கார்த்தாவுக்கியல்பல்லவென்பது கருத்து. (உ௪)

மாயைதானுயிர்களாகத் துயிர்கடாமாயையாகா,
மாயவ்விவைதானாகா னிவைதானுமாயனாகா, வேயு
மாமனாதியாக விதைபுகுபாசமென்றே, தூயவன்க
லப்பினாலே யெல்லாமாய்த்தோன்றுவன்காண். (உச)

(இ-ள்.) மாயைதானுயிர்களாகாது. எ-து. மாயையான்
ஜடமாகையாலான்மாக்களாகாது, — உயிர்கடாமாயையாகா.
எ-து. ஆன்மாவு மிச்சாளுனக்கிரியைகளையுடைத்தாகையால்
ஜடமாகிய மாயையாகா, — 'மாயவ்விவைதானாகான்.
எ-து. புருடோத்தமன் ஞானசொருபியென்று நீ கூறுகை
யால் ஜடமாகியமாயையும் 'சுத்தஞ்சியவான்மாவுமாகி நில்
லான், — இவைதானுமாயனாகா. எ-து. மாயையுமான்மாவுங்
கூடிப்புருடோத்தமனாகமாட்டா, — ஏயுமாமநாதியாக விதை
புகுபாசமென்றே. எ-து. மாயையாகியபாசமும் ஆன்மா
வாகியபசவும் இவையிற்றை நடத்துவானாகிய பதியுமநாதி
யிலே பொருந்தினவர்கையால், — தூயவன்கலப்பினாலே, யெல்
லாமாய்த்தோன்றுவன்காண். எ-து. நின்மலனாகிய கர்த்தா
சம்பூரணனாகையாலே சர்வமுந்தானாகித் தோன்றுவனல்லது
ஜ-முமான்மாவுமாய்ப் பிரிந்துநில்லான். எ-து.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமன் மாயையாயுமாயுக்குக்
கர்த்தாவாய் நிற்பனென்பதனையு மறுத்துக்கூறிற்று. 'சித்து
அசித்தாகாது, அசித்துச் சித்தாகாது, சித்திற்சேஷ்டிதனே
கர்த்தா. மாயவ்னான்மவர்க்க மென்க. (உச)

பாசத்தைப்பசுக்கள்விட்டுப் பதியிணையடையமு
த்தி, பாசற்றவாகமங்க ளைநந்திடவறிவின்றிங்கே,
மாசற்றமான்மாசாகி மாயையுமுறுவனென்னிற், கூ-
சிப்பின் கொள்ளார்நல்லோ ருனக்காயிக் குழம்பு
நூலே. (௨௫)

(இ-ள்.) பாசத்தைப்பசுக்கள்விட்டுப் பதியிணையடைய
முத்தி யாசற்றவாகமங்களைநந்திட. எ-து. பாசமாகிய வஞ்
ஞானங்களைப் பசுவாகியவான்மாக்கள்கைவிட்டுப் பதியாகிய
கிர்த்தாவைக் கூடுதலே முத்தியென்று குற்றமில்லாதவாகமங்
கள் சொல்லாநிற்ப, — அறிவின்றிங்கே மாசற்றமான்மாசாகி
மாயையு முறுவனென்னில். எ-து. மாலாகிய புருஷோத்த
மன் அஞ்ஞானமுமா யஞ்ஞானத்தோடு கூடியவான்மாவுமாய்
நிற்பனென்று நீ யறிவின்றியே சொல்லின், — கூசிப்பின்
கொள்ளார் நல்லோருனக்காயிக்குழம்புநூலே. எ-து. இப்ப
டிவேதாகமங்களுக்குப் பெருந்தாதமயக்கதூலனக்கேயாவ
திதனை நூலென்று சொல்ல வில்ச்சித்துயர்ந்தோரிதன தர்த்த
முங்கொள்ளார். எ-து.

இச்செய்யுள் பதிபசுபாசமுத்தானையாகி நிற்பனென்ப
தினை மறுத்துக் கூறிற்று. (௨௫)

பிரமனானென்றபோது பிரமனோடரியுங்கூடிப்,
பரமனாகிலிடாமே பார்த்திடர்ப்ண்ணிநின்ற, வுரம
னாழலுருபந்தன்னையு முணரமாட்டான், கரமனாடி
கிரியேற்றான் கடவுளென்றதைவதென்னே. (௨௬)

(இ-ள்.), பிரமநானென்றபோது பிரமனோடரியுங்கூடி. எ-து. ஒருகாலத்திற் பிரமாவும் விஷ்ணுவிற்கூடித் தங்களில் மூன்றுபட்டுச் சிருஷ்டிக்கையாலே நானேகர்த்தாவென்று பிரகடிக்கையாலே நானேகர்த்தாவென்றுஞ்சொல்ல, — பரமஞ் சிருஷ்டிகலிடாமே பார்த்து. எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்கள் தம்மில்பாறுபடாம் லிவர்களகந்தையைக் கெடுப்பான்றிருவுளம்பற்றி, — இடர்பண்ணினின்ற வுரமனாழ்வுருபந்தன்னையு முணரமாட்டான். எ-து. உங்களில் நம்மை யடிமுடியறிந்தவன் கர்த்தாவென்றருளி யொருதழற்பிழம்பாய்நிற்கப் பிரமாதிருமுடியைக்கண்டு வருவேனென்றன்னமாகப் பறந்து தேடியும் விஷ்ணுசீர்ப்பாதங்காண்பெனென்று பன்றியாய்ப்பாதாளத்தைக் கீண்டுங் காணாமலிருவருக்கும் வியாகூலத்தை யுண்டாக்கி நின்ற வுரத்தையுடைய பரமேசுவரனது திருவுருவின்னபடியென்றநியமாட்டானான, — கரமனாடிகரியேற்றுகடவுளென்றவைவென்னே. எ-து. சக்கரத்தைக்கையிலே யாட்சிநிலைபெறவேந்தின விஷ்ணுவைக் கர்த்தாவென்று சொல்லுவது நியெதுகொண்டு. எ-து.

இச்செய்யுள் உருஷோத்தமன் பன்றியாயிடந்தும் பிரமாவன்னமாய்ப்பற்றிநங் காண்டற்கரிய பரமேசுவரனே கர்த்தாவென்பது கூறிற்று. (உ-சு.)

தேரரியிறையன்றென்றே சிவமுனிததிசினோடே, போர்புரிந்திகலமாலேப் புக்கவன்பிடித்தடித்து, மூர்பினிலுதைத்துமாறன். சக்கரம்வயிற்றில் வைத்திட, டேர்மலி படைபடைத்திட டரிபட வெறிந்தானன்றே. (உ-எ.)

(இ-ள்.) தேரரியிறையன்றென்றே. எ-து. இதனை பிற்
 முட்டாகப் பின்பேகூட்டிப்பொருளுரைக்க. சிவமுனிததீசி
 னோடே போர்புரிந்திகலமாலை. எ-து. புருஷோத்தமனுக்குஞ்
 சிவபத்தனாகிய ததீசிமகாருஷிக்கு மோர்காரணத்தால் யுத்த
 முண்டாய் மகாயுத்தஞ்செய்யப் புருடோத்தமனை, —புக்க
 வன் பிடித்தடித்து மார்பினிலுதைத்து மால்தன்சக்கரம் வயிற்
 றில் வைத்திட்டு. எ-து. ததீசிமகாருஷியுள்புக்குப் புருஷோ
 த்தமனைப்பிடித்துப் பிரகரித்து மார்பிலேயுதைத்துச் சக்கரத்
 தையும் பறித்துமுறித்துப் புருஷோத்தமன் வயிற்றிலேவை
 த்து, —ஏர்மலிபடைபடைத்திட டரிபடவெறிந்தானன்றே.
 எ-து. அழகுபொருந்தின தோராயுதத்தைத்தானே யுண்டாக்
 கிப் புருஷோத்தமன் மயங்கிவிழ வெறிந்தான் முகாருஷியாத
 லாற் புருஷோத்தமன் கர்த்தாவல்லனென்று விசாரிப்பா
 யாக எ-று.

இச்செய்யுள் ததீசிமகாருஷிக்குப் புருஷோத்தமன் சனை
 ப்புப்பட்டமை கூறிற்று. அவன்விட்டசக்கரமுடைந்துபோ
 கத் தரூப்பையைப் படைபாகப்ப்படைத் தவன் ஜயந்தொலைத்
 தானென்றது. (உஎ)

சூலிகாணிறைமாலல்லன் சூலியைத்தொழுந்துர்.
 வர்வாசன், மாலினார்மார்மிதிப்பத் திருமறுமார்பனாகி,
 நூலினார்மார்பனோன்றாள் பட்டிடஞ் சுத்தமென்று,
 பாலினார்கடலானாகே பரிவொழிந் திருவைவைத்
 தான். (உஅ)

(இ-ள்.) சூலிகாணிறைமாலல்லன் சூலியைத் தொழுந்
 துர்வாசன் மாலினார் மார்மிதிப்பத்திருமறுமார்பனாகி, எ-து

சூலபாணியே கர்த்தா விஷ்ணுவல்லன், சூலபாணியை வழி
பாடுசெய்யுந் துருவாச மகாருஷி விஷ்ணுவை யோர்கா
ணத்தோபித்து மார்பிலேமிதிப்ப வந்தத் தூர்வாசமகாருஷி
பாதம்பட்ட தழும்புகொண்டே திருமதுமார்பனென்னு பெய
ரையுடையனாகி, — தூலினார் மார்பனேன்றாள்பட்டிட்டுச்
தமென்று பாலினார் கடலானாகே பரிவொடுந்திருவைவைத்
தான். ஏ-து. திருப்பார்கடலிலே பள்ளிகொள்ளுமவன் பிர
மருஷியின்பாதம்பட்டவிட்டு சுத்தமென்று பிரியத்துடனு
மகாலக்ஷ்மியை யந்தமார்பிலேவைத்தானாகையால் புருஷோ
த்தமன் மலசம்பந்திமென் றறிவாயாக. ஏ-து.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமன் தூர்வாசமகாருஷிக்குச்
சுளைப்படையப்பட்டமை கூறிற்று. (உஅ)

தவகுணனாய்மால்சென்று திவ்வியைச்சக்கரத்
தா, லவகுணஞ்செய்தன்றோடப் பிருகுவந்தவனைப்
பார்த்துச், சிவனஸதறியேனாகி விதுசெய்தோன்செறி
கப்பத்துப், பவமெனமொழியமாலும் பயப்பட்டுப்
பதறிவீழ்ந்தான். (உஆ)

(இ-ள்.) தவகுணனாய் மால்சென்று திவ்வியைச் சக்கர
த்தா லவகுணஞ்செய்தன்றோட. ஏ-து. சிவபந்தனை பிருகு
வென்னும் மகாருஷியினுடையபத்தினியாகிய திவ்வியையு
புருஷோத்தமனாசைப்பட்டு அவனைக்கீரிடக்கும்படியிருடியில்
லாத சமயத்திலேசெல்ல வந்ததிவ்வியை யுடன்படாதபடியி
னாலே யவனுடம்பிடிச் சக்கரங்கொண்டு குணரகிதமாகிய
குறிகளையிட்டுப்போக, — பிருகுவந்தவனைப் பார்த்துச் சிவனல
தறியேனாகிவிதுசெய்தோன் செறிகப்பத்துப் பவமெனமொ
ழிப மாலும்பயப்பட்டுப் பதறிவீழ்ந்தான். ஏ-து. பிருகு

வென்னும்காருஷி யவருடம்பைக்கண்டு யான்சிவனல்லாது
வேறொருகடவுளில்லையென்னுஞ் சிவபத்தன் மெய்யேயாகி
லிதுசெய்தவன்பத்துப் பிறப்புப்பிறக்கக்கடவெனென்று சுபிக்
கப் புருஷோத்தமனும் பயப்பட்டுத்துக்கித்து கீழ்ந்தான்.
எ-து. தவகுணம் தவவேடம். அவகுணம் துற்குணம்.

பயப்பட்டுப்பரணேநோக்கித் தவம்பண்ணப்பர
னுந்தோன்றி, நயத்தஞ்சலென்றுவேண்டிற் றென்
னெனநாரணன்றான், பெயர்த்தருள்பிருகுசாப மென
வன்பன்பிருகுவென்ன, வயக்கொண்பவந்தோ றெ
ன்னவோமென்றுனுலகநாதன். (0)

(இ-ள்.) பயப்பட்டுப் பரணேநோக்கித் தவம்பண்ணப்
பரனுந்தோன்றி நயத்தஞ்சலென்று வேண்டிற்றென்னென.
எ-து. அந்தப் பிருகுசாபத்தினாலே பயப்பட்டுப்பரமேசுவர
ணேநோக்கித் தவசுபண்ணப் பரமேசுவரனு மதுக்கிகித்துப்
பயப்படாதே யுனக்குவேண்டியது எது என்குட்ப,—
நாரணன்றான் பெயர்த்தருள் பிருகுசாப மெனவன்பன் பிரு
குவென்ன வயக்கொண்பவந்தோ றென்னவோமென்றுனுல
கநாதன். எ-து. புருஷோத்தமன் பிருகுசாபத்தைத் தீர்த்த
ருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யப் பரமேசுவரனும்
பிருகுவென்னுடைய பத்தனென்றருள ஆலவன் சாபத்தா
லேயேயுக்கும் பிறப்புக்கள்தோறுமென்னை ரகித்தருளவே
ண்டுமென்ன ஜகன்னுதருகிய பரமேசுவரனுமப்படியே
ரகித்தருளென்றுன். எ-து. (நஉ)

இப்படி பிருகுசாபத்தீரைந் துபிறப்பின்வீழ்ந்து, மெய்ப்படுதுயரமுற்று வருபவன்விமலனல்லன், எப்படியானுஞ்சொன்னே னிறையரியல்லனென்றே, மைப்படி கண்டனண்டன் மலரடிவணங்கிடாயே. (ஈக)

(இ-ள்.) இப்படி பிருகுசாபத்தீரைந்து பிறப்பின்வீழ்ந்து மெய்ப்படுதுயரமுற்று வருபவன்விமலனல்லன். எ-து. இந்த முறைமையிலே பிருகுசாபத்தாலே ஒன்பது பிறப்பிப்பிறந்து சரீரவருத்தமுற்று மேலுங்குதிரையாகப் பிறந்தும், ஜநநமாணப்படுபவன் மலரகிதனான கர்த்தாவல்லன், — எப்படியானுஞ் சொன்னே னிறையரியல்லனென்றே. எ-து. வேதாகமசாத்திரங்கானுஞ் சொன்னேன் மோக்ஷகர்த்தாவின்னுவல்லனென்றே இனி மோக்ஷகர்த்தாயாவனென்ன வியம்புதியாயின், — மைப்படி கண்டனண்டன் மலரடிவணங்கிடாயே. எ-து. நீலகண்டனாகிய மேலானவனே கர்த்தாவவனது தாமரைமலர்போன்ற சீர்பாதத்தைச் சரியைகிரியாயோகனானத்தாலேவணங்கி நினதுபவத்தை நீக்கக்கொள்வாயாக. எ-து.

தவகுண்ணாய் என்னுஞ் செய்யுண்முத விச்செய்யுட்காறும் பிருகுவுக்குப் புருஷோத்தமன் அபசெயப்பப்பட்டமைக் கூறிற்று.

ஆதிதானாகியென்னுஞ் செய்யுண்முத விச்செய்யுட்காறும் பாஞ்சராத்திரிமதத்தை மறுத்துக் கூறிற்று. (ஈக)

இதன் முன்னர் பிரமம்தமும் இரணியகர்ப்ப வேதாந்த
மீதமும் இதன் பின்னர் வைகாரசம்பாகவதம் மாத்துவமத
மென்னு மதங்களுமறுப்பு ஞானபரண விளக்கீத்திற் காண்க.

பாஞ்சராத்திரிமதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—நுக.

வெண்பா.

நத்துவயலொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசனருட்
சித்திபடநுரையைச்செப்பியபின்—வித்தகமாந்
தத்துவப்பிரகாசன் பதவிநுத்திதான்செய்தான்
உத்தமர்சித்தத் தொருமையாய்.

சிவஞானசித்தியார் பரபகூடம்.

மூலமுமுரையும்

முற்றின்.

